

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

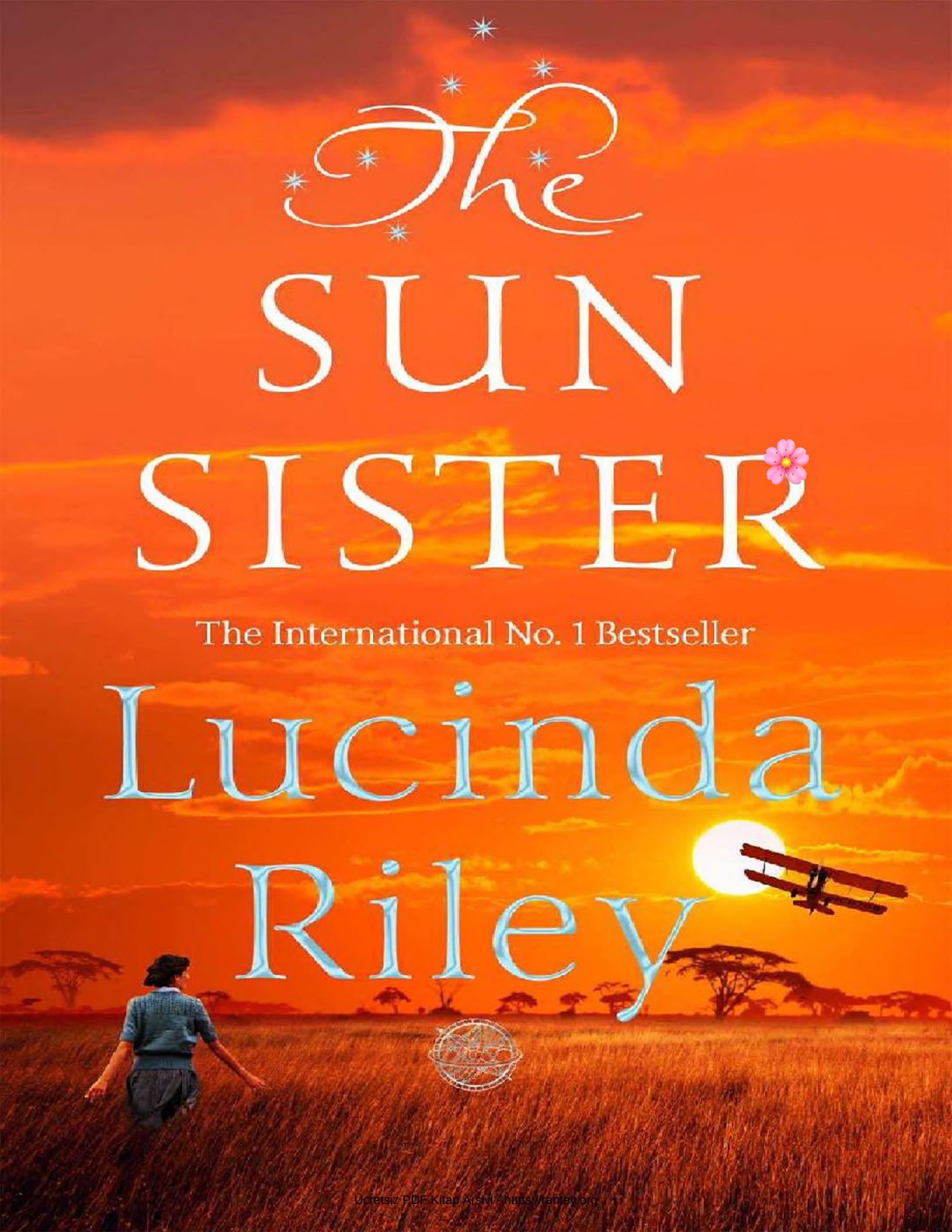
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

The SUN SISTER

The International No. 1 Bestseller

Lucinda
Riley

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

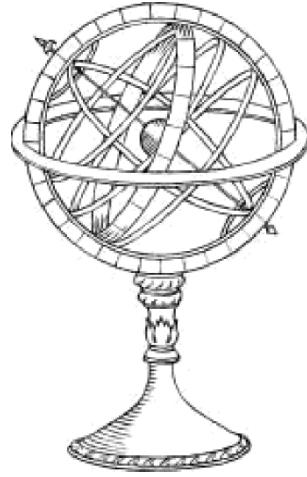
Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

The Fun Sister

Electra'nın Hikayesi

LUCINDA RILEY

MACMILLAN

İçindekiler

Karakter kadrosu

Electra

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8

Cecily .

- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15

Electra

- 16
- 17
- 18

19

20

21

22

23

Cecily .

24

25

26

27

28

29

30

31

Electra

32

33

34

Cecily .

35

36

37

38

39

40

41

[42](#)

[43](#)

[44](#)

[45](#)

[46](#)

[Electra](#)

[47](#)

[Cecily .](#)

[48](#)

[49](#)

[Electra](#)

[50](#)

[51](#)

[52](#)

[53](#)

[Maia](#)

[54](#)

[Yazar Notu Kaynakça](#)

.

For Ella Micheler

*Bazı kadınlar ateşten korkar,
Bazı kadınlar basitçe ona dönüşür.*
R. H. Sin

Cast of characters

ATLANTIS

Baba Salt - *kız kardeşlerin üvey babası (merhum)*

Marina (Anne) - *kız kardeşlerin vasisi*

Claudia - *Atlantis'teki kahya*

Georg Hoffman - *Pa Salt'ın avukatı*

Christian - *kaptan*

D'APLIÈSE KARDEŞLER

Maia

Ally (Alcyone) Star

(Asterope) CeCe

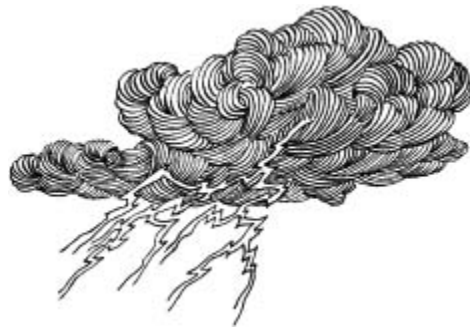
(Celaeno) Tiggy

(Taygete) Electra

Merope (kayıp)

Electra
New York

Mart 2008

"Babamın öldüğünü duyduğumda nerede olduğumu ya da ne yaptığımı hatırlamıyorum.

"Tamam. Bunu araştırmak ister misin?"

Deri berjer koltuğunda oturan Theresa'ya baktım. Bana Alice Harikalar Diyarında'nın çay salonundaki uykulu fındık faresini hatırlattı. ya da onun pasaklı arkadaşlarından biri. Küçük yuvarlak gözlüklerinin arkasından sürekli göz kırpmıyor ve dudakları sürekli büzülüyordu. Giydiği diz hizasındaki tüvit eteğin altında harika bacakları vardı ve saçları da güzeldi. İsterse güzel olabileceğine karar verdim ama zeki görünmekten başka bir şeyle ilgilenmediğini biliyordum.

"Electra? Seni yine kaybediyorum."

"Evet, üzgünüm, kilometrelerce uzaktaydım.

"Baban öldüğünde nasıl hissettiğini mi düşünüyordun?"

Ona tam olarak ne düşündüğümü söyleyemediğim için ciddiyle başımı salladım. "Evet, düşünüyordum.

"Ve?"

"Gerçekten hatırlayamıyorum. Üzgünüm.

"Onun ölümüne kızmış görünüyorsun Electra. Neden kızgındın?"

"Değildim. Kızgın değildim. Yani, gerçekten hatırlayamıyorum.

"O anda nasıl hissettiğini hatırlayamıyor musun?" "Hayır.

"Tamam.

Not defterine bir şeyler karalamasını izledim, muhtemelen 'babamın ölümüyle başa çıkmayı reddetmek' gibi bir şeydi. Son psikiyatristin bana söylediği buydu ve ben de Tamamen bununla başa çıkmak. Yıllar içinde öğrendiğim gibi, benim berbat olmam için bir neden bulmayı seviyorlardı ve sonra onu ele geçiriyorlardı,

Tıpkı peynir yiyen bir fare gibi, onlarla aynı fikirde olana ve sırf onları mutlu etmek için saçma sapan konuşana kadar beni kemirip durdular.

"Mitch hakkında ne hissediyorsun?"

Eski sevgilimi tanımlamak için aklıma gelen ifadeler, muhtemelen Theresa'nın cep telefonuna uzanıp polisleri serbestçe dolaşan çılgın bir kadın olduğu konusunda uyarmasına neden olurdu.

dünyanın en ünlü rock yıldızlarından biri. Onun yerine tatlı tatlı gülümsedim. "Ben iyiyim. Artık hayatıma devam ediyorum.

"Beni son görmeye geldiğinde ona çok kızgındın Electra.

"Evet, ama şimdi iyiyim. Gerçekten iyiyim.

Bu iyi haber. Peki ya içki? Biraz daha kontrol altında mı?"

'Evet,' diye tekrar yalan söyledim. "Dinle, bir toplantıya gitmem gerekiyor. "Ama seansın daha yarısındayız Electra.

"Biliyorum, çok yazık ama hayat böyle. Ayağa kalktım ve kapıya doğru yürüdüm.

'Belki bu hafta içinde seni tekrar çağırabilirim? Çıkarken Marcia ile konuş.

"Konuşurum, teşekkürler. Kapıyı arkamdan kapatmaya başlamıştım bile. Resepsiyon görevlisi Marcia'nın yanından geçip asansöre yöneldim. Asansör hemen geldi ve ben aşağıya doğru süzülürken Gözlerimi kapattım - kapalı alanlardan nefret ederdim - ve sıcak alnımı serin mermer iç mekâna dayadım.

Tanrım, diye düşündüm, benim neyim var? O kadar berbat durumdayım ki terapistime bile gerçeği söyleyemiyorum!

Birine gerçeği söylemeye utanıyorsun ... ve söylesen bile nasıl anlayabilir ki? Kendi kendime tartıştım. O

Muhtemelen avukat kocasıyla birlikte düzgün bir kahverengi evde yaşıyor, iki çocuğu ve sanat eserlerini gösteren sevimli magnetlerle kaplı bir buzdolabı var. Limuzininin arkasına tırmanırken kendi kendime ekledim, anne ve babanın çocuklarla birlikte çekilmiş, hepsi de aynı kot tişörtleri giymiş, kusmaya neden olan fotoğraflarından biri kocaman ve kanepelerinin arkasına asılmıştı.

"Nereye hanımefendi?" diye sordu şoför dahili telefondan.

"Eve," diye bağırdım ve mini buzdolabından bir şişe su alıp alkollü seçenekleri keşfetmeye kalkışmadan önce hemen kapattım. Bütün baş ağrıları'nın anası vardı bende.

Ağrı kesicilerin etkisi azalmıştı ve saat akşamın beşini geçiyordu. Gerçi bir gece önce harika bir parti olmuştu.

Yine de hatırlıyorum. Yeni en iyi tasarımcı arkadaşım Maurice şehirdeydi ve New York'taki oyun arkadaşlarından bazılarıyla birkaç kadeh içki içmek için uğramıştı. Yatağa girdiğimi hatırlamıyordum ve bu sabah uyandığımda yanımda bir yabancının olduğunu görünce şaşırmışım. Güzel bir yabancıydı.

En azından birbirimizi fiziksel olarak yeniden tanıdıktan sonra ona adını sormuştum. Fernando bir teslimat şoförüydü.

Birkaç ay öncesine kadar Philly'deki Walmart'ta moda alıcılarından biri onu fark etmiş ve bir arkadaşını aramasını söylemişti.

New York modellik ajansı. Yakın zamanda beni kırmızı halıda yürütmekten mutluluk duyacağını söyledi - kolunda bir fotoğrafımın çekilmesinin Mister Walmart'ın kariyerini fırlatacağını zor yoldan öğrenmişim - bu yüzden ondan olabildiğince çabuk kurtuldum.

Bayan Dormouse'a gerçeği söyleseydin ne olurdu Electra? Peki ya dün gece içki ve kokainin etkisiyle kendinden geçtiğini, Noel Baba ile yatmış olabileceğini ve bundan haberin olmadığını itiraf etseydin ne olurdu? Bu yüzden de baban hakkında düşünmenin nedeni onun ölümü değil Senden ne kadar utanacağını biliyordun. .. ne kadar utandığını Senden mi?

En azından Pa Salt hayattayken, ne yaptığımı göremediğini biliyordum, ama şimdi o öldü, bir şekilde Her yerde olabilirdi; dün gece benimle yatak odasında ya da şu anda limuzinde bile olabilirdi.

Çatladım ve küçük bir votkaya uzandım, sonra boğazımdan aşağı döktüm, ölmeden önce onu son gördüğümde babamın yüzündeki hayal kırıklığı ifadesini unutmaya çalıştım. New York'a beni ziyarete gelmişti, bana söyleyecekleri olduğunu söylemişti. Mümkün olan son akşama kadar ondan kaçmışım, o akşam onunla akşam yemeği yemeyi gönülsüzce kabul etmişim. Central Park'ın hemen karşısındaki Asiate adlı restorana votka ve uyuşturucu almış bir halde gelmişim. Yemek boyunca uyuşuk bir şekilde karşısında oturdum, ne zaman devam etmek istemediğim konuşmalara başlamaya çalışsa, kadınlar tuvaletine gidip birkaç fırt kokain çekmek için kendimi affettirdim.

Tatlı geldiğinde babam kollarını kavuşturdu ve sakince bana baktı. 'Senin için çok endişeleniyorum Electra. Tamamen yokmuş gibi görünüyorsun.

"Nasıl bir baskı altında olduğumu anlamıyorsun," dedim. onu tersledi. "Ben olmak için ne gerekiyorsa! Utanç verici bir şekilde, daha sonra ne olduğuna ya da ne söylediğine dair sadece belirsiz anılarım vardı ama ayağa kalktığımı ve onu terk ettiğimi biliyordum. Yani şimdi bana söylemek istediği şeyin ne olduğunu asla bilemeyecektim.

"Neden umurunda ki Electra? Ağzımı silip boş şişeyi cebime sokarken kendi kendime sordum - şoförüm yeniydi ve tek ihtiyacım olan gazetede mini barın suyunu içtiğime dair bir haber çıkmasıydı. "Zaten o senin gerçek baban bile değil.

Ayrıca, artık bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Babam gitmişti - hayatımda sevdiğim diğer herkes gibi - ve ben de hayatıma devam etmek zorundaydım. Ona ihtiyacım yoktu, kimseye ihtiyacım yoktu.

"Geldik hanımefendi," dedi şoför dahili telefondan.

"Teşekkürler. Dışarı atlayacağım," diye ekledim ve limuzinin kapısını arkamdan kapatarak öyle yaptım. Herhangi bir yere varışımı mümkün olduğunca göze çarpmayacak şekilde yapmak en iyisiydi; diğer ünlüler kılık değiştirip yerel bir lokantaya giderek paçayı kurtarabilirdi ama ben 1.80'den uzun boyluydum ve ünlü olmasaydım bile kalabalıkta gözden kaçmam oldukça zordu.

"Merhaba Electra!

"Tommy," dedim, gölgeliğin altından apartmanımın girişine doğru yürürken gülümsemeyi başararak, "bugün nasılsın?

"Sizi gördüğüme sevindim hanımefendi. Günün iyi geçti mi?

"Evet, harikaydı, teşekkür ederim," başımı sallayarak aşağı baktım - ve demek istediğim

Bir numaralı hayranıma. "Yarın görüşürüz, Tommy. "Elbette, Electra. Bu gece dışarı çıkmıyor musun?"

'Hayır, içerisi sessiz. Hoşça kal,' dedim ona el sallayıp içeri girerken.

En azından beni seviyor, diye düşündüm kapıcıdan postalarımı alıp asansöre yönelirken. Görevli asansöre binerken Sırf işi bu olduğu için (yanımda sadece anahtarlarım olduğu için ona anahtarlarımı vermeyi düşündüm) Tommy'yi düşündüm. Çoğu gün binanın dışında nöbet tutuyordu ve bunu

Son birkaç aydır. İlk başta beni korkutmuştu ve kapıcıdan ondan kurtulmasını istemiştım. Tommy, kelimenin tam anlamıyla dik durdu ve kaldırımında durmaya hakkı olduğunu, kimseyi rahatsız etmediğini ve tek yapmak istediğinin

Beni korumak için. Kapıcı beni polisi arayıp onu takip etmekle suçlatmaya teşvik etmişti ama bir sabah ona tam adını sordum, sonra da kendim biraz internet takibi yapmaya gittim. Facebook'ta Afganistan'da gösterdiği cesareten dolayı madalya kazanmış bir ordu gazisi olduğunu ve Queens'te bir karısı ve kızı olduğunu keşfettim. Artık kendimi tehdit altında hissetmek yerine, Tommy kendimi güvende hissetmemi sağlıyordu. Bunun yanı sıra, her zaman saygılı ve kibardı. kapıcıya geri çekilmesini söyledi.

Görevli asansörden çıktı ve geçmeme izin verdi. Sonra benim geri çekilmem gereken bir tür dans yaptık, böylece o ilerleyip çatı katındaki dairemin yolunu açabilecek ve kendi ana anahtarıyla kapıyı benim için açabilecekti.

'İşte böyle, Bayan D'Aplièse. İyi günler dilerim.

Bana başıyla selam verdi ve gözlerinde sıfır sıcaklık gördüm. Buradaki personelin, var olmayan bir bacadan çıkan dumanla yok olmamı dilediklerini biliyordum. Diğer sakinlerin çoğu buradaydı

Annelerinin karnında cenin olduklarından beri, benim gibi beyaz olmayan bir kadının onların hizmetçisi olmak için 'ayrıcalıklı' olduğu zamanlarda. Onların hepsi mülk sahibiydi, oysa ben bir köylüydüm: bir Zengin bir kiracı olsa da, burada yaşayan yaşlı kadın öldüğü ve oğlu burayı yenilediği ve daha sonra fahiş bir fiyata satmaya çalıştığı için kiralanmasına izin verildi. Bu nedenle de

Görünüşe göre bunu başaramamıştı. Bunun yerine, kira kontratını en yüksek teklifi verene, yani bana satmak zorunda kalmıştı. Fiyat çılgıncaydı, ama daire de öyleydi, modern eşyalarla doluydu. sanat eseri ve hayal edebileceğiniz her türlü elektronik alet (çoğunu nasıl çalıştıracığımı bilmiyordum) ve Central Park'ın terasından manzara muhteşemdi.

Başarımı hatırlatacak bir şeye ihtiyacım varsa, o da bu daireydi. Ama en az iki yetişkin erkeğe rahat bir yatak sağlayabilecek kanepeye uzanırken, *bana her şeyden çok hatırlattığı şeyin ne kadar yalnız olduğum olduğunu* düşündüm. Büyüklüğü bana bile kendimi yalnız hissettiriyordu.

Küçük ve narin ... ve burada, binanın en tepesinde, çok ama çok izole.

Cep telefonum apartmanın bir yerinden Mitch'i dünya çapında bir süperstar yapan şarkıyı çalıyordu.

zil sesini değiştirdim ama işe yaramadı. *Eğer CeCe kelimelerle disleksi yaşıyorsa, ben de elektronik aletlerle disleksi yaşıyorumdur* diye düşündüm. Hizmetçinin kocaman yatağın çarşaflarını değiştirdiğini ve her şeyin yeniden otel odası gibi mükemmel olduğunu görünce rahatladım. Asistanımın bana bulduğu yeni hizmetçiyi sevmiştim; diğerleri gibi gizlilik anlaşması imzalamıştı.

daha kötü alışkanlıklarım hakkında medyaya konuşmak. Yine de, onun - Lisbet miydi? - Bu sabah daireme girdiğinde ne düşünmüştü?

Yatağa oturdum ve sesli mesajlarımı dinledim. Beşi menajerimden geliyordu ve yarınki *Vanity Fair* çekimi için onu acilen aramamı istiyordu; son mesaj ise yeni asistanım Amy'den gelmişti.

Sadece üç aydır benimle birlikteydi ama onu sevmiştim.

Merhaba Electra, ben Amy. Ben şey, ben sadece söylemek istedim Sizin için çalışmaktan gerçekten keyif alıyordum ama uzun vadede bu işin yürüyeceğini sanmıyorum. İstifa mektubumu bugün menajerinize teslim ettim ve size gelecekte şans diliyorum ve ...'

"KAHRETSİN! Sil tuşuna basıp cep telefonunu odanın diğer ucuna fırlatırken çığlık attım. "Ona ne yaptım ben?! Tavana sordum, Diz çöküp ona bir şans vermem için yalvaran beş para etmez birinin üç ay sonra beni terk etmesine neden bu kadar üzüldüğümü merak ediyordum.

"Küçüklüğümünden beri moda sektöründe olmak benim hayalimdi. Lütfen Bayan D'Aplièse, sizin için gece gündüz çalışacağım, hayatınız benim olacak ve yemin ederim sizi asla hayal kırıklığına uğratmayacağım.'" Menajerimi ararken Amy'nin mızız Brooklyn aksanını taklit ettim. Onsuz yaşayamayacağım sadece üç şey vardı: votka, kokain ve bir asistan.

"Merhaba Susie, Amy'nin istifa ettiğini duydum.

'Evet, harika değil. İyi şekilleniyordu. Susie'nin İngiliz aksanı net ve iş gibi geliyordu.

'Evet, ben de öyle sanıyordum. Neden gittiğini biliyor musunuz?

Susie cevap vermeden önce hatta bir duraklama oldu. 'Hayır. Her neyse, Rebekah'ya durumu bildireceğim ve eminim hafta sonuna kadar size yeni bir tane bulacağız. Mesajlarımı aldınız mı?

"Evet, aldım.

"Peki, yarın geç kalma. Güneş doğarken çekim yapmak istiyorlar. Sabah dörtte bir araba seni alacak, tamam mı?"

"Tabii.

"Dün gece iyi bir parti verdiğinizi duydum.

"Eğlenceliydi, evet.

Bu gece parti yok Electra. Yarın için zinde olmalısın. Kapak çekimi var.'

"Merak etme, uslu bir kız gibi dokuzda yatakta olurum.

"Tamam. Üzgünüm, diğer hatta Lagerfeld var. Rebekah uygun asistanların bir listesini gönderecek. Hoşça kalın.

"Hoşça kal," diye taklit ettim hat kesilirken. Susie gezegende telefonu yüzüme kapatmaya cesaret edebilecek tek insandı. New York'taki en güçlü mankenlik ajansıydı ve sektördeki tüm büyük isimleri yönetiyordu. On altı yaşımıdayken beni fark etmişti. O zamanlar Paris'te garson olarak çalışıyordum.

yaklaşık bir yıl içinde üçüncü okulumdan da atılmışım. Babama bana başka bir okul bulmaya çalışmasının anlamsız olduğunu, çünkü oradan da atılacağımı söylemişim. Şaşırtıcı bir şekilde, yaygara yapmamıştı.

Bir başka başarısızlığım daha kızmamış olmasına ne kadar şaşırdığımı hatırladım. Sadece biraz hayal kırıklığına uğramıştı, sanırım bu da yelkenlerimi suya indirmişti.

"Seyahate falan çıkarım diye düşünmüştüm," diye önerdim ona. "Hayat tecrübesiyle öğrenin.

'Hayatta başarılı olmak için bilmeniz gerekenlerin çoğunun akademik süreçten geçmesi gerekmediğine katılıyorum,' demişti.

"Ama çok zeki olduğun için en azından bazı niteliklere sahip olmanı umuyordum. Tek başına gitmek için biraz gençsin. Bu büyük bir

"Dışarıda kocaman bir dünya var Electra.

"Kendi başımın çaresine bakabilirim baba," demiştim kararlı bir şekilde.

"Eminim yapabilirsin, ama seyahatlerini finanse etmek için ne yapacaksın?"

"Bir iş bulacağım elbette," dedim omuz silkerek. "Önce Paris'e gideyim diye düşündüm.

"Mükemmel bir seçim," diye başını salladı babam. "İnanılmaz bir şehir.

Çalışma odasındaki büyük masasının üzerinden onu izlerken, neredeyse hülyalı ve üzgün görüldüğünü düşünmüştüm. Evet, kesinlikle üzgün.

"Peki şimdi," diye devam etti, "neden uzlaşmıyoruz? Okulu bırakmak istiyorsun, bunu anlıyorum ama en küçük kızımın bu kadar genç yaşta hayata atılmasından endişe duyuyorum. Marina'nın Paris'te bazı bağlantıları var. Eminim kalacak güvenli bir yer bulmana yardım edebilir. Yaz tatilini orada geçir, sonra yeniden toplanır ve nereye gideceğine karar veririz.

"Tamam, kulağa iyi bir plan gibi geliyor," diye kabul ettim, eğitimimi tamamlamam için daha fazla mücadele etmemiş olmasına hâlâ hayret ediyordum. Ayrılmak için ayağa kalktığımda, ya benden elini eteğini çektiğine ya da kendimi asmam için bana yeterince ip verdiği karar verdim. Her neyse, annem bazı bağlantıları aradı ve kendimi küçük, tatlı bir stüdyoda buldum.

Montmartre'in çatılarına bakıyordu. Çok küçüktü ve banyoyu Fransızcalarını geliştirmek için şehre gelen bir sürü yabancı çocukla paylaşmak zorunda kalmıştım ama *benim* olmuştu.

Bağımsızlığın o ilk lezzetli tadını hatırladım.

Geldiğim gece küçük odamda durdum ve bana ne yapacağımı söyleyecek kimsenin olmadığını fark ettim. Benim için yemek pişirecek kimse de yoktu, bu yüzden kendimi caddenin hemen yanındaki bir kafeye attım ve bir masaya oturdum.

Dışarıdaki masaya oturdum ve menüyü incelerken bir sigara yaktım. Ben Fransız soğan çorbası ve bir kadeh şarap sipariş etmişim ve garson sigara içmeme ya da alkol sipariş etmeme gözünü bile kırpmamıştı. Üç kadeh şarap içtikten sonra müdürün yanına gidip garson açığı olup olmadığını soracak kadar kendime güvenim gelmişti. Bundan yirmi dakika sonra, birkaç yüz metre yürüyerek stüdyoma döndüğümde elimde bir iş vardı. En gurur duyduğum anlardan biri de ertesi sabah koridordaki ankesörlü telefonda babamı aramak olmuştu. Hakkını teslim etmek gerekirse, sesi kız kardeşim Maia'nın yarışmayı kazandığı zamanki kadar heyecanlıydı.

Sorbonne'da.

Dört hafta sonra, şimdi mankenlik ajansım olan Susie'ye *croque monsieur* ve gerisi tarih oldu . . .

Neden her zaman geriye bakıyorum? Mesajlarımın geri kalanını dinlemek için cep telefonumu alırken kendime sordum. Ve neden sürekli

Babamı mı düşünüyorsun?

'Mitch Pa' Sesli mesajın ağzındaki baklayı çıkarmasını beklerken mırıldandım. "Onlar gitti Electra, bugün itibariyle Amy ile birlikte, ve sen sadece hayatına devam etmelisin.

"Sevgili Electra! Nasılsın? New York'a döndüm tekrar . . . Bu akşam ne yapıyorsun? Bir şişe Cristal ve biraz chow mein dans ton lit avec moi? Seni özölüyorum. En kısa zamanda beni ara.

Moralim bozuk olmasına rağmen gülümsemeden edemedim. Zed Eszu benim hayatımda bir muammaydı. Oldukça zengin, iyi bağlantıları olan ve -

Boyunun kısa olmasına ve benim tipim olmamasına rağmen yatakta inanılmazdı; üç yıldır düzenli olarak birlikte oluyorduk. Mitch'le ciddi bir ilişkiye başladığımda her şey durmuştu ama birkaç hafta önce onu tekrar işe almıştım.

egoma ihtiyacı olan desteği vermişti.

Birbirimize aşık mıydık? En azından benim için tamamen hayırdı, ama New York'ta aynı kalabalığın içindeydik ve en iyisi de Yalnızken Fransızca konuştuk. Mitch gibi o da kim olduğumdan etkilenmemişti, bu günlerde nadir görülen bir şeydi ve bir şekilde rahatlatıcıydı.

Telefona baktım, Zed'i görmezden gelip Susie'nin erken yatma talimatına mı uysam, yoksa onu arayıp biraz arkadaşlığın tadını mı çıkarsam diye düşündüm. Hiç düşünmeden Zed'i aradım ve bana gelmesini söyledim. Onu beklerken duş aldım ve en sevdiğim ipek kimonomu giydim.

Özellikle de gelecek vaat eden bir Japon atölyesi tarafından benim için. Daha sonra içki içmek ya da kötü kokulara karşı koymak için bir galon su içtim.

O geldiğinde yapabileceğim şeyler.

Kapıcı telefonu Zed'in geldiğini bildirmek için öttü ve ben de onu hemen yukarı göndermelerini söyledim. Elinde en sevdiğim beyaz güllerden oluşan dev bir buket ve söz verdiği bir şişe şarapla kapıma geldi.

Cristal şampanyası.

'*Bonsoir, ma belle Electra,*' dedi o garip, kırılmış Fransızcasıyla, çiçekleri ve şampanyayı boşaltırken ve beni her iki elimden öperken. yanaklar. "*Comment tu va?*

Şampanyaya açgözlülükle bakarken 'İyiyim,' diye cevap verdim.
"Açayım mı?

'Sanırım bu benim işim. Önce ceketimi çıkarabilir miyim?' 'Elbette.

"Ama ondan önce," dedi ceketinin cebine elini daldırıp bana kadife bir kutu uzatarak. "Bunu gördüm ve aklıma sen geldin.

"Teşekkürler," dedim, kanepeye oturdum ve ceketimi Heyecanlı bir çocuk gibi elimdeki kutuya bakarken rahatsız edici uzunluktaki bacaklarım altımdaydı. Zed bana sık sık hediyeler alırdı; ironik bir şekilde,engin serveti göz önüne alındığında, bunlar nadiren gösterişli olurdu, ama her zaman düşünceli ve ilginç bir şeydi. Kapağı kaldırdım ve bir yüzük gördüm.

İçinde. Taş oval biçimliydi ve yumuşak, tereyağı sarısı bir tonu vardı. "Bu bir kehribar," dedi beni izlerken, taşın kehribar rengini nasıl yakaladığını inceliyordu.

üstümüzdeki avizenin ışığı. "Dene bakalım.

"Hangi parmağıma takayım?" diye alay ettim ona bakarken.

'Hangisini tercih edersen, *ma chère*, ama eğer seni Karım, sanırım bundan biraz daha iyisini yapabilirim. Eminim Yunan adaşınızın kehribarla bir ilişkisi olduğunu biliyorsunuzdur.

"Gerçekten mi? Hayır, bilmiyorum. Şampanyanın mantarını patlatırken onu izledim. "Ne gibi?

"Kehribarın Yunanca karşılığı "elektron "du ve efsaneye göre güneş ışınları taşın içinde hapsoluyordu. Bir Yunan Filozof, iki parçanın birbirine sürtüldüğünde sürtünme yarattığını ve bunun da bir enerji oluşturduğunu fark etti. İsminiz Sana daha çok yakışıyor,' diye gülümsedi önüme bir kadeh şampanya koyarken.

"Benim sürtüşme yarattığımı mı söylüyorsun? Ben de ona gülümsedim. 'Asıl soru şu: Ben mi ismime dönüştüm, yoksa o mu bana dönüştü? *Santé*.'

"*Santé*. Bardaklarımızı tokuşturduk ve o da yanıma oturdu. "Um . .

.

"Kendi kendine düşünüyorsun, başka bir hediye getirdim mi?"

"Evet.

"O zaman kutunun astarının altına bak.

Öyle yaptım ve yüzüğü tutan ince kadife parçasının altında küçük bir plastik paketin durduğundan emin oldum.

"Teşekkürler, Zed," dedim paketi açarken, sonra bir parmağımı bal küpüne daldıran bir çocuk gibi içindekilere daldırdım ve ovuşturdum. Biraz da diş etlerime.

"Güzel, değil mi?" diye sordu masaya biraz dökerken, kısa kamışı paketten çıkardı ve burnuna götürdü. 'Mmm, çok,' diye onayladım. "Biraz ister misin?"

'İstemediğimi biliyorsun. Peki, nasılsın?' 'Oh ... iyi.'

"Sesin pek emin gelmiyor Electra ve yorgun görünüyorsun.

Şampanyamdan büyük bir yudum alırken 'Çok meşguldüm,' dedim. "Geçen hafta Fiji'de bir çekimdeydim ve önümüzdeki hafta Paris'e uçuyorum.

'Belki biraz yavaşlaman gerekiyordur. Biraz ara ver.

"Bunu bana özel jetinde yatağında uyuduğundan daha fazla gece geçirdiğini söyleyen adam söylüyor," diye takıldım ona.

'O zaman belki de ikimiz de yavaşlamalıyız. Seni yatımda bir hafta geçirmeye ikna edebilir miyim? Önümüzdeki birkaç ay St Lucia'da demirli kalacak, sonra da yaz için Akdeniz'e yelken açacağım.

"Keşke," diye iç geçirdim. "Haziran'a kadar dolu bir programım var. 'Haziran o zaman. Yunan adalarını dolaşabiliriz.

"Belki," diye omuz silktim, onu ciddiye almamıştım. Birlikteyken sık sık hiçbir sonuca varmayan planlardan bahsederdi ve daha da önemlisi, ben de öyle olmasını istemezdim. Zed sadece bir gecelik arkadaşlık ve biraz fiziksel hareket için harikaydı, ama bundan daha fazlası beni titizliğiyle rahatsız etmeye başlardı ve inanılmaz bir kibir.

Kapıcı telefonu tekrar bipleledi ve Zed cevap vermek için ayağa kalktı. "Hemen yukarı gönderin, teşekkürler. İkimize de biraz daha doldurdu. Şampanya. "Çin yemeği yiyeceğiz ve sana söz veriyorum, şimdiye kadar tattığın en iyi chow mein olacak," diye gülümsedi. "Kız kardeşlerin nasıl?"

"Bilmiyorum. Son zamanlarda onları arayamayacak kadar meşguldüm. Ally'nin bir bebeği oldu gerçi - küçük bir oğlan. Ona Ayı adını vermiş, ki bu gerçekten çok şirin. Aklıma gelmişken, Haziran ayında hepsini görmem gerekiyor.

Atlantis'e dönüyoruz; Ally'nin tabutunun denize düştüğünü düşündüğü yere çelenk koymak için babamın teknesini Yunan adalarına götürüyoruz. Baban yakınlardaki bir sahilde bulundu, değil mi?"

'Evet, ama ben de senin gibi babamın ölümünü düşünmek istemiyorum. Çünkü bu beni üzüyor,' diye sertçe yanıtladı Zed. "Ben sadece geleceği düşünürüm. "Biliyorum, ama bu bir tesadüf-
Zil çaldı ve Zed kapıyı açmaya gitti.
"Şimdi Electra," dedi iki kutuyu mutfığa taşıırken. "Gel ve bunları taşımama yardım et.

Ertesi gün çekimden eve geldim, sıcak bir duş aldım ve bir votka ile yatağa girdim. Kendimi tamamen yıkılmış hissediyordum - modellerin sadece güzel kıyafetler içinde dolaştığını ve bunun için bir servet ödendiğini düşünen herkes bir gün benim yerimde olmayı denemeli. Şehir merkezindeki dondurucu bir depoda altı kez saç, kıyafet ve makyaj değiştirerek sabahın dördünde işe başlamak kolay *değildi*. Hiçbir zaman alenen şikâyet etmedim.

Yani, Çin'de bir atölyede çalıştığım söylenemezdi ve bunun için bir ton para alıyordum - ama herkesin kendi gerçekliği vardı ve Bazen, birinci dünya sorunu bile olsa, insanların kendi kendilerine şikâyet etmelerine izin veriliyordu, değil mi?

O gün ilk kez kendimi sıcak hissetmenin keyfini çıkararak, yastıklarına uzandım ve sesli mesajlarımı kontrol ettim. Susie'nin asistanı Rebekah bana dört tane bırakmış ve uygun asistanların özgeçmişlerini e-posta ile gönderdiğini söylemişti

ve mümkün olduğunca çabuk bakmam gerektiğini söyledi. Cep telefonum çaldığında dizüstü bilgisayarımda onlara göz atıyordum ve arayanın yine Rebekah olduğunu gördüm.

'Şu anda onlara bakıyorum,' dedim o daha konuşmadan. "Harika, teşekkürler Electra. Aslında bir kız olduğu için aramıştım.

Bence senin için mükemmel bir seçim olurdu ama başka bir pozisyon dan teklif aldı ve cevabını yarına kadar vermesi gerekiyor. Akşam erkenden uğrasa ve ikiniz sohbet etseniz sorun olur mu?

"*Vanity Fair* çekiminden yeni geldim Rebekah ve-

'Bence onu gerçekten görmelisin Electra. Harika referanslarla geliyor. Eskiden Bardin'in asistanı olarak çalışıyordu ve zor biri. Demek istediğim,' diye aceleyle devam etti Rebekah, 'yüksek profilli moda müşterileri için baskı altında çalışmaya alışkın. Onu gönderebilir miyim?'

'Tamam,' diye iç geçirdim, belli ki onun düşündüğüm kadar 'zor' biri gibi görünmek istemiyordum.

'Harika, ona söylerim. Çok heyecanlanacağını biliyorum - senin en büyük hayranlarından biri.

"Doğru. Güzel. Saat altıda gelmesini söyle.

Saat tam altıda kapıcı telefonu misafirim gelmesini bildirmek için bipleli.

"Onu yukarı gönderin," dedim bıkkınlıkla. Bunu dört gözle beklemiyordum - Susie hayatımı düzenlemek için yardıma ihtiyacım olduğunu söylediğinden beri, hevesli genç kadınların akın akın geldiğini ve haftalar sonra ayrıldıklarını gördüm.

"Zor biri miyim? Dişlerimin arasına bir şey sıkışmadığından emin olurken aynadaki yansımama sordum. Olabilir. Ama bu Yeni bir şey değil, değil mi?' Votkamı bitirirken ekledim. saçımı düzeltti. Saç stilistim Stefano, kısa bir süre önce saçlarımı kafa derime doğru sıkıca örmüştü.

uzatmalar. Yeni bir örgü takıldıktan sonra başım hep ağrırdı.

Kapı çalındı ve ben de kapıyı açmaya gittim. diğer tarafında beni neyin beklediğini bilmiyordum. Beklediğim şey her ne idiyse, kesinlikle küçük, düzgün bir figür değildi. Sade kahverengi bir takım elbise ve modaya uygun olmayan bir uzunlukta dizlerinin hemen altına kadar inen bir etek. Gözlerim, annemin 'mantıklı' diyebileceği kahverengi bir çift terliğin içinde olan ayaklarında gezindi. Onunla ilgili en şaşırtıcı şey Alnına ve boynuna sıkıca sarılmış bir başörtüsü takıyordu. Nefis bir yüzü olduğunu gördüm: küçük bir burun, yüksek elmacık kemikleri, dolgun pembe dudaklar ve latte rengine berrak bir ten.

"Merhaba. Bana gülümsedi ve bunu yaparken güzel koyu kahverengi gözleri parladı. "Adım Mariam Kazemi ve sizinle tanıştığıma çok memnun oldum, Bayan D'Aplièse.

Sesinin tonuna bayıldım - aslında satılık olsaydı satın alırdım çünkü derin ve ılımlıydı, boğazından bal gibi nazıkçe dökülüyordu.

"Merhaba Mariam, içeri

gel. "Teşekkür ederim.

Ben kanepeye doğru uzun adımlar atarken Mariam Kazemi acele etmedi. Pahalı sıçramalara ve karalamalara bakmak için durakladı.

Tuvalini açtı ve yüz ifadesinden onun da en az benim kadar onları düşündüğünü anladım.

"Onlar benim değil, ev sahibinin seçimi," diye açıklamak zorunda hissettim kendimi. 'Size bir şey getireyim mi? Su, kahve, çay - Daha sert bir şey?'

"Hayır, ben içki içmem. Yani, içerim ama alkol değil. Çok sorun olmayacaksa biraz su içmek isterim.

"Tabii," dedim yönümü değiştirip mutfağa doğru ilerlerken. Tam buzdolabından bir şişe Evian çıkarıyordum ki yanımda belirdi.

"Bu tür işleri yapacak bir çalışanınız olduğuna sanıyordum."

"Bir hizmetçim var ama çoğu zaman burada sadece ben oluyorum.

Al bakalım. Ona suyu uzattım, o da pencereye doğru yürüdü ve pencereden dışarı baktı.

"Uzun bir yolunuz var.

"Öyleyim, evet," dedim, bir parfüm gibi sakinlik yayan ve benimle tanışmaktan ya da yaşadığım büyük daireden hiç etkilenmemiş gibi görünen bu kadın tarafından tamamen gafil avlandığımı fark ettim. Normalde, olası adaylar heyecan ve vaatlerle duvarlardan zıplıyorlardı.

"Gidip oturalım mı? Ben önerdim.

"Evet, teşekkür ederim.

Oturma odasına yerleştirmiştim, "Bardin için çalıştığınızı duydum," dedim.

"Gittim, evet.

"Neden ayrıldınız?

"Bana daha uygun olabilecek bir pozisyon teklif edildi. "Zor biri olduğu için değil mi?

"Hayır," diye kıkırdadı Mariam. "Hiç zorlanmadı ama kısa süre önce tam zamanlı olarak Paris'e geri döndü ve ben hala buradayım. Biz hala en iyi arkadaşlar.'

Güzel. Bu harika. Peki, neden benim için çalışmakla ilgileniyorsun?

"Çünkü çalışmalarınızı hep takdir etmişimdir.

Vay canına, diye düşündüm. *Birinin işime 'iş' dediğini pek sık duymuyorum.*

"Teşekkürler.

"Reklamını yaptığınız ürünlerle uyumlu bir kişilik yaratabilmek gerçek bir yetenek bence.

Sade kahverengi çantasını açarken onu izledim. kesinlikle 'tasarımcı' olmaktan çok 'okul' idi ve bana özgeçmişini uzattı.

"Ben gelmeden önce göz atmaya vaktiniz olmayacağını tahmin etmiştim.

"Hayır, bakmadım," diye kabul ettim, hayatının alışılmadık derecede kısa ve öz olan detaylarına göz gezdirirken. "Yani üniversiteye gitmediniz mi?" "Hayır, ailemin parası yoktu. Ya da daha doğrusu

küçük narin elleri yüzüne doğru uzandı ve bir parmağı burnunu ovuşturdu - 'muhtemelen öyleydi, ama biz altı kişiyiz ve benim gidip diğerlerinin gidememesi diğerleri için adil olmazdı.

'Ben de altı kişiden biriyim! Ve üniversiteye ya da koleje gitmedim. "En azından ortak bir noktamız var.

"Ben en küçükleriydim.

"Ve ben de en büyükleriyim," diye gülümsedi Mariam. "Yirmi altı yaşında mısın?

"Evet.

"O zaman aynı yaştayız," dedim, bilinmeyen bir nedenle Bu sıra dışı insanla paralellikler bulmaktan memnuniyet duyuyordu. "Peki okuldan ayrıldıktan sonra ne yaptın?

'Gündüzleri bir çiçekçide çalıştım ve geceleri işletme okuluna gittim. Yeterlilik sertifikamın bir kopyasını temin edebilirim. ihtiyacım var. Tamamen bilgisayar okuryazarıyım, elektronik tablolar üretebiliyorum ve daktilom ... aslında tam hızından emin değilim ama hızlı.

'Bu gerçekten ana gereksinimlerden biri değil ve elektronik tablolar da değil. Muhasebecim tüm finansal işlerle ilgileniyor.

'Oh, ama organizasyonel bir rolde de çok faydalı olabilirler. Bir bakışta tüm ayınızı sizin için ayrıntılı olarak planlayabilirim.

'Eğer bunu yaparsan, sanırım kaçabilirim,' diye şaka yaptım. 'Ben günü gününe çalışıyorum. Başa çıkabilmemin tek yolu bu.

"Tamamen anlıyorum, Bayan D'Aplièse, ama benim işim Bunun ötesini organize etmek. Bardin'in kuru temizlemesi için bile bir hesap çizelgem vardı ve çoraplarının rengine kadar her etkinlikte ne giyeceğini hesaplardık - ki bunlar genellikle kasıtlı olarak uyumsuz.' Mariam küçük bir kıkırdama çıkardı ve ben de ona katıldım. "Onun iyi bir insan olduğunu mu söylüyorsun?"

"Harika biri, evet.

Öyle olsun ya da olmasın, bu kız dürüst biriydi. Pek çok kez aday asistanlar eski işverenleri hakkında bana bilgi vermişti. Belki de neden ayrıldıklarını derinlemesine açıklamanın havalı olduğunu düşünüyorlardı, ama ben sadece gelecekte benim hakkımda konuşuyor olabilecekleri gerçeğini düşündüm.

"Sen sormadan söyleyeyim, ağzım çok sıkıdır. Mariam belli ki aklımdan geçenleri okumuştur. 'Hakkında dolaşan hikayeleri sık sık Bizim işimizdeki ünlülerin gerçek dışı olması. Bu ilginç...' 'Ne?"

"Hayır, önemli bir şey değil. "Lütfen, söyle.

"Dünyanın büyük bir kısmının şöhreti arzulamasına rağmen, benim deneyimlerime göre şöhretin çoğu zaman sadece sefalet getirmesini büyüleyici buluyorum. İnsanlar şöhretin kendilerine istedikleri her şeyi yapma ya da olma hakkı vereceğine inanıyor ama aslında biz insanların sahip olduğu en değerli şeyi kaybediyorlar ve Bu onların özgürlüğü. *Senin* özgürlüğün,' diye ekledi.

Şaşkınlıkla ona baktım. İçimde şöyle bir his vardı. sahip olduğum her şey, benim için üzüldü. Büyüklük taslayan bir şekilde değil, sempatik ve sıcak bir şekilde.

'Evet, özgürlüğümü kaybettim. Aslında,' dedim bu yabancıya, 'birilerinin beni en basit şeyi yaparken görüp, bunu bir hikayeye dönüştürerek daha fazla ürün satacağı paranoyasına kapıldım. gazeteler.'

"Yaşamak için iyi bir yol değil, Bayan D'Aplièse. Mariam onu salladı ciddiyetle başını salladı. 'Şimdi, korkarım gitmeliyim. Anneme, o ve babam dışarı çıkarken küçük kardeşime bakacağıma dair söz verdim.

Doğru. Bu bebek bakıcılığı . . . Yani, düzenli olarak yaptığınız bir şey mi?' 'Hayır, hiç de değil, bu yüzden zamanında orada olmam önemli

Bu gece. Bugün annemin doğum günü ve aile arasında şöyle bir şaka yapılır.

Babam onu en son yirmi sekiz yıl önce evlenme teklif ettiği zaman yemeğe çıkarmıştı! Anladığım kadarıyla beni işe alırsanız, günde yirmi dört saat bana ihtiyacınız olacak.

"Ve çok fazla denizaşırı seyahat olacak mı?

'Evet, sorun değil. Benim de romantik bağlılıklarım yok. Şimdi izin verirsiniz...' Ayağa kalktı. "Sizinle tanışmak bir zevkti, Bayan D'Aplièse, sonunda birlikte çalışmayacak olsak bile.

Dönüp kapıya doğru yürürken onu izledim. irkin kıyafetleri içinde bile doğal bir zarafeti ve bir fotoğrafçının deyimiyle 'varlığı' vardı. Röportajın yaklaşık on beş dakika sürmüş olmasına ve ona sormam gereken soruların onda birini bile sormamış olmama rağmen, Mariam Kazemi'yi ve onun muhteşem sakinlik anlayışını hayatımda *gerçekten* ama *gerçekten* istiyordum.

'Dinle, sana bu rolü şimdi teklif etsem, kabul etmeyi düşünür müsün? Yani,' dedim koltuktan atlayıp onu kapıya kadar takip ederken, 'başka bir iş teklifi aldığını ve yarına kadar cevap vermen gerektiğini biliyorum.

Birkaç dakika durakladı, sonra bana döndü ve gülümsedi. 'Neden, elbette bunu düşünürüm. Bence sen iyi bir ruha sahip, sevimli bir insansın.

"Ne zaman başlayabilirsin?

"Gelecek hafta, eğer isterseniz.

"Tamamdır! Elimi ona doğru uzattım ve sadece birkaç saniyelik tereddütten sonra o da bana kendi elini uzattı.

"Bitti," diye tekrarladı. "Şimdi gerçekten gitmeliyim. "Elbette.

Kapıyı açtı ve ben de onu asansöre kadar takip ettim. "Paketi zaten biliyorsun, ama Rebekah'ya resmi bir iş teklifi yazmasını ve sabah sana bisikletle göndermesini söyleyeceğim.

"ok iyi," dedi asansörün kapıları açılırken.

'Bu arada, sürdüğün koku ne? Muhteşem bir koku. "Aslında vücut yağı ve kendim yapıyorum. Güle güle, Bayan D'Aplièse.'

Asansör kapıları kapandı ve Mariam Kazemi gitmişti.

Mariam'ın tüm referansları sadece kontrol etmekle kalmadı, onu yeterince övemediler, bu yüzden ertesi Perşembe günü ikimiz New Jersey'deki Teterboro Havaalanı'ndan özel bir jete bindik ve Paris'e doğru yola çıktık. 'Üniforması' açısından seyahat ettiğimiz gerçeğine verdiği tek selam, eteğini bej bir pantolonla değiştirmiş olmasıydı. Kabinde yerini aldıktan sonra çantasından dizüstü bilgisayarını çıkarırken onu izledim.

"Daha önce özel jetle uçtunuz mu? Ona sordum.

"Evet, Bardin başka bir şey kullanmıyordu. Şimdi, Bayan D'Aplièse-" "Electra, lütfen.

"Electra," diye düzeltti kendini. "Uçuş sırasında biraz dinlenmeyi mi tercih edersiniz yoksa özel jeti mi kullanmak istersiniz?"

Benimle birkaç şeyi gözden geçirmek için zamanın var mı?

Zed'in o sabah saat dörde kadar benim oyun arkadaşım olduğu gerçeğini göz önünde bulundurarak

O sabah ilkini seçtim ve havalanır havalanmaz koltuğumu yatağa çeviren düğmeye bastım, göz maskemi taktım ve uykuya daldım.

Üç saat sonra uyandığımda kendimi yenilenmiş hissediyordum - uçakta uyumak konusunda epey pratik yapmıştım - ve koltuğun bir köşesinden dışarı baktım

Yeni asistanımın ne yaptığını görmek için göz maskesi taktım. Yerinde değildi, bu yüzden tuvalette olduğunu düşündüm. Maskemi çıkararak doğruldum ve şaşkınlıkla Mariam'ın poposunun bana doğru kalktığını gördüm

koltukların arasındaki dar koridorda. *Belki de yoga yapıyordur*, diye düşündüm, dört ayak üzerinde diz çökmüş, başı yere eğik, çocuk duruşunun bir varyasyonu gibi görünüyordu. Sonra kendi kendine mırıldandığını duydum ve ellerini ve başını kaldırdığında hafifçe bakınca dua ettiğini fark ettim. Onu böyle özel bir eylemde gözlemlediğim için kendimi rahatsız hissederek gözlerimi kaçırdım ve tesisleri kullanmaya gittim. Geri döndüğümde Mariam koltuğunda oturmuş, dizüstü bilgisayarında bir şeyler yazıyordu.

"İyi uyudun mu?" diye gülümsedi bana.

"Evet, şimdi de acıktım.

"Uçakta suşi bulundurmalarını rica ettim - Susie seyahat ederken en sevdiğin yemek olduğunu söyledi.

"Teşekkürler. Öyle.

Kabin görevlisi çoktan yanıma gelmişti. "Yardımcı olabilir miyim, Bayan D'Aplièse?

Siparişimi verdim - taze meyve, suşi ve yarım şişe şampanya - sonra Mariam'a döndüm. "Yemek yiyor musunuz?

"Çoktan yedim, teşekkür ederim. "Gergin bir uçucu musun?

Bana kaşlarını çattı. "Hayır, hiç değilim. Neden?

"Çünkü uyandıgımda senin dua ettiğini gördüm.

"Oh," diye güldü, "gergin olduğum için değil, New York'ta öğle vakti olduğu için, her zaman dua ettiğim zaman.

"Doğru, vay canına, bunu yapmak zorunda olduğunu fark etmemiştim.

'Lütfen endişelenme Electra, beni dua ederken görmen pek sık olmaz - genellikle gizli bir özel alan bulurum, ama burada . . .' Sıkışık kamarayı işaret etti. "Tuvalete sığamıyorum.

"Her gün dua etmek zorunda mısın?" "Evet, aslında beş kez.

"Vay canına, bu senin tarzını bozmuyor mu?

'Hiç böyle düşünmemiştim, çünkü çocukluğumdan beri her gün yaptığım şey bu. Ve sonrasında kendimi hep daha iyi hissediyorum. Ben buyum işte.

"Dininin ne olduğunu mu kastediyorsun?

Hayır, kim olduğumu. Şimdi, işte suşiniz. Lezzetli görünüyor.'

'Neden ben yerken bana katılmıyorsun? Yalnız içmeyi sevmiyorum,' diye espri yaptım, görevli bir flütün içine şampanya doldururken.

"Bir şey ister misiniz hanımefendi?" diye sordu karşımdaki koltuğa kaykılmış olan Mariam'a.

"Biraz su lütfen.

"Şerefe," diye kadeh kaldırdım. "Başarılı bir iş ilişkisinin şerefine. "Evet. Eminim öyle olacaktır.

"Sizin yöntemlerinizi bilmediğim için özür dilerim.

"Lütfen üzülme," diye beni rahatlatmış Mariam. 'Senin yerinde olsaydım, ben de onlar hakkında hiçbir şey bilmezdim.

"Katı bir aileden mi geliyorsun?

"Pek sayılmaz, hayır. Ya da en azından diğerlerine kıyasla değilim. Ben de kardeşlerim gibi New York'ta doğdum, yani biz Amerikalıyız. Babamın her zaman söylediği gibi, bu ulus aileme güvenli bir liman sağladı.

Buna ihtiyacımız vardı ve eski yöntemlere olduğu kadar onların yöntemlerine de saygı göstermeliyiz. "Annen ve baban nerede doğdu?" diye sordum.

'İran'da . . ya da Persia'da, hepimizin evde demeyi tercih ettiği gibi. Bu çok daha güzel bir isim, sizce de öyle değil mi?

Evet, öyle. Yani anne ve babanız kendi istekleri dışında ülkelerini terk etmek zorunda mı kaldılar?

"Evet. İkisi de Şah'ın düşüşünden sonra aileleriyle birlikte çocukken Amerika'ya gelmişler.

"Şah mı?

"O İran'ın kralıydı ve ideallerinde çok Batılıydı. Ülkemizdeki aşırılık yanlıları bundan hoşlanmadı, bu yüzden onunla ilişkisi olan herkes canını kurtarmak için kaçmak zorunda kaldı.

"Yani o bir kralsa, bu sizi kraliyet ailesinden mi yapıyor?

"Şey," diye gülümsedi Mariam, "teknik olarak evet, ama Avrupa kraliyet ailesi gibi değil - onunla yüzlerce akrabamız var... kuzen, ikinci, üçüncü veya dördüncü evlilik yoluyla. Sanırım Batı'da benim ailemin soylu olduğunu söylersiniz.

'Tanrım! Benim için çalışan bir prensesim var!

"Kim bilir, eğer işler farklı olsaydı? Doğru adamla evlenseydim ben de prenses olabilirdim.

Şaka yaptığımı söylemekten hoşlanmıyordum ama Mariam'a baktıkça her şey yerli yerine oturuyordu. İçine kapanık havası, kendine güveni, mükemmel tavırları... belki de bunlar sadece yüzlerce yıllık aristokrat terbiyesinin sağlayabileceği şeylerdi.

"Peki ya sen Electra? Ailen nereli?"

"Hiçbir fikrim yok," diye yanıtladım şampanyamı yudumlarken.

"Bebekken evlat edinildim.

"Ve geçmişini araştırmayı hiç düşünmedin mi?

"Hayır. Geçmişini değiştiremedikten sonra geriye bakmanın ne anlamı var? Ben sadece ileriye bakarım.

"O zaman babamla tanışmasan iyi edersin. Mariam'ın gözleri neşeyle dans etti. "Her zaman büyükannem ve büyükbabamla birlikte İran'da yaşadıkları hayatla ilgili hikayeler anlatıyor. Ve atalarımızın İran'da yaşadıkları

yüzlerce yıl önce. Çok güzeller ve çocukken onları dinlemeye bayılırdım.

"Evet, ama benim elimde sadece *Grimm Masalları* vardı ve masallarda hep korkunç bir cadı ya da trol olurdu ve beni çok korkuturlardı.

'Bizim hikayelerimizde de var ama onlara *cin deniyor*. Onlar insanlara korkunç şeyler yapıyor. Mariam suyunu yudumlarırken bardağın kenarından beni süzüyordu. 'Babam her zaman bizim tarihimizin Üzerinde durduğumuz ve uçabileceğimiz halı. Belki bir gün kendi tarihinizi öğrenmek istersiniz. Şimdi, ben Paris programını gözden geçirirken sen de dinlemek ister misin?

Bir saat sonra Mariam sohbetimiz sırasında aldığı notları yazmak için kendi koltuğuna geri döndü. Koltuğuma yaslandım ve Avrupa gecesini müjdeleyen gökyüzünün kararmaya başlamasını izledim. Bu karanlığın altında bir yerlerde ailemin evi yatıyordu - ya da en azından, Babamın dünyanın dört bir yanından topladığı biz farklı çocukların evi.

Kan bağıımız olmamasını hiç umursamamıştım ama Mariam'ın kökleri hakkında konuşmasını dinlemek - ve hala özel bir jetle kutladığı asırlık bir kültürü sürdürmesini izlemek Paris'e gidiyor - beni neredeyse kışkırttı.

Babamdan gelen mektubun New York'taki dairemde bir yerlerde durduğunu düşündüm. . . Nerede olduğunu bile bilmiyordum. Açmadığıma ve büyük olasılıkla kaybolduğuna göre, muhtemelen hiçbir zaman açma şansım olmayacaktı.

geçmişimi öğrenmek için. Belki 'Hoff' - özel olarak lakaplı babamın avukatı - bu konuya biraz ışık tutabilirdi . . . Ve Ally'nin nereden geldiğimizi tam olarak gösterebileceğini söylediği, küre üzerindeki sayıları da hatırladım. Birdenbire, bu dünyadaki en önemli şeymiş gibi hissettim.

Babamın mektubunu bulmak, neredeyse pilottan geri dönmesini isteyecek kadar önemliydi, böylece onu aramak için çekmecelerimi karıştırabilirdim. O sırada, babam görünüşe göre kendini öldürmeye karar verdiği için düzenlenen yarı anma töreninden sonra New York'a döndüğümde

Atlantis'e varmadan önce denize gömüldüğümde o kadar kızgındım ki bilmek istememiştim.

Neden kızgındın Electra?

Terapistin sözleri kulaklarımda çınliyordu. Gerçek şu ki, cevabı bilmiyordum. Yürümeye ve konuşmaya başladığımdan beri ve muhtemelen ondan önce de öfkeliymişim gibi görünüyordu. Tüm kız kardeşlerim bana bebekken burayı nasıl inlettiğimi ve büyüdüğümde işlerin pek de iyiye gitmediğini anlatmaya bayılırdı. Kesinlikle yapamazdım

Hepimizin evlatlık olduğu ve farklı etnik kökenlerimiz nedeniyle aile fotoğraflarımızın ürkütücü bir şekilde Gap reklamına benzediği gerçeği göz önüne alındığında garip olsa da oldukça mükemmel olan yetiştirilme tarzımı suçluyorum. Eğer bir gün Bunu sorguladığımda babamın cevabı her zaman bizi özellikle kızları olarak seçtiği şeklindeydi ve bu da kız kardeşlerimi yatıştırır gibiydi ama Ben değil. *Nedenini* bilmek istiyordum. Artık öldüğüne göre bunu asla öğrenemeyecektim.

"İnişe bir saat kaldı Bayan D'Aplièse," dedi görevli bardağımı doldururken. "Size başka bir şey getireyim mi?"

"Hayır, teşekkürler. Gözlerimi kapadım ve Paris'teki bağlantımın sözünün eri olmasını ve ihtiyacım olan şeyi otelime teslim etmesini umdum, çünkü bir hat için çaresizdim. Temizlendiğimde beynim çalışmaya başladı ve babam hakkında düşünmeye başladım. Kardeşlerim, hayatım ... ve bunu yapmaktan rahatsızdım. En azından şu anda.

Değişiklik olsun diye, çekimden gerçekten keyif aldım. Paris'te bahar - zaten güneş çıktığında - çılgınca güzeldi ve eğer kendimi herhangi bir şehre aitse, tam buradaydı. Kiraz çiçekleri, süsenler ve şakayıklarla dolu Jardin des Plantes'deydik ve her şey yeni ve taze hissettiriyordu. Ayrıca burayı sevmeme de yardımcı oldu. Fotoğrafçı. Planlanandan çok önce bitirdik ve o öğleden sonra otel odamda kimyaya devam ettik.

"New York'ta yaşayarak ne yapıyorsun? Yatakta narin porselen fincanlardan çay içerken Maxime bana Fransızca sordu, sonra da tepsiyi kullanarak bir çizgi çizdi. "Avrupalı bir ruhun var.

"Biliyor musun, pek emin değilim," diye iç geçirdim. "Menajerim Susie orada ve ona yakın olmak mantıklı geldi.

"Model *annen* mi demek istiyorsun?" diye dalga geçti benimle. 'Artık büyük bir kızsın Electra ve kendi kararlarını verebilirsin. Burada yaşa, o zaman bunu daha sık yapabiliriz,' dedi yataktan kalkıp duş almak için banyoya girerken.

Pencereden, gezen ya da şık mağazalara göz atan insanlarla dolu Place Vendôme'a bakarken, Maxime'in söylediklerini düşündüm. O haklıydı, yaşayabilirdim Herhangi bir yerde; zaten hayatımın çoğunu seyahat ederek geçirdiğim için bunun pek önemi yoktu.

"Ev nerede? Fısıldadım, New York'a ve ruhsuz, yankılanan evime dönme düşüncesiyle aniden sönmüş hissettim.

daire. Bir hevesle cep telefonuma uzandım ve Mariam'ı aradım. "Yarın New York'ta bir işim var mı?

Mariam, "Saat yedide koku anlaştığınızın pazarlama müdürü Thomas Allebach ile bir akşam yemeğiniz var," diye cevap verdi. Hemen.

"Doğru. Thomas ve ben, Mitch beni terk ettiğinden beri geçen birkaç ay boyunca keyifli zaman geçirmiştik, ama ben pek etkilenmemiştim.

"Peki ya Pazar?

"Günlükte bir şey yok.

"Harika. Yemeği iptal et - Thomas'a buradaki çekimlerin uzadığını falan söyle - sonra da uçuşu Pazar akşamına al ve otel rezervasyonumu birkaç gece daha uzat. Paris'te biraz daha kalmak istiyorum.

"Mükemmel. Harika bir şehir. Biter bitmez her şeyi teyit edeceğim.

Teşekkür ederim,

Mariam. "Sorun değil.

Duştan çıkarken Maxime'e 'Daha uzun kalacağım,' dedim.

'Yazık oldu, çünkü hafta sonu şehir dışındayım. Eğer bilseydim ...'

"Ah. Hayal kırıklığımı belli etmemeye çalıştım. "Neyse, yakında tekrar geleceğim.

Giyinirken, "Ne zaman olacağını bana haber verirsin, değil mi?" dedi.

"Elimde olsa iptal ederdim ama bir arkadaşımın düğünü var. Üzgünüm Electra.'

"Şehir için kalıyorum, senin için değil," dedim zoraki bir gülümsemeyle. "Şehir de benim gibi seni seviyor. Bana bir öpücük bıraktı

Alnına. "Harika bir hafta sonu geçir ve iletişimde kal.

"Görüşeceğiz.

O gittikten sonra kendimi neşelendirmek için bir çizgi çektim ve Paris'te ne yapmak istediğimi düşündüm. Ama tıpkı diğer büyük şehirlerde olduğu gibi, Ritz'in ön kapısından dışarı adımımı attığım anda

Tanınırdım ve birkaç dakika içinde birileri basına haber verirdi ve istenmeyen bir çevre peşime takılırdı.

Elim Mariam'ı aramak ve A planına geri dönmesini sağlamak için cep telefonumun üzerinde gezinirken, sanki sihirli bir değnek değmiş gibi telefonum çaldı.

Electra? Ben Mariam. New York'a dönüş uçuşunuzun Pazar gecesine alındığını ve otel süit rezervasyonunuzun uzatıldığını bildirmek için aradım.

"Teşekkürler.

"Size herhangi bir restoran rezervasyonu yapmamı ister misiniz?"

"Hayır, ben ... Nedense gözlerim yaşardı.

"İyi misin Electra?" "Evet, iyiyim.

"Sen . Şu anda meşgul müsün?"

"Hayır, hiç değilim.

O zaman gelip seni görebilir miyim? Susie'nin bugün gönderdiği ve imzalamanız gereken birkaç sözleşme var.

"Tabii, olur.

Birkaç dakika sonra Mariam geldi ve güzel kokusunu da beraberinde odaya yaydı. Sözleşmeleri imzaladım, sonra da karamsar bir şekilde pencereden dışarı, Paris akşamının yaklaşan karanlığına baktım.

"Peki, bu akşam için planın nedir?" diye sordu. "Benim planım yok. Senin var mı?"

"Banyo, yatak ve iyi bir kitaptan başka bir şey yok," diye yanıtladı.

"Yani, dışarı çıkmak istiyorum - eskiden garson olarak çalıştığım kafeyi ziyaret etmek ve normal bir insan gibi normal yemekler yemek istiyorum - ama tanınacak havada değilim.

"Anlıyorum. Birkaç saniye bana baktıktan sonra ayağa kalktı. "Bir fikrim var. Orada bekle.

Odadan kayboldu ama birkaç dakika içinde elinde bir eşarpla geri döndü.

"Üzerinde deneyebilir miyim? Nasıl görüldüğüne bakar mısın?" "Omuzlarımın etrafında mı demek istiyorsun?"

'Hayır, Electra, benimki gibi başının etrafında. İnsanlar başörtülü bir kadınla aralarına mesafe koyma eğilimindedir.

İnancımıza mensup pek çok kadın başörtüsü takmayı tercih ediyor. Bir deneyelim mi?" "Tamam. Belki de hiç denemediğim tek görünüm bu," diye ekledim.

kıkırdama.

Mariam eşarblı ustalıkla sararken ben yatağın ucuna oturdum. Başımın etrafına doladı, uçlarını omuzlarımın üzerinden geçirdi, sonra da yerine tutturdu.

"İşte, bir bak. Aynayı gösterdi.

Baktım ve değişime inanamadım. *Ben* bile kendimi tanıyamadım.

"İyi, gerçekten iyi, ama geri kalan kısmım için yapabileceğimiz pek bir şey yok, değil mi?"

"Yanınızda koyu renkli pantolon ya da tayt var mı?" "Sadece buraya gelirken giydiğim siyah eşofman altı var.

"Onlar da olur. Ben gidip başka bir şey getirirken sen de onları giy.

Öyle yaptım ve çok geçmeden Mariam kolunda bir giysiyle geri döndü. Onu salladı ve uzun kollu, çiçek desenli ucuz bir pamuklu önlük olduğunu gördüm.

'Bunu şık bir yere gidersek diye getirdim. Özel günler için saklıyorum ama ödünç alabilirsin.

"Sığıcağından şüpheliyim.

"Üstümüzün o kadar da farklı olduğunu sanmıyorum. Her ne kadar ben elbise olarak giyiyor olsam da, bence sana shift olarak da yakışır. Bir dene,' diye ısrar etti.

Öyle yaptım ve Mariam'ın haklı olduğunu gördüm. Elbise üstüme tam oturdu ve kalçalarımın ortasına kadar düştü.

'İşte! Artık kimse seni tanımayacak. Sen Müslüman bir kadınsın.

'Ayaklarım ne olacak? Sadece Louboutin'lerim ya da Chanel'lerim var.

' dedi.

"Buraya gelirken giydiğin spor ayakkabıları giy," diye önerdi ve bavuluma yöneldi. "Giyebilir miyim?"

"Giyebilirsin," dedim aynadaki yeni halime bakarak. Başörtüsü ve üstüme giydiğim basit pamuklu elbiseyle kim olduğumu anlamak için bir çift kartal gözü gerekirdi.

'İşte,' dedi Mariam, spor ayakkabılarımı giyerken. 'Bu Dönüşüm tamamlandı. Sadece bir şey daha... makyaj çantanıza bakabilir miyim?

"Tamam.

'İşte, gözlerinin etrafına biraz sürme çekmemiz gerekiyor. Kapat lütfen.'

Bana söyleneni yaptım, aklım kız kardeşler olarak babamın teknesinde her yıl yaptığımız yaz gezintisine ve demirlediğimiz yerde akşam yemeği için dışarı çıktığımız günlere gitti. O zamanlar çok genç olduğum için

Kendimi toparlamak için yatağa oturur ve Maia'nın Ally'ye yardım edişini izlerdim.

"Cildin çok güzel," diye iç geçirdi Mariam. 'Kelimenin tam anlamıyla parlıyor. Bu gece kimse tarafından rahatsız edilmeyeceğinden eminim.

"Öyle mi düşünüyorsun?

"Öyle olduğunu biliyorum ama resepsiyondan geçerken aşağıda kılık değiştirip değiştirmedişini test et. Gitmeye hazır mısın?

"Evet, neden olmasın?" Louis Vuitton alışveriş çantamı almak için hamle yaptım ama Mariam beni durdurdu.

"Neye ihtiyacın varsa benim çantama koy," dedi ucuz suni deri kahverengi omuz çantasını uzatırken. "Hazır mısın?

"Hazırım.

Asansörde bizimle birlikte üç kişi binmesine rağmen kimse bana gözünü bile kırpmadı. Lobide yürürken kapıcı bize şöyle bir baktı, sonra dikkatini tekrar bilgisayarına verdi.

"Vay canına, Christophe beni yıllardır tanıyor," diye fısıldadım dışarı çıkarken ve Mariam kapıcıya seslendi.

"Montmartre'a giden bir taksiye ihtiyacımız var," dedi çok fena olmayan bir Fransızcayla.

'*Anlaştık, matmazel*, ama bir kuyruk var, bu yüzden on dakika kadar sürebilir.

"Tamam, bekleyebiliriz.

"Yıllardır taksi kuyruğuna girmemiştım," diye mırıldandım.

"Gerçek dünyaya hoş geldin Electra," diye gülümsedi Mariam. "Bak, işte gidiyoruz.

Yirmi dakika sonra, eskiden çalıştığım kafede bir masaya yerleştik. Pek iyi bir masa sayılmazdı.

İki kişinin arasında sıkıca duruyordum ve komşularımızın konuşmalarının her kelimesini duyabiliyordum. On yıl önce bana garsonluk işini veren, barın arkasında duran George'a bakıp duruyordum ama kafası bana doğru hiç dönmüyordu.

"Tekrar görünmez olmak nasıl bir duygu? Mariam yarım sürahi ev şarabı sipariş ettikten sonra bana sordu.

"Emin değilim. Garip, kesinlikle.

"Ama özgürleştirici?

"Evet, yani sokakta fark edilmeden yürümek hoşuma gitti ama her şeyin artıları ve eksileri var, değil mi?

"Var, evet, ama ünlü olmadan önce bile sana bakıldığını hayal edebiliyorum.

"Sanırım evet, ama bunun dostça bir bakış mı yoksa siyah bir zürafaya benzediğim için mi olduğunu asla anlayamadım!

'Sanırım bunun nedeni çok güzel olman, Electra. Oysa bana, özellikle de 11 Eylül'den bu yana, bir dereceye kadar Gittiğim her yerde şüphe var. Her Müslüman bir teröristtir, biliyorsunuz. Suyunu yudumlarken hüznle gülümsedi.

"Elbette sizin için zor olmalı.

"Öyle. Herhangi bir siyasi ya da dini rejimde, sokaktaki tüm *gerçek* insanlar sadece barış içinde yaşamak ister. Ne yazık ki, giyim tarzım yüzünden daha ağızımı açmadan yargılanıyorum.

"Bu kıyafet olmadan dışarı çıktığınız oluyor mu?

"Hayır, ancak babam iş ararken başörtümü çıkarmam gerektiğini söyledi. Şansımı engelleyebileceğini düşünüyordu.

'Belki de denemelisin, birkaç saatliğine başka biri olmalısın, tıpkı benim bu gece yaptığım gibi. Senin için de özgürleştirici olabilir.

"Olabilir, ama ben olduğum gibi mutluyum. Şimdi sipariş verelim mi? Mariam bunu Fransızca yapmaya başladı.

'Ne kadar çok gizli yeteneğin var,' diye takıldım ona. 'Bu kadar iyi Fransızca konuşmayı nereden öğrendin?

"Okulda öğrendim, sonra Bardin'de çalışırken daha da öğrendim - yüksek moda dünyasında bunun bir gereklilik olduğunu düşünüyorum. Ve ben Sanırım diller hakkında bir kulağım var. Fransızcada sesinizin İngilizceden oldukça farklı olduğunu fark ettim. kişi.

"Nasıl yani?" diye kızdım.

"Kötü anlamda değil," diye devam etti aceleyle. 'İngilizcede daha rahatsın - belki de aksanında Amerikan tonu olduğu için. Fransızcada nedense sesin daha ciddi çıkıyor.

"Kız kardeşlerim bunu söylediğini duysalar çok gülerlerdi," dedim sırıtarak.

Moules marinières ve sadece Fransızların pişirmeyi bildiği taze gevrek ekmek eşliğinde Mariam'ı ailesi hakkında konuşmaya teşvik ettim. Kardeşlerini çok sevdiği belliydi ve gözlerinden fışkıran sevgiyi kıskandığımı hissettim.

"Küçük kız kardeşimin gelecek yıl evleneceğine inanamıyorum. İkimiz de tatlı olarak *tarte Tatin* yerken gülümsedi ve 'Ailem bana kız kurusu deyip duruyor' dedi. Kendimle çoktan anlaşmıştım Yarın sabah otelin spor salonunda fazla kalorileri atacağını söyledim.

"Hiç evlenmeyi düşünüyor musun?" diye sordum ona.

"Bilmiyorum. Henüz bir yuva kurmaya hazır değilim. Ya da belki de henüz "doğru kişiyi" bulamadım. Sormamın sakıncası yoksa Senin hakkında? Hiç aşık oldun mu?"

Değişiklik olsun diye, birinin sormasına aldırmadım. Bu gece sadece akşam yemeği ve dedikodu için dışarı çıkmış iki genç kadındık.

"Evet, bir daha da olmak istediğimi sanmıyorum. "Kötü mü bitti?"

"Kesinlikle öyleydi," diye nefes aldım. "Kalbimi kırdı. Beni mahvetti ama olur böyle şeyler, değil mi?"

"Senin için başka biri olacak Electra, biliyorum olacak. "Kız kardeşim Tiggy gibi konuşuyorsun. O çok ruhani ve her zaman böyle şeyler söylüyor."

"Belki de o haklıdır, ben de öyle. Herkes için birileri vardır, buna gerçekten inanıyorum.

'Ama asıl soru, onları bulabilecek miyiz? Dünya büyük bir yer, biliyorsun.

"Doğru," diye onayladı Mariam ve ardından bir esnemeyi bastırdı. 'Affedersiniz, dün gece iyi uyuyamadım. Jet lag ile aram iyi değil.

"Hesabı getireyim. Garsonun gelmesini işaret etmek için bir kolumu salladım. Beni tamamen görmezden geldi.

"Ne kadar kaba olabilirsin? Beş dakika sonra hala bizi görmezden geliyordu, öfkeyle söyledim.

'O meşgul Electra, zamanı olduğunda bize gelecektir. Sabır bir erdemdir, biliyorsun.

"Ve hiç sahip olmadığım bir şey," diye mırıldandım, öfkemi kontrol altında tutmaya çalışarak.

Garsonun varlığıyla bizi onurlandırmaya karar vermesinin ardından nihayet restorandan ayrılırken, 'Bu gece görmezden gelinmekten hoşlanmadığını öğrendim,' dedi.

'Çok doğru. Altı kızdan oluşan bir ailede duyulmak için en yüksek sesle bağırın sen olmalıydın. Ben de öyle yaptım,' diye kıkırdadım.

"Otele dönmek için bir taksi bulmaya çalışalım...

Ne dediğini pek anlayamadım, çünkü dikkatim dışarıdaki masalardan birinde tek başına oturmuş bir adamda toplanmıştı. Konyak.

"Aman Tanrım... Fısıldadım. "Ne oldu?

Şuradaki adam. Onu tanıyorum. Ailem için çalışıyor. Masaya doğru yürüdüm ve o bana bakana kadar neredeyse tepesine çıkmıştım.

"Christian mı?

Bana baktı ve yüzündeki şaşkınlığı okudum. "*Pardon matmazel*, sizi tanıyor muyum?" diye Fransızca sordu.

Kulağına fısıldamak için eğildim. 'Tabii ki tanıyorsun, seni aptal! Benim, Electra!'

'*Mon dieu!* Elbette sensin Electra! Benim-' 'Şşşt!

Kılık değiştirdim!'

"Çok güzel bir kılık ama şimdi tabii ki sen olduğunu görebiliyorum. Mariam'ın arkamda dolaştığını fark ettim.

"Mariam, bu Christian ve o da ... şey, sanırım aileden," dedim. ona gülümsedi. 'Oturup bir şeyler içsek sizi rahatsız etmiş olur muyuz? Sizi burada görmek ne büyük bir tesadüf.

"İzin verirseniz otele geri döneceğim," dedi Meryem. 'Aksi takdirde durduğum yerde uyuyakalacağım. Sizinle tanışmak bir zevk Sen, Christian. *Bonne soirée*,' diye başını salladı ve dönüp Montmartre caddesinde yürüyen kalabalığın arasında kayboldu.

"Size katılabilir miyim? diye sordum.

'Elbette, lütfen oturun. Size bir konyak ısmarlayacağım.

Christian'ın dığarıdaki masalar için görevli genç garsona iğaret ediğini izledim. Genç bir kızken ona büyük bir aşk beslemiştim - ne de olsa Atlantis'te karşılaştığım otuz yaşın altındaki tek erkek oydu. Aradan on yıl geçmesine rağmen değışti ve onun gerçekte kaç yaşında olduğu hakkında hiçbir fikrim olmadığını fark ettim. Ya da *kim* olduğunu suçlulukla fark ettim.

"Peki," dedim, "burada ne yapıyorsun?

"Eski bir arkadaşımı ziyaret ediyordum.

'Doğru,' diye başımı salladım, yalan söylediğine dair güçlü bir his vardı içimde. 'Biliyor musun, bana birkaç kapı ötede kalacak bir yer bulan annemdi.

Paris'e ilk geldiğimde buradan aşağı inmiştim. Tam da bu kafede çalışırdım. Şimdi çok uzun zaman önceymiş gibi geliyor.

"Öyle Electra, neredeyse on yıl oldu. İşte konyak. *Santé*.' "Santé.

Onunla birlikte kadeh kaldırdım ve ikimiz de birer yudum aldık.

"Montmartre sokaklarında kılık değıştirerek ne yaptığınızı sorabilir miyim?

"Mariam - yeni tanıştığınız kız - benim asistanım ve tanınmadan hiçbir yere gidemediğimden şikayet ediyordum. O da beni giydirdi ve birlikte akşam yemeğine çıktık. "Peki

kendin olmamak hoşuna gitti mi?

Dürüst olmak gerekirse emin değilim. Demek istediğim, kesinlikle avantajları var - kılık değıştirmemiş olsaydım burada rahatsız edilmeden oturup sohbet edemezdik, ama aynı şekilde görmezden gelinmek de sinir bozucu.

"Evet, eminim öyledir. Peki' - Christian konyağından bir yudum daha aldı - 'nasılsın?

"Ğyiyim," diye omuz silktim. "Annem nasıl? Ve Claudia?

"İyiler, evet. İkisinin de sağığı yerinde.

"Biz gittiğimize ve babam da gittiğine göre bugünlerde ne yaptıklarını merak ediyorum.

"Ben olsam bu konuda endişelenmezdim Electra. Çok meşguller.

Peki ya sen?

"Malikanede her zaman yapacak çok şey vardır ve kız kardeşlerinizden birinin ya da birkaçının ziyareti olmadan bir ayın geçmesi nadirdir. Ally şu anda güzel oğlu Bear ile birlikte Atlantis'te.

"Annem cennette olmalı.

"Sanırım öyle, evet. Christian bana nadiren gülümsedi. 'O yeni neslin ilk üyesi. Marina'ya yeniden ihtiyaç duyulduğunu hissediyor ve onu mutlu görmek güzel.

"Bear nasıl? Yeğenim,' diye ekledim, bu sözcük beni şaşırtmıştı.

"Tüm yeni doğan bebekler gibi mükemmel.

"Bazen ağlıyor mu, çılgılık atıyor mu?" diye sordum. Christian, kız kardeşlerimle birlikte teknik olarak çalıştırdığım bir başka kişiydi, ancak Bu akşamki saygısı beni kızdırdı.

"Bazen yapıyor, evet, ama hangi bebek yapmaz ki?" "Benim evde olduğum zamanları hatırlıyor musun?

"Elbette hatırlıyorum, evet.

"Yani, ben bebekken mi?

"Sen bebekken, ben sadece dokuz yaşındaydım, Electra.

Ah! Öyleyse Christian otuz beş yaşlarında olmalı.

"Ama ben çok küçükken tekneyi senin sürdüğünü hatırladığıma eminim.

"Evet, ama baban tekneyi tek başıma kullanmama izin vermeden önce ustalaşmamı sağlamak için hep yanımdaydı.

"Aman Tanrım! Bir anım aklıma gelince elimi ağzıma götürdüm. bana geri dönüyor. "On üç yaşındayken okuldan kaçıp Atlantis'e gittiğim zamanı hatırlıyor musun? Sonra babam bana geri dönmemi ve en azından tekrar denememi söylemişti çünkü ona bir şans vermemiştim.

Ben de gitmek istemediğim için Cenevre Gölü'nün ortasında teknedan atlayıp kıyıya kadar yüzmeye çalıştım.

Christian'ın sıcak kahverengi gözleri bana bunu yaptığını gösterdi.

'Nasıl unutabilirim? Neredeyse boğuluyordun.

Atlamadan önce palto giymiştin ve suyun altına girmiştin. Kısa bir süre için

Seni bulamadım. . .' Başını iki yana salladı. "Hayatımın en kötü anlarından biriydi. Seni kaybetmiş olsaydım . . ."

Christian ağlamak üzereymiş gibi görüldüğü için ortamı hafifletmeye çalışarak, "Babam çok kızardı," dedim.

"Kendimi asla affetmezdim, Electra.

'En azından dublör kısmen işe yaradı. Beni birkaç gün daha okula geri göndermedi.

"Hayır.

"Peki Paris'te ne kadar kalacaksın?"

"Yarın ayrılıyorum. Ya sen?"

Pazar akşamı. Bu öğleden sonra uçağımı değiştirdim, ama sonra randevum beni ekti,' diye omuz silktim.

'O zaman benimle Atlantis'e gelmeli ve yeğeninle tanışmalısın. Arabam burada, seni ben götürebilirim. Herkes seni görmekten çok mutlu olacaktır.

"Öyle mi düşünüyorsun? Başımı salladım. "Sanmıyorum.

'Neden böyle söylüyorsun? Marina ve Claudia sürekli konuşuyorlar. Senin hakkında. Tüm modellik çekimlerinizin yer aldığı bir hatıra defteri tutuyorlar.

Öyle mi? Çok şirinmiş. Belki başka bir zaman. "Eğer fikrini değiştirirsen, numaram sende var.

"Kesinlikle var," diye gülümsedim. "Beynime kazındı. Okulda işler kötüye gittiğinde, beni kurtarmak için yakında orada olacağını biliyordum.

'Geri dönmeliyim. Yarın sabah erkenden yola çıkıyorum. Christian hesabı istemek için iğaret etti.

"Nerede kalıyorsun? Ona sordum.

"Senin kaldığın binada. Marina'nın arkadaşının. "Gerçekten mi? Bunu bilmiyordum.' Paris'te yaşadığım kısa süreli bir anı Yüzünde bir ömür boyu absent ve sigara içmiş olmanın izlerini taşıyan yaşlı bir kadın olan ev sahibesi bana doğru süzüldü.

"Her neyse. Christian ayağa kalktı. "Eğer fikrini değiştirirsen bana haber ver. Sabah yedide gidiyorum. ğimdi sana bir taksi bulayım.

Yürürken Christian'ın en az benim kadar uzun olması hoşuma gidiyordu. Ayrıca çılgınca formdaydı, kaslı gövdesi beyaz gömleğinin altından belli oluyordu. Bir taksi çağırdığında, saçma bir nedenden ötürü, beni okulda bıraktığı her seferde hissettiğim gibi hissettim

Arabaya binip gidişini izledim ve keşke ben de onunla birlikte arabada olsaydım dedim.

"Nerede kalıyorsun Electra?

"Ritz'de," dedim taksinin arkasına tırmanırken.

"Seni görmek güzeldi. Kendine iyi bak, olur mu?" Taksi hızla uzaklaşırken pencereden "Olur," diye seslendim.

Yarım saat sonra yatağıma uzandığımda, Maxime'le geçirdiğimiz öğleden sonradan beri tek bir satır bile yazmadığımı fark ettim ve bu beni gerçekten çok iyi hissettirdi.

Sinir bozucu bir şekilde, ertesi sabah saat beşte uyandım ve uyku hapi almama rağmen beynim kapanmayı reddetti. Bu yüzden orada uzandım.

Paris'te boş bir hafta sonu geçirmeyi düşünürken bir yandan da beni meşgul edecek bir oyun arkadaşı bulmak için cep telefonumdaki kişiler listesinde geziniyordum.

Gerçekten görüşmek istediğim kimse olmadığını fark ettim, çünkü Süper Model Electra olmak için çaba sarf etmem gerekecekti ve biraz boş zaman istiyordum.

Ama tek başıma değil. Başucumdaki saatin üzerindeki parlak rakamların sabah altıya doğru acı verici bir yavaşlıkla ilerleyişini izlerken düşündüm.

Sonra Atlantis'i, annemi ve Claudia'yı düşündüm.

Yatak odamın alt çekmecesinde sakladığım eski eGofman altlarımla evde ve arazide dolaşabileceğimi, kendimden başka biri olmak için çaba harcamama gerek kalmayacağını düşündüm.

Fikrimi değiştiremeden Christian'ın cep telefonunu aradım.

"Electra, günaydın.

"Merhaba Christian. Aslında seninle birlikte Atlantis'e dönmeyi düşünüyordum.

'Bu iyi bir haber! Marina ve Claudia çok mutlu olacaklar. Seni bir saat içinde Ritz'den alayım mı?'

"Harika, teşekkürler.

Sonra Mariam'a mesaj attım.

Uyanık mısın?

Evet. Neye ihtiyacın var?

Beni ara.

Aradı ve ben de Amerika'ya Paris yerine Cenevre'den uçmam gerektiğini söyledim.

"Sorun değil Electra. Sana bir otel ayarlamamı ister misin?" "Hayır, ailemi görmek için eve gidiyorum.

"Harika!" diye cevap verdi öyle bir sıcaklıkla ki gülümsediğini hayal edebiliyordum. 'Sana her şeyle birlikte geri döneceğim. onaylar.'

"Peki ya sen Mariam? Birdenbire onu kendi başının çaresine bakmak zorunda bıraktığımı fark ettim. 'Paris'te iyi olacak mısın? İstersen bugün kredi kartından eve dönüş biletini alabilirsin?

'Hayır Electra, burada oldukça mutluyum. Öğleden sonra Bardin'i görmeyi planlıyordum, eğer sizin için uygunsa, ayarlamalarımı yapıp yarın Cenevre'deki havaalanında sizinle buluşacağım. Gece.'

Maxime'in bana bıraktığı paketten bir satır okudum, sonra Her şeyi bavuluma ve çantama doldurduktan sonra aşırı karbonhidrat yüklemesi konusunda kendimi daha iyi hissetmemi sağlamak için meyve eşliğinde Fransız hamur işlerinden bir seçki sipariş ettim. Kahvaltıdan sonra çantalarımı aşağı indirmesi için belboyu çağırdım. Büyük siyah güneş gözlüklerimi takarak (CeCe bir keresinde onlarla bluebottle'a benzediğimi söylemişti) çantalarımı Christian'a ve konforlu Mercedes salonuna kadar takip ettim. Beni selamlayıp arka kapıyı açtığında bağımlı salladım.

"Sakıncası yoksa ben öne binerim.

Christian yolcu kapısını benim için açarken, "Hiç de değil," dedi.

Ön koltuğa yerleştiğimde deri, oda spreyi ve babamın eşsiz limon kokusunun o ilk rahatlatıcı aromasını kokladım. Çocukluğumdan beri ailemizin arabalarına binerdim ve

Babam artık gitmiş olsa da koku hiç değişmemişti. Ev ve güvenliği işaret ediyordu ve eğer onu şışeleylebilseydim, şışelerdim.

"Ghtiyacın olan her Gey yanında mı Electra? Christian motoru çalıştırırken bana sordu.

"Evet, teşekkürler.

"Yolculuk genellikle yaklaGık beG saat sürer," dedi Christian Ritz'den uzaklaGırken.

"Anneme geleceğimi söyledin mi?

Evet, söyledim. Özel bir diyet gereksinimin olup olmadığını sordu.

'I . . . '

Eve en son geldiğimde detoks yaptığımı ve kova dolusu yeşil çay içtiğimi fark ettim. Mitch'le birlikteydim, o kadar temizdi ki gıcırıyordu, ama yanıma acil durum için bir şışe votka almıştım.

..diye düşünmüştüm. Ki öyle oldu ama bu anlaşılabilir bir şeydi çünkü Atlantis ilk kez Pa'sızdı - cenazesiz bir cenaze töreni.

"İyi misin Electra?

"Harikayım, teşekkür ederim.

Christian?' 'Evet?'

"Babamı çok yere götürdünüz mü?

'Pek değil, hayır. Çoğunlukla özel jetine binmek için Cenevre havaalanına. "Nereye gittiğini hiç biliyor muydunuz?

"Bazen, evet. Peki

nereye gidiyordu?

"Dünya çapında pek çok yere. "Gerçekte ne yaptığını biliyor musunuz?

Hiçbir fikrim yok Electra. Çok özel bir adamdı.

"Ve biraz da," diye iç geçirdim. "Hiçbirimizin bilmemesi sence de tuhaf değil mi? Çoğu çocuk babasının bir dükkân sahibi ya da avukat olduğunu söyleyebilir ama ben hiçbir Gey söyleyemezdim çünkü hiçbir fikrim yoktu.

Christian sessiz kaldı ve gözlerini yoldan ayırmadı. Ailenin hem arabada hem de teknede şoförlüğünü yapan biri olarak, bu işi bilmemesi imkânsızdı.

söylediğinden daha fazlasını bildiğini düşündü.

"Neyi biliyorsun?

"Sen bana söyleyene kadar olmaz, Electra. Christian bana bir gülümseme parıltısı sundu.

"Okulda bağımlı beladayken gelip beni alırdın, sen ve araban benim güvenli alanım olurdunuz.

"Peki güvenli alan nedir?

'Oh, terapi dilinde kendi içinde olabileceğin bir yer. Hayal gücünde ya da seni mutlu eden hatırlanan bir gerçeklikte. Sık sık rüyamda beni götürmek için dışarı çıktığını görürdüm.

"O zaman onur duydum. Christian bu kez bana içten bir gülümseme verdi.

"Babama iş başvurusunda mı bulundun? Tekrar sordum.

'Baban beni küçüklüğümde beri tanır. I ... yerel olarak yaşıyordu ve bana - ve anneme - çok yardımcı oldu.

"Yani senin için bir baba figürü müydü?

Christian bir süre durakladıktan sonra, "Evet," diye onayladı. "Öyleydi.

"O zaman belki de gizemli yedinci kız kardeş sensin! Kıkırdadım.

"Baban çok nazik bir adamdı ve onun kaybı hepimiz için çok derin.

Babam nazik miydi yoksa kontrolcü mü? Yoksa her ikisi de miydi? Paris'in dış mahallelerine varıp Cenevre'ye giden otoyola girdiğimizde düşündüm. Koltuğuma yaslandım ve gözlerimi kapattım.

"Electra, iskeledeyiz," diye fısıldadı kulağıma yumuşak bir ses.

Kendime geldim ve Cenevre Gölü'nün camsı yüzeyindeki güneş yansıması olduğunu fark ettiğim parlak ışıktaki gözlerimi kırptım.

"Tam dört saat uyudum," dedim şaşkınlıkla arabadan inerken. "Sana benim güvenli yerim olduğunu söylemiştim," diye sııttım ona. bagajı açtı. "Sadece çantaya ihtiyacım var, gerisini yarına kadar orada bırakabilirsin.

Christian arabayı kilitledi ve sürat teknesinin demirlediği dubaya doğru önümden yürüdü. Tekneye binmeme yardım etmek için bana elini uzattı, sonra da yola çıkmadan önce yapması gereken işleri yapmaya koyuldu, ben de teknenin bağındaki yumuşak deri banka yerleğtim.

sert. Atlantis'e giderken, varma ihtimalinin beni her zaman nasıl heyecanlandırdığını düşündüm. Ve sonra dönüş yolunda, normalde ayrıldığım için nasıl rahatladığımı hissederdim.

Belki bu kez farklı olur, dedim kendi kendime, sonra iç çektim çünkü bu *da* her zaman hissettiğim bir şeydi.

Christian motoru çalıştırdı ve çocukluk evime doğru kısa bir yolculuğa başladık. Bir Mart günü için hava sıcaktı ve ben yüzümdeki güneş hissinin ve arkamda uçuşan saçlarımın tadını çıkardım.

Atlantis'in üzerinde bulunduğu yarımada ya yaklaşırken, ağaçların arasından erken bir manzara görebilmek için boynumu uzattım. Muhteşem bir manzaraydı.

Ev - biraz Disney şatosuna benziyordu çünkü çok güzeldi. *Ve babama hiç* benzemiyordu, diye düşündüm kendi kendime. Minimal bir gardırobu vardı; bildiğim kadarıyla sadece aynı üç ceket giymişti: keten bir ceket yaz için bir tane, kış için bir tane tüvit ve bir tane de Mevsimler arasında giydiği belirsiz bir kumaş. Yatak odası o kadar seyrek döşenmişti ki, sanki bir rahibin yaşıyordu. Acaba gizlice kefarecini mi ödüyordu?

Geçmişte işlediği bir suçtan dolayı, ama her neyse. Atlantis'in yanındaki iskeleyle yaklaşırken, gardırobunun ve yatak odasının evin geri kalanıyla kıyaslandığında kesinlikle bir paradoks olduğunu düşündüm.

Annem çoktan ayakta durmuş, heyecanla el sallayarak beni bekliyordu. Her zamanki gibi tertemiz giyinmişti ve bukle eteğinin Chanel'den olduğunu fark ettim, çünkü onun seveceğini bildiğim için bir numune rafından gizlice almayı başarmıştım.

'Electra! *Chérie*, ne beklenmedik bir sürpriz!' dedi.

Parmak uçlarında uzandı ve beni iki yanağımdan öpebilmesi için eğildim ve kollarını omuzlarıma doladı. Sonra bir adım attı.

geri döndü ve beni değerlendirdi. 'Her zamanki gibi güzel görünüyorsun ama bence çok zayıfsın. Boş ver, Claudia sana en sevdiğin yaban mersinli krepleri yapmak için gerekli malzemeleri hazırladı, eğer istersen. Ally'nin yeni bebeğiyle birlikte burada olduğunu biliyor muydun?

'Evet, Christian söyledi. Yeğenimle tanışmak için sabırsızlanıyorum,' dedim onu evin önünden göle inen patikadan ve bahçeden yukarı doğru takip ederken. Çimenlerin kokusu ve Yeni tomurcuklanan bitkiler New York'un pis kokusuna kıyasla çok tazeydi. Temiz havayı derin bir nefesle ciğerlerime çektim.

"Mutfağa gel," dedi annem. "Claudia çoktan brunch hazırlamaya başladı.

Christian'ın arkadan geldiğini gördüm. Çantamı merdivenin dibine bırakırken ona doğru yürüdüm.

"Beni buraya getirdiğin için teşekkür ederim. Geldiğime sevindim.'

"Bir şey değil Electra. Yarın havaalanına gitmek için saat kaçta yola çıkıyoruz?

'Akşam on gibi. Asistanım jeti gece yarısına ayarladı.

"Tamam. Bir değişiklik olursa Marina'ya söyle, o beni bilgilendirir. Söylerim. İyi hafta sonları.

"Ve sen. Bana başıyla selam verdi ve ön kapıdan çıkıp gözden kayboldu.

"Electra!

Döndüm ve Ally'nin mutfaktan bana doğru geldiğini gördüm, kolları beni kucaklamak için sonuna kadar açılmıştı.

"Merhaba yeni anne," dedim o bana sarılırken. "Tebrikler.

'Teşekkürler. Hala bir anne olduğuma inanamıyorum.

Biraz da kıskançlıkla onun harika görüldüğünü düşündüm. Köşeli yüzü hamilelikten aldığı birkaç kiloyla yumuşamıştı ve muhteşem kızıl altın rengi saçları porselen teninde bir hale gibi parlıyordu.

"Harika görünüyorsun," dedim.

Hayır almadım. Sekiz kilo aldım.

kayboluyor ve gecede sadece iki saat uyuyabiliyorum. Yatağымda çok aç bir adam var," diye güldü.

"Nerede o?

"Bir gece önce uyudu tabii ki. Ally sahte bir hayal kırıklığıyla kaşını kaldırdı ama onu daha önce hiç bu kadar mutlu görmediğimi düşündüm. "Bu gece

En azından bu bize biraz konuşma fırsatı verir," diye ekledi mutfığa doğru yürürken. "Bugün düşünüyordum da, babam öldükten sonra hepimizin burada olduğu geçen Haziran ayından beri seni görmedim.

"Hayır, meşguldüm.

"Seni ve hayatını gazetelerden ve dergilerden takip etmeye çalışıyorum ama-

"Merhaba Electra," dedi Claudia güçlü bir Alman aksanıyla konuştuğu Fransızcasıyla. "Nasılsınız? İçkisini doldurma aşamasındaydı. krep karışımını tavaya koydum ve baştan çıkarıcı bir cızırtı duydum.

"Ben iyiyim, teşekkürler.

"Gel, otur ve seni son gördüğümünden beri olan her şeyi anlat bana. Ally uzun masadaki bir sandalyeyi işaret etti.

"Anlatacağım, ama anlatmadan önce üst kata çıkıp makyajımı tazeleyeceğim. Döndüm ve mutfaktan çıktım, aniden paniğe kapıldım. I Ally'nin hepimizi sorgulamayı ne kadar sevdiğini biliyordum ve şu anda buna hazır olduğumdan emin değildim.

Çantamı aldım ve merdivenlerden çatı katına çıktım.

Aslında tavan arası değildi, biz kızların yatak odalarımızın olduğu geniş bir kattı - ve benimkinin kapısını açtı. Her şey

Gençliğimde Paris'e gitmek için evden ayrıldığım zamanki gibi görünüyordu. Her zamanki yumuşak krem rengine boyanmış duvarlara baktım.

ve yatağıma oturdum. Diğer kızların odalarına kıyasla,

Duvarları, içinde yaşayanların kişiliklerini yansıtırken, benimki bomboştu. Hayatının ilk on altı yılını burada geçirmiş olan kişi hakkında hiçbir ipucu yoktu. Mankenlerin posterleri ya da Pop yıldızları, bale dansçıları ya da spor yıldızları... Kim olduğumu gösteren hiçbir şey yoktu.

Çantama uzandım ve votka şişesini aldım. kaşmir eşofmanlarıma sarındım ve derin bir yudum aldım. Bu yatak odası benim hakkımda söylenebilecek her şeyi ifade ediyor gibiydi - sadece boş bir kabuk olduğumu. Benim bir hayatım yoktu ve hiçbir zaman da olmadı. herhangi bir şey için tutku. Şişeyi kaşmir yuvasına geri koyarken düşündüm, sonra bir çizgi çekmek için çantamın ön cebine sıkıştırılmış küçük pakete *uzandım, o zamanlar kim olduğumu bilmiyordum ve şimdi de kim olduğumu bilmiyorum.*

Aşağı indiğimde votka beni sakinleştirmiş, kola ise neşelendirmişti. Annem, Ally ve ben Claudia'nın meşhur brunch'ının tadını çıkarmak için oturduğumuzda, benden istediklerini yaptım ve onlara katıldığım göz alıcı partilerden ve

Tanıştığım ünlüler, onlara içeriden zararsız dedikodular veriyordum.

"Peki ya sen ve Mitch? Gazetelerde yollarınızı ayırdığınızı okudum. Bu doğru mu?

Bunu bekliyordum; Ally doğrudan konuya girmenin baş rahibesiydi.

"Evet, birkaç ay önce. "Ne oldu?

"Bilirsin işte," diye omuz silktim, sıcak ve sert bir kahve içip içine burbon katılmış olmasını diledim. "O Los Angeles'taydı, ben New York'taydım, ikimiz de seyahat ediyorduk ...

"Yani o "doğru kişi" değil miydi? Ally devam etti.

Mutfakta bir yerden ani bir çığlık sesi geldi ve nereden geldiğini bulmak için etrafıma bakındım.

'Bu bebek telsizi. Ayı uyandı,' diye iç geçirdi Ally.

"Gidip ona bakayım," diye önerdi Ma, ama Ally çoktan ayağa kalkmış ve Ma'yı nazikçe sandalyesine geri bastırmıştı.

"Bu sabah beşten beri sen görevdeydin sevgili anne, şimdi sıra bende.

Yeni yeğenimle henüz tanışmamıştım ama onu şimdiden sevmiştim. Beni Büyük Müttefik Engizisyonu'ndan kurtarmıştı.

"Yeni dairen nasıl?" diye sordu annem, konuyu değiştirerek. Eğer inceliğin fiziksel bir formu olsaydı, taşıyıcı anneme benzerdi.

"Fena değil," diye cevap verdim, "ama sadece bir yıllık kiralık, yani muhtemelen

"Yakında başka bir yer ararım.

"Sanırım yaptığınız onca seyahatten sonra oraya pek sık gitmiyorsunuz.

"Çok doğru, değilim ama en azından gardırobumu koyacak bir yerim var. Vay canına, bakın kim gelmiş.

Ally, kucağında kocaman bir çift şaşkın kahverengi gözü olan bir bebekle masaya yaklaşıyordu. Koyu kırmızı saçları başının üstünde sıkıca kıvrılmaya başlamıştı bile.

"Bu Ayı," dedi Ally, gözlerinde o gururlu anne bakışı parlayarak. Neden olmasındı ki? Doğum yapacak kadar cesur olan herkes benim kitabımda bir kahramandı.

'Aman Tanrım! Yenilebilir! Şimdi kaç yaşında? Ally oturup onu kucağına alırken sordum.

"Yedi haftalık.

"Vay canına, kocaman görünüyor!

"Çünkü çok iştahlı," diye gülümsedi Ally. gömleğinin düğmelerini açtı ve bebeği doğru yere yerleştirdi. Ayı gürültülü bir şekilde emmeye başladı ve ben irkildim.

"Emerken acımıyor mu?

"Başta acıyordu ama alıştık, değil mi hayatım?" dedi, ona bazen Mitch'e baktığım gibi bakıyordu. Başka bir deyişle, sevgiyle.

Claudia ortalığı toparladıktan sonra annemin peşinden mutfaktan çıkarken, "Pekâlâ, şimdi siz ikinizi sohbet etmeniz için yalnız bırakalım, sonra görüşürüz," dedi.

"Bear'ın babası için gerçekten çok üzgünüm, Ally. "Teşekkürler Electra.

"Babası-" "Adı Theo'ydu.

"Theo'nun Bear'dan haberi var mıydı?

'Hayır, ölümünden birkaç hafta sonrasına kadar ben de bilmiyordum. O sırada ben

Dünyamın çatısının çöktüğünü düşünmüştüm ama şimdi -' Ally bana gülümsedi ve onun berrak mavi gözlerinde gerçek bir memnuniyet okudum - 'Onsuz olmazdım.

"Hiç düşündünüz mü?

"Kürtaj mı? Bu düşünce kısa bir süreliğine aklımdan geçti, evet. Yani, yelken kariyerim vardı, Bear'ın babası ölmüştü ve hiç çocuğum yoktu. O zamanlar evde de değildim. Bunu asla yapamazdım, Yine de. Bear'ın bir hediye olduğunu hissediyorum. Bazen, sabahın köründe onu beslerken, Theo'nun etrafımda olduğunu hissediyorum.

"Yani onun ruhunu mu?" "Evet, hissediyorum.

"Tüm bu saçmalıklara inandığınızı düşünmezdim," dedim kaşlarımı çatarak.

"Ben de inanmazdım ama Bear doğmadan önceki gece inanılmaz bir şey oldu.

"Ne gibi?

"Daha yeni kalp rahatsızlığı teşhisi konmuş ancak öz ailesini bulmak için kaçmış olan Tiggy'yi aramak için İspanya'ya uçtum. Ve

"Bana bir şey söyledi Electra, sadece Theo'nun bilebileceği bir şey.

Ally'nin solgun elinin taktığı kolyeye gidişini izledim. "Neydi o?

"Bunu bana Theo aldı. Ally bir zincirin üzerinde duran minik turkuaz gözü havaya kaldırdı. "Zincir birkaç hafta önce kırılmıştı ve Tiggy Theo'nun neden takmadığımı sorduğunu söyledi. Sonra Ayı ismini sevdiğini söyledi ve biliyor musun Electra? Beğendi!

Ally'nin gözlerinde yaşlar belirdi.

"Her neyse, bir zamanlar alaycıydım, korkarım şimdi din değiştirdim. Ve Theo'nun bizi izlediğini biliyorum. Omuz silkti ve bana buğulu bir gülümseme verdi.

'Keşke benim de böyle bir inancım olsaydı. Sorun şu ki, ben hiçbir şeye pek inanmıyorum. Tiggy'nin kalbi şimdi nasıl?

Görünüşe göre çok daha iyi. İskoçya'nın dağlık bölgelerine geri döndü ve hastayken onunla ilgilenen doktorla çok mutlu bir şekilde yaşıyor. Aynı zamanda çalıştığı arazinin de sahibi.

"O zaman yakında onun için düğün çanları çalabilir?

"Bundan şüpheliyim; Charlie teknik olarak hala evli ve Tiggy'nin bana söylediğine göre oldukça çirkin bir boşanma süreci yaşıyor.

Peki ya diğer kız kardeşler?

"Maia hala Brezilya'da sevgili kocası Floriano ve kızıyla birlikte, Star İngiltere'de Kent'te her nedense Mouse olarak bilinen erkek arkadaşının evini yenilemesine yardım ediyor ve CeCe Avustralya'da büyükbabası ve arkadaşı Chrissie ile birlikte yaşıyor.

Outback. Resimlerinin bazı fotoğraflarını gördüm ve harikalar. Çok yetenekli.

"Yani tüm kız kardeşler yeni bir hayat mı buldu? Ben de öyle dedim. "Evet, öyle görünüyor.

"Ve her biri bunu geçmişlerini arayarak mı buldu?

Evet, öyle. Ben de öyle yaptım. Sana bir ikiz kardeşim olduğunu söylemek için e-posta göndermiştim, değil mi?

"Um . . .

"Oh Electra, gerçekten. Biyolojik babam da bir müzik dehası ama tam bir ayyaş. Ally'nin bebeği bir göğsünden diğerine ustalıkla taşırken onu düşünerek sevgiyle gülümsemesini izledim.

"Peki," diye devam etti, "babamdan gelen mektupla ilgili bir şey yaptın mı?

"Zarfı hiç açmadım bile ve dürüst olmak gerekirse nereye koyduğumu da hatırlamıyorum. Kaybolmuş olabilir.

"Ah Electra! Ally bana en iyi onaylamayan bakışını attı. "Ciddi olamazsın?

"Hey, bir yerlerde olmalı, sadece bulmaya zahmet etmedim.

"Gerçekten nereden geldiğini bilmek istemiyor musun?

"Hayır, bir anlam veremiyorum. Ne önemi var ki? Ben şu an olduğum kişiyim.

Bana kesinlikle yardımcı oldu. Mektubun içeriğinin peşine düşmek istemeseniz bile, babamın yazılı sözleri onun tüm çocuklara son hediyesiydi.

bize.'

"Yüce Tanrım! Artık canıma tak etmişti. 'Sen ve diğer kız kardeşlerimiz babama sanki lanet olası bir tanrıymış gibi davranıyorsunuz! O sadece bir adamdı.

bizi evlat edindi - aslında hiçbirimizin bilmediği garip bir nedenden dolayı!

"Lütfen bağırma Electra, bebeği üzüyor ama özür dilerim-" "Ben yürüyüşe çıkıyorum.

Masadan kalktım, ön kapıya doğru yürüdüm ve kapıyı çekip açtım. Arkamdan çarparak, Atlantis'te geçirdiğim birkaç saatten sonra her zaman yaptığım gibi, çimenlerin üzerinden iskeleyle doğru yürüdüm. buraya dönmeye hiç karar vermemiştim.

'Kız kardeşlerimin babamla ne sorunu var? Tanrı aşkına, o bizim biyolojik babamız bile değil!

Kendi kendime söylenmeye devam ettim, ayaklarım iskelenin üzerinde sallanırken oturdum ve derin nefes almaya çalıştım. İşe yaramadı. Belki başka bir hat olabilir. Ayağa kalktım ve tekrar eve geri döndüm, kimsenin beni duymaması için sessizce içeri girdim ve merdivenlerden yukarı çıktım. Odamda kapıyı kilitledim ve ihtiyacım olan şey.

Birkaç dakika sonra kendimi çok daha sakin hissediyordum. Yatağıma uzandım ve sırayla tüm kız kardeşlerimi hayal ettim. Nedense Disney prensesleri gibi görünüyorlardı ve bu oldukça eğlenceliydi. Böyle göründüklerinde hiç de rahatsız edici değillerdi ve onları seviyordum, CeCe hariç (o aniden *Pamuk Prenses*'teki cadı olarak belirdi). Kıkırdadım ve bunun CeCe için bile zalimce olduğuna karar verdim. İnsanların ailesini seçemeyeceğini, sadece arkadaşlarını seçebileceğini söylediklerini biliyordum ama babam bizi seçmişti ve birbirimize mahkûmduk. Belki de CeCe'yle anlaşılamamamızın nedeni onun benim saçmalıklarına diğerleri gibi katlanmamasıydı. O da benden daha yüksek sesle bağırabiliyordu. Diğerleri barışı korumak için her şeyi yapardı, ama umurunda değildi. Biraz benim gibi.

Dört ablam da muhtemelen bu gerçeği hiç düşünmemişti. Ally ve Maia, Star ve CeCe, hepsi birbirlerine sahipti ve ben Tiggy ile baş başa kalmıştım. Büyürken birlikte olduğum kişi oydu - aramızda sadece birkaç ay vardı - ve onu gerçekten sevmeme rağmen, daha fazla olamazdık

Farklı. Bütün ablalarımın bunu açıkça belirtmesi yardımcı olmadı.

oynamak için en sevdikleri küçük kardeşleri Tiggy idi, ben değil. Tiggy bağırıp çağırmaz ve sürekli öfke nöbeti geçirmezdi. Sadece kucakta oturur, parmağını emer ve mükemmel olurdu. Biz büyüdükçe, Yalnız olduğum için onunla bağ kurmaya çalışmışım ama onun tüm ruhani saçmalıkları beni duvara çarptı.

Kokainin etkisi geçtikçe kız kardeşlerim Disney prensesleri olmayı bırakıp yine kendileri oldular. Bunun ne önemi vardı ki? Artık babam yoktu, biz sadece çocukken bir araya gelmiş ama şimdi ayrı yollara giden bir grup farklı kadındık. I

Biraz nefes aldım ve tüm terapistlerimin bana söylediği gibi neden bu kadar sinirlendiğimi analiz etmeye çalıştım. Ve bir değişiklik olarak, sebebini bildiğimi düşündüm: Ally bana tüm kız kardeşlerimin mutlu olduğunu söylemişti - onları seven insanlarla bir hayat kurmuşlardı. Her zaman benim kadar sevimsiz olduğunu düşündüğüm CeCe bile bir şekilde Star'a olan garip takıntısını aşmayı ve yoluna devam etmeyi başarmıştı. Daha da önemlisi, sanatta tutkusunu bulmuştu, Her zaman sevdiği bir şeydi.

Ve işte ben, her zamanki gibi dışarıda kalan tek kişiydim. Babam öldüğünden beri yeni ve daha güvenilir bir satıcıdan başka bir şey bulamamıştım.

Mali açıdan açık ara en başarılı kardeş olmama rağmen - muhasebecimin söylediğine göre, bugün çalışmayı bırakabilirdim ve asla Başka ne yapmak istediğime dair en ufak bir fikrim bile yokken ne anlamı vardı ki?

Kapım çalındı. "Electra? İçeride misin?"

Ally'ydi. "Evet, içeri gel.

Ayı'yı kolunun arasına aldı.

"Seni üzecek bir şey söylediysem çok özür dilerim Electra," dedi kapı aralığında durarak.

'Dinle, bunun için endişelenme. Sorun sende değil, bende.

'Her neyse, özür dilerim. Seni görmek çok güzel ve geldiğine gerçekten çok sevindim. Otumamın bir sakıncası var mı? Bir ton ağırlığında.

"Elbette," dedim iç çekerek. İhtiyacım olan son şey Ally tarafından röportaj yapılırken yatak odamda kapana kısılmaktı.

"Seninle bir şey paylaşmak istiyorum Electra. Tiggy'nin bana araştırmamız gerektiğini söylediği bir şey.

"Öyle mi, ne?

"Görünüşe göre, geçen ay buradayken, gizli bir asansörü olan bir kiler bulmuş.

"Doğru. Ne olmuş yani?

"Şarap depolamak için kullanıldığını söyledi ama raflardan birinin arkasında gizli bir kapı olduğunu fark etti. Belki de nereye çıktığını öğrenmeliyiz.

"Tamam. Neden anneme sormuyoruz?

"Sorabiliriz, evet, ama Tiggy onun bu konuda konuşmak istemediği hissine kapıldı.

"Tanrım, Ally! Burası *bizim* evimiz ve annem bizim için çalışıyor! Burada istediğimizi sorabilir ve istediğimizi yapabiliriz, değil mi?

"Evet, yapabiliriz, ama," diye nefes aldı Ally, "belki de saygımızdan dolayı nazik davranmalıyız. Annem uzun zamandır burada. Claudia'yla birlikte evdeydik ve bize bakıyorduk ve artık işler değiştiği için onun ayağına bastığımızı hissetmesini istemiyorum.

"Yani demek istiyorsun ki, bu eve gizlice girmemizi istiyorsun. Gecenin bir yarısı asansöre binip bu kapının nereye çıktığını mı öğreneceğiz?" Kaşımı kaldırdım. "Ama ona sormak varken neden bu gizlilik ve hançer saçmalığını yapmak zorunda olduğumuzu hâlâ anlamıyorum.

'Hadi ama Electra, bu kadar kırılgan olmayı bırak. Bu gizli asansör ve kiler orada ve babam onları bir sebepten dolayı oraya koydu. Onun hakkında ne düşünürseniz düşünün ya da ne hissederseniz hissedin, o pratik bir adamdı. Her neyse, ben her zaman Bear yüzünden gece boyunca uyanık kaldım, bu yüzden araştırmaya gidiyorum. Benimle gelmek ister misin diye merak ettim. Tiggy gelebileceğini söyledi. Gizli kapının önündeki rafı taşımak için birkaç kişi gerekecek. Anahtarın nerede olduğunu da söyledi. Şimdi, ben banyoyu kullanırken Bear'ı birkaç dakika tutabilir misin?" Ally ayağa kalktı ve Ayı'yı kucağıma bıraktı. Geriye doğru düşmesini engellemek için onu iki elimle tutmak zorunda kaldım. Misilleme olarak büyük bir geçirti verdi.

"Harika!" dedi Ally kapı aralığında dururken. "Son bir saattir bunu ondan çıkarmaya çalışıyordum!

Kapı arkasından kapandı ve Bear ile ben yalnız kaldık. Ben ona baktım, o da bana baktı.

"Merhaba," dedim, üzerime işlememesi için dua ederek. İlk defa bir bebeği kucağıma alıyordum.

Bana bir hıçkırık attı ve bana bakmaya devam etti.

'Ne düşünüyorsun ufaklık? Teyzen olmama rağmen neden annenden tamamen farklı bir renkte olduğumu merak ediyor musun? Onunla hiç tanışmadın, ama gerçekten garip bir "Büyükbaba," diye devam ettim, çünkü bu konuşmadan keyif alıyor gibiydi. sohbet. 'Yani, harikaydı, çok zekiydi falan, ama bence hepimizden bir sürü sır sakladı. Sen ne düşünüyorsun?

Birden küçük bedeninin kollarımda gevşediğini hissettim ve Ally geri döndüğünde Bear gözlerini kapatmış ve derin bir uykuya dalmıştı.

Ally bana gülümseyerek, 'Vay canına, çok dokunaklısın,' dedi. 'Normalde pes etmesi için onu saatlerce sallamam gerekir.

Ally onu kollarımdan nazıkçe alırken, 'Sanırım sıkıldı,' diye omuz silktim.

"Onu karyolasına koyup biraz dinleneceğim," diye fısıldadı. "Sonra görüşürüz.

Akşam yemeğinden önce, sakın kalmak için yeterince ihtiyati votka aldığıma emin oldum, sonra kendime büyük bir tane daha hazırladım. Aşağı indiğimde kiler vardı. Neyse ki sohbet Claudia'nın yemeklerinin ne kadar olağanüstü olduğu (meşhur şnitzeliydi ve her kırıntısını yedim) ve

Babamın ölüm yıldönümünde çelenk koymak için Yunanistan'a tekne gezisi. "Biz kızların gemi yolculuğuna yalnız çıkmamız gerektiğini düşünmüştüm ama Maia

tanışmak için sabırsızlandığım Floriano ve kızı Valentina ile birlikte bir hafta öncesinden geliyor,' diye bilgi verdi Ally. 'Star, Mouse ve oğlu Rory'nin yanı sıra Tiggy, erkek arkadaşı Charlie ve kızı Zara da gelecek. . .'

"Vay canına!" diye araya girdim. "Yani Maia, Star ve Tiggy partnerlerinin çocuklarına taşıyıcı annelik mi yapıyorlar?

"Evet, öyleler," diye kabul etti Ally.

'Ve senin vekil annen olarak, biliyorum ki kızlarım Çocuklar kan bağı olmadığı için onların gözetiminde daha az değiller,' dedi Ma kararlı bir şekilde.

"CeCe geliyor mu?

'Geleceğini söyledi, evet. Büyükbabasının ve arkadaşı Chrissie'nin de onunla gelmesini umuyor.

"Arkadaşı" Chrissie mi?

Hem annem hem de Ally bana baktı ve ben de neden ailede gerçeği dile getiren tek kişi olmak zorunda olduğumu merak ettim.

"Bir ilişkileri var, değil mi?

"Bilmiyorum," dedi Ally, "ama sesi çok mutlu geliyor, ki bu da en önemli şey.

'Ama CeCe'nin eşcinsel olduğu en başından beri belliydi, değil mi? Star'a aşık olduğu?

"Electra, başkalarının özel hayatlarına burnumuzu sokmak bize düşmez," diye araya girdi Ma.

'Ama CeCe "diğer insanlar" değil, değil mi? Ayrıca, sorun nedir? Değer verdiği birini bulduysa onun adına mutluyum.

'Gerçekten de yer bulmakta zorlanacağız,' diye devam etti Ma acımasızca. 'Eh, geri kalanınız gibi hepiniz aileler buldunuz ve bu sadece

küçük ben tek başıma, eğer yer yoksa, belki de gelmemeliyim.

'Oh Electra, böyle söyleme! Gelmek zorundasın, söz verdin. Ally gerçekten üzgün görünüyordu.

"Evet, belki de Tiggy buradayken bulduğu gizli bodrumda uyuyabilirim," diye cevap verdim, anneme dönerek.

Ally'nin ifadesi masanın öbür ucundan bana hançer gibi saplandı ama umursamayacak kadar sarhoştum.

"Ah, bodrum. Annem ikimize de baktı. 'Evet, Tiggy'ye orada olduğunu ve bunda bir gizem olmadığını söyledim. Claudia'nın harika elmalı tarta yemeğini bitirdikten sonra, sizi aşağıya kendim götüreceğim. gör.

Kaşlarını öfkeyle kaldıran Ally'ye "işte böyle!" der gibi bir bakış attım ve tatlı bittikten sonra annem ayağa kalkıp duvardaki kutudan bir anahtar çıkardı.

"Pekâlâ, aşağı inelim mi?

Cevap vermesine gerek yoktu, çünkü mutfaktan çıkmaya başlamıştı ve Ally ile ben de peşinden gittik. Koridorda annem

pirinç bir halkayı tuttu ve maun bir paneli geri çekerek minyatür bir asansörü ortaya çıkardı.

"Bu neden konuldu?" diye sordum.

"Tiggy'ye de açıkladığım gibi, baban artık gençleşmiyordu ve evin her yerine kolay erişim istiyordu. Annem kapıyı açtı ve üçümüz içeri tıkiştık. Hemen klostrofobik hissettim ve annem pirinç bir düğmeye basıp kapı arkamızdan kapanırken derin nefesler aldım.

"Evet, bunu anlıyorum ama neden sakladı? Asansör hareket etmeye başladığında sordum.

"Electra, kapa çeneni, olur mu? Ally tısladı, artık bana sinirlenmenin ötesine geçmişti. "Eminim annem her şeyi açıklayacaktır.

Dört saniyelik bir yolculuktan ve dibe ulaştığımızda zıpladığımı hissettim. Kapı kayarak açıldı ve hepimiz çok sade bir odaya girdik.

Ally'nin de söylediği gibi, bodrumun her tarafı şarap raflarıyla çevriliydi.

"Ve işte buradasın. Annem dışarı çıktı ve kollarını Odaya. "Babanın şarap mahzeni. Bana döndü ve gülümsedi. "Üzgünüm Electra, ortada büyük bir gizem yok.

"Ama ...

Annemin arkasında, Ally'nin gözleri bana öyle bir mesaj gönderdi ki, ben bile görmezden gelemeyeceğimi fark ettim.

"Ben ... şey, bu çok güzel. Rafların arasında dolaşmaya başladım, babamın buraya neler sakladığına bakıyordum. Bir şişe çıkardım.

"Vay canına, Château Margaux, 1957. Bu iki binin üzerinde satılıyor. New York'un en iyi restoranlarında dolarlar. Ne yazık ki ben daha çok votka hayranıyım.

"Yukarı çıkabilir miyiz? Bear'ı kontrol etmem gerekiyor," dedi Ally, bana bir uyarı bakışı daha atarak.

"Bana birkaç dakika daha ver," diye yanıtladım, "Ayı'yı kontrol etmeliyim. raflara göz atıyor, tek tük şişeleri çekip etiketlerini inceliyormuş gibi yapıyor, bir yandan da gözlerimi Ally'nin bahsettiği gizli kapıdan ayırmıyordum. Odanın sağ tarafında, 1972 model bir Rothschild Burgundy'ye baktım ve neredeyse

Rafların arkasındaki sıvada bir açıklığın görünmez çizgileri. "Tamam," dedim, ikisinin yanına geri dönerek. "Hadi gidelim.

Asansöre doğru ilerlerken, etrafının çelikle çevrili olduğunu fark ettim.

"Bu ne için anne? Onu işaret ettim.

"Şu düğmeye basarsan" -annem etrafını çevreleyen bir tarafı gösterdi- "asansörün önündeki çelik kapıları kapatır.

"Yani şimdi basarsak burada kapana mı kısılacağız?" diye sordum, içimde içgüdüsel olarak yükselen panikle.

'Hayır, elbette olmazsınız Electra, ama asansörden mahzene girmeye çalışan biri oraya erişemez. Burası güçlü bir oda,' diye açıkladı küçücük alana sıkıştığımızda. 'İzole bir yerde yaşayan zengin bir ailenin evinde olağandışı bir şey değil.

nokta. Eğer, Tanrı korusun, Atlantis hırsızların saldırısına uğrarsa ya da Daha da kötüsü, kendimizi içeri kapatıp yardım çağırabiliriz. Ve evet, *canım*' - bir kat yukarı çıkarken annem bana ince bir gülümseme verdi - 'aşağıda Wi-Fi sinyali var. Şimdi,' dedi hepimiz

Asansörden çıkıp mutfığa geri döndü ve anahtarı kutuya astığı yeri not ettim, 'lütfen beni affet, ama bu gece yorgunum ve yatağıma gitmeliyim.

'Bu Bear'ın suçu - beşten beri ayaktasın anne. Yarın sabah onunla ilgilenirim.'

Hayır, Ally. Eğer şimdi uyursam, iyi olacağım. Zaten bugünlerde erken kalkıyorum. İyi geceler. İkimize de başıyla selam verdi ve mutfaktan çıktı.

"Bear'ı kontrol etmeye gidiyorum," dedi Ally, ben omzuna dokunmadan önce annemi takip etmek üzereydi.

"O zaman neden asansöre binmiyorsun? Anahtarı kancadan geri aldım ve önünde sallandırdım. 'Çatı katına çıkıyor. Asansörde bunun için bir düğme vardı.'

"Hayır Electra, ben iyiyim, teşekkürler.

"Sen bilirsin," diye omuz silktim o yukarı çıkarken. Kendime bir votka ve kola daha hazırladım, sonra salona doğru yürüdüm ve babamın çalışma odasının kapısını iterek açtı. Yaşayan bir müze gibiydi; sanki babam bir süreliğine dışarı çıkmış ve yakında geri dönecekmiş gibiydi. Kalem ve not defteri hâlâ masasının ortasında duruyordu, Her şey her zamanki gibi tertemizdi - *En küçük kızının aksine*, diye düşündüm sırtarak, eski deri koltuklu kaptan koltuğuna otururken. Bir duvar boyunca sıralanmış kitap raflarını inceledim.

kalktım ve küçük bir kızken sık sık kullandığım büyük Oxford İngilizce Sözlüğü'nü çıkarmaya gittim. Bir gün içeri girdiğimde babamı sandalyesinde oturuyor ve bir İngiliz gazetesinde bulmaca çözüyordu.

"Merhaba Electra," diye gülümseyerek bana baktı. "Ben bununla mücadele ediyorum."

İpucunu okudum - *Uyumak için aşağı iniyorlar (7)* - ve üzerinde düşündüm.

"Belki göz kapaklarınız?"

"Evet, tabii ki haklısın! Ne kadar zeki bir kızsın sen."

O zamandan beri, okul tatillerinde ve evdeyse beni çalışma odasına çağırır ve birlikte oturup bulmaca çözerdik. Bu eğlenceyi rahatlatıcı buluyordum - hala sık sık uçağa yetişmek için beklerken kalkış salonundan bir gazete alırım. Ayrıca bana çok iyi bir İngilizce kelime hazinesi de kazandırmıştı.

Benimle röportaj yapan gazetecileri şaşırttım - hepsi cildime düzenli olarak sürülen makyaj kadar kalın olduğumu varsaydılar.

Sözlüğü yerine koyup odadan çıkmak üzereydim ki babamın kolonyasının güçlü kokusu beni durdurdu. Taze limon kokusunu nerede olsa tanırdım. Ally'nin daha önce Theo'nun yanında olduğunu hissetmekle ilgili söyledikleri aklıma gelince omurgamdan bir ürperti geçti.

Bir ürperti ile kapıyı arkamdan çarparak aceleyle çalışma odasından çıktım.

Ally mutfağa dönmüş, şişelerle bir şeyler yapıyordu.

"O süt neden bir sürahide? diye sordum. "Ayı'yı emzirdiğini sanıyordum. "Emziriyorum ama bunu daha önce sağdım, böylece annem Ayı'yı

yarın sabah uyanır."

"Ugh. Sütü şişeye doldurmasını izlerken yine ürperdim. 'Eğer bir çocuğum olursa, ki bu çok şüpheli, bütün bunları yaşayamam.

'Asla asla deme,' diye gülümsedi Ally bana. 'Bu arada, birkaç hafta önce bir dergide Zed Eszu ile bir fotoğrafınızı gördüm. Sen ve o birlikte misiniz?'

"Tanrım, hayır," dedim, parmaklarımı bisküvi kutusuna daldırdım ve bir parça kurabiye çıkardı. 'Bazen New York'ta birlikte oynamaya gidiyoruz. Ya da daha doğrusu, evde kalıyoruz.

"Yani sen ve Zed Eszu sevgili misiniz?

"Evet, neden? Bununla ilgili bir sorunun mu var?

"Hayır, hiç de değil, yani ... Ally bana döndü, gergin görünüyordu. 'I . . .'

"Ne var, Ally?

"Oh, hiçbir şey. Her neyse, uyuyabiliyorken uyumaya çalışmak için yatağa gidiyorum.

Ya sen?"

"Evet, sana katılacağım," dedim.

Ancak çantamdan bir fincan sek votkayı mideye indirip çocukluk yatağıma girdiğimde, kendimi iyice sersemlemiş hissediyordum ki, şarap rafının arkasındaki kapının dış hatlarını hatırladım bodrumda. Belki de şimdi gidip araştırmalıyım. Gözlerim kapanırken kendime 'Yarın' diye söz verdim.

Ertesi sabah, Ayı'nın ağlama sesiyle uyandım, sonra Birkaç saat daha uyuyabilmek umuduyla kulak tıkaçlarıma uzandım ama artık çok geçti. Tamamen uyanmıştım. Kapının arkasında asılı duran eski bornozumu üzerime geçirdim ve bir arkadaş bulmak için odamdan dışarı fırladım. Ağlama sesleri koridorun sonundaki annemin odasından geliyordu, ben de kapalı kapıyı nazikçe çaldım.

"Girin.

İçeri girdim ve annemin de hala bornozunu giymiş olduğunu gördüm.

'Kapıyı arkandan kapat, Electra. Ally'nin uyanmasını istemiyorum.

"Pekala," diye karşılık verdim onun Bear'la birlikte odada adım atışını izlerken

Omzunun üzerinden homurdanarak, '*beni* uyandırdığı kesin' dedi.

"Artık büyük kızların her gece senin tarafından uyandırılmalarının nasıl bir şey olduğunu biliyorsun," diye gülümsedi annem bana.

"Onun nesi var? Ayı'nın sırtını ritmik bir şekilde sıvazlamasını izlerken sordum.

'Rüzgar, başka bir şey değil. Onu kaldırmakta iyi değil. "Bu yüzden mi çılgılık attım?

"Hayır, rüzgârını kolayca çıkardın. Sadece kendi sesini duymak hoşuna gitti.

"Gerçekten o kadar kötü bir bebek miydim?

'Hiç de değil Electra, sadece yalnız kalmayı sevmezdin. Kollarımda uyuyakalırdın, ama seni karyolana yatırdığım anda uyanır ve ben seni tekrar kucağıma alana kadar ağlardın. Şu müslini uzatır mısın lütfen?' Annem karyolanın üzerinde duran beyaz kumaş kareyi işaret etti. sehpaye bıraktım.

"Elbette," dedim ona uzatırken. Etrafımdaki çiçekli perdelere, krem rengi damask kanepeye, maun bürodaki fotoğraflara ve sehpanın etrafına yerleştirilmiş ara sıra kullanılan masalara baktım.

oda. Sehpanın üzerinde pembe g ller duruyordu ve odanın Ma'nın kim olduğunu nasıl yansıttığını düşündüm: zarif, sade ve tertemiz. I yürüdü ve annemin inciler ve gece elbisesi, babamın ise yemek ceketi ve papyonla çekilmiş çerçeveli bir fotoğrafını aldı.

"Nerede çekilmiş bu?

'Paris'teki operada. Kiri Te Kanawa'yı *La Boh me*'de Mimi'yi söylerken izlemiştik. Çok  zel bir akşamdı," diye açıkladı annem, hâlâ Bear'la birlikte yumuşak krem rengi halıda volta atarken.

"İkiniz sık sık birlikte dışarı çıkar mıydınız?

"Hayır, ama opera sevgimizi paylaşırdık, özellikle de Puccini'yi. "Anne?

"Evet, Electra?

Yirmi altı yaşımda bile, küçüklüğümden beri dilimi kemiren soruyu soracak cesaretim olup olmadığını bilmiyordum.

"Babamla aranızda romantik bir ilişki var mıydı?" "Hayır, *canım*.

Altmışlı yaşlarımın ortasındayım, biliyorsun. Baban benim de kızım olabilecek yaştaydı.

'Benim dünyamda yaş, zengin erkeklerin kızları olabilecek kadar genç kadınlarla ilişki kurmasını engellemez.

"Belki değil, Electra, ama baban asla böyle bir şeyi kabul etmedi. O tam bir beyefendiydi. Ve ayrıca ...'

"Neyin dışında?"

"Hiçbir şeyin.

"Lütfen, ne söyleyeceksen söyle.

"Onun için her zaman başka biri vardı.

"Gerçekten mi? Kim?"

"şimdi, Electra, yeterince konuştum.

Bear sonunda kocaman bir geçirti çıkardı ve bir anda Ma ağzından akan sütlü sıvıyı tülbentle yakaladı. "*Bien, bien, mon petit ch ri,*" diye fısıldadı onu temizlerken.

" ok sevimli değil mi?

"Sabahın beşinde kusarken sevimli olabilen bir şey varsa, o da odur.

"Ağladığında seni yatıştırmak için burada seninle bir aşağı bir yukarı yürüdüğümü çok iyi hatırlıyorum," dedi Ma. sandalyeye oturdu ve Bear'ı kolunun kıvrımına yerleştirdi. Şimdi çok fazla votka içmiş gibi görünüyordu ve gözleri yuvalarında geri dönüyordu. "Daha dün gibi. Ve işte yeni bir neslin ilkiyle karşı karşıyayız. Baban bu kadar mutlu olsaydı

Ayı'yı ölmeden önce biliyordu. Ama öyle olmadı.' "Hayır. Anne?

"Evet, Electra?

"Beni bulup eve getirdiğinde babamla birlikte miydin?" "Hayır, burada kız kardeşlerine bakıyordum.

"Yani nereden geldiğimi bilmiyor musun?

"Mektubundan zaten biliyor olmalısın?

"Kaybettim," diye omuz silktim ve o bana sitem edemeden ayağa kalktım. 'Aşağı inip kendime kahve alacağım. İstemek Bir şey ister misiniz?

"Hayır, teşekkür ederim. Ufaklığı yatağına geri koyacağım ve giyindikten sonra sizi takip edeceğim.

"Tamam, sonra görüşürüz.

Ally saat sekizde uyandığında ikinci votkamı içiyordum ve keşke New York'a dönüş uçağını daha erken bir saate ayarlamış olsaydım diyordum. Ben

Gitmeden önce bir şekilde doldurmam gereken on dört saatim vardı. I Cidden 'boş zaman' nasıl geçirilir bilmiyordum; can sıkıntısı eşiğim o kadar düşüktü ki neredeyse hiç yoktu.

"Yelken açmak ister misin Electra? Ally, Claudia'nın kreplerinden yerken bana sordu.

"Laser'ınızla mı?

"Evet. Hava çok güzel ve koşullar mükemmel - yeterince esinti var ama rahatsız edecek kadar değil.

"Ekstrem sporların bana göre olmadığını biliyorsun.

'Dürüst olmak gerekirse, Electra, orada oturup hiçbir şey yapmadan gölde hafif bir yelken açmaya "ekstrem spor" demem pek mümkün değil. Ally yuvarlandı

gözleri. "Ben ve Bear gidiyoruz, sonra görüşürüz.

O giderken derin bir iç çektim ve sepette yalnız görüldüğü için yeni pişmiş bir çörek yedim. Ally on dakika sonra, en şirin küçük can yeleğini giymiş ve beline bir papyon bağlamış olan Bear ile geri döndü.

"Bizimle gelmek istemediğine emin misin?

"Hayır, teşekkürler," diye yineledikten sonra oturma odasına geçtim ve film izleyebileceğim bir gün geçirmeye karar verdim. Ekranı açarak yığınla DVD'ye baktım ama ilgimi çeken bir tane bulamadım.

"Kahretsin," diye inleyerek saatime baktım. Çocukken sıkıldığımda ve huzursuz olduğumda burada ne yapıyordum?

Koştun, Electra ...

"Ben de öyle yaptım," diye mırıldandım kendi kendime. Eğer üzgünsem ya da biri bana kızgınsa (ki genelde ikisi de olurdu), evin arkasındaki dağlara doğru kaçardım - beni engebeli bir araziye götüren ama tamamen dikey olmayan dolambaçlı bir yol bulmuştum - ve koşardım ve

tüm düşünceleri kafamdan atmaya çalışıyorum.

Merdivenlerden odama çıktım ve alt çekmecemde eski likralı taytımı ve annemin giydiğimde ters çevirmem için ısrar ettiği, üzerinde kaba bir slogan olan tişörtümü buldum. Kıyafetlerin altında, çocukken karaladığım eski eskiz defterlerinden birini gördüm. Onu çıkardım ve sayfalarını karıştırdım; yarısı fırfırlı elbiseler için yaptığım karakalem çizimlerle doluydu.

yakalar, kalçadan etek ucuna kadar uzanan yırtmaçlı kot pantolonlar ve önü resmi görünen ama arkası olmayan gömlekler...

"Vay canına," diye mırıldandım, daha geçenlerde bir fotoğraf çekimi için giydiğim ve çizdiklerimle neredeyse aynı tarzda olan gömleği hatırladım. Hatta bulduğum kumaş örneklerini de eklemiştim, hepsi parlak renkliydi. Gençken parlak renkleri severdim. I

Kitabı çantamın ön cebine koydum, çocukluğumla yetişkinliğim arasında bağ kuran tek şeyin bu olduğunu düşündüm. Sonra eski koşu ayakkabılarımı çantamın arkasından çıkardım.

dolaptan çıktım, üstümü değiştirdim ve mutfaktan çıktım. Sebze bahçesinden koşarak geçtim ve dağlara doğru çıkan arka kapıyı açtım.

En son on yıl önce kullandığım patikayı takip ettim ve düzenli olarak spor salonuna gitmeme rağmen bacaklarım ağrıyordu ve son birkaç metre zordu. Kayaların üzerinden tırmandım ve ıslak zeminde kaydım, zorlu otlar, ama sonunda oraya ulaştım.

Nefes nefese, kayalık çıkıntıya adım attım.

Sadece dağların etekleri hala arkamda yükseliyordu, ama gölün en muhteşem manzarasına sahiptim. Atlantis'in çatılarına baktım ve aldığım terapinin de avantajıyla, bu manzaranın gençken benim için neden bu kadar özel olduğunu anladım: Atlantis gençliğimde benim evrenim olmuştu - her şeyi kapsayan - ve yine de burada bir bebek evi gibi görünüyordu - küçük ve Önemsiz.

Bacaklarımı sırtın kenarından sarkıttığımda kendi kendime, *bunun bana perspektif kazandırdığını* söyledim. *Beni küçük bile hissettirdi.*

Bir süre orada oturdum ve gerçekten muhteşem bir günün tadını çıkardım. Gölde oyuncak bir tekneye benzeyen bir şey gördüm, yelkeni esintide dalgalanıyor, suyun üzerinde yumuşak bir şekilde süzülüyordu. Birdenbire gerçekliğe geri dönmek istemedim, burada kimsenin beni bulamayacağı bir yerde kalmak istedim. Kendimi özgür hissediyordum ve uçma düşüncesi New York'a döndüğümde Manhattan'ın insan yapımı dağları midemi bulandırdı. Orada her şey sahte ve açgözlüydü. anlamsızdı, oysa buradaki her şey gerçek, saf ve temizdi.

"Tanrım, Electra, Tiggy gibi konuşmaya başladın," diye azarladım kendimi. Ama öyle olsam bile bunun ne önemi vardı ki? Tek bildiğim umutsuzca mutsuz olduğum ve kız kardeşlerimin her birinin yeni, dolu ve mutlu hayatlarını kıskandığımdı. Annem hepsi hakkında konuştuğunda yeni eşlerini, arkadaşlarını ve akrabalarını Atlantis'e getirdiklerinde, kendimi daha da yalnız hissettim çünkü aklıma bile gelebilecek kimsem yoktu. getirdim.

Ayağa kalktığımda, aptalca bir şekilde yanıma su şişesi almayı unuttuğum ve susadığım için aşağı inmek zorunda olduğumu bilerek manzaraya son bir kez daha baktım.

"Nasıl oluyor da her şeye sahip olmam gerekirken hiçbir şeye sahip değilmişim gibi hissediyorum? Üstümdeki dağlara sordum.

Tepeden atladığımda, bir şekilde kendime gerçek bir hayat ve biraz sevgi bulmam gerektiğini fark ettim. Ama aramaya nereden başlamalıyım?

Bunu sadece cennet -ve belki de içindeki Pa- biliyordu.

New York'a döndükten sonraki günlerde, Atlantis'teki dağ yürüyüşümden sonra kendimi ne kadar iyi hissettiğimi hatırladım ve programım elverdiğince Central Park'ta koşmaya başladım. izin verdi. İyi haber şu ki, biri beni fark etse bile onlardan daha hızlı koşabiliyordum, sorun yoktu. Alkol alımımı da sınırlandırmaya çalıştım ve - belki de koşmanın ve aldığım doğal yüksekliğin etkisiydi

çok fazla kokain kullanma ihtiyacı hissetmedim. Paniklediğimi hissettiğimde, bana gönderilen *Telegraph* bulmaca kitabını açıyor ve kendimi sakinleştirmek için onlardan birini çözüyordum.

Kısacası, kendimi biraz daha kontrol altında hissediyordum.

Beni rahatsız eden tek şey, tüm dairemi aramama rağmen babamın mektubunu hiçbir yerde bulamamış olmamdı. Zarfı nereye koyduğumu hatırlamak için beynimi zorladım.

Buraya taşındığımda. Hatta Mariam'ı da davaya dahil etmiştim.

'Ah Electra, onu bulmalıyız,' demişti, iç çamaşırı çekmecelerimi yırtmak için diz çökerken anlamlı gözleri sempati doluydu.

"Hey, bilsen bile okumak istediğimi söylemiyorum, ama orada olduğunu bilmek iyi olurdu.

'Elbette iyi olur. Bunlar onun sana son sözleriydi ve eminim okumanı istediği sözlerdi. Merak etme Electra, onu bulacağız.

Ancak dairedaki her çekmeceyi, dolabı, ceket cebini ve kağıt parçasını aradıktan sonra, Mariam'ın pozitifliği bile azaldı.

Güneşli bir Nisan sabahı, başucumdaki çekmeceleri bilmem kaçınıcı kez boşaltırken, 'Merak etme,' dedim. 'Belki de okumamam gerekiyordu. Şimdi kendime öğle yemeği için bir içki hazırlayacağım. İster misin?

Mariam her zamanki gibi reddetti ve su istediğini söyledi. Oturduk ve günün e-postalarını gözden geçirdik, ki bunlar çoğunlukla şunlardan oluşuyordu

Yeni bir moda mağazasının açılışına, bir film galasına ya da bir yardım balosuna davet edildim. Çok heyecanlı olduğum günleri hatırladım. ama şimdi anlıyorum *ki beni* hiç istemiyorlardı, sadece kendileri için sütun inçleri istiyorlardı.

"Ah, neredeyse unuttuyordum. Mariam çantasını karıştırdı. "Susie ajansa gönderilen bir mektubu iletti.

"Bununla ilgilenmek senin işin," dedim sinirli bir şekilde. 'Onlar normalde yalvaran mektuplar, bağış talebi ya da uzun süredir kayıp olan kardeşimmiş gibi davranan biri.

"Bunu biliyorum Electra ve normalde bununla ilgilenirdim ama Susie ve ben bunu okuman gerektiğini düşünüyoruz. Zarfı bana uzattı Zarif bir el yazısıyla ajansa gönderildiğini gördüm. Mariam'a kahve masasının üzerinden baktım.

"Neden? Ne yazıyor?

"Sadece okuman gerektiğini düşünüyorum, hepsi bu," diye tekrarladı.

'Tamam,' diye iç geçirdim ve mektubu zarftan çıkardım. 'Kötü bir şey değil, değil mi? IRS'nin bana şahsen yazması gibi mi?

"Hayır Electra, değil, söz veriyorum.

"Tamam. Kağıdı açtım ve en üstte Brooklyn adresini gördüm. Sonra okumaya başladım.

Sevgili Bayan D'Aplièse - ya da size Electra diyebilir miyim?

Benim adım Stella Jackson ve ben sizin biyolojik büyükanneinizim ...

"Tanrım! Mektubu yumruk yapıp Mariam'a fırlattım. Şakacı bir şekilde. "Kayıp akrabalarımından" bu türden kaç tane mektup aldığımı biliyor musun? Susie normalde onları çöpe atar. Bu ne istiyormuş?"

"Mektuptan anladığım kadarıyla, seninle tanışmaktan başka bir şey değil.

"Tamam, peki bunu bana verecek kadar sıra dışı olan nedir?" "Zarfın içinde başka bir şey daha var Electra. Mariam işaret etti Sehpanın üzerine atmıştım. "Bence gerçekten bir göz atmalısın.

Sırf onu susturmak için zarfı tekrar elime aldım ve baktım
İçeride. Bir köşeye sıkışmış küçük bir fotoğraf vardı. Çıkardım ve siyah beyaz olduğunu, kenarlarının hafifçe sarardığını gördüm.
Kucağında bir bebek tutan ve kameraya gülümseyen çok güzel siyahi bir kadındı.

"Eee?

Mariam'a baktım. "Eee,
ne?

"Benzerliği göremiyor musun?"

"Kime?

'Sen, tabii ki! Susie bunu hemen fark etti, ben de öyle. Tekrar baktım.

'Evet, siyah ve tamam, kesinlikle çok güzel ama,' dedim.

Omuz silkti, 'Eminim ona benzeyen binlerce kadın vardır - ve bana.

'Senin de çok iyi bildiğin gibi Electra, sana benzeyen çok az kadın vardır. Yüzünün şekli, gözlerinin yapısı ve Elmacık kemikleri. Cidden, o sen olabilirsin. Ya da demek istediğim ... sen o olabilirsin.

"Evet, babamdan gelen o mektubu bulana kadar, bana yazan rastgele insanları sırf bana benziyorlar diye ailemden biri olarak kabul etmeyeceğim, tamam mı?

"O zaman o mektubu bulsak iyi olur," dedi Mariam, büyükanne mektubunu alıp açarken (ki ciddi bir şekilde benim için kırılmaz), sonra fotoğrafla birlikte zarfın içine geri katladı.
"Bunu kasaya koyacağım, tamam mı?

"Tamam. Cep telefonum bir mesaj bildirimiyle pingledi ve ona baktım.

'Yarın sabah sekizde seni almak için burada olacağım. Thomas ve Marcella ile Noel kokusu kampanyasını görüşmek üzere bir toplantın var. Electra?'

"Evet. Güzel. Hoşça kal. Gelen mesajı incelerken el sallayarak onu gönderdim.

'Ve sonra yarın öğleden sonra saat çekimi. Eğer şimdilik başka bir şey yoksa, sabah görüşürüz.

Gözlerimi ekrandaki kelimelerden ayıramadığım için dinlemiyordum, bu yüzden Mariam kapıya doğru yürürken ona doğru başımı salladım. Votkama uzandım ve onları tekrar okurken derin bir yudum aldım.

Merhaba tatlım, bir konser için şehirdeyim ve yarın buralarda olup olmadığını merak ettim. Konuşmak iyi olurdu. Mitch.

"Kahretsin! Kahretsin! Kahretsin! Kahretsin!"

Votkayı boşalttım ve hızla çarpan kalbimi sakinleştirmek için kendime bir tane daha doldurmak üzere ayağa kalktım.

Tekrar ve tekrar okudum, sonra doğruyu söyleyip söylemediğine bakmak için dizüstü bilgisayarına döndüm. Öyleydi. Son turnesi Sadece iki gece sonra Madison Square Garden'da sona erecek. Ayağa kalktım, uzun pencerelere gittim ve birini açtım, böylece terasa doğru yürüdü. Yakınlarda bir yerde, Mitch şehirdeydi. Bu gece, her neredeyse, aynı havayı soluyorduk.

Tekrar hücreme baktım ve bana bir zeytin dalı uzatıp uzatmadığını, uzatıyorsa bunun ne anlama geldiğini çözmeye çalıştım. Ama zeytin dallarının içinden filizlenen dallar olabilirdi, mesela "Hey, seni özledim, seni seviyorum ve hatamı anladım," diyen bir dal.

Bir diğeri de "Artık biraz zaman geçirdik, arkadaş olarak yolumuza devam etsek iyi olur..." diyordu.

Hangisi olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Sadece hayır de, Electra. Oraya geri dönmek çok tehlikeli.

'Kahretsin! Lanet olsun! Beni bilmem kaç yüz metre ölüme sürüklenmekten alıkoyan cam bariyeri yumrukladım. O anda, bunun daha kolay bir seçenek olup olmadığını merak ettim; kelimenin tam anlamıyla acı çekiyordum çünkü gerçekten ne yapacağımı bilmiyordum. Keşke elimde bir tavsiye almak için arayabileceğim yakın bir arkadaş. Ne kadar üzücüydü ki, beş kız kardeşim vardı ama hiçbirinin arkadaşım ya da tamamen güvendiğim biri olduğunu söyleyemezdim.

Terasta volta atarken yüksek sesle 'Mesajı görmezden gel,' dedim, Bir çalıdan bir çiçek koparıp taç yapraklarını cam duvarın üzerine atıyordum.

İçeri döndüğümde cep telefonumu yatağımın üzerine bıraktım. Belki de bırakmalıydım. Ne de olsa ben cevap vemezsem ve o da bana tekrar mesaj atma zahmetine girmezse, bu bana çok şey anlatırdı.

Evet, yapacağım şey buydu. Kendime bir votka daha hazırladım, sonra gömme dolabıma doğru yürüdüm ve onu görürsem ne giyeceğimi düşündüm. Cephaneliğimdeki tek şey kıyafetlerdi. Bir çağrı Şehirdeki herhangi bir tasarımcıya gittiğimde istediğim görünüm birkaç saat içinde elimde olurdu. Tabii bu nerede buluşacağımıza bağlıydı. Eğer benim evimdeyse, rahat ama seksi görünmek zorundaydım. Bacaklarımı her zaman sevmişti, bu yüzden belki de cevap basitti ...

Banyoya girdim ve soyunduktan sonra ısıtılmalı raydan beyaz, kabarık bir havlu aldım. Üzerime örttüm, sonra musluğu açtım, elimi musluğun altına koydum ve birkaç damla suyu tenime damlattım. Saçlarımı tuttum ve bir topuz haline getirdim. Sonra da boy aynasında kendimi inceledim.

Kıkırdadım, çünkü Mitch beni burada ziyarete gelseydi kesinlikle *bunu* giyerdim. Ancak, eğer Mitch'i görmeye . . . Havluyu yere bıraktım ve kendi işime döndüm. Dolap. Zümrüt yeşili Versace mini elbisemi Bir mesaj ping sesiyle kendini belli ettiğinde koşarak cep telefonumu aldım.

Mitch'ten geliyordu ve açarken nefesimi tuttum.

Electra. Mesajımı aldın mı? Yarın buluşup konuşmayı çok isterim.

"Yesss! Çığlık attım. "Çaresiz durumda!

Kelimenin tam anlamıyla yatağıma atladım, cesaret için biraz daha votka içtim, sonra bir cevap oluşturmaya çalıştım.

Merhaba, bunu yeni gördüm.

Parmaklarım ekranın üzerinde gezinirken yarınki programının nasıl olacağını hesapladım. Sabah medya röportajları yapacak, öğle yemeğinden sonra grubuyla birlikte provalar ve ses kontrolleri için mekâna gidecekti. Sekize kadar boş olacağını hesapladım.

Koku kampanyası için toplantım olduğundan yarın gün yapamayacağım ama sekiz gibi evde olurum.

Her şeyi kendime geri okudum ve yeterince mutlu hissettim gönderdi. Cevabının geri dönmesi sadece birkaç saniye sürdü.

Dokuzu senin yerin yapabilirim. İşe yarar mı?

Bu noktada gidip banyo yapmaya karar verdim. Ses sistemimin sesini açtım ve kokulu suyla dolu derin bir havuza uzandım, Mitch'in son CD'sini dinliyordum. Dışarı çıktım ve şu anda (bir değişiklik olarak) tüm gücün bende olmasının keyfini çıkararak yatak odasına doğru yürüdüm ve cep telefonumu aldım.

Evet, çalışıyor. Yarın görüşürüz.

Gönder tuşuna bastım ve kendime gülümseme izni verdim. Aynada kendime bakarken *bunun en iyi yanının yeni favori kıyafetimi giyebilmem olduğunu* düşündüm.

O gece gözümü bile kırpmadım ve söz vermiş olmama rağmen Ben olsam yapmazdım çünkü Mitch bir kokainmanı bir mil öteden tanırdı - o kadar gergindim ki koku kampanyasını görüşmek üzere sabahki toplantıma girmeden önce bir replik söylemek zorunda kaldım.

Tuvaletten çıktığımda Mariam "İyi misin?" diye sordu. 'Evet, iyiyim. İçeri girelim mi?

Birkaç saat sonra dışarı çıktığımızda, Mariam'ın Brezilya'da yapılacak reklam çekimi için programım hakkında kararlaştırılanları ve lansmanı kaydetmek üzere orada bulunmuş olmasından memnundum Ekim ayında. Tek bildiğim ucuz bir fahişe gibi koktuğumdu - müşteri toplantıdaydı ve belli ki hepimiz gelmeden önce birine odaya parfüm sıktırmışlardı.

Asansörle aşağı inerken Mariam 'Vay canına' dedi. 'Bu sefer hiçbir masraftan kaçınmamışlar. Ben hiç Rio'ya gitmedim, ya sen?'

"Biliyor musun, tam olarak hatırlayamıyorum ama sanmıyorum, hayır.

"Bana en büyük kız kardeşinin orada yaşadığını söylememiş miydin?

"Biliyorsan yapmış olmalıyım," dedim, öğleden sonra manikürcümü çağırmak için zamanım olup olmadığını merak ederek.

"Gidip onu ziyaret edebilirsin, değil mi?

"Evet, sanırım gidebilirim," dedim Mariam dışarı çıkarken.

Bekleyen limuzinin arkasına yerleşmeden önce binayı gezdik. "Öğle yemeği için sipariş vermemi istediğiniz bir şey var mı?

"Hayır teşekkürler, evde bir şeyler bulabileceğime eminim. 'Electra, buzdolabın boş ve yemek yemen çok önemli. Sen Jaeger-LeCoultre kampanyası için saat üçte fotoğraf çekimi var.' "Ne? Dehşet içinde ona döndüm. 'Bana bundan bahsetmemiştin. dün.

"Evet, Electra," dedi sessizce. "Hatırlıyor musun, pembe elmaslarla süslü o inanılmaz saati sana uyup uymadığından emin olmak için geçen hafta iki güvenlik görevlisiyle birlikte göndermiştik?

Ne yazık ki hatırlıyordum.

"Kahretsin," diye mırıldandım nefesimin altında, çünkü her küfür edişimde Mariam'ın yüzünü buruşturduğunu fark etmeye başlamıştım. 'İptal edebilir miyiz? Hasta olduğumu falan söyleyebilir miyiz?

"Elbette iptal edebiliriz ama neden edelim ki?

"Çünkü bu akşam bir şeyim olduğunu tamamen unutmuşum. "Saat kaçta başlıyor?

"Sekiz gibi," dedim, Mitch'in gelişine hazırlanmak için iyi bir saate ihtiyacım olduğunu düşünerek.

'Gün batımı çekimi arıyorlar ve zaten yedi buçukta hava kararmış olacak, o yüzden çekimden doğruca randevuna gidersen yetişebilirsin diye düşünüyorum.

'Ama hazırlanmak için biraz zamana ihtiyacım var! Tanrım! Bir hafta erteleyemezler mi? Kampanya aylarca başlamayacak. Bu adamların ne kadar zamana ihtiyacı var?!

"Electra, ben senin bakıcın değilim, ama-

'Hayır, değilsiniz! Herkes öyleymiş gibi davransa da kimse değil!

Kızarmasını ve gözlerini indirmesini izledim. "Eğer böyle hissediyorsan özür dilerim.

Birden kendimi çok kötü hissettim. Bu Mariam'ın değil, benim hatamdı. "Hayır, özür dilemeliyim. Bugün çok huzursuzum, hepsi bu. Her neyse,"

İçimi çektim, "Sanırım haklısın. Onları hayal kırıklığına uğratmak iyi görünmez. Zeki olmam ve mükemmel çekimi hızlıca yapmam gerekecek.

"Bunu yapabilecek biri varsa o da sensin Electra. Tamam, bir şey yemek istemediğine emin misin?

"Belki bana biraz wasabili erişte ve yanında lahana sipariş edebilirsin.

"Olur. Şimdi Susie'yi görmeye gitmem gerekiyor ama saat iki buçukta seni almak için burada olacağım. Tamam mı?"

"Tamam.

Daireme döndüğümde, sinirlerim bozulduğu için birkaç replik söyledim ve öğle yemeğimi arkadaşım Grey Goose ile yıkadım. Sonra bir bardak su içtim, yarım şişe gargara yaptım ve naneli sakız çiğneyerek yatağında oturup pratik yaparak rahatlamaya çalıştım. Terapistimin bana verdiği nefes egzersizleri.

İşe yaramadılar. Kaz ve Beyaz Cennet adını verdiğim tozlu arkadaşı dışında hiçbir şey işe yaramadı.

"Neden iyi şeyler senin için hep bu kadar kötü oluyor? Bildiğim tek ilaçtan birkaç nefes daha çekerken şikayet ettim beni sakinleştirdi.

"Merhaba Electra, her zamanki gibi muhteşem görünüyorsun. Binadan çıkarken süper hayranım Tommy yanıma yaklaştı.

"Teşekkürler.

"Bugün senin için yapabileceğim bir şey var mı?" diye sordu.

"Hayır, ama sorduğun için teşekkürler. Bekleyen limuzine binmeden önce yanından geçerken ona gülümsedim.

Mariam benimle birlikte arabanın arkasına binerken, "Çok tatlı bir adam," diye yorum yaptı. "Ve sana karşı çok korumacı. Belki de sen onu resmi olarak korumanız olarak işe almalısınız. Giydiği o eski tişörtlerin altından yırtık pırtık olduğunu görebilirsiniz.

"Mariam! Ona döndüm ve kaşlarımı kaldırdım. "Şok oldum.

"Dürüst olmak gerekirse Electra, içki içmiyor ya da küfretmiyor olabilirim ama Nabız, bilirsin,' diye gülümsedi trafiğe çıkarken. "Peki bu akşam bu kadar önemli olan ne yapıyorsun?"

"Sadece bir arkadaşımın özel bir akşam yemeği.

"Peki, seni zamanında dairene geri götürmek için elimizden geleni yapacağız.

Saat sekizden hemen önce eve geldim, saatin mükemmel fotoğrafını çekene kadar kolumu tam olarak doğru pozisyonda tutmak zorunda kaldığım için omzum ağrıyordu. Tommy'nin saatin başında olmadığını görünce rahatladım.

Normalde ayrılmadan önce beni evde ve güvende görmeyi severdi. Kılık değiştirme ustası olmasına rağmen, Mitch'in apartmanıma girerken birinin onu fark etmesi ihtiyacım olan son şeydi,

Bir dolap dolusu takma sakal, bıyık ve perukla. Kapıcı beni çatı katına aldıktan sonra, küveti doldurmak için koştum.

devam etmeye değip değmeyeceğine karar vermek için çekim sonrası makyajımı inceledim. Mitch'in beni doğal halimle tercih ettiğini biliyordum, bu yüzden hepsini temizledim ve saçlarımı ıslatmamaya dikkat ederek suya girdim.

Doğal ipeksi saçları nasıl da özlemiştim. Belki bir gün

Benimki de podyumlarda birkaç kez karşılaştığım bir başka manken olan Alek Wek gibi jiletlenmiş olsaydı çok daha kolay olurdu.

Banyodan çıktıktan sonra mutfığa gidip Kaz'ı sulandırmak için biraz buz ekledim.

"Kahretsin!" dedim, Mariam'ın buzdolabımın boş olduğunu söylerken haklı olduğunu gördüm; Mitch buzlu yeşil çay içmeden birkaç dakikadan fazla zor dayanıyordu.

Öte yandan, ne içtiği kimin umurunda? Banyoya dönüp dişlerimi fırçalarken kendi kendime söyledim. *Seni terk etti, hatırladın mı? Kalbini kırdı.*

"Çok doğru! Aynadaki yansıma yüksek sesle ekledim. dudaklarıma biraz vazelin sürdüm. Oturma odasında saate baktım ve saatin dokuza çeyrek kaldığını gördüm. Havlumu dışında bir şey giymediğim için, boş bir yatağı doldurmaktan başka yapacak pek bir şey yoktu.

plastik su şişesine votka koydum, böylece o ne içtiğimi fark etmeden acil durum erzağım el altında olacaktı. Portfolyomu kaptığım gibi son zamanlarda çektiğim en iyi fotoğrafları çıkardım ve sehpanın üzerine gelişigüzel dizdim.

Birini seçmeye çalışıyordum. Sonra ses sistemine gittim ama Mitch'in idolü olan Springsteen ile benim sevip onun nefret ettiği seksenler pop arasında karar veremedim. Böylece hiçbir şeyde uzlaşmadım.

'Tanrım! Stresliyim,' diye mırıldandım kanepeye otururken. Bir miktar ter kokusu hissettim ve hemen banyoya gidip kendimi sildim ve daha fazla koku sıktım. Paris'te podyuma çıktığım ilk günden beri hiç bu kadar gergin olmamıştım.

Ya seni geri isterse? Ona bir kuzu gibi gidecek misin?

Yapacağını biliyorsun Electra.

Kapıcı telefonu çalıp 'Bay Mike'ın aşağıda, lobide olduğunu söylediğinde kendimi aydınlatmak için daha fazla zamanım yoktu.

'Evet, yukarı gönder,' dedim, sonra ahizeyi kapattım, banyoya koştum ve omuzlarıma banyodan biraz su serptim. Yansımamı kontrol ederek kapı zilinın çalmasını bekledim. Uzun süre çalmadı ve sonra oturma odasından tanıdık bir ses duydum.

"Electra? Burada mısın?"

Tanrım! Mitch benim dairemdeydi!

"Geliyorum! Banyo suyuyla yüksek sesler çıkardım, Bunu yaparken omuzlarıma daha fazla kokulu su damlattım. Beyaz havlunun baştan çıkarıcı bir şekilde yerleştirilip yerleştirilmediğini kontrol ettim. oturma odasına giriyordum.

Ve işte oradaydı, hayat kadar büyüktü - beni kalbimi kırarak terk eden adam. Beyzbol şapkasını ve takma sakalını çıkarmıştı ve (rahatsız edici bir şekilde) onu hatırladığım kadar uzun ve seksi görünüyordu. kot pantolon, kareli gömlek ve her zaman giydiği kovboy çizimleri. Tam bir Amerikan erkeği olan biri varsa o da Mitch'ti. Saçlarının onu son gördüğümünden daha uzun olduğunu fark ettim ve belli ki bir süredir tıraş olmamıştı çünkü çenesi kirli sakallarla kaplıydı. Ona uzanıp kıyafetlerini yırtmak istedim.

"İçeri nasıl girdin?

"Kapı ardına kadar açıldı," diye omuz silkti. "Belli ki düzgün kapatmamışsın.

'Tanrım, bunu hep yapıyorum. Bir gün yatağında öldürüleceğim.

"Umarım değildir. Gözleri kısa bir süre beni aşağı yukarı süzdükten sonra

Onları geri çevirdi. 'Belli ki seni rahatsız etmişim. Gidip üzerine bir şeyler giymek ister misin?

Evet, tabii. Küvetten yeni çıktım. Çekim bitti.' 'Sorun değil, acelem yok. Sen git.'

"Tamam," dedim ve kendimi tekmeleyerek yatak odasına doğru yürüdüm. İçimde bir yerlerde beni havluyla yarı çıplak görmesinin beni hemen yakalayıp havluyu yırtması için yeterli olacağına inanmışım. Ama belli ki oraya varmadan önce bir tür birbirimizi yeniden tanıma dansından geçmemiz gerekiyordu.

Kıyafet konusunda bir B planım olmadığı için havluyu yere bıraktım ve ne giyeceğime dair hiçbir fikrim olmadan dolabımın içinde durdum. İçinde

Sonunda, en sevdiğim kot pantolonumu seçtim ve yeşil bir yelek üst giydim - Mitch özünde güneyli bir çocuktü ve dar kot pantolonlara karşı bir ilgisi vardı.

Zor nefes alıyordum ve hala terlediğim için kendimi yelpazeliyordum. Sinirle oturma odasına geri döndüm ve onu kanepede oturmuş çekimlerime bakarken buldum.

'Yemin ederim seni her gördüğümde daha da güzelleşiyorsun. Ve ben gerçek olandan bahsediyorum, bunlardan değil' diyerek bana gülümsedi.

"Teşekkürler. Sana içecek bir şeyler hazırlayayım mı?' 'Kolan var mı acaba?

"Sadece bitki çayı içtiğini sanıyordum.

"Stresli bir gün geçirdim ve bazen insanın kafeine ihtiyacı olur.

"Bir bakayım," dedim, mutfağa girdim ve buzdolabının kapağında birkaç kutu kola olduğunu gördüm.

"Al bakalım," dedim ve kutuyu ona uzattım - asla bardaktan içmezdi. Çok kadınsı bir şeydi.

"Ee," dedim, kanepede ondan biraz uzakta durarak ve 'su' şişemi elime alarak. "Nasılsın?

'Turne ile meşguldüm. Yarın gecenin yüzüncü konserim olacağını öğrendim.

"Vay canına, doğru," dedim pipeti sertçe emip ağzımı sek votkayla doldururken. Yutkundum ve ona başımı salladım. "Neredeyse bitti.

'Evet, kesinlikle öyle ve Malibu'daki evime dönüp biraz dinlenmek için sabırsızlanıyorum. Ya sen Electra? Sen nasılsın?

"İyi. Senin gibi meşgulüm ama iyiyim, evet.

"Bunu duymak harika ve sana söylediğim gibi, harika görünüyorsun. "Sen de harika görünüyorsun.

'Bunun için teşekkürler, ama buna kesinlikle inanmıyorum. Aylardır kendi yatağınızda uyumak gerçekten zarar verebilir. Yarın geceden sonra birkaç aylığına geri çekileceğim. Bu saçmalık için çok yaşlandım," dedi ve bana tembelce gülümsedi - düzenli olarak milyonlarca kadın dizlerinin üzerine çöktü.

"Aptal olma, Mitch. Eski rockçılar asla ölmez, bunu biliyorsun. Yeni başlayanlar için Stones'a bak.'

"Evet. Başka bir şey demiyorum. Bana gözlerini devirerek baktı. "Hey, tatlım, gel de Mitch'e bir sarıl.

Başka bir teklife ihtiyacım yoktu. Uzattığı kollarına gömüldüm, başımı arkaya yatırıp beni öpeceği anı bekledim. Bunun yerine saçlarımı okşadı.

"Benimle kıyaslandığında sen bir bebeksin, değil mi?

'Hey, ben *öyle değilim*. İşim gereği hızlı büyümek zorundaydım. Kendimi yaşlı hissediyorum, muhtemelen senden daha yaşlıyım. Ona baktım, dudaklarım hazır bir şekilde ayrılmıştı, ama o gözlerinde garip bir ifadeyle bana baktı.

"Yani, kırgınlık yok mu?" "Neden olsun ki?

"Çünkü Seni büyük bir hayal kırıklığına uğrattım.

'Evet, bıraktın ama hepsi geçmişte kaldı. Kendince sebeplerin vardı. Anlıyorum.

'Çok cömert davranıyorsun Electra, ama bu beni daha az pislik gibi hissettirmiyor. Bu doğru olmazdı.

"İşe yaramayacağını bildiğim halde devam ettim. 'Ama'yı bekledim ama hiç gelmedi.

"Hayatına devam etmene gerçekten sevindim," dedi onun yerine.
"Seni asla incitmek istemedim.

"Sana söyledim, ben iyiyim.

Bu konuşma gerçekten de hayal ettiğim gibi gitmiyordu.
Bu yüzden kollarından çekildim, 'su' şişesine uzandım ve bir yudum daha aldım.

"Görünüşe göre sen de temizsin.

"Öyleyim," diye onayladım votkadan büyük bir yudum alırken. Artık saçmalamayı kesmenin zamanı gelmişti. "Peki, neden buradasın?

"Çünkü ... çünkü sana söylemem gereken bir şey var. "Oh, ne?

'Şey, resmi olarak açıklanmadan önce bilmeni istedim. Bunu sana borçlu olduğumu hissettim.

Ona sessizce baktım, bana ne söylemek istediği hakkında hiçbir fikrim yoktu ama bunun ölümsüz bir aşk ilanı olmayacağı kesindi.

"Evleniyorum," diye açıkladı, "turnede tanıştığım harika bir hanımla. O da benim gibi Güneyli bir vokalist. Birbirimize uyuyoruz, anlıyor musunuz?

Kanın buza dönüştüğünü duymuştum ama o ana kadar bunu hiç yaşamamıştım.

"Tebrikler," diye başardım, neredeyse boğulacaktım.

Teşekkürler. Şimdi bunu sana yüz yüze söylemek için buraya geldiğim için kendimi aptal gibi hissediyorum, çünkü gayet iyi olduğun ortada.'

"Öyleyim, evet, gerçekten öyleyim," dedim, ağır bronz heykelciği elime almamak için sahip olduğum tüm özdenetimimi kullanarak. cam sehpanın üzerine çıktı ve yakışıklı, kibirli kafasına çarptı.

"Sanırım bu kadar. Yarın gece sahnede hayranlarıma söyleyeceğim - Sharon'ı öne çekin ve bunu ortaya koyun.

Açıkça hayal ettiği senaryonun doğruluğu karşısında başını sallamasını izledim. Sessiz kaldım, pipetimi sertçe emiyordum ama emecek bir şey kalmamıştı.

"İstersen yarın için sana VIP bilet alabilirim.

"Üzgünüm, yarın gece meşgulüm. Ona umursamaz bir omuz silkme hareketi yaptım.

Ayağa kalkmasını izledim. 'Peki o zaman, seni rahat bırakayım. Bu gece biraz uyumam lazım. Yarın büyük bir gün.

"Öyle görünüyor," diye başımı salladım, kımıldamadan.

O zaman bana baktı ve belki de yüz ifademdeki bir şey ona bir ipucu verdi.

'Uğramakla yanlış bir şey mi yaptım? Ben sadece-'

'Mitch?'

"Evet?"

"Dairemden defolup gider misin? *Hemen!*

O zaman koltuktan kalktım ve onunla burun buruna geldim.

'Elbette, gidiyorum. Gerçekten üzgünüm Electra,' dedi yürürken.

Kapıya doğru. "Yapmak istediğim son şey seni üzme. Bil bakalım ne oldu? Üzdün! Hem de çok!

Önünde yürüdüm ve kapıyı açtım.

"Hoşça kal Mitch. Yeni karınla iyi bir hayatın olsun," diye tükürdüm.

Neyse ki başka bir şey söylemedi, çünkü söyleseydi cinayetten hapis yatabilirdim. O kapıdan geçerken arkasından öyle sert çarptım ki bardaklar mutfak dolabında takırdadı. Sonra duvardan aşağı kaydım ve öfke ve acı dolu hıçkırıklara boğuldum.

"Size bir şey ikram edebilir miyim, Bayan D'Aplièse?" diye sordu kabin görevlisi. "Evet, bir bardak buzlu tonik su.

"Yanında limon ister misiniz?"

"Hayır, teşekkürler.

"Peki ya yiyecek bir şeyler?

Menü kartını bulmak için koltuğumun etrafına bakındım. "Merak etmeyin, burada bir tane var.

Bana kartı uzattı. Başım öyle bir dönüyordu ki odaklanmakta zorlanıyordum.

"Ben kızarmış erişte ve salata alacağım. "Mükemmel.

Yanında şarap var mı?"

"Hayır, sadece tonik su.

Görevli başını salladı ve birinci sınıf kabinde süzülerek uzaklaştı. Çantamın ve duty-free'nin saklandığı kutuyu açtım ve kimsenin bakmadığından emin olduktan sonra aldığım Grey Goose şişesinin kapağını kapattım ve bir yudum aldım. Kabin Görevli toniğimle geri döndüğünde yarısını içiyor ve özel votka zulamla dolduruyordum. Koltuğumda arkama yaslandım ve ama göz kapaklarıma garip parlak ışıklar vuruyordu. Dün gece çok fazla kokain çektiğimi biliyordum ve ecstasy bana uymuyordu. Kendime gelmeye başladığımda saat sabahın yedisi olmuştu, Ama o zamana kadar birkaç uyku hapi almıştım. Bir sonraki bildiğim şey, birinin adımı söylediğini duyduğum ve sürükleyerek açtığımdı. Gözlerimi açtığımda Mariam'ın bana baktığını ve JFK'ye gitme vaktinin geldiğini söylediğini gördüm.

"Merhaba.

Mariam business class'taki koltuğundan kalkıp yanımda belirdiğinde *şeytan konuşuyor* diye düşündüm.

"Merhaba," dedim ona bakarak.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

"İyiym, teŖekkürler. Dün gece geç bir saatti, hepsi bu.

'São Paulo'ya uçuş on saat sürüyor, umarım Rio'ya giden özel jete binmeden önce biraz uyuyabilirsin. Yarın reklam çekimlerinde tam bir günün var.

"Biliyorum. Gerçekten iyi olacağım,' diye ona güvence verdim. "Bu arada kız kardeşinle temasa geçtin mi?" "Hayır, henüz geçmedim.

'Peki, yarın akşam ya da Perşembe günü gece uçağıyla dönmeden önce onu kesinlikle görebilirsin.

"Evet, indiğimizde onunla temasa geçeceğim.

"Harika. Tamam, bir şeye ihtiyacın olursa görevliye söyle beni alsın,' dedi Mariam gülümseyerek.

Tonik suyum kaju fıstıklarıyla birlikte geldiğinde başımı salladım.

"Teşekkürler," dedim. İkisi de geri çekilir çekilmez yarısını içtim. tonik suyu içtim ve planladığım gibi üzerine biraz Goose ekledim.

İçkimden iki büyük yudum alırken, son iki haftanın hayatımın en kötü haftası olduğunu düşündüm. Gittiğim her yerde Mitch'in Çok Sade Nişanlısıyla çekilmiş fotoğrafları dergi ve gazetelerin ön sayfalarında yer alıyor, televizyonda

sahne de onunla evleneceğini açıkladığı an

Madison Square Garden. Herkes çekimlerde bundan bahsediyordu, ben ortaya çıktığımda sesleri kesiliyordu. Tıpkı CNN'deki haberler gibi, tüm bu kabus sirki kafamın içinde bir makaranın içinde dönüp duruyordu. Ve elbette, umurumdaymış gibi görünmeye bile *başlayamıyordum*. Benimle ilgili üzgün eski kız arkadaşına dair herhangi bir ipucu medyaya istediklerini verecekti. Bu yüzden parti yaptım: her gece bir film galasında, bir gece kulübünde veya gösterişli bir galeride görülmüş açılış. Bana eşlik etmesi için bulabildiğim yüksek profilli erkek arkadaşlarımı aradım - Zed işe yaradı ve resimler ve resmi olarak 'sevgili' olup olmadığımızı tartışıyorduk. Tüm bunları yapmıştım çünkü kimsenin beni ağlarken görmesine *imkân yoktu*.

"Hiç kimse," diye mırıldandım bardağıma boşaltırken.

"Erişteniz ve salatanız, Bayan D'Aplièse," dedi yanımda Tinker Bell gibi beliren kabin görevlisi. Masamı çekti ve

Yemekler önüme konmadan önce başka bir görevli masa örtüsünü ve çatal bıçak takımını yerleştirdi.

"Size başka bir şey getireyim mi?"

"Belki bir kadeh şampanya içerim," diye gülümsedim ona.

"Neden olmasın?" diye kabul etti, sonra neredeyse boş olan tonik bardağımlı temizlemek için harekete geçti.

"Sakıncası yoksa toniği de tazeleyeceğim. "Elbette olmaz, Bayan D'Aplièse.

Tanrım, diye düşündüm, ben olmak yorucuydu. Yeryüzünden otuz iki bin fit yüksekte bile hala olmadığım biri gibi davranıyordum. Temiz, ayık ve kontrollü bir ben.

Erişmeden sonra bir votka tonik daha içtim ve ardından film seçkisine göz attım. En son Harry Potter'ın yarısında (romantik komediler şu anda kesinlikle menü dışı) uyuyakaldım ve sonra herkes ışıklarını söndürmüş, yorganlarını üzerlerine sarmış ve emniyet kemerlerini takmışken uyandım. Sonra

Tuvaleti kullanmak için kalktığımda kabine geri döndüm ve ürkütücü mavi ışıklandırmayla uçan bir uzay laboratuvarını andırdığını düşündüm.

Uyuyan insanlar çok savunmasız, diye düşündüm kendi alanıma geri tırmanırken, ki ben *uyurken* sihirli bir şekilde yatağa dönüşmüştü uzak kaldım. Ve asla gösteremediğim tek şey kırılganlık; benden mücadele ettiğime dair bir işaret gelirse medya iğrenç detayları tüm dünyaya yayınladı. İnsanlar Tallahassee'den Tokyo'ya, yemek masalarında birbirlerine başlarını sallayarak bunun olacağını tahmin *ettiklerini* ve iyi ki de olduğunu, çünkü başarının bedelinin bu olduğunu söyleyeceklerdi.

Belki de öyleydi, ama pencereden dışarı bakıp altımdaki Güney Amerika'nın ışıklarını gördüğümde, bunu hiç istemediğimi düşündüm. Tanıştığım pek çok 'ünlü' bana bunu söylemişti. çocukluklarından beri zengin ve ünlü olmanın hayalini kurarlardı. Ben sadece Kendimi yabancı hissetmediğim, ait olduğum bir dünyanın hayalini kurdum. Çünkü gerçekten istediğim tek şey buydu.

'Tanrım, çok sıcak! Artık ara verebilir miyiz? Yönetmene sordum. Saat öğleden sonra üçtü ve ben cidden bitkin düşmüştüm.

'Sadece bir çekim daha Electra ve sanırım bugünlük bu kadar yeter. Harika gidiyorsun, tatlım.

Dilimi sertçe ısırarak - bir çekimde hafifçe şikâyet etmekten başka bir şey yapmama konusundaki altın kuralımı henüz hiç bozmamıştım - Ipanema Plajı'nın yumuşak kumlarına doğru geri yürüdüm ve işaretlerimin üzerinde durdum.

Makyöz kadın beni bekliyordu, terimi silmek için yüzüme biraz daha pudra sürüyordu.

"Gitmeye hazır!" diye bağırdı sahildeki güçlü, yakıcı rüzgârın üzerinde.

"Tamam, Electra!" diye megafonundan gürledi yönetmen. "Üç adım ileri, sonra ben kes diyene kadar kollarını kaldırmaya başla.

Ona baş parmağımla
işaret ettim. "Ve . . .
aksiyon!

Belki yirminci kez tekrar çıktım, bunun son olması ve beyaz şifon bornozu çıkarabilmem için dua ettim - başımın arkasında bir paraşüt gibi fırlayan şişkin kapüşonu, alttan kayan ıslak bir şekilde bana tutunuyor - ve kendimi arkamda kükreyen dev dalgaların içine atıyorum.

"Tamam, kes!

Olduğum yerde durdum ve yönetmenin kadrajı kontrol etmesini bekledim. "Millet, bugünlük bu kadar yeter!

Üzerimdeki bornozu neredeyse yırtacaktım ve kumların üzerinde tökezleyerek gardırop çadırına doğru yürüdüm.

"Yüzmek isteyen var mı? Yönetmen ve Mariam kafalarını içeri sokarken sordum.

Yönetmen beni uyardı: 'Bu tür bir dalgayla denizde yüzmenin sigorta kapsamına girdiğinden emin değilim Electra,' dedi.

'Hadi ama Ken. Sahilin ilerisinde yüzen küçük çocukları görebiliyorum.

Yarın öğleden sonra işimiz bittiğinde ne dersin? O zaman ben Boğulmana seve seve izin veririm,' diye espri yaptı. "Joaquim az önce geldi, yani her şey yolunda görünüyor.

'Tamam. Ben otele dönüp havuzlarına gireceğim. Şimdi sakıncası yoksa üstümü değiştirmem gerek.

"Elbette, tatlım. Ken gitti ve Mariam kaldı, bana bir şişe su uzattı.

"İyi iş çıkardın," dedi bana gülümseyerek. "Kamerada harika görünüyordu. "Harika. Şimdi buradan gidelim," diye mırıldandım nefesimin altında.

Gardırop görevlisi kadına döndüm ve ona tatlı bir şekilde gülümsedim. "Bugünkü yardımınız için teşekkürler.

'Benim için bir zevkti Electra. Yarın sabah yedide görüşürüz,' dedi güçlü aksanlı İngilizcesiyle.

Copacabana Sarayı'na geri döndüğümde, girişte bir grup imza avcısı toplanmıştı. Limuzinden inerken bana bağırdılar, ben de kameralarına gülümsedim, fotoğraflarını ve imza defterlerini imzaladım.

İçeri girdiğimde, süitime çıkma hevesiyle neredeyse asansöre doğru koşuyordum.

"Sizinle gelmemi ister misiniz? Mariam bana sordu.

'Hayır, soğuk bir duş alıp biraz dinleneceğim. Bugün uzun bir gündü.

Asansörün kapıları açılırken bana "Peki ya yüzmen?" diye sordu.

"Belki sonra," dedim içeri girip en üst katın düğmesine basarken.

Kapılar arkamdan kapanırken 'Seni arayacağım,' diye ekledim.

Süitime geri döndüğümde, çantama yöneldim ve kendime bir Votka. Bardağı dudaklarıma götürürken ellerim gözle görülür şekilde titriyordu. Halka açık yerlerde yanımda herhangi bir kimyasal malzeme getirmeye cesaret edememiştim.

havacılık ve çekimde tanıdığım birinin tedarikini paylaşabileceğine güvenmiştim. Ancak bu çekim temizdi (en azından bildiğim kadarıyla) ve kimseye güvenecek kadar iyi tanıımıyordum.

Onlar. Yine de uyuşturucu kaçakçılığının muhtemelen diğer tüm işlerden daha fazla para getirdiği Güney Amerika'daydım. Eğer en kötüsü olursa, gidip kapıcıyı ziyaret ederim diye düşündüm. Ne de olsa burası Brezilya'ydı ve yardım edebileceklerinden emindim.

Tam duşa girerken odadaki telefon çaldı. Yeryüzünde ilgilendiğim tek bir kişi bile olmadığını düşünerek bıraktım. konuşurken.

Suyun altında dururken, biz kız kardeşlere asla küfretmemeyi öğreten annemin ürpereceği bir dizi küfür savurdum

at. Yine de Mitch her birini hak ediyordu. Bir havlu kapıp oturma odasına geri döndüğümde kırmızı ışığın telefonumda bir mesaj belirdi. Oraya doğru yürüdüm, ahizeyi kaldırdım ve mesajı dinlemek için düğmeye bastım, muhtemelen temizlik görevlisiydi ve bana dönüşümü ne zaman istediğini soruyordu Servis.

Onun yerine kız kardeşim Maia'nın rahatlatıcı sesini duydum.

'Merhaba Electra, seni kaçırdığım için üzgünüm. Floriano bu sabah gazetede Copacabana Sarayı'na gelişini gösteren bir fotoğraf görmüş. Burada ne kadar kalacağınızı bilmiyorum ama sizi görmeyi çok isterim. Otelin hemen köşesinde oturuyorum ve numaram ...'

Telefonun yanındaki kalemi aldım ve numarayı verilen not defterine yazdım. Sonra önümdeki akşamı düşündüm. Oyuncular ve ekip için gösterişli bir restoranda akşam yemeği vardı, katılacağımı söylemiştim ama yorgun numarası yaparak kolayca kurtulabilirdim. Maia yakınlarda oturduğunu söylemişti, belki de yemeği atlayıp en büyük kız kardeşimi aramalı ve onun yeni ailesiyle tanışmaya gitmeliydim.

Gerçek şu ki, *ikisini de* yapmak istemiyordum. Aslında, yüzümden kalkıp nefes aldığımı bile unutmak dışında hiçbir şey yapmak istemiyordum.

"Tanrım, biraz kolaya ihtiyacım var! Bağırdım, yeni ve parlak asistanımın tek kötü yanının, onun çok tertemizdi. En azından Amy, kendisi de içkiye düşkün olduğu için, bir şeyler içmem gerektiğinde yanımdaydı. Mariam'dan bana bir votka tonik sipariş etmesini istesem muhtemelen baygınlık geçirip yere düşerdi.

Süitimin zili çaldı ama duymazdan geldim. Otuz saniye sonra tekrar çaldı.

"Kim o? Ben seslendim.

"Benim, Joaquim," dedi kapıdan derin ve yankılanan bir ses. "Joaquim mi? *Joaquim diye birini tanıyor muydum?*

O zaman babamın dediği gibi jeton düştü; reklam filminde benimle birlikte rol alan şehirdeki yeni seksi erkek modeldi. Yönetmen yarınki çekimler için bugün uçakla geleceğini söylemişti.

"Bekle, geliyorum.

Bornozumu alıp üzerime geçirdim, sonra da kapıyı açmaya gittim. "Olá, Electra.

Bana tembelce gülümsedi, kalın siyah bukleleri güzelliğiyle neredeyse benimki kadar ünlü bir yüzün etrafına düşüyordu. Gözlerim onun geri kalanını ölçtü ve ona bir gülümseme verdim.

"Şey, merhaba.

'Sonunda sizinle tanışmak bir onur. Rahatsız ettim mi?'

'Hayır, içeri gel. Kapıyı daha geniş açtım.

"Yarın sette bir öpücük paylaşacaksak, önce kendimi sana şahsen tanıtmam gerektiğini düşünüyorum.

"Elbette. Kanepeyi gösterdim. "Gel ve otur. Odanın içinde yürürken onu izledim ve evet, gerçekten seksi *olduğuna* karar verdim. "İçecek?

"Ne içersin?

"Mini barın içindekiler ya da oda servisi," diye omuz silktim.

"O zaman şampanyamız var, *değil* mi?

"Tabii, eğer istediğin buysa. Oda servisini aradım ve buzlu bir şişe Taittinger sipariş ettim.

"Biliyor musun, bu çılgınlık!" Beyaz dişlerini göstererek bana gülümsedi.

"Nedenmiş o?

'Çünkü sadece bir yıl önce burada, Rio'da yaşıyordum. Caddenin hemen karşısındaki kumu tırmıklamak için çalışıyorum. Pencereden, altımızda mükemmel beyaz bir çizgi halinde uzanan Ipanema Plajı'nı işaret etti. 'Sonra bazı Amerikalı bir bayan bana yaklaştı ve beni bir yıldız yapacağını söyledi. Şimdi burada, Copacabana Sarayı'nın en iyi süitinde dünyanın en ünlü kadınlarından biriyle oturuyorum.

'Evet, benzer bir şey benim de başıma geldi. "Tuhaf bir geçiş, değil mi?" "Evet, öyle. Ve yarın, eskiden benim de

"Seni öptüğüm için beş yılda kazandığımdan daha fazla para alıyorum!

Onu daha yakından incelediğimde, muhtemelen on dokuz ya da yirmi yaşından büyük olmadığını fark ettim - bir çocuk. Bana kendimi bir çocuk gibi hissettirdi.

büyükannemle kıyaslandığında.

"Electra, sana bir şey söyleyebilir miyim?" "Ne istersen.

'Daha önce küçük kardeşlerimle paylaştığım yatak odasında hâlâ senin resimlerin var. Sen benim -nasıl diyorsun? - pin-up kızsın!'

Zil çalıp şampanya geldiğinde, 'Hey, çok tatlısın, teşekkürler,' dedim.

Oda servisi gittiğinde ona kadeh kaldırdım. 'Başarına içelim. Yüzünü New York'un her yerindeki reklam panolarında gördüm. Ünlü olmuşsun.

"Senin kadar ünlü değilim - henüz. Bana çocuksu bir şekilde sırtıttı, sonra şampanyasından bir yudum aldı.

'Eh, oldukça çılgın bir rollercoaster olabilir ve eğer ihtiyacınız olursa Herhangi bir tavsiyeniz olursa seve seve yardımcı olurum. Ben de o yollardan geçtim,' dedim içimden. Ve sen hala oradasın! Menajerim, bana her zaman nasıl

mum, yandığı kadar çabuk sönebilir. Bu yüzden yanık kalmasını sağlamak için çok çalışacağım çünkü asla o günlere geri dönmek istemiyorum. Joaquim tekrar sahili gösterdi. "Uslu durmalıyım, değil mi?

"Evet, muhtemelen şöhretin nasıl bir şey olduğunu öğrenmeye başlamışsındır.

'Biliyorum, zor; insanlar beni sokakta ya da barda görüyor ve fotoğraf çektirip imza vermem gerekiyor. Ve program, vay canına!" Bir elini saçlarında gezdirdi. 'Geçen ay üç kıtada olduğumu saydım. Uyanıyorum ve nerede olduğumu bilmiyorum. Ama şikayet etmeyeceğim, çünkü ne kadar şanslı olduğumu biliyorum.

"Evet, işte ruh bu," diye mırıldandım bardağımı boşaltıp kendime - ve ona - bir tane daha doldururken.

"Ve bunu yapmam gerekenden daha fazla yapıyorum.

Bir elini kot pantolonunun cebine sokup, cebinden bir küçük bir torba beyaz toz. "Sakıncası yoksa ...? Torbayı gösterdi.

Birdenbire Tanrı'ya, Noel Baba'ya ve Paskalya Tavşanı'na inandım.

"Ya umursadığımı söylersen? Masanın üzerine biraz pudra dökerken ona gülümsedim.

Dehşete kapılmış görünüyordu. 'O zaman tabii ki aldırılmazdım Electra, ama bizim sektördeki insanlar bana senin . . . sakıncası yok.

Belli etmemeye çalışsam da dehşete düşme sırası bendeydi. "Evet, ama bunu alışkanlık haline getirmemeye çalışıyorum elbette.

'Ama Copacabana Sarayı'ndayız ve seninle ilk kez karşılaşıyorum.
Bana katılmak ister misin?

Öyle mi yaptım?! Sakin görünmeye çalıştım. "Neden?"

'Al, önce sen iç. Bu çok iyi bir şey. Rio'da tanıdığım bir arkadaşımдан.

Ve o çok hoşuma giden his duyularımı doldurmaya başladığında,
yüksek sesle güldüm.

"Çok iyi. Belki biraz daha ihtiyacım olursa diye arkadaşının
numarasını verebilirsin.

"Merak etme Electra, ikimize de yetecek kadar var.

Joaquim ses sistemini bulup açtı, sonra Ipanema Plajı'na bakan terasta
oturmaya gittik. Birdenbire hayat harikaydı ve yeni arkadaşım her an daha
çekici hale geliyordu.

"Bu akşamki yemeğe gidiyor musun?" diye sordu bana.

"Evet, gideceğim ama pek cazip değil.

"Benim için de değil. Kendi şehrimdeyim ve parti yapmak istiyorum.
Seni buralılardan başka kimsenin bilmediği yerlere götürebilirim.

'Çok isterim, gerçekten isterim. Ziyaret ettiğim şehirlerde pek bir
şey görme şansım olmuyor.

Mariam'ı çağırmak niyetiyle ayağa kalktım ama o arkamdaydı ve beni
belimden yakaladı.

"Ya da burada birlikte parti yapabiliriz - yalnız.

Esnek kalçaları müziğin ritmine uyarak arkamda sallandı. Beni
kendine doğru çevirdi ve hiç vakit kaybetmeden öptü.

Kırk beş dakika sonra kapı çaldı. Görmezden geldim, sonra cep
telefonumun da çaldığını duydum.

'Orada bekle,' dedim ve Joaquim'i öptükten sonra yataktan kalktım,
bornozumu giydim ve telefonuma cevap vermek için oturma odasına
geçtim.

'Electra, ben Mariam. Kapıdayım.

"Tanrım! Kapıyı açmaya giderken mırıldandım, altına yerleştirilmiş
bir zarfı aldım.

"Merhaba," dedim, uykulu görünmeye çalışarak, ama tamamen heyecanlıydım.

'Giynmemişsin Electra ve on beş dakika içinde akşam yemeği için
yola çıkmamız gerekiyor.

'Üzgünüm ama kendimi pek iyi hissetmiyorum. Benim için mazeret uydurabilir misin? Erken yatacağımı söyle.'

"Tamam.

Gözlerinin beni delip geçtiğini hissedebiliyordum. Zarfı ona uzattım.

"Her neyse, bununla ilgilenir misin? Yarın görüşürüz,

"Parlak ve erken.

"Tamam, ama altı buçuk için alarm kurmayı unutma.

"Unutmam.

"Daha iyi hisset," dedi.

"Teşekkürler. İyi geceler.

Kapıyı kapattım, sonra güvenlik zincirini de taktım.

Sehpanın yanına gidip bir çizgi daha çektikten sonra yatak odasına ve Joaquim'in hevesli kollarına geri döndüm.

Belki de o gece birbirimizi çok iyi tanıdığımız için
Çekim rüya gibi geçti ve saat dörtte tamamladık. "Daha önce söylediğimi
hatırlayın, kapıcının altına koyduğu not
"Kapın kız kardeşin Maia'dan mı geldi? Ben gardırop çadırında üstümü
değiştirirken Mariam sordu.

Şortumu bağlarken 'Evet, beynim için köpüğüm yok, biliyorsun,'
dedim.

'Otele döndüğünde onu arayacak mısın? Notunda şöyle yazıyordu
Bu gece boştu ve saat ona kadar havaalanına gitmemiz gerekmiyor'
dedi.

"Elbette gideceğim," dedim, sinirlenmiş hissederek. Son zamanlarda
Mariam'ın aşırı korumacı -ve otoriter- bir ebeveyn gibi davranmaya
başladığını hissediyordum.

Yine de odama döndüğümde dün yazdığım numarayı aradım.

"O! Maia'nın nazik sesi hemen cevap verdi. "Hey,
benim, Electra.

"Electra! Rio'da olduğuna inanamıyorum. Ne kadar kalacaksın?"
Bu gece yarısı dönüyorum.

"O zaman birkaç saatliğine gelip Floriano ve Valentina ile tanışmak
için vaktin var mı?

"Muhtemelen hayır," diye yalan söyledim, yirmi dakika içinde
Joaquim'le yapacağım randevuyu düşünerek. 'Ama havaalanına
gitmeden önce sekiz gibi burada bir şeyler içmek için buluşabilir miyiz?

'Oh, tamam. Orada olacağım.'

'Kapıcıdan seni benim süitime göndermesini iste, tamam mı?
Geleceğinizi haber veririm.

"Tamam. Seni görmek için
sabırsızlanıyorum Electra. "Evet, görüşürüz.

Telefonu kapattım ve duş almadan önce Joaquim'in dün gece bana bıraktığı zuladan bir satır yazdım. Aşağı odayı aradım
Bir şişe votka ve buzda bir şampanya daha. On dakika sonra Joaquim önce süitimde, sonra da yatağımdaydı.

"Sen muhteşem bir şeysin," diye mırıldandı kulağıma. "Sana doyamıyorum.

Sonrasında uykuya daldıktan sonra uyandık ve ikimiz de birkaç replik daha söyleyip seviştik. Sonra ben hâlâ uyanık kalmakta zorlandığımdan şikâyet edince cüzdanından birkaç hap çıkardı.

"Bunları dene Electra; seni daha önce aldığın hiçbir şeye benzemeyecek şekilde ayağa kaldıracaklar.

Ben tableti şampanyayla yıkadım, o da aynısını yaptı. On dakika sonra yine sevişiyorduk, sonra duş aldık
Joaquim bana terasta çıplak samba öğretmeye çalışırken çaresizce kıkırdadım.

Korkulukların üzerinden altımdaki havuzu gördüğümde 'Birileri görebilir,' diye fısıldadım.

Beni öperken gülümsedi ve 'Çok güzel bir resim olacak' dedi. "Hayır!

Uyuşturucu ve alkolün etkisiyle yaşadığım bulanıklıkta bile yaptığımız şeyin tehlikeli olduğunu biliyordum, bu yüzden onu içeri çektim.

Mariam ve kız kardeşim Maia'yı oturma odasında dikilirken buldum.

"Eyvah!" dedim ellerimle bir yerlerimi örtmek için elimden geleni yaparken ve Joaquim'in alçakgönüllülüğünü korumak için bir minder kapmasını izlerken. Asistanımın ve kız kardeşimin yüzlerindeki ifadeye histerik bir kahkaha attım.

"Üzgünüm çocuklar, kapıyı çalmalıydınız.

'Bunu denedik ve odayı aradık. Endişeliydik, sonunda müdür bizi içeri aldı,' dedi Mariam ve o anda ben

Neredeyse kesinlikle bakire ve alkolik olmayan yanaklarını tokatlamak istiyordu. "Gidip bornozunu getireyim, Electra.

"Ben de seni yalnız bırakayım," diye ekledi Joaquim ve Mariam'ın arkasından yatak odasına doğru gözden kayboldu.

Mariam dönüp bana bornozumu uzatırken Maia'ya, "Lütfen otur," dedim.

'Kırk dakika içinde havaalanına gitmemiz gerekiyor. Ben gidip senin için toparlanayım,' dedi sessizce.

"Teşekkürler.

Joaquim giyinmiş olarak yeniden ortaya çıktı ve ben de ona kocaman sarıldım. "Havaalanında görüşür müyüz?

"Hayır, biraz daha kalacağım, sonra GQ için Meksika'ya uçacağım." "Tamam," diye başımı salladım. "İrtibatı kopamayacaksın, değil mi?

"New York'a döndüğümde seni ararım," diye kabul etti. '*Tchau, Electra. Adeus, senhora,*' diye ekledi Maia'ya giderken.

"Şampanya ister misin? Oturan şişeyi alırken ona sordum sehpanın üzerine koydu ve salladı. 'Hay aksi, hiç kalmamış. Biraz daha sipariş edeceğim.

"Hayır, teşekkürler Electra.

"Başka bir şey ister misiniz? Daha önce sipariş ettiğim şişeden kendime biraz sek votka doldururken söyledim.

'Gerçekten, ben iyiyim. Peki ya sen?'

"Oh, harikayım. Ve Rio için çıldırıyorum! Ne şehir ama.

Maia sessizce votkayı içerken beni izledi. Bardağı yere bıraktım ve onu inceledim.

'Biliyor musun, sen gerçekten de ailenin güzelisin. Benim işimi sen yapmalısın.

"İltifatınız için teşekkür ederim.

"Hayır, cidden," diye devam ettim, onun muhteşem parlak saçlarına bakarak Siyah saçları, muhteşem lekesiz teni ve bana Joaquim'inkileri hatırlatan iri siyah gözleri. 'Gerçekten çok güzelsin. Yani, seni son gördüğümde bile daha güzelsin,' Başımı kuvvetle salladım.

Maia yavaş ve nazik ses tonuyla, "Belki de mutlu olduğum içindir," diye cevap verdi. Sen mutlu musun Electra?

'Oh,' dedim kollarımı kocaman açarken, 'kendimden geçtim! Joaquim muhteşem değil mi? Doğuştan Brezilyalı, biliyorsun. Bütün Brezilyalılar sizin kadar güzel mi? Eğer öyleyse sanırım buraya kalıcı olarak taşınabilirim!

"Havaalanına gitmek için hazırlanma vakti geldi Electra. Mariam arkamda belirdi. 'Her zamanki seyahat kıyafetlerini

yatağa.

"Teşekkürler," dedim, masadan votka bardağımı alırken hafifçe sallandım. "İç çamaşırlarımı da hatırladın mı? Kıkırdadım.

"Uzun sürmez," diye ekledim Maia'ya ve bana söyleneni yapmak üzere yatak odasına girerken ona el salladım.

Giyinirken kız kardeşimin ve özel kalemimin kısık sesle konuştuklarını duyabiliyordum.

'Hey, Mariam! Çok acıktım. Bana bir sandviç hazırlaması için oda servisini çağırabilir misin?" diye seslendim.

"Elbette," diye cevap verdi.

Yatağa oturdum ve spor ayakkabılarımı bağlamaya çalıştım. Yanlış ayağa taktığımı fark edince kıkır kıkır gülmeye başladım. Maia ve Mariam'ın birbirlerine ne kadar benzediklerini düşündüm. İkisi de gerçekten kontrollüydü ve ne düşündüklerini asla bilemezsiniz ve

...

"Tahmin et ne oldu? Az önce bir isim buldum.

"Mariam "dan "Maia "ya!" Oturma odasında onlara katıldığımı ve ağır ağır kanepeye oturduğumu duyurdum. "Çok şirin değil mi?

İkisi de bana tuhaf tuhaf gülümsedi, sonra kapıda üniformalı bir adam belirdi. "Beni götürmeye mi geldin? Tekrar kıkırdayarak sordum.

Mariam onunla konuşmaya gitti ve adam hızla ortadan kayboldu. 'Ben sadece şaka yapıyordum! Çantalarımı alması gerekiyor.'

"Electra, Mariam ve ben sadece konuşuyorduk ve birkaç günlüğüne Rio'da benimle kalmak isteyip istemeyeceğini merak ettik," dedi Maia. "Özellikle de burayı çok sevdiğini söylediğin için.

'Evet, ama bunun nedeni Joaquim'le iyi vakit geçirmiş olmam, biliyor musun? Çok iyi anlaştık.

"Anlayabiliyorum," diye onayladı Maia. "Çok iyi anlaşmış gibi görünüyordunuz.

"Öyleydi, öyleydi.

"Peki," dedi Maia bir süre durakladıktan sonra, "bu gece burada kalıp biraz uyumaya çalışsan, sonra yarın kalıp kalmayacağına karar versek nasıl olur?

"Hafta sonuna kadar ajandanda hiçbir şey yok," diye ekledi Mariam.

"Bilmiyorum," diye omuz silktim ve ardından kocaman bir esneme hissettim. Yandaki büyük ve rahat yatağa gömülme düşüncesi havaalanına g i d i p u çağa binmektense ... ne? - boş daireme mi? - bir şekilde çok çekici geliyordu.

"Joaquim de yarın burada olacak," diye hatırladım birden gülümseyerek. "Öyle söyledi.

"Öyle dedi," dedi Maia.

"Yani ... Mariam gelip önümde durdu. "Burada kalalım mı? Biraz tatil yapalım mı?"

"Tamam," diye başımı salladım.

'Tamam, ben aşağıya inip oda rezervasyonunu uzatma ve uçuşları değiştirme işlerini halledeceğim, tamam mı?

"Tamam.

O gittikten sonra Maia kanepeye geldi, yanıma oturdu ve ellerimi tuttu.

"Mariam çok güzel, değil mi?

'Evet, o bir melek. Bazen sinir bozucu olabiliyor,' diye ekledim kaşlarımı kaldırarak.

Maia'nın gözlerinin beni delip geçtiğini hissettim. "Ne oldu?

"Seni ne kadar çok sevdiğimi düşünüyordum, küçük kardeşim. "Ben de seni seviyorum, abla.

Ona baktığımda gözlerinde yaşlar olduğunu gördüm.

'Hey, neden ağlıyorsun? Beni gördüğüne sevinmedin mi?

'Çok mutluyum Electra, söz veriyorum. Şimdi,' dedi ben tekrar esneyince, 'yatak odasına geçip seni küçükken yaptığım gibi yatırmama ve sana bir masal anlatmama ne dersin?

Aklıma bir anı geldi: Maia, belki on üç yaşlarındaydı, yatağıma oturmuş bana masal okuyordu. Bir keresinde

Bana adının Yunanca'da 'anne' anlamına geldiğini söylemişti ve ben de eğer benim de bir annem olacaksa onun gibi olmasına karar vermiştim.

"Elbette," diye kabul ettim, ayağa kalktım, hala ayaklarımın üzerinde duramıyordum ve Maia'yla birlikte yatak odasına doğru yürüdüm.

"Hey! Yatağa sürünerek girdiğimde, çarşafı okşadım.

Joaquim'le geçirdiği öğleden sonra yüzünden buruş buruştu. 'Oda var

yanıma uzanmanı istiyorum.

Maia yatağın kendi tarafındaki örtüleri düzeltti, sonra da onların üzerine uzandı. Bana tekrar elini uzattı ve ben de onu tutup sertçe sıktım, ecstasy ve kokainin etkisinin geçmeye başladığını hissediyordum.

Ona dönerek, "Biliyor musun, sen her zaman benim en sevdiğim kız kardeşim oldun," dedim.

"Öyle miydin? Ne kadar güzel bir söz Electra. Sana söylemeliyim ki, kesinlikle en sevimli bebek sendin. Çılgılık atsan bile.

"Sen ve Ally'nin bana ne dediğinizi biliyorum.

"Öyle mi? Maia'nın kuğu gibi boynunda yavaşça yükselen bir kızarıklık izledim.

"Evet, eskiden bana "Tricky" derdiniz. Yani, kelimenin anlamını biliyorum ama nereden aklına geldi?

"Çünkü sen "Electra "ydın, yani *elektrikli* - "Tricky", anlıyor musun? Çok özür dilerim hayatım, ciddi değildik.

'O zaman incinmiştim ama belki de haklıydın. Ve ben "Çok değiştiğimi düşünüyorum. Gözlerim yaşarmaya başladı. 'Belki birkaç öfke nöbeti geçirmiş olabilirsin, ama birçok Küçük kız kardeşlerim arasında en zekisi sendin. Babamla her yaz teknesinde zihinden matematik oyunları oynardık ve kazanan hep sen olurdun.

Öyle miydin? Peki nasıl oldu da daha zeki olmak yerine daha aptal oldum? Okuldaki tüm sınavlarımdan nasıl kaldığımı biliyorsun.

"Onları önemsediğini sanmıyorum, bu yüzden hiç çalışmadın.

"Doğru," dedim. "Maia? Kahve alabilir miyim, ne dersin? Ben gerçekten sersemlemiş hissediyorum.'

"Tabii ki. Kafeinli mi kafeinsiz mi?"

Telefona uzandığında 'Kesinlikle' diye cevap verdim. 'Seni son gördüğümde yaptığım o sağlıklı şeyler sadece Mitch içindi. Onun vücudu bir tapınaktı.

"Gerçekten mi? Maia oda servisinin cevap vermesini beklerken "Gerçekten mi?" dedi. "Bir dergide fotoğrafını gördüm ve daha çok yaşlı bir enkaza benziyordu.

Maia kahve sipariş ederken kıkırdadım, ama sonra kıkırdama inlemeye, inleme de hıçkırmaya dönüştü.

"Hey," dedi usulca, "ne oldu?

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülürken omuz silktim.

'Çoğunlukla Mitch, sanırım. Şu anda iyi bir yerde değilim.

"Anlıyorum, sevgilim. Ve sanırım bunu asla gösteremezsin, değil mi?

Çok doğru, gösteremem. Medya bayram eder ve kimsenin benim için üzülmelerini istemiyorum.

"Ben bir gazete değilim, sadece seni seven kız kardeşimim. Gel buraya.

Maia beni kollarına çekti ve teninin o güzel doğal kokusunu içime çektim.

'Burası evim gibi,' diye gülümsedim.

"Bunu söylemek çok hoş.

"Biliyor musun, birkaç hafta önce Atlantis'e geri döndüm ve kendimi evimde gibi hissetmedim. Başımı sertçe salladım. "Hiç evim gibi hissetmedim.

"Biliyorum Electra. Çünkü babam gitti.'

'Giden sadece o değil, hepiniz de gittiniz. Orada sadece annem ve Claudia'yla olmak biraz üzücü.

"Ama Ally onu gördüğünü ve Bear'la tanıştığını söyledi.

Evet, çok tatlı biri. Sevecek ve onu sevecek bir şeyi olduğu için çok şanslı. Benim yok. Benim kimsem yok.

O anda Maia'nın tıpkı onun gibi taze ve sakın kokan beyaz gömleğine doğru hüngür hüngür ağladım.

"Özür dilerim, kendimi şımartıyorum, aldığım şey yüzünden...

Bu sözleri ilk kez yakınımıdaki birine söylediğimi fark ettim.

"Biliyorum.

"Ayrıca," dedim damlayan burnumu silerek, "babam öldükten sonra Atlantis'e döndüğümde sana kötü davrandığım için özür dilemek istiyorum.

"Öyle miydin? Hatırlamıyorum.

Evet, öyleydin. Neye benzediğinin önemli olmadığını çünkü bir aydan diğerine kimseyi görmediğini söyledim. Öyle demek istemedim Maia, gerçekten istemedim. Sen çok tatlı, iyi ve mükemmelsin - benim olmadığım her şey.

Kapı çaldı ve Maia garsondan kahve almaya gitti.

"Buyurun," dedi kahveyi bana uzatırken. Doğrulduğumda başım zonkladı ve midem bulandı, bu yüzden tekrar uzandım.

"Belki bir dakika içinde.

Tamam. Sevgilim

Electra?' 'Evet?'

"Biraz ara verip yardım almanın iyi bir fikir olduğunu düşünüyor musun?

"Şu anda çok fazla yardım alıyorum," diye iç geçirdim. Son birkaç ay içinde beş terapisti kovdum.

"Bu kulağa hiç de iyi gelmiyor, ama ben daha resmi bir yardımı kastetmiştim.

"Ne gibi?

'Arizona'da bildiğim çok iyi bir yer var - Floriano'nun arkadaşı oraya gitti ve yeni bir insan olarak çıktı. I-'

Başıma rağmen doğruldum ve ona ters ters baktım. "Rehabilitasyona gitmem gerektiğini mi söylemeye çalışıyorsun?

"Şey, evet. Mariam son zamanlarda ...' - Maia doğru kelimeleri bulmaya çalışırken içini çekti - 'o kadar da iyi değilmişsin' dedi.

Evet, tabii ki yapmadım! Hayatımın aşkı başka biriyle evleniyor ve bu medyanın her yerinde yer alıyor! Ne yapmam gerekiyordu? Sevinçten havalara mı uçmalıyım?

"Onu gerçekten sevdin, değil mi?

Evet, seviyordum ama bunu atlatacağım. Sadece kötü birkaç hafta geçirdim, hepsi bu. Peki Mariam neden benim hakkımda hikayeler anlatıyordu?

"Anlatmıyordu Electra, o seni önemsiyor-

'O lanet olası işini önemsiyor! Umursadığı şey bu!" "Sevgili Electra, lütfen sakın ol...

"Vay canına!" diye patladım. 'Oğlum, bu ifadeden diğerlerinden daha çok nefret ediyorum! Siz, babam ve annem bunu bana kaç kere söylediniz merak ediyorum!

'Özür dilerim, sadece yardım etmeye çalışıyorum-'

'Peki, yapma. Ben iyi olacağım.' Şiddetle başımı salladım. "Gayet iyi. Şimdi, başka bir şey hakkında konuşabilir miyiz

lütfen?" "Konuşabiliriz Electra, ama-

"Hayır! Eskiden yaptığın gibi bana bir hikaye anlatmanı istiyorum.

"Tamam... Maia bana baktı. "Hangi hikayeyi istiyorsun?

'Hikayeni istiyorum. Bana Rio'daki adamla nasıl tanıştığını ve aşık olduğunu anlatmanı istiyorum.

"Tamam. Başlamadan önce kahve ister misin?

"Hayır, şu anda kendimi gerçekten hasta hissediyorum. Bana sen ve Floriano'dan bahset - bu arada çok tatlı bir isim - ve kafamı kendi pisliğimden uzaklaştır. Yanımdaki yatağı okşadım ve Maia tekrar yatağa tırmandı. Başımı göğsüne yasladım, gözlerimi kapatamıyordum. Çünkü bunu yaptığımda başım dönüyordu ama saçlarımı okşamaya başlaması beni rahatlattı.

"Aslında onunla *Kurtarıcı İsa'yı* ilk kez görmeye gittiğimde tanıştım, bu arada gitmeden önce siz de görmeye çalışmalısınız, çünkü çok muhteşem. Tur rehberiydi, görüyorsunuz, ve ...'

Hikayeyi dinledim ve herhangi bir peri masalı kadar romantikti. "Ve sonra sonsuza dek mutlu yaşadınız.

'Evet, ya da en azından öyle olmasını umuyorum. Yani, o bir prens değil ve çok az paramız var ama mutluyuz.

'Peki ya Floriano'nun bulmanıza yardım ettiği akrabanız? Onunla tanıştınız mı?

'Evet, tanıştım ama çok hastaydı ve ne yazık ki tanışmamızdan kısa bir süre sonra öldü. En azından onunla biraz zaman geçirebildiğim için kendimi şanslı hissediyorum.

"Bana hikâyeyi biraz daha anlat Maia," diye ısrar ettim, yatağımın başucundaki çekmecedeki bana çok yakın duran kokaini aklımdan çıkarmak için çaresizce. Daha fazla içersem asla uyuyamayacaktım ve umutsuzca buna ihtiyacım vardı - Mitch'le birlikteyken uyumakta çok iyiydim.

Böylece Maia bana *Kurtarıcı İsa'yı* tasarlayan adamın ve büyük büyükannesinin çok derinden aşık olduğu genç heykeltıraşın hikayesini anlattı ve ...

Sonra bir de baktım ki Maia beni alnımdan öpüyor ve ışığı söndürüyor.

"Nereye gidiyorsun? Karanlıkta kolunu tuttum. "Eve, Electra.

Uyuman gerek.

'Maia, lütfen beni bırakma. Biraz daha kal lütfen. Ve ışığı tekrar yak - karanlıktan korkuyorum.'

'Eskiden hiç öyle değildin,' dedi ama dediğimi yaptı.

'Artık öyleyim. Sen, Floriano, Izabela ve Laurent gibi aşkı bulmak istiyorum,' diyerek ona gülümsedim.

'*Chérie*, sen sadece yirmi altı yaşındasın. Unutma ben neredeyse otuz dört yaşındayım - senden sekiz yaş büyüğüm. Aşkı bulmak için bolca zamanın var, söz veriyorum.

'Umarım bunun için bir sekiz yıl daha beklemek zorunda kalmam,' diye omuz silktim. "Kendimi çok yaşlı hissediyorum, Maia.

"Sana söz veriyorum, değilsin. Bir elini alnıma koydu Ve onun serin avuçlarının tenimde yarattığı his hoşuma gitti. "Çok hızlı büyümek zorunda kaldın, değil mi?

"Belki de.

"Çok cesur ve güçlüsün Electra.

"Hayır, değilim. Başımı salladım. "Bir sır öğrenmek ister misin?"

"Sanırım," dedi sırtarak.

"Gençken neden çok çığlık attığımı biliyor musun?

"Hayır, neden?

"Çünkü tek başıma olmaktan nefret ederdim, hâlâ da ediyorum. "Belki de bir ev arkadaşı bulmalısın.

"Kim benimle yaşamak ister ki?

'Electra, kendini bu kadar küçümseme. Dünya çapında milyonlarca kadın için bir ikonsunuz. Seni tepelere çıkarmak isterdim.

Rio'nun arkasına geçip size büyükannemden miras kalan *fazenda*'yı - Portekizce'de çiftlik demek- göstereceğim. Burayı *favelalardan* gelen dezavantajlı çocuklar için bir merkez olarak geliştirdim. Benimle birlikte gelseydiniz, sanırım rüya gördüklerine inanırlardı. Onlara ilham verdiğinizizi görmüyor musunuz?

'Evet, ama beni tanımıyorlar, değil mi? Şu haline bak, mirasını başkaları için iyi bir şeye dönüştürüyorsun. Ben kendim dışında kimse için bir şey yapmıyorum.

Maia'nın küçük bir iç çekişini duydum ama o kadar aşağıdaydım ki yukarı tırmanamadım, bu yüzden gözlerimi kapattım ve uykunun gelmesi için yalvardım.

Ertesi sabah tüm akşamdan kalmaların anasıyla uyandım, Biraz Tylenol ve Advil aldım ve tabletleri bir şişe suyla birlikte içime attım. Saate baktım ve saatin altıyı biraz geçtiğini gördüm. Kahve ve fırından sıcacık çıkan ve gelmiş geçmiş en iyi şey olduğunu keşfettiğim peynirli keklerden bir sepet sipariş ettim. Oda servisinin gelmesini beklerken zihnim dün olanları canlandırdı ve hayal meyal hayal ettiğimde kalbim ayaklarıma kapandı

Joaquim ile terasta çıplak dans etmemiz. Ve Mariam ve Maia'nın oturma odasında belirlediğimizde yüzlerindeki ifade.

"Tanrım, Electra," diye inledim oda servisinin kapısını açmak için yataktan sendeleyerek kalkarken. Sıcak kahveyi içerken, kız kardeşime bazı şeyler aldığımı itiraf ettiğimi de hatırladım - ki bu Beni kafam güzel ve çırılçıplak bir halde rastgele bir adamla bulması onun için tam anlamıyla bir sürpriz olmuştu. Sonra biraz Burada birkaç gün kalmamı ve rehabilitasyona gitmeyi düşünmemi önermesi hakkında.

Kahretsin! Bu iyi bir haber değildi. Daha da kötüsü, Mariam belli ki beni kandırmıştı. Komik bir çiftliğe gitmemin imkanı yoktu, sadece imkanı yoktu. Dün kötü bir gün geçirmiştim, hepsi bu. Ve kesinlikle Azize Maia'nın yanında ders almak için takılmayacaktım. Ahizeyi kaldırdım ve Mariam'ı aradım.

"Günaydın Electra, nasıl hissediyorsun?"

"Harika, çok iyi," diye yalan söyledim, Mariam'ı arayıp yarı uyur halde yakalayıp yakalayamayacağımı merak ediyordum. "En kısa zamanda New York'a dönüş biletlerimizi ayarlamamı istiyorum.

Hatta küçük bir duraklama oldu. "Doğru ya. Planın bir süre burada kalıp kız kardeşinle vakit geçirmen olduğunu sanıyordum.

"Bu bir plan değildi Mariam, bir fikirdi, ama sanırım Büyük Elma'ya geri dönmem gerekiyor.

'Dediğim gibi, ajandanda hiçbir şey yok, bu yüzden kalabilirsin' 'Ve sana söylüyorum, bizi New York'a geri götürmeni istiyorum, Tamam mı? Çantalarım çoktan hazırlandı ve her an yola çıkmaya hazırım.

Mariam benimle tartışma havasında olmadığını anladı ve bir saat sonra havaalanına doğru yola çıktık. Maia'ya bir mesaj gönderdim.

Dün gece için ona teşekkür eden ve Haziran ayında babamın su anma töreni için Atlantis'te görüşeceğimizi söyleyen bir mesaj gönderdim.

Jet yukarı doğru yükselirken, kaçtığım için rahatladığımı hissettim. Kimse beni bir yere kilitleyemeyecekti. *Asla*.

Rio'da kontrolden çıkmış olmanın verdiği korkuyla, hafta sonu boyunca temiz kalmak için ciddi bir çaba göstermeye kararlıyım. Tonlarca su içtim ve C vitamini yüklü bir dizi smoothie sipariş ettim. Geri döndüğüm ilk gün, kendime en küçük votkayı dökmeden önce öğle yemeğine ulaşmayı başardım. İçmeden bir tane daha içeceğimi bildiğimden

Biraz kafa dağıtmak için Central Park'ta koşmak üzere yolun karşısına geçtim.

"İyi misin Electra? Dönüş yolunda ona doğru koşarken Tommy bana sordu.

'İyiyim, evet. Sen nasılsın?

'Ben iyiyim, sorduğun için teşekkürler. Biliyor musun, sen Rio'dayken sana çok benzeyen bir kadın geldi.

"Gerçekten mi?" Yavaşlayıp durduğumda kaşlarımı kaldırdım. 'Şey, eğer tekrar gelirse, lütfen ona dışarıda olduğumu söyle, içeride olduğumu bilsen bile. O sadece benimle akraba olduğuna inanan bir başka çatlak.

'Evet, ama seninle akraba olabilirmiş gibi *görünüyordu*. Yarın görüşürüz Electra.

Dairemde terli koşu kıyafetlerimi çıkardım ve tam duş almak üzereydim ki kapıcı telefonu çaldı.

"Merhaba.

'Merhaba Bayan D'Aplièse, sizin için birkaç kutu geldi. Onları yukarı getirebilir miyiz?

"Evet, tabii, önce patlayıcı olup olmadıklarını kontrol ettiğiniz sürece! Yarı şaka yaptım.

Beş dakika sonra, kapıcı ve uşağı iki büyük karton kutu yüklü bir el arabasını iterek ortaya çıktılar. oturma odamın zeminine atılmış.

'Bunları kim getirdi? Ev taşımak için kullanılan kutulara benziyorlar.'

"Kamyonetli bir teslimatçı bıraktı. Bununla birlikte. Bana bir zarf uzattı.
"Açmak için yardım ister misiniz hanımefendi?"

"Hayır. Yine de teşekkürler.

Hediye alan bir çocuk gibi merakla dolup taşarak kutulardan birinin kapağını açtım. Kıyafetlerle doluydu - *benim* kıyafetlerimle. Yığının en üstünde bir ayakkabı kutusu duruyordu, açtığımda ipek kumaşımı buldum.

uyku maskesi, dudak kremi, kulak tıkacı, bir çift güneş gözlüğü ... ve Tüm bu ıvır zıvırın arasında, Pa Salt'ın mektubunun kalın krem rengi parşömenine gözüm ilişti.

Çıkardığımda bu kutuların ne olduğunu hemen anladım: Mitch'in Malibu'daki evinde geride bıraktığım her şey. Ayakkabı kutusu, bir zamanlar onunla paylaştığım ve sonsuza dek orada uyuyacağımı düşündüğüm yatağın yanındaki komodinin içindekilerdi.

Hayır, Electra! Sen. Yapacaksın. Yapmayacaksın. İzin Vermeyeceksin. İzin Vermeyeceksin. İzin Vermeyeceksin. izin vermeyeceğim. Hiç. Çıldırmasına. Daha fazla!"

Kapıcıya seslenerek, el arabasını kutuları almak üzere yukarı göndermesini istedim.

"Eşlerinizin ya da kız arkadaşlarınızın onlardan istediği her şey, hepsi Onlarınkini. Geri kalanları da Goodwill'e gönderin," diye talimat verdim görevliye, el arabası yeniden yüklendiğinde.

"Tamam Bayan D'Aplièse, olur, teşekkürler.

Elimde Mitch'in eşyalarımla birlikte gönderdiği zarf ve bir kibrit kutusu olduğu halde terasa çıktım. Onun eşyalarını ateşe verdim. açmadan not ettim. Sonra içki dolabına gittim ve kendime biraz buzla bir votka tonik hazırladım. *Bundan* sonra bir içkiyi hak etmiştim. Zihnimi bu konuyu düşünmekten alıkoymaya ve iyi habere -babamın mektubu gelmişti- odaklanmaya çalışsam da kendime engel olamıyordum. Mitch'in turneden eve dönüşünü hayal edebiliyordum. Nişanlısının da yakında ona katılacağını biliyordum, evindeki tüm eşyalarını temizlemiş ve beni hayatından silmişti.

Büyük bir yudum daha aldım, sonra kendime bir bardak daha verdim. Kokain kullanmadığım sürece sorun yoktu, değil mi? Sonra babama baktım.

mektup, sehpanın üzerinde saatli bir bomba gibi duruyordu.

"Seni açayım mı? Ben sordum.

Tüm kız kardeşlerimin nasıl da altın yumurtlayan tavuğu bulmuş gibi göründüklerini düşündüm.
Onların gelecekteki mutluluğunun bileti, votkadan bir büyük yudum daha aldım, kaptım ve soyarak açtım.

Atlantis
Cenevre Gölü
İsviçre

Sevgili Electra'm . . .

"Aman Tanrım! Daha bir kelime bile okumadan gözlerim dolunca yutkundum.

Bir yanım bunu okuyup okumayacağınızı merak ediyor; belki de gelecek için bir yere kaldırırsınız, hatta yakarsınız - bilemiyorum, çünkü siz dünyanın en tüm kızlarım arasında öngörülemez. Ve ironik bir şekilde, inanıyorum ki, en savunmasız olanı.

Electra, hiçbir zaman en kolay ilişkiye sahip olmadığımızı biliyorum - iki güçlü ve kararlı kişilik sık sık kavga eder. Yine de en tutkulu şekilde seven de onlar - paylaştığımız bir başka özellik.

Öncelikle, New York'ta son karşılaşmamız için özür dilememe izin verin. İkimizin de en iyi halimizde olmadığımızı söylemem yeterli. Kendi adıma, olağanüstü küçük kızımın babasıyla bir akşam yemeğini atlatmak için madde bağımlılığına başvurmak zorunda kaldığını görmek beni derinden yaraladı. Uyuşturucular hakkında ne düşündüğümü çok iyi biliyorsunuz ve ben sadece onlardan sonsuza dek kurtulmak için gerekli adımları atmaya karar verdiğinizizi ya da vereceğinizi umuyor ve dua ediyorum. Çok sevdiği bir çocuğunun yok oluşunu izleyen her ebeveyn Kendileri doğal olarak harap olacaklar, ama sana yardım edebilecek tek bir kişi var Electra, o da sensin.

Şimdi, daha fazla konuşmak yok. Ayrıca neden seninle gurur duymuyormuşum gibi görünmüş olabileceğimi de açıklamak istiyorum.

Olmam gerektiğini düşündün. Öncelikle şunu söylemeliyim ki, ne zaman bir dergide fotoğrafınızı görsem, güzelliğiniz ve zarafetiniz karşısında kalbim gururla dolardı. Ve tabii ki yeteneğiniz, çünkü ben kamerayı nasıl sevdireceğini bilmenin bir yetenek gerektirdiğini anlamak

Sen. Bunun yanı sıra, benim yapabileceğimden emin olmadığım bir sabır. asla sahip olamayacağınızı düşünmüştüm - ve bu konuda sizin de yapabileceğinizi düşünmemiştim! Ama sen bunu bir şekilde öğrendin ve bunun için sana gerçekten hayranım.

Okuldayken sana bu kadar sinirlenmemin nedeni, senin ne kadar zeki olduğunu görebilmemdi, belki de tüm kardeşlerin arasında doğuştan en zeki olan sendin. Tek umudum, bir gün sahip olduğun şöhreti

Doğuştan sahip olduğunuz beyinle kazandınız. Eğer bu gerçekleşirse, hesaba katılması gereken bir güç olacaksınız. Olabileceklerinizin sınırı yok - kendi adına konuşamayanların sesi Kendilerini. Gerçekten, benim güzel kızım, sen büyüklük yeteneğine sahipsin.

Umarım bu, baban olmayı neden sık sık zor bulduğumu açıklar; bu kadar büyük potansiyele sahip bir çocuğu henüz Sahip olduklarının farkında olmadığını anlamak çok sinir bozucu olabilir. Ve seni hayal kırıklığına uğratıp uğratmadığımı merak ediyorum - yatılı okuldan neden nefret ettiğine dair bana hiçbir zaman doğru dürüst bir cevap vermedin. Bana güvenmiş olsaydın belki sana yardımcı olabilirdim ama ne kadar gururlu olduğunu da biliyorum.

Ne yazık ki şimdi, kim olduğunuzu ve olabileceğiniz inanılmaz kişiyi kendiniz keşfetmeniz için sizi yalnız bırakmak zorundayım. Ancak, size yardım teklif etmeden sizi bırakmayacağım. Bildiğiniz gibi, tüm kız kardeşlerinize birer mektup verildi ve her birinde, eğer isterlerse öz ailelerine giden yolu bulmaları için yeterli ipucu sağladım. Seninle ilgili olarak verebileceğim tek şey büyükannenin adı ve iletişim numarası.

Sizin bulunduğunuz yerden çok uzakta değil. O, dünyanın en tanışma ayrıcalığına sahip olduğum ilham verici kadınlar ve ben Keşke onu daha uzun süredir tanıyor olsaydım. Bu bilgiyi bir fotoğrafla birlikte ayrıca ekliyorum. Benzerlik ve ben yapamadığımda sana yardım etmek için orada olacağından eminim.

Sevgili Electra, bilmeni isterim ki baban tarafından çok seviliyorsun ve her zaman öyle kalacaksın.

Baba Salt x

Mektuba boş boş bakarken bir yudum votka daha aldım. Belki beynim babamın söylediklerini anlayacak kadar berrak değildi, belki de sadece anlamak istemiyordum. İçimi çektim, sonra zarftan başka bir şey çıkardım. Bir fotoğraftı ve siyah beyazdı.
ve . . .

"Aman Tanrım! Oh Tanrım. . ."

Tekrar inceledim ama bunun birkaç hafta önce gördüğüm ve büyükannem olduğunu söyleyen bir kadın tarafından gönderilen fotoğrafla aynı olduğunu zaten biliyordum.

Daha yakından baktım ve evet, fotoğraftaki kadın bana çok benziyordu - ya da belki ben ona çok benziyordum. Mariam'ın 'büyükannemden' gelen mektubu kasaya koyduğunu söylediğini hatırladım ve onu almaya gittim. Kararsızca içindekileri çıkardım ve kadının bana gönderdiği fotoğrafı babamın zarfından çıkan fotoğrafın yanına koydum. İkisi de aynıydı.

Babamın fotoğrafını çevirdim ve arkasında cep telefonu numarasıyla birlikte bir adres yazılı olduğunu gördüm. Sonra baktım Mariam'ın ısrarla kırıttığı mektuba baktı ve üstündeki adresi okudu.

Yine birbirinin aynısıydı. Sonra mektubu okudum (belli ki pahalı bir kâğıda yazılmıştı) ve zarfın üzerine aynı güzel yazıyla yazılmıştı.

*Daire 1
28 Sidney Place
Brooklyn 11201*

Sevgili Bayan D'Aplièse - ya da size Electra diyebilir miyim?

Benim adım Stella Jackson ve sizin biyolojik büyükannenizim. Eminim birçok mektup alıyorsunuzdur ve bunların bir kısmının da yalvarma mektupları olduğunu tahmin ediyorum. Bunun böyle bir şey olmadığı konusunda sizi rahatlatmama izin verin. Kendimi tanııtma zamanının geldiğine karar verdim.

Meşgul bir kadın olduğunuzu biliyorum. tanışmamız için faydalı oldu. Üvey baban beni 'yaşayan bir ipucu' olarak tanımladı. Bu tanımın hoşuma gittiğinden emin değilim, ancak şimdilik annenle birlikte çekilmiş bir fotoğrafımı ekliyorum.

Yukarıdaki adresten bana ulaşabilirsiniz ve cep telefonum gece gündüz açıktır.

*Sizden haber bekliyorum. Saygılarımla,
Stella Jackson*

'Stella' her kimse, kesinlikle eğitilmiş biriymiş. Böyle bir mektup yazmaya nereden başlayacağımı bilemezdim.

(rahatsız bir şekilde) sanki bir toplantı ayarlamaya çalışıyormuş gibi Hiç tanımadığı bir komşusuyla birlikte bir apartmanın ortak bölümlerinin yenilenmesi işine girmişti. Kendisini uzun süredir kayıp olan torunuyla tanıştırmaktansa, eğer gerçekte olduğum şey buysa ...

Ama sizin metresi olan benim için bile bu kadının söylediği kişi olmaması imkansız görünüyordu.

'Aman Tanrım! Bir kan bağı var! Ayağa kalkıp odada dolaşırken bunu odadakilere duyurdum. "Evet Electra," dedim, Theresa'nın genizden gelen tonlamalarını taklit ederek hayali bir konuşmaya başlamasını sağladım

"Hayatta olan ve yakınlarınızda yaşayan bir akrabanız olduğunu öğrendiğinizde ne hissediyorsunuz?

'Şey, Theresa, henüz bilmiyorum. Onunla tanışmadım.'

"Peki tanışmayı düşünüyor musun?

"Henüz karar vermedim.

"Bu oldukça büyük bir mesele, o yüzden istediğin kadar zaman ayır. Ve eğer onunla tanışmak istiyorsan, kendini iyi hazırlamalısın.

"Ne demek istiyorsun Theresa? Ondan hoşlanmayabileceğimi falan mı?

"Hayır, sadece hayal kırıklığına uğrama ihtimaline karşı böyle bir olaya çok fazla önem vermenin tehlikeli olduğunu söylemek istedim.

'Lütfen endişelenmeyin, çünkü kendimi iyi hazırlayacağım. İçeceğim

"Yarım şişe votka iç ve önceden birkaç replik söyle, söz. 'Harika fikir, Electra, buluştuğunda rahat olmalısın

...'

Kıkırdadım, sonra Beyaz Cennet'i çıkarmak için özel kabıma gittim. Ne de olsa, diye düşündüm, her gün gerçek hayatta bir büyükannen olduğunu keşfetmiyorsun.

Peki, bugünün ve yarının geri kalanında ne yapacaksın Electra?
Kendime sordum. *Günlüğün önümüzdeki yirmi dört saat içinde kesinlikle dolup taşmayacak, değil mi?*

Olabilir ama görmek istediğim kimse yok. Peki ya Joaquim?

O Meksika'da, hatırladın mı? Ve o kötü, çok kötü bir çocuk. Israrcı ikinci benliğime bir parmak salladım.

Büyükannemin iki fotoğrafına bakmak için geri döndüm, Kucağındaki çocuğun gerçekten annem olup olmadığını merak ettim, sonra derin bir nefes aldım ve cep telefonumu açtım. Telefon numarasını çevirdim - en azından babamın zarfındaki numaranın doğru numara olduğundan emindim.

aynı - ve çalarken dinledi. "Stella

Jackson konuşuyor.

"Oh, merhaba, benim adım Electra D'Aplièse ve-

Electra! Vay, vay ...' Sesi garip bir şekilde tanıdık geliyordu ve sonunda bunun sesinin tonlamasının bana benzemesinden kaynaklandığını fark ettim.

'Evet, mesajlarınızı aldım. Temasa geçsem iyi olur diye düşündüm. "Bunu yaptığınıza çok sevindim. Ne zaman gelip sizi görebilirim?

"Yarın belki?

"Yarın gelemem - bugün Pazar. Bu akşama ne dersin? Ayrıca, torunumla yüz yüze görüşmeden önce bir gün daha nasıl bekleyebilirim?

"Tamam," diye omuz silkdim. 'Bu gece gel. Yedi uygun mu?'

'Olur, evet. Adresin bende var, saat yedide görüşürüz.

Hoşça kal Electra.'

"Tamam, görüşürüz. Bir saat içinde burada olacağını fark ederek aramayı sonlandırdım.

"Tamam," diye başımı salladım şaşkınlıkla dairenin içinde volta atarken. "Büyükannem - yani kanlı büyükannem - bu gece beni ziyarete geliyor. Ben iyiyim, her şey yolunda. Tanrım, bu nasıl oldu?

Oturma odasını çılgınca toparlayıp *sehpadaki beyaz pudra izlerini silerken iyi haberin Mitch ve kutuları yüzünden sinir krizi geçirmemiş olmam olduğunu* düşündüm.

Ve bu terapistimin gerçek dediği şeydi.

Çığır açıcı. İşleri elimden geldiğince yoluna koyduktan sonra

dolabımın önünde duruyorum. Bir torun büyükannesiyile tanışmak için tam olarak ne giymeli? Tüvit bir Chanel ceket çıkardım, biraz yumuşatmak için kot pantolonla eşleştirmeyi düşündüm.

Ama dairenin içindesin Electra, hava seksen derece ve pencerelerden güneş parlıyor.

Sonunda kot pantolonla yetindim ve biraz şıklık katmak için düz beyaz bir tişört ve bir çift Chanel babet giydim. Bir sonraki durak mutfak - yaşlı insanlar çay içerdi, değil mi? Dolapları karıştırdım ama çaydanlıklar New York'un şık kiralık çatı katlarında pek kullanılmazdı.

'Dinle, seni bulduğu gibi kabul etmek zorunda kalacak Electra,' dedim kendime kararlı bir şekilde. "Bu da ona biraz su ya da votka tonik ikram edileceği anlamına geliyor," diye kıkırdadım.

Mariam'ı arayıp ona bir çay hazırlamasını söylemeyi düşündüm. Ama her nedense Stella Jackson'la buluşacağımı bilmesini istemedim. Bir sır istiyordum. olumlu türden.

Düşünecek zamanım kalmamıştı, çünkü kapıcı beni arayıp Bayan Jackson'ın aşağıda olduğunu haber verdi ve Onu yukarı gönder.

"Evet, tabii ki," diye kabul ettim ve sonraki dakikayı volta atarak geçirdim. Kalbim bir kez daha göğsümde çarpıyordu. Kapı çaldı ve bunun benim için ne anlama geldiğini düşünmemeye çalışarak derin bir nefes aldım. Ya ondan nefret ediyorsam? Kız kardeşlerim mutlu sonlarını akrabalarıyla tanışarak bulduktan sonra, bu sadece tipik olurdu, diye düşündüm kapıyı açmaya giderken.

"Merhaba. Gülümsedim çünkü kameraya otomatik olarak gülümsemeye alışmıştım, ya da, daha doğrusu, hangi ifadeyi durum gerekli.

"Merhaba Electra. Ben Stella Jackson, büyükannen.' Lütfen, içeri buyurun.

"Çok teşekkür ederim.

Önümde yürürken, hayatımın en büyük deja vu'sunu yaşıyormuşum gibi hissettim. Tommy onun bana benzediğini söylerken şaka yapmıyordu. Sanki lanet olası bir Benim yansımam, sadece daha yaşlı.

"Çok genç görünüyorsun! Dedim, çünkü kendimi durduramadım.

"Teşekkür ederim. Aslında neredeyse altmış sekiz yaşındayım. 'Vay canına! Ben seni en fazla kırk beş yaşına koyardım. Lütfen, oturun.'

"Teşekkür ederim. Etrafına bakınmasını izledim. "Kendine çok güzel bir daire almışsın.

"Evet, çok kullanışlı.

"Bir zamanlar parkın diğer tarafında yaşıyordum. İyi bir semttir. Güvenli, çok güvenli.

"Eskiden Yukarı Doğu Yakası'nda mı yaşıyordun? Ona bakarak söyledim.

Şimdi karşımda duruyordu, iyi dikilmiş olduğunu görebildiğim bir gömlek ve bir çift özel dikim siyah pantolon giydiğini fark ettim. Hermès eşarbına benzeyen bir şey ince boğazının etrafına sık bir şekilde bağlanmıştı ve saçları kısa bir afro şeklinde kesilmişti. Sonuç olarak, doğal bir zarafet ve güzellik yayıyordu - ve zengin görünüyordu!

"Evet, bir süreliğine öyleydim.

Benim ona baktığım kadar onun da bana baktığını fark ettim.

"Boyun kaç?" diye sordu bana.

"1.80'den biraz fazla.

"O zaman seni yendim. Stella memnun görünüyordu. "1.80'im.

"Sana içecek bir şey getireyim mi?"

"Hayır, teşekkür ederim.

"Tamam. O zaman kendime bir tane hazırlayayım. Bara doğru yürüdüm ve votkayı bulamamışım gibi davranarak doldurdum ve biraz tonik ekledim.

"Votka sever misin?" diye sordu bana.

"Bazen, evet. Sen?" Bir yudum alırken cevap verdim.

"Hayır, hiç alkol zevkim olmadı.

"Doğru," diyebilirdim sadece. "Mektubunda beni görmek istediğini söylemişsin?"

"İstedim, evet.

"Neden?"

Bana küçük bir gülümseme vermeden önce bir süre bana baktı.

"Muhtemelen kendine ne istediğimi soruyorsun, değil mi? Şöhretinden ve zenginliğinden faydalanmak için burada olduğumu mu düşünüyorsun?"

Yanaklarımın ısındığını hissettim. Bu kadın kesinlikle şaka yapmıyordu.

Bu sana kimi hatırlatıyor Electra?

"Evet, biraz. Ateşe ateşle karşılık vermem gerektiğine karar verdim.

'Pekala, sizi temin ederim ki buraya sizden para istemeye gelmedim. Kendime yetecek kadar param var.

"Doğru. Güzel," dedim, çok zarif olan Amerikan aksanını dinleyerek. Başka bir deyişle, klas bir kızdı. "Oturalım mı? Kanepeyi işaret ettim, ama Stella Jackson doğruca iki dik sandalyeden birine gitti ve yerleşti.

"Bana büyük soruyu soracak mısın?

'Hangisini soracaksın? Mesela' - omuz silktim - 'çok fazla soru var.

"Nereden geldin belki? Bana baktı.

"Başlangıç için bu yeterli," diye kabul ettim, içkimden kibarca küçük bir yudum almaya çalıştım, sonra başarısız oldum ve bir yudum aldım.

"Kenya'da uzun bir prenses soyundan geliyorsunuz, ya da en azından onlara eşdeğer bir soydan.

"Kenya Afrika'da değil mi?

"Aferin, Electra. Haklısın, öyle. "Peki siz orada mı doğdunuz?

"Evet, orada doğdum.

"Peki sen - yoksa annem miydi - buraya nasıl geldin?" "İşte bu uzun bir hikâye.

"Eğer anlatmaya hazırsanız duymak isterim.

'Evet, öyleyim, elbette öyleyim. Buraya bunu yapmak için geldim. Başlamadan önce belki bir bardak su içebilirim.

"Sana hemen bir tane getireyim. Ayağa kalktım ve tuvalete doğru yürüdüm. Mutfakta buzdolabından bir şişe su alıp bardağa doldururken başım döndü ama bu votkadan değildi. Kanepemde oturan kadın hiç de beklediğim gibi değildi. Kafamdaki yakıcı soru, bu kadar varlıklı görünmesine rağmen bunun nasıl olduğuydu, evlat edinilmiş miydim? Ve annem nerede ve kimdi?

"Teşekkür ederim," dedi Stella, ben bardağı ona uzatırken ve o bir yudum alırken. "Şimdi, neden oturmuyorsun?

Çekingen bir tavırla oturdum.
"Korkmuş görünüyorsun, Electra.
Korkuyor musun?" "Belki," diye
itiraf ettim.

Anlıyorum. Bu hikayeyi anlatmayalı uzun zaman oldu. Bana
katlanacaksınız, değil mi?

Evet, elbette.

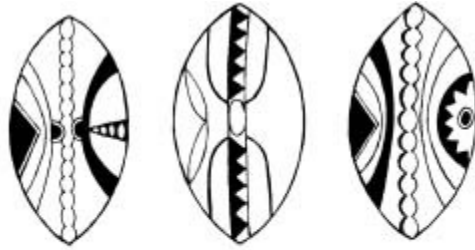
"Peki, nereden başlayayım?

Büyükannemin parmaklarının kalçasına vuruşunu izledim. Bu o
kadar tanıdık bir hareketti ki -düşünürken hep yapardım- bu kadının
benim kanımdan olduğu iddiasına dair duyduğum son şüphe
kırıntısı da yok oldu.

"Babam her zaman insanın en baştan başlaması gerektiğini söylerdi.
Stella gülümsedi. "O zaman sevgili baban çok haklı ve ben de ...

Lecily
New York

1938 Yeni Yıl Arifesi

Kenyan Maasai buffalo war shields

'Cecily, tatlım, orada yatağında uzanmış ne yapıyorsun? Yarım saat içinde partiye gidiyoruz.'

"Gelmiyorum anne. Bunu sana öğle yemeğinde söyledim.

Ben de sana kesinlikle öyle olduğunu söylemiştim. Manhattan'daki herkesin bu gece gelmediğin konusunda dedikodu yapmasını mı istiyorsun?

'Dedikodular umurumda değil anne. Ayrıca, eminim konuşacak benden ve benim kırık dökük halimden daha ilginç şeyleri vardır. Nişan. Cecily Huntley-Morgan gözlerini yeniden *Muhteşem Gatsby*'ye çevirdi ve okumaya devam etti.

"*Sizin* umurunuzda olmayabilir küçük hanım, ama herkesin kızımın kalbi kırık olduğu için yılbaşı gecesi evde saklandığını düşünmesini istemem.

'Ama anne, ben yılbaşı gecesi saklanıyorum. Ve ben Kalbim kırıldı.'

"Al, bunu iç.

Dorothea Huntley-Morgan kızına bir şampanya uzattı. Ağzına kadar dolu flüt. "Yeni yıla birlikte kadeh kaldıralım, ama tek seferde indireceğine dair bana söz vermelisin, tamam mı?

"Hiç havamda değilim anne-

'Mesele bu değil tatlım. Yılbaşı gecesi herkes şampanya içer, havasında olsun ya da olmasın.

Hazır mısın? Dorothea kendi kadehini cesaretle kaldırdı.

"Sonrasında beni yalnız bırakacağına söz verirsən.

"1939'a ve yeni başlangıçlara!

Dorothea kadehini kızıninkiyle tokuşturdu.

Cecily isteksizce, annesinin istediği gibi bardağın içindekileri içti. Köpük onun midesini bulandırmıştı - muhtemelen

Çünkü son dört gündür bir kaşık çorbadan başka bir şey yememişti.

"Sadece bir tane olacağını biliyorum, eğer öyle olmasına *izin* verirsen.

Cecily kendini sımsıkı kucaklanmaya bıraktı ve annesinin nefesinin kokusundan bunun ilk olmadığını anladı.

o öğleden sonra içtiği alkollü içecek. Ve hepsi onun yüzünden: Jack Hamblin Noel'den iki gün önce kısa süreli nişanlarını bozmuştu.

Hamptons'daki evlerinde bayramı kutluyorlardı. Jack ile birbirlerini çocukluklarından beri tanıyorlardı, Jack'in ailesi Westhampton'daki komşu mülkler. Birlikte yaz geçirmişlerdi ve Cecily ona aşık olmadığı bir zamanı hatırlayamıyordu. Altı yaşındayken sahilde ona söylediğinde bile

ona bir hediye getirdiğini söyledi, sonra ona bir yengeç uzattı.

Hemen parmağını ısırması ve mayosunun her tarafını kanatmıştı. Ama o zaman ağladığını görmesine izin vermemişti ve neredeyse on yedi yıl sonra, başka birini sevdiği için onunla evlenemeyeceğini söylediğinde de ağlamamıştı.

Patricia Ogden-Forbes hakkında söylentiler duymuştu - New York sosyetesinde kim duymamıştı ki? Chicago'lu bir varis, son derece varlıklı bir ailenin tek kızıydı ve Noel sezonu için Manhattan'da ortaya çıktığından beri güzelliği herkesin dilindeydi. Dorothea'nın kendisine ve dinlemek isteyen herkese Vanderbilt'lerin uzaktan akrabası olduğunu hatırlatmaktan bıkmadığı Jack, görünüşe bakılırsa Bayan Ogden-Forbes'a bir kez baktı ve tüm bahisler kapandı. Cecily ile yakında yapacağı evlilik de buna dahildi.

"Unutma tatlım, Patricia'nın soyu soku yok," diye fısıldadı annesi kulağına nefes nefese. "İşin özüne indiğinde, o bir kasap kızı.

Ve sen de bir dış macunu üreticisinin kızısın, diye düşündü Cecily ama söylemedi.

Bu sık sık düşündüğü bir şeydi - Amerika'da Yüksek Sosyete denilen kesim tüccarlar ve bankacılardan oluşuyordu.

Asalet, en mavi kana sahip olanlardan ziyade en büyük servete sahip ailelere bahşedilmişti. Bir şey olduğundan değil

Ama Avrupa'nın aksine burada, Özgürlükler Ülkesi'nde lordlar, dükler ya da prensler yoktu.

'Partiye gelmeyecek misin Cecily? Daha fazla dayanamayacaksan sadece bir saatliğine,' diye yalvardı Dorothea.

"Belki. Ama *o da* orada olacak anne, onunla birlikte.

"Biliyorum tatlım, ama sen bir Morgan'sın ve biz Morganlar cesur ve güçlü oluruz ve düşmanlarımızla yüzleşiriz! Dorothea kızının elini Gözleriyle buluşmak için çenesini kaldırdı. 'Bunu yapabilirsin, yapabileceğini biliyorum. Evelyn'e yeşil saten elbiseni buğulattırdım ve sana annemin Cartier kolyesini ödünç vereceğim. Bir sansasyon olacaksın - ve kim bilir o balo salonunda kimler seni bekliyor olacak.

Cecily, eski nişanlısı Chicago'lu zengin güzelini Waldorf Astoria'daki balo salonunda New York'un en seçkinlerinin önünde sergilerken kendisini bekleyen şeyin aşağılanma olduğunu *biliyordu* toplum. Ama annesi haklıydı: birçok şey olabilirdi ama korkak değildi.

"Tamam anne," diye iç geçirdi. "Sen kazandın.

'İşte benim kızım! Evelyn'e elbiseni getirmesini, saçını düzeltmesini ve sana banyo yaptırmasını söyleyeceğim. Hiç de güzel kokmuyorsun, tatlım.

"Sağ ol anne," diye omuz silkti Cecily. 'Biraz daha ihtiyacım olacak Dorothea yatak odasından çıkarken, "Şampanya," diye seslendi. "Kovalar dolusu! Sonra kitap ayracını *Muhteşem Gatsby*'ye koyarken yüzünü buruşturdu, aşkın -ve büyük bir malikanenin- her şeyi fethedebileceği gibi saçma bir düşünceye kafasını salladı.

Cecily'de ikisi de vardı. Ve bunu yapamayacağını da biliyordu.

İyi haber ise, Waldorf Astoria'nın balo salonunun o kadar geniş olmasıydı ki, diğer tarafa geçmek için Oregon Trail'de yürümeniz gerekiyormuş gibi hissediyordunuz. Yüksek girintili tavandan göz kamaştırıcı bir avize sarkıyordu ve

Odayı çevreleyen balkonlarda ışıklar parılıyordu. Sohbet ve kahkaha sesleri pelüş kırmızı halı tarafından bastırılıyordu ve müzisyenler odanın bir ucuna inşa edilmiş bir bando tribününde akort yapıyorlardı; ön tarafta ise pırıl pırıl bir parke dans pisti vardı

onun. Bitişikteki yemek masaları tertemiz bir şekilde hazırlanmıştı. keten, kemik porselen, ışıltılı kristal ve süslü çiçek aranjmanları. Bir garson elinde bir tepsi şampanya kadehiyle yanında belirdi ve Cecily bir tanesini terleyen avucunun içine aldı.

New York'taki herkes oradaydı elbette. Cecily masalardan birinde yer kartını bulup otururken, *sadece kadınların üzerindeki mücevherler bile bu büyük ülkedeki yüz binlerce yoksulu barındıracak kadar büyük bir ülkeyi satın alabilir*, diye düşündü.

Aşağı. İçine bakmaktansa bir duvara baktığı için memnundu. arkasındaki zenginlik ve yakın aşağılanma uçurumu ve yapmaması gerektiğini bildiği halde Jack ve Patricia'yı görmeye çalışıyordu . . .

"Bak burada kim var, sevgilim!

Cecily başını kaldırdı ve kendini New York sosyetesinin en ünlü güzellerinden birinin duru gözlerine bakarken buldu: Kiki Preston. Kendisini kucaklayan Cecily, vaftiz annesinin gözlerindeki ışıltıyı fark etti. Gözbebekleri büyümüş gibiydi, sanki irislerinin halesiyle çevrelenmiş kocaman koyu renkli küreler gibiydi.

'Tatlı kızım! Annen bana çektiğin *sıkıntılardan* bahsetti. Ama önemli değil, *onun* geldiği yerde daha çok var. Kiki göz kırptı Cecily. Sonra Cecily'nin sandalyesinin arkalığını kavrayarak hafifçe sallandı ve yanındaki sandalyeye çökerek fildişi bir sigara ağızlığı çıkarıp yaktı.

Cecily vaftiz annesini yıllardır görmemişti - tahminen on iki ya da on üç yaşından beri görmemişti - ve annesinin bir zamanlar bir ilişki yaşadığını söylediği kadına sadece hayranlıkla bakabiliyordu

İngiliz tahtının sıradaki prensi ile. Kiki'nin uzun yıllardır Afrika'da yaşadığını biliyordu ama teni hâlâ ince boğazını süsleyen inci dizileri kadar solgun ve ışıltılıydı,

sırt dekolteli Chanel elbisesinin akıcı hatlarını ortaya çıkarıyordu.

Giyinikti. Koyu renk saçları yüzüne dökülmüş, zarif elmacık kemiklerini ve yüksek alnını ortaya çıkarmıştı.

Büyüleyici yeşil gözler.

"Bunca zaman sonra vaftiz anneni görmek harika değil mi?

Dorothea heyecanlandı. "Kiki, Manhattan'a geleceğini bana haber vermeliydin, senin için bir parti düzenlerdim.

"Daha çok bir cenaze töreni gibi," diye mırıldandı Kiki, ince bir duman tütürerek. 'Çok fazla ölüm var. Avukatları görmek için buradaydım.

"Biliyorum, sevgilim. Dorothea Kiki'nin diğer yanına oturdu ve elini tuttu. "Son birkaç yıl senin için çok kötü geçti.

Cecily annesinin yanındaki egzotik yaratığı teselli edişini izlerken, günlerdir ilk kez kendi hayatı için ironik bir umut kırıntısı hissetti. Kiki'nin çok sayıda akrabasını kaybettiğini biliyordu,

Kocası Jerome da dahil olmak üzere, bir dizi trajik olayda. Cecily'nin Kiki'yi -kırk yaşlarında olmasına rağmen- o güne kadar gördüğü en güzel kadın olarak gördüğü düşünülürse, vaftiz annesi güzelliğin bir şey ifade etmediği gerçeğinin canlı bir örneği idi.

Mutlaka mutluluk getirir.

Dorothea'nın Kiki'ye, "Akşam yemeğinde kiminle oturacaksın?" diye sorduğunu duydu. 'Hiçbir fikrim yok, ama sıkıcı olacakları kesin, o yüzden

"Belki de burada seninle kalırım.

"Çok isteriz, sevgilim. Başka bir yer ayarlaması için bir garson getireyim.

Annesi aceleyle uzaklaşırken Kiki gözlerini Cecily'ye çevirdi ve elini uzattı. Cecily elini tuttu ve odanın sıcaklığına rağmen uzun, sivri parmakların buz gibi soğuk olduğunu fark etti.

'Buraya gelme cesaretini göstererek doğru şeyi yaptın.

Bu gece,' dedi Kiki, sigarasını kül tablasında söndürürken. 'Bu odadaki tek bir kişi bile umurumda değil. Hiçbir şey gerçek değil, biliyorsun," diye iç geçirdi ve Dorothea'nın masaya bıraktığı şampanya bardağına uzanıp onu boşalttı. "Arkadaşım Alice'in dediği gibi, ne kadar elmasa sahip olursak olalım, bir gün hepimiz toprak olacağız. Kiki sanki Waldorf'un duvarlarının arkasını görmeye çalışıyormuş gibi gözlerini uzaklara dikti.

"Afrika nasıl bir yer? Cecily sonunda, vaftiz annesi başka bir dünyada kaybolmuş gibi görüldüğü için sohbeti kendisinin yönetmesi gerektiğini düşünerek sordu.

"Görkemli, ürkütücü, gizemli ve ... tamamen açıklanamaz. Kenya'da Naivasha Gölü kıyısında bir evim var. Sabah uyandığımda su aygırlarının yüzdüğünü, zürafaların ağaçların arasına başlarını dal gibi koyduklarını görebiliyorum...'

Kiki derin gırtlak sesiyle güldü. 'Gelip ziyaret etmelisin, şehrin bu klostrofobik gettosundan çıkıp gerçek dünyanın nasıl bir yer olduğunu görmelisin.

"Bir gün çok isterim," diye kabul etti Cecily.

'Tatlım, "bir gün" diye bir şey yoktur. Sahip olduğumuz tek zaman şimdi, bu dakika ya da milisaniye belki de ...' Yüzlerce minik pırlantayla süslü gece çantasına uzanırken sesi kesildi. "Şimdi izninizle, tualete gitmem gerekiyor ama hemen döneceğim.

Kiki zarif başını sallayarak ayağa kalktı ve masaların arasında ilerlemeye başladı. Cecily'ye daha ziyade Jay Gatsby'nin *Muhteşem Gatsby*'de idolleştirdiği Daisy Buchanan'ı, yirmili yılların nihai flapper'ını hatırlatıyordu. Ama artık zaman ilerlemişti. Artık Kükreyen Yirmiler değildi, her ne kadar annesi ve arkadaşları hâlâ Savaş sona erdikten sonraki o görkemli çılgınlık anında olsalar da. Balo salonunun kutsal duvarlarının dışında, Amerika'nın geri kalanı hala Büyük Felaket'in etkilerinden kurtulmaya çalışıyordu.

Depresyon. Cecily'nin depresyonun sonuçlarıyla tek kişisel teması on üç yaşındayken babasının annesinin omzunda ağladığını görmesiydi.

Wall Street çöküşünden sonra pencereden atlamıştı. Daha sonra, babasının gazetesini çöpe atarken hizmetçileri Mary'nin elinden kapmış ve olan biteni takip etmek için elinden geleni yapmıştı. Şaşırtıcı bir şekilde, gittiği özel kız okulu Spence'de bu konu hiç gündeme gelmemişti, her ne kadar öğretmenlerine birkaç kez sormuş olsa da Olaylar. Okulu bıraktığında Cecily, babası Walter'a Vassar'da Ekonomi okumasına izin vermesi için yalvarmıştı - daha aydın ebeveynlere sahip iki arkadaşının

Brown'a gitti. Walter onu şaşırtacak şekilde üniversite eğitimini kabul etmiş ama bölüm seçimini sorgulamıştı.

"Ekonomi mi?" Tercih ettiği burbondan büyük bir yudum almadan önce kaşlarını çatmıştı. "Sevgili Cecily, bu ayrılmış bir kariyer Tamamen erkekler için. Neden tarih okumuyorsun? Senin için çok yorucu olmaz ve en azından sohbet etmek için seni donatır. müstakbel kocanızın arkadaşlarını ve meslektaşlarını ağırlarken.'

Uzlaşmayı anlayarak kendisine söyleneni yapmıştı.
Yan dallarından birini Ekonomi olarak alan Cecily, Cebir, İstatistik ve Bayan Newcomer'ın ünlü Ekonomi 105 derslerini çok sevmişti.

Ahşap panelli amfilerde otururken ve etrafındaki diğer parlak kadınlar tarafından teşvik edilirken, hiç bu kadar ilham aldığını hissetmemişti.

Peki nasıl olmuştu da kendini çocukluğunun geçtiği yatak odasında, Beşinci Cadde'deki aile malikânesinde, geleceğe dair hiçbir umudu olmadan bulmuştu? Şimdi masada yalnız olan Cecily etrafına bakındı. Annesi için balo salonuna gitti ve beynini dolduran hüzünlü düşünceleri durdurmak için şampanyadan bir yudum aldı.

Yazın Vassar'dan ayrılıp Hamptons'daki evlerinde ailesine katıldıktan sonra Cecily, Jack'in

her zamanki içki partilerinde onu seçerek, teniste ona ortak olması için ısrar ederek ve onu

Onu aynı ölçüde şaşırtan ve heyecanlandıran iltifatlar ve hediyeler.

Ebeveynleri bu durumu tahmin edilebilir bir memnuniyetle kenardan izlemiş, hiç şüphesiz ellerinin arkasından fısıldayarak

Olası nişan. Jack nihayet Eylül ayında evlenme teklif etmişti,

İronik bir şekilde, Long Island'ı neredeyse hiçbir uyarı olmadan vuran korkunç kasırga sırasında. Jack'in ailesi ve hizmetçileriyle birlikte kül rengi bir suratla eve geldiği o korkunç öğleden sonrayı hatırladı.

Huntley-Morgans'ın evi şiddetli fırtınadan korunmak için sığınak arıyordu.

Hamblin'lerin Westhampton Sahili'ndeki evini devasa bir fırtına vuruyordu.

Kızgın dalgalar yüzünden tamamen sular altında kalma tehlikesiyle karşı karşıyaydı; oysa kendi ailesinin evi daha içeride, daha yüksek bir yerdeydi ve geniş bir kileri vardı. Rüzgâr üzerlerinde şiddetlenirken, çatıdan kiremitleri sökerken ve

Ağaçlar devrilirken, Jack onu bir tarafa çekmiş ve ona sıkıca sarılmıştı.

"Cecily, canım kızım," diye fısıldamıştı, kız onun kollarında titrerken.

"Böyle zamanlar bize hayatın ne kadar kısa olduğunu hatırlatır.

Benimle evlenir misin?

Kadın şaşkınlıkla ona baktı. "Ciddi olamazsın, Jack!

"Seni temin ederim ciddiylim. Lütfen sevgilim, evet de.

Ve tabii ki öyle de oldu. Derinlerde bir yerde bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyor olmalıydı, ama bu şaşkınlık

Onu seçmiş olması, ona karşı her zaman hissettiği yoğun aşkla birleştğinde, muhakemesini bulanıklaştırmış ve tüm mantığını ortadan kaldırmıştı. Sadece üç ay sonra nişan atılmıştı ve şimdi burada, Yeni Yıl arifesinde tek başına oturmuş, kendini tamamen aşağılanmış hissediyordu.

'Cecily! Neden geldin! Geleceğini hiç düşünmemiştim.

Cecily, en küçük kız kardeşi Priscilla'nın muhteşem bir gül rengi ipek elbise giymiş, sarı saçları mükemmel bir şekilde omuzlarına dökülmüş olarak karşısında durduğunu görünce hayallerinden koptu. Kahramanı Carole Lombard'ı andırıyordu.

ve Bayan Lombard'ın tarzını benimsediğinden emin oldu. Ne yazık ki Priscilla'nın kocası Robert, Clark Gable değildi. Yüksek topuklu ayakkabılarıyla karısı onun üzerinde yükseliyordu. Küçük ve oldukça terli ellerini Cecily'ye doğru uzattı.

"Sevgili baldızım, kaybınız için başınız sağ olsun" - Cecily ona Jack'in aslında ölmediğini söyleme isteğiyle savaştı - "ama yine de mutlu yıllar.

Cecily onun kendisini omuzlarından tutmasına ve her iki yanağından ıslak ıslak öpmesine izin verdi. Priscilla'nın onu nasıl öptüğünü bir türlü anlayamıyordu.

Bu çirkin, zayıf, solgun teni ona günlük lapayı hatırlatan adamla her gece yatağa girmeye dayanabilir miydi?

Belki de orada yatıp bankadaki dolarlarını sayıyordur, diye düşündü acımasızca.

Priscilla'nın ardından ortanca kız kardeşleri Mamie geliyordu. O sırada Yirmi bir yaşındaydı ama Cecily'den sadece on üç ay küçüktü. Her zaman düz bir göğsü ve çocuksu hatları vardı ama yedi aylık hamilelik onu değiştirmişti. Mavi saten elbisesi yeni dolgunlaşan göğüslerini ve yakında doğacak bebeğin hafif kabarıklığını belli belirsiz vurguluyordu.

"Merhaba sevgilim. Mamie onu iki yanağından öptü. "Oldukça harika görünüyorsun, özellikle de bu koşullar altında.

Cecily bunun bir iltifat mı yoksa hakaret mi olduğundan emin değildi.

"Öyle değil mi Hunter? Mamie, Robert'ın aksine hepsinin üzerinde yükselen kocasına döndü.

"Harika görünüyor," diye onayladı Hunter, kollarını Cecily'ye dolayıp ona daha çok futbol topu gibi hissettiren bir sarılma verirken

Mücadele.

Cecily Hunter'dan çok hoşlanıyordu - aslında Mamie onu geçen yıl eve ilk getirdiğinde, ona karşı bir aşk beslemeye başlamıştı.

Sarı saçlı, ela gözlü, mükemmel beyaz dişlere sahip olan Hunter, Yale'den yüksek dereceyle mezun olmuş ve babasının ardından ailenin bankası. Hunter zeki ve cana yakın biriydi ve en azından geçimini sağlamak için çalışıyordu, Mamie onun müşterileriyle Union Club'da öğle yemeği yiyerek çok fazla zaman geçirdiğini söylese de.

Cecily bu akşam yemekte onun yanında oturacağını umuyordu; Bay Hitler'in Birleşik Krallık'ı ilhak etmesinin

Sudetenland'ın Amerikan ekonomisi üzerindeki etkisi.

"Bayanlar ve baylar, akşam yemeği için lütfen yerlerinize oturur musunuz?" diye gürleyen bir ses balo salonunun ön tarafında bir yerden geldi.

Walter Huntley-Morgan II masaya doğru ilerlerken Cecily, "Tam zamanında, baba," dedi.

"Lobide Jeremiah Swift'e yakalandım - muhtemelen Manhattan'daki en sıkıcı adam. Walter Cecily'ye nazikçe gülümsedi. "Şimdi, ben nerede oturuyorum?" diye özellikle kimseye sormadı.

Cecily ona, "Diğer tarafta, Edith Wilberforce'un yanında," dedi.

Muhtemelen Manhattan'daki en sıkıcı kadın. Hey ho, Annen onu sevdiğinde ısrar ediyor. Bu arada çok hoş görünüyorsun," diye ekledi büyük kızına sevgi dolu bir bakış atarak. "Gelmen büyük cesaret Cecily ve ben cesareti severim.

Cecily, kendisine ayrılan koltuğa geçmek için yanından ayrılırken ona belli belirsiz bir gülümseme verdi. Yaşlı bir adam için hala çok çekici olduğunu düşündü - sarı saçlarında sadece bir miktar gri ve en belirsiz Göbeğin ana hatları yılların geçtiğini gösteriyordu. Huntley-Morgans 'yakışıklı' bir aile olarak biliniyordu, her ne kadar Cecily tarafını hayal kırıklığına uğrattığını düşünse de. Priscilla'nın sarışın, mavi gözlü bakışları babalarınınkini yansıtırken Mamie de babalarına çekmiş. Anne, bazen orta kahverengi bukleleri, iyi günde soluk mavi ile kötü günde gri arasında gidip gelen gözleri ve burnunun üzerindeki çillerle kendini bir şekil değiştiren gibi hissediyordu, Güneş ışığında çoğalırdı. Boyu bir buçuk metrenin biraz üzerindeydi.

Cecily'nin cılız olduğunu düşündüğü ince yapılı kız kardeşi, çoğu zaman heybetli ve heykelsi kız kardeşlerinin yanında kendini cüce gibi hissediyordu.

"Kiki'yi gördün mü Cecily? Dorothea kızından üç koltuk ötede yerini alırken ona sordu.

"Tuvalete gittiğinden beri görmedim anne," diye yanıtladı Cecily ve karidesli mezeler servis edilirken Kiki için ayrılan yer boş kaldı.

Tam da ihtiyacım olan şey - yanımda boş bir koltuk ...

Hunter ona doğru eğildi ve fısıldadı. "Eğer önümüzdeki on dakika içinde gelmezse, ben de yerimi değiştiririm.

Cecily, garsonlardan birinin az önce doldurduğu şaraptan bir yudum alarak ve bunun çok uzun bir gece olacağını bilerek, "Teşekkür ederim," dedi.

Kiki'nin bir saat sonra gelmemesi üzerine yer sofrası kaldırıldı ve Hunter onun yanına taşındı. Uzun bir görüşme yaptılar. Avrupa'daki durum hakkında sohbet eden Hunter, İngiliz başbakanının Hitler ile anlaşması nedeniyle savaş çıkacağına inanmıyordu yılın başlarında.

'Ama yine de Bay Hitler'in sağı solu belli olmuyor, bu da piyasaları tam durulmaya başlamışken yeniden dalgalandırıyor. Tabii ki' - Hunter ona doğru eğildi - 'tanıdığım birkaç kişi var

Avrupa'da bir savaş çıkacağı düşüncesiyle sevinçten ellerini

ovuşturuyorlar. "Gerçekten mi? Cecily kaşlarını çattı. "Bunu neden yaparsınlar ki?

"Savaşlar silah ve mühimmat gerektirir ve Amerika bunları yapmakta kesinlikle iyidir. Özellikle de askeri çatışmaya doğrudan dahil olmadığımız zaman.

"Amerika'nın dahil olmayacağından emin misiniz?

"Oldukça. Bay Hitler bile Amerika Birleşik Devletleri'ni ilhak etmeyi düşünmeye cesaret edemezdi.

"Herhangi bir insanın gerçekten savaş *isteyebileceğine* inanmak zor.

'Savaşlar insanları ve dolayısıyla ülkeleri daha zengin yapar, Cecily.

Bak

Büyük Savaş'tan sonra Amerika'da yepyeni bir milyarderler grubu yaratıldı. Hepsi bir döngü. Kabaca söylemek gerekirse, yükselen şey gelmelidir.

ve tam tersi.

"Bu oldukça iç karartıcı değil mi?

"Sanırım, her ne kadar insanoğlunun hatalarından ders alıp ilerlemesinin mümkün olduğunu umsam da. Yine de Avrupa savaşın eşiğindeyken buradayız. Şimdi,' diye iç geçirdi Hunter, 'insan doğasına her zaman inanmak gerekir ve belki de,' diye ekledi grup çalmaya ve insanlar dans pistine doğru ilerlemeye başlarken, 'Yılbaşı gecesi dertlerimizi unutup kutlama yapmamız gereken tek gecedir. Dans Benimle gelir misin?" Ayağa kalktı ve Cecily'ye elini

uzattı. "Çok isterim," diye gülümsedi.

On dakika sonra Cecily terk edilmiş masadaki sandalyesine geri dönmüştü. Diğer herkes partnerleriyle dans ediyordu ve daha da kötüsü, Cecily göz alıcı bir gümüş parıltısı görmüştü

Bir çift uzun düzgün bacakla tamamlanmış elbise, eski nişanlısının kolunda yanından geçip gitti.

Sigara içmemesine rağmen, Cecily sigara paketini aldı.

Birisi masaya bir sigara bırakmıştı ve ona yapacak bir şeyler vermek için bir tane yaktı. Yüzlerce insanla dolu bir odada insanın kendini ne kadar yalnız hissedebileceğini düşündü ve tam eve dönmek için bir taksi tutmayı düşünüyordu ki Kiki yanında çekici bir adamla önünde belirdi.

'Ah Cecily! Burada tek başına oturamazsın. İzin verir misin?

Yüzbaşı Tarquin Price ile tanıştırayım mı? Kendisi Kenya'dan çok iyi bir arkadaşımıdır.

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum," dedi adam ve Cecily'ye resmi bir selam verdi.

"Şimdi siz iki genci sohbet etmeleri için yalnız bırakayım - benim gerçekten tuvalete gitmem gerekiyor.

Tarquin Cecily'nin yanına oturup ona bir sigara daha ikram ederken, Cecily bunu reddetti ve vaftiz annesinin bir sigarası olması gerektiğini düşündü.

Mesanem ciddi anlamda zayıf.

"Duyduğuma göre Kiki'nin vaftiz kızıymışsın?

Evet, öyleyim. Ve sen de onun en iyi arkadaşı mısın?

'Oh, o kadar ileri gitmezdim; Nairobi'deki Muthaiga Kulübü'nde birkaç kez karşılaştık. Biraz iznim vardı ve Kiki beni Noel için Manhattan'da kalmaya davet etti. Vaftiz annen

Çok kolay arkadaş edinen bir kadın. Çok özel biri, değil mi?"

"Kesinlikle öyle. Cecily sadece gözlerini kapatıp bütün gece onun kırpılmış İngiliz aksanını dinleyebilmeyi diledi. "Peki, Kenya'da mı yaşıyorsun?"

"Şimdilik evet. İngiliz ordusunda yüzbaşıyım ve birkaç ay önce Hitler'le ilgili her şey patladığında oraya gönderildim.

"Peki orayı seviyor musunuz?"

"Hiç şüphesiz gördüğüm en güzel ülkelerden biri. Blighty'den oldukça farklı.' Onun Kahverengi gözlerine ve gür siyah saçlarına yakışan bronz teni ile yakışıklı yüzü gülümseyerek kırıştı.

"Oraya gittiğinizden beri aslanlar ve kaplanlar gördünüz mü?"

"Şey, sizi düzeltmekten nefret ediyorum, Bayan ...?"

"Lütfen, bana Cecily deyin.

"Cecily, orada kaplanların olduğu yaygın bir efsane gibi görünüyor. Afrika'da. Ancak, hiç yok. Ama evet, kesinlikle birkaç aslan gördüm. Sadece birkaç hafta önce Bush'ta bir tane vurdum.

"Gerçekten mi?"

"Evet. Tarquin başını salladı. 'Lanet herif kampımızın etrafını koklamaya geldi ve lanet zencilerin hepsi uykudaydı ve zıplarken yakalandılar. İyi ki kargaşayı duydum, silahımı kaptım ve hepimizi akşam yemeğine götürmeden önce onu öldürdüm. Orada bayanlar da vardı.

"Sizinle birlikte kamp yapan bayanlar da mı vardı?"

"Evet ve bazıları erkeklerden çok daha iyi nişancıydı. Afrika'da yaşıyorsanız, hangi cinsiyetten olursanız olun, silah kullanmakta usta olmalısınız.

Bırakın ateş etmeyi, elime silah bile almadım.

"Eminim yakında öğrenirsin - çoğu insan öğrenir. Peki Cecily, New York'ta ne iş yapıyorsun?"

"Çoğunlukla anneme hayır işlerinde yardım ediyorum. Bir dizi komitede yer alıyorum . . ."

Cecily'nin sesi kesildi. Az önce bir aslanı vurmuş olan İngiliz ordusundan bir adama hayır amaçlı öğle yemeklerini anlatmak kulağa çok güçsüzce geliyordu.

"Yani, çok daha fazlasını yapmak isterdim, ama ..."

Hadi ama Cecily, en azından olduğun üzgün küçük duvar çiçeği gibi görünmemek için biraz çaba göster.

"Aslına bakarsan, ekonomiyle çok ilgileniyorum.

'Şimdi mi? Neden dans pistinde bir tur atmıyoruz?

Sen de bana ordudan aldığım azıcık maaşı nasıl ve nereye yatırmam gerektiğini söyleyebilirsin.

"Ben ... tamam," diye kabul etti, en azından dansının havadan sudan konuşmasından daha iyi olması gerektiğini düşünüyordu. Benny Goodman ve grubunun müziği bangır bangır çalarken, söyleyecek zekice ve eğlenceli bir şey düşünse bile Tarquin bunu duyamazdı. O

Jack'ten çok daha iyi bir dansçı olduğunu memnuniyetle fark etti ve neredeyse Jack'le ve onun gümüş-

bir nişanlının giyinik tanrıçası. Gece yarısı oldu ve konukların üzerindeki ağ hapishanelerinden bir dizi balon serbest bırakıldı.

"Mutlu Yıllar, Cecily. Tarquin uzanıp onu yanağından öptü. "Eski dostlara ve yenilere.

'Auld Lang Syne'dan sonra grup tekrar çalmaya başladı ve Tarquin onun yanından ayrılmaya niyetli görünmüyordu, ta ki Kiki güzel bir hayalet gibi ortaya çıkıp kolundan çekiştirene kadar.

'Bir sevgilim olup bana süitime kadar eşlik eder misin? Gece boyunca dans ettim ve zavallı ayaklarım beni öldürüyor. Ben sadece bu ayakkabılardan kurtulmalıyım. Partiye üst katta devam edebilmemiz için bazı kişileri bana katılmaları için davet ettim. Tabii ki sen de gelmelisin, sevgili Cecily.'

"Teşekkür ederim, Kiki, ama şoförümüz dışarıda bekliyor olacak. 'O zaman şoföre biraz daha beklemesini söyle,' diye güldü Kiki.

"Yapamam, eve gitmeliyim. Birkaç uykusuz geceden sonra Cecily, Tarquin'in kollarında gerçekten uyuyabileceğini hissetti.

'Madem öyle, Kenya'ya gitmeden önce seni tekrar göreceğim. Cecily'ye gelip benimle kalması gerektiğini söylüyordum.

"Kesinlikle," diye onayladı Tarquin, Cecily'ye sevgiyle bakarak. "Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum. Cecily'nin eline uzandı ve dudaklarına götürdü. 'Yolculuğa çıkarsanız size etrafı gezdirmek benim için bir zevk olur. Umarım yakında tekrar karşılaşırız. İyi geceler.

"İyi geceler.

Cecily, Tarquin'in Kiki'ye kalabalığın arasından eşlik edişini izledikten sonra odada annesini ve babasını ararken şöyle düşündü

Yüzbaşı Tarquin Price'ı bir daha görmese bile, bu gece gerçekten de onun parlak zırhlı şövalyesi olmuştu.

New York'un geri kalanı gibi Cecily de Ocak ayını hiç sevmemişti ama bu seferki, yaşadığı diğer tüm aylardan daha sefil hissettiriyordu içinden. Genellikle yatak odasının penceresinden gördüğü karla kaplı Central Park manzarası onu neşelendirirdi ama bu yıl çok yağmur yağmış ve kaldırımlar karanlık gökyüzüyle uyumlu gri bir çamurla kaplanmıştı.

Jack'in hayatından aniden çıkmasından önce, günlerini düğün planlarıyla ve annesiyle arkadaşlarının yorulmak bilmeden yürütmeye çalıştığı sayısız hayır kurumuyla doldurmuştu. Cecily'nin görüşüne göre bu, düğün için bir mekan seçmeye karar vererek sonsuz saatler harcamak anlamına geliyordu.

En son bağış toplama etkinliği, ardından menülerin seçilmesi. Sırada davetli listesi vardı - bu tamamen daveti alan kişinin kaç dolar ayırabileceğine bağlıydı. Dorothea'nın güvendiği

En büyük kızına, sosyeteye yeni katılan arkadaşlarının kimlerle evlendiğini haber verirdi; eğer nişanlısı ya da yeni kocası yeterince zenginse Cecily onları da davet ederdi.

Annesinin ve arkadaşlarının iyi amaçları için çok çalıştıklarını bilmesine rağmen Cecily, henüz hiçbirinin bağış topladıkları hayır kurumlarından birini ziyaret ederek tertemiz ipek eldivenlerini kirlettiklerini görmemişti. Cecily, annesine bir hayır kurumuna Bir yardım yemeğinde bin dolardan fazla para toplanan yetimhaneyi ziyaret etmek için Harlem'e gittiğinde Dorothea ona delirmiş gibi bakmıştı.

"Cecily, tatlım, ne düşünüyorsun?! Sen arabadan inmeye fırsat bulamadan o zenciler tarafından soyulacaksın.

Hayır kurumları için yaptığın her şey o zavallı küçük zenci bebekler için fon sağlıyor. Bununla mutlu olun.

Cecily, Vassar'da ikinci sınıftayken gerçekleşen 1935 Harlem Ayaklanması'ndan beri gerginliğin farkındaydı.

Pek çok kez, evin son yirmi yıldır siyah hizmetçisi olan Evelyn'e hayatının nasıl olduğunu sormak istemişti ama altın kural şuydu: asla kişisel bilgiler paylaşılmazdı.

detaylara önem verirdi. Evelyn diğer mutfak çalışanlarıyla birlikte çatı katında yaşıyor, evden sadece Pazar günleri kendi deyimiyle 'kiliseme' gitmek için ayrılıyordu. Şoför Archer ve hizmetçi Mary Evli ve Harlem'de yaşıyorlardı. Vassar'da sosyal değişim talep eden birkaç açık sözlü kadın vardı. Arkadaşı Theodora, kötü şöhretli 19. Bölge'deki bir sivil haklar mitingine gitmek için hafta sonları sık sık kampüsten ayrılırdı. Kampüse geri dönerdi.

Pazar günü gece yarısından hemen önce, duman kokan ve öfkeyle dolup taşan yatakhane penceresinden içeri girdi.

Geceliğini giyerken öfkeyle 'Dünyanın değişmesi gerek,' diye fısıldardı. 'Kölelik sona ermiş olabilir, ama biz hala bir

Bütün bir ırkı insandan daha değersizmiş gibi görmek - onları ayırmak, aşağı tutmak. Bundan bıktım usandım, Cecily ...'

Ocak ayı yardım komiteleri için de çok sakın bir dönemdi, bu yüzden Cecily çoğunlukla evde düşünceleriyle baş başa kalıyordu.

Hitler, İngiliz ve Yahudi 'savaş kışkırtıcılarına' saldırarak kışkırtıcı konuşmalar yapmaya devam ederken radyo bile biraz rahatlama sağlıyordu.

Celia evden çıkmak için sisle kaplı Central Park'ta yürüyüşe çıktığında kendi kendine, "1939 kışı hayatta olmak için kesinlikle berbat bir zaman," diye mırıldandı.

Dorothea Chicago'daki annesini ziyarete gitmişti. Cecily babasıyla birlikte yemek odasının karlı bahçeye bakan geniş masasına otururken, bir daha kendini toparlayıp toparlayamayacağını merak ediyordu. Böyle durumlarda akşam yemeklerini çok daha rahat olan sabah odasındaki küçük masada yemelerini önerme cesaretini gösterdi.

"Yeni tarz dekoru beğendin mi? Walter şarabından bir yudum alıp şık ve gösterişli mobilyaları belli belirsiz işaret ederek sordu. Central Park'a bakan heybetli taş cephesiyle Beşinci Cadde'deki ev, Dorothea tarafından son zamanlarda moda olan art deco tarzında dekore edilmişti - Cecily tadilatı ilk gördüğünde şaşırmıştı. Sanki kendi yansımasıyla karşılaşmış gibiydi. Sonsuz aynalı yüzeylerin her dönüşünde çocukluğundan beri tanıdığı ağır maun mobilyaları özlüyordu.

Orijinal yatak odasından geriye kalan tek şey, eski oyuncak ayısı Horace'ti.

"Daha önce sahip olduğumuz şeyi seviyordum ama annem yeni görünümünden memnun görünüyor," diye cüret etti.

"Oldukça, ve bu iyi bir şey.

Babası sessizliğe gömülünce Cecily merak ettiği konuyu açmaya karar verdi. 'Haberleri takip ediyordum baba ve sana sormak istedim. Hitler neden

savaş kışkırtıcılığına devam mı ediyor? Münih Anlaşması'ndan istediğini aldı, değil mi?

Walter kendini toparlayarak, "Çünkü canım," diye başladı, "adam bir Kelimenin tam anlamıyla bir psikopat. Başka bir deyişle, ne suçluluk ne de utanç hisseder ve herhangi bir psikopata bağlı kalması pek olası değildir.

yaptığı anlaşma.

"Peki Avrupa'da savaş çıkabilir mi?

"Kim bilir? Walter omuz silkti. "Sanırım bu, Hitler'in psikolojik rüzgarının o gün hangi yönden estiğine bağlı. Belki de Alman ekonomisinin canlandığını fark etti. Ekonomiyi tersine çevirdi, dolayısıyla eğer isterse bir savaşı kesinlikle karşılayabilirler'.

"Her şey paraya bağlı, değil mi? Cecily kuzu pırzolasıyla oynarken içini çekti.

"Birçok şey, evet, ama her şey değil. Peki, bugün ne yedin?"

"Hiçbir şey. Kesinlikle hiçbir şey," diye yanıtladı. "Arkadaşlarıyla öğle yemeği yemedin mi?

"Baba, arkadaşlarımdan çoğu evli, hamile ya da çoktan çocuk sahibi oldular.

"Eminim sen de çok geçmeden aynı duruma düşeceksin," diye onu teselli etti.

'Ben şahsen bundan emin değilim. Baba?' 'Evet, Cecily?'

'Ben ... şey, evliliğin yakın zamanda gerçekleşmeyeceği gerçeğini göz önünde bulundurarak, bir tür işe girmem konusunda tekrar düşünüp düşünmeyeceğini merak ediyordum' - Cecily zorlukla yutkundu - 'iş. Belki bankanızda bir açık vardır?

Walter peçetesiyle bıyıklarını sildi, düzgünce katladı ve tabağının yanına koydu.

'Cecily, bu yoldan daha önce de defalarca geçtik. Ve cevabım hayır.'

"Ama neden? New York'un her yerinde kadınlar iş buluyor! Bir erkeğin gelip ayaklarını yerden kesmesini beklemiyorlar! Benim bir diplomam var ve onu kullanmak istiyorum. Bankanızda yapabileceğim hiçbir şey yok mu? Sizinle ne zaman öğle yemeğinde buluşsam, girişten çıkan kızlar görüyorum, demek ki içeride bir şeyler yapıyor olmalılar...'

Haklısın, öyleler. Daktilo havuzunda çalışıyorlar, günlerini müdürlerin mektuplarını yazarak, sonra da zarflar, posta pulları yapıştırmak ve bunları posta departmanına göndermek. İstediğin bu mu?

"Evet! En azından işe yarar bir şey yapmış olurum.

'Cecily, sen de benim kadar iyi biliyorsun ki benim kızım bankanın daktilo bölümünde çalışamaz. Sen - ve ben - gülünç duruma düşerdik. Bu kızlar tamamen farklı bir geçmişten geliyorlar-'

'Bunu biliyorum baba, ama "geçmiş" umurumda değil. Ben sadece ...zamanımı doldurmak istiyorum.' Cecily hayal kırıklığı gözyaşlarının gözlerinin arkasına aktığını hissedebiliyordu.

'Canım, Jack'in ihanetinin seni nasıl incittiğini anlıyorum ve ama eminim ki yakında başka biri çıkacaktır.

"Ama ya evlenmek istemezsem?

"O zaman bir yığın yeğeni olan yalnız ve yaşlı bir kız kurusu olursun. Gözlerinde kibar bir eğlence titreşimi vardı. "Bu kulağa çekici geliyor mu?

"Hayır... evet, yani şu anda baba, gerçekten umurumda değil. Ama hiç kullanamayacaksam bana üniversite eğitimi vermenin ne anlamı vardı?

"Cecily, bu eğitim senin zihnini genişletti, akşam yemeği partilerinde kendinden emin bir şekilde konuşmanı sağlayacak konular hakkında fikir sahibi olmanı sağladı.

"Tanrım! Annem gibi konuşuyorsun. Cecily başını ellerinin arasına aldı. "Neden diplomamı daha verimli bir şekilde kullanmama izin vermiyorsun?

'Cecily, gönül verdiğin bir yolda ilerleyememeni anlıyorum. Sırf büyükbabam okuduğu için Harvard'da Ekonomi okudum ve Tanrı bilir kaç tane

Ondan önceki "büyükler". Mezun olduğumda tek yapmak istediğim dünyayı gezmek ve hayatımı bariz ticaret dünyasından uzakta kazanmaktı. Sanırım kendimi büyük bir beyaz avcı ya da onun gibi bir şey olarak hayal ediyordum," diyerek kıkırdadı. "Tabii ki babama ne planladığımı söylediğimde bana delirmişim gibi baktı ve cevabım hayır oldu. Daha sonra onu bankaya kadar takip etmek ve yönetim kurulundaki yerimi almak zorunda kaldım.

Cecily, babasının şarabından büyük bir yudum almak için duraklamasını izledi.

"Sence yaptığım işten gerçekten zevk alıyor muyum?" diye sordu ona.

'Ben ... şey, belki hoşlanıyorsundur diye düşünmüştüm baba. En azından çalışıyorsun.

'Eğer öyle diyebilirsen. Gerçekte, ben müşterilerimle tanışır ve onları karşılarım - onları öğle ve akşam yemeklerine çıkarır ve sevildiklerini hissettiririm - tüm anlaşmaları yapan ise ağabeyim Victor'dur. Ben sadece büyüleyici bir yardımcı. Ve unutmayın, çöküşten bu yana zor zamanlar geçirdik.

'Sanırım banka hayatta kaldı, değil mi? Hâlâ yeterince paramız var, değil mi?

"Evet, ama şunu anlamalısınız ki evimizin geçimi Her zaman olduğu gibi annenizin miras kalan serveti sayesinde işliyor, benim değil. Hayal kırıklığınızı anlıyorum, ancak hiçbir şey mükemmel değildir - hayat yüzleşilmesi gereken bir meydan okumadır, bu yüzden elimizden gelenin en iyisini yapmalıyız. En azından evlenip bir aile kurduğunuzda

Gözünüzü boyamaya çalışan personelinizi hemen fark edin,' diye gülümsedi. 'Senin kaderinde bir eş olmak var, benim kaderimde ise Victor'un yanında durup aile bankamızı mahvoluşa sürüklemesini izlemek var. Şimdi, eğer işiniz bittiyse Mary tatlıyı getirsin.'

Gri bir gün diğetine geçerken, Cecily babasıyla yaptığı alışılmadık derecede dürüst konuşmayı çok düşündü. Babası Kendisinden çok daha zengin olan karısı tarafından iğdiş edildiğini hissettiğini sonradan fark etti. Beşinci Cadde'deki büyük evleri Dorothea'ya, Cecily'nin adını aldığı anne tarafından büyükbabasından miras kalmıştı. Cecil H. Homer bu evi ilk satın alanlardan biriydi. Amerika'da endüstriyel ölçekte dış macunu üretmiş ve daha sonra bir servet kazanmıştı. Karısı Jacqueline boşanmıştı. Cecil, Dorothea henüz çocukken, yasal evraklarda 'terk' ibaresini göstererek -ki annesi hep gülerdi, aslında bu, babasının Jacqueline'i başka bir kadın yerine uzun, ince bir tüp naneli beyaz krem için terk ettiği anlamına geliyordu. On üç yaşındaki Dorothea, babası çalışma masasında kalp krizinden öldüğünde onun servetinin tek varisi olmuştu ve yirmi bir yaşında Beşinci Cadde'deki evin, Hamptons'daki büyük bir mülkün, bir dizi nakit mevduatın ve denizaşırı yatırımların yasal sahibi olmuştu.

Kısa süre sonra Walter Huntley-Morgan ile evlenmişti. Walter'ın mükemmel bir soyu vardı ama ailenin bankasını yönetmek ağabeyine düşmüş, babası ise kendi deyimiyle 'iyi bir ikinci' olmuştu.

Ama babasının haklı olduğunu, hayatın yüzleşilmesi gereken bir meydan okuma *olduğunu* kendine ne kadar anlatmaya çalışsa da, tek bildiği şuydu

bir meydan okuması *olmadığını* ve sıkıntıdan delirebileceğini düşündü.

Ayrıca, en karanlık zamanlarda bile

January, New York'ta her zaman bir şeyler oluyordu.

daire, henüz koridordaki gümüş tabağa tek bir öğle yemeği ya da ikinci çayı davetiyesi gelmemişti. Ve bakıyorum da

New York Times'ın sosyete bölümünü okurken, sonunda nedenini anladı:

Eski nişanlı ile şimdiki nişanlının birlikte olması düşünülemezdi.

aynı toplantılara davet edildi ve Patricia Ogden-Forbes

çevrenin sevgisinde onun yerini almıştı. En yakın arkadaşları bile onu terk etmiş gibi görünüyordu.

Bir öğleden sonra Cecily salondaki büfenin üzerinde duran sürahidenden bir yudum burbon aldı ve ardından

en eski ve en yakın arkadaşı Charlotte Amery. Charlotte Amery ile konuştuktan sonra

Daha sonra Charlotte'u bulmaya giden hizmetçiye, arkadaşının 'başka bir işle meşgul olduğu' söylendi.

"Ama bu çok acil!" dedi. "Lütfen ona mümkün olan en kısa sürede bana dönmesini söyleyin.

Hizmetçileri Mary'nin Charlotte'un hatta olduğunu söylemesi için iki saat daha geçti.

"Merhaba Charlotte, nasılsın?"

"İyiyim tatlım. Sen nasılsın?"

"Bilirsin işte, yakışıklı nişanlım tarafından terk edilmek, Avrupa'da olası bir savaş," diye kıkırdadı.

"Ah Cecily, çok üzgünüm.

'Tanrım! Sadece şaka yapıyordum Charlotte. Ben iyiyim, gerçekten. "Oh, çok sevindim. Jack ve diğer şeylerle uğraşmak senin için zor olmalı.

'Şey, en iyi durum değil, hayır, ama hey, hala nefes alıyorum. Bir süredir senden haber alamadığımı düşünüyordum. Yarın bir araya gelmeye ne dersin? Plaza'da ikinci çayı içeriz. Oradaki çörekler şehrin en iyisi.'

Korkarım gelemem. Rosemary'nin evinde küçük bir toplantı var. Görünüşe göre İngiliz arkadaşı bir süreliğine kalacak ve hepimiz briç oynamayı öğreneceğiz!

Cecily zorlukla yutkundu. Rosemary Ellis hiç kuşkusuz kendi kuşaklarının sosyete kraliçesiydi ve şimdiye kadar Cecily'nin arkadaşıydı.

"Anlıyorum. Belki gelecek hafta?"

"Şu anda günlüğüm yanımda değil, ama neden Pazartesi günü seni aramıyorum ve ikimizin de nasıl düzeldiğine bakmıyoruz?"

Cecily sesinin titremesine izin vermemeye çalışarak, "İyi fikir," dedi. New York sosyetesinde hiçbir şey spontane gelişmezdi. Bırakın bir arkadaşla buluşmayı, her saç randevusu, elbise provası ve manikür haftalar öncesinden planlanır ve belgelenirdi. Charlotte önümüzdeki Pazartesi onu geri aramayacağını söyledi.

Cecily, "Tamam, harika," demeyi başardı. "Şimdilik hoşça kal. Ahizeyi kapattı, sonra da gözyaşlarına boğuldu.

Bir saat sonra yatağında uzanmış tavana bakıyordu, Çünkü Evelyn kapısını tıklattığında kitap okumayı bile düşünemiyordu.

'Affedersiniz Bayan Cecily, Mary beni yukarı gönderdi çünkü aşağıda koridorda bir hanımefendi ve bir beyefendi var. Anneni görmek istiyorlardı, o da onlara uzakta olduğunu söyledi. Ama hanımefendi seni de görmek istedim.'

Evelyn odanın içinde yürüdü ve Cecily'ye bir kart uzattı.

Cecily mektubu okudu ve iç geçirdi. Görünüşe göre vaftiz annesi Kiki Alt katta. Hasta numarası yapmayı düşündü ama eski dostunu kabul etmezse annesinin onu asla affetmeyeceğini biliyordu. Stead.

'Onları salona götür ve on dakika içinde aşağıda olacağımı söyle. Kendime çeki düzen vermem lazım.

"Ama ateş yanmıyor Bayan Cecily. "O zaman git yak, Evelyn.

"Peki, hanımefendi.

Cecily yatağından yuvarlandı ve aynadaki yansımasını kontrol etti. Sinir bozucu kıvrık saçlarını taradıktan ve Greta Garbo'dan çok Shirley Temple'a benzediğine karar verdikten sonra Bluzunu ve eteğini düzelterip ayakkabılarını giydikten sonra, Kiki'yi karşılamak için aşağıya inmeden önce bir ruj sürdü.

"Canım! Kiki, Cecily'yi kucaklarken mırıldandı. "Nasılsın?" "İyiyim, teşekkür ederim.

"Hiç de öyle görünmüyorsun tatlım. Manhattan gökyüzü kadar solgun ve bitkin görünüyorsun.

Cecily, "Soğuk algınlığı geçiriyordum ama şimdi atlatıyorum," diye yalan söyledi.

'Şaşırdığımı söyleyemem. Manhattan yılın bu zamanında bir buzdolabıdır, hem de boş bir buzdolabı! Kiki titrerken güldü ve yeni yakılmış ateşe doğru yürürken vizon paltosunu daha sıkı sardı. Çantasından ağızlığında bir sigara çıkardı. 'Söylemeliyim ki, annenizin cesur zevkine sadece hayranlık duyabilirim. Tasarım. Art deco herkes için değildir. Etrafı işaret etti Bir duvarı tamamen aynalı camla kaplı olan misafir odası. "Tarquin'i hatırlıyorsun, değil mi?" diye sordu, belli ki Cecily'nin iki hafta önce yılbaşı gecesi dans ettiği yakışıklı adamın varlığını daha yeni hatırlamıştı. Adamın üzerinde hâlâ

kalın tüvit ceket - ateş yanarken bile salonun sıcaklığı donma noktasının pek üzerinde değildi.

"Kesinlikle öyle," diye gülümsedi Cecily. "Nasılsın,

Tarquin?" "Çok iyiyim, Cecily, teşekkür ederim.

"Size içecek bir şeyler ikram edebilir miyim? Çay? Kahve?"

'Biliyor musunuz, sanırım biraz brendi hepimizi ısıtacak bir şey olabilir. Tarquin, zahmet olmazsa? Kiki büfenin üzerindeki sürahileri gösterdi.

"Elbette," diye başını salladı Tarquin. "Bir tane de sana,

Cecily?" "Ben

"Oh, hadi ama, brendi şifalıdır, özellikle de soğuk algınlığı için, öyle değil mi Tarquin?

"Kesinlikle öyle, evet.

Ama belki de öğleden sonra saat iki buçukta değil, diye düşündü Cecily.

'Peki, annen nereye uçtu? Umarım daha sıcak iklimlere? Kiki sordu.

"Hayır, aslında annesini, yani büyükannemi ziyaret etmek için Chicago'ya gitti.

"Jacqueline ne kadar da korkunç bir kadın," dedi Kiki, şöminenin önündeki deri kaplı çamurluğun üzerine tüneyerek.

Tarquin ona ve Cecily'ye birer bardak konyak uzatırken, "Karun kadar zengin tabii," diye ekledi. "Whitney'lerle akrabaydı, biliyorsun.

"Benim için hiçbir şey ifade etmiyor," dedi Tarquin, Cecily'ye ateşin yanındaki koltuğu teklif edip karşısına otururken, Kiki de çamurlukta oturuyordu. "Bağışlayın beni," diye devam etti, "korkarım Amerikan sosyetesinde kimin kim olduğunu pek bilmiyorum.

"İngiltere'de yaşıyor olsaydık, Vanderbilt'ler ve Rockefeller'lar taht kavgasına tutuşur, Whitney'ler de kenardan izleyip kimi destekleyeceklerini tartışırlardı," diye kıkırdadı Kiki.

"Yani Cecily'nin büyükannesi Amerikan kraliyet ailesinden mi?

"Ah, kesinlikle, ama tüm bunlar bir maskaralık değil mi? dedi Kiki, Sigarasının izmaritini şömineye fırlatırken dramatik bir şekilde iç çekti. "Cecily, tatlım, annenin burada olmaması büyük bir utanç, çünkü ben de tam ona geri dönmesini önerecektim.

Ay sonunda Amerika'dan ayrılırken benimle Kenya'ya gel. Ve tabii ki seni de yanımda getireceğim. Oraya bayılacaksın; gökyüzü her zaman mavi, hava her zaman sıcak ve vahşi yaşam tek kelimeyle büyüleyici.

Tarquin, 'Kiki, geri dönmek için can atmanı anlıyorum ama durum tam olarak öyle değil Cecily,' diye araya girdi. 'Evet, gökyüzü mavi ama yağmur da yağıyor -

Tanrım, bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyor - ve hayvanlar sizi öğle yemeği olarak görürlerse daha az sevimli olabilirler.

'Hayatım, Mundui Evi'nde böyle bir şey asla olmaz! Sevgili Cecily, sen ve annen gelip kendiniz görmelisiniz.

"Çok nazıksınız, ama annemin kız kardeşim Mamie'yi doğum yapana kadar bırakmaya hazır olacağından şüpheliyim. bebek.'

'Gerçekten mi, kadınlar her gün kendi evlerinde bebek doğuruyor. Binlerce; benim bile üç tane oldu! Daha geçen hafta, ev sahipliğini yaptığım bir öğle yemeği için talimat vermek üzere Mundui House'un mutfağına doğru yürürken hizmetçilerimden birini yere çömelmiş halde buldum

Bacaklarının arasında bir bebek kafası vardı. Tabii ki yardım çağırdım, ama oraya vardıklarında, çocuğun geri kalanı sürünerek kaçmıştı. Kızın içinden çıktı ve hâlâ kordonuna bağlıyken yüksek sesle ciyaklayarak tozun içinde yattı.

"Vay canına!" dedi Cecily. "Peki bebek yaşadı mı?"

"Elbette öyle oldu. Annenin akrabalarından biri kordonu kesti, bebeği kucağına aldı ve anneyi dinlenmeye götürdü. Ertesi gün, işte oradaydı, mutfağıma geri döndü. Bence bugünlerde böyle şeyler için çok fazla yaygara koparılıyor. Sence de öyle değil mi Tarquin?"

"Dürüst olmak gerekirse, bunu hiç düşünmedim," diye cevap verdi Tarquin, brendisinden bir yudum alırken oldukça yeşil görünüyordu.

'Her neyse, mesele şu ki, sen ve annen mutlaka gelmelisiniz. benimle birlikte Kenya'ya dönecek. Ocak ayının sonunda, rahmetli kocamın Denver'daki avukatlarını ziyaret ettikten sonra ayrılıyorum, yani ayarlamaları yapmak için bolca zaman var. Şimdi, tuvalet nerede?'

"Oh, koridorun sonunda sağda. Cecily ayağa kalktı. "Size göstereyim.

Kiki gülümseyerek, "Bush'un içinde yolumu bulduktan sonra, sanırım sizin tesislerinize giden yolu da bulabilirim," dedi ve odadan çıktı.

"Ee Cecily, son görüşmemizden bu yana neler yaptın? Tarquin sordu.

"Ah, pek bir şey yapmadım. Dediğim gibi, soğuk algınlığından muzdariptim.

'Peki, Kenya'ya yapacağın bir ziyaret seni kısa sürede iyileştirir. Bu düşünce size cazip geliyor mu?

Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum. Yani, Avrupa'ya gittim elbette, Londra'ya, İskoçya'ya, Paris'e ve Roma'ya, ama oralarda aslan yoktu. Bu düşünce bana cazip gelse bile, biliyorum ki annem Mamie'yi asla bırakma, Kiki ne derse desin. Yerliler dost canlısı mı?' Cecily sordu.

'Karşılaştıklarımın çoğu evet. Birçoğu orduda bizim için çalışıyor ve Kiki'nin Kikuyusu ona oldukça bağlı.

"Kikuyular mı?

"Onlar Naivasha ve çevresindeki yerel kabileler. 'Yani mızrak taşımıyorlar ve peştamal giymiyorlar. onların ... ortası?' Cecily kızardı.

'Şimdi, Maasai'nin kesinlikle var, ama onlar ovalarda sığırlarına bakarak yaşıyorlar. Eğer onlara bir şeyler verirseniz size sorun çıkarmazlar.

Kendin için değil.

"Demek öyle," dedi Kiki, ipleri zarif beyaz parmaklarının arasından geçen çantasını sallayarak odaya yeniden girerken. "Cecily'yi benimle gelmesi için ikna etmeyi başardın mı?

"Bilmiyorum. Yapabildim mi? Tarquin'in kahverengi gözleri Cecily'ye parıldadı.

"Kesinlikle New York'tan daha ilginç görünüyor, ama-" "Tatlım," Kiki elini Tarquin'in koluna koydu, "gitmeliyiz yoksa Forbes'larla çaya geç kaldım ve onların her zaman ne kadar dakik olduklarını bilirsiniz.

Tarquin ayağa kalkarken, "Yarın ben de Afrika'ya gidiyorum," dedi. 'Bu hafta üsse rapor vermeliyim, ama umarım Kenya'ya gelmeyi düşün ve yakında orada tekrar buluşalım, Cecily.

"Ve ben de seni zorlamak için buraya döneceğim! Tarquin kapıyı onun için tutarken Kiki güldü ve kapıdan içeri süzüldü.

Onlar gittikten sonra Cecily amurluğun üzerine oturdu ve Kiki'nin teklifini düşünerek brendisinden arta kalanları içti. Yılbaşı gecesı, bunun ciddi bir tekliften ziyade sadece kibar bir sohbet olduğunu düşünmüştü.

Parmağını bardağının kenarında gezdirirken yavaşça "Afrika," diye mırıldandı. Bir hevesle ayağa kalktı, sonra salondaki dolaptan ceketini ve şapkasını aldı. Dışarı çıktıktan sonra, kapanmadan önce yerel kütüphaneye doğru yola koyuldu.

O akşam babasıyla yemek yerken Cecily ona Kiki'nin önerisinden bahsetti.

'Ne düşünüyorsun, baba? Annem refakatçi olmadan oraya gitmeme izin verir mi?

"Ben ne düşünüyorum? Walter elindeki burbon bardağını bıraktı ve Konuyu düşünürken parmaklarını dikleştirdi. 'Keşke annemin yerine ben de seninle gelebilseydim diye düşünüyorum. Her zaman görmeyi arzulamışımdır

Afrika'ya. Belki de Jack'i unutup hayatına devam edebilmen için ihtiyacın olan şey Kiki'yi ziyaret etmektir. Sen benim özel kıızımsın," diye ekledi Walter ayağa kalkıp kızın başına bir öpücük kondururken. "şimdi, benim bir

Kulbmde toplantı. Mary'ye 10'da döneceğimi söyle. Chicago'dan döndüğünde annemle konuşacağım. İyi geceler, canım.'

Babası gittikten sonra Cecily st kata çıktı ve yatağına uzanarak kütüphaneden aldığı üç kitabı açtı. Siyah yerlilerin ve aslan cesetlerinin üzerinde gururla duran beyaz adamların sayısız eskizleri, resimleri ve fotoğrafları vardı.

Her iki elinde de kocaman bir fildişi dişi tutuyordu. Gördüğü manzara karşısında ürperdi ama bu ürperti, en görkemli ve sınırsız topraklara benzeyen bu yeri ziyaret etme düşüncesinden duyduğu heyecanı da içinde barındırıyordu. A

Kimsenin ne ondan ne de Jack Hamblin'le bozulan nişanından haberinin bile olmayacağı topraklar.

"Cecily, hazır olduşunda gelip annenle bana salonda eşlik eder misin?" diye sordu babası, Cecily koridora çıkıp paltosundaki kar tanelerinin tozunu alırken. Bütün gün dışarıdaydı, sabah saçını yaptırmış, öğleden sonra da Mamie'yi görmeye gitmişti.

'Elbette, baba. Bir iki dakika içinde orada olacağım.

Ceketini Mary'ye verdikten sonra alt kattaki banyoya yürüdü ve aynada kendine çeki düzen verdi. Salona girdiğinde ateş neşeyle yanıyordu. Babası onu içeri buyur ederken annesinin asık suratlı olduğunu gördü.

"Otur canım.

"Benimle ne hakkında konuşmak istiyordun? Babası ateşin yanındaki sandalyeye yerleşirken Cecily sordu.

'Kiki bugün yine gelip onunla Afrika'ya gitmemiz için yalvardı. Ona Mamie'yi doğuma bu kadar yakın bir zamanda bırakamayacağımı söyledim,' dedi Dorothea,

"Ama baban bensiz gitmen gerektiğini düşünüyor.

"Evet, öyle düşünüyor," diye kabul etti Walter. "Annene de açıkladığım gibi, bu sadece dünyayı daha fazla görmeyi için bir fırsat değil, aynı zamanda geri döndüğünde düğünün bitmiş olacağı ve hayatına devam edebileceğin anlamına da geliyor.

"Jack ve Patricia bir randevu mu ilan ettiler? Cecily olabildiğince sakin bir şekilde sordu.

'Evet, Nisan'ın on yedisinde evlenecekler. Bütün sosyete gazeteleri bu sabah bu haberi verdi.

"Peki sen ne düşünüyorsun anne?

"Babanla aynı fikirdeyim, Jack ve Patricia'nın Düğün önümüzdeki birkaç ay boyunca Manhattan'da konuşulacak, Bu da sizin için çok zor olacak. Ama bu Afrika'ya kaçmak için bir sebep mi? Burası tamamen medeniyetsiz bir yere benziyor. Yarı giyinik yerliler etrafta koşuşturan, bahçenize giren vahşi hayvanlar ...' Dorothea dehşetle konuştu. 'Ve tabii bir de hastalık riski var. Walter, Cecily'nin uzaklaşması gerekiyorsa onu anneme gönderebiliriz, değil mi?

Cecily ve babası göz göze geldiler ve görünmez bir ürpertiği paylaştılar.

Walter, "Kiki son yirmi yılda hayatta kalmayı başardı ve senin de çok iyi bildiğin gibi çok iyi kurulmuş bir gurbetçi topluluğu var," dedi.

"Biliyorum ve onların kötü şöhreti beni aslanlardan daha çok endişelendiriyor," diye cevap verdi Dorothea açıkça. 'Gazetelerde okuduklarıma bakılırsa hepsi biraz müstehcen görünüyor. Kiki'nin şu arkadaşı vardı - adı neydi ...?

"Alice de Janzé," diye yanıtladı Walter. "Ama bu yıllar önceydi. "Ne oldu? Cecily sordu, sonra anne ve babasını izledi karşılıklı bakıştılar.

"Oh, şey ... Dorothea omuz silkti. "Tam bir skandaldı. Alice ve Kiki Kenya'da "Happy Valley seti" olarak bilinen grubun bir parçasıydı. Onların maskaralıkları hakkında her türlü konuşma yapıldı. Alice "Evliydi ama ... adında bir adamla talihsiz bir ilişki yaşadı. "Raymund de Trafford," diye yanıtladı Walter.

"İşte o. Her neyse, Alice Raymund'a aşık oldu ve onunla evlenmeyi reddettiğinde o kadar yıkıldı ki, Paris'te Gare du Nord'da bir trende onu vurdu.

Silahı kendine doğrultmadan önce ona veda etti. İkisi de ölmedi,' diye ekledi Dorothea.

"Vay canına! Cecily şaşkındı. "Hapse mi atılmış?

"Hayır. Elbette bir duruşma oldu ve kısa bir süre gözaltında kaldı ama sonunda adamla evlendi!

"Hayır! Cecily hikâyenin romantizmine kapılmıştı. Afrika kulağa heyecan verici gelmeye başlamıştı.

"Ama bunların hepsi çok uzun zaman önce oldu. Ve eminim Kiki böyle davranmaz,' dedi Walter kararlı bir şekilde. 'Kızımıza kendi kızymış gibi bakacağını söylemişti. Şimdi Cecily, asıl soru şu, gitmek istiyor musun?

'Aslına bakarsan... evet, sanırım istiyorum. Ve sadece Jack'in düğünü yüzünden değil - artık yetişkin bir kadını ve bununla başa çıkabilirim. Daha çok Kenya kulağa büyüleyici geliyor.

"Kız kardeşinin çocuğunun doğumunu kaçırarak olsan bile mi?" dedi Dorothea.

'Anne, sen Mamie'nin yanında olacaksın ve ben de sonsuza dek gitmeyeceğim, biliyorsun. Sadece birkaç haftalığına.

Walter karısına dönerek, "Ve tabii ki hayatım," dedi, "Cecily Afrika'ya giderken İngiltere'de Audrey'de kalabilir mi?

Audrey Dorothea'nın 'ödül arkadaşı'ydı, on beş yıl önce kendine koca olarak bir İngiliz lordu bulmuştu. Eğer bir şey olacaksa Annemi bu yolculuğa çıkmaya ikna eden şey, kızının Audrey'le kalacağı ve oradayken tanışabileceği genç İngiliz erkekleri düşüncesi idi.

"Doğru, doğru ... ama bugünlerde İngiltere güvenli mi, Walter, Bay Hitler varken?

"Manhattan bugünlerde güvenli mi? Walter bir kaşını kaldırdı. 'Eğer insan her şeyden önce güvende olmak isteseydi, asla ön kapısından dışarı çıkmazdı. Peki, karar verildi mi?

'Cecily İngiltere'ye geldiğinde evde olduğundan emin olmak için Audrey'le temasa geçmem gerekecek elbette.

Şoför onu vapurdan karşıladı. Kiki, Cecily ile birlikte Audrey'i de ziyaret et - ikisi Paris'te yaşarken birbirlerini tanıyorlardı,' diye düşündü Dorothea yüksek sesle.

Walter kızına bir bakış attı ve küçük bir göz kırptı.

"Pekala," dedi Cecily, "eğer ikiniz de gitmemden memnunsanız, o zaman giderim. Evet, gideceğim,' diye başını salladı.

Cecily'nin ağzı haftalardır ilk kez doğal bir gülümsemeye dönüştü.

Yolculuğa hazırlanmak için iki haftadan biraz fazla zamanı olan Cecily ve Dorothea, Cecily'nin yolculuk için ihtiyaç duyacağı her şeyi satın almakla meşguldüler: Audrey'lerde geçireceği bir hafta için resmi kıyafetler, ardından pamuklu ve muslin kumaşlardan (ki bunların özellikle de kışın en derin zamanları olduğu için bir terzi tarafından dikilmişti), etekler ve hatta Dorothea'nın beğenmediği şortlar bile vardı.

Cecily bunları denerken, "Aman Tanrım, seni nereye gönderiyoruz?" diye yüzünü buruşturdu.

"Çok sıcak bir yere anne. Hamptons'daki yaz gibi.

Annesinin sürekli olumsuz konuşmasına rağmen, Evelyn vapur bagajını doldurmasına yardım ettikçe Cecily'nin heyecanı artıyordu. Bir gece önce kız kardeşleri ve kocaları akşam yemeği için geldiler. Walter kızına bir Kodak Bantam Special fotoğraf makinesi hediye etti. Priscilla'nın deyimiyle 'erkekleri gözlemesi' için kız kardeşleri ona bir dürbün verdiler.

Yemekten sonra koridorda dururlarken Mamie, "Kendine iyi bak, sevgili kardeşim," dedi. "Umarım dönüşünde sana yeni bir yeğen hediye edebilirim.

"Mutlu dön," dedi Hunter onu veda öpücüğüyle uğurlarken. "Ve tercihen evli," diye seslendi Priscilla merdiven sahanlığından.

"Elimden geleni yapacağım," diye seslendi Celia, karlı gecede gözden kaybolurlarken.

England
February 1939

Vapur Southampton limanına yaklaştığında Cecily, İngiltere'nin de en az İngiltere kadar kasvetli ve gri göründüğünü gördü. Manhattan'ı geride bırakmıştı. Yeni şapkasını taktı, ardından kürklü şalını omuzlarına sardı ve hostes bavullarını almaya geldi.

"Sizi karşılayacak kimse var mı hanımefendi?"

"Evet. Cecily çantasını karıştırdı ve üzerinde (umarım) Woodhead Hall'dan kendisini karşılaması için gönderilmiş olan şoförün adının yazılı olduğu bir kart çıkardı.

Teşekkürler hanımefendi. Siz şimdilik kamaranızda kalın - dışarısı çok soğuk - araba çekildiğinde gelip sizi alacağım. yanında.'

'Teşekkür ederim, Bay Jones. Çok yardımcı oldunuz.

Cecily ona beş dolarlık sağlıklı bir bahşiş uzattı ve genç adam kızardı ve takdirle başını salladı.

'Sizinle ilgilenmek bir zevkti Bayan Cecily, gerçekten öyle. Belki dönüş yolculuğunda sizinle tekrar karşılaşırız?

"Umarım, evet.

Kamarot kamaranın kapısını arkasından kapattı ve Cecily lombozun yanındaki sandalyeye oturdu. Woodhead Hall'a varır varmaz, güvende olduğunu bildirmek için ailesine telefon etmesi gerektiğini biliyordu. Yirmi dört saat içinde her şey biraz telaşlı olmuştu.

Bir hafta önce New York'tan ayrılmadan önce. Ayrılacakları sabah Kiki'nin hizmetçisi telefon etmiş ve metresinin

bronşit olmuştu. Doktoru, birkaç gün yataktan çıkmazsa zatürreye dönüşebileceği konusunda onu uyarmıştı. Cecily, Kiki'nin iyileşmesi ne kadar sürerse o kadar gecikmekten memnundu ama Woodhead Hall'a yapılacak ziyareti organize eden Dorothea aynı fikirde değildi.

'Kiki doktorunun bir hafta içinde seyahat edebilecek kadar iyi olacağından emin olduğunu söylüyor, bu da Kenya uçağına binmek için sizinle İngiltere'de buluşabileceği anlamına geliyor. Sen yine de Audrey ve ailesini ziyaret etmeye devam edebilirsin Cecily. Audrey özellikle senin ziyaretin için planlar yaptı.

Böylece Cecily New York'tan tek başına yola çıkmış ve bu düşünceden korkmasına rağmen gemide geçirdiği günlerden gerçekten keyif almıştı. Her şeyden öte, akşam yemeğinde yabancılarla sohbet etmek ve kâğıt oynama davetlerini kabul etmek zorunda kaldığı için (ki bu konuda oldukça iyiydi) kendine güveni artmıştı Sonrasında. Ayrıca, onun gözüne girmek için can atan en az üç genç adam olmuştu.

Kimsenin kim olduğunu bilmediği Manhattan'da nihayet kendisi olabiliyordu.

Kamarasının kapısı çalındı ve Bay Jones etrafına baktı o.

'Belgeleriniz kontrol edildi ve araba çekildi Yanında,' dedi ve pasaportunu geri uzattı, 'bagajınız da yüklendi, Bayan Cecily. Gitmeye hazır mısınız?

"Evet, teşekkür ederim Bay Jones.

İskele iskelesinden aşağı doğru yürürken ısıran soğuk bir rüzgâr ona çarptı, yoğun sis etrafındaki her şeyi bulanıklaştırıyordu. Şoför onu bekleyen Bentley'e bindirdi ve motoru çalıştırdı.

"Rahat mısınız hanımefendi?" diye sordu kadın dolgun deri koltuğa yerleşirken. "İhtiyacınız olursa fazladan battaniye var.

"Kesinlikle iyiyim, teşekkür ederim. Yol ne kadar sürecektir?

'Sise bağlı hanımefendi, ama iki ya da üç saat içinde Woodhead Hall'da olacağımızı söyleyebilirim. Eğer susadıysanız bir şişe sıcak çay var.

"Teşekkür ederim," dedi Cecily tekrar, "kavrulmak" ne demek diye merak ederek.

Gerçekte, yolculuk üç saatten fazla sürmüştü ve Cecily uyuyakalmıştı. Sis yüzünden İngiliz manzarasından hiçbir şey göremiyordu. Daha önce İngiltere'ye gittiğinde Audrey, Cecily ve ailesini Londra'da Eaton Meydanı'ndaki büyük evinde kabul etmişti.

Sonra Paris'e geçtiler. Tek umudu havanın biraz açmasıydı, böylece ünlü İngiliz kentini biraz olsun görebilecekti.

Kırsal kesim. Dorothea arkadaşını Batı Sussex denen bir yerdeki geniş malikânesinde ziyaret etmiş ve buranın oldukça güzel olduğunu söylemişti. Ama şoför bir çift büyük kapıdan geçip geldiklerini bildirdiğinde hava neredeyse kararmıştı ve Cecily sadece devasa bir gotik malikânenin dış hatlarını görebiliyordu arkasındaki sönük ışığa karşı ürkütücü bir şekilde duruyordu. Heybetli revaklı ön kapıya yaklaştığında Cecily, işçiye andıran kırmızı tuğlalı cephe karşısında hayal kırıklığı içinde içini çekti. Daha önce gördüğü hiçbir eve benzemiyordu.

Jane Austen'ın kitaplarında okumuştı - hepsi yumuşak taştan yapılmıştı, oysa bu Edgar Allan Poe'nun öykülerinden fırlamış gibi görünüyordu.

Kapıyı, neredeyse Audrey'nin kocası Lord Woodhead olduğunu düşündüğü, ama aslında şöyle seslenen görkemli bir adam açtı uşak olduğunu söyledi. Cecily, ortasında etkileyici ama oldukça çirkin maun bir merdivenin bulunduğu geniş salona girdi.

"Sevgili Cecily! Tıpkı Cecily'nin hatırladığı gibi çekici ve hayat dolu olan Audrey onu karşılamaya geldi. Cecily'yi öptü

iki yanağını da. 'Yolculuk nasıldı? Karşıdan karşıya seyahat etmekten nefret ediyorum. Okyanus, değil mi? Tüm o devasa dalgalar, sindirimi oldukça bozabilir. Gel, sana odanı göstereyim.

tamamen bitkin. Hizmetçiye senin için ateşi yakmasını söyledim - sevgili Edgar ısıtma konusunda oldukça tutumlu olabiliyor.

Cecily odasına yerleştikten sonra ateşin başında ellerini ısıtarak oturdu ve dört direkli görkemli yatağı inceledi. Oda tamamen buz gibiydi ve annesinin onu İngiliz kır evlerindeki sıcaklık konusunda önceden uyarmış olmasına ve kendisini sıcak tutması için uzun donlar ve atletler almasını sağlamasına çok sevindi.

Audrey, Cecily'nin yolculuktan sonra yorgun olması gerektiği konusunda ısrar etmiş olsa da, Cecily kendini tamamen uyanık hissediyordu. Hizmetçi bir kez

'İngiltere' kıyafetlerini paketinden çıkardı ve elbisesini

Cecily o gece akşam yemeği için buharda pişirilmiş yünlü bir hırka aldı.

Sonra yatak odasının kapısını açtı ve koridor boyunca dışarı baktı. Sola döndü ve koridor boyunca yürüdü ve sonuna geldiğinde on iki kapı saymıştı. Kendi yatak odasının önünden geçerek diğer uca doğru ilerledi.

"Yirmi dört kapı," diye iç geçirdi, otellerde olduğu gibi kapıların dışında numaralar olmadığı için hizmetçilerin hangi odada kimin olduğunu nasıl hatırladığını merak ediyordu. Yatak odasına döndüğünde hizmetçiyi ateşi yeniden körüklerken buldu.

"Elbisenizi gardıroba astım hanımefendi, bu gece için hazır. "Gardırop mu?

"Evet, şu," dedi hizmetçi, dolabı göstererek. "Size yandaki banyoyu da hazırladım hanımefendi, ama orası biraz soğuk, o yüzden su donmadan önce hemen suya girip, sonra da buraya dönüp ateşin başında ısınmanızı istiyorum.

"Tamam, teşekkürler.

"Saçınız için yardım ister misiniz hanımefendi? Hanımefendinin saçını çoğu gece ben yaparım. Çok becerikliyimdir.'

"Çok naziksiniz ama kendi başıma halledebileceğime eminim. Peki siz ...?'

Benim adım Doris, bayan. Siz banyonuzu yaptıktan sonra hemen döneceğim.

Cecily soyunup bornozunu giyerek yan odadaki banyoya giderken şaşkıındı. Doris bir şeyler konuşuyor gibiydi. ama banyonun ya da suyun sıcaklığı konusunda kesinlikle yanılmamıştı. Olabildiğince hızlı bir şekilde banyoya girip çıktı ve tam yatak odasına doğru yürüyordu ki, koridorda kendisine doğru ilerleyen kendi yaşlarında genç bir adam gördü.

Jack'le ilgili şu anki ruh hali göz önüne alındığında, Cecily herhangi bir erkeği romantikleştirme havasında değildi, ama başını kaldırıp ona gülümsediğinde kalp atışları hızlandı. Parlak perçemlerinin altında Siyah saçları (bir beyefendi için fazla uzun), kız gibi kalın kirpiklerle çerçevelenmiş bir çift iri kahverengi göz onu değerlendiriyordu.

"Merhaba," dedi ona ulaştığında. "Kiminle konuştuğumu sorabilir miyim?

"Ben Cecily Huntley-Morgan.

"Şimdi öyle misiniz? Burada tam olarak ne yapıyorsunuz?"

"Oh, annem ve Leydi Woodhead eski arkadaşlar ve ben de Kenya'ya gitmeden önce birkaç gün burada kalacağım. Cecily elini dekoltesine götürdü, banyodan sonra giydiği dayanıksız bornozun içinde kendini açıkta hissediyordu.

"Afrika, değil mi?" dedi adam gülümseyerek. "Vay, vay. Ben Julius Woodhead. Ona elini uzattı. 'Sizinle tanıştığıma memnun oldum. tanıdık.'

"Ben de öyle. Cecily uzatılan eli tuttu ve kolunda elektrik çarpmasına benzemeyen garip bir his hissetti.

"Yemekte görüşürüz," diye seslendi adam Cecily'nin yanından geçerken. "Görünüşe göre yine sülün, sadece atışa dikkat et.

"Ben ... tamam, olacağım," diye cevap verdi, ne demek istediğine dair en ufak bir fikri yoktu.

Julius koridorun sonundaki yatak odasına girerek gözden kayboldu. Titreyen elleriyle kendi odasının kapısını açtı, sonra kapıyı arkasından kapattı ve ateşin yanına oturdu.

"Julius Woodhead ..." diye fısıldadı. "Audrey'nin çocuklarından biri olamaz değil mi? Öncelikle, Audrey'nin çocuğu olduğunu bilmiyordu. İkinci olarak, üzerinde babasının mühür yüzüğü büyüklüğünde delikler olan eski bir yün kazak vardı.

"Aman Tanrım," dedi, kendini yelpazeleyerek, aniden kızarmış hissetti. O iç çamaşırı çekmecesine gitmek için ayağa kalktı ve Doris'ten akşam yemeği için saçını yapmasını istemeye karar verdi.

Cecily, ailesinin evindekini oyuncak bebek odası gibi gösteren geniş salona girdiğinde Audrey, "Hoş geldin canım," dedi.

Ev versiyonu. "Gel, ateşin yanında dur. Audrey onu ateşe doğru çekti, hareketsiz duran bir uşağın tuttuğu tepsiden bir kokteyl aldı ve ona uzattı. "Kadife giydiğinizizi gördüğüme sevindim - çok daha sıcak saten ya da ipek. Önümüzdeki ay merkezi ısıtma sistemi taktıracağız - Edgar'a, o yapmadığı sürece bu evde bir kış daha geçirmeyi reddettiğimi söyledim.

"Ben iyiyim, Audrey. Ve beni burada ağırlaman çok hoş." "Evet, şey ... Audrey bir kolunu odanın içinde belli belirsiz sallayarak misafirler. 'Ne yazık ki Şubat ayının başı burada sosyal sezonun en yoğun olduğu dönem değil. Çoğu insan sıcak iklimlerde ya da St Moritz'de kayak yapıyor. Sevgili Edgar da bütün hafta Londra'da olduğu için onunla tanışamayacaksınız ama ben elimden geleni yaptım. Şimdi sizi bazı arkadaşlarım ve komşularımla tanıştırayım.

Cecily, Audrey ile birlikte tur atıyor, başını sallayarak ve gülümseyerek bir araya geldi. Hayal kırıklığı yaratan bir şekilde, sadece papazın oğlu - Tristan bilmem kim - onunla aynı yaşıydı. Ona, Sandhurst adında bir yerde İngiliz ordusu için subaylık eğitimi alırken, civardaki köyde yaşayan ailesini görmek için kısa bir ziyarette bulunduğunu söyledi.

"Savaş çıkacağını düşünüyor musun? Cecily ona sordu.

"Öyle umuyorum Bayan Huntley-Morgan. Hiç olmayacak bir şey için eğitim almak anlamsız.

"Gerçekten bir savaş olmasını *mi istiyorsunuz?*

'İngiltere'de Herr Hitler'in iyi bir tekmeye ihtiyacı olduğunu düşünmeyen bir kişi olduğundan şüpheliyim. Ve ben kendi adıma yardım etmeye hazırım.

İçtiği iki kokteylden mi yoksa uzun yolculuk gününden mi bilinmez, hafif bir mide bulantısı hisseden Cecily sonunda Tristan'dan kurtuldu ve ateşe doğru geri yürüdü.

"İyi akşamlar, Bayan Huntley-Morgan. Akşam yemeği için kıyafetlerinizi giydiğinizizi gördüğüme sevindim.

Cecily arkasını döndüğünde Julius'un - siyah kravatıyla son derece muhteşem görünüyordu - gizlemediği bir eğlenceyle ona sırıttığını gördü.

"Ben de şimdi banyodan geliyordum!

'Gerçekten mi? Belki de koridor boyunca sevgilinin odasından gizlice geçiyorsundur diye düşünmüştüm.

'I . . .' Cecily boynundan yüzüne doğru bir kızarıklığın yükseldiğini hissetti.

"Sadece takılıyorum," diye gülümsedi Julius. 'Söylemeliyim ki, bu elbisenin içinde çok güzel görünüyorsun. Gözlerine çok yakışıyor.

"Ama benim elbisem mor!

"Ah evet, şey," diye omuz silkti Julius, "bu beyefendilerin bayanlara her zaman söylediği türden bir şey değil mi?

"Uygun olduğunda, evet.

"İşte ben buyum; uygunsuz benim göbek adım olmalı.
Bağışlayın beni. Audrey Teyze'nin bu küçük partiyi senin için
düzenlediğini duydum. Görünüşe göre onur konuğu sizsiniz.

"Çok nazik. Bunu yapmasına gerek yoktu.

'Amerikalı olduğunuza göre, İngiliz aristokrasisinin uygun bir üyesi için
gözlerinizi odada gezdireceğinizi tahmin ediyorum. Gerçi burada birkaç
tane var ama hepsi de elli yaşın üzerinde. Ben hariç tabii," diye ekledi
gülümseyerek.

"Audrey'nin teyzen olduğunu mu söylüyorsun?

'Evet, ama kan bağı yok. Rahmetli babam Edgar Amca'nın küçük
kardeşiydi.

"Kaybınız için çok üzgünüm.

"Başsağlığı dilekleriniz için teşekkür ederim ama babam yirmi yıl önce
Büyük Savaş'ta öldü. Ben o zaman sadece on sekiz aylıktım.

"Anlıyorum. Anneniz var mı?"

Evet, var. Neyse ki bu gece burada değil ...' Julius Cecily'ye doğru
eğildi. "Amcam ve yengem ona katlanamazlar.

"Neden hiç?

"Ah, çünkü babam Flanders'da fani dünyadan göçüp gittiğinde dul otları
arasında takılmak yerine, kendine sevgili babamdan çok daha zengin bir
talip buldu ve altı ay sonra onunla evlendi.

Şimdi İtalya'da yaşıyor.

'İtalya'yı seviyorum! Orada büyüdüğün için çok şanslısın.

"Hayır, hayır, Bayan Huntley-Morgan," dedi Julius bir sigara yakarken.
"Annem savaştan kaçarken beni yanında götürmedi.

iklimler. Beni bu anıt mezarın eşiğine bıraktı ve Edgar Amca'nın eski
dadısı tarafından büyütüldüm. Adı Bayan Naylor'dı ve tam bir ejderhaydı.

"Yani burada, Woodhead Hall'da mı yaşıyorsunuz?

'Gerçekten de öyle. Kendimi kurtarmak için elimden geleni yaptım,
ancak zaman zaman, meşhur lastik top gibi, kendimi geri sıçrarken
buluyorum.

"Ne iş yapıyorsunuz? Yani, yaşamak için?

"Eh, şimdi, "yaşamak" için yaptığım şey daha çok bir örtmece, çünkü
bundan neredeyse bir kuruş bile kazanmıyorum, daha da acısı. Ama
aslında ben bir
Şair.'

'Tanrım! Sizi duymuş olmam gerekir miydi?

"Henüz değil, Bayan Huntley-Morgan, tabii *Woodhead Village Gazette*'nin hevesli bir okuyucusu değilseniz.

"Kalbim, benim garip karalamalarımı yayınlıyor.

Salonun dışında bir yerden gelen ve birkaç saniye boyunca salonda yankılanan yüksek sesli bir çınlama duyuldu.

"Akşam yemeği gongu, Bayan Huntley-Morgan.

"Lütfen bana Cecily deyin," dedi diğer konuklarla birlikte cereyanlı koridorda dolaşırken, sonra da eşit derecede yüksek ve buz gibi yemek odası.

Julius masaya doğru yürüdü ve her tabak takımının başındaki güzel el yazısıyla yazılmış isimlere bakarak, "Bakalım teyzem sizi nereye koymuş," dedi. "Ben de öyle düşünmüştüm! O ona gülümsedi. 'Sen buradasın, tam ateşin yanında. Ben ise masanın diğer ucunda Sibiry'a sürgün edilmiş durumdayım. Atışı unutma,' dedi Cecily'nin yanından ayrılıp giderken.

Cecily, Julius yerine Tristan'ın yanına oturtulduğu için kesinlikle hayal kırıklığına uğramış hissederek oturdu. Yemek boyunca, hatta Hem Tristan'la hem de sağındaki yaşlı binbaşıyla ayaküstü sohbet etmeyi başarsa da, düşünceleri ve gözleri masanın üzerinde Julius'a doğru uçmaya devam ediyordu. Tam da küçük ve sert bir Sülünden bir ısırık aldıktan sonra ağzındaki gümüş metal parçasını çıkarıp ona baktı.

"Seni uyarmıştım," dedi gülümseyerek ve sonra binbaşının karısı olduğu anlaşılan iri yarı bir başhemşireyle konuşmasına geri döndü.

'Demek Afrika'ya gidiyoruz, öyle mi? Nereye?" diye gürledi binbaşı. 'Birkaç yıl önce ben de oradaydım. Küçük kardeşim Kenya'da, Aberdare Dağları'nın batısında bir yerde bir sığır çiftliği satın aldı.

'Ah, ben de oraya gidiyorum; Kenya'ya yani. Naivasha Gölü kıyısında bir evde kalıyorum. Orayı hiç duymuş muydunuz?

Duymuş muydum?! Tabii ki duydum canım. "Mutlu Vadi" setine mi katılıyorsun?

"Korkarım hiçbir fikrim yok. Vaftiz annem bir süre kalmam için beni oraya davet etti.

"Peki vaftiz anneniz kim diye sorabilir miyim?" "Kiki Preston adında bir bayan. O da benim gibi Amerikalı.

"Yüce Tanrım! Cecily binbaşının kırmızı yanaklarının Ona baktıkça daha da kızardı. 'Vay, vay, kimin aklına gelirdi, senin gibi tatlı bir kızın . . .'

"Onu tanıyor musun?

"Tanıyorum dersem yalan söylemiş olurum, çünkü onunla hiç yüz yüze tanışmadım. Ama kesinlikle onu *tanıyorum*. Kenya'daki herkes tanır.

"Orada ünlü mü?

"Oh evet, o - ve arkadaşı Alice de Trafford - Kenya'da rezil diyebiliriz. Nairobi'deki Muthaiga Kulübü her zaman onların maceralarıyla çalkalanırdı ve tabii ki o muhteşem kız Idina Sackville. Yirmi yaş daha genç olsaydım ve evli olmasaydım, Idina beni kesinlikle yoldan çıkarabilirdi ve gerçekten de birçok kişiyi yoldan çıkardı. diğer şanslı hergeleleri de yoldan çıkarırdı. O ve Joss Errol'un partileri efsane gibiydi. Ve . . . "Gümüş iğneli kız olarak bilinen kişinin vaftiz annen Kiki olduğuna eminim.

"Yani dikiş mi dikiyordu? Cecily'nin başı kesinlikle dönüyordu.

"Eminim bunu onun için yapacak bir sürü zencisi vardı ama ... Binbaşı Cecily'nin gergin yüz ifadesine baktı. "Pekala, tatlım, Eminim bunların çoğu dedikodudan ibaretti ve ayrıca ben oradayken neredeyse yirmi yıl önceydi. Eminim tüm ilgililer gençken yaptıkları saçmalıklardan sonra sakinleşmişlerdir.

"Orada çok eğlenmişler gibi görünüyor.

"Evet, öyle diyebilirim. Binbaşı peçetesiyle ağzını sildi.

"Ne yazık ki kardeşim o grubun bir parçası değildi - Muthaiga Kulübü'nde eğlenmek yerine sığırlarıyla daha çok ilgileniyordu. Yine de orada çok güzel geceler geçirdik. Hazır oraya gitmişken kardeşimi de bulmalısın. Adını ve adresini Audrey'e bırakacağım. Bulması zor değil, Bill'i sorarsanız size doğru yolu gösterecektir.

"Sığır çiftliği işlettiğini mi söylediniz?

"Aynen öyle. Garip yaşlı sopa, kardeşim,' diye düşündü binbaşı. 'Hiç evlenmedi ve zamanının çoğunu ovalarda geçiriyor gibi görünüyor.

Maasai kabilesiyle birlikte. Çocukken bile biraz yalnız biriydi. Şimdi, Bayan Huntley-Morgan, bana biraz kendinizden bahsedin.

Cecily neredeyse yorgunluktan düşecekti ki son misafir de nihayet Gitti ve iyi geceler dileyip bitmek bilmeyen merdivenlerden yorgun argın çıkabildi. Tam odanın kapısını açmak üzereydi ki omzuna bir el kondu. Küçük bir ses çıkardı

Çılgılık atarak arkasını döndüğünde Julius'un ona sırtıttığını gördü.

"Ben de tam o korkunç sülünden sonra dişlerinin hâlâ yerinde olup olmadığını kontrol etmeye geliyordum.

'Vay canına! Bana böyle sinsice yaklaşarak ödümü kopardın!

"Özür dilerim Cecily, ama gitmeden önce ata binme şansın var mı diye sormak istiyorum.

"Evet, biniyorum. Hamptons'daki arazimizde atlarımız var.

Biniciliğimin çok kibar olduğundan emin olmasam da çok seviyorum.

"Biniciliğin nasıl "kibar" olabileceğinden emin değilim, ama boş verin. Normalde Downs'a gitmek için erkenden dışarı çıkarım. Örümcek ağlarını yok ediyor, böylece sabah işimin başına oturabiliyorum. Eğer istersen

Yarın sabah yedide ahırda olacağım. Tabii sis yoksa.

"Çok isterdim Julius, ama giyecek hiçbir şeyim yok.

"Doris'ten birkaç jodhpurs ve bot hazırlamasını isteyeceğim. Yıllar boyunca onları geride bırakan misafirlerden kalan koca bir gardırop dolusu var. Senin bedenine uygun bir şeyler mutlaka vardır. Belki yarına kadar,' diye gülümsedi ona.

"Evet. İyi geceler, Julius.

On dakika sonra, her ne kadar yatay olduğu için son derece rahatlamış olsa da (her ne kadar sertleşene kadar doldurulmuş olması gereken bir şilte üzerinde olsa da)

at kılı), Cecily uyuyamıyordu. Ve Julius'u her düşündüğünde lanet kalbi güm güm atmaya başlıyordu.

Sadece anlamıyordu. Hayatı boyunca Jack'e aşık olduğundan emin olmuştu ama akli ve bedeni hiçbir zaman Julius'a aşık olmamıştı.

bir erkeğe böyle tepki vermişti. Julius onun tipi bile değildi - sarışınları her zaman çok daha çekici bulmuştu, oysa o esmerdi, neredeyse Akdenizli görünümlü. Onun bu rahat tavrını boşverin.

. . . Onun imalı sözlerini kesinlikle onaylamıyordu, özellikle de daha bu akşam tanıştıkları düşünüldüğünde. Sanki kimsenin onun hakkında ne düşündüğü umurunda değilmiş gibiydi.

Neden umursasın ki? Ve daha da önemlisi, ben neden umursayayım?

Sonunda Cecily uyuyakaldı, rüyaları mızrak tutan yerlilere karşı kocaman gümüş dikiş iğneleri kullanan kadınlar ve Julius'un bir aslan tarafından parçalanmasıyla doluydu.

Cecily sıçrayarak uyandı ve dik oturdu. Hemen yataktan kalkarak, sisli olup olmadığına bakmak için perdeleri çekmeye koştu. Bir an için midesini sıktığında, muhteşem ve berrak bir sabah olduğunu gördü. Göz alabildiğine uzanan uçsuz bucaksız park alanı hâlâ dondan bembeyazdı ama kestane ağaçlarının sonsuz sıralarının üzerinden görünen mükemmel pembe gün doğumuna bakılırsa bu donun yakında eriyeceği kesindi

resmi bahçeleri sınırlayan.

Kapı çalınıp Doris elinde çay tepsiyle geldiğinde, "Biri bu manzara hakkında bir opera yazmalı," diye mırıldandı.

"İyi uyudunuz mu, hanımefendi?"

"Evet, mükemmel, teşekkür ederim

Doris. "Sizin için doldurayım mı?"

"Hayır, kendim yapabilirim.

"Haklısın. Ata binmeye gidecek misin? Sana uyacağını düşündüğüm bir elbise ve bot seçtim. Çok güzel ve minyon bir vücudunuz var, Bayan Cecily.

Teşekkür ederim. Evet, sanırım bir gezintiye çıkabilirim.

"Böyle güzel bir sabahta neden olmasın? Doris ona gülümsedi.

"Kıyafetinizle birlikte hemen döneceğim.

Cecily alışık olduğundan çok daha sulu olan çayını yudumladı ve aniden henüz Doris'le iletişime geçmediğini hatırladı.

Ailesine İngiltere'de güvende ve iyi olduğunu bildirmek için. Annesine İngiltere'de olduğunu söylerse ne diyeceğini düşündü.

Audrey ve Edgar'ın yeğeniyle ata binmeye gitmek üzereydi.

Cecily kendi kendine, "Ben daha dönmeden nişan partisini düzenlemeye başlar herhalde," diye kıkırdadı.

"O da neydi hanımefendi?" diye sordu Doris.

"Oh, sadece aileme telefon edip sağ salım geldiğimi haber vermem gerektiğini hatırlatıyordum.

'Bunun için endişelenmenize gerek yok, Bayan Cecily. Kâhya dün gece haber vermek için onlara telefon etti. Şimdi sizi ata binme alışkanlığınıza kavuşturalım, olur mu?

Cecily ahıra vardığında Julius muhteşem bir siyah aygıra binmişti bile.

"Merhaba, geleceğini merak ediyordum," dedi Julius, uzun boyundan ona bir bakış atarak. "Atla bakalım, olur mu?

seyislerden birinin avluya çıkardığı güzel kestane rengi kısrak gösterdi.

Cecily seyisin onu eyerlemesine yardım etmesine izin verdi. Kısrak kişnedi ve başını geriye atarak neredeyse binicisini yerinden oynatacaktı.

"Bonnie çok hareketli, Cecily. Sence üstesinden gelebilir misin?" Bu bir sorudan çok bir meydan okumaydı.

"Elimden gelenin en iyisini yapacağımdan eminim," dedi seyisten dizginleri alıp atı dengelerken.

"Tamam o zaman, gidelim.

İkisi hoplaya zıplaya avludan çıktılar ve Cecily, Julius'u dar patika boyunca takip etti.

park alanı. Onun kendisine yetişmesi için birkaç saniye bekledi. "Rahat mısın?" diye sordu.

"Sanırım öyle, ama bir süre yavaş gitmeyi tercih ederim, eğer senin için de uygunsa?

"Elbette. Parkta hafifçe bir tur atarız ve Downs'un geniş açık alanlarına hazır olup olmadığını görürüz. Julius ufukta belli belirsiz bir alanı işaret etti. "Oradan manzara tek kelimeyle muhteşem.

İkisi hafif bir tırısla yola koyuldular, bu Cecily'ye yerini ve güvenini bulması için zaman kazandırdı, sonra Julius dörtnala koşmaya başladı ve o da onu takip etti. Bonnie'nin toynakları zengin bir toprak kokusu yayıyordu,

Cecily donun parıldadığını ve eridiğini görebiliyordu.

Baharın müjdecisi kardelenler ara sıra kestane ağaçlarının altındaki uzun otların arasından başlarını çıkarıyordu. Soğuğa rağmen kuşlar birbirlerine sesleniyordu ve Cecily sonunda kendini hayal ettiği Jane Austen romanında gibi hissetti.

Aygırın kuyruğu önünde bir o yana bir bu yana sallanırken Julius ona, "Daha yavaş gitmen gerekirse haber ver," diye seslendi. "Audrey Teyze'nin onur konuğunun benim gözetimim altında boynunu kırmasına izin veremem!

Yüzüne doğru esen ısıricı rüzgarla Cecily'nin gözleri akmaya ve burnu akmaya başladı, ama inatla Julius'un sözlerini takip etti.

At. Artık net göremediği için Bonnie'yi yukarı çekmek üzereyken, Julius onun önünde yavaşladı ve eyerde döndü.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu ona.

Cecily soluk soluğa, "Gıdıklanmanın ne demek olduğu hakkında en ufak bir fikrim yok ama bir mendile ihtiyacım olduğu kesin," dedi.

"Elbette. Julius bineğini çevirdi ve yüzleri birbirlerine dönük olana kadar ona doğru ilerledi. Sonra tüvit ceketinin üst cebinden temiz bir kare beyaz keten çıkardı, Cecily'nin üzerine eğildi ve gözlerini silmeye başladı.

"Gerçekten, bunu yapabilirim," dedi, mendili ondan almaya çalışarak.

"Hiç sorun değil, ama burnunu silmene yardım etmemi önermeyeceğim," diyerek mendili ona uzattı ve o da olabildiğince nazikçe sümküdü. "Çok güzel gözleriniz var.

'İltifatınız için teşekkür ederim, ama şu anda öyle olduğumu pek sanmıyorum. Akıyorlar.

'Belki yarın sabah Downs'a çıkabiliriz, ancak yılın bu zamanında rüzgar oldukça şiddetli olabilir. Ve ben

"Amerika'da daha sıcak havalara alışkın olduğunuzu varsayalım.

'Hayır, New York'ta hava buradan çok daha soğuk. Sadece... belki de üşüyordur.'

'Bu beni pek şaşırtmaz. Sevgili Edgar Amca kuruşlara dikkat etmeyi sever ve Woodhead Hall gibi bir evi ısıtmanın maliyetli olduğunu tahmin edebilirsiniz. İnsanın tropik bölgelerde bir kulübede yaşayabileceği ve bunun için de bir barakaya ihtiyaç duyabileceği düşünülürse bu oldukça gülünç.

asgari ihtiyaçlar. Ŗimdi eve dönelim ve Doris seni kükreyen ateŖin önüne oturtup bir fincan sıcak çay iirsin.

"Lütfen, Downs'un tadını çıkarmak için gitmek isterseniz dnŖ yolunu kolayca bulabilirim.

'Hiç de değil. Onları haftanın her günü görebilirim,' dedi. ona gülümsedi. "Ama sadece kısa bir süreliğine buradasınız, bu yüzden size bakmayı tercih ederim.

Cecily, boynundan yukarı doğru yayılan kızarıklığı görmemesi için yüzünü ondan baŖka tarafa çevirdi. İkiisi tırısıla yan yana salona doğru geri dönerken dizginleri sıkıca kavradı.

"Peki," dedi boğazını temizleyerek, "günlerini burada, salonda nasıl geçiriyorsun? Ŗiir yazarak, sanırım?

"KeŖke gerçek bu olsaydı," diye iç geçirdi Julius. "Belki bir gün Paris'e kaçar ve Montmartre'da bir çatı katında yaŖarım. Ne yazık ki zamanımın çoğunu Edgar Amca'ya yardım ederek geçiriyorum. Beni bir gün yönetimi devralmam için yetiŖtiriyor ama inatçı bir at, bunu yaparken hareketsiz durmakta zorlanıyorum. Özellikle de defterler. Tanrım, defterler! Defterin ne olduğunu biliyorsunuzdur herhalde?

Evet, biliyorum. Babam da hayatının büyük bir bölümünü defterleri inceleyerek geçirir.

"Deftersiz bir hayat yüce bir Ŗey, keŖke bir gün o hayat benim olsa," dedi Julius kıkırdayarak. "Sanırım sevgili Edgar Amca benim matematiğimin ve iŖ zekmın yetersiz olduğunu fark etti, ama varis olarak elindeki tek kiŖi ben olduğum için En iyisini umuyorum ve bir gün aniden toplamayı ğreneceğime inanıyorum. Sorun Ŗu ki, hiç ilgimi çekmiyor.

Cecily gülümseyerek, "Ah, ben hesap yapmayı severim," dedi.

'Ne kadar olağanüstü! Tanrım, Bayan Huntley-Morgan, o güzel ağzınızdan çıkan her kelimeyle daha da mkemmmelleŖiyorsunuz. Matematikten hoŖlandıėını itiraf eden bir kadınla daha önce hiç karŖılaŖmamıŖtım. "Kulağa çılgınca gelse de hoŖlanıyorum," dedi savunmacı bir tavırla.

'Lütfen, söylediklerim kesinlikle bir eleŖtiri değildi. Daha ziyade evlenmek için sizin gibi bir kadın bulabilmeyi diliyordum. Ve ona bağlılığımı sunmaktansa, bağlılık her ne ise, defterleri teslim ederdim. Pekala,' dedi, binaları iŖaret ederek

"Geldik ve benimle ahırdan geri yürümek yerine doğrudan eve gitmeni öneririm.

Cecily itiraz etmek üzereydi, çünkü yeni arkadaşıyla geçirebileceği her değerli saniye sonsuza dek değerini bileceği saniyelerdi, ama Julius çoktan atından inmiş ve beklentiyle ona bakıyordu. Attan inmesine yardım ederken, elleri ayakları yere değerken beline sıkıca sarılmıştı.

"Çok ince bir şeysin, değil mi? Kalçalarının etrafında bir gram bile et parçası hissetmiyorum. Şimdi acele eve dön, daha sonra nasıl olduğunu kontrol etmek için geleceğim.

"Oh, gerçekten iyiyim...

Ama Julius çoktan atına binmiş ve kısırağının dizginlerini yakalamıştı. Cecily'ye küçük bir selam verdi ve iki hayvanla birlikte ahırlara doğru tırısla uzaklaştı.

Cecily, Julius'un o sırada orada olmadığını görünce hayal kırıklığına uğradı. öğle yemeği; o ve Audrey masada yalnızdı. Audrey, Dorothea'yı, Cecily'nin kız kardeşlerini ve Cecily'nin annesinin çevresinden belli belirsiz tanıdığı arkadaşlarını ve tanıdıklarını sorarken, Cecily sebze olduğunu iddia eden ama tadı ılık bulaşık suyu.

Hizmetçi ana yemekten sonra tabakları toplarken Audrey, "Canım, kuzuna neredeyse hiç dokunmamışsın," diye yorum yaptı. "Belki de üşütmüşsündür.

"Belki de öyleyimdir," diye kabul etti Cecily, bir parça yağlı, yenmez et hâlâ yanağının içindeydi. 'Ben yukarı çıkıp biraz dinleneceğim. Neden hasta olduğumu anlayamıyorum; Manhattan'da hava çok daha soğuk.

Audrey yarı Amerikan yarı İngiliz tuhaf aksanıyla, 'Olabilir, ama burada insanı nem kapar,' diye cevap verdi. 'Julius daha önce bir şey için hasta olabileceğini söyledi. Doris'e sıcak su torbası ve aspirin göndereceğim, eğer bu gece odanızda bir tepsi isterseniz bunu da kolayca ayarlayabiliriz. Ne yazık ki saat altıda bir toplantıya katılmam gerekiyor - yerel mahalle konseyindeyim ve

Toplantılar hep uzuyor. Sana söylediğim gibi, Edgar Londra'da ve Julius'un akşamı nerede geçireceği hakkında hiçbir fikrim yok...' Audrey kaşlarını kaldırdı. "Bu alışılmadık bir şey değil. Her neyse, Pazar gününe kadar zinde ve iyi olmanı istiyorum - son gecen için küçük bir kokteyl partisi düzenliyorum. Şimdi git dinlen.

Cecily üst kattaki odasında yatağına uzanmış, önündeki ateşin alevlerinin dansını izliyordu. Kesinlikle hasta değildi -en kötü ihtimalle hafif bir üşüme vardı- ama onu yemeğinden alıkoyan başka bir şey vardı. Uyumak için çaresizce gözlerini kapadı, ama tek gördüğü Julius'un yüzüydü.

bu sabah gözleri . . .

Avucunu açtı ve kokusunu içine çekti.

Tuttuğu mendil ve içindeki *adamın* kokusu.

Cecily, kesinlikle saçmalıyorsun! Öncelikle, onun hakkında hiçbir şey bilmiyorsun ve kırık bir kalbin iyileşmesi dışında, beş gün sonra Afrika'ya gidiyorsun ve onu bir daha asla göremeyeceksin, dedi.

mendili yatağının başucundaki çekmeceye yerleştirirken kendini sıkıca tuttu. *Bu gece odanızda bir tepsi olacak ve onu ikinci kez düşünmeyeceksiniz ...*

Sonunda uyuyakaldı ve gecenin gelişini müjdeleyen kararmaya yüz tutmuş gökyüzüne uyandı. Doris elinde daha fazla çayla göründü.

"Eğer kendini pek iyi hissetmiyorsan, bu gece banyo yapmamayı önerebilir miyim?" diye ekledi. "İçerisi buz gibi. Tepsinizi ne zaman istersiniz? Saat yedi diyebilirim, böylece Yemeğin sindirilmesi için zaman lazım," diye gevezelik etti Doris ateşi yeniden yakarken.

"Eminim her şey yolunda gidecektir, teşekkür ederim.

"Şey, bu gece izinliyim, görüyorsunuz, yani salon hizmetçisi Ellen bundan sonra sizinle ilgilenecek. İhtiyacınız olursa zili çalmanız yeterli.

Çalacağım. Bu akşam yemek için kimse yok mu? Cecily sordu.

"Bildiğim kadarıyla hayır, bayan. Bay Julius istediği gibi gelir ve gider.

Bu yüzden ondan emin olamadım. Doris, Audrey'nin daha önceki sözlerini yineledi.

"Buralarda yapacak çok şey var mı? Yani, yakınlarda bir kasaba var mı?

"Evet, ama kasaba diyebileceğimden emin değilim. Haslemere'de mağazalar ve sinemalar var, ben ve Betty de bu gece oraya gidiyoruz. Errol Flynn'in oynadığı *Robin Hood*'un *Maceraları*'nı izleyeceğiz. Başka bir şeye ihtiyacınız yoksa, Ellen'a akşam yemeğinizi getirmesini söyleyeceğim.

Yedi.'

"İyi akşamlar, Doris.

"Olur hanımefendi, siz de bir an önce iyileşin.

Doris gittikten sonra Cecily -son birkaç haftadır kafası her yerde olduğu için hâlâ bitiremediği- *Muhteşem Gatsby*'yi aldı ve ateşin başına oturup okumaya başladı. Julius'un evin yakınlarında bir yerde olduğunu düşünmeyecekti.

...

Saat tam yedide kapısı çalındı ve Ellen söz verdiği tepsiyle çıkageldi. Biraz daha çorba, haşlanmış yumurta ve ince dilim tereyağlı ekmek vardı. İştahı olsa bile, yemekler pek davetkâr görünmüyordu. Yumurtaya şüpheyile dokundu. Sanki

Kaya gibi sertti. Tam ılık çorbadan bir yudum alıyordu ki kapısı bir kez daha çalındı. Gir demeye kalmadan kapı açıldı.

"İyi akşamlar Cecily. Odanızda yemek yediğinizi duydum ve ben de aynısını yapmak üzereyken, Aşçı'nın mutfaktaki beceriksizliğinden yakınmak için güçlerimizi birleştirmemiz gerektiğini düşündüm.

Julius da oradaydı, elinde onunkine benzer bir tepsi tutuyordu. "Size katılmamın bir sakıncası var mı?

"Hayır, elbette olmaz.

Tepsisini ateşin önündeki küçük masaya yerleştirip onun karşısına otururken, "Güzel," dedi. "Şimdi, üşüdüğünü duyduğuma ve akşam yemeğimizin neredeyse yenmeyecek durumda olduğuna göre, Kalbimizi ısıtacak küçük bir şey getirdim.

Julius bir cebinden burbon gibi görünen bir şişe, diğerinden de bir diş kupası çıkardı.

"Paylaşmamız gerekecek ama hayat doğaçlamadan ibaret, değil mi?" Kupaya yüklü miktarda likör doldururken ona gülümsedi ona sunmadan önce. 'Önce bayanlar. Sadece tıbbi amaçlar için tabii ki.

"Gerçekten, ben-

'Tamam, önce ben gideyim o zaman,' dedi ve derin bir yudum aldı. 'Ah, bu daha iyi. "Soğuktan korunmak için bir tutam viski gibisi yoktur.

Cecily'nin kalbi yerinden fırlayacakmış gibi çarpıyordu ve Onu sakinleştirecek bir şey. "Belki küçük bir yudum bana zarar vermez.

"Hayır, olmaz ve daha büyük bir yudum sana iyi gelebilir," dedi Julius. fincanı dudaklarının arasına götürürken onu cesaretlendirdi. "Pekâlâ,

şimdi sıra yumurtada," dedi. Cecily onun yumurtasını almasını izledi. çay kaşığı, üstüne iyice vurun, sonra bıçakla dilimleyin. 'Her zamanki gibi haşlanmış,' diye iç geçirdi. 'Teyzemle evdeki yemek standardı ve ev sahibinin şüpheli nitelikleri hakkında konuştum.

ama sağır kulaklara düşmüş gibi görünüyor. Sandalyesine geri oturdu. 'Yenmez. Yani geriye kalan tek şey içmek. Şeref. Diş kupasını aldı ve içindekilerin geri kalanını boşalttı.

"Bana New York'taki hayatından bahsetsene," dedi bardağı doldurup ona geri uzatırken. 'Ben hiç gitmedim ama

"Herkes bana harika bir şehir olduğunu söylüyor.

Gerçekten de öyle. Gökdelenler gökyüzüne doğru yükseldikçe yükseliyor, ancak büyük geniş açık alanlar var, bu yüzden asla klostrofobik hissetmiyorsunuz. Evimiz Central Park'a bakıyor ve kilometrelerce yürüyebilir ve nadiren başka bir insan görebilirsiniz. Sanırım her iki dünyanın da en iyisi. Burası benim evim," diye omuz silkti, "ve burayı seviyorum.

"Söyler misiniz, madem bu kadar çok seviyorsunuz, neden birkaç gün içinde Afrika'nın çalılıklarına doğru yola çıkıyorsunuz?

"Çünkü ... vaftiz annem beni davet etti.

"Şimdi mi davet etti? Julius'un delici kahverengi gözleri onunkilere dikilmişti. 'Avrupa'nın şu anda böyle bir karmaşa içinde olduğu ve Kenya'nın

yaklaşan bir savaşın içine çekilebilir, hikayenin bundan daha fazlası olduğunu tahmin ediyorum'.

"Ben ... evlenecektim ve işler yolunda gitmedi.

"Anlıyorum. Yani,' dedi Julius, ortak diş bardağından bir yudum daha aldıktan sonra, 'kısacası, kaçırıyorsun.

'Aslında bir şeye *kaçtığımı* umuyorum. Tamamen farklı bir yerde olmak için harika bir fırsat ve ben de bunu değerlendirmeye karar verdim.

'Aferin sana, pozitif ruh halin hoşuma gitti. Her yer kışın ortasında Woodhead Hall'dan daha iyi olmalı,' Julius

iç çekti. Ama benim kaderim bu. Tabii Avrupa'da bir savaş çıkmazsa, o zaman hiç şüphesiz bir uçakla uzak diyarlara seyahat edeceğim. ölümle yüzleşmek için üniforma. O halde insan anı yakalamalı, değil mi?" diye ekledi diş kupasını tekrar doldururken. 'Belki de yeni savaşın Rupert Brooke'u olabilirim.

Umarım son günlerim Gelibolu'da bir savaş alanında geçmez.

"Gerçekten üzgünüm ama kimden bahsettiğinizi bilmiyorum.

"Aman Tanrım, Bayan Huntley-Morgan, eğitim aldınız mı?" "Evet, Vassar'a gittim, dünyanın en iyi kadın kolejlerinden biri.

Amerika!" diye cevap verdi, yaralanmış bir halde.

'O zaman İngiliz Edebiyatı profesörünüz sizi fena halde hayal kırıklığına uğratmış. Rupert Brooke bir dahiydi ve tüm zamanların en ünlü savaş şairiydi. Size hemen onun şiirlerinden oluşan bir kitap vereceğim.

"Zevk için okumaktan hoşlansam da edebiyat bana göre değildi. Cecily omuz silkti, viskiden sonra kendini çok daha rahatlamış hissediyordu. "Sana söylediğim gibi, aritmetikte çok daha iyiyim.

'O zaman estetikten ziyade mantıksal bir beynin var. Öyleyse bunu test edelim: şimdi, ne kadar çabuk hesaplayabilirsin, uh bakalım, dokuz yüz yedi eksi iki yüz on dört.

Cecily birkaç saniye sonra, "Yedi yüz seksen üç," dedi. "Yüz yetmiş iki bölü altı mı?

"Yirmi sekiz nokta altı yineleniyor.

"Beş yüz altmış çarpı otuz dokuz.

"Yirmi bir bin sekiz yüz kırk. Cecily kıkırdadı. "Bu kesinlikle kolaydı, beni biraz cebir ya da logaritma konusunda sınavın.

'Her iki kelimenin de anlamını pek bilmediğim için zahmet edeceğimi sanmıyorum. Sen gerçekten zeki bir kızsın, değil mi? Üniversite eğitimi aldığın halde, kadın olduğun için evdeki defterleri göz açıp kapayıncaya kadar incelemek dışında, yeteneklerini hayatını kazanmak için kullanamamak seni hiç üzüyor mu?

"Dürüst olmak gerekirse, tabii ki istiyorum. Ama babam kızının çalışmasına izin vermiyor. Sanırım işler böyle yürüyor.

'Ne kadar ironik değil mi? Tek istediğim, bir şiire koyacak mükemmel kelimeleri düşünmek ve günlerimi hayal ederek geçirmek için yalnız kalmak, malikâneyi yönetmenin iplerini öğrenmek yerine - ve tabii ki defterleri karıştırmak," diye sırttı ona. "Ve

İşte siz, tüm bunları büyük bir hevesle yapabileceksen, kadın olduğunuz için bu şanstı mahrum bırakılıyorsunuz.

'Hayat asla adil değil ve sanırım bunu kabullenmemiz gerekiyor. Yani, ikimiz de çok ayrıcalıklıyız, Julius. Bir gün tüm bunlar sana miras kalacak.

Arazi ve ev, ben de bir eş ve anne olarak rahat bir hayat yaşayacağım. İkimiz de yoksulluk içinde yaşamıyoruz, değil mi?

"Kesinlikle değiliz, hayır, ama asıl soru şu, Bayan Huntley-Morgan," dedi adam ona bakarken, "para insana mutluluk getirir mi? Yani, siz mutlu musunuz? Ben mutlu muyum?"

Şu anda kendimi hiç hissetmediğim kadar mutluyum, diye düşündü Cecily. 'Şu anda iyiyim aslında,' dedi yüksek sesle.

"Ama sence gerçek mutluluğu ne getirir?"

"Şey... aşk, sanırım," dedi Cecily, yanaklarına bir kızarıklık yayılsa bile, yüzünün muhtemelen viskiden pembeleşmiş olduğunu düşünerek.

"Kesinlikle doğru! Julius sandalyesinin koluna vurdu. 'Yani, sen tüm bu mantığın altında bir yerlerde şiirsel bir ruh var.' "Herkes aşkın insanı mutlu eden bir şey olduğunu bilir.

"Ama aynı zamanda en şiddetli acıyı getirme kapasitesine de sahiptir, öyle değil mi?"

"Yapardım, evet. Diş kupasını boşaltma sırası Cecily'deydi. Yemeksizlikten ve içkiden başı dönüyordu ama yine de Dikkat. Bu şimdiye kadar bir erkekle yaptığı en lezzetli ve gerçekçi konuşmaydı.

"Gerçekten de son derece ilginç bir kadınsın, ama teyzem bitmek bilmeyen toplantılarından birinden her an dönebilir, o yüzden senden ayrılmak zorundayım. Julius da Cecily gibi ayağa kalktı. "Yarın yine ata binmeye gidelim mi?" diye sordu ona doğru adım atarken. "Tabii eğer daha iyiysen. Sonra elini tuttu ve onu kendine çekti. Cecily itiraz etmeye fırsat bulamadan, adamın ağzı onunkinin üzerindeydi ve Cecily de onu hiç öpmediği kadar tutkuyla öpüyordu

Jack. Ellerinden biri önünden aşağı kayarak göğüslerini okşadığında ve diğeri onu heyecanının farkında olacak kadar kendine çektiğinde bile onu durdurmadı.

"Tanrım, harikası," diye kulağına doğru nefes aldı.

Ancak ellerden biri bluzunun içinde bir yol aramaya başladığında -
çabayla- geri çekildi.

"Julius, yapmamalıyız ...

"Biliyorum, *yapmamalıyız*," dedi Julius, o sırada gezinmekte olan eli Cecily'nin yanağına gidip hafifçe okşadı. "Özür dilerim Cecily. Sen karşı konulmaz birisin. Daha fazla ayartılmadan, ben gidiyorum. İyi geceler.' Onu bir kez daha dudaklarından öptü,
Elini bile sürmediği yemek tepsisini alıp odadan çıkmadan önce.

Cecily kesinlikle Julius'la ata binecek kadar kendini iyi hissediyordu. 'Öpücük'ten sonraki sabah; aslında, iki gün sonra onun kollarında kokuşmuş bir at battaniyesine uzanırken, hayatında hiç bu kadar sağlıklı hissetmediğini düşünmüştü. Downs'ta güneşin doğuşunu gördükten sonra, atlarını bağlamalarını tavsiye etmişti, böylece ona çılgınlığı gösterebilecekti - evin meraklı gözlerinden uzakta, hiçbir yerin ortasında duran garip bir kare bina. İçerisi karanlık ve nemli kokuyordu ama kapı arkasından kapandığı anda kollarına düşmüştü. İkinci aşamayı geçmesine izin verirken tüm hisleri onu terk etmişti. Ve ertesi gün, üçüncü kale ...

"Ne yapıyorum ben?" diye inledi yatak odasının penceresinden dışarı bakarken, o korkunç "dördüncü kaleyi" kıl payı kaçırdıktan sonra. Sabah. 'Kenya'ya gitmeden önce iki günüm kaldı. Kenya'ya gitmek istemiyorum,' diye fısıldadı gözlerinden yaşlar gelirken. "Burada Julius'la kalmak istiyorum..."

Cecily keyifsizce yatağına doğru yürüdü ve gözlerini kapatarak yatağına uzandı. Uykusuz geçen geceler yüzünden bitkin düşmüştü, onun kollarında olmayı her düşündüğünde kalbi çarpıyordu. Yine de coşkuluydu, hiç olmadığı kadar enerjikti - en azından onunla birlikte olmak söz konusu olduğunda.

"Jack için hiç böyle hissetmemiştim, hiç," dedi dört direkli yatağın tepesine, Jack ona iyi geceler öpücüğü verdiğinde zevk almak yerine katlandığı beceriksizlikleri hatırlayarak. "Tanrım, ne yapacağım ben?"

Gelecek hakkında gerçekten konuşmamışlardı. Aslında pek bir şey konuşmamışlardı çünkü baş başa kaldıklarında Julius'un dudakları çoğunlukla onunkilere mühürlenmişti. Ama ona söylemişti dünyanın en güzel kızı olduğunu tekrar tekrar söyledi.

Daha önce hiç onun gibi biriyle tanışmamıştı ve *hatta* ona aşık olabileceğini düşünüyordu.

"*Onu* sevdiğimden eminim," dedi, ayrılma düşüncesiyle gözlerine daha fazla yaş doldu. Yine de iki gün kalmıştı, hâlâ kalmasını isteyebileceği iki gün.

O akşam Audrey'yle yemek yedikten sonra Cecily baş ağrısı numarası yaparak dışarı çıktı. Masanın karşısındaki Julius'u izlemenin acısı Onun kollarında olmadığı zaman geçen her değerli dakikanın boşa gittiğini bilerek havadan sudan konuşmak ona çok ağır geliyordu. Çarşafın arasına girerek ışığı söndürdü, zihninin sakinleşmesi ve uyumasına izin vermesi için dua etti. Tam uykuya dalmak üzereydi ki kapıya vurulduğunu duydu.

"Cecily, sevgilim, uyuyor musun?"

O daha ne olduğunu anlamadan, Julius yatakta yanı başındaydı ve kollarını ona dolamıştı.

"Julius, ne yapıyorsun? Peki ya teyzen? I-"

"Bu gece için emekli oldu. Ayrıca koridorun diğer ucunda uyuyor. Şimdi sus ve seni öpmeme izin ver.

Önce örtüleri, sonra da geceliği vücudundan sıyrıldı.

'Hayır! Yapamayız, yapmamalıyız! Yakında Kenya'ya gidiyorum. ...'

'Ama harika hissettirmiyor mu, sevgilim? İlk kez çıplak, ten tene değiyor ...' Elini tuttu ve satenin üzerine koydu-boynunun pürüzsüz derisini, sonra aşağıya doğru yönlendirdi ve göğsündeki hafif kılları, sonra karnındaki kasları ve sonra ... hissetti.

'*Hayır!* Lütfen, yapamam. Biz resmi bir çift bile değiliz.

Hem de çok öyleyiz. Tutkulu bir aşk ilişkisine bağlı bir çift. Seni seviyorum, Cecily. Seni çok seviyorum ...'

"Ben de seni seviyorum," diye mırıldandı eli serbest bırakılırken, böylece Vücudunun daha da aşağısına inmeden önce göğüslerinde gezinebiliyordu.

"Ben dönene kadar bekleyecek misin?" diye nefes aldı.

"Neyi bekleyeceğim?" dedi adam onun üzerine yuvarlanırken ve kadın onun sertliğinin kendisine doğru bastırıldığını hissederken.

"Beni, tabii ki," diye fısıldadı, zihinsel yetileri vücudunun yaşadığı harika hisler tarafından uyuşturulmuştu.

"Elbette yapacağım, sevgilim, elbette.

Julius onun içinde kendini rahatlatmaya başladığında beyni nihayet bedenine baskın çıktı.

'Hayır, Julius! Hamile kalabilirim. Yapamam, lütfen.

'Merak etme sevgilim, bunun olmasına izin vermeyeceğim, söz veriyorum. Daha önce çekeceğim. Şimdi rahatla ve bana güven.

"Ama biz nişanlı bile değiliz, Julius!

"O zaman nişanlanacağız," dedi Julius, kadının içine girmeye başlarken. "Bunun olması gerekiyordu, sevgili Cecily, değil mi?

Kısa bir an için, bir gün Woodhead Malikânesi'nin vestiyeri olursa Dorothea'nın ne kadar heyecanlanacağını düşündü. Ödül bu olursa babası bile bu gece için onu affedebilirdi.

"Evet," dedi.

Cecily ertesi sabah geç saatlerde uyandı, yatağının yanında duran seyahat saatine baktı ve saatin dokuzu geçtiğini gördü. Orada yatıyordu, hala

Dün geceki yorgunluktan dolayı uykusu gelmişti, zihni yaptığı şeyin yanlışlığından - Vassar'da üniversite yıllarında bekâretini kaybeden birçok kız olduğu düşüncesiyle hemen kendini rahatlattı - nişanlarını nasıl ve ne zaman ilan edeceklerini düşünmeye başladı. Julius aslında onunla evleneceğini ya da ne zaman evleneceğini *söylememişti* - belki de

Afrika'dan döndüğünde. Tabii bir de savaş tehdidi vardı. . .

Sonunda oturdu ve bacaklarını yatağın kenarına doğru salladı. Bütün vücudu, ağrıyabileceğini bilmediği yerlerinden ağrıyordu. Çağrı zilini çalmak için ayağa kalktığı anda, küçük bir kan lekesi gördü çarşafın altında. "Herhalde aybaşımın vakti gelmedi?" diye mırıldandı kendi kendine, kafası karışmıştı, sonra fısıltıyla söylenenleri hatırladı Vassar'daki ortak salonda konuşulanlara kulak misafiri olmuş ve kanın ne olabileceğini anlamıştı. Doris'in bunu fark edeceği düşüncesiyle yüzü kızardı,

Zili çalmadan önce üst çarşafı ve örtüyü üzerine çekti. Sonra kapısının altından itilmiş bir zarf fark etti. Doris çayla gelmeden önce aceleyle mektubu alıp yatağa oturdu ve mektubu açtı.

Sevgili sevgilim Cecily,

Bugün iş için Londra'ya gitmek zorunda kaldım.

Amca, ama umarım sen ayrılmadan önce sana veda etmek için geri dönerim. Bu hafta çok güzel geçti, sence de öyle değil mi?

Zamanında dönemezsem diye, iyi yolculuklar canım kızım. Ve yap En kısa zamanda Kenya'daki adresinizi bana yazın. İletişim halinde olmalıyız.

Julius x

Doris çay tepsisiyle içeri dalmadan önce Cecily notun alt metnini düşünmek için çok az zaman bulabilmişti.

"Günaydın Bayan Cecily, ne kadar güzel değil mi?" dedi perdeleri çekerek. 'Değişiklik olsun diye geç yattınız ama bunda bir sakınca yok, özellikle de bu akşam kokteyl partisi varken ve yarın Southampton'dan gelen uçakta olacağınız için. Doris, Cecily'nin çayını doldururken ürpererek, 'Benim yerime sen olsan daha iyi,' dedi. "Ben olsam dua ederdim, ederdim. İyi misiniz, bayan? Pek iyi görünüyorsunuz. kendin.

Pencereden dışarı bakan Cecily, Doris'e döndü ve ona gülümsedi. "Belki de uçuş konusunda biraz gerginim, hepsi bu.

"Pekala, erkenden yola çıkmak gerekiyor, o halde bu öğleden sonra valizini hazırlamaya ne dersin? Sonra partiden önce biraz dinlenebilirsin. Bu gece için saçını yeniden şekillendirmemi ister misin?

"Neden olmasın? Cecily gülümsedi, Julius'un kendisine bıraktığı notu tam olarak inceleyebilmek için hizmetçinin odadan çıkmasını umutsuzca bekliyordu. "Teşekkür ederim.

Sen, Doris. Birazdan kahvaltıya ineceğim.'

"Tamam, hanımefendi. Bana ihtiyacınız olursa arayın. Doris reverans yaparak odadan çıktı.

Cecily kapı kapanır kapanmaz notu tekrar okudu. Arkasındaki duyguları çözememişti - ya da Julius'un neden

ona bu sabah Londra'ya gideceğini söylememiştir. Belki de acelesi vardı - evet, yazdıklarına sinmiş gibi görünen soğukkanlılığın nedeni bu olabilir. Yazdıklarına sinmiş gibi görünen

Dün gece ona ne söylediğini.

Çayını yudumlarken kendi kendine, *vedalaşmak için zamanında dönmeyi umduğunu* söyledi. *Belki de bu sadece gelmeme ihtimaline karşı bir nottu.*

Kendini çok yalnız hisseden Cecily - Julius burada geçirdiği zamanın çoğunda onun oyun arkadaşıydı - daha sonra kafasını boşaltmak için parkta yürüyüşe çıktı. Mektuptaki kelimeleri tekrar tekrar gözden geçirirken midesine bir şeylerin battığını hissetti. İnsanlar genellikle çok daha fazlasını yazardı.

Ama öte yandan Julius bir şairdi.

O öğleden sonra, Doris giysilerini özenle katlayıp bagaja yerleştirirken Cecily yatak odasında volta atıyordu; hizmetçi o kadar çok konuşuyordu ki, Doris nihayet kapağı kapatana kadar Cecily'nin tek yapması gereken "evet", "hayır" ya da "gerçekten mi?" diye eklemektir.

'İşte, hepsi bitti, bayan. Artık rahatlayabilir ve partinin tadını çıkarabilirsiniz. "Julius'un bu gece partiye katılıp katılmayacağını biliyor musun?

"Bana sormayın hanımefendi, o kendi başına bir kanun. Doris demek istediğini abartmak için gözlerini devirdi. "Sık sık geceleri Londra'da. Nişanlısı orada yaşıyor. "Nişanlısı mı?

"Evet, adı Veronica. Gerçek bir sosyete kızı - onu her zaman bir derginin sayfalarında görüyorum. Evlendiklerinde ve burada yaşamaya başladığında nasıl başa çıkacağını Tanrı bilir. hiçbir yerin ortasında.'

Cecily aniden yatağa oturdu, şoktan bayılıp bayılmayacağını merak ediyordu.

"Anlıyorum. I . . . Ne zamandır nişanlılar?" - Cecily zorlukla yutkundu - "Nişanlılar mı?

"Altı aydan biraz fazla oldu sanırım. Düğün yaza ayarlandı.

"Leydi Woodhead bana bundan hiç bahsetmedi.

'Hayır, belki de yapmazdı, çünkü onaylamadığını biliyorum. Leydi Hazretleri Veronica'nın "hızlı" olduğunu ve bir sonraki gelin olmak için uygun olmadığını düşünüyor.

Evin hanımı. Sadece bir kez genç oluruz, değil mi hanımefendi ve eminim evlendiğinde sakinleşecektir. Ayrıca, onun karısı olmak için çok çalışması gerektiğini düşünüyorum, ne demek istediğimi anlıyorsanız.

Cecily kısık sesle, "Korkarım anlamıyorum," diye cevap verdi. "Lütfen açıklayın.

'Başka kadınlarla görüştüğüne dair içimde bir his var, buradaki diğer hizmetçiler de öyle. Bir kız olduğunu kesinlikle biliyorum.

Peşinde olduğu köy; ben ve Ellen birkaç ay önce bir sabah şafak vakti ateşleri yakmak için kalktığımızda onu evden kaçarken gördüğümüze eminiz. Erkekler, ha? Bazen onlara güvenmektense hayatımı tek başıma geçirmemin daha iyi olacağını düşünüyorum. Pekala, sizi biraz dinlenmeniz için yalnız bırakayım, saat beşte banyonuzu yapmak için kalkacağım.

Doris gitti ve Cecily ellerini kucağında kavuşturarak olduğu yerde oturdu, pencereden dışarı bakıyordu. Hâlâ onun varlığını içinde hissedebiliyordu, çekirdeğindeki acı, nasıl olduğunu fiziksel olarak hatırlatıyordu. Kandırılmıştı. Daha önce bazı kadınların, kendi istedikleri olduğunda bir erkeğin tatlı sözlerine inanacak kadar aptal olduklarını düşünmüştü ama şimdi neredeyse kesinlikle onların safına katılmıştı.

Adam bir kez bile Veronica'dan ya da yaklaşan evliliğinden söz etmemişti.

Tabii bu gece ilişkiyi bitirmeyi planlamıyorsa ve Londra'ya bu yüzden gitmediyse...

"Hayır, Cecily," diye fısıldadı, başını öne eğip ritmik bir şekilde bir o yana bir bu yana. "Bu kadar saf olma, böyle bir şey yapmadığını biliyorsun.

Gözlerinden biri yaşardı ama onu sertçe fırçaladı. Kendini şımartmasına izin vermeyecekti. Bu durum onun kendi eseri idi. Bütün o sözüm ona aptallıklarına rağmen çok aptalca davranmıştı.

Zekilik. O kadar *aptaldı* ki zerre kadar sempatiyi hak etmiyordu.

Bir süre sonra ayağa kalktı, sandığına doğru yürüdü, pirinç anahtarları çevirerek kilitledi ve sandığın üstüne oturdu.

Kesin olarak bildiği tek şey, bir daha asla hiçbir erkeğe güvenmeyeceğiydi.

Lake Naivasha, Kenya

"Mundui Evi'ne hoş geldin, sevgili kızım! Kiki zıplarken şöyle dedi Onları Nairobi'den üç saatlik yolculuğa çıkaran ve şimdi kalın bir kırmızımsı kahverengi kir tabakasıyla kaplı olan beyaz Bugatti'nin yolcu koltuğundan indi. Cecily arabanın içinde Yolculuğun büyük bölümünde gözleri kapalıydı, bunun nedeni kısmen arabanın etrafını Alaaddin'in lambasından çıkan duman gibi saran ve gözlerini kaşındıran tozdu, ama çoğunlukla o kadar bitkin düşmüştü ki gözlerini açık tutmak için çok fazla çaba sarf ediyordu.

"Ah!" dedi Kiki, kollarını gökyüzüne kaldırarak. 'Evde olduğum için çok mutluyum. Hadi, sana etrafı gezdirmek istiyorum. Her şeyi görmelisiniz ve sonra sizi kutlamak için şampanya içeceğiz burada olmak - ya da belki turdan önce alacağız - ve sonra ben belki daha sonra kokteyle gelmeleri için bazı arkadaşlarını arayabilir, böylece sizinle tanışabilirler'.

"Kiki, ben ... şey, yolculuktan sonra bir adım daha yürüyemem," dedi Cecily kendini arabadan dışarı atmaya ve gözlerini kırpmıyarak başarıırken.

Parlak güneş ışığı sanki göz bebeklerini delip geçiyormuş gibi hissettiriyordu. Güneşin saldırısına karşı gözlerini kapattı, biraz sendeledi ve arabanın kapısına tutundu.

"Elbette. Seni zavallı şey.' Kiki saniyeler içinde onun yanındaydı, onu sabitliyordu. "Aleeki!" diye seslendi. 'Gel de Bayan Cecily'nin ev, o düşmeye uygun. Onu koridorun diğer ucundaki Rose süitine yerleştirin - Winston'ın kaldığı süit.

"Peki, *memsahib*.

Çelik parmaklı güçlü bir kol omuzlarına dolandı.

Cecily gözlerini açtı, uzun boylu bir zenci görmeyi bekliyordu ama Onun yerine kendini kuş gibi yaşlı bir adamın şaşkın kahverengi gözlerine bakarken buldu.

"Bana yaslan, *memsahib*.

Cecily de öyle yaptı, adamdan çok utanmış olmalıydı ki en az üç katı yaşındaydı. Adam onu içeri sokup merdivenlerden yukarı çıkarırken fark ettiği tek şey, evin boğucu sıcağından sonra gelen harika serinlikti.

araba yolculuğu.

"Bu sizin odanız, *memsahib*.

Cecily doğruca köşede duran koltuğa doğru yürüdü ve olduğu yere düşmeden önce oturdu. Aleeki yatağın üzerindeki beyaz çarşafı ve kuş tüyü örtüyü çekmeye başladı - hava bu kadar sıcakken neden kuş tüyü örtü vardı ki? - Sonra uzanıp tavandaki vantilatörün ipini çekti ve vantilatör çalışmaya başladı.

"Panjurların kapatılmasını ister misiniz, *memsahib*?" "Evet, lütfen.

Cecily, geniş camlı pencerelerden içeri süzülen güneşin odadan kovulmasıyla rahat bir nefes aldı.
oda.

'Sana çay getireyim mi? Kahve?'

"Hayır, sadece su yeterli, teşekkürler.

"Su orada," dedi, yatağın yanındaki şişeyi göstererek. "Daha fazlası aşağıda. Altındaki dolabı gösterdi. "Giysiler için yardım ister misin? Hizmetçiyi çağırabilirim.

"Hayır, teşekkürler, sadece uyumam gerek.

'Tamam, *memsahib*. Yardım için zile bas, anladın mı?' Yatağın yanındaki duvarda bulunan bir düğmeyi işaret etti.

"Basacağım, teşekkür ederim.

Sonunda kapı kapandı. Cecily büyük yatağa doğru birkaç adım yürüyüp yatağa uzanırken rahatlayarak ağlayabileceğini düşündü. Yatak. Elbette soyunması gerekiyordu - kıyafetleri yolculuktan kalma tozla kirlenmişti - ama ...

Gözleri kapandı ve vantilatörden gelen esintinin sıcak yanaklarını hafifçe serinletmesiyle uyudu.

"Sevgilim, uyanma vakti geldi. Uyanmazsan bu gece asla uyuyamayacaksın. Ayrıca, bir saat içinde seninle buluşmaya gelecek arkadaşlarım var.

Vaftiz annesinin sesi Cecily'nin rüyaları arasında süzülüyordu.

"Muratha'ya banyonu hazırlattım ve seni canlandırması için bir kadeh şampanya getirdim.

'I . . . Saat kaç? Cecily mırıldandı. Sesi boğuk geliyordu ve kuru ve ağrılı boğazı yüzünden zorlukla yutkundu.

"Saat akşamın beşi tatlım. Son altı saattir deliksiz uyuyorsun.

Ve altı hafta daha uyuyabilirim, diye düşündü Cecily başını yastıktan kaldırıp vaftiz annesine bakarken.

Kiki bir papatya kadar taze görünüyordu, siyah saçları geriye doğru toplanmıştı ve makyajı mükemmeldi. Üzerindeki uzun yeşil ipek bornoz, zümrüt ve elmas küpelerini ve ona uyumlu

Kolye. Kısacası, son derece güzel görünüyordu ve kıtaları uçakla, tekneyle ve otomobille aşmış gibi de görünmüyordu.

Vaftiz annesinin ışıltılı çantasında sakladığı şey her neyse, Cecily şu anda ondan biraz alabileceğini düşündü.

"İç hayatım; söz veriyorum, mükemmel bir enerji kaynağı. Kiki bardağı uzattı ama Cecily başını salladı, büyüklerinin neden sürekli likör içmesi konusunda ısrar ettiklerini merak ediyordu.

"Yapamam, gerçekten, Kiki.

'Peki o zaman, fikrini değiştirirsen diye yatağının yanına bırakıyorum. Bu gece giymen için sandığından bir şey seçtim ve Muratha'ya ütulettim. Dolabında asılı duruyor.' Kiki

Odanın içinde gezinirken oryantal tarzda bir dolabı işaret etti ve panjurları açmaya başladı. 'Hazırlanmak için acele etmelisin sevgilim, yoksa Mundui'deki ilk gün batımını kaçıracaksın.

Kendimi ne kadar hüznü hissedersen hissedeyim, bu beni neşelendirmeyi asla başaramaz.

Cecily vaftiz annesinin pencerelerden birinden dışarı bakarken birkaç saniye duraklamasını izledi. Dudaklarından küçük bir iç çekiş kaçtı

Vaftiz kızına dönüp gülümsemeden önce.

'Geldiğine çok sevindim tatlım. Birlikte çok eğleneceğiz ve kırık kalbini onaracağız. En geç altıya kadar aşağıda görüşürüz. Kiki, kendine özgü kokusunu bırakarak odadan çıktı.

En az kendisi kadar sıradışı ve egzotik olan bu kadın, onun peşinden ayrılmıyordu.

Artık tamamen uyanmış olan Cecily ne kadar susamış olduğunun farkındaydı. Mataranın kapağını çekerek, hafif ekşi bir tadı olan ılık suyu yudumladı. Kapısı bir kez daha çalındı ve tel gibi saçları olan genç bir zenci kız

Kafa derisine o kadar yakın duruyordu ki, bir jilette kesilmiş gibi görünüyordu. Üzerinde ince bedenini saran bej renkli, sade, pamuklu bir elbise vardı. On üç ya da on dört yaşlarında görünüyordu. *Bir çocuktan biraz daha fazlasıydı Cecily.* düşündüm.

"*Bwana*, banyonuz hazır. Kız arkasındaki kapıyı gösterdikten sonra Cecily'ye işaret etti.

Cecily isteksizce yataktan kalktı ve kızın peşinden, içinde büyük bir küvet ve devasa bir tahta oturağı olan bir lavabonun bulunduğu bir odaya girdi. Daha ziyade bir tahtı andırıyordu.

Muratha sabun kalıbını, *fanilayı* ve banyonun yanında düzgünce katlanmış pamuk havlu yığını gösterdi.

"Tamam, teşekkür ederim," Cecily başını salladı ve ona gülümsedi.

Cecily daha önce bir banyoda 'lüks' yaşadığını hissetmişse bile, şimdi bu kelimenin gerçek anlamını bilmediğini biliyordu. Yolculuk

Southampton'da başlamış ve üç - yoksa dört müydü? - günler. Uçağa yakıt ikmali yapmak için birkaç kez mola vermişlerdi, sonuncusu Victoria Gölü kıyısında Kisumu adında bir yerdeydi,

Gerçi Cecily o noktada zaman ve yön duygusunu tamamen yitirmişti.

Küçük uçaktan sendeleyerek inmiş ve Kiki onu havaalanının yanındaki teneke bir kulübeye götürmüştü; burada (sonunda) Nairobi'ye giden başka bir uçağa binmeden önce üzerlerine biraz su dökmüşlerdi. Vücudu tüm bu süre boyunca bir kalıp sabun bile görmemişti. Ayrıldığından beri ne uyku ne de huzur görmüştü.

İngiltere . . .

Cecily iyice ıslandıktan sonra etrafındaki suyu inceledi, su belirgin bir şekilde bulanıktı ve üzerinde bir kum tabakası vardı

küvetin kenarlarında yüzüyordu. Temizlenmek için başka bir banyoya girmeyi çok istiyordu ama zamanı yoktu ve *bunu* doldurmak için kim bilir kaç galon insan eli taşınmıştı - görebildiği bir musluk yoktu.

Cecily odasına döndüğünde, Kiki'nin evinin kesinlikle beklediği gibi çamurdan bir kulübe olmadığı gerçeğiyle kendini rahatlattı. Büyük kare camlı pencereleri, yüksek tavanları ve ahşap zeminiyle Cecily'ye Boston'da gördüğü eski kolonyal evleri hatırlattı. Yatak odasının kendisi beyaza boyanmıştı ve bu da oryantal renkleri ortaya çıkarıyordu. Mobilya. Ortada ahşap çerçeveli ağır bir yatak, üzerinde de ağa benzeyen garip bir düzenek duruyordu.

Cecily pencerelerden birine doğru yürüdü ve ilk kez çevresine baktı.

Yüksek sesle nefes alırken elini ağzına götürdü. Kiki'nin sözleri bu manzaranın hakkını verememişti. Güneş durgun havada alçakta asılı duruyordu.

Mavi gökyüzü, tepeleri düz, tuhaf görünümlü ağaçların üzerine altın rengi bir ışık akıtıyordu. Mundui Evi'nin çimenleri geniş bir gölün kıyısına doğru zarifçe kıvrılıyor, rengârenk kuşlar ağaçların arasından süzülürken su gökyüzünün tonlarını yansıtıyordu. Renkler daha fazla görünüyordu. Daha önce gördüğü her şeyden daha canlıydı.

"Vay canına!" dedi kendi kendine usulca, çünkü manzara neredeyse Vassar'daki arkadaşlarından birinin (tabii ki teoloji okuyordu) söylemekten hoşlandığı gibi 'İncil'e ait'.

İngiltere kıyılarından ayrıldığından beri ilk kez nabızı - Julius'la ne yaptığını her hatırladığında delice hızlanan, son birkaç gündür karada ve denizde gökyüzünde zıplayıp durduğundan bahsetmiyorum bile - yavaşlamaya başladı hafifçe. Pencereyi açtı ve yüzünü sıcaklığın esintisine yasladı, bilinmeyen kuşların ve hayvanların seslerini duydu ve İngiltere ve Amerika'nın şu anda çok uzak göründüğünü düşünüyordu. Burası başka bir ülkeydi - başka bir dünya - ve Cecily ani ve tuhaf bir şekilde buranın hayatının geri kalanını şekillendirecek bir yer olduğunu hissetti.

"*Bwana?*" arkasından ürkek bir ses geldi ve Cecily'yi hayal aleminden çıkardı.

"Ben ... evet, merhaba.

"Hayır, hayır, hayır!" Genç hizmetçi Muratha ona doğru bir adım attı. "Asla, asla," dedi pencereyi sıkıca kapatırken. "Gece olmaz," diye ekledi parmağını sallayarak. "*Mbu*."

"Pardon?"

Kız parmaklarını çırptı ve küçük bir vızıltı sesi çıkardı, sonra yatağın üstündeki file parçasını gösterdi.

"Sivrisinekleri mi kastediyorsun?"

"Evet, evet, *bwana*. Çok kötü. Muratha parmağını boğazında gezdirdi ve acı çeken bir ifade takındı, ardından pencereyi çekti. Sanki sivrisinekler kilit açabilirmiş gibi sıkıca kapatıp sabitledi. 'Geceleri olmaz. Anladın mı?"

"Anladım, evet," diye abartılı bir şekilde başını sallayan Cecily, annesinin ısrarla aile doktorlarının yanında getirmesini istediği ilaç kutusuna eklediği, sıtmayı önlediği anlaşılan kinin ilacını düşündü.

Kızın dolaba gidip bu gece giyeceği elbiseyi çıkarmasını izledi.

"Yardım edeyim mi?"

"Hayır, teşekkür ederim."

"*Hakuna matata, bwana*," diye cevap verdi Muratha ve odadan dışarı çıktı.

"Canım! Kiki, Cecily Aleeki tarafından dışarı çıkarılırken onu terasta selamladı. "Tam zamanında. Kiki onun koluna girerek terastan geçirdi, sonra da yukarıya doğru değil de dışarıya doğru büyüyen garip, düz tepeli ağaçların arasından geçerek su kenarına götürdü. 'Hiç kimse olmadığı için çok mutluyum.

Başka biri daha geldi ve ilk gün batımını baş başa paylaşabiliriz. Muhteşem değil mi?"

"Evet," diye nefes aldı Cecily, güneşin uzun bir günün ardından geri çekilirken gökyüzünü turuncu ve kırmızı patlamalarla aydınlatmasını izlerken. Bir yüksek

Ağustos böceklerinin tiz korosu yükseldi ve sıcak havayı titreşimleriyle doldurdu. Kakofoni Cecily'yi ürpertti, tüyleri diken diken oldu.

sıcağa rağmen tenini ısıtıyordu. Güneş nihayet ufkun altına indiğinde, artık mor olan alacakaranlıkta gürültü daha da yoğunlaştı.

'Korkma tatlım, sadece böcekler, kuşlar ve hayvanlar birbirlerine iyi geceler diliyor. Ya da en azından ben böyle düşünmek istiyorum, ta ki saat üçte terasta bir aslanın hırıltısını duyana kadar. Sabah!" diye mırıldandı. 'Sadece seninle dalga geçiyorum, ya da en azından daha önce sadece bir kez oldu. Ve iyi haber şu ki kimse yenmedi. Yolculuktan sonra iyileştiğinde seni safari için çalılıklara götüreceğiz.

Gölün durgun sularındaki ani bir dalgalanma Cecily'nin gözüne çarptı.

"Oh, bu sadece gece yüzmeye giden bir su aygırı, Kiki omuz silkti, uzun fildişi tutucusunda bitmek bilmeyen sigaralarından birini yaktı. "Çok çirkin ve kocamanlar, batmamalarına şaşırıyorum ama gerçekten çok sevimliler. Biz onları rahatsız etmediğimiz sürece onlar da bizi rahatsız etmez. Kiki burnundaki dumanı yavaşça üfledi. 'Afrika'da yaşamın anahtarı bu: burada daha önce var olana saygı duymalıyız. Hem insanlara hem de hayvanlara.

Cecily'nin kulağına aniden bir sivrisinek vızıldadı ve Cecily ona saygı duyup duymaması gerektiğini düşünerek sivrisineği uzaklaştırdı.

'Bunlar için endişelenme,' dedi Kiki, onun hareketini yakalayarak. 'Kaçınılmaz olarak ısırılacaksınız - umarım sıtmadan ölmezsiniz - ve sonra yerel ve bağışık olacaksınız. Aloe vera da çok işe yarar. Isırıklar. Şampanya?' Kiki ona, Kiki'nin çeşitli kıyafetler giymiş birkaç çalışanının bulunduğu terasa doğru yürürlerken sordu bej pamuklu - bir masanın üzerinde barı kuruyorlardı. Cecily daha önce kendisine yardım etmiş olan Aleeki'yi tanıdı. Kıyafetleri onu diğerlerinden ayırıyordu. diğer hizmetçiler gibi. Gri bir yeleğin yanı sıra, pantolondan çok eteğe benzeyen, belden bağlanan uzun bir kareli kumaş parçası giyiyordu. Başında fesi andıran desenli bir kasket vardı. kırılmış kafası. Koyu ciddi gözleriyle Cecily'ye baktı ve barı işaret etti.

"Ya da belki bir martini?" diye önerdi Kiki. "Aleeki mükemmel bir tane yapar.

'Bu gece likör içmemem gerektiğini düşünüyorum, Kiki. Yolculuktan dolayı hâlâ çok yorgunum ve-'

"İki martini lütfen Aleeki," diye emretti Kiki, sonra Cecily'nin kolunu kendi kolunun içine soktu. 'Sana söz veriyorum tatlım, uzun yıllardır kıtalar arasında seyahat ediyorum ve yapabileceğin en iyi şey devam etmek istediğin gibi başlamak. Terasta kurulmuş olan kafe tarzı masaların önünde durduklarında, 'Otur,' dedi.

"Yani her zaman sarhoş mu olmalıyız?

'Sanırım buradaki herkesin olması gerekenden daha fazla içtiğini söylemezsem dürüst davranmamış olurum, ama bu acıyı uyuşturuyor ve her şey biraz daha keyifli. Yani, kim seksen yaşına kadar yaşamak ister ki? Eğlenceli olan tanıdığım herkes çoktan öldü!'

Aleeki martinileri getirdiğinde Kiki kısa ve boğuk bir kahkaha attı. Kiki hemen kendi martinisini aldı ve Cecily de -kaba olmak istemeyerek- aynısını yaptı.

"Şerefe tatlım ve Kenya'ya hoş geldin.

Bardakları tokuşturdular ve Kiki kendi bardağını bir dikişte boşaltırken Cecily narin bir yudum aldı ve neredeyse likörün gücünden boğulacaktı.

"Şimdi," dedi Kiki, Aleeki'ye bardağına dokunarak bir tane daha içmesi gerektiğini işaret ederek, "bu gece buralarda yaşayan bazı karakterlerle tanışacaksınız. Ve emin olun, *hepsi* karakter. Sanırım insan dünyayı dolaşp böyle bir ülkeye yerleşecekse öyle olmak zorunda. Burada hayat her yönüyle oldukça vahşi. Ya da en azından eskiden öyleydi.

Aleeki, sevgilim, gramofonu açsana. Biraz müziğe ihtiyacımız var.'

"Evet, *memsahib*," dedi ve Kiki'ye bir martini daha ikram etti.

Cecily yanında oturan kadını inceledi, mükemmel profili alacakaranlık kehribar gökyüzüne karşı duruyordu ve Kiki'nin en iyi kadın olduğuna karar verdi.

Afrika'ya yaptığı yolculukta tanıştığı kafa karıştırıcı insan,

Kiki ya coşkuluydu - dar alanda dans ediyordu

Uçağın koltukları arasında, uçak bulutların arasından geçerken ve dalarken avazı çıktığı kadar Cole Porter şarkıları söyleyerek - ya da soğuktan bayılmış, ölü uykusuna dalmıştı. Yolculuklarının son ayağında onları uçuracak olan uçağa bindiklerinde, Kiki'nin aşağıdan manzaraya baktığını fark etmişti.

"Çok güzel ama bir o kadar da acımasız..." diye fısıldamıştı vaftiz annesi, neredeyse kendi kendine, gözlerinde yaşlarla. Cecily, Kiki'nin son birkaç yılda ne kadar çok kayıp yaşadığını bilse de, Kiki bunlardan nadiren doğrudan, sadece toplu olarak bahsederdi. Ve uçan bir teneke kutuda dört gün geçirmiş olmalarına rağmen, Cecily bu kadın hakkında ayrıldıkları zamankinden daha fazla şey bilmediğini hissetti Southampton. Muhteşem güzelliğine ve annesinin deyişiyle Kiki'nin 'olağanüstü' zenginliğine rağmen, üstün sosyal Cecily'nin taklit etmeyi ancak hayal edebileceği bir güvenle, yüzeyin altında yatan bir kırılmalık hissetti.

Aleeki tarafından terasa götürülen Kiki'nin ilk konukları geldiğinde bu kırılmalıktan eser yoktu.

"Canlarım, geri döndüm! Kiki ayağa kalktı ve kucaklamaya gitti çifte kocaman sarıldı. "Ayrıldığımdan beri olan her şeyi bana anlatmalısın - Vadi'yi bildiğim için çok fazla şey olacak ve New York'ta neredeyse zatürreden ölüyordum, sana ne kadar harika olduğunu anlatamam.

Evde. Şimdi, gel ve benim muhteşem vaftiz kızıma merhaba de. Cecily, tatlım, Idina ile tanış, dünyadaki en iyi arkadaşlarımdan biri.

Cecily, annesinin ona en iyi kumaştan yapıldığını söyleyeceğine şüphe olmayan uzun, tüllü bir elbise giyen kadını selamladı. şifon. Idina pahalı bir parfüm kokuyordu, kısa saçları düzgünce dalgalandırılmıştı ve kaşları mükemmel bir şekilde kavisliydi.

"Peki bu kim olabilir? Kiki, Idina'nın yanındaki uzun boylu beyefendiye gülümseyerek sordu.

"Tabii ki Lynx!" dedi Idina İngiliz aksanıyla. "Hatırlarsın, sana onun hakkında yazmıştım. Nişanlandık. evlendim."

"Merhaba Cecily. Lynx başıyla selam verdi, sonra elini tuttu ve öptü. Cecily onun yüzünde mükemmel bir şekilde düzenlenmiş hatlar gördü ve onu değerlendiren gözler, adını aldığı hayvanın kiler gibi keskin ve zekiydi.

"Seninle tanışmak ne büyük bir zevk, canım," dedi Idina. 'Umarım Kiki Kenya'ya geldiğimden beri neden olduğum her skandal hakkında seni bilgilendirmiştir.

"Aslında çok ketum davrandı.

"Bu hiç de onun yapacağı bir şey değil. Her neyse, artık doğru yoldayım, değil mi Lynx?"

Aleeki martini ve şampanya tepsisiyle geldiğinde, 'Umarım öyledir, canım,' diye cevap verdi. 'Gerçi Idina'nın bana anlattıklarına bakılırsa, tüm eğlenceyi kaçırmışım gibi geliyor.

Idina, Kiki'ye göz kırparak, "Buralar eskisi gibi değil ama yıllar içinde edindiğimiz skandallarla dolu üne layık olmak için elimizden geleni yapıyoruz," dedi.

Katılmaktan ziyade dinlemekten memnun olan ve hâlâ çok yorgun olan Cecily, uyuklamamak için sandalyesinde dik oturmaya gayret etti. Idina ve Kiki ortak arkadaşları hakkında dedikodu yapmaya devam ederken, Lynx sabırla nişanlısının yanında oturuyordu.

Cecily, Aleeki'nin masanın üzerine altın bir semaver koymasını izledi. Kiki kapağı kaldırıncı küçük bir beyaz toz yığını ve bir dizi ince kâğıt pipet ortaya çıktı. Hâlâ Idina'yla sohbet eden Kiki semaveri kaydırarak önüne koydu, sonra bir pipet aldı ve az miktarda tozu diğerlerinden ayırdı. Pipeti burnuna soktu, eğildi ve sertçe kokladı. Pipeti çıkarırken Burnunda kalan tozları sildikten sonra semaveri Idina'ya uzattı, o da aynısını yaptı.

'Biraz ister misin, tatlım? Bu gece biraz daha uyanık kalmaya yardımcı olacağı kesin,' dedi Kiki.

"Ben, şey... hayır teşekkürler. Cecily tozun gerçekte ne olduğu ve neden ağza değil de burna çekildiği konusunda hiçbir fikri olmadığından, hiç almamaya karar verdi. Şans.

"Alice, sevgilim! Kiki bir diğerini selamlamak için bir kez daha ayağa kalktı. Terasa gelen kadın, ince bedenini saran gece mavisi ipek bir elbise giymişti. Geniş kahverengi gözleri ve zarif çenesini çevreleyen kısa siyah saçları vardı. "Bu bizim kendi kötü Madonna'mız! Kiki yeni geleni sıcak bir kucaklamayla karşıladı.

"Çiftlik kıyafetlerinle gelmediğin için teşekkür ederim canım. Bak yanında kimi getirmişsin!

"Aslında," dedi Alice, "sanırım beni sürükledi.

Cecily adamı hemen tanıdı.

New York'taki halinden oldukça farklı görünüyordu - Kaptan Tarquin

Price, akşamın sıcağına rağmen askeri kıyafetini tamamen giymişti.

"Kusura bakmayın, üstümü değiştirecek vaktim olmadı - Nairobi'den doğruca Alice'in çiftliğine geldim ve onu almak için yolumu uzattım.

"Bence çok şık görünüyorsun, Tarquin, sevgilim," dedi Kiki, ikisini masaya doğru yönlendirirken. 'Ve bak *ben* kimim Manhattan'dan buraya kadar sürüklemeyi başardınız mı?" dedi Cecily'yi göstererek.

"Aman Tanrım! Bayan Huntley-Morgan, tekrar karşılaştık.

Gelebilmene sevindim,' dedi Tarquin, Cecily'yi göstererek.

iki yanağından kibarca öpülmek için ayağa kalktı. Bir kadeh şampanya aldı ve onun yanına oturdu. "Yolculuk nasıldı?

Cecily martinisinden bir yudum alırken, "Uzun," dedi, "ve tozlu.

'Ama geldiğine memnun musun? Vaftiz annenizin burası oldukça sıra dışı bir yer, değil mi?

'Henüz bir şey söyleyemem, çünkü günün çoğunu uyuyarak geçirdim. Ama gün batımı inanılmazdı ve göl tek kelimeyle muhteşem. İnsan içinde yüzebilir mi?

"Su aygırlarının farkında olunduğu sürece, evet. Ve timsahlar, tabii ki ...

"Timsahlar mı?!

"Sadece takılıyorum Cecily, tabii ki yüzebilirsin. Su harika bir şekilde serinletiyor. Ben de birkaç sabah suya girmiştim.

Her neyse, Kenya'ya hoş geldiniz. İtiraf etmeliyim ki gelmenize oldukça şaşırdım. Bu yolculuğu yapmak cesur bir yürek ister - özellikle de bir kadınsa -.

"Umarım buraya yerleşirim, çünkü yakın zamanda geri dönmek gibi bir niyetim yok.

'Alışmak için kendine biraz zaman tanı; New York'tan çok farklı - farklı bir gezegen diyebiliriz. Ama artık buradasın ve bunu kabullenmelisin. Tüm önyargılarıyla birlikte Manhattan Cecily'den kurtul ve burada geçirdiğin her saniyenin tadını çıkar.

"Bu kadar uykulu hissetmeyi bırakabilirsem bunu yapmaya niyetliyim. Cecily bir esnemeyi daha bastırdı. "Kiki bundan biraz almam gerektiğini söyledi," dedi semaveri göstererek. "Uyanık kalmama yardımcı olacağını söyledi ama işin doğrusu ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

"Bu, sevgili Cecily" - Tarquin ona doğru eğildi - "kokain adı verilen son derece bağımlılık yapıcı ve yasadışı bir maddedir.

'Kokain! Vay canına! Demek istediğim, elbette duydum ama hiç görmedim. Yasadıysa, polisler gelip Kiki'yi tutuklayabilir mi?

"Sevgili kızım, burada "polis" biziz," diye kıkırdadı Tarquin. "Öğreneceğin gibi, Mutlu Vadi'de her şey serbest," dedi ikisi de Kiki'nin semaverden bir nefes daha çekmesini izledi. "Sen hiç denedin mi?" diye sordu ona.

'Bir centilmen asla yalan söylememelidir ve hayır dersem yalan söylemiş olurum. Yani evet, zaman zaman yapıyorum ve insana harika bir his veriyor. Ama sizin gibi genç bir bayana bunu tavsiye etmem. Eminim biliyorsunuzdur, vaftiz anneniz çok zor birkaç yıl geçirdi. Dedikleri gibi, geceyi nasıl atlatırsan atlat. Ne siz ne de ben yargılayacak konumda değiliz.

"Hayır, tabii ki değil. Yine de bu yüzden hastalanmasını falan istemem.

"Ne demek istediğini anlıyorum Cecily, ama dediğim gibi, normal kurallar ne Kiki ne de Kenya için geçerli değil ve sana verebileceğim en iyi tavsiye de bu.

Tarquin birkaç dakika sonra muhtemelen çok daha ilginç biriyle konuşmak için yanından ayrıldı. Cecily memnundu.

Kiki'nin çeşitli orta yaşlı arkadaşlarıyla tanıştırıldı, oturup toplanan kalabalık. Aleeki ve hizmetkârları etrafta vızır vızır dolaşıyor, konukların kadehlerini dolduruyor ve tepsiler dolusu Kanepeler. Bütün gün hiçbir şey yemediğini fark eden Cecily Geçici olarak bir yumurta aldı ve ısırdığında tadının tıpkı evdekiler gibi olduğunu görünce şaşırdı. Her nasılsa ateşte kızartılmış antilop yemek yerine

Amerikan tarzı lezzetler. Önüne gelen her şeyden iki tane aldıktan sonra Aleeki eğilerek onun kulağına fısıldadı.

'*Memsahib*'e bir sandviç yapayım isterse? Mutfakta da çorba var.'

"Hayır, bu kanepeler harika," diye cevap verdi, Aleeki'nin iştahını fark etmesinden etkilenmişti.

"Şimdiden yalnız ve vaftiz annen tarafından unutulmuşsun, öyle mi canım?"

Tarquin'le birlikte gelen mavi ipek elbiseli kadın Alice onun yanına oturdu. 'Kişisel algılama, bu gecenin sonunda kendi adını bile unutmuş olacak,' diye söylendi. 'Sanırım annenle New York'ta bir kez karşılaşmıştım. Beşinci Cadde'de apartman bloklarıyla çevrili o şirin evde oturuyor, değil mi?"

"Evet, öyle," dedi Cecily, Alice'in çok güzel olan ama oldukça buğulu bir görünümüne sahip gözlerine bakarak. 'I . . . Buraya yakın bir yerde mi oturuyorsunuz?" diye ekledi, konuşacak bir şeyler bulmakta zorlanarak.

"Sanırım bu "yakın "ı nasıl tanımladığınıza bağlı, değil mi? O kadar da uzak değil, en azından kuş uçuşu. Ama sorun şu ki, biz karga değiliz, değil mi? Sadece insanız, kolları ve bacakları olan ama kanatları olmayan lanet olası insanlar. Bir gün çiftliğime gelmelisin. Bütün hayvanlarımla tanışmalısın.'

"Ne tür hayvanlarınız var?"

"Aslında her türden; yıllarca evcil bir aslan yavrum oldu, ama ne yazık ki çok büyüdüğünde onu vermek zorunda kaldım.

"Bir aslan mı?"

"Evet. Silahları sevmezsin, değil mi?"

"Bir şey diyemem, çünkü hiç elime almadım ya da kullanmadım.

'Aferin kızıma, o zaman yapma. Hayvanların da kalpleri ve akılları var, biliyorsun. Onlar da tıpkı bizim gibi hissediyorlar.

İkisi de Idina adındaki kadının yanlarından geçip gidişini izledi. Lynx'le, birlikte geldiği adamla. Çift göle doğru yürüdü, sonra ötesindeki karanlıkta kayboldu.

"Biliyor musun, Idina bir zamanlar hayatımın aşkıyla evliydi," diye iç geçirdi Alice. "Uzun zaman önce onu paylaşmıştık..."

"Ah... Cecily neredeyse içkisini yudumlayacaktı. "Bu gece burada mı?"

"Hayır, ama eskiden buranın hemen köşesinde otururdu.

Gölün üzerindeki Cin Sarayı'nda. Joss Erroll'un seni baştan çıkarmasına izin verme, olur mu, canım? Bir bakirenin namusunu ondan korumayı başardığını bilmek güzel olurdu.

Cecily, Alice'in sözleri karşısında çok kızardı.

Afrika'nın vahşi düzlüklerinin insan sakinlerinin vahşiliği karşısında hiçbir şey ifade etmediğini hızla öğreniyordu - ama

Çünkü bu ona artık kaybedecek bir 'erdemî' olmadığı gerçeğini hatırlatıyordu.

"Amerika savaş çıkacağını düşünüyor mu? Alice diğer konuklara hülyalı gözlerle bakarken sordu.

Cecily, bir konudan diğerine düzensiz bir şekilde sıçrayan sohbele ayak uydurmaya çalışarak, "Sanırım o da herkes kadar karanlıkta," dedi. Yine de bir şey vardı

Alice ne kadar çılgın görünse de onun hoşuna gidiyordu.

'Umarım olmaz, yoksa burada bildiğimiz her şeyin sonu olur. Joss da buna dahil olacak elbette. Ve onun ölmesine dayanmam, anlıyor musun? Alice ayağa kalkarken şöyle dedi. 'Seninle tanıştığima memnun oldum, tatlım. Yakında beni görmeye gel.

Cecily onun terastaki kalabalığın arasında süzülüşünü izledi. Konuklardan birkaçı teneke gramofon müziği eşliğinde dans etmeye başlamıştı ve bir kadın, elleri elbisesinin arkasından aşağı kayarken dans partnerini açıkça öpüyordu.

"Yatma vakti," diye iç geçirdi ve ayağa kalktı. Gölün aşağısından gelen bir kahkaha sesi duydu, döndü ve tamamen çıplak iki bedenin sırtlarının suya doğru koştuğunu gördü. Bir iç çekişle daha yatak odasının sığınağına yöneldi.

Cecily şafak vakti bilinmeyen kuşların ve hayvanların cıvıltıları, sesleri ve gılgımlarıyla uyandı. Orada yatıyordu, umutsuzca uyudu. Dün gece saatlerce uyanık kalmış, misafirlerin şamatasından ve gramofonun çaldıklarından rahatsız olmuştu

Sabahın en az dördüne kadar yatak odasının penceresinin altında. Ondan sonra bile, boğulmuş çığlıklar ve kıkırdamalar evin içinde. Yeni uyanmış birinin kendini bitkin hissetmesi mümkün olsaydı, Cecily'nin hissedirdi. Ancak göz kapaklarını zorlayarak Yaklaştıkça gündoğumu korosunun sesi daha da artıyordu.

"Lanet olsun!" diye küfretti, hayali koyunları - ya da aslanları - saymanın işe yaramayacağını fark etti, bu yüzden yataktan kalktı, birkaç

Kendini cibinlikten kurtarmak için saniyeler harcadı, sonra pencerelerden birine doğru yürüdü ve panjurları geri çekti.

"Aman Tanrım!" diye nefes aldı, çünkü orada, göle inen çimlerin üzerinde, düz tepeli ağaçlardan birinin yapraklarını kemiren bir zürafa duruyordu.

Yorgunluğuna ve dün gece tanık olduğu her şeyden sonra hala midesini sıkıştıran endişeye rağmen Cecily gülümsemekten kendini alamadı. Odada babasının ona veda hediyesi olarak verdiği fotoğraf makinesini aradı ama Muratha'nın sandığını boşalttıktan sonra onu nereye koyduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Onu bulduğunda zürafa gözden kaybolmuştu. Yine de, diye düşündü.

Zürafa, manzara yetişkin erkekleri ağlatmaya yetiyordu.

Saat daha yedi bile olmamıştı ve gökyüzü şimdiden turkuaz renginde parlıyor, gölün üzerine pırıltılı bir ışık saçıyordu. Cecily göle doğru yürüdü.

Kiki'nin New York'tan getirmesini önerdiği pamuklu elbiselerden birini aramak için dolabına yöneldi. Aceleyle giyindikten sonra -sıcakta daha da asi bir hal alan- saçlarını üstünkörü taradı, kapıyı açtı, sessiz koridor boyunca yürüdü ve parmak uçlarında aşağı indi.

"Günaydın, *memsahib*."

Cecily arkasını döndüğünde Aleeki'nin arkasında belirmediğini görünce küçük bir irkilmeye irkildi.

"İyi uyudun mu?"

"Evet, iyi uyudum, teşekkür ederim."

"Kahvaltı ister misiniz?"

"Çok nazıksınız ama önce göle doğru bir gezintiye çıkacaktım."

'O zaman verandada sizin için kahvaltı hazırlayayım, döndüğünüzde hazır olsun. Çay mı kahve mi, *memsahib*?'"

Kahve lütfen. Teşekkür ederim, Aleeki."

Kadın kapıya doğru yürümeye başladı ama Aleeki onu hızla geçip kapıyı açtı ve yürürken küçük bir selam verdi içinden. Terasta dün geceki şenliklere dair hiçbir iz yoktu; belli ki tüm izler hizmetliler tarafından temizlenmişti. Cecily, kırılğan gözlerini bir gecede kilometrelerce yaklaşmış gibi hissettiren güneşten korumak için güneş gözlüklerini takarken

Kiki'nin 'uşıağı', vaftiz annesinin ona taktığı isimle, kendisinden bile daha az uykuyla geçen bir gecenin ardından meşhur papatya gibi taze görünüyordu. Suyun kenarında Cecily soluna baktı ve birkaç yüz metre ilerideki kıyıda güneşlenen bir grup su aygırı gördü.

"Bu gerçeküstü bir şey," diye fısıldadı kendi kendine. "Gerçekten burada mıyım?"

Gölün kenarında düşünceli bir şekilde duran banka gitti ve arkasından sarkan beyaz bir sütyeni fark etti. Dün gece Idina ve nişanlısının çıplak yüzdüklerini düşündü ve Aleeki'yi sütyenin varlığından haberdar edip etmemesi gerektiğini kıkırdayarak düşündü. Aleeki o kadar esrarengiz biriydi ki, kahvaltı masasında ona uzatsa bile gözünü bile kırpmayacağını hayal edebiliyordu.

"Belki de sadece kontrolden çıkmış bir mezuniyet partisiydi.

Cecily, suyun hemen kenarındaki bir ağaçta oturan, metalik mavi ve yeşil tüylerle kaplı bir kuşa yüksek sesle seslendi. Bunun bir yalıçapkını olduğundan oldukça emindi. Kuşun birdenbire Sarkan dalın altından suya daldı ve birkaç saniye sonra bir balık kopardı.

Cecily bir süre orada oturdu, omuzlarının rahatladığını hissetti.

Etrafındaki doğal dünyanın gününü nasıl geçirdiğini izledi. Arkasındaki evde hâlâ uyumakta olan insanlar nasıl davranmak isterse istesin, bu manzaranın ve içerdiği şeylerin kendine ait bir kalp atışı vardı ve o da bundan yararlanmaya çalışmalıydı.

Sonunda güneş onu evin bir tarafındaki gölgeli verandanın örtüsüne yönelmeye zorladı - sabahın bu erken saatinde bile bir şapka takmayı gerçekten hatırlamalıydı, aksi takdirde çilleri yüzünü bir leopar postu gibi benek benek yapardı. Terası çevreleyen, güzel kokulu çiçekler ve adını bilmediği egzotik görünümlü bitkilerle dolu bahçelerde yürüdü. Güneş ayaklarının altındaki çimenleri çoktan ısıtmıştı ve hava, başlarını nektar zengini çiçeklere daldıran böceklerle uğulduyordu.

"Her şey sizin için hazır, *memsahib*. Verandaya vardığında Aleeki onun için bir sandalye çekti. Masa kahvaltı için hazırlanmıştı, sepetlerde ya da gümüş tabaklarda her türlü yiyecek vardı.

"Teşekkür ederim," dedi Cecily, güneşten başı dönmüş gibi hissederek.

"Buyurun. Aleeki ona bir bardak su ve bir yelpaze uzattı. 'Günün sıcağında çok yardımcı oluyor. Kahvenizi doldurayım mı?

"Evet lütfen," dedi Cecily soğuk su bardağını boşaltırken ve kendini hızla yelpazelemeye başlarken. "Tanrım, bugün hava çok sıcak.

"Burası her gün sıcak, *memsahib*, ama buna alışacaksın. Parmaklarını şıklatarak, kendi yelpazesinin devasa bir versiyonunu taşıyan bir hizmetçi geldi. Yelpazeyi sallamaya başladı ve Cecily'nin baş dönmesi azalmaya başladı.

Aleeki, "*Memsahib* şapka takmalı, bu çok önemli," dedi. "Kahvenizde süt var mı?

'Sade alacağım, teşekkürler. Ve lütfen ona söyleyin, artık beni yelpazelemeyi bırakabilir. Vaftiz annem kahvaltı için genellikle kaçta kalkar?

"Öğleden önce çok nadiren. Meyve, mısır gevreği ve taze ekmek ile ev yapımı reçel ve bal var. Dilerseniz ekmeği sizin için kızartabiliriz, ancak yumurtamız da var. Güneşli tarafı yukarı Tercihiniz?"

"Sanırım şimdilik böyle iyiyim, teşekkür ederim. Cecily masaya yayılmış ziyafeti işaret etti.

Aleeki geleneksel selamını verdikten sonra verandanın kenarına çekildi. Kahvesini yudumlarken, sanki kendisine Waldorf Astoria'nın tropikal bir versiyonunda kahvaltı servisi yapıyordu. Şimdiye kadarki yemekler, ailelerinin şefinin Manhattan'da sunduğu her şeyden daha lezzetliydi. Çalışanlar da çok daha ilgiliydi.

Aleeki ona ikinci fincan kahveyi doldururken ve o da bala bulanmış, taze pişmiş muhteşem ekmekten bir dilim yerken Aleeki ona döndü.

"Ne zamandır vaftiz annem için çalışıyorsun?

"Oh, buraya gelip bu evi inşa ettiğinden beri. Uzun yıllardır, *memsahib*.

"Ağaçların ötesinde ne olduğunu görmeyi çok isterim," dedi, bahçelerin ve evin etrafına dikilmiş olan sınırı göstererek.

"Orada ne var?

'Bir tarafta bir sığır çiftliği var, diğer tarafta ise *Memsahib*'in atları var. Kahvaltıdan sonra ata binmek isterseniz, sizin için iyi bir at ayarlayabilirim.

Cecily'nin aklına aniden, Julius'la birlikte donmuş bir İngiliz parkında ata binmek, sonra da derme çatma bir ateş yakmak geldi. ve önünde birlikte ısınyıyorlardı.

'Belki başka zaman, Aleeki. Bugün hâlâ biraz yorgunum.'

'Elbette, *memsahib*. Şimdi de yumurta mı istiyorsun?

"Hayır, teşekkürler," diye mırıldandı, Julius'un anısı Kenya'daki ilk sabahının güzelliğini ve sakinliğini silip süpürmüştü.

Cecily vaftiz annesini verandada yürürken gördüğünde saat öğleden sonra ikydi. Son birkaç saatini odasında tek başına geçirmiş, yoğun öğle güneşinden kaçınmış ve penceresinden manzaranın fotoğrafını çekmek için elinden geleni yapmıştı. Bunları ailesine gönderebilmek için banyo ettirecek bir yer bulması gerekiyordu. Onlara uzun bir mektup yazmıştı. Aleeki'nin kendisi için hazırladığı kalın parşömen kâğıdına şimdiye kadarki maceralarının (çoğunu) kaydetti. Bu süreç onu zaman zaman gözyaşlarına boğmuştu; ev hiç şu anda olduğu kadar uzakta hissettirmemişti.

'Cecily, hayatım! Uyuyor musun?" diye seslendi pencerenin altından yüksek bir ses.

Öyle olsaydım, şimdi kesinlikle uyanık olurdum.

Kafasını dışarı çıkardı. "Hayır, eve aileme yazıyordum.

"O zaman hemen aşağı gel!

"Elbette. Cecily iç çekerek mektubu aldı ve aşağıya indi.

Cecily verandadaki masaya yaklaşırken Kiki, "Şampanya?" diye sordu. Vaftiz annesi tek başına oturuyordu, buz kovalarında bir şişe ve bir paket Lucky Strikes görünüşe göre onun tek besiniydi.

"Hayır, teşekkür ederim, öğle yemeğinden sonra hâlâ tokum.

"Lütfen özürlerimi kabul et tatlım," diye içini çekti Kiki, büyük bir yudum şampanya aldı ve sigaralığından bir fırt çekti. "Parti dün gece geç saatlere kadar devam etti.

Cecily, Kiki'nin hiç de üzgün görünmediğini düşündü.

'Peki, arkadaşlarım hakkında ne düşünüyorsun? Umarım sana iyi davranmışlardır. Onlara kesinlikle öyle olmalarını söyledim.

"Hepsi çok nazikti, teşekkür ederim.

"Alice'in gözüne girmişsin. Yarın bizi Wanjohi Çiftliği'ne çaya davet etti. Ondan hoşlandınız mı?

"Evet, kesinlikle ilgi çekiciydi-

'Oh, o öyle, tamam. Birkaç yıl önce Alice'in Paris'te bir tren istasyonunda sevgilisini vurduğu için yargılandığını biliyor musunuz?

'Aman Tanrım! Bu o muydu? Cecily annesinin bu skandaldan söz ettiğini hatırladı.

"Tam da o. Neyse ki onu Paris'te, aşktan anlayan bir şehirde vurdu ve cinayete teşebbüsten hapse girmedi. O gerçekten deli ve ben ona bayılıyorum.

"Bana bir zamanlar evcil bir aslan yavrusu olduğunu söylemişti.

"Sevgili küçük Samson, evet. Sadece haftada iki zebra yediği zaman gitmesine izin verdi. Kiki bir lokma daha aldı Şampanya. "Demek Aleeki sana bakıyor?

Cecily, "Evet, o harika biri," diye onayladı. "Bu mektubu aileme postalamanın mümkün olup olmadığını merak ediyordum.

'Hiç sorun değil. Aleeki'ye verin, o sizin için ilgilenecektir.

Tamam. Buraya en yakın kasaba neresi?

"Ne yapmak ya da satın almak istediğinize bağlı. Gilgil en yakın olanı, ancak tam ortasından demiryolu geçen muazzam bir çöplük. Sonra Nairobi var tabii, dün indiğimiz yer ve Nyeri, Buradan biraz uzakta, Aberdare Dağları'nın diğer tarafında, ama Wanjohi Vadisi halkı arasında popüler.

"Wanjohi Vadisi mi?

'Alice de dahil olmak üzere dün gece burada bulunan kalabalığın çoğunun yaşadığı yer. Yarın onunla çay içmeye gittiğimizde göreceksiniz. Bugün kendimi pek iyi hissetmiyorum - ben de sizin gibi muhtemelen bronşitin yanı sıra yolculuğumuzun etkilerinden de muzdaribim. Okuyacak bir kitaba ihtiyacın olursa Aleeki sana kütüphaneyi gösterebilir ve akşam sekizde yemekte buluşuruz, tamam mı?

"Tamam.

Sanki sihirli bir değnek değmiş gibi, çünkü Cecily'nin yapabileceği hiçbir fiziksel hareket yoktu.

Aleeki, hanımının yanında belirdi. Kiki ayağa kalktı, onun koluna girdi ve eve doğru yürüdü.

Cecily o gece akşam yemeği için giyinirken, vaftiz annesi hakkında bildiği -ya da kulak misafiri olduğu- her şeyi düşündü: onun bir mirasçı olduğunu ve daha da önemlisi, hem Vanderbiltler ve Whitney ailesi. İlk kocasından boşanmış, sonra Jerome Preston'la evlenmişti - Cecily onunla genç bir kızken tanıştığını, yakışıklılığından ve neşesinden etkilendiğini hatırlıyordu Doğası gereği. Tüm ailesi onun ani ve ani ölümü karşısında şok olmuştu. Beş yıl önce beklenmedik bir ölüm. O zaman annesi ona söylemişti, Kiki'nin kayınbiraderi birkaç yıl önce ölmüştü ve sadece Yakın zamanda sevgili kuzeni William bir otomobil kazası nedeniyle felç geçirmişti.

Şimdi Kiki birkaç metre ötede yatağında tek başına yatıyordu. "Ve çok üzücü," diye iç geçirdi Cecily, bu düşünce onu bir anda Mavi. "Çok üzgün.

"Korkarım hanımım bugün yine kendini iyi hissetmiyor," dedi Aleeki. Cecily ertesi gün öğle vakti Alice'in çiftliğindeki çaya gitmek üzere terasta belirlediğinde anons edildi.

"Ah canım, ciddi bir şey değil, değil mi?"

"Hayır, eminim bu gece çok daha iyi olacaktır, *memsahib*. Ama yalnız gitmeniz gerektiğini söyledi. Bunu da bir özür olarak kabul edin.

Aleeki'nin elinde iki hasır sepet vardı, biri içki şişeleriyle doluydu. Biri şampanya, diğeri de Cecily'nin ancak içinde bir tür yiyecek olduğunu tahmin edebileceği keten bir bezle örtülüydü.

Aleeki'yi evin arka tarafına kadar takip etti ve Aleeki de Bugatti'nin arka kapısını açtı; Bugatti o kadar iyi temizlenmiş ve cilalanmıştı ki güneş beyaz tavanından parlıyordu. İçerisi cayır cayır yanıyordu ve Cecily açık pencerenin yakınına tüneyerek Krem rengi deri koltuğa şiddetle oturdu.

"Bu Makena, *memsahib*. Sizi Wanjohi Çiftliği'ne götürecek olan şoför.

Tertemiz beyazlar giymiş adam ona doğru eğildi. Onu buraya yaptıkları yolculuktan hayal meyal hatırlıyordu.

Aleeki kapıyı kapatıp Makena motoru çalıştırırken, "Akşam yemeğinde görüşürüz, Bayan Cecily," dedi.

Göl boyunca yapılan yolculuk keyifli bir yolculuktu ama sadece Cecily'nin tam ortasından geçen tren hattını gördüğünde Gilgil olduğunu anladığı küçük bir yerleşim yerinden geçtiler ve her şey ilginçleşmeye başladı. Arabanın sesini hissedebiliyordu.

güçlü motor, engebeli yollarda yukarı doğru ilerlemek için zorlanıyordu.

(Amerika'da dar bir patikadan fazlası sayılmazdı) ve Kiki'nin şık ama Kenya için temelde uygun olmayan bir arabaya sahip olmasının ne kadar tipik olduğunu düşünerek gülümsedi.

Arazi. Uzakta, manzara giderek daha gür ve

yemyeşil ve doruklarında bir dizi dağ görebiliyordu. sisli bulutlarla kaplıydı. Tek dileği Makena'ya onlara ne dendiğini sorabilmektir ama birkaç denemeden sonra konuşurken, onun İngilizcesinin birkaç kalıp cümleyle sınırlı olduğunu fark etti. Saçlarını yüzüne savuran sert bir rüzgârla birlikte havanın iyice soğuduğunu fark etti. Buradaki kokular Mundui Evi'ndekilerden farklıydı. Havada gelecek yağmurun metalik kokusu ve geçtikleri çeşitli çiftliklerden yayılan odun dumanı.

Southampton'daki havaalanına giderken geçtiği İngiliz köylerine hiç de yabancı gelmeyecek evleri görünce "Tanrım!" dedi. Kusursuzca muhafaza edilmiş

Güller, trompet zambakları ve yaseminlerle çiçek açan bahçeler havayı zengin, tatlı kokularıyla dolduruyordu.

Yola çıkmalarından iki saat sonra Bugatti, benzer büyüklükte çatılara sahip U şeklindeki tek katlı bir evin önüne yanaştı.

yolda fark ettiği diğerlerine benziyordu. Bunun güneşi odalardan uzak tutmak için olduğunu düşündü ama arabadan inerken,

Cecily ısırın rüzgârda küçük bir ürperti geçirdi. Koyu yeşil çalılar çimenliği çevreliyordu ve Cecily bir antilobun çimenleri kemirdiğini gördü; büyük kahverengi gözleriyle ona baktı, sonra sakince otlamaya geri döndü.

"Merhaba hayatım, gelmişsin!

Cecily döndüğünde Alice'in büyük boy pamuklu bir gömlek ve bir çift haki pantolonla kendisine yaklaştığını gördü.

Evet, merhaba, yani merhaba Alice. Bağışla beni, manzaraya hayran kaldım. Bu ... muhteşem,' dedi Cecily, dibinde bir nehir akan yemyeşil vadiye bakarken.

'Oldukça olağanüstü, değil mi? İnsan bunu her gün gördüğünde görmezden gelme eğilimine giriyor.

'En son ailemle Avrupa'ya gittiğimde

Londra'dan birkaç günlüğüne İskoçya'nın dağlık bölgelerine. Bana biraz orayı hatırlatıyor," dedi Cecily, ev sahibesinin bir çiftliği olduğunu fark edince.

garip görünümlü yaratık boynuna memnuniyetle sokuldu. Uzun sivri burnu ve yuvarlak kulaklarıyla küçük ve kürklüydü ve Cecily'ye şekilsiz bir kedi yavrusunu hatırlatıyordu.

"Bu da ne?" diye sordu Alice, onu eve doğru takip ederken, peşinde birkaç köpek vardı.

'Bu bir firavun faresi, sadece birkaç günlük. Bahçede bir çalının altında terk edilmiş halde buldum. Elbette ona isim vermedim, çünkü isim verirsem onu evlat edinmek zorunda kalacağım, o zaman ona düşkün olacağım ve her gece benimle uyumak zorunda kalacak. Bu da köpekleri kıskandırır, ve . . . Belki hoşuna gider?'

Alice firavun faresini omzundan aldı ve kıpırdanarak Cecily'nin ellerine bıraktı. "Çok iyi evcil hayvan olurlar ve haşarat öldürmede çok iyidirler.

"Benim hiç evcil hayvanım olmadı Alice ve kısa bir süre kalacağım için onu almam doğru olmaz.

Yazık. O zaman onu tekrar doğaya salmam gerekecek ve kesinlikle yenecek. Harika koruyuculardır, çünkü yılan zehrine karşı dayanıklıdır. Bir keresinde yatak odamda bir kobra bulmuştum ve yıllardır sahip olduğum sevgili küçük Bertie yataktan atlamıştı ve onu benim için öldürdü. Onu biraz tut ve karar vermeden önce nasıl bağ kurduğunuzu gör," dedi Cecily'yi birkaç kişinin uzun bir masada oturup çay içtiği geniş bir terasa götürürken.

Cecily yaratığı kontrol etmeye çalışarak, "Ben ... tamam," dedi. omzunun üzerinden tırmanmak ve onun elinden kurtulmak için çaresiz görünüyordu. 'Vaftiz annemin bugün gelemediğini söylemeyi unuttum. Özürlerini ilettiler. Kendini iyi hissetmiyormuş.

"Aleeki daha önce beni aradı," dedi Alice neşeyle. 'Her şey daha Bizim için şampanya, ha? Hadi açalım,' diye duyurdu Makena'nın arkalarında taşıdığı sepetleri göstererek toplandı. "Bu ... Cecily'ye doğru havalı bir işaret yaptı.

"Cecily Huntley-Morgan.

Cecily firavun faresini tutmak ve toplananları selamlamak için mücadele ederken, en azından masada oturan birkaç genç yüzü görünce rahatladı.

"Ver şu sinir bozucu yaratığı bana. Alice, firavun faresini ondan aldı ve omzuna sıkıştırdı, orada memnuniyetle kıvrıldı ve kapandı. küçük pembe gözler. "Git Katherine'in yanına otur.

Cecily oturdu, kendini biraz nefessiz ve aşırı derecede darmadağın. Ayrıca çaresizce tuvaletin nerede olduğunu soruyordu.

Uzun yolculuğundan sonra, ama bunu yapamayacak kadar utangaç hissediyordu.

"Merhaba, ben Katherine Stewart," dedi yanındaki genç kadın, annesinin 'çirkin' diyeceği bir görünüşü vardı. Şişman sayılırdı ama Cecily'ye göre bunun için daha az çekici değildi, Titian rengindeki çarpıcı saçları soluk tenli yüzünün etrafında güzelce kıvrılmıştı ve bir çift parlak gözü, üzerlerindeki safir gökyüzü kadar maviydi.

Ben de Cecily Huntley-Morgan. Tanıştığımıza memnun oldum.'

"Yeni mi geldiniz? Katherine yumuşak bir İngiliz aksanıyla sordu.

"Yeni değil, hayır - birkaç gün önce hava yoluyla geldim. Uzun bir yolculuktan ve hâlâ bunun acısını çekiyorum.

"Çay mı şampanya mı? Alice'in Aleeki eşdeğeri her ikisini de seçme şansı sunduğu için Katherine ona gülümsedi. Her zaman tertemiz olan Aleeki'nin aksine,

Adamın üzerinde birkaç belirgin leke bulunan buruşuk beyaz bir cüppe ve hırpalanmış kırmızı bir fes vardı.

"Kesinlikle çay, teşekkürler.

'İyi seçim. Aslen Vadi'de büyümüş olmama rağmen, öğleden sonra herkesin nasıl içtiğine hâlâ inanamıyorum. Ve sabahları,' dedi Katherine sesini alçaltarak.

Cecily kadını yorum yapacak kadar iyi tanımıyordu ama Katherine'e sessizce başını salladı. "Günün bu saatinde çay benim için kesinlikle yeterli.

"Peki Cecily, nerede kalıyorsun?

"Naivasha Gölü kıyısında bir evi olan vaftiz annemde. Çok güzel ama buradan çok daha sıcak.

'Deniz seviyesinden bin fit daha yüksekteyiz ve akşamları sık sık ateş yakmak zorunda kalıyoruz. Belki de bu yüzden ilk yerleşimcilerin çoğu bu bölgeyi seçti - iklimi onlara İngiltere ve ev.

"Alice'e bana İskoç Dağlık Bölgesi'ni hatırlattığını söyledim, özellikle de arka plandaki mor dağlarla.

'Tanrım, benim babam da İskoç ve ben sadece yatılı okula gittim. Aberdeen diye bir yerin dışında," diye gülümsedi Katherine, "orası Highlands'in başladığı yerdir.

"Demek buraya aileni ziyarete geldin? Cecily uşanın kendisine uzattığı gümüş standdan salatalıklı sandviçten bir ısırık aldı.

"Aslında temelli döndüm. Babam aslında buraya Ben doğmadan önce annemle birlikte misyonerlik yapmışlar; ne yazık ki annem birkaç yıl önce öldü ama babam hâlâ hayatta ve nişanlım Bobby Sinclair burada yaşıyor. Evlendikten sonra Bobby'nin ailesinin çiftliğine taşınacağım - birkaç yıl önce Blighty'ye geri taşındılar - ve birlikte sığır sürüsünü yeniden inşa etmeyi ve eski evlerini yenilemeyi planlıyoruz. Katherine masanın üzerinden sevgiyle gülümsedi. Güneşten yıpranmış yüzü ve siyah saçları arasında tek tük aklar olan şişman bir adamla masaya oturdu.

"Nasıl tanıştınız?

"Bobby'yi çocukken burada yaşarken tanıdım. Benden on yaş büyüktü ama ona hep uzaktan hayranlık duydum. Tatil için okuldan eve döndüğümde benden asla kurtulamazdın, değil mi sevgilim?" diye seslendi ona.

"Evet, gerçek de bu değil mi? Bobby nişanlısına gülümsedi. "Küçük bir akrep gibiydi, her zaman onu nehirde yüzmeye götürüp götürmeyeceğimi sorardı. Sonumuzun böyle olacağı kimin aklına gelirdi?

Bir gün evlenecek misiniz?'

İkisi arasındaki sevgi çok açıldı ve birbirlerini çocukluktan beri tanıyor olmaları ve yakında evlenecek olmaları Jack'in görüntüsünü akla getirdi. Cecily kendini hatırlamaya zorladı

Uçak onu iki ülkeden daha da uzağa taşıırken Afrika'nın düzlüklerine bakarken kendi kendine ettiği yemini

Romantizme olan inancını yok eden erkekler; aşk, barındırabileceği tüm neşe ve acıyla birlikte, acele etmediği bir şeydi.

tekrar tecrübe etti.

"Burada ne kadar kalacaksın?" diye sorduğunu duydu Katherine'in.

"Oh, ben Emin değilim. Birkaç hafta sanırım.

'Eğer hala ülkedeysen, düğünümüze gelmelisin. Elli yaşın altındaki herkesi arıyoruz, değil mi Bobby?" "Evet, umarım beni de bu kategoriye dahil ediyorsundur.

saçlarım ağardı.

"Gelebilirsem çok memnun olurum, teşekkür ederim. Cecily sesini alçalttı. "Acaba nerede olduğunu biliyor musunuz, uh ...?"

"Tuvaleti mi kastediyorsunuz? Elbette biliyorum. Gelin, sizi götüreyim.

Cecily, Katherine'i eve doğru takip etti ve Kiki'nin şampanyası akmaya başladığında masadan gelen kahkahaları duydu. Evin içi çok güzeldi, ama kaotikti, köpekler aralarında koşuşturuyordu.

Bacaklar ve güzel ama tozlu antika mobilyalara benzeyen şeylerin üzerine saçılmış kitaplar ve kağıtlar.

Cecily rahatladıktan ve kendine çeki düzen vermek için çaba sarf ettikten sonra koridor boyunca dolaştı ve avluya çıktı. Ana evin yan tarafındaki bir binadan yüksek sesler geldiğini duydu ve oraya doğru yürüdüğünde bunun bir mutfak olduğunu gördü.

Katherine çok sert bir şekilde (ve akıcı bir şekilde) yabancı bir dilde konuşuyordu. Önlük giydiği için aşçı ya da hizmetçi olduğu belli olan pasaklı görünümlü zenci bir kadınla konuşuyordu. Cecily ne olup bittiğinin tek kelimesini bile anlayamasa da, bir konuda anlaşamadıkları açıktı. Kadın El kol hareketleri yapıyordu ama Katherine'in buna hiç tahammülü yok gibiydi.

Katherine onun orada durduğunu gördü, kadına son birkaç sözünü söyledi, sonra Cecily'ye doğru yürüdü.

'Tanrım, şu mutfağın halini gördün mü? İğrenç! Zavallı Alice'in karnının ağrımına şaşmamalı.

"Hasta mı?"

"Evet, bir süredir de öyle. Geçen hafta Dr. Boyle'u gördü - çünkü onu oraya ben götürdüm. İleri testler için onu Nairobi'deki hastaneye gönderiyor. Ama tabii ki, kedi uzaktayken falan ...'

"Pardon?"

"Demek istediğim, Alice'in gözü bir süredir ev işlerinde değil ve eski hizmetçisi Noel'in birkaç hafta önce gemiyi terk etmesiyle, hizmetçiler yapmaları gerekeni yapmıyorlar.

Önemli değil. Terasa doğru yürürlerken Katherine Cecily'ye gülümsedi. "Alice o Nairobi'deyken burada kalmamı istedi, yani yakında onları yola getireceğim, bu kesin.

"Alice'i uzun zamandır mı tanıyorsun?"

"Küçüklüğümde beri, evet. Annem onun arkadaşıydı, ki şimdi geriye dönüp baktığımda, korkunç derecede farklı oldukları gerçeği göz önüne alındığında, bu aslında garipti.

"Ne şekilde?"

"Alice zengin bir mirasyediydi ve Vadi'nin hedonist yaşam tarzında kesinlikle rol oynadı ve annem sade bir kadındı.

beş parasız bir İskoç misyonerle evlenmişti. Sanırım onları birbirine bağlayan şey hayvan sevgisiydi - Alice ve ilk kocası yurtdışına seyahat ettiklerinde, annem benimle birlikte buraya gelir, hizmetçilik yaparak biraz daha fazla kazanır ve hayvanlara bakardı.

hayvanat bahçesi. Masaya varıp oturduklarında Katherine, "Alice hastanedeyken gelip beni burada ziyaret edebilir misin?" diye sordu.

Masaya tekrar oturduklarında Cecily, "Çok isterim," dedi.

Katherine'den gittikçe daha çok hoşlanıyordu.

"Bak, küçük Minnie senden çok hoşlandı," diye seslendi Alice, küçük bir dachshund Cecily'nin dizine atlarken. "Hayvanlar her zaman iyi insanların kim olduğunu bilirler," dedi kendine biraz daha şampanya doldururken. Cecily bir kez daha Alice'in deyiimiyle bir bardak 'baloncuk' teklifini reddetti ve dikkatini bulutlara çevirdi çiftliğin arkasındaki sıradağların tepelerine daha ağır bir şekilde yerleşiyordu.

"Whoops! Katherine ayağa kalkarken safir gökyüzü neredeyse anında karardı ve iri yağmur damlaları düşmeye başladı. "Herkes verandanın altına!" diyerek masadan toplayabildiği kadarını sepetlerden birine doldurdu. İyi yağlanmış bir makine gibi, yağmur kuvvetini toplayıp etraflarına yağmaya başladığında konuklar sarkan çatının altındaki başka bir masaya oturmak için hep birlikte hareket ettiler.

"Bu sadece kısa bir sağanak," dedi Katherine. 'Nisan'da *gerçek* yağmur mevsimi gelene kadar bekleyin ve altımızdaki yol tepelerden akan kırmızı çamur denizine dönüşsün.

"Kulağa dramatik geliyor," dedi Cecily, "ama o zamana kadar hâlâ burada olacağımdan emin değilim.

"Gitmekten söz açılmışken, yola koyulsak iyi olur," dedi Bobby, koruyucu kolunu Katherine'in omuzlarına dolamak için gelerek. Fiziksel olarak canavar gibi bir adamdı ve müstakbel karısının üzerinde yükseliyordu.

"Yakınlarda mı yaşıyorsunuz? Cecily onlara sordu.

'Evet, kuş uçuşu buradan sadece on mil kadar batıda, ama yolda uzun sürebilir. Ata biner misin, Cecily?' Bobby sordu.

"Evet, anlıyorum. Cecily, yakın zamana kadar geçmişinin sadece küçük bir bölümünü oluşturan atların neden birdenbire şimdiki zamanda çok fazla yer alıyor.

'Dürüst olmak gerekirse buralarda dolaşmanın en iyi yolu genellikle bu. Zaten biz de eve öyle döneceğiz,' dedi Bobby.

"Seninle tanışmak gerçekten çok güzeldi Cecily," dedi Katherine sıcak bir gülümsemeyle. 'Bana bakmak için gelmen konusunda seninle temasa geçeceğim.

Alice hastanedeyken eşlik edeceğim. Bir dahaki sefere bir gece kalmalısınız - buradan Naivasha'ya dönüş oldukça uzun bir yolculuk.

Cecily, Bobby ve Katherine'in atlarına binip araba yolundan aşağı doğru tırıs gitmelerini izledi.

Bir saat sonra yağmur dinmiş ve konuklar bir kez daha dışarıda. Cecily kalkıp gitmenin kabalık sayılmayacağını umuyordu.

"Korkarım artık eve dönmem gerekiyor," dedi masanın başındaki ev sahibesine yaklaşırken, yavru firavun faresi hâlâ Alice'in omzuna yerleşmişti. "Vaftiz annem bu akşam bir yemek verecek. Cecily bunu kesin olarak bilmiyordu ama öyle olma ihtimali çok yüksekti.

'Elbette canım, Katherine'le iyi anlaşıyor olmanıza çok sevindim. O çok hoş bir kız, benim sahip olabileceğimden çok daha mantıklı. Kiki'ye selamlarımı ilet ve yakında beni tekrar görmeye gel, olur mu? Alice'in narin beyaz eli Cecily'nin elinin üzerine bastırdı. "Geçmişteki ihtişamlarıyla yaşayan bu yıpranmış ihtiyarlar yerine genç bir arkadaşla sahip olmak çok ferahlatıcı.

'Tekrar ziyarete gelmeyi çok isterim. Teşekkür ederim, Alice.

Cecily diğer konuklarla vedalaşmaya zahmet etmedi - belli ki hepsi akşam için yerleşmişlerdi, yemeklerini yiyorlardı. su gibi şampanya, kahkahaları vadi boyunca yankılanırken

araba yolu boyunca Bugatti'ye doğru yürüdü. Makena onun için kapıyı açtı ve yağmurun geride bıraktığı soğuktan korunmak için dizlerinin üzerine bir battaniye örterek onu arka koltuğa yerleştirdi.

Şampanya içmemiş olmasına rağmen, çamurlu yola girdiklerinde başının döndüğünü hissetti. Deniz seviyesinden bu kadar yüksekte hava daha inceydi, belki de bu yüzden, diye düşündü pencereden dışarı bakarken ve Büyük Rift Vadisi'nin uçsuz bucaksız genişliğinin altında belirdiğini görürken. Üstündeki bereketli yeşil bitki örtüsüyle tam bir tezat oluştuyordu ve son derece muhteşemdi.

Kütüphanesinde Afrika hakkında okuduğu kitaplardan Rift'in birkaç bin mil boyunca uzandığını ve milyonlarca yıl önce doğanın ilkel güçleri tarafından oluşturulduğunu biliyordu. Ama hiçbir şey

Okumak, insanı gerçekte, özellikle de bu bakış açısından, bu manzaranın hayranlık uyandıran büyüklüğüne hazırlayabilirdi. Batmakta olan güneş düz, büyük ölçüde ağaçsız vadi tabanını zengin bir kayısı parıltısıyla yıkıyordu ve eğer gözlerini zorlarsa, hayvanlar ya da insanlar - ya da her ikisi - olabilecek küçük noktaların neredeyse fark edilmeden hareket ettiğini seçebiliyordu.

muhteşem araziye seyretti.

"Burası ne inanılmaz bir ülke," diye mırıldandı başını pencere camına yaslarken. "Almak için çok fazla şey var," diye iç geçirdi, keşke ailesi burada olsaydı da onunla paylaşıp anlamlandırabilseydi; Manhattan ile burası arasındaki zıtlık

görkemli vadinin kendisi - ikisi birbirinden dünyalar kadar farklıydı. Kadın Hem insanları hem de mekânı kavramak istiyordu. Kendini bir fili yemeye çalışmak gibi hissediyordu - tek kelimeyle bunaltıcıydı - ama bir şekilde, yemin etmişti, bunu yapmadan önce başaracaktı eve döndü.

Bir de baktı ki Aleeki onu hafifçe sarsarak uyandırıyor. 'Eve hoş geldin, *memsahib*. Arabadan inmene yardım edeyim.

Cecily bunu yapmasına izin verdi ve birlikte terastan geçip evin içine doğru yürüdüler.

"Saat kaç?" diye sordu. "Sekiz buçuk.

"Ah. Cecily ıssız terasa baktı ve sessizliği dinledi. "Vaftiz annem bu gece dışarıda mı?

'Hayır, *memsahib*, hala kendini iyi hissetmiyor ve odasında, Uyuyorum. Acıkmış olmalısınız. Terasta bir masa kurabilirim ya da odanıza bir tepsi gönderebilirim, hangisini tercih ederseniz.

'Bir bardak süt bana yeter, teşekkürler. Banyo yapabilir miyim? Yolculuktan dolayı kendimi çok pis hissediyorum.

'Elbette, *memsahib*. Muratha'yı sütünüzü getirmesi ve küveti doldurması için yukarı göndereceğim.

"Teşekkür ederim. Cecily merdivenlere doğru yürüdü, sonra durdu. "Vaftiz annem iyi mi? Yani, ne kadar hasta?"

'Yakında iyileşecek. Merak etmeyin. Ben onunla ilgileneceğim.'

"Lütfen ona benden iyi geceler dile o zaman.

"Elbette," dedi Aleeki başıyla selam vererek. "İyi geceler, *memsahib*."

Ertesi gün, Kiki hâlâ rahatsız olduğu için Cecily minnettar hissediyordu (suçluluk duygusuyla) eve çöken huzur için. Geldiğinden beri ilk kez nefes alacak ve çevresinin güzelliğini seyredecek zamanı olduğunu hissetmişti. Aleeki onu eğlendirecek önerilerde bulunmaya hazırdı ve o öğleden sonra Kagai adında genç bir Kikuyu çocuğu tarafından göle götürüldü. Ona bazı temel yerel ifadeleri öğretmeninin yanı sıra, teknenin kenarından bir oltayı nasıl daldıracağını ve bir çekiş hissedene kadar nasıl sabit tutacağını gösterdi ve

Sonra da metalik derisi güneş ışığında gökkuşağı renginde parlayan, kıpır kıpır bir balığı çıkarmasına yardım etti. Suların durgun olduğu devasa gümüş gölün ortasında oturarak su aygırlarının karada güneşlenmelerini, sonra ayağa kalkıp cüsselerini suya kaydırmalarını ve bir kuğu kadar zarif bir şekilde süzölmelerini izledi.

Ertesi gün (Kiki'den hala bir iz yoktu) Aleeki'ye Gilgil'e kadar eşlik etti, ailesine bir mektup daha gönderdi ve Aleeki'nin tanıdığı, araba tamirhanesinin arka tarafında karanlık odası olan Alman bir adama banyo yaptırmak üzere fotoğraf makinesini götürdü. Cecily kasabada dolaştı, cadde boyunca uzanan tezgahlarda durdu, Hem tuhaf hem de tanıdık meyve ve sebzelerden oluşan geniş bir ürün yelpazesi satılıyordu.

"Bunlar muz mu? Aleeki ayak işlerini tamamladıktan sonra ona katıldığında Cecily büyük yeşil fasikülleri işaret etti.

'Hayır, *memsahib*, onlar muz. Benzerler, evet. Güveçte çok iyi giderler. Burada ona "*matoki*" deniyor. Belki aşçıdan sana biraz yapmasını isteyebilirim?'

Neden olmasın? Ayrılmadan önce kesinlikle yerel mutfağı denemek isterim.

"Bunu yapmak için bolca vaktimiz var, *memsahib*," dedi Aşçı, sebzeler için tezgâhtarla iyi bir fiyat pazarlığı yaparken.

'Hint yemekleri burada da popüler, çok baharatlı. Ben çok severim.

Cecily, sıcak ve tozlu caddede arabaya doğru yürürlerken, "İçinde baharat olan hiçbir şey yemedim," diye itiraf etti.

"O zaman köri, güveç ve *yugali* denemelisin - Kikuyu'lar arasında çok popülerdir.

"Siz Kikuyu musunuz? Cecily merakını yenemeyerek sordu. 'Hayır, *memsahib*, ben Somaliland'lıyım,' diye cevap verdi. "Somaliland'in hemen karşısında

Bu ülkenin sınırından.'

Aleeki'ye daha fazla soru soramadan arkasından gelen bir sesle irkildi.

"Cecily?

Arkasını döndü ve Katherine'in kendisine doğru koştuğunu gördü.

"Tanrım, sen olduğunu sandım! Yerleşmen nasıl gidiyor?

"Çok iyi, sanırım, teşekkür ederim, Katherine.

"Alışmak biraz zaman alıyor, ama bir kez alıştın mı, emin ol ayrılmak çok zor olacak.

Aleeki, bu Katherine Stewart. Onunla Alice'in çay partisinde tanıştım.

Aleeki başıyla selam vererek, "Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum, *memsahib*," dedi.

"Alice nasıl? Cecily sordu.

"Hâlâ Nairobi'de hastanede ve bir süre daha orada kalacak gibi görünüyor. Bobby bu öğleden sonra onu ziyaret etmem için beni buradan götürecektir.

Cecily, Alice'in sorunu her ne ise, bunun kesinlikle kirli mutfağından kaynaklanan gıda zehirlenmesinden kaynaklanmadığını hissedebiliyordu.

"Ona en iyi dileklerimi iletirsin, değil mi?

Elbette göndereceğim. Ve lütfen en kısa zamanda Wanjohi Çiftliği'ne beni ziyarete gelin. Bobby kendi çiftliğimizi düzenlemekle meşgul.

Bir ay sonra evlilik evimiz olacak o enkaz ev,' diye gülümsedi Katherine.

"Ben yalnızım. Bu cumaya ne dersin?

Cecily onay için otomatik olarak Aleeki'ye baktı.

'Elbette, *memsahib*. Ziyaret için saat kaç uygun olur?

"Bayan Cecily'nin ögle yemeğine gelmesine ve Cumartesi günü kahvaltıdan sonra ayrılmasına ne dersiniz? Katherine bunu önerdi.

"O zaman ben her şeyi ayarlarım," diye cevap verdi Aleeki.

"Bobby'yi bulmaya gitmeliyim; bankada çiftliğe daha fazla sığır almak için kredi ayarlıyor" - Katherine kaşlarını kaldırdı - "ama hafta sonunda görüşürüz. Hoşça kal, Cecily.

"Hoşça kal, Katherine. Ve teşekkür ederim.

"Katherine hiç Mundui Evi'ni ziyaret etti mi? Aleeki her zamanki gibi gerçek bir fırın olan arabaya binmesine yardım ederken Cecily sordu.

Aleeki arka kapıyı sıkıca kapattıktan sonra Makena'nın yanındaki ön koltuğa tırmanmadan önce, "Hayır, geldiğini sanmıyorum," diye cevap verdi.

Cecily camı indirdi, yelpazesini çıkardı ve olabildiğince hızlı bir şekilde çırpıp, korkunç baş dönmesini tekrar hissetti ve Aleeki'nin dışarıdan gelen kibar sözlerine rağmen neden yeni arkadaşının Mundui Evi'nde hoş karşılanmadığını açıkça belirttiğini merak etti.

Planlanan geceleme vakti gelip çatığında Cecily bir arkadaşına ihtiyaç duyuyordu. Beş gün daha geçmişti ve vaftiz annesi hâlâ odasından dışarı çıkmamıştı. Aleeki'ye Kiki'yi görmesine izin verilmesi için yalvarmış olsa da, cevap her zaman '*Memsahib* uyuyor' olmuştur. Gün boyunca çeşitli noktalarda

Cecily bir hafta boyunca vaftiz annesinin orada ölü yatıp yatmadığını gerçekten merak etmişti ve Aleeki bunu ona söyleyemeyecek kadar korkmuştu.

O sabah kahvaltıda Cecily tam Wanjohi Çiftliği'ne gitmeden önce Kiki'yi ziyaret etmesi konusunda ısrar edecekti ki Aleeki ona bir zarf uzattı. Zarfı açtı ve içinden Kiki'nin pahalı bir kâğıdını çıkardı. kabartmalı not kâğıdında, vaftiz annesinin tanıdık zarif yazısını gördü.

Sevgili kızım,

İhtiyaçlarınıza cevap veremediğim için beni affedin - kendimi Rahatsızım. Eminim dinlenmek rahatsızlığıma çare olacaktır ve o zaman kaldığınız süre boyunca hizmetinizde olacağım.

Şimdilik, Aleeki'nin her isteğinizle ilgilendiğini umuyorum. Bana Wanjohi Çiftliği'nde Katherine'i ziyaret edeceğini söyledi. Keyfini çıkarın!

*Kocaman bir
öpücük, Kiki*

Aleeki kahvaltıdan sonra onu Bugatti'ye bindirirken en azından vaftiz annesinin hayatta olduğunu ve artık Mundui Evi'nden ve onun tuhaf sessiz atmosferinden gönül rahatlığıyla uzaklaşabileceğini düşündü.

'Cecily! Başarmışsın. Cecily Wanjohi Çiftliği'nin girişinde arabadan inerken Katherine, "Burada olmanızdan çok mutluyum," dedi.

"Ben de burada olduğum için çok mutluyum," diye cevap verdi Cecily, Makena sadece küçük gece çantasını değil, bir sürü hasır sepeti de indirirken.

şampanya ve yemek - Kiki'nin izniyle.

"Tanrım! Vaftiz annen bu gece bir parti verdiğimizizi mi sanıyor? Eve doğru yürürlerken Katherine Cecily'nin koluna girdi.

"Belki de şampanya içmeden hiçbir ziyaret tamamlanmış sayılmaz.

Katherine, Cecily'yi bir hafta gibi kısa bir süre içinde artık bir ev haline gelmiş olan eve götürürken, "Görüyorum ki buradaki ipleri çoktan öğrenmişsin," dedi.

kökten yenilenmiş iç mekan. Kitap ve kâğıt yığınları ortadan kalkmış, köpek ve diğer bilinmeyen evlatlıkların pis kokusu

Vahşi yaşam, tatlı cila kokusu ve parlak maun masanın üzerine yerleştirilmiş zambak ve güllerle kamufle edilmişti.

'Tanrım! Burada mucizeler yaratmışsın,' dedi Cecily, Katherine ona yatak odasını gösterirken.

'Teşekkür ederim, korkarım bu Alice'ten çok benim için - kaos içinde yaşamaya dayanamıyorum,' dedi. 'Geçici bir ev bile yaptırdım. Alice'in köpekleri için tavuk telinden bir barınak. Ancak korkarım burayı ikinci evleri olarak gören maymunlar o kadar kolay kontrol altına alınamıyor. Sizce ben zalim miyim?

Kadın hizmetçilerden biri aceleyle gece çantasını odasına taşıırken Cecily, "Hiç de değil," diye cevap verdi. "Lütfen ona çantayı açmamasını söyleyin - içinde geceliğim, diş fırçam, yedek kıyafetlerim ve temiz iç çamaşırlarımdan başka bir şey yok.

"Korkarım öyle olacak," dedi Katherine, sonra da yarı dehşete düşmüş görünen kıza emirler yağdırdı. "Hepsi ne olduklarını unuttular.

İyi bir ücret ödeniyor ve Alice tarafından iyi bakılıyorlar. Karşılığında, aslında biraz iş yapmaları gerekiyor. Eminim susuzluktan kavrulmuşsunuzdur. Terasta hazır ev yapımı limonata var.

"Ama şampanya yok mu? Katherine kıkırdarken Cecily dehşete düşmüş gibi yaptı.

Terastaki sandalyelere yerleştiler ve Cecily önünde uzanan yeşil otlakların ve aralarından akan nehrin ışıltısının manzarasını seyre daldı.

Antiloplar, atlar ve keçiler

özgürce dolaşıyor ve hafif taze esinti yüzünü okşuyordu. "Alice

nasıl? Cecily lezzetli şarabından bir yudum alırken sordu limonata.

Korkarım pek iyi değil. Midesine bir dren takılması gerekti. William - yani Dr. Boyle- ağrıların yıllar önce Paris'te aldığı kurşun yaralarından kaynaklanabileceğini düşünüyor.

"İyileşecek mi?

"Umarım, gerçi kendine pek iyi bakmıyor.

"Tanrım. Alice'in ne kadar karmaşık bir hayatı olmuş. Önce onu sonra da kendini vurmak istediğine göre adamı çok sevmiş olmalı.

"Hikayenin birçok versiyonunu duydum, ama görünüşe göre Raymund onunla evlenemeyeceğini, çünkü evlenirse ailesinin onu mirastan mahrum etmekle tehdit ettiğini söyledi. "Tanrım, insanlar aşk için neler yapıyor, değil mi?

Katherine içini çekti. 'Yine de, aniden benimle evlenemeyeceğini açıklarsa Bobby'yi vurabileceğimi düşünüyorum. Onsuz bir hayat düşünemiyorum.

"Peki ne zaman ve nerede evleneceksiniz? Cecily sordu.

"Ne zaman olduğuna gelince: Bir aydan kısa bir süre içinde. bahsettim. Ancak söz konusu yer olduğu sürece, her şey oldukça karmaşık bir hal aldı.

"Neden?

"Babam Tumutumu'da, Aberdare Dağları'nın hemen diğer tarafında bir misyonda çalışıyor ve yıllardır orada. Yerel dili akıcı bir şekilde konuşuyor ve sizin de duyduğunuz gibi ben de öyle.

Orada evlenmemi istiyor ama kilise bir kulübe ve Idina ile diğerlerini burada görebileceğimden emin değilim.

Özellikle de yağmurlar başlamışsa, şık düğün kıyafetleriyle gelirler," diye kıkırdadı Katherine.

'Elbette bu senin düğünün ve senin kararın olmalı?

'Benim ve Bobby'nin, evet, gerçi evlendiğimiz sürece umurunda değil. Ama annemle babamın Kenya'ya ilk geldiklerinde misyonda yaşadıklarını anlamalısınız. Sonra ben dünyaya geldiğimde, babam sık sık müjdeyi duyurmak için çalılıklara gittiğinden, annem en azından birkaç arkadaş edinebilmem için bize vadide küçük bir ev yaptırmayı konusunda ısrar etti.

"Bu mantıklı," diye kabul etti Cecily. "Yani iki dünya arasında mı büyüdün?

Evet, sanırım öyle. Dürüst olmak gerekirse, ikisini de seviyordum. On yaşındayken okula gönderildim, ama tatillerde zamanımın çoğunu annemle ve sinir bozucu Bobby ile burada geçirirdim, ama sonra en az iki hafta babamla misyonda kalacağım. Bu da beni Bobby ve benim düğümü nerede atmamız gerektiği gibi zor bir konuya geri getiriyor. Sanırım sonunda bir uzlaşmaya vardık; Bobby ve ben Tumutumu'daki misyonda resmi olarak evleneceğiz, bu da babamı mutlu edecek, ardından resepsiyon ertesi gün Muthaiga Club'da yapılacak. Sevgilim Alice, düğün masraflarını bizim karşılamamız konusunda ısrar etti.

Yeni evimize birkaç parça mobilya yerleştirmek için bir çek vermenin daha faydalı olabileceğini önermeme rağmen, düğün hediyesi. Kendi evliliklerindeki felaketlerden sonra bile çok eski bir romantik. Ve tabii ki bu bir parti için de iyi bir bahane,' dedi.

alaycı bir şekilde ekledi. 'Umarım katılabilecek kadar iyi olur. Peki, sen ne düşünüyorsun?

"Bence mükemmel bir çözüm gibi görünüyor. Balayına nereye gidiyorsunuz?

"Tanrım, kesinlikle hiçbir yere," diye gülümsedi Katherine. "Bobby'nin ailesinin eski çiftlik evine taşınacağım, size söylediğim gibi zavalılık büyük günden önce yenilemek için elinden geleni yapıyor. Bu olacak

Balayı yeterince güzeldi, ayrıca bir sığır çiftliğini yeniden kurmak riskli bir iş. Bobby'ye hayvanlarla ilgili yardım edeceğim - en azından Dick'in yanında geçirdiğim yılları bir şekilde değerlendirebileceğim.

"Affedersiniz?

"Edinburgh'daki Dick Vet koleji - ben kalifiye bir veterinerim, Cecily, Bu da sığırları sağlıklı tutma konusunda kesinlikle yardımcı olacaktır. Bobby'nin - ve yakında benim - en yakın komşum olacak olan Bill Forsythe, her ikimizi de modern sığır yetiştirme yöntemleri ve aşılama, böcek ilacı banyoları ve benzerlerinin incelikleri konusunda eğitiyor. Çok sayıda hayvanı bir arada bulundurduğunuzda endişelenmeniz gereken çok fazla hastalık var - şarbon, rinderpest, BPP. Bedava yemek bulmaya çalışacak aslanlardan bahsetmiyorum bile," diye ekledi Katherine. 'Aslında, Bill'i bu akşam yemekte bize katılması için davet ettim - sizi uyarmalıyım, oldukça karakterli biri.

'Sorun değil, yavaş yavaş yerlilere alışmaya başlıyorum. Buralarda ilginç kişilikler olduğu kesin,' dedi Cecily.

'Bill'in Maasai kabilesiyle özel bir ilişkisi var - yüzyıllar boyunca geliştirdikleri doğal ilaçlarla bize öğretecekleri çok şey var.

"Buradaki personel Maasai mi? Mutfak bloğundan bir kadın elinde bir süpürgeyle çıkıp iç avluyu çevreleyen üstü kapalı verandadaki tozu süpürmeye başladığında Cecily sordu.

'Hayır, Kikuyu. Maasai'ler göçebedir - hayatlarını sığırlarıyla birlikte ovalarda geçirirler. Ev hizmetlileri genellikle Kikuyu olur ve Ada -burada bilinen adıyla- Alice daha fazla yardımcı ararken annem tarafından misyondan tavsiye edildi.

"İyi hizmetçiler olduklarını düşünüyor musunuz?

"Sağlam bir liderlikleri olduğu sürece kesinlikle var. Genel olarak çok sadık insanlardır. Şimdi, bu kadar yeter; söyleyin bana Manhattan'da ne yapıyorsun?"

"Pek bir şey yapmıyorum. Nişanlıydım, görüyorsunuz, ve sonra, şey, nişanlı değildim.

'Ah, yani kırık bir kalbi onarmak için mi buradasınız? Kaç yaşında olduğunuzu sorabilir miyim?

Bu yıl yirmi üç olacağım. Yaşlı bir kız.'

"Pek sayılmaz! Katherine kıkırdadı. "Bu yıl yirmi yedi yaşındayım. Onu seviyor muydun?"

"Sevdiğimi sanıyordum, evet, ama gerçekten, erkeklerle işim bitti.

"Göreceğiz. Katherine gülümsedi, sonra ayağa kalktı. "Pekâlâ, sanırım öğle yemeği vakti geldi.

Katherine'in daha bu sabah nehirden toplandığını söylediği lezzetli baharatlı balığı yediler.

"Mundui Evi'ni hiç ziyaret ettiniz mi? Cecily sordu, Aleeki'nin yeni arkadaşına karşı ihtiyatlı soğukluğunu hatırlayarak.

"Hayır, annem ve babam bu durumu hiç onaylamadılar.

Happy Valley seti. Alice dışında, tabii ki, çünkü Hayvanlar. Yine de çok güzel olduğunu duydum ve belli ki Kiki çok cömert biri.

"Evet, öyle ama ... şey, onun için endişeleniyorum," diye itiraf etti Cecily. Günlerdir odasından dışarı çıkmadı. Tek bildiğim Yaşıyor çünkü bu sabah ayrılmadan önce bana bir mektup yazdı. Tekrarlayan bir hastalığı olup olmadığını bilmiyorsun, değil mi?

Hayır, sanmıyorum Cecily. Şimdi seni ahıra götürüyüm de biraz gezelim. Sana bazı şeyleri gösteririm. bölgedeki güzellik noktaları.'

Hem Katherine'in anlattığından daha fazlasını bildiği hissini hem de tekrar ata binme düşüncesini bastırdı - Kenya'da uzun süre kalacaksa *kelimenin tam anlamıyla* ata binmesi gerektiğini biliyordu Cecily başını salladı.

"Teşekkür ederim, çok isterim.

Neyse ki arazi zorlayıcıydı ve Cecily, Julius'la en son ne zaman ata bindiğini düşünmek yerine kısağa nehir kıyısı boyunca rehberlik etmeye devam etti. Serin, temiz havayı, kuş seslerini ve yanı başındaki nehrin huzurlu akışında parıldayan güneş ışığını içine çekti. Atlar su içmek için durduklarında Cecily aşağıda uzanan geniş düzlüklere, yemyeşil vadiye baktı.

'Biliyor musun, sanki buradaki İngiltere aşağıdaki Kenya'ya yapıştırılmış gibi geliyor,' dedi.

'Haklısın, oldukça öyle. Şimdi, Bobby ve Bill birazdan gelirler, o yüzden geri dönmeliyiz.

Cecily, çekmeceli dolabın üzerine yerleştirilmiş ılık su dolu kapta elinden geldiğince yıkandıktan sonra temiz pamuklu bir elbise giydi, saçlarını topladı ve dışarı çıkıp Katherine ve güneşin vadinin üzerinden batışını izledi. Güneş ufkun altında kaybolurken Cecily terastan gelen taze esintiyle titredi. Şalını omuzlarına doğru çekerek serinlemenin tadını çıkardı.

İkisi de yaklaşan motorların homurtusunu duydu.

"Çocuklar geldi," dedi Katherine ve Cecily onu takip ederek iki eski görünümlü üstü açık pikabın az önce durduğu araba yoluna çıktı. Bobby birinden indi, onu Cecily'nin Bill olduğunu tahmin ettiği başka bir adam izledi.

'Dediğim gibi Cecily, Bill'e güvenmemeye çalış. Yıllar geçtikçe yerleşmiş ve toplum içinde nasıl davranması gerektiğini unutmuş.

Katherine, iki adam onlara doğru yürürken fısıldadı.

Uzaktan bakıldığında Bill'in ne kadar genç ve zayıf göründüğüne şaşırılmıştı ama yaklaştıkça, bol kumlu saçlarına rağmen saçları, bronzlaşmış yüzüne kazınmış derin çizgiler olduğunu gördü. Tahminini yukarı doğru revize ederek kırk yaşlarında olduğunu tahmin etti. Ayrıca belli belirsiz tanıdık geliyordu.

Katherine, Bobby'den bir öpücük almak için uzanırken, "Merhaba hayatım," dedi. "Bill, nasılsın?

"Oldukça iyiyim, teşekkür ederim. Sesi alçak ve oldukça boğuktu, kırılmış bir İngiliz aksanı vardı.

Hep birlikte terasa doğru yürürlerken Katherine, "Bu Cecily Huntley-Morgan, New York'tan yeni geldi," diye onu bilgilendirdi.

Cecily, Bill'in uzaklara bakmadan önce mavi gözlerinin kendisini değerlendirdiğini hissetti.

Birkaç saniye sonra, "Yazık sana," dedi. "Orada yaşamak.

'Manhattan'da yaşamayı seviyorum. Harika bir yer ve benim evim," diye karşılık verdi Cecily, birden kendini savunmaya geçmiş hissederek.

"Tüm o gülünç derecede yüksek binalar, o küçücük adada sıkışık bir şekilde bir araya toplanmış insan sayısından bahsetmiyorum bile.

'Bill'e aldırma Cecily. O çok uzun zamandır çalılıkların arasında, değil mi? Herkes otururken Katherine erkeklere şampanya ya da bira ikram etti.

Bill bir ÇiÇe bira alarak, "Tanrıya Çükür durum böyle," dedi. "Bildiğin gibi, Katherine, insanlardan pek hoşlanmam.

Bill'in tuhaf, neredeyse hipnotize edici bakışları bir kez daha Cecily'nin üzerine çevrildi. "Uygarlık dediğin şeyin klostrofobisine geri dönmeden önce burada ne kadar kalacaksın?"

"O bilmiyor Bill, ya sen Cecily?" diye araya girdi Katherine. Cecily şampanya kadehine uzanarak, "Hayır, bilmiyorum," diye cevap verdi. Bu adamın ani tavırları onu sinirlendiriyordu.

"Hiç çalılığa çıktın mı?" "Hayır.

"O halde Afrika'yı henüz tam anlamıyla deneyimlemediniz.

"Eminim onu götürmek için bir fırsat bulacağız, değil mi Bill?" dedi Bobby.

Cecily, Bill'in masanın altından bir şeye baktığını fark etti.

"Pekala," dedi sonunda gözlerini ve kadehini ona doğru kaldırarak.

"En azından diğer Amerikalıların -örneğin o korkunç Preston denen kadının- ısrarla giydiği o gülünç yüksek topuklu ayakkabıları giymiyorsun.

Cecily neredeyse şampanyasını yudumlarken boğuluyordu.

Katherine'e baktı, sessizce yol göstermesi için yalvarıyordu.

Katherine sakince, "Kiki Cecily'nin vaftiz annesidir, Bill," dedi. 'Şimdi, Tanrı aşkına, zavallı kızı korkutmayı bırak. O vaftiz annesine hiç benzemiyor. Ve sırf Amerikalı diye onu bir kalıba sokmamalısın. Asla bir kitabı kapağına göre yargılama, hatırladın mı? Ee, siz ikiniz bugün nasılsınız?'

Cecily, Bobby'nin gittikleri sığır müzayedesini ve kaç tane 'kelle' aldığını anlatmasını gönülsüzce dinledi.

"İyi iş çıkardı," dedi Bill, geldiğinden beri adamın ağzından çıkan ilk olumlu sözdü bu. "Boran'ı iyi bir fiyata aldı.

'Senin yardımınla, Bill. Gözünüzü boyayamayacaklarını biliyorlar. Bill bu bölgede sığırlarla ilgili bilgisiyle ünlüdür,' dedi Bobby. Cecily'ye ekledi.

"Peki siz ne hakkında bilgi sahibisiniz Bayan Huntley-Morgan? diye sordu Bill.

"Muhtemelen fazla bir şey değil," diye omuz silkti Cecily, Bill'in kendisine ve vaftiz annesine karşı kabalığından hâlâ rahatsızdı.

'Oh, hadi ama, Cecily. Bill'in seni üzmesine izin verme. Katherine Bill'e sert bir bakış attı. "Herkesle ilk karşılaştığında böyle yapar, değil mi?

"Bildiğin gibi, uzun zamandır kibar toplum içinde yaşamıyorum.

"Büyülenmişsindir, eminim. Bobby gözlerini devirdi ve Bill'e göz kırptı. "Şimdi, ikimiz de açlıktan ölüyoruz. Akşam yemeğinde ne var?

Akşam yemeğinde, diğerleri Bobby'nin sığır çiftliğinden ne kadar çabuk kâr edebileceği ve bankanın kredisinin geri ödenmesini istemesini ne kadar geciktirebileceği üzerine konuşurken Cecily, Bill'in dikkatinin kendisinden uzaklaşmasına minnettardı.

"Bu daha çok Bobby'nin yağmur mevsimi boyunca tepelerde ya da ovalarda hayvanlarla ne kadar zaman geçirmesine izin vermeye hazır olduğuna bağlı, Katherine. Geçen hafta sadece bir haftalığına uzaktaydım.

Kasım ayında, Nairobi'de ilgilenmem gereken işler vardı. En az yüz kelle kaybettiğimi tahmin ediyorum.

"Nereye? Cecily ilk kez ilgilenerek sordu. "Maasai'ye tabii ki.

'Ama ben onların sığırlarınıza baktıklarını, sizin için çalıştıklarını sanıyordum. . . '

'Bazıları öyle, ama etrafta pek çok farklı Maasai klanı var. bu bölgelerde. Maasai'ler Kenya'daki tüm inekleri kendilerine ait olarak görürler. İnekler kabile için kutsaldır ve nadiren sığırları kendileri öldürseler de diğer klanlarla mısır ve sebze karşılığında takas edebilirler.

"Ama inekler size mi ait?

'Teknik olarak evet, ama para *mzungularla* el değiştiriyor onlar için pek bir şey ifade etmiyor.

Katherine, 'Mzungu beyazlar için kullanılan yerel bir terim,' diye açıkladı. 'Onları kovamaz mısın ve seninle ilgilenecek başka insanlar bulamaz mısın?

Sığır mı?' diye sordu Cecily.

Bill ona baktı. 'Hayır, Bayan Huntley-Morgan, yapamam. Onlarla mükemmel bir ilişkim var - birçoğu arkadaşım oldu.

Ödemem gereken bedel yılda birkaç düzine büyükbaş hayvan olacaksa, öyle olsun. Buraya ilk Maasai'ler geldi ve çeşitli Yetkililerin onları uzaklaştırma ve çit içine alma girişimlerine rağmen geleneksel göçebe yaşamlarını sürdürüyorlar. İneklerle simbiyotik bir ilişkileri var; ineklerin kanını emip içiyorlar ve bunun kendilerine güç ve sağlık vereceğine inanıyorlar.

"Bu kulağa son derece iğrenç geliyor," dedi Cecily.

"En azından inekler aslanların aksine insan kanının tadını sevmiyor," diye karşılık verdi Bill.

"Ben henüz bir aslan ya da fil görmedim.

Bill sanki bir şey düşünüyormuş gibi bir süre sessizce ona baktı. Sonunda konuştu. 'Yarın Bush'a gidiyorum, Bayan Huntley, sana her ne deniyorsa. Gelmekte özgür müsün? Yoksa sorulduğu için içkiyi bırakacak mısın?'

'Ah Cecily, gitmelisin! Biz de seninle geleceğiz elbette,' dedi Katherine hemen. 'Bill beni on bir yaşındayken götürmüştü. O zaman bana Maasai kızlarının kadın olma yaşı olduğunu söylemiştin, hatırlıyor musun?'

"On bir yaşında mı?!" dedi Cecily.

"Çoğu on iki ya da on üç yaşında evlenmiş ve hamile kalmış oluyor, Bayan Huntley-thingummy," dedi Bill.

"Ah, lütfen! Bana Cecily deyin,' diye iç geçirdi Cecily, Bill'in onu kızdırmak için elinden geleni yaptığını bildiği için artık çileden çıkmıştı.

"Zorunda mıyım? Korkarım bu isimden nefret ediyorum. Batı Sussex'te yaşayan büyük bir teyzem vardı. Tam bir ejderha olmasına rağmen

Ailem beni ve ağabeyimi yaz tatillerinde hep onunla kalmaya gönderirdi. Adı Cecily idi.

"O zaman böyle kötü anıları canlandırdığım için özür dilerim, ama bunun için suçlanamam, değil mi?

Katherine, "Bill," diye onu uyardı, "zavallı kızı rahat bırak.

Ama Bill hâlâ ona bakıyordu. Ve o bakışta ve Batı Sussex'ten söz edişinde Cecily sonunda onun kim olduğunu anladı.

'Peki senin adın Bill mi? Bill Forsythe?'

"Evet, hem de çok sağlam bir İngiliz ismi.

'Kardeşin binbaşı, değil mi? Ve büyük teyzenizin söylediği yerde, Batı Sussex'te yaşıyor?

"Şey, evet. Öyle ve yaşıyor. Nereden biliyorsunuz?

"Yakın zamanda İngiltere'de tanıştım. Cecily bunun Bill'i bir an için sinirlendirmiş gibi görünmesinden memnun oldu.

"Sahi mi? Nerede ve ne zaman?

"Sussex'teki Woodhead Hall'da, yaklaşık üç hafta önce. Oraya Leydi Woodhead tarafından davet edildim, kendisi de yakınlarda oturuyor.

'Binbaşının dediği gibi, çok şaşıracağım. Buraya ilk taşındığımda sevgili ağabeyim Kenya'yı ziyarete geldi ve çok tatlı bir karısı olmasına rağmen Muthaiga Kulübü'nde bulabildiği her eteğin altına girdi. Evli misiniz?'

"Hayır.

Katherine masanın diğer tarafından Cecily'ye güven verici bir bakış atarak, 'Ve senin gibi Bill, o da aşkla ilgilenmiyor,' dedi.

"Söylememe izin verirseniz, bu oldukça iyi bir ifade. Bill başını kaldırdı kaş. 'Kesinlikle senin yaşımda. Aşkın bir efsane olduğunu anlamam otuz sekiz yaşıma kadar sürdü. Her neyse' - Bill ayağa kalktı ve Bobby'ye döndü: 'Yarın erken kalkacağımız için sen ve ben gitmeliyiz.

"Elbette," Bobby başını salladı, sonra ayağa kalktı ve Cecily arkadaşına tamamen hayran olduğu izlenimini uyandırdı. "Peki, ilk safarine çıkma cesaretini gösterecek misin Cecily?

Yol boyunca hep birlikte yürürken Katherine, "Evet," dedi. "Personel burada bir gece idare edebilir ve ben de çalılığa çıkmayalı uzun zaman oldu.

"Amerikalı arkadaşını, vaftiz annesinin ona anlatmış olabileceği oyun sürüşleri kadar göz alıcı olmadığı konusunda uyarmalısın. Pikaba doğru yürürlerken Bill Cecily'yi görmezden geldi. "Kanepeler, şampanyalar ve hizmetçiler yok; sadece bir battaniye, derme çatma bir çadır ve yıldızların altında bir kamp ateşi.

"Onu hallederiz, Bill. Cecily, evet mi diyorsun?"

Üç çift göz ona baktı.

"Tamam. Gelmeyi çok isterim.

"Çok iyi," dedi Bill. "O zaman yarın hepinizle evimde görüşürüz. Sabah tam yedide. Yemek için teşekkürler, Katherine. Bugünlerde ev yemeği yemek pek sık nasip olmuyor.

"Hoşça kal, sevgilim. Katherine, Bobby'yi Bill'in arabasının yanına park ettiği kamyonete tırmanırken öptü. "Yarın sabah erkenden görüşürüz.

Cecily ve Katherine araçlara el salladıktan sonra eve doğru geri yürüdüler.

"Seni yarın için hazırlamalıyız," dedi Katherine. 'Alice'in bir sürü safari kıyafeti var ve siz de yaklaşık aynı bedenlerdesiniz.

"Teşekkürler. Biraz gergin olduğumu itiraf etmeliyim, özellikle de Bill konusunda. Benden hoşlanmadığını açıkça belli etti," dedi Cecily koridora girdiklerinde.

'Tanrım, senden "hoşlanmadığını" hiç sanmıyorum. Uzun zamandır bir kadına bu kadar ilgi gösterdiğini görmemiştim.

'Eğer onun ilgi anlayışı buysa, hiç evlenmemiş olmasına şaşmamalı. O kadar kaba ki!'

"İlginçtir, duyduğuma göre, o da sizin gibi kırık bir kalpten kaçmak için Afrika'ya kaçmış. Bu neredeyse yirmi yıl önceydi ve buraya geldiğinden beri onun hakkında en ufak bir dedikodu duymadım. Kendini kendine saklar, ne demek istediğini anlarsınız. Oldukça Sence de çekici değil mi?

"Sanmıyorum, hayır," dedi Cecily, iki kadeh şampanya Geceyi atlatmak için içtiği içki onu açık konuşmaya itti. "Tek yaptığı bana hakaret etmekti.

'Eh, Bill'in işi bitti, ama Bush'a ilk yolculuğun için daha güvenli ellerde olamazdın. Bölgeyi ve tehlikelerini diğer beyaz adamlardan daha iyi biliyor. Şimdi' - Katherine bir esnemeyi bastırdı -

'Köpekleri ağıla koymalı ve o sinir bozucu firavun faresini bulmalıyım. Alice'in çok sevdiği. Onu bu sabah besledim ve bütün gün görmedim. Ben de ikimiz için uygun kıyafetler bakacağım. İyi geceler Cecily, erkenden görüşürüz.'

"İyi geceler ve bu akşam için çok teşekkür ederim.

Katherine gecenin serinliğinde her zamanki köpek sürüsünü bir araya toplamak için dışarı çıkarken, Cecily yatak odasının kapısını kapatıp yatağa doğru yürüdü ve uzandı. Ne olduğunu merak etti. Bill'in çektiği kalp kırıklığı, onu

insanlığa çok az güvenim var. Ve kesinlikle kadınlara da. . .

Ayakkabılarını çıkarıp elbisesinin düğmelerini çözen Cecily örtüden memnundu çünkü gerçekten üşümüştü. Örtünün altına sokulduğunda elini uzattı ve sıcak ve tüylü bir şey hissetti. Küçük bir çığlık atarak yorganın altına baktı ve bunun buraya son gelişinde tanıştığı yavru firavun faresi olduğunu gördü. Belli ki örtü altında saklanıyordu. Minik pençeler göğsüne doğru ilerledi, sonra boynu ile omzu arasındaki yarığa kondu.

Cecily, annesinin şimdi onu görebilseydi vereceği tepkiyi düşünerek gülümsedi. Vahşi bir hayvan -muhtemelen pire ve bitlerle doluydu- yatağında onunla birlikte kıvrılmıştı. Yine de hayvanın nefes alış veriş rahatlattıcıydı ve Cecily firavun faresinin *kendisini* bulmuş *olmasından* gizliden gizliye memnundu

sığınacak bir yer olarak görmüştü. Bill'e ve gecenin karmaşıklığına gelince, Cecily bunları düşünemeyecek kadar yorgundu.

Ama eğer kalmaya karar verirsem, kesinlikle burada, Wanjohi Vadisi'nde yaşayacağım. Ve bu düşünceyle birlikte uykuya daldı.

Electra
New York

Nisan 2008

Ellerini kucağında düzgünce kavuşturmuş olan büyükanneme baktım. Gözleri kapalıydı ve hala başka bir yerde olduğunu tahmin ediyordum. dünya. Şu anda ikimizin de içinde bulunduğu dünyadan o kadar farklı bir dünyaydı ki bunu anlamak çok zordu. Sonunda gözlerini açtı ve bedenini ve zihnini tekrar dünyaya döndürürken kendini salladığını gördüm.

şimdiki zaman.

"Vay canına, Afrika," dedim, ayağa kalkıp kendime yeni bir bardak Kaz koymaya giderken. 'Bir gün, bu dünyaya nasıl uyum sağladığımı duymak isterim.

ve ailemin beni neden evlat edindiğini.'

'Bunu yapacağını biliyorum, ama buna gelmeden önce anlatacak daha çok şey var. Sana Cecily'nin kim olduğunu ve ne olduğunu açıklamalıyım.

Senin anlayabileceğin şekilde başına geldi. Sabır, Electra,' diye ekledi iç çekerek.

'Evet, bu benim en güçlü özelliklerimden biri değil. Hey, Cecily zor zamanlar geçirmişe benziyor. O İngiliz adam tam bir pislik gibi görünüyordu.

'Electra, küfür etmen gerekli mi? Büyük İngiliz dilinde o adamın ne olduğunu çok daha iyi anlatan pek çok kelime var.

"Özür dilerim.

O keskin gözleriyle beni izlediğini gördüm. "Bir tane ister misin? diye sordum.

'Dediğim gibi, ben içki içmem. Sen de almamalısın. Geldiğimden beri kendine doldurduğun dördüncü büyük votka bu.

"Ne olmuş yani? Bir yudum alırken söyledim. 'Hem sen kim oluyorsun da buraya gelip bana ne yapacağımı, ne söyleyeceğimi ve ne içeceğimi söylüyorsun? Nasıl

Ne oldu da birden hayatıma girdin?! Ben evlat edinildiğimde neredeydin?'

Stella'nın ayağa kalkışını izledim.

"Gidiyor musun? Ona sordum.

'Öyleyim Electra, çünkü babanın bana söylediği gibi tamamen kontrolden çıkmışsın. Sadece içki içmekle kalmadın, aynı zamanda tuvalete gitmen gerektiğini söylediğinde dışarı çıktın ve Orada bir iki kadeh kokain içtiğini gözlerinden anladım. Ve muhtemelen nefesimi boşa harcadım.

Bu gece, çünkü yarın hatırlamayacaksın bile. Ben buradayım.

Çünkü ben senin etinden ve kanındanım ve beni sana baban gönderdi.

Ve onunla birlikte, çok geç olmadan ve genç hayatını mahvetmeden

önce yardım alman için sana yalvarıyorum. Beni bir daha görmek

isteyeceğinden şüpheliyim çünkü bunu söylediğim için bana çok

kızacaksın. Şu anda inkar ediyorsun ama bir gün dibe vuracaksın ve

Yaptığın zaman, beni ara ve senin için orada olacağım. Tamam mı? Şimdi hoşça kal.'

Ve bu sözlerle oturma odasına doğru yürüdü, dairenin kapısını açtı ve büyük bir gürültüyle kapatarak çıktı.

"Vay canına!" Kendi kendime kıkırdadım. "Vay *canına*!" Biraz daha votka almak için bara doğru yürüdüm ve şişenin boş olduğunu gördüm. Elimi uzattım

Alttaki dolaptan bir tane daha alıp kendime büyük bir bardak doldurdum ve yudum yudum içtim. *Tanrım! Gerçekten deli bir kadın! Beni daha önce hiç görmemişken ne cüretle buraya gelir ve beni bunlarla suçlar? Kim olduğunu sanıyor bu?! Kimse benimle hiç böyle konuşmamıştı.'*

O senin büyükannen, senin kanından, canından.

"Peki babamın onu göndermesiyle ilgili o saçmalık neydi?" Boş odaya sordum. "Babam öldü, değil mi?"

İçimde öfkenin biriktiğini hissettim ve ruh halimi düzeltmek için başka bir çizgi çekmeye gittim. Öfke tehlikeliydi - bana her türlü aptalca şeyi söyletiyor ve yaptırıyordu. Mitch'i arayıp onun hakkında ne düşündüğümü söylemek gibi.

'Belki de onun yerine nişanlısını aramalıyım, ona birkaç ev vermeliyim. Gerçekler,' diye tükürdüm pencerelerin önünde durup New York silüetine bakarken. Kalbim güm güm atıyordu ve başım patlayacakmış gibi hissediyordum.

'Tanrım! Neden kız kardeşlerimin tatlı, sevimli ilişkileri oluyor da benimki cehennemden gelen büyükanne oluyor?

Yüksek sesle hıçkırmaya başladım ve dizlerimin üzerine çöktüm.

*Neden kimse beni sevmiyor? Ve neden herkes beni terk ediyor?
Sadece uyumam lazım. Gerçekten uyumam lazım.*

Evet, cevap buydu. Kendimi uyutmuştum. Kendimi yerden sürükleyerek ve votka bardağımı da yanıma alarak yatak odasına girdim. Yatağımın başucundaki çekmeceyi açtım ve bir şişe votka buldum.

Geçenlerde jet lag yaşadığımda bir doktorun bana yazdığı uyku hapları. Şişenin kapağını açtım ve içindekileri yorganın üzerine attım. Bir çift votkayı geri attım, çünkü bir tanesi artık işe yaramıyordu, sonra başımı yastığa koydum ve gözlerimi kapattım. Ama başım döndü, bu yüzden onları tekrar açmak zorunda kaldım. Maia'nın yanımda olmasını ve bana Rio'da yaptığı gibi hikâyeler anlatmasını diledim.

"Beni seviyor, biliyorum seviyor," diye inledim. Gözlerimi tekrar kapatmaya çalıştım ama gözlerimden yaşlar süzülüyordu ve oda hala dönüyordu, ben de doğruldum ve birkaç tablet daha aldım.

"Maia ile konuşmak istiyorum," dedim ve cep telefonumu bulmak için yataktan kalktım.

"Neredesin? Kız kardeşimi aramam lazım! Daireyi ararken hıçkırığa ağladım. Sonunda barın üstünde votka şişesinin yanında buldum, ikisini de kaptım ve yere çöktüm çünkü artık kendimi çok sersemlemiş hissediyordum. Gözlerim bulanık görmesine rağmen Maia'nın numarasını bulmayı başardım ve arama yapmak için düğmeye bastım. Birkaç kez çaldıktan sonra telesekretere düştü.

"Maia, ben Electra," dedim hıçkırıklar arasında. 'Beni aramana gerçekten ihtiyacım var. Lütfen ara beni.

Cep telefonumu inceledim, çalmasını diledim ve çalmayınca odanın diğer ucuna fırlattım.

Sonra çaldı ve ona ulaşmak için yerde sürünmek zorunda kaldım.

"Alo?

"Ben Maia, Electra. Ne oldu, *canım*?"

"Her şey hakkında! Ağladım, kız kardeşimin nazik sesi karşısında gözyaşlarım sel oldu. 'Mitch evindeki eşyalarımı geri gönderdi çünkü başka biriyle evleniyor ve ben de az önce büyükannemle tanıştım. cadı ve' ...' Başımı salladım ve akan burnumu kolumla sildim. "Sadece çok uzun bir süre uyumak istiyorum, anlıyor musun?

'Ah Electra, orada olmayı çok isterdim. Ne yapabilirim ki?

"Bilmiyorum," diye omuz silktim. "Hiçbir şey, kimsenin yapabileceği bir şey yok.

Ve bu sözleri söylerken, doğru olduklarını fark ettim.

'Rahatsız ettiğim için özür dilerim, iyi olacağım. Birkaç hap aldım, umarım yakında uyuyacağım. Güle güle.

Görüşmeyi sonlandırdım ve votka şişesini yanıma alarak yatağa döndüm, hücreyi olduğu yerde bıraktım. İki hap daha aldım, çünkü uyumam gerekiyordu ve bir cenin gibi kıvrıldım, keşke hiç olmasaydım dedim.

doğdu.

"Zaten kimse beni istemiyordu," diye yutkundum, sonunda göz kapaklarım düşmeye başladı ve uykuya daldım.

'Electra? *Electra*, konuş benimle! İyi misin?

Ses çok uzaklardan geliyordu, sanki üzerimde asılı duran büyük bir kara bulut tarafından boğulmuş gibiydi.

"Mmm," diye başardım, karanlığın alçaldığını hissediyordum, ama sonra biri yüzüme sertçe vuruyordu.

"Kaç tane aldığını biliyor musun?" dedi tanıdığım ama çıkaramadığım bir erkek sesi.

"Hiçbir fikrim yok. 911'i arayayım mı?

Birinin bileğimi tuttuğunu ve parmaklarını bileğime bastırdığını hissettim. 'Nabızı yavaş, ama atıyor - git şuradan biraz su getir. ve biraz tuz getir. Onu kusturmamız lazım.' "Tamam.

"Electra, kaç tane hap aldın?" diye gürledi kulağıma erkek sesi. "Electra!

"Birkaç tane... Ağzımı

açtım. "Kaç tane az?

"Dört ... altı ... Ağzımda geveledim. "Uyuyamadım, görüyorsun ya..." "Tamam, tamam.

"Ambulans çağırmamız gerekmez mi, Tommy?

"Bilinci yerinde ve konuşuyor. Eğer kusmasını sağlayabilirsek, iyi olacaktır. Tamam, tuzu suya boşalt ve karıştır.

Pekala Electra, seni oturtacağız. Acil servise gidip tüm dünyanın seni ittiğini görmesini istemiyorsan

sedye de, sana söylediklerimi aynen yapacaksın. Tamam, işte başlıyoruz.'

Güçlü bir çift kolun beni ayağa kaldırdığını hissettim ve dünya yeniden dönmeye başladı.

"Kusacağım! Kahretsin!

Ve kustum, her tarafıma ve yere.

"Bir kase kap!" diye bağırdı erkek sesi ben tekrar kusarken. 'Hey, harika gidiyorsun tatlım. Sana o tuzlu suyu vermemize bile gerek kalmadı,' dedi ben biraz daha kusarken. Ve sonra biraz daha.

"Uzanmam lazım, lütfen uzanmama izin verin!

"Henüz değil. Bana yaslanacaksın, ben de seni ayağa kaldıracağım, sonra da yürüyeceğiz, tamam mı?

Hayır, lütfen, bırak uzanayım.

Mariam, hemen koyu bir kahve getir. Harika gidiyorsun Electra,' dedi beni ayağa kaldırırken ve ben eğildim ve bir kez daha midem bulandı.

"Kimsin sen?" diye sordum. Başım öne eğik ve bedenim bir bez bebek gibi gevşek hissederek sordum.

"Ben Tommy, apartmanının önünde duran adam, hatırladın mı? Ben senin arkadaşınım ve ne yaptığımı biliyorum.

Güven bana. Şimdi, yürüyelim, olur mu? Bir ayak diğerinin önünde . . . Bu gerçekten iyi, tatlım, devam et. Kahveyi aldın mı, Mariam?'

Hemen geliyor.

Harika. Şimdi terasa çıkacağız ve biraz derin nefes al, tamam mı? Hadi bakalım. Kapıdaki dudağa dikkat et. Harika! Çıktın.'

'Şimdi oturabilir miyim? Başım çok dönüyor...'

"Önce biraz daha yürüyelim, sonra seni oturturuz ve sıcak bir şeyler içersin.

Tommy beni terasta bir aşağı bir yukarı dolaştırırken havanın serinliği işe yaramaya başladı. Gözlerimi açtım ve o yürürken biraz sallandım. nefes alıp verişlerimizi saydık.

'Harika gidiyorsun! Daha iyi hissediyor musun?" "Biraz," diye başımı salladım.

'Tamam, bu harika. Hadi seni buraya oturtalım.

Beni bir sandalyeye oturttu ve saniyeler sonra o güçlü kokuyu aldım. Burun deliklerime kahve kokusu doldu, bu da beni tekrar kusturttu.

'İçinde kusacak bir şey kaldığını sanmıyorum,' dedi.

"İşte kahve, tatlım.

İlk kez onun yüzüne odaklandım ve bana uzattığı fincanı kavradım.

"Ben gidip yatak odasını toparlayayım," dedi şimdi Mariam'ınki olduğunu anladığım bir kadın sesi.

'Hayır! Lütfen yapma. Bu iğrenç bir şey!

'Benim için endişelenme, Electra. Unutma, evde beş erkek ve kız kardeşim var. Kusmaya alışkınım,' diye ekledi neşeyle içeri girerken.

"Kahveni yudumla Electra, iyi gelir.

Yaptım ama ellerim çok titrediği için her yere dökmeyi de başardım.

'Hey, ben sana yediririm. Al bakalım.

Tommy bardağı dudaklarıma götürdü ve başım dönmeye başladığında küçük yudumlar aldım.

"Nasıl oldu da buraya geldin?" diye sordum.

"Mariam seni kontrol etmeye geldi, çünkü kız kardeşin panik içinde onu aramış. Dışarıdaydım ve bana kız kardeşinin aşırı doz almış olabileceğini düşündüğünü söyledi. 911'i aramak istedi ama ben önce sana bir bakabileceğimi söyledim, çünkü askerlik günlerimden kalma bir tıp eğitimim var ve hastaneye gitmek istemeyeceğini biliyorum, değil mi?

Hayır ve teşekkürler, Tommy. Çok utanıyorum. Çok utandım. iğrenç.'

'Hey, ben bir ordu gazisiyim ve sivil hayata döndüklerinde içki ve uyuşturucuya yönelen çok sayıda adam gördüm. Ben de bir süre o yollardan geçtim.

"Tamam, tekrar teşekkürler. İçine ne koyduğumu ve Tommy'nin benim hakkımda ne düşüneceğini düşündükçe midem bulanıyordu. 'Hayır. Bu gece bir tanrıçadan çok daha fazlasıyım, değil mi?

'Hey, Electra, sen de hepimiz gibi etten kemikten birisin. İnsan, anlıyor musun?

Kendime, kusmuk kaplı kot pantolonuma baktım ve düştüğüm seviyeden tiksindiğimi hissettim.

"Sakıncası yoksa gidip bir duş alacağım. 'Tabii ki yok.

Oraya gitmek için yardıma ihtiyacın var mı?

"Hayır, teşekkürler, ben hallederim. Ayağa kalktım, kendimi hâlâ halsiz hissediyordum ama oturma odasına kadar yardımsız yürüyebildim.

Yatak odasından çıkan Mariam, "Burada işim neredeyse bitti," dedi. 'Yine de bu gece boş odanızda uyumak isteyebilirsiniz; dezenfektan kokusu oldukça ağır.

"Tamam, teşekkürler.

Duşta cildimi neredeyse kıpkırmızı olana kadar ovaladım, sanki aldığım kimyasallar ona da bulaşmış gibiydi. Dışarı çıktım, etrafıma bir havlu sardım ve ağır bir şekilde klozet kapağına oturdum.

Keşke burada kalabilseydim ve kendime yaptığım kötülükle ve bunu görüp bana yardım etmeye çalışan insanlarla yüzleşmeseydim.

Ellerimi tedirginlikle kalçalarımnda bir aşağı bir yukarı ovuştururken, "Sen lanet olası bir mahvolmuşsun, Electra," diye fısıldadım. 'Haklılar; yardıma ihtiyacın var. Senin. İhtiyacın var. Yardıma.

Bu sözleri söylerken ani bir rahatlama hissettim, ya da son birkaç haftadır olduğum yerden daha iyi hissettiren *bir şey* - 'Dürüst ol Electra, geçen yıl için ...'

Bunu yapanın Tommy'nin söylediği şey olduğunu düşündüm.

Sen de hepimiz gibi etten kemikten birisin. İnsan. Ve çok, çok haklıydı, çünkü öyleydim.

Banyo kapısı çalındı.

"Orada iyi misin?" diye sordu Mariam odunların arasından.

"Evet, iyiyim.

'Maia seni arıyor. Onunla konuşmak ister misin?

"Evet. Ayağa kalktım, kapıya gittim ve açtım. Yatak odama geri dönerken Mariam bana telefonumu uzattı. "Teşekkürler, Mariam. Maia?"

"Oh Electra!" Maia'nın yumuşak sesi geldi. 'Tanrı'ya şükür iyisin! Sadece uyumak istediğini söylediğinde senin için çok endişelendim. I-'

"Kendimi öldürmeye çalışmıyordum Maia. Gerçekten uyumak istiyordum. Bundan daha fazlası değil, cidden.

"Mariam Şimdi iyi olduğunu söylüyor ama seni bulduğunda iyi değildin. Hayır, değildim. Yanlışlıkla çok fazla uyku hapı almışım, hepsi bu.

"Sesin çok kötü geliyordu, ben de hemen Mariam'ı aradım. telefonu yüzüme kapattı ve ondan gidip iyi olup olmadığını kontrol etmesini istedi.

"Evet, biliyorum. Bunu yaptığınız için teşekkürler.

Electra, ben-'

"Bana yardıma ihtiya ım olduğunu söylemeden önce, ihtiya ım olduğunu biliyorum. Ve' - yutkundum, *gerçekten çok* zordu - 'eğer o kliniğin detaylarını verebilirsen

Mariam'a söyle, ne kadar sürede giriş yapabileceğime baksın.

Hatta bir duraklama oldu ve birkaç yutkunma sesi duydum ve Maia'nın ağladığını fark ettim.

'Aman Tanrım! Bu inanılmaz bir Şey! Çok endişelendim, hepimiz endiŐelendik. Yardıma ihtiya ın olduğunu kabul etmek çok cesurca bir Şey. Seninle gurur duyuyorum Electra, gerçekten.

"İŞe yarayacağını söylemiyorum ama en azından bir deneyebilirim, değil mi?

"Evet, yapabilirsin. Maia'nın burnunu sildiğini duydum. 'Anneme ve Ally'ye söylememde bir sakınca var mı? Onlar da endiŐelendi.'

"*Sadece* annem ve Ally. Evet, tabii. Ve herkesi endiŐelendirdiĐim için özür dilerim. "Seni sevmeseydik senin için endiŐelenmezdik, değil mi? Biz mi, küçük kardeşim? Ve seni çok ama çok seviyoruz.

'Tamam, beni de ağlatmadan önce ben gidiyorum. Seni Mariam'a teslim edeceğim. Hoşça kal Maia ve tekrar teşekkürler.

"Maia sana Arizona'daki bir rehabilitasyon kliniğinin ayrıntılarını vermek istiyor," dedim telefonumu ona uzatırken hafifçe. "Beni kabul ettikleri anda gideceğim.

Tepkisine tanık olmadan önce bornozumu giydim ve yarın Arizona'ya u mamı gerektiren tüm nedenlerin koktuğu yatak odasından çıkıp Tommy'yi görmek için terasa  ıktım.

"Merhaba Electra," dedi, cam bariyerin üzerinden eğildiği yerden bana doğru dönerek. "Buradan harika bir manzaran var.

'Evet,  yle. Bana biraz su getirebilir misin? Susadım da.

"Elbette, getirebilirim.

İkimiz için de suyla geri geldi. "Şerefe. Bardağımı onunkiyle tokuşturdum ve ikimiz de içtik. "Bu geceki yardımın için sana tekrar teşekkür etmem gerek.

'Hey, sen benim kraliçemsin! Yardım etmekten memnuniyet duydum ve her zaman da duyacağım. 'Aslında, bana söylediğin bir şeyi düşünüyordum, sadece insan olmakla ilgili. Pek çok şeyi perspektife oturttu. Zayıflığı kabul etmekte sorun yok, değil mi?

"Elbette öyle.

"Kız kardeşime, önerdiği rehabilitasyon kliniğine en kısa zamanda gideceğimi söyledim. Her şeyi berbat etmekten bıktım.

"Bu en iyi haber Electra, yine de sen yokken seni özleyeceğim.

"Umarım uzun sürmez, ama her neyse, Tommy," diye devam ettim, kararımın gerçekliğini düşünmek istemiyordum, "harikaydın.

'Kolay olmayacak - bunu bilen biri olarak söylüyorum - ama yardıma ihtiyacın olduğunu kabul ederek en zor kısmı başardın. Eğer zamanı geri alabilseydim...' omuz silkti, 'evet, alırdım. Henüz hiçbir şey kaybetmedin - ve sana yemin ederim, hayat gittikçe daha iyi bir hal alıyor

temizlendikten sonra. Neyse, ben yoluma gideyim.'

"Tamam. Ayağa kalkışını izledim. "Döndüğümde görüşürüz, Tommy.

"İyi şanslar Electra, ruhen hep yanında olacağım, söz veriyorum. Bana son bir kez gülümsedi ve dairenin içine geri adım attı. "Merhaba. Mariam birkaç dakika sonra dışarı çıktı.

"Merhaba.

"Tamam, Maia'yla konuştum ve kliniği aradım.

Yirmi dört-yedi resepsiyonda biri var. Ve evet, odaları var, yani yarın oraya uçmanızda bir sakınca yok. Özel jet şirketini bir kez daha aradım ve sabah onda Teterboro havaalanındaki pistte bir uçak bulundurabileceklerini söylediler.

Tamam. Klinik orada ne kadar kalacağımı söyledi mi?

"Konuştuğum bayan ortalama kalış süresinin bir ay olduğunu söyledi, ben de o süre için rezervasyon yaptırdım.

'Bir ay! Tanrım, Mariam, herkese ne diyeceğiz? Yani, gerçeği bilemezler.'

'Susie biliyor, çünkü onu da aradım - sen ilk değilsin.
hasta olan bir modeli vardı. Sevgilerini gönderiyor ve gitme kararı
aldığınız için çok memnun. Bu tür durumlarla başa çıkmaya alışkındır -
müşterilere hasta olduğunuzu söyleyecektir.

yorgunluk ve ara verme ihtiyacı.

"Ve buna inanacaklar ... Moralim bozuk bir şekilde mırıldandım.

"Neye inandıkları kimin umurunda? Önemli olan geri döndüğünde
ajandanın her zamanki gibi dolu olması.

Sen bu sektördeki en iyi modellerden birisin - en iyisi değilsen bile.

Seninle çalışmak harika Electra, herkes bana bunu söylüyor.

"Gerçekten mi?" Kaşımı kaldırdım.

'Evet! Çekimlere asla geç kalmazsın, sette her zaman kibarsın ve
sayabileceğim diğer modellerin aksine etrafındaki herkese saygılı
davranırsın.

"O zaman neden bir kabus olduğumu düşünüyorum?

"İçinde öyle hissettiğin için mi? Mariam usulca önerdi. 'Harika haber şu
ki, bu kabusu asla toplum içine yansıtmadınız. Ayrıca yaratıcısın da -
Marie Claire'in çekimlerinde aradıkları görünümü tam olarak
bulamadıklarını hatırlıyor musun?

Sadece ayağa kalkıp ikram ekibinden Afrika desenli masa örtüsünü alıp
kendi etrafınıza mı sardınız? Harika görünüyordu ve çekimi kurtardı!

Kapı zili çaldı ve Mariam cevap vermek için yerinden fırladı.

Gözlerinde garip bir ifade vardı, sanki kendini suçlu hissediyordu.

Oturma odasında biriyle konuştuğunu duydum ve yeni ziyaretçinin
kim olduğunu görmek için ayağa kalktım.

"Merhaba Electra," dedi büyükannem bana. "Nasıl hissediyorsun?"

"İyiyim. Kaşlarımı çattım, içimde aniden kabaran öfkeyi hissettim.

Yine ben. "Neden buradasın?

"Bu gece buradan ayrıldıktan sonra asistanınızı aradım," dedi Stella.

"Bana onun numarasını verdiğini hatırlıyor musun?

"Evet, ama-

"Ona senin için endişelendiğimi ve ziyaretimin seni daha da
istikrarsızlaştırmış olabileceğini söyledim. İyi olup olmadığını bana
bildirmesini istedim. İyi değilsen de beni aramasını.

"Ve iyi olmadığında, yani seni baygın bulduğumuzda, onu aradım. Yüzümdeki ifadeyi okuyan Mariam'ın boynunun kızardığını gördüm. "Stella senin büyükannen Electra, sana yardım etmek istiyor.

"Electra, lütfen... Stella bana doğru yürüdü ve ellerini uzattı. 'Ben sadece sana destek olmak için buradayım. Vaaz vermek için değil. Mariam bana yardım almaya karar verdiğini söyledi. Seninle çok gurur duyuyorum.

Bağımlı olduğumu kabul etmek yerine okulda bir tür yarışma kazanmışım gibi hissetmeye başlamıştım.

"Teşekkürler," dedim başımı sallayarak, onun sakın ve soğuk ellerini üzerimde hissederken. "Ama geç oldu ve hepimiz yatmalıyız.

"Peki, Mariam'ın eve gitmesine izin versek ve ben de bir arkadaşla ihtiyacın olursa diye bir süre burada kalsam nasıl olur?

Mariam ile büyükannem arasında bir bakışmanın geçtiğini gördüm ve üzerine atladım.

'Fikrimi değiştirip yarından önce Timbuktu'ya giden bir uçağa binmeyeceğimden emin olmak için buradasın, değil mi?

"Belki. Stella bana öyle bir gülümsedi ki, gözleri o kadar Benimki gibi, pırıltı. 'Bunun olduğu biliniyor. Daha da önemlisi, gece boyunca güvende olmanı istiyorum.

"Yani daha fazla alkol ya da uyuşturucu almamanı mı?

O da var. Şimdi Mariam, yeterince şey yaptın ve eve gitmen gerekiyor. Eminim Electra sana çok minnettardır, değil mi?

'Elbette öyleyim! Mariam bunu biliyor.'

"Tamam. Mariam bana gülümsedi. 'Peki, sekizde burada görüşürüz. İhtiyacın olan çoğu şeyi -ki çok fazla değil- bavuluna koydum, gitmeye hazırsın. İyi geceler.

Mariam daireden çıkarken Stella ve ben sessizce durduk. "Sende bir cevher var, Electra.

"Biliyorum, çok becerikli.

"O bir mücevher çünkü seni gerçekten önemsiyor. Asıl önemli olan da bu.

"Dinle, kalmak zorunda değilsin. Söz veriyorum uslu duracağım - iyi bir kız gibi doğruca yatağa gideceğim ve havaalanına gitmek için erkenden kalkacağım.

'Kalmak zorunda olmadığımı biliyorum ama istiyorum. En azından bir süreliğine.

'Şey, banyoyu kullanacağım ve sonra yatağa gireceğim. Ve hayır' - gözlerim ona dik dik baktı- 'İçerideyken kokain çekmeyeceğim.

Birkaç dakika sonra yedek yataktaydım ve ne kadar yorgun hissettiğimi düşünüyordum. Işığı kapattığımda kapım çalındı.

"İçeri gelsene.

'Ben sadece ... şey, torunuma yirmi altı yıl sonra ilk kez iyi geceler demek istedim. İzin verir misiniz?

"Elbette.

Bana doğru yürüdü ve alnıma nazik bir öpücük kondurdu. Arkasındaki açık kapıdan gelen ışıktaki silüet halinde ona baktım.

"Neden benimle daha önce iletişime geçmedin?

"Çünkü yakın zamana kadar senin varlığından bile haberim yoktu.

"Ah. Neden?

"Bu, sevgili Electra, uzun bir hikâye ve gecenin bu saatinde anlatılacak bir hikâye değil.

"Sen . Babamın sana gelip beni bulmanı söylediğini mi söyledin?" "Evet, söyledim.

"Ama o öldü.

"Evet, öldü, ruhu şad olsun. O zaman nasıl?

"Onunla New York'ta tanıştığınızı hatırlıyor musunuz?" "Neden, bir yıl önce olmalı.

"Evet, akşam yemeği yedik ve tam bir tren kazasıydı.

"Biliyorum, bana söyledi. Aslında beni ve seni görmek için uçakla gelmişti - bunca yıldan sonra izimi bulmayı başarmış ve benimle yüz yüze görüşmek istemişti. Sanırım o zamana kadar çok hasta olduğunu biliyordu. Bana senin için ne kadar endişelendiğini söyledi. Ve eğer kendisi artık burada değilse sizinle irtibata geçmemi istedi. Avukatı - Bay Hoffman - daha sonra Temmuz ayında ölümünü bildirmek için benimle posta yoluyla temasa geçti, ancak birkaç ay boyunca yurtdışındaydım ve Mart ayında dönene kadar mektubunu almadım. Ben de o zaman menajerinize yazdım.

"Oh, tamam. Gözlerim artık yorgunluktan düşmüştü.

'Her neyse, senin için çok zor bir gece oldu tatlım ve daha da zorlanacaksın. Biraz uyumanı istiyorum. Gitmemi ister misin?'

İşin tuhafı, şimdi babamın gerçekten de Ona güveniyordum, gitmesini istemiyordum. Hiçbir şekilde başa çıkamadığım bu kadın, onun tarafından bana göz kulak olması için gönderilmişti. Ve bu aslında rahatlatıcı bir duyguydu.

"Belki bir süre sonra?"

"Tamam," dedi odanın köşesindeki koltuğa doğru yürüyerek, "O zaman Yeyo'mun bana yaptığı gibi sana şarkı söyleyerek uyutmama ne dersin? Şimdi gözlerini kapat ve Afrika'nın düzlüklerinde yıldızlarla dolu geniş gökyüzünü hayal et.

Her zaman en sevdiğim Disney filmi olan *Aslan Kral* hemen aklıma geldi, özellikle de 'Büyükanne' (bir gün ona böyle mi hitap edecektim?) mırıldanmaya ve ardından anlamadığım sözler söylemeye başladığında. Ama sesi o kadar zengin ve yumuşaktı ki Gözlerimi kapatıp o uçsuz bucaksız yıldızlı gökyüzünü görmek *muhteşemdi*. Gülümsedim, kendimi çok uzun zamandır hissetmediğim kadar sakin hissettim. Ve onun sesi beni uyuturken uykuya daldım.

'Electra, kalkma vakti geldi. Mariam geldi.

Gözlerimi açtım, hayal kırıklığına uğramıştım çünkü kendimi bildim bileli hiç bu kadar derin uyumamıştım ve şimdi biri beni uyandırmaya çalışıyordu. Başımı sallayarak yuvarlandım.

'Electra, uyanmalısın tatlım. Araba çoktan aşağıda seni havaalanına götürmek için bekliyor.

Teslim olup kendime geldiğimde neden uyandırıldığımı hatırladım.

Hayır.

Gitmek istemiyorum. Lütfen, burada kalmama izin verin. Şimdiden daha iyi hissediyorum...' İnledim.

Örtüler üzerimden kalktı ve güçlü kollar beni yukarı çekti.

'Gitmelisin, Electra. Şimdi bunları giy.

Kaşmir eşofman altımı uzatan büyükanneme baktım ve yumruğumu yatağa vurdum.

"Sen kim oluyorsun da bana ne yapacağımı söylüyorsun?! Tükürdüm.

"Hayatımın ilk yirmi altı yılı boyunca senden haber almadım, seni görmedim, hatta varlığından bile haberim olmadı, sonra birden ortaya çıkıp bana emirler yağdırmaya başladın!

"Birinin bunu yapması gerekiyor; o olmadan kendini içine soktuğun şu karmaşaya bak.

"Çık dışarı! Çık dışarı! Ona bağırdım.

"Tamam, tamam. Söyleyeceğim. Sana hiçbir şey söylemeye hakkım olmadığını biliyorum, ama sana yalvarıyorum, eğer bu anla şimdi yüzleşmezsen, sadece tekrar tekrar gelecek. Ve bir şey bilmek ister misin? Kaybettim.

değerli çocuğumu bağımlılığa sürükledi. O yüzden orada yatıp kendinize acımayın, bayan! Zorluğun ne olduğunu bilmiyorsunuz ve seni de kaybedersem lanetleneyeceğim! O sıska kıcını o yataktan çıkar. ve kendini temizle!"

Bununla birlikte, büyükannem odadan dışarı çıktı ve Kapıyı arkasından çarptı ve beni derinden sarsılmış halde bıraktı. Daha önce hiç kimse - Salt Baba bile - benimle böyle öfkeyle konuşmamıştı. Belki de şoktandır, ama giyindim ve kapıyı açtım. Kapıdan ürkekçe girdiğimde Mariam'ı kanepede oturmuş beni beklerken buldum. "Gitmeye hazır mısınız?" dedi.

"Evet. Gitti mi?"

Büyükannemi mi kastediyorsun? Evet. Tamam, çantan bagajda. Şimdi gitmemiz gerekiyor.

Mariam'ı apartmandan çıkarken takip ettim, tıpkı yatılı okulda yeni bir dönem için Atlantis'ten ayrılırken hissettiğim gibi hissediyordum. I Kolayca arkamı dönüp içeri girebilir, kendime bir votka doldurabilir, bir sıra yapabilirdim.

Ama büyükannemin sözleri kulaklarımda çınladı ve Mariam'ı apartmandan çıkıp asansöre kadar kurbanlık koyun gibi takip ettim.

The Ranch, Arizona
May

"Electra, bizimle çiftlik'teki programının yirmi ikinci gnndesin; nasıl hissediyorsun?"

Fi'nin aldatıcı derecede nazik bakışları beni değerdendirdi. Terapi seanslarımıza başladığımızda, ona ne saçmaladığımın önemli olmadığını düşünmüştüm, çünkü yumuşak sesi (Avrupa aksanının izlerini taşıyan) ve kapüşonlu mavi gözleri onu yarı uykulu göstermişti. Ne kadar da yanılmışım. Bu soru, "nasıl hissediyorsun?" kinayesi buradaki ilk terapi seansımdan beri beni rahatsız ediyordu.

Peki nasıl hissediyordum?

Birinci hafta: Tıbbi detoks merkezindeki ilk kırk sekiz saatimde verdiğim tepki, 'Sanki birkaç molly ile karıştırılmış votka ve yirmi satır kokain istiyorum. Sonra da bir silah çalıp buradan çıkabilmek için ateş etmek istiyorum.

Aşırı dozdan dolayı intihar gözetimine alınmıştım. İçkiyi ve uyuşturucuyu bırakmamı sağlayacak ilaçlarla doldurulduğum. Hayatımda o iki günde hissettiğim kadar öfke ve umutsuzluk hissettiğimi hiç sanmıyorum; kimse bunun bir intihar girişimi olmadığını ve kendime bir daha zarar vermeyeceğime inanmayacakmış gibi geliyordu.

Detokstan çıkıp 'yurda' girdiğimde, iki oda arkadaşım ile birlikte yatılı okula geri döndüğümü öğrenince dehşete kapıldım horlayan, uykusunda çığlık atan, rüzgâr kesen ya da yastıklarına hıçkıran (ve bazen bir gecede bunların hepsinin karışımı olan) insanlar. Ve neden en seçkin beş yıldızlı otelden daha pahalı olan bir yer özel odalar sunmuyordu?

İkinci hafta: Bunu, AA programının On İki Adımı'nın, inanmadığım bir Tanrı'dan yardım istemem gerektiği ve daha da kötüsü, temizlenmek için kendimi bu efsanevi figüre ve O'nun daha büyük ihtişamına boyun eğdirmem gerektiği anlamına geldiği için kızgın hissederek geçirdim. Fi'den de hayatıma ve bu konuda nasıl 'hissettiğime' bu kadar burnunu soktuğu için nefret ediyordum. lanet olası iş. İyi tarafından bakarsak, yurt arkadaşlarımdan biri olan Lizzie'yi ve grup terapisinde benden çok daha berbat durumda olan insanlar olduğu gerçeğini gerçekten sevdim.

Üçüncü hafta: On İki Adım'ın daha anlamlı gelmeye başladığını hissettiğimde rahatlamaya başladım.

grup terapisi de Tanrı'ya inanmadığını söyledi, bu yüzden onun yerine daha yüksek bir güç hayal etti - dünyada yürüyen biz insanların olabileceğinden çok daha güçlü bir şey. Ve bu çok yardımcı oldu. Ayrıca, at terapisini sevdiğimi ama sadece atları tımar etmek istemediğimi, onların sırtına binip Sonoran Çölü'nde yarışmak istediğimi keşfettim. Ve Lizzie ile 'bağ kurduk', özellikle de üçüncü oda arkadaşı ayrıldıktan sonra (ciddi vücut kokusu sorunları vardı ve 'Bobo') ve her geçen gün daha da yakınlaşıyorduk.

"Ee, Electra? Nasıl hissediyorsun?" Fi'nin her zamanki sorusu geldi.

Aslında şimdi düşününce *gurur* duydum, evet, yirmi iki gündür içki içmediğim, replik yapmadığım ya da hap yutmadığım için gurur duydum.

Ben de öyle dedim, çünkü Fi'nin olumlu geri bildirimleri sevdiğini biliyordum. 'Bu harika, Electra. Sen de öyle olmalısın. Tıpkı The Ranch'teki herkes, çok zorlu bir yolculuğa çıktınız ama yılmadınız. Kendinle gurur duymalısın. Ben duyuyorum. gülümsedi.

"Teşekkürler," diye omuz silktim.

"Buraya gelmene neden olan olayları ele almakta zorlandığını biliyorum," diye söze başladı Fi.

Bununla nereye varmak istediğini çok iyi biliyordum ve her zamanki gibi öfke ve kızgınlık hissettim.

"New York'taki o gece aldığın aşırı dozla ilgili başka düşüncelerin var mı?" diye sordu.

"Hayır!" diye tersledim. "Hepinize bunun bir hata olduğunu söylemeye çalışıyorum.

Kaza. Sadece uyumak istemiştim! Tek istediğim buydu! Zihnimi susturmak için çok zor zamanlar geçiriyordum ve sadece sessiz olmasını istiyordum-'

'Electra, sana inanmadığımdan değil, sadece kendine zarar vermeye çalışacağına dair herhangi bir belirti varsa, terapistin olarak seni korumak benim görevim. Yeni bir bakış açısı kazandığın için mutlu olsam da, seninle şu gerçeği konuşmak istiyorum Bana duygularınız hakkında kimseye açılmakta zorlandığınızı söylediniz. Burada geçirdiğiniz süre boyunca öğrendiğiniz gibi, nasıl hissettiğimiz Yaptığımız her şey - ve buna The Ranch'ten ayrıldıktan sonra temiz kalma beceriniz de dahil.

'Size söyledim, ben özel bir insanım. Bazı şeyleri tek başıma halletmeyi severim. 'Bunu anlıyorum Electra, gerçekten anlıyorum, ama burada bize katılmayı kabul ederek başkalarının yardımına ihtiyacınız olduğunu kabul ediyordunuz. Ve ben "gerçek" dünyaya geri döndüğünüzde, ihtiyacınız olduğunda bunu istemeyeceğinizden endişeleniyorum.

'Güven sorunlarımız hakkında konuşmuştuk. Sanırım sadece bu.

'Evet, her ünlü gibi bunun da doğal bir sorun olduğunu kabul ediyorum. Ancak, çocukluğunuz hakkında konuşmak konusunda özellikle isteksiz görünüyorsunuz.

"Size beş kardeşimle birlikte evlat edinildiğimi söyledim. Ayrıcalıklı bir yaşam tarzımız olduğunu... Bundan daha fazlası yok. Ayrıca, babam bana her zaman asla geriye bakmamayı öğretti. Terapinin amacı bu gibi görünse de.

'Terapi tamamen geçmişle yüzleşmekle *ilgilidir*, bu yüzden geçmişe bakmana gerek yok.

Artık geriye bakma, Electra. Ve çocukluğun, şimdiye kadar yaşadığın hayatın üçte ikisi.

Her zamanki gibi omuz silktim ve çıplak tırnaklarımı inceledim ve çiğnemeyi bıraktığımdan beri ne kadar iyi uzadıklarını düşündüm. Onlar. Daha sonra 'sessizliklerin savaşı' olarak adlandırdığım bir savaş yaşadık; bu her an kazanabileceğimi bildiğim bir savaştı. Ve düzenli olarak kazandım.

"Peki, hayatınızdaki en güçlü etkinin babanız olduğunu söyleyebilir misiniz? Fi sonunda söze girdi.

"Belki. Bütün ebeveynler öyle değil midir?

"Genellikle evet, ancak bazen bu rolü üstlenen başka bir akraba veya kardeş de olabilir. Bana babanızın çocukluğunuz boyunca çok uzakta olduğunu söylemiştiniz?

"Evet, öyleydi. Ama kız kardeşlerimin hepsi ona tapardı ve en küçükleri ben olduğum için sanırım ben de onların yolundan gittim.

"Eminim altı kızın en küçüğü olmak zor bir şeydir," dedi Fi. "Ben dört kızdan biriyim ama en büyükleri bendim.

"Şanslısın.

"Neden böyle söylüyorsun?

"Çünkü . . . Bilmiyorum. En büyük iki kız kardeşim her zaman sorumlu oldular ve diğerleri her zaman hizaya geldiler. Ben hariç hepsi.

"Asi olan sen miydin?

"Sanırım. Ama bilerek değil," diye cevap verdim, Fi'nin beni konuşmak istemediğim bir alana çekmesinden çekinerek.

"Ergenlik döneminde miydin?

"Hayır, sanırım ben asi olarak doğmuşum; bebekken evi inlettigimi söylerlerdi. Bana "Tricky" derlerdi - dört ya da beş yaşındayken bir gün Ally ve Maia'nın benim hakkımda konuştuklarını duydum. Gidip bahçeye saklandım ve hüngür hüngür ağladım.

"Tahmin edebiliyorum.

"Bunu atlattım. Önemli bir şey değil. Bütün kardeşler birbirlerine isim takarlar, değil mi?

Evet, söylerler. Peki, diğer kardeşlerinin lakapları neydi?"

"Hatırlamıyorum. Duvardaki saate baktım. 'Şimdi gitmem gerek. Saat üçte at terapim var.

"Tamam, bugünlük bu kadar," dedi Fi, bana ayrılan seansın bitmesine daha on dakika olmasına rağmen. 'Ama bu geceki göreviniz, bu gece ruh hali günlüğünüzle ve isteklerinizi tetikleyen şeylerin neler olduğuna odaklanın. Ayrıca diğer kız kardeşlerinin lakaplarını hatırlayıp hatırlayamadığınızı da düşünmeye ne dersin?

"Elbette. Yarın görüşürüz.

Sandalyeden kalktım ve odadan çıktım, ikimiz de kız kardeşlerimin lakaplarını hatırlamayacağımı biliyorduk çünkü hiç lakapları olmamıştı. Terapi koridoru boyunca yürüyerek ana resepsiyon alanına ve oradan da Arizona güneşinin kör edici ışığında, o turu Fi'ye verdim. Oh, o

iyiydi, gerçekten iyiydi, beni kendi kurduğum tuzaklara sürükledi. Birkaç dakika boş vaktim olduğu için yeni favori yerime yöneldim:

Endişe Labirenti - hangi yöne gittiğinize bağlı olarak sizi her seferinde farklı bir yöne götüren dairesel bir tuğla yol

herhangi bir noktada dönmeyi seçti. Bu bana hayatın bir metaforu gibi geldi; grup terapisinde verdiğimiz her kararın hayatımızın gelecekteki gidişatını nasıl etkilediği hakkında konuşmuştuk - bazıları küçük bazıları

çok büyük, ama her birinin bir etkisi var. Bugün, yıpranmış tuğla yolda yürürken, farkında bile olmadan vermiş gibi görüldüğüm kararı düşündüm.

"Neden kimseye güvenemiyorsun? Kendime sordum.

Suçlu ünlü olmama bağlamak çok kolaydı. Dünyadaki milyarlarca insanı düşündükçe pişmanlıkla gülümsedim.

Ünlü olmak istedim ve şöhretin bana nasıl beklenmedik bir şekilde - kelimenin tam anlamıyla bir gecede - bu kadar genç yaşta geldiğini.

Ama öyle olmadığını biliyordum. Kız kardeşlerimin beni bulması da değildi. Sinir bozucu, ya da babam, gerçi o da kısmen sorumluydu çünkü beni bu duruma o sokmuştu.

Peki neden Fi'ye söyleyip konuşmuyorsun? Kendime sordum.

Çünkü korkuyorsun Electra, bunu tekrar yaşamaktan korkuyorsun.

Ayrıca, insanın tüm güven algısını çocukluğundaki küçük bir olaya dayandırmasının acınası bir durum olduğunu düşündüm.

Kurban olmadığım ve *asla olmayacağım* tek şey de buydu. Ve vay be, burada, Çiftlik'te bir sürü kurbanla tanışmıştım.

Buraya zaten terapi için gelmemiştim, temizlenmek için gelmiştim ve öyleydin de.

"Şimdilik," dedim yüksek sesle, On İki Adım'ı hatırlayarak. Her seferinde bir gün mantrasıydı. Üç hafta çok zor geçti, Hayatımda yaptığım en zor şeydi ve bugün de o kadar iyi değildi, çünkü temiz olmak yeniden bir beyne sahip olmak anlamına geliyordu, bu da kendinizle ve kim olduğunuzla yüzleşmeniz gerektiği anlamına geliyordu, ve . . . şey, tüm bu saçmalıklar. Yine de gerçek bir gece uykusundan sonra sabah uyanıp *düşünebilmek* harika bir histi. Güven sorunlarımı yenememiş olsam bile bağımlılıklar. En önemli şey de bu değil miydi zaten?

Endiŕe Labirentinden ıktım ve ahırlara ve atların otladığı alana doğru yöneldim, tüm beceriksizlerin (ben de dahil) gelip onları okŕamasına hazırdım.

"Nasılsın Electra?" dedi genç seysis Marissa. "İyiyim, teŕekkrler," dedim, her zamanki cevabımı vererek. "Sen nasılsın?"

"İyiyim," dedi beni ahıra götürürken ve kirli saman yığınını iŕaret ederken. "Bok küreme sırası sende. Bana sırtarak bir çift lastik eldiven ve bir yaba uzattı.

"Teŕekkrler.

Ahırdan ıktı ve dünyanın en iyi süper modellerinden birinin gözlerine kadar at pisliği içinde olması hakkında gerçekten ne dŕndđn merak ettim.

Her neyse, (teknik olarak) gizlilik yemini ettiklerini ve sadece ölüm acısıyla çiftlik'in duvarları içinde kimin ve neyin olup bittiğini açıklayacaklarını biliyordum.

Kirli samanları balyalamak gibi iğrenç ama sakinleŕtirici bir iŕe baŕlarken Fi ile konuŕtuklarımızı dŕndm - yani benim ocukluğum - ve aslında bana mutlu bir anımı hatırlattı. Altı ya da yedi yaŕındayken, her zamanki gibi Akdeniz'de tatil yapıyorduk. *Titan* ve babam beni sürat teknesiyle Nice'e yakın bir yerde bir arkadaŕına ait ahıra götürdüler.

"Gelip atları görmek isteyebileceğini dŕndm," demiŕti. 'İstersen belki bir tanesine bile binebilirsin.

İlk baŕta korkmuŕtum, çünkü devasa görünüyorlardı ve çok küçüktüm, ama seysis bahçedeki en küçük midilliye bulmuŕtu ve ben onun sırtına oturmuŕtum, kendimden milyon kat daha uzun hissediyordum

daha önce hiç olmamıŕtı. Padokta dolaŕtırıldım, önce inip çıktım ama sonra vücudumun hayvanın doğal ritmine uyum sağlamasına izin verdim ve sonunda midilliye nazik bir ŕekilde dörtnala koŕmaya teŕvik edebildim.

"Atlar konusunda doğal bir yeteneğin var," demiŕti babam güzel kahverengi bir aygırın üzerinde yanıma yanaŕırken. "Düzgün bir ŕekilde ata binmeyi öğrenmek ister misin?"

"ok isterim, baba.

Bu yüzden babam benim için Cenevre'de ve yatılı okula gittiğimde tekrar binicilik dersleri ayarlamıŕtı. Haftamın en önemli olayı buydu, çünkü tüm sırlarımı babama anlatabileceğimi biliyordum.

Atımı istediğim kadar sevebilirdim ve o da bana asla ihanet etmezdi.

Eldivenlerimi çıkarıp avludaki saman balyasını tazelerken Marissa'ya, 'İşte, hepsi tamam,' dedim.

Üç beceriksizin bulunduğu padoku işaret etti Çitin üzerinden eğilmiş, başka bir beceriksizin nazik bir doru kısrak olan Philomena'yı sevmesini izliyordum.

Çitin yanına gittim ve üzerine eğildim, diğerlerine başımı salladım ama ilgilenmedim.

"Selam, Electra! Ahırları işleten Hank bana el salladı. "Sırada sen varsın!

"Teşekkürler," diye cevap verdim, baş parmağımla onu onayladım. Onu uzaktan izliyor, spor salonunda değil de her gün çölde ata binerek geliştirdiği kaslı gövdesiyle ne kadar çekici olduğunu düşünüyordum. Hank'in atlarla olan ilişkisi hoşuma gidiyordu; her ne kadar Padokta ortaya çıkan elmas sırtlı bir çingiraklı yılanı kürekle öldürdüğünü gördüm, atlara karşı sevecen bir nezaket gösterdi. İtiraf etmeliyim ki, hayvanlar kadar onu görmeye de geliyordum.

Birkaç dakika sonra, onu hayalimdeki ahırda cırılçıplak soyduktan sonra bana 'Tamam tatlım, sıra sende' diye bağırdı. Koyu tenimin iyi tarafı kızarıklıklarımın belli olmamasıydı.

Philomena'ya yaklaştığımda, 'Tamamen senindir,' dedi.

'Merhaba Philly,' diye fısıldadım burnunu okşayıp onu öperken, taze at kokusunu içime çekerken. 'Tanrım, sen şanslı bir kızsın. Birincisi, sen bir hayvansın ve ikincisi, çok fazla sevgi görüyorsun ve bununla birlikte gelen kederin hiçbirisi yok. Ama keşke sırtına tırmanıp seni gezdirebilseydim," diye ekledim, Hank'e dönerek beni izliyor ve ona gülümsüyordu.

İlk psikolojik değerlendirmem yapıldığında, seks bağımlısı olup olmadığımı dair bir soru işareti vardı. Yirmi altı yaşında bir kadın olduğumu, özellikle de kafam iyiiken seksten zevk aldığımı, ama *hiçbir şekilde - hiçbir şekilde* - seks bağımlısı olduğumu düşünmediğimi söylemiştim.

Benim yaşımdaki diğer kadınlardan daha fazla değil.

'Buraya gelmenin sorunu da bu,' diye fısıldadım Philly'ye. 'Geldiğinden daha fazla olası bağımlılıkla çıkıyorsun.

'At kucaklama' seansım sona erdiğinde - durağan bir kısırakla yapabileceğiniz çok şey vardı - bana onu beslemem için bir ödül vermek üzere yanıma gelen Hank'e başımı salladım.

Philly'ye muhtemelen günün yirminci havucunu verirken bana "İyi misin?" diye sordu.

'Evet, iyiyim. Bu at bütün gün burada durup yemek yerse şişmanlayacak.

"Merak etme, onu daha sonra iyi bir koşuya

çıkaracağım. 'Keşke onu dışarı

çıkarabilseydim,' diye iç geçirdim.

'Korkarım bu kurallara aykırı. Aksi takdirde . ." Omuz silkti.

"Anlıyorum.

'Belki buradan çıktığında çiftliğime gelip bir gezintiye çıkabilirsin.

"Teşekkürler, bakarım," dedim koltuk altlarımda ter biriktiğini hissederek. Belki de sadece bana öyle geliyordu ama uzaklaşırken göz ucuyla beni izlediğini gördüm ve acaba

Bu bir tuzaktı. Her neyse, rehabilitasyonda bile bir erkeğin ilgisini çekebileceğimi düşünmek beni biraz neşelendirdi.

Yata Khaneme döndüm, pastel boyalı bir odaydı ve sadece benim sığabileceğim kadar uzun olan üç çift kişilik yatak vardı.

Kapüşonlularım ve eşofmanlarım için dar bir dolabım ve şimdiye kadar kullanmadığım bir masam vardı. İlk başta, bir duşu paylaşma düşüncesi ve ardından geride kalan vücut kılları (bir şeyim vardı terli ve yıkanmamış kalmam için yeterliydi, ama koktuğumu fark ettiğimde sonunda pes ettim ve

Aslında gayet iyiydi.

Neyse ki bugün duş pırıl pırıl temizdi - hizmetçi

Belli ki daha yeni girmiştin - bu yüzden olabildiğince hızlı bir şekilde soyundum ve mutluluk verici derecede serin spreyin altında durdum, gözlerimi yukarı doğru fırlattım ve

ayaklarımın etrafındaki su girdabına kadar. Duştan çıkıp giyindikten sonra eski eskiz defterimi çıkardım (onu çantamın ön cebinde bulmuştum.

Atlantis) sonra bir kalem aldım ve çizmeye başladım. Son zamanlarda alışılmadık ama rahat kıyafetler için fikirler düşünmenin beni rahatlattığını fark ettim.

Ben - pek çok kez giyilemeyecek (ve çoğu zaman iğrenç) haute couture kıyafetler giydim.

sokaktaki ortalama bir kadın bile taklit etmeye başlayamazdı. Ancak, sayısız tasarımcıdan duyduğum üzere, moda modern bir sanat formuydu. Şahsen, moda *her zaman* bir sanat formu olmuşken bu fikrin kendilerine ait olduğunu iddia etmeleri beni kızdırdı. Örneğin Versailles saraylıları ya da Eski Mısırlılar.

Çıkarılabilir ışıltılı bir yakası olan ve yumuşak kıvrımlarla ayak bileklerine kadar inen bir elbise çizmeye başladım. Güzel, basit ve çok, çok giyilebilir. Birkaç dakika sonra yatakhanein kapısında beliren yeni bir yüz dikkatimi çekti. Kız pencereye en yakın boş yatağa doğru yürüdü. Buradaki mahkûmların çoğu gibi o da anoreksik derecede zayıftı ve boyu bir metreden biraz uzundu. Maia'nınki gibi muhteşem bir cilt tonuna sahipti.

karışık ırktan geliyordu ve gür, parlak koyu renk bukleleri vardı.

"Merhaba," dedim kalemimi yere bırakırken. "Yeni misin?"

Yatağa oturmuş, dizlerini birleştirmiş, ellerini yumruk yapmış bir halde başını salladı. Başını kaldırıp bana bakmadı ve buna sevindim - normalde bir yabancıнын kim olduğumu anlaması ve olağan soruları sormaya başlaması için tek bir bakış yeterdi.

Ellerini bırakmasını izledim ve bir tutam saçını yüzünden uzaklaştırmak için birini kaldırdığında ellerinin titrediğini gördüm.

"Tıbbi detokstan yeni mi çıktın?" diye sordum. Başını salladı.

"Zor ama atlatacaksın," dedim, burada geçirdiğim üç haftadan sonra kendimi eski bir profesyonel gibi hissederek.

Cevap olarak omuz silkti.

'Sana benzo verdiler mi? Bana çok faydası oldu,' diye ekledim. Bu kız çok zayıf görünüyordu ve artık saçları gözlerini kapatmıyordu, gözlerindeki korkuyu görebiliyordum. "Kokain miydi?"

"Hayır, çöp.

Gözlerim ince kollarının iç kısmındaki belirgin izleri ararken, elleri otomatik olarak onları gözden gizledi.

"En zorunun bu olduğunu duymuştum," dedim. "Evet.

Kızın kollarını kendine dolamasını ve sırtı bana dönük bir şekilde cenin pozisyonunda yatağa kıvrılmasını izledim. Yapabilirdim

Titrediğini görünce yatağının ucundaki battaniyeyi aldım ve üzerine örttüm.

"Yapabilirsin," dedim omzunu okşayarak. "Bu arada ben Electra'yım.

Hiç tepki vermedi, bu şaşırtıcıydı çünkü genelde adımlı söylediğimde tepki *verirdi*.

'Tamam, ben yemeğe gidiyorum. Sonra görüşürüz.

Onu battaniyenin altında kıvrılmış halde bıraktım ve kendimi ona bakarken bulduğum gerçeğine hayret ettim. Onu, beni klinik detokstan çıkardıkları zamanki halimle aynı durumda görmek belli ki bana 'empati' kazandırmıştı.

Kantin kalabalıktı, mahkûmların çoğu dairesel masalarda sessizce sohbet ediyordu, uzun pencerelerden içeri sızan ışık Serenity Garden'ın harika manzarasını sunuyordu. Açık büfe

Kantin boyunca uzanan şapkalı şefler şaşırtıcı derecede lezzetli yemekler servis ediyordu. Günlük karbonhidrat ihtiyacımı karşıladım - üzerinde altın rengi peynir eritilmiş sıcacık bir dana enchilada ve patates kızartması. Gittiğimde ani bir diyet yapmam gerekeceğini düşünmüştüm ama yemek yemek votka isteğimi hafifletiyor gibiydi.

Yemek yerken

'empati' kelimesini düşündüm. The Ranch'te çok kullanılan bir kelimeydi; görünüşe göre alkol ve uyuşturucu kullanımı başkalarına karşı sahip olduğunuz empatiyi kaybetmenize neden oluyor, iyi yanlarınızı kesip atıyor ve engellemek istediğiniz kötü şeyleri köreltiyordu.

içki ve hapları alma sebebin olduğunu düşündüm. Yarın Fi'ye biraz empati göstermiş olabileceğimi söyleyeceğimi düşündüm.

Yurttaki yeni kız. Bu hoşuna giderdi.

"Merhaba.

Yatağı benimkinin yanında olan oda arkadaşım Lizzie elinde çorba ve yeşil bir tabakla gelip oturduğunda başımı kaldırdım. Saçları her zamanki gibi zarıftı, sarışındı, mükemmel bir şekilde röflelenmişti ve bob şeklinde şekillendirilmişti. Bana porselen bebekleri anımsatıyordu - tek farkla, o kadar çok işlenmişti ki yüzü Picasso'nun yanında eğitim almış psikopat bir heykeltıraş tarafından yapılmış gibi görünüyordu. Buraya yemek için gelmişti.

bağımlılığı vardı ve ben onun kantine gelmesine bile şaşırmıştım; benim için bu, tezgâhın üzerine kola dizilmiş bir barda olmak gibi bir şeydi.

"Bugün nasılsın?" diye sordu bana İngiliz aksanıyla.

"İyiyim, sağ ol Lizzie," diye karşılık verdim, dün gece mahalledeki bütün çakalları uyandıracak kadar horlarken onu yan yatırdığımı hatırlayıp hatırlamadığını merak ederek.

'Çok daha iyi görünüyorsun. Gözlerin daha parlak. Zaten hiç donuk değillerdi,' diye ekledi çabucak. "Çok güzel gözlerin var Electra.

"Teşekkürler," dedim, enchilada'mı yerken kendimi suçlu hissederek, Öyle bir baktı ki, sadece tadına bakmak için adam öldürebileceğini söyledi. "Sen nasılsın?

"İyi gidiyorum," diye cevap verdi. "Geldiğimden beri on iki kilo verdim - sadece üç hafta daha ve Christopher beni zor tanıyacak!

Christopher Lizzie'nin kocasıydı. Lizzie'nin bana uzun uzun anlattığı gibi, evli ve çocuklu kadınların alışıldık klişesi olan bir Los Angeles yapımcısıydı.

bir adamdı. Lizzie yirmi kilo verirse adamın saçmalıklarının sona ereceğine inanıyordu. Aslında en başta şişman bile değildi ve ne kadarının gerçek olduğundan da emin değildim. O kadar çok kıstırılmış, sıkıştırılmış ve kaldırılmıştı ki

sanki bir çift görünmez el yüzündeki deriyi yukarı doğru sürüklüyordu. Şahsen Christopher'ın sadakate döneceğine dair pek umutlu değildim. Naçizane fikrime göre, Lizzie yemek bağımlısı değil, kocasını memnun etme bağımlısıydı.

"Daha ne kadar vaktin var?" diye sordu. "Bir hafta, sonra buradan gideceğim.

"Çok iyi iş çıkardın Electra. Buraya gelip de böyle olmayan o kadar çok kişi gördüm ki. Ayrıca tüm bu şeylere ihtiyaç duymayacak kadar güzel ve zekisin," diye ekledi ve bir yaprak roka salatası koparıp sanki kalın bir antrikot parçasıymış gibi bilerek çiğnedi

Biftek. "Seninle gurur duyuyorum.

"Hey, teşekkürler," diye gülümsedim, bunun ilk gerçek 'iyi' günüm olduğunu hissediyordum ve böyle iltifatlar almak harika hissettiriyordu.

"Bu arada yata Khanemizde yeni bir kız var," diye ekledim, önündeki masaya bir dilim çikolatalı cheesecake getirmemin sakıncası olup olmadığını merak ediyordum.

"Oh, evet, Vanessa. Lizzie kaşlarını kaldırdı - o her zaman Burada her şeyi ilk bilen bendim ve onun dedikodularına kulak kabarttım. "Zavallı

Aşk. Çok genç, görünüşe göre sadece on sekiz yaşında. Detoks hemşirelerinden biri bana New York'taki bir bataklıktan varlıklı bir kişi tarafından seçildiğini ve onun burada düzgün bir şekilde temizlenmesinin maliyetine sponsor olduğunu söyledi. Gençler için devlet tarafından finanse edilen programlar var, ancak bir çocuk içeri giriyor ve detoksifikasyondan geçip teknik olarak temizlendiklerinde dışarı çıkıp eski hayatlarına geri dönüyorlar. Ve haftalar içinde tekrar kullanmaya başlıyorlar," diye iç geçirdi Lizzie. "Ve eğer Vanessa gibi yasal olarak bir yetişkinseniz, o zaman unutun gitsin.

Beynimin düzgün çalışmaya başladığı son birkaç gün içinde, burada ayrıcalıklı bir azınlık olduğumuzu fark ettim. Buraya gelmenin ve temizlenmenin neye mal olacağını düşünmek zorunda bile kalmamıştım, sadece isteyip istemediğimi düşünmüştüm. Benim gibi bağımlı olan binlerce genç Amerikalı çocuk vardı. ihtiyaç duydukları uygun tedaviyi alamıyorlardı.

"Hemşire Vanessa'nın burada gördüğü en kötü vakalardan biri olduğunu söyledi. Dört gün boyunca detoks kliniğinde kalmış. Zavallı küçük şey.'

Lizzie, güzel olma konusundaki çaresizliğine ve yaptığı katliama rağmen Bir zamanlar güzel olan yüzünü mahvetmişti, kesin bir annelik niteliği vardı. "Ona göz kulak olacağız, değil mi Electra?

"Deneyeceğiz, Lizzie, evet.

O öğleden sonra, öğle yemeğimi değerlendirmek için Çiftlik'in çevresini dolaşan doğa parkurunda koşmaya çıktım. Koşarken, Atlantis'in arkasındaki dağa yaptığım yürüyüşü hatırladım. ve sonrasında kendimi ne kadar iyi hissettiğimi hatırladım. Kuru, sıcak Arizona havası ciğerlerimi yaksa ve nefes aldıkça burnuma batsa da devam ettim.

Su soğutucusunun yanında durdum ve kendime bir bardak doldurup susuzluğumu giderdikten sonra üzerime püskürttüğüm bir bardak daha doldurdum. Bir bankın üzerine çöktüm ve bu hissin tadını çıkardım.

...şey, *hissetmek*. The Ranch'in ruhani yaklaşımını benimseme konusundaki isteksizliğime rağmen, burada arkamda dağlar, toprağın kırmızısına karşı mavi gökyüzü ile oturmak bile sakinleştiriciydi. Doğa

sakinleştirici. Hava, güneşin altında açmış olan alçak yeşil çalılarının kokularını taşıyordu. Çölün kurak güzelliğinin dört bir yanına inanılmaz çiçekler ve kaktüsler serpiştirilmişti - bazıları üç metreyi aşan boylarıyla Yeşil dikenli gövdeleri bir sonraki yağmura kadar onları doyuracak suyla doluydu.

İlk defa kendimi New York'taki evimde hayal ettim. kendimi kapana kısılmış, kafesteki bir hayvan gibi hissettim. Bir şekilde, Burada etrafımdaki her şey bana daha doğal geliyordu, sanki kim olduğuma uyuyordu. Sıcak beni Lizzie'yi rahatsız ettiği gibi rahatsız etmiyordu ve açık alanlar beni canlı hissettiriyordu.

Orada otururken dudaklarımın bir gülümsemeye dönüştüğünü hissettim.

"Neden?" diye sordum kendime.

Çünkü, Electra ...

İçeri girmek için ayağa kalktığımda, grup terapisinin başlamak üzere olduğunu ve koşu kıyafetlerimle gitmem gerektiğini hatırlayarak, aniden son iki saattir bir içki içmeyi ya da bir sıra yapmayı düşünmediğimi fark ettim. Ve bu beni tekrar gülümsetti.

Daha sonra yurda döndüğümde, bir duş daha almak için can atıyordum, Vanessa hâlâ yatağında kıvrılmış yatıyordu. Şimdi titriyordu.

Yatağı ikimizin arasına sıkışmış olan Lizzie oturmuş onu izliyordu.

"Durumu iyi değil Electra," diye iç geçirdi. 'Hemşireyi çağırdım ve ona ihtiyacı olan her neyse ondan bir iğne daha yaptı, Ama ...'

"İyi görünmüyor, hayır," diye kabul ettim, havlumu alıp duşa girerken. Dışarı çıkınca temiz bir eşofman altı ve kapüşonlu bir tişört giydim. "Akşam yemeğine geliyor musun?" diye sordum Lizzie'ye.

'Hayır, burada kalıp bir süre Vanessa'yı izleyeceğim. Onun için endişeleniyorum.

"Tamam, sonra görüşürüz.

Kendimi kötü hissediyordum, çünkü Vanessa'nın benim yaşadıklarımı yaşadığını görmek için etrafta kalmak istemiyordum, kantine gittim. I

'woo-woos' dediğim şeylerden kaçındım: The Ranch'in ruhani ethosunu benimsemiş ve sadece bir grup insan gibi tırnak içinde konuşanlar yürüyen, konuşan kişisel gelişim kitapları - ve tepsimi biftek ve taraflar. Yemeğimi bitirdikten sonra yatakhaneye dönmek istemedim.

yan masadan birkaç kağıt ve kalem aldı ve şöyle düşündü
O sabah AA toplantısında konuştuklarımız hakkında. Dokuzuncu adımdaydım, madde bağımlılığım arttığında incitmiş olabileceğim herkese bir özür mektubu yazmam gereken adım. kontrolden çıktı.

Tamam, peki kimden özür dilemem gerekiyor? Kendi kendime düşündüm.
Annemden mi?

Evet. Çocukken çok baş belası olduğumu biliyordum ve o bana karşı her zaman çok sabırlı olmuştu. Ona kesinlikle bir not yazardım. Ama yine de, biraz cheesecake yerken düşündüm, bu özürler kötü bir insan olmakla mı ilgiliydi, yoksa kötü bir çocuk olmakla mı? madde bağımlılığım yüzünden mi? Annemi son birkaç yıldır neredeyse hiç görmemiştim ve onu nadiren arıyordum.

O halde onu görmezden geldiğim için bir özrü hak ediyor, diye düşündüm ve listede ona bir tik verdim.

Maia mı? Evet, babam öldükten ve biz Atlantis'te, Rio'da kaldıktan sonraki boktan davranışlarım için kesinlikle bir özrü hak ediyordu. Mariam'ı aramasaydı ölebilirdim. Harika biriydi ve onu gerçekten çok seviyordum. Ona büyük bir tik verdim.

Ally: O da bir tane almalı. Pencereden dışarı baktım, geçen ay Atlantis'te birlikte olduğumuz zamanı ve nasıl Ona karşı kabaydım. O zaman Ally'nin beni neden hep sinirlendirdiğini merak ettim, çünkü o çok iyi bir insandı. Belki de sorun buydu: iyi bir insan *olması*, hayatının aşkını kaybetmiş ve bir bebek sahibi *olmuş* olmasına rağmen bu kadar düzenli ve birlikte *olması*. Bu benim *birlikteliksizliği*mi her zaman daha belirgin hale getirmişti.

Yıldız: Bir kazı bile asla yuhalamayan küçük kız kardeşim. Ondan hoşlanıp hoşlanmadığım konusunda hiçbir fikrim yoktu, çünkü her zaman çok az şey söylemişti; benim büyük gürültümün sessizliği olmuştu. Ally demişti ki bir adamla tanıştığını ve onunla İngiltere'de yaşadığını söyledi. Belki buradan çıktığımda onu görmeye gitmek için çaba sarf ederdim. Onun için her zaman üzülmuştum ve her seviyede gölgede bırakılmıştı. ezeli düşmanım CeCe tarafından. Yine de Star'a sadece merhaba demek için bir mektup yazacaktım, çünkü ona özellikle yaptığım kötü bir şey aklıma gelmiyordu.

CeCe. Kalemin ucunu sertçe kağıda bastırdım. O ve ben hiç anlaşılamamıştık; annem hep birbirimize çok benzediğimizi söylerdi.

Ben o kadar emin değildim. Star'a hükmetme şeklinden hoşlanmıyordum ve bazen gençken, Ally'nin ayırmak zorunda kaldığı fiziksel kavgalar yapıyorduk. Bunu duyduğumda çok sevinmişim.

Avustralya'ya taşınmıştı.

"Temelde Star onu bir erkek için terk ettiği için," diye mırıldandım. Kötü niyetle, Fi ve grup terapisi kalabalığının bu olumsuzluktan hoşlanmayacağını bilerek, ama dünyadaki herkesi sevemezsin, değil mi? Gerçi görünüşe göre, seni affetmelerini sağlayabilirsin.

Şimdilik CeCe'nin isminin karşısına bir soru işareti koydum ve Tiggy'ye geçtim.

Bir yetişkin olarak, muhtemelen burada iş başvurusunda bulunabilecek türden bir insana dönüşmüştü. Sonra metaforik olarak Ona karşı şirret davrandığım için kendimi tokatladım, çünkü bunu hak etmiyordu. Tatlı ve nazik biriydi ve sadece herkesi mutlu ederdi. Birbirimizin tam zıttıydık ama ben onun gibi olmayı arzuluyordum çünkü o her şeyin ve herkesin içindeki iyiliği görebiliyordu, oysa ben tam tersi bir yapıya sahiptim. Ally'nin Atlantis'te bana bir sağlık sorunu yaşadığını söylediğini hayal meyal hatırlıyordum. Utanç verici bir şekilde, nasıl olduğunu sormak için ona bir e-posta bile göndermemiştim. Tiggy kesinlikle özür listemde yer alacaktı.

Sonra arkama yaslandım ve babam hayatta olsaydı ona bir özür mektubu yazmak isteyip istemeyeceğimi düşündüm. Hayır, ben henüz çok gençken öldüğü ve beni bu durumla baş etmek zorunda bıraktığı için onun bana bir özür yazması gerektiğini düşünüyordum. tüm bu şeylerle. Büyükanнем Stella da dahil. Her neyse, tüm bunları düşünmek istemedim ve New York'taki hayatıma devam ettim.

Mariam: *Kocaman bir özür* yazdım. Şimdiye kadar sahip olduğum en iyi asistandı, ancak hala benim asistanım *olup* olmadığı hakkında hiçbir fikrim yoktu. I

Birkaç gün önce bana gönderdiği e-postayı yanıtladığımda bunu Maia'ya sormak için listeme koydum. Her gün bir saatliğine dizüstü bilgisayarlarımıza ve cep telefonlarımıza izin veriliyordu, ancak yazdığımız her şey

Şimdiye kadar kimseye yazmamıştım.

Stella, nam-ı diğer 'Büyükanne'. Yazmadan önceki son birkaç haftanın beyin bulanıklığında gezinirken durakladım ve kalemimin ucunu çiğnedim.

Buraya gel. Doğrusu, buraya gelişimiz hakkında pek bir şey hatırlamıyorum. Gerçi uyandığımda onun yatağımın yanındaki koltukta oturduğunu hatırlıyordum. Şarkı söylediğini de hatırladığımı sanıyordum,

Ama belki de bu bir rüyaydı. Her ne kadar onunla birkaç kez karşılaşmamın sersemliği içinde olsam da, onun gerçekten de tanıdığım en korkunç insanlardan biri olduğunu hatırlıyordum.

Ona yazıp yazmamaya karar veremedim, elinde bir tepsi yemekle yanımdan geçen çok uzun boylu siyah bir adam dikkatimi çekti. Benim gibi kapüşonlu sweatshirt ve eşofman giyen mahkûmların çoğunun aksine, o bembeyaz bir gömlek ve chino pantolon giymişti. O masaya oturmaya giderken ben de başımı eğerek kağıdıma doğru eğildim. Tam tersi. Normalde beni kimin gördüğü umurumda olmazdı ama soluma baktım ve onun çılgınca güzel olduğunu gördüm, ve belli bir zarafeti vardı. O beni fark etmeden önce kapüşonumu kaldırdım, tepsimi, kalemimi ve kâğıdımı aldım ve kantinden çıktım.

Yurda döndüğümde Vanessa'nın yatağı boştu ve Lizzie her zamanki gece güzellik rejimine devam ediyordu, masası pahalı bir kozmetik tezgâhına dönüşmüştü.

"Vanessa nerede? Yüzüne krem sürmesini, bir pipetle içinde altın olduğunu söylediği şeyden damlatmasını izlerken sordum ve doktor tarafından onaylanmış, dolayısıyla içinde hiçbir şey olmayan bir dizi hapi yuttu.

Lizzie içini çekerek, "Zavallı ufaklık nöbet geçirmeye başladı, ben de hemşireyi aradım ve klinik detoks koğuşuna geri götürüldü," dedi. "Umarım çok geç değildir.

"Ne demek istiyorsun?

'Electra, eroinin ve aldığı diğer tüm uyuşturucuların hayati organların üzerindeki etkisini biliyor olmalısın. Eğer sen uzun süredir kötüye kullanıyorsa, bırakmaya çalıştığında nöbetlere neden olabilir. Görünüşe göre, onu besleyen erkek arkadaşı Uyuşturucuyu veren de onun pezevengiydi ve içinde ne olduğunu Tanrı bilir.

"Yani o bir fahişe miydi?

"Bir hemşirenin evet dediğini duydum. HIV pozitif de," diye yorumladı Lizzie, "dükkanını" Louis'in arabasına yerleştirmeye başlarken. Vuitton bavulu. 'Bu çok üzücü, çünkü o buzdağının sadece görünen kısmı. Kocam bir keresinde uyuşturucu hakkında bir belgesel hazırlamıştı.

Harlem'in çeteleri; tüm bu olaylarda asıl suçlu olanlar onlar.

"Doğru," dedim, geceliğimi giyip arabaya tırmanırken.

Yatakta. "Harlem'in yaşadığım yerden sadece birkaç blok ötede olduğunu düşünmek çılgınca. Komodinimden eskiz defterimi ve kalemimi aldım ve yeni bir sayfaya geçtim. Artık tasarım yapma dürtüsü

Her gece yatmadan önce hızlıca birkaç moda eskizi çizerdim.

Lizzie de yatağa girerken 'Evet, öyle' diye onayladı. 'Tabii ki Los Angeles'ta da büyük çeteler var; ne yazık ki bugünlerde her yerdeler. Ne kadar şanslı olduğumuzu bilmiyoruz, değil mi? Çok korunaklı hayatlar yaşıyoruz.

'Evet, öyle' diye katıldım, çölün ortasındaki Çiftlik'te inzivaya çekilmişken dünya hakkında öğrendiğimden daha fazlasını öğrendiğimi hissediyordum.

New York'ta ve dünya çapındaki tüm seyahatlerimde öğrendim. Ve ben Bir şekilde her şeyin üstünde olduğuma inanarak ne kadar saf olduğumu düşündüm. Satıcılarımın kokaini nereden aldıklarını sanıyordum? İlk etapta? Pahalı bir otelde ya da bir sokak köşesinde çarpışıyor olmanız fark etmezdi - hepsi aynı kaynaktan geliyordu vahşetten, ölümden ve para hırsından. Düşündükçe ürperiyordum.

"Peki yarın ne yapıyorsun? Lizzie sordu.

"Bilirsin işte, her zamanki şeyler. Kahvaltıdan önce bir koşu, AA toplantısı, sonra Fi ile terapi..."

'O şimdiye kadar sahip olduğum en iyi terapist. Benim de birkaç terapistim oldu,' dedi Lizzie.

"Benim de öyle," dedim içimden. "Ama sanırım bu terapi işinde pek iyi değilim.

"Ne demek istiyorsun?

"Sadece orada oturup kendim hakkında konuşmaktan hoşlanmıyorum.

"Yani kim olduğunla yüzleşmek zorunda kalmaktan hoşlanmıyorsun," dedi. kurnazca gözlemledi. "Bunu yapana kadar, tatlım, burada hiçbirimiz bir yere varamayız.

"Eski günlerde iyi görünüyordlardı. Ben hiç duymadım Birinci ve İkinci Dünya Savaşları hakkında izlediğim filmlerdeki gibi terapisti olan herkes.

"Hayır. Lizzie dudaklarına dolgu yaptırdığı için yüzünü buruşturarak bana baktı. 'Unutma Electra, o adamların birçoğu eve savaş şoku -ya da bugün bildiğimiz adıyla TSSB- ile döndü ve tıpkı Vietnam'dan sonra askerlerin yaptığı gibi yardıma şiddetle ihtiyaçları vardı, ama onların

ihtiyaçları göz ardı edildi. Bu yüzden yardıma ihtiyacınız olduğunu kabul etmenin sorun olmadığı bir kültürde yaşıyor olmamız iyi bir şey. Eminim bu birçok kişiyi kurtaracaktır.

kaybedilecek hayatlar. "Evet, haklısın," diye kabul ettim.

'Topluluklarımızı kaybetmiş olmamız da kötü. Ben İngiltere'de herkesin herkesi tanıdığı küçük bir köyde büyüdüm. Babam öldüğünde annemin etrafında toplandıklarını hatırlıyorum. Hepsi onun ve benim için oradaydı ama artık böyle bir şey yok gibi görünüyor.

Hepimiz yerimizden edilmiş durumdayız. Kendimizi hiçbir yere 'ait' hissetmiyoruz. Ya da kimseye. Küreselleşmenin olumsuz yanlarından biri sanırım. "Güvenebileceğinizi hissettiğiniz kaç arkadaşınız var?

Bu soru hakkında bir saniye kadar düşündüm, sonra omuz silkti. "Hiç. Ama belki de bu sadece benim kim olduğumdan kaynaklanıyordur.

'Evet, eminim kısmen öyledir ama geri kalanımız da pek iyi durumda değil. Bu üzücü, çünkü bugünlerde pek çoğumuz sorunlarımız karşısında yalnız hissediyoruz.

Garip yüzü ve gülünç güzelliğiyle Lizzie'ye baktım.

rejimi ve bariz bir koca yılanıydı ve her şeyin nerede yanlış gittiğini merak ediyordu. Çok düşünceli ve açık sözlüydü.

"Christopher'la evlenmeden önce ne iş yapıyordun? diye sordum.

Stajyer avukattım. Chris'le tanıştığımda

firmanın New York ofisinde geçici olarak çalıştım. Aile hukuku alanında uzmanlaşmak istiyordum ama sonra onun tarafından ayaklarım yerden kesildi ve sonunda Los Angeles'a taşındık. Sonra çocuklarım oldu ve onlar da evden ayrıldı.

ve ...' Lizzie omuz silkti. "Hikaye bu. "Yani

hukuk diploması aldınız?

"Evet, ama hiç pratik yapamadım.

"Belki de bunu düşünmelisin. Dediğin gibi, bütün çocukların gitti artık.

'Ah Electra, ellime çok kalmadı! Artık benim için çok geç.'

"Ama sen çok zekisin, Lizzie. Beyninin boşa gitmesine izin vermemelisin. Babam bana hep böyle derdi.

"Öyle mi derdi?"

"Evet. Model olduğumda kendimi sattığımı düşündüğünü biliyorum.

'Electra, daha on altı yaşındaydın! Bana anlattığına göre, modelliği sen seçmemişsin, o *seni* seçmiş ve sen farkına bile varmadan, içinden çıkamayacağın bir hız trenine binmişsin. Tanrım, sadece Şu anda yirmi altı yaşında - en büyüğümden sadece bir yaş büyük ve hala tıp fakültesinde okuyor.

'En azından o ne yapmak istediğini biliyordu. Ben hiç bilemedim.

'Her ne olursa olsun, seçme lüksüne sahipsin. Ve senin profilindeki biri gerçekten bir fark yaratabilir.

"Ne demek istiyorsun?"

"Bilirsin işte, elçisi olmayanlar için bir elçi olmak.

Ses. Vanessa gibi mesela. Uyuşturucunun neler yapabileceğini ilk elden deneyimlediniz. Yardım edebilirsiniz.

"Belki," diye omuz silktim. 'Ama modellerin sesleri ya da beyinleri yok, değil mi?"

'Şimdi kendini beğenmişlik yapıyorsun ve eğer benim kızım Rosie olsaydın, seni bir güzel azarlardım. Benim için - ve babanız için - gerçekten çok zeki olduğunuz çok açık. Tüm araçlara sahipsin gerekli, bu yüzden onları kullan. Az önceki konuşmamız sırasında çizdiklerine bir baksana," dedi ve ben onu göğsüme bastırırken eskiz defterimi işaret etti. 'Çok yeteneklisin Electra. O ceket gözümü kırpmadan alırdım.

Kırpılmış deri ceket ve asimetrik elbise giymiş bir modelin çizimine baktım.

"Evet, her neyse," dedim. 'Sanırım şimdi biraz uyumam gerek, Lizzie. İyi geceler.' Lambamı kapatmak için uzandım.

"İyi geceler," dedi Lizzie, diyetlerin insanı nasıl şişmanlattığına dair okuduğu kitabı açarken. Yatağın altına sokuldum.

Yorganı kaldırdı ve arkasını döndü.

"Ah, bir şey daha var," dedi. "Evet?"

'Bir sorunun olduğunu kabul etmek güç ister, Electra. Bu bir zayıflık işareti değildir - tam tersi. İyi geceler.

Ertesi gün güneşin doğuşuyla birlikte doğal bir şekilde uyandım, bu benim için yeni bir duyguydu - yıllarca kendimi yataktan sürüklemem, bir avuç dolusu ağrı kesici ve sakinleştirici almam gerekmişti.

baş ağrısı ve beni rahatlatmak için. Gün doğumu uyanmalarımı grup terapisinde tartışmışım (hiçbir şey belli etmeden kısa süreliğine nişanlıymışım gibi görünmemi sağlayacak zararsız bir şeydi) ve birkaç kişi bunun vücut saatimin doğal ritmi olduğunu söylemişti

Yıllarca içki ve uyuşturucuyla bastırıldıktan sonra geri dönmek. Ve şimdi düşününce, Atlantis'te çocukken her zaman ilk uyanan kişi olduğumu hatırladım. Tüm kız kardeşlerim uyurken ben enerji dolu bir şekilde etrafta zıplardım, bu yüzden alt kata, Claudia'nın evdeki diğer tek ruh olduğu mutfağa sürünürdüm.

Ben sabırsızlıkla diğer kardeşlerimin uyanmasını beklerken o bana fırından yeni çıkmış, hala sıcak, tereyağı ve bal damlayan ekmeğinden bir dilim verirdi.

Bir çift şort giydim, spor ayakkabılarımı bağladım ve yürüyüşe çıktım. Koş. Huzur Bahçesi'nde bacak bacak üstüne atmış ve gözleri kapalı bir şekilde oturan bir grup Budist dışında etrafta kimse yoktu, Yeni günü karşılıyordum. Doğa patikasına ulaştım ve ayaklarım altlarındaki kırmızı toprağı döverken Lizzie'yi ve dün geceki konuşmamızı düşündüm. Ve yardıma ihtiyacın olduğunu kabul etmenin bir zayıflık işareti olmadığı gerçeğini. Buraya kadar gelmişim - buradaydım, ihtiyacım olan yardımı alıyordum, değil mi? İronik bir şekilde, işin kolay kısmı (en azından nispeten) yaşadığım tüm o saçmalıklardan kurtulmaktı.

alıyordum. O zamanki doktorum Fi'nin bana açıkladığı gibi, birçok kişi yakalanmazken ben zamanında yakalanmışım. Şu andan itibaren temiz kalırsam, Vanessa'nın aksine, uzun vadede sağlığıma hiçbir zarar vermemiş olacaktım.

Zor olan, madde bağımlılığımın nedenini açıklayacak olan *kendimle* yüzleşmekti. Sadece bırakacağımı söylemek yeterli değildi.

Alkol ve uyuşturucu almak - Tanrı aşkına, sadece üç hafta olmuştu ve temizlenmenin ve içinde yaşadığım güvenli ortamın coşkusu, tekrar alkol ve uyuşturucu kullanmaya zorlandığımda sis gibi kaybolacaktı. "gerçek" hayatımın hiç bitmeyen döngüsü. Tuhaf şeyler yaşamaya başlardım. İçki içmek, sonra belki sosyal olarak bir çizgi çekmek ve sonunda buraya geri dönecektim, ama muhtemelen daha kötü durumda olacaktım ve belki de sonunda Vanessa gibi olacaktım. Ama tüm kızgınlığımı kabullenip dışarı vurana kadar, her zaman tehlikede olacağımı biliyordum.

Tüm bunları düşünürken, içimde garip bir his vardı. takip ediliyordum. Neyse ki, pistin etrafında sağa dönüyordum ve arkama bakıp parkta gördüğüm yenilebilir adamı görebildim. Kantinci belki yüz metre arkamdaydı ve hızla bana yetişiyordu. Aslında yetişemezdi, çünkü çözemediğim bir sürü nedenden dolayı yetişmesini istemiyordum, bu yüzden hızımı artırdım ve arayı açtım. Ama artık olabildiğince hızlı koşmama rağmen hâlâ bana yaklaşıyordu. Patikanın sonu sadece birkaç yüz metre uzaktaydı, bu yüzden ayaklarımı maksimuma indirdim ve koşmaya başladım.

Bitiş çizgisine ulaştığımda su soğutucusuna doğru koştum, bir şeyler içmek istiyordum ve nefes nefese kalmıştım.

"Deponuzda epey benzin varmış," dedi arkamdan zengin, iyi modüle edilmiş bir ses. "Affedersiniz," diye ekledi büyük bir el Uzun, zarif parmaklarıyla - serçe parmağı altın bir sınıf yüzüğüyle süslenmişti - ben yoldan çekilirken bir fincana uzandı. 'Beş dakika koştum

Üniversitem için bin metre koştum ve hiç yenilmedim. Sen kendi üniversiten için mi koşuyorsun?

"Üniversiteye gitmedim," dedim başımı kaldırıp ona bakarken, bu alışılmadık bir duyguydu.

"Hey, bu tamamen Amerikan aksanı değil, değil mi?" diye sordu, bir bardak su daha alıp üzerime dökerken. Saat erken olmasına rağmen güneş çoktan bastırmaya başlamıştı.

"Hayır, biraz Fransız aksanı. İsviçre'de büyüdüm.

"Gerçekten mi?" dedi beni daha yakından süzerken. Ve sonra, 'Seni tanıyor muyum? Bir şekilde tanıdık geliyorsun.

"Hayır, daha önce hiç karşılaşmadık.

"Sözünüze güveniyorum. Bana gülümsedi. "Ama kesinlikle seni tanıyormuşum gibi görünüyorsun. Bu arada ben Miles. Ya sen?"

"Electra," diye iç geçirdim ve yüzünde bir tanıma ifadesi belirmesini bekledim. Ki öyle de oldu.

"Vay canına... tamam," dedi ve elindeki bardağı çöpe atıp ellerini şortunun cebine soktu. "Geçen hafta havaalanına giderken yirmi ayak yüksekliğindeki reklam panosuna bakıyordum.

"Oh," dedim. "Şimdi geri dönmem gerekiyor. "Elbette, ben de öyle.

Çiftliğe doğru sessizce yürüdük. Bu adamda beni utangaç ve kız gibi hissettiren bir şeyler vardı. Kendine olan güveninden ve kafasındaki sıkıca kıvrılmış saçlarına serpiştirilmiş aklardan otuzlu yaşlarının sonlarında olduğunu tahmin ediyordum.

"Sana ne için burada olduğunu sorabilir miyim?" dedi.

"Evet, burada hiç sır yok, değil mi? Alkol ve madde bağımlılığı.

"Aynen.

"Gerçekten mi? Dün gece seni kantinde gördüm ve detokstan yeni çıkmış birine benzemiyordun.

"Beş yılı aşkın süredir temizim ama her yıl buraya dinlenmek ve nelerin tehlikede olduğunu kendime hatırlatmak için geliyorum. Buradayken her şeyin üstesinden gelebileceğinizi düşünmek kolay. Etrafınızda destek var ama dışarıda, büyük ve kötü dünyada, yine üzerinize kapanabilir.

"Ne yaparsınız?

"Ben bir avukatım," dedi. "Baskılar artıyor ve Asla patlamadığımdan ve eski halime dönmediğimden emin olmak istiyorum, ama hey, bunu biliyor olmalısın.

"Evet," dedim Çiftlik'in girişine vardığımızda.

"Tek söyleyebileceğim, acele etme, acele etme. Bu asla tedavi edemeyeceğimiz bir hastalık; çözüm onu nasıl düzgün yöneteceğimizi öğrenmek. Buradaki insanların söylediklerini dinle Electra, çünkü onlar senin hayatını nasıl kurtaracaklarını biliyorlar. Görüşmek üzere. Bana küçük bir el salladı ve koridor boyunca bir çift kaslı bacağının üzerinde yürüdü.

Benimkinden bile daha uzun.

"Şey," diye fısıldadım kendi kendime, şok olmuş gibi hissediyordum. Miles'in bana büyükannemi hatırlatan bir ciddiyeti vardı. *İçinde* Kahvaltı için içeri girdiğimde, kendimi sıcak ve rahatsız hissederken, *herhangi bir mahkemede bu adamı yanımda isterdim* diye düşündüm. Ve bu sadece koştuktan kaynaklanmıyordu.

'Tanrım bana değiştiremeyeceğim şeyleri kabullenmem için sükûnet, değiştirebileceğim şeyleri değiştirmem için cesaret ve değiştirmem gereken şeyleri bilmem için bilgelik ver. fark.'

Sükûnet duasını okudum ve bu duanın bittiğini işaret etti. Küçük AA çemberindeki diğer beş kişiyle birlikte toplantıdaydım. Hiç tanımadığım bir grupta bas gitar çalan Ben'in elini tutuyordum. ve diğer tarafımda Sabrina adında yeni bir kadın vardı. Sabrina'nın hala ağlamaklı olduğunu görebiliyordum - hikayesini yeni paylaşmıştı bizimle birlikte.

"Her şeyim vardı ve sonra hepsini bir şişenin dibine attım," demişti, ellerini önünde kenetlemişti. O Ufak tefek Asyalı bir kadındı ve siyah saçları ince yüzünün etrafında parlak bir perde gibi sallanıyordu. 'İşimi, kocamı, ailemi kaybettim. Tanıdığım herkesten çaldım - çocuklarımın kumbaralarından bile - sadece

Daha fazla içki al. Buraya gelmeye ancak iş yerimin tuvaletinde bayıldığım için acil servise gittiğimde karar verdim. Dudağını ısırdı.

"Artık hayatımı daha fazla berbat edemem ya da hafife alamam.

Toplantıdan çıkarken benim de hayatımı hafife aldığım aklıma geldi. Bir kaçış için o kadar çaresizdim ki, neredeyse her şeyi bir kenara atacaktım.

"Ee Electra, son yirmi dört saat nasıl geçti? Fi o sabah bana sordu.

"İlginç," dedim burnumu ovuştururken.

"Güzel, güzel. Fi gülümsedi. "Bana nedenini söyleyebilir misin?

"Ben ... şey, tam olarak bilmiyorum, ama birçok şey odaklanmaya başlıyor gibi görünüyor. Sanki geçen yıl bir rüyanın içindeydim.

"Bir bakıma öyle. Madde bağımlılığının yarattığı şey bu, Tabii bildiğiniz gibi her şey bir kabusla bitiyor. Peki bu daha net gerçeklik duygusu size kendinizi nasıl hissettiriyor?

İşte yine başlıyoruz.

"Şey, temiz olduğum için coşkulu hissediyorum, ama utanıyorum çünkü insanlara yaptığım tüm kötü şeyleri ve onlarla olan ilişkiyi hatırlıyorum ve ayrıldığımda aynı kalıba geri dönmekten korkuyorum.

"Harika, bu harika Electra! Fi bana bir gülümseme verdi. 'Gerçekten ilerleme kaydediyorsun ve bu aşamada hissettiğin tüm bu duygular tamamen doğal. Kendin ve başkalarına karşı davranışların için sorumluluk almak ileriye doğru atılmış büyük bir adımdır. Artık bir kurban değilsin.

"Kurban mı? Hayır, ben asla bir kurban olmadım.

"Öyleydin Electra, maruz kaldığın istismarın bir kurbanıydın. kendin için,' diye karşı çıktı Fi. 'Ama şimdi bununla başa çıkıyorsun, savaşıyorsun ve bunun kurbanı olmuyorsun, anlıyor musun?

"Evet, var, ama hayatımla başa çıkmama *yardımcı olması* için içtim ve tüm o şeyleri aldım, böylece kimse beni kurban olarak görmeyecekti.

"Kurban olarak görülme düşüncesi - zayıf olarak - seni korkutuyor mu?

"Evet, kesinlikle korkutuyor" diyerek başımı salladım. "Yine de dün gece yurt arkadaşımın söylediği bir şey kendimi daha iyi hissetmemi sağladı.

"Neymiş o?

"Yardım istediğimde zayıf olmayı bıraktığımı söyledi.

"Sence haklı mıydı?

'Evet, ama muhtaç olmak falan istemiyorum. Kendi başımın çaresine bakabilirim.

'Belki de asıl mesele yapamayacağın ve yapmadığındı. Buna katılıyor musun?

'Şey, evet, sanırım,' dedim.

"Söylendiği gibi, hiçbir erkek - ya da kadın - bir Ada.' Fi gülümsedi. 'Ama yalnız değilsiniz. İçinde yaşadığımız dünya yardım isteyemeyecek kadar korkan ya da utanan insanlarla dolu.

"Ya da çok gururlu," diye ekledim. "Ben çok gururluyum.

"Bunu görebiliyorum," dedi Fi. "Bunun iyi bir özellik olduğunu düşünüyor musun? 'Bilmiyorum; öyle olsun ya da olmasın, bu benim kim olduğumun bir parçası. Belki de ikisinden de biraz.

Fi başını salladı ve defterine bir şeyler karaladı. "Biliyor musun Electra? Sanırım bir ziyaret için hazır olabilirsin. Sen ne düşünüyorsun? 'I . . . Bilmiyorum.

"Ailenizden birinin ya da bir arkadaşınızın gelip sizi görmesini ister misiniz?

"Bunu düşünebilir miyim?

Elbette düşünebilirsin. Yeni halinizi göstermek ve dış dünyayla yakın biri aracılığıyla temas kurmak korkutucu olabilir. Bu düşünce sizi korkutuyor mu?

"Evet, öyle. Yani, buraya gelmeyi ne kadar istemediğimi biliyorsun ama harika insanlarla tanıştım ve burada kendimi güvende hissediyorum, anlıyor musun?

'Ne zaman ayrılmak isteyebileceğini hiç konuşmadık, çünkü ikimiz de senin henüz gitmeye hazır olmadığını biliyorduk. Otuz günlük tedavi programının bitmesine yedi gün kaldı.

Son birkaç gün içinde büyük bir ilerleme kaydettin, ancak gitmeden önce hala çözülmesi gereken sorunların olduğunu kabul eder misin?

"Muhtemelen," dedim.

"Şu anda isteklerin nasıl?

"Aktif olduğumda çok daha iyi, mesela koşarken, o zaman düşünmüyorum.

'O zaman buradan çıkarabileceğiniz araçlardan biri de fiziksel aktivite yardımcı olur. Ruh haliniz nasıl? Geçen hafta öfke ve "karanlık" duyguları yaşadığınızdan bahsetmiştiniz. tarif etti. Hala bunları yaşıyor musun?

"Hayır... Yutkundum. "O olumsuz düşünceler iyileşti ... evet, daha iyiler.

"Peki, ziyaret hakkında ne düşünüyorsun? Fi tekrar sordu.

"Belki gelecek hafta?" dedim.

"Tamam. Peki sizce bu kişi kim olabilir?"

Evet, işte sorun bu, diye düşündüm, babamın en sevdiği Shakespeare'den alıntılar beynimde uçuşuyor. Ne yazık ki, liste

Potansiyel ziyaretçiler hayatımın geldiği dip noktayı yansıtıyordu: Sadece bir nevi annem olan Ma, Maia ya da sadece birkaç kez tanıştığım büyükannem Stella vardı.

tamamen boşa gitti . . .

"Bunu düşünebilir miyim? Dedim.

'Elbette düşünebilirsin. Liste oldukça küçük mü?'

'Çok,' diye itiraf ettim.

"Kaç tane?"

"Üç.

'Bunun çok fazla olduğunu düşünmeyebilirsin Electra, ama sana şunu söyleyebilirim ki çoğu insan buraya gelip benimle bu odada oturduğunda ve ben onlara aynı soruyu sorduğumda, herhangi birinin adını vermekte zorlanıyorlar. Kendilerini izole etmişlerdir - sevdikleri ve onları seven insanları kendilerinden uzaklaştırmışlardır. Alkol ve uyuşturucu tek dostları haline gelmiştir. Buna katılıyor musunuz?

"Evet," dedim sesimdeki korkuyu duyarak. "Katılıyorum. Aslında, muhtemelen dördüncü bir kişi daha vardır.

"Daha da iyi," diye gülümsedi Fi. "Kim olabilir bu?

"Mariam. O benim asistanım ama ona gerçekten hayranım.

"O da senden hoşlanıyor mu sence?

'I . . . Ona çok kötü davrandım ama evet, belki.

"Bazen size duygusal olarak doğrudan bağlı olmayan birinin ilk temasınız olması iyi olabilir. Her neyse, sen bunu düşün Electra ve yarın bana söyle.

'Tamam,' diye kabul ettim.

"Harika, iyi çalışmaya devam et," dedi ben ayağa kalkarken.

"Teşekkürler. Hoşça kal, Fi.

Ofisinden çıkarken kendimi öğretmeninden altın yıldız almış bir çocuk gibi yükseklerde hissediyordum.

"Vanessa'dan haber var mı? O günün ilerleyen saatlerinde yatakhane Lizzie'ye sordum. 'Hayır, ben bile hemşireden herhangi bir bilgi alamadım, yani sanırım iyi değil. Bugün ıslık ıslık görünüyorsun Electra,' dedi Lizzie.

Havlumu askıdan aldım ve duşa girmeye hazırlandım. "Neler oluyor?"

"Hiçbir şey," dedim kıyafetlerimi çıkarıp havluyu üzerime çekerken.

"Tanrım, rehabilitasyona girecek onca yurt arkadaşı varken," diye iç geçirdi Lizzie, "dünyanın en güzel kadınlarından birine takıldım. Cidden uğruna ölünecek bir vücudun var. At gibi yiyorsun ve bir gram bile kilo almıyorsun. Senden nefret etmeliyim," diye kıkırdadı ben içeri girerken. duşa girdim ve kapıyı arkamdan kapattım.

Suyun altında dururken, Lizzie'nin az önce söylediklerini düşündüm; yani, harika bir vücuda sahip olduğumun söylenmesi pek de yeni bir şey değildi. Eğer öyleyse, neden onu kötüye kullanmaya bu kadar hevesliydim?

Belki de ondan nefret ettiğim içindi, başkalarının nefret etmesine neden olduğu içindi.

Ben. Çoğu kadın bana güvenmezdi ve eğer bir erkekle birlikteyse, ben Ben yaklaştıkça cilalı tırnaklarının erkeklerini sıkıca kavradığını hissedebiliyordum. Ayrıca, güzel bir yüzüm ya da vücudum olduğunu bile düşünmüyordum - sadece şu anda moda olan kıyafetlerle güzel görünüyordum. Her zaman ailenin güzeli olarak bilinen bir kız kardeşle büyümüştüm ve mükemmel kadın imajımı tarif etmem istenseydi Kıvrımları, dolgun göğüsleri, parlak siyah saçları ve çarpıcı yüz hatlarıyla Maia olduğu neredeyse kesin.

Dişlerimi fırçalarken aynada kendime baktım ve kesinlikle güzel gözlerim, harika elmacık kemiklerim ve bir çift Asla dolguya ihtiyaç duymayacak dudaklar. Tenimin rengi asla değişmeyecekti. Beni başarılı bir model olarak öne çıkaran şeylerden biri de buydu. Tek umudum daha fazla koyu tenli modelin olduğu bir zamanın gelmesiydi. Küçük bir kızken, benim siyah olduğum ve diğer kız kardeşlerimin kahverengiden (Maia ve CeCe) beyaza (Star) kadar farklı tonlarda olduğu gerçeğini hiç düşünmemiştim, Tiggy ve Ally). Her birimiz diğerlerinden farklı görünüyorduk, bu yüzden bu sadece benim 'normal'imdi. Sadece yatılı okula gittiğimde Tek siyah kız olduğum ve diğer kızlardan bir buçuk baş daha uzun olduğum okulda, kendimden utanır hale gelmişim. dış benliğim hakkında.

'Electra, içeride işin bitti mi? Çişimi yapmak istiyorum.

"Geliyorum," dedim ve Lizzie'yi içeri almak için kapıyı açtım. Belli ki sizi sıvıyla dolduran ama günün geri kalanını işeyerek geçirmenize neden olan şu meyve suyu rejimlerinden birini uyguluyordu.

Tekrar ortaya çıktığında, eşofman altım ve kapüşonlu tişörtümle yatakta otururken bana baktı.

"Bu akşam Salı Gecesi Dışarıda olduğunu biliyorsun, değil mi?" diye sordu kollarını kavuşturarak. "Hepimiz kasabaya bowling oynamaya gidiyoruz.

"Evet, biliyorum ama bu benim sahnem değil.

"Buraya ilk geldiğimde ben de bana göre olduğunu düşünmemiştim ama Aslında gerçekten eğlenceli. Sonrasında pizza yemeye gideceğiz - yani benim dışımdaki herkes için - ve bence bundan hoşlanacaksın. Diğer sakinlerle tanışmak, okul dışında sohbet etmek için bir şans, ne demek istediğimi anlıyorsan.

"Teşekkürler ama hayır," diye omuz silktim. "Yazmam gereken bazı mektuplar var. 'Tamam. Bu arada,' dedi kozmetik ürünlerine geri dönerken

Bu akşamki gezintiye hazırlanmak için makyaj istasyonunu kurarken, "Geçenlerde gelen yakışıklıyı gördün mü?" diye sordu.

"Ee, gördüm mü?

"Onu görmemen mümkün değil; en az senin kadar uzun, dalgalı kaslarla dolu ve gelmiş geçmiş en baştan çıkarıcı kahverengi gözlere sahip.

"Miles'ı kastediyorsun.

Lizzie başını kaldırıp bana baktı, rimel fırçası havada duruyordu.

"Onunla konuştun mu?

"Evet, bu sabah koşuya çıktığımda patikadaydı. 'İşte bu, benim bile son derece kaba davranabileceğini hayal edebileceğim bir adam.

Lizzie kıkırdadı. "Bir film yıldızına benziyor. Öyle mi?" "Hayır, o bir avukat.

"Vay be, belli ki bu sabah birbirinizi çok iyi tanımışsınız. Öğle yemeğinde kantine gittiğimde tek başına oturuyordu. Ben de dost canlısı ve misafirperver bir insan olarak yanına oturdum. İki dakika sonra tepsisini aldı ve gitti. Lizzie kaşlarını çattı. "Çekme taktiklerim buraya kadarmış, ha?

"Kocana sadık olduğunu sanıyordum? Ben de öyle dedim.

"Öyle olduğumu biliyorsun, ama vitrinlere bakmanın bir zararı yok. ara sıra, ürünü satın alamasanız bile! Burada olmak için fazla formda görünüyor. Neden burada?

"Nüksetmediğinden emin olmak için her yıl geri geldiğini söylüyor.

"Bu benim buraya altıncı gelişim, o yüzden seni çok iyi anlıyorum. Burayı seviyorum çünkü herkes çok arkadaş canlısı ve konuşacak birileri asla eksik olmuyor. Evdeki gibi değil.

"Kocanız sizi özlemiyor mu?

O da neredeyse hiç evde olmuyor. Ve şimdi çocuklar gittiğine göre, şey ... Her neyse, eğer gelmeyeceğinden eminsen çıksam iyi olacak. Bu kotun içinde nasıl görünüyorum?" diye sordu, ayağa kalktı ve bana bir dönüş yaptı. 'Bu kotu giydiğimde bile toparlayamadım.

birkaç hafta önce geldi. Ve lütfen yalan söyleme, olduğu gibi söyle.

Bırakın kırk sekiz yağındaki bir kadını, yirmi beş yağındaki herhangi bir kadının bile gurur duyacağı dar beli ve dolgun poposuyla zarif vücuduna baktım.

"Cidden, Lizzie, harika görünüyorsun.

"Emin misiniz? Kocam kot pantolon giymemden nefret ediyor - "jöle göbeğim" olduğunu söylüyor.

"Yok, yemin ederim. Şimdi git ve harika bir akşam geçir, tamam mı?"

"Teşekkürler Electra, sonra görüşürüz.

Lizzie pahalı parfümünün bulutu içinde odadan çıkarken, ben Birdenbire buraya sadece kilo vermek için gelmediğini, yalnız olduğu için geldiğini fark ettim.

Masamın yanındaki sandalyeyi çektim ve not kâğıdını aldım, zarfları ve kalemleri çekmecedan çıkardım ve 'özür' mektuplarıma başladım.

Sevgili Maia,

Burada iyi durumdayım. Üç haftadır boku bıraktım ve her gün AA toplantılarına gidiyorum. Burada olmak bana geçmişte size karşı ne kadar kötü davrandığımı düşünmek için zaman verdi.

Ay mı? Yıl? Kendi kendime düşündüm.

. . . yıl. Ve özellikle Rio'da. Şimdi anlıyorum ki sadece bana yardım etmeye çalışıyormuşsun. Eğer Mariam'ı aramasaydın

gece, gerçekten artık burada olmazdım. Umarım beni affedersiniz ve sizi Haziran'da görmeyi dört gözle bekliyorum.

Tekrar

teşekkürler.

Sevgiler,

Electra

Mektubu katlayıp zarfa koyarken, keşke ona e-posta gönderebilseydim diye düşündüm, çünkü notumun Rio'ya ulaşmasının ne kadar süreceğini ancak Tanrı bilebilirdi. Ama AA lideri Margot yazılı olmasının daha iyi olacağını, çünkü mektupların daha anlamlı olduğunu söylemişti.

Belki yine de Maia'ya bir e-posta gönderip mektubun yolda olduğunu söyledim. Ya da gelecek hafta ziyarete gelirse o zaman verebilirdim.

Zarfı adresledim ve çekmeceme koydum.

Sonra anneme yazdım, çoğunlukla aynı kelimeleri kullanarak ama biraz değiştirerek. Aniden en alta 'seni seviyorum' yazma isteği duydum. Bu kelimeleri ona daha önce söyleyip söylemediğimi bile hatırlayamıyordum. Onu gerçekten sevdiğimi fark ettim, hem de çok. Tanıdığım en nazik insandı ve bana ve davranışlarıma uzun süre tahammül etmişti, bu yüzden mektubu bu sözlerle bitirdim.

Birden gözlerim doldu ve Atlantis'i, orada kendimi ne kadar güvende hissettiğimi ve her zaman geri dönmeyi ne kadar çok istediğimi düşündüm.

okuldan uzaktaydı çünkü orası 'ev' idi. . .

"Şimdi kendiminkini bulmalıyım... Mırıldandım, ön tarafına annemin adını ve adresini yazarken bir damla gözyaşı zarfın üzerine sıçradı.

Artık kendimi kötü hissediyordum, ki bu hiç iyi değildi, bu yüzden kâğıt ve kalemleri bir kenara bıraktım, gerindim ve dışarı çıkıp biraz hava almaya karar verdim.

Koridorun hemen aşağısında kahve, çay ve kurabiyelerin bulunduğu bir mini mutfak vardı, ben de kendime bir zencefil çayı hazırladım - boğazımdan aşağı inerken çıkardığı zırlıtı, bugünlerde içebileceğim en yakın şeydi - sonra dışarı çıktım. Gece hissedilir derecede serindi ve bahçedeki kaktüslerin üzerinde yetişen büyük saguaro çiçeklerinin kokusunu alabiliyordum. Gökyüzü inanılmazdı - simsiyahtı ve tepemde ardına kadar açıktı. Her zaman olduğu gibi yıldızlara baktığımda Yedi Kızkardeş ve oradaydılar, parıldıyorlardı. Her zamanki gibi, ben Altı tane saydım - yedinciye çok nadiren görebildim. Babamın

Bir keresinde bana bazı kültürlerde Electra'nın -yani benim- Pleiades'in kayıp kız kardeşi olduğumu söylemişti. Hatta bana eski bir siyah ve
Bir zamanlar Londra'da sergilenen *Electra, Or the Lost Pleiad* adlı
baleden bir sahnenin beyaz baskısı. Güzel Huzur Bahçesi'nin ortasında
yer alan banklara doğru yürüdüm.

narin bir koku yayan parlak çiçekleri seyreliyordum. Arka planda küçük
bir çeşme dinlendirici bir şekilde çalıyordu ve ben gözlerimi kapatıp
Altımız arasında kendimi hep 'kayıp' kardeş gibi hissettiğimi
düşündüm. Babam yedinciye hiç bulamamış olsa da.

Bahçenin diğer tarafındaki banktan bir ses 'Merhaba' dedi.

Gözlerimi açtım ve loş ışığa uyum sağladıklarında sesin sigara içen
Miles'a ait olduğunu gördüm.

"Merhaba. Sizi rahatsız mı ediyorum? Çeşmenin karşısında ona sordum.

"Hayır, dürüst olmak gerekirse biraz arkadaş iyi olurdu. Oturduğu
banktan kalktı ve benimkine doğru yürüdü. "Eğer sorun olmazsa?

Benim oturduğum gibi o da benim üzerime çıktı ve göz teması
kurmak için boynumu eğmek zorunda kaldım.

'Evet, otursana' dedim.

Yanıma oturdu. "Bir tane ister misin?" Gömleğinin cebinden çıkardığı
paketi bana uzattı.

"Hayır, teşekkürler. Bu hiç başlamadığım bir bağımlılık ve buradan
yeni bir bağımlılıkla çıkmak istemiyorum.

"Benim için birçoğunun ilkiydi ve geri kalanı olmadığı için geri
döndüğüm tek şey," dedi sigarayı sürüklerken,
Sonra da ayağıyla söndürdü. "Birkaç yıl önce, New York'ta gecenin bu
saatlerinde bir barda, buzun bardağa girerken çıkardığı tıngırtıyı ve Grey
Goose'un bir dağ deresi gibi bardağa dökülüştüğünü duyardım.

'Bu kesinlikle şiirsel,' diye kıkırdadım. 'Ben ve Kaz da çok iyi
arkadaştık. Şimdi sıcak suda biraz kurutulmuş zencefil.

"Yaklaşık beş yıldır o bara gitmedim," dedi bir sigara daha yakarken.
"Eski torbacım muhtemelen hâlâ orada takılıyordur.

"Ne kadar zamandır uyuşturucu kullanıyorsun?

"İlk kez on dokuz yıl önce Harvard'da kullandım.

'Vay canına! Harvard'a mı gittin? Gerçekten zeki olmalısın.'

"Sanırım bir zamanlar öyleydim," diye omuz silkti. "Tam bir inektim - bilirsiniz, münazara kulübü falan. Akademik burs alıyordum; hatta Uzun boylu ve siyah olmama rağmen basketbolda berbattım, sanırım oradaki WASP'lar bunu anlamakta zorlanıyordu. Kendimi tam bir uzaylı gibi hissediyordum. Yine de . . . Hukuk diploması aldım ve New York'un en büyük şirketlerinden birinde çalışmaya başladım. İşte orada içki ve uyuşturucuya gerçekten bağımlı hale geldim.

'Üniversitede kendinizi dışlanmış hissetmeniz ilginç. Ben de öyle yetiştirildim. çok kültürlü bir ailede büyüdüm. Hepimiz dünyanın çeşitli ülkelerinden evlat edinilmiştik, bu yüzden hepimiz "farklı" olduğumuz için Bu konuda. Sonra yatılı okula gittim ve işler değişti. O zamanlar hakkında çok düşünüyorum - bilirsiniz burada sizi geçmişinize götürmeyi severler.

"Seviyorum, Electra. Zihninizde sıkışmış olan enkazı temizlemek, vücudunuzdaki maddeleri temizlemek kadar önemlidir. Devam et, Özür dilerim, böldüm.'

"Üzerinde düşündüğüm şey, diğer kız kardeşlerimden farklı hissetmediğim için "siyah" olduğumun farkında değildim, bu yüzden yatılı okula gittiğimde ve kötü şeyler olduğunda, bunları asla bununla ilişkilendirmedim. Sizin gibi ben de beyazların çoğunlukta olduğu bir okuldaydım ve evet, bazı şeyler oldu ama bunun bundan mı yoksa sadece baş belası olmaktan mı kaynaklandığını bilmiyorum.

"Belki de sadece onlar için farklı olmaktan kaynaklanıyordur. Çocuklar çok acımasız olabiliyor.

'Evet, olabilirler ve öyleydiler de, ama şimdi bunun hakkında konuşmanın ne anlamı var? Bitti artık.

"Ciddi misin?! Miles derin bir kahkaha attı. "Bana bunu sorduğuna göre uzun süredir burada değilsin. Görünüşe göre ben senin tam tersinim; ben her zaman fiziksel yoksunlukla baş etmekte zorlandım, oysa sen zihinsel yönlerini ele almalı ve en başta bağımlı olma nedenini bulmalısın.

Miles sigarasını bitirirken aramızda bir sessizlik oldu. "Biri mi var?" diye sordu bir süre sonra. "Önemli biri mi?

"Hayır, önemsiz biri de yok," diye şaka yaptım çayımı yudumlarken. "Bir süre önce var sanmıştım ama o beni terk etti.

'Evet, sanırım bunu okumuştum. Özür dilerim. Miles utanmış görünüyordu. "Bu seni geri mi bıraktı?

"Büyük zaman! Tüm dünyanın seni terk ettiğini ve hayatının aşkının seni terk ettiğini bilmesinin ne kadar aşağılayıcı olduğunu hayal edebiliyor musun?

Başka biriyle nişanlı mısın?

Miles, "Şimdiye kadarki hayatının aşkı Electra," diye araya girdi. "Çoğu üniversite öğrencisinden daha yaşlı olamazsın. Ama hayır, soruna cevap olarak

sorusunu hayal bile edemiyorum. Bazı yüksek profilli müvekkillerim için medyayla birkaç kez mahkemeye çıktım, ancak paparazzilerle karşılaşmalarım bu kadar.

"Kazandınız mı?

'Hayır,' diye sırttı.

"Mahkemede kafan iyi miydi?

'Muhtemelen. Modellik yaparken de kafan iyi miydi?"

"Muhtemelen. Ona baktım ve alaycı bir gülümsemeyi paylaştık.

"Tanıdığım bir sürü avukat var, mahkeme salonuna girmeden ve konuşmalarını yapmadan önce hızlıca kokain çekiyorlar.

Özetle. Ama bunu sana söylediğimi kimseye söyleme,' diye sırttı.

'Oh, benim işimde de durum aynı. İkimiz de bir performans, aktörler gibi.'

"Sorun şu ki, kendinizi dünyanın kralı gibi hissettiğinizde, ne zaman bırakacağınızı bilemiyorsunuz. Muhtemelen birkaç dava kaybettim bu yüzden. Beyazların çoğunlukta olduğu bir dünyada çalıştığım için bunu göze alamam.

"Asla bilemezsin, belki de ilk siyah başkanımız olacak" dedim, televizyondaki haberlere göz attıktan sonra

O günün erken saatlerinde kantinde. "Obama ön seçimlerde iyi gidiyor.

Miles gülümseyerek, 'Bu da bir şey değil mi,' dedi. 'Daha gidecek çok yolumuz var ama en azından dünya nihayet değişiyor.

"Kendimi şanslı hissediyorum.

herhangi birimiz arasında ayrım yapmazdı. Hepimiz onun kızlarıydık. Ve eğer bizi azarlamak için bir nedeni olduysa, bu davranışlarımız yüzündendi,

bizim rengimiz değil. Ve çok azar işittim.

'Evet, bunu tahmin edebiliyorum, alingan bir bayana benziyorsunuz. Aslen nerelisiniz?'

Stella'nın bana söylediklerini düşünerek, "Kesin olarak bilmiyorum," dedim.

'Size geçmişin hikayelerini anlatabilecek ebeveynleriniz, büyükanneleriniz ve büyük büyükbabalarınız olmaması ne yazık. Benimkiler anlata anlata bitiremez onların.'

"Size söyledim, evlat edinildim.

"Peki babanızdan size öz ailenizden bahsetmesini hiç istemediniz mi?

"Hayır.

Miles artık başa çıkamayacağım sorular sorarak beni sinirlendirmeye başlamıştı. Sanki hızlı randevu terapisi seansı gibiydi ve başım dönüyordu. Ayağa kalktım.

"Biliyor musun? Bu gece gerçekten yorgunum. Sonra görüşürüz.

Odamın güvenliğine geri döndüğümde, o bankta oturmak için hiç dışarı çıkmamış olmayı dileyerek yatağıma tırmandım. Kafam allak bullak oldu ve

Birdenbire insanların neden terapiye gittiklerini tam olarak anladım - bu, kendi fikirlerini dile getirmeyen, sadece sana nazikçe ve yavaşça seninkini sordu.

Çiftliğe geldiğimden beri ilk kez, ertesi gün konuşacak Fi'm olduğu için gerçekten minnettar hissettim.

Ertesi sabah yine patikadaydım.

ve ayaklarımın beni topraklamak için toprağa vurmasına ihtiyaç duyuyordum. Miles'in ilk turuna başladığını gördüğümde ikinci turumdaydım. İyi haber ise aramızda koca bir tur vardı ve beni yakalaması imkansızdı. Yine de hızımı arttırdım.

Her ihtimale karşı zihnimi boşaltmaya ve etrafımdaki doğayı seyretmeye odaklandım. Birkaç dakika sonra onu karşımda gördüm - arkamda değil - ve dehşetle fark ettim ki aslında *onu* yakalıyordum. Hızımı hemen yavaşlattım ama dünün aksine, o her zaman solladığım yaşlı koşucuların hızında gidiyordu Central Park'ta ne zaman koşsam.

"Sik kafalı! Lizzie'nin en sevdiği kelimelerden birini kullanarak mırıldandım. I Yavaşlayarak yürümeye başladım ama patikadan ayrılmadığım sürece yan yana gelmek üzere olduğumuzu görebiliyordum.

'Tamam, sen kazandın,' diye mırıldandım nefesimin altında, patikayı işaretleyen tuğlaların üzerinden geçip koşar adım Çiftlik'in ana girişine doğru ilerlerken.

"Hey!

Arkama baktığımda onun bana doğru koştuğunu görünce koşum koşuya dönüştü.

"Dur!

Nefesimin altında küfrederek girişe doğru koştum ve tam kapıdan içeri girmek üzereydim ki güçlü bir el omzuma indi.

"Bırak beni!"

"Electra, dur!

Döndüm ve ellerinin polisler tarafından yakalanmış gibi havada olduğunu gördüm.

'Seni korkutmak istemedim, sadece dün gece için özür dilemek istedim. Yapmak istediğim son şey, sorun olmayan şeylerle kafanı karıştırmak. Çok özür dilerim; kendi sorunlarımı sana yüklediğimin farkındayım.

Kapıya ulaşma yarışından sonra ikimiz de nefes nefese kalmıştık. Eğildim ve ellerimi dizlerimin üzerine koydum.

'Gerçekten, sorun değil,' demeyi başardım. "Hayır, değil.

'Neyse, kahvaltıya gitmem lazım, sonra da-' 'Huzur duası, biliyorum.

Kapıyı iterek açtım ve beni takip edip etmediğini görmek için arkama dönmeden içeri girdim. Sadece Fi'yi görmem ve tüm bunları konuşmam gerekiyordu. aracılığıyla.

"Şunu açıklığa kavuşturalım" - Fi notlarına baktı - "yatılı okulunuzda olan bir şey hakkında mı konuşmak istiyorsunuz?

"Evet.

Yani, *hiç* istemiyordum ama anlatmam gerektiğini biliyordum.

"Peki sana ne oldu Electra?

Sertçe yutkundum ve sonra derin nefesler alarak kendimi çelikleştirdim. Ona söylemek için kendimi. Çünkü bundan *hiç ama hiç* kimseye bahsetmemiştim. "Yani . . . Bu yeni okula yeni gelmişim ve Tanıdığım bir grup kız, popüler olanlardı. Hepsi çok güzeldi ve ailelerinin ne kadar zengin olduğundan bahsediyorlardı. Arkadaş canlısı olmak ve oraya ait olmak istiyordum," dedim, koşumun sonundaki kadar nefes nefese kaldığımı fark ederek.

'Acele etme Electra, acelemiz yok. Ne zaman istersen durabiliriz.

"Hayır. Artık pistteydim ve bu boktan uçağın düşüp beni yakmadan önce havalanması gerekiyordu. "Onlara evimizden bahsettim - Atlantis - ve nasıl bir gölün üzerinde olduğunu ve bir babamın hepimize prensesim dediğini ve bizim de

istediğimiz her şey - ki bu doğru değildi, çünkü biz sadece Noel'de ve doğum günlerinde ya da bazen gittiği yerden eve döndüğünde hediyeler alırdı. Ve her yıl süper yatımızla Fransa'nın güneyine nasıl gittiğimizi ve ...' I

Tekrar yutkundü ve nefes aldı. "Onlar gibi olmak için elimden gelen her şeyi yaptım, büyük evleri, tasarım kıyafetleri ve ...

"Al, biraz su iç. Fi bana plastik bir bardak uzattı.

bu ofise her geldiğimde önümdeydi ve hiç içmeye ihtiyacım olmamıştı. Biraz yudumladım.

"Her neyse, onlarla birkaç hafta takıldım ve orada olan diğer kız kardeşlerim - benden bir üst sınıfta olan Tiggy, Star ve CeCe - beni grubumla birlikte gördüler ve

Çok iyi uyum sağladığım için memnunum. Ve sonra ...' Suyumdan bir yudum daha aldım. "Şey, bu kıza - Sylvie'ye, çetemizin liderine - dedim ki

Küçükken, küçük bir tuvalette kilitli kalmıştım.

Babamın teknesi *Titan'da* uyuduğum kamara. Diğer tüm kız kardeşlerim güvertede ya da yüzüyordu ve ben bu küçük kamaradaydım.

Saatlerce boşlukta kaldım ve çığlık çığlığa bağırdım ama beni duyacak kimse yoktu,' diye yutkundum. "Sonunda bir hizmetçi kamarama geldi ve beni duyup dışarı çıkardı ama o zamandan beri küçük yerlerden korkuyorum.

'Bu anlaşılabilir bir şey Electra. Peki okul arkadaşına anlattıktan sonra ne oldu?

"Bir hokey maçından hemen önceydi ve ben hokeyde çok iyiydim," diye başımı salladım, gözyaşlarım gözlerimin arkasında toplanmaya başlamıştı, "ve spor salonunda tüm spor malzemelerini sakladıkları küçük bir dolap vardı. Sylvie sopasını bulamadığını söyledi.

Birinin çaldığını ve belki bulmasına yardım edebileceğimi söyledi. Ben de aramak için dolaba gittim ve bir de ne göreyim.

içeri itilmiştim ve birisi kapıyı kilitlemişti. Saatlerce içeride kaldım - herkes dışarıda hokey sahasındaydı ve sonra takım çayları vardı ve ... Sonunda Sylvie gelip beni dışarı çıkardı.

"Al, Electra... Fi bana asla kullanmayacağıma yemin ettiğim mendil kutusunu uzattı. Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyordu ve ben

bir demet yakaladım. Kendimi toparladıktan sonra Fi'nin nazik yüzüne baktım.

"O dolaba kilitlendiğinde ne hissettin?

"Sanki çıldıracakmışım gibi... Ölmek istediğimi hissettim, çok korkmuştum. "Bunu tekrar yaşayamam, yapamam.

"Yeniden yaşayacaksın Electra ve sonra da bırakacaksın. Çünkü tahmin et ne oldu? Dışarı çıktın. Ve kimse seni bir daha oraya geri koymayacak.

"Çok haklısın, koymayacaklar" dedim. "Asla.

"Peki bu kız, Sylvie, seni dışarı çıkardığında sana ne dedi?

"Buraya ait olmadığımı, küstahın teki olduğumu ve hiçbirinin artık benimle bir şey yapmak istemediğini söylediler. Ve eğer ispiyonlarsam beni tekrar cezalandıracaktı. Ben de yapmadım. Yani

hiçbir şey söylemedim. "Kız kardeşlerine bile mi?

"Beni mutlu görmüşlerdi - haftalarca o kızlarla dolaşmışım. Onlarla aram bozulduğu için uydurduğum başka bir hikaye olduğunu düşüneceklerdi.

"Kız kardeşlerini tanımıyorum ama söylediklerine bakılırsa - özellikle de Tiggy hakkında - durumun böyle olduğundan emin değilim.

"Daha önce de yalanlar söyledim, Fi. Evde başımı beladan kurtarmak için bir sürü yalan söyledim.

"Peki sen ne yaptın?

"Kaçtım. Harçlığımı aldım - bu beni şehre soktu - sonra şoförümüz Christian'ı aradım ve gelip beni almasını istedim.

"Peki eve vardığında annen ve baban sana ne dedi?

"Kafaları karıştı, tabii ki karıştı, çünkü o ana kadar onlara okulda mutlu olduğumu söylemiştim. Bu yüzden beni geri gönderdiler.

"Anlıyorum. Peki sonra ne oldu?

"Oh, nasıl gittiğini biliyorsun. Başka şeyler. Okul gömleklerimin her yerinde mürekkep bulmak gibi - öğretmenler kişisel düzen konusunda çok titizdi - spor ayakkabılarımda bağcık yoktu, masamda örümcekler ve diğer ürpertici sürüngenler Çocukça şeylerdi sanırım ama başımı belaya sokacak ya da beni korkutacak her şey vardı.

"Başka bir deyişle, klasik zorbalık.

Evet. Ben de tekrar kaçtım ve sonra geri gönderildiğimde Oradan kurtulmanın tek yolunun okuldan atılmam olduğuna karar verdim. Sonra başka bir okula gittim ve evet, sanırım Kızlar bana sataşmasın diye zorba oldum. Kimse benimle uğraşamazdı, biliyor musun? Ama yaptığım kötü şeyler yüzünden tekrar okuldan atıldım.

üstelik sınavlarımdan da çakmıştım. Böylece Paris'e gittim, garson olarak işe girdim ve birkaç hafta içinde bir modellik şirketi tarafından fark edildim.

Ajan. Gerisi tarih oldu," diye omuz silktim.

Fi'nin bir şeyler karalamakla meşgul olmasını izledim - bugün yazacakları son üç haftanın toplamından daha fazlaydı. Bana baktı ve gülümsedi.

'Bana anlatacak kadar güvendiğin için teşekkür ederim Electra. Dışarı çıkarman gereken bir şey olduğunu biliyordum ve bunu yapman çok cesurca. Nasıl hissediyorsun?'

"Fransızcamı bağışlarsanız, şu anda hiçbir fikrim yok.

'Hayır, elbette bilmiyorsun. Ancak siz zeki bir kadınsınız ve güven sorunlarınızın çoğunun buradan kaynaklandığını benden herhangi bir telkin almadan biliyorsunuz. Sana dostluk eli uzatılması ve Sonra bu dostluğun acımasızca suistimal edildiğini görmek. Her neyse, bu Bugün için yeterli olmanın ötesinde. Çok iyi iş çıkardın,' dedi ben ayağa kalkarken. "Sadece merakımdan soruyorum, seni bana söylemeye teşvik eden şey neydi?

'Burada biriyle yaptığım bir konuşmaydı. Yarın görüşürüz.'

Sakinleşmek için Endişe Labirenti'nin etrafında birkaç kez yürüdükten sonra,

Tuvaleti kullanmak için tekrar içeri girdim. Vanessa'nın yatakhaneimize geri döndüğünü gördüm, geçen seferkinden daha sağlıklı görünüyordu.

"Merhaba, nasıl hissediyorsun? diye sordum.

"Bok gibi," diye cevap verdi. 'Beni çok erken gönderdiler. Bu *putalar* ne yaptıklarını bilmiyorlar. Onlara güvenme, olur mu?

Az önce yaptığım konuşmayı göz önünde bulundurarak, şu anda Vanessa ile takılmamanın en iyisi olacağına karar verdim.

"Ben at terapisine gidiyorum. Sonra görüşürüz.

Az önce içimden dökülen zehirli anıların kokusundan sonra atların temiz ve doğal kokusunu almak iyi gelmişti.

Şimdi düşünüyorum da, Ally'nin deyişiyle 'büyük kaçışlarımdan' birini at sırtında gerçekleştirmiştım. Birini almıştım.

okul ahırlarından alınan atlar, yakındaki çiftliğe sürülür, sonra Çiftçiye atın nereye geri götürülmesi gerektiğini açıkladım. Sonra Cenevre trenine binmeden önce Zürih'e kadar beş mil yürüdüm - ya da aslında koştum.

Hank, bana ayrılan sürenin sonuna geldiğimi işaret etmek için elinde bir havuçla yanıma geldi.

"Bir ara gezintiye çıkmak cidden imkânsız mı? Ona sordum. "Dörtnala koşsam fena olmaz.

Siz buradayken benimle olmaz hanımefendi. Dediğim gibi, bu kurallara aykırı. kurallar. Ama burada çiftliği olan bir komşum var.

Resepsiyonda onlarla konuşun, deneyimli olduğunuzu söyleyin.

ve bunun akıl sağlığın için iyi olduğunu söyledi,' diyerek bana göz kırptı.

"Teşekkürler, yapacağım. Ahırdan uzaklaştım, artık bir görevim vardı.

Uzun uğraşlardan sonra, meselenin her şeyden çok sigortayla ilgili olduğu ortaya çıktı; resmi olarak

Düşüp boynumu kırma ihtimalime karşı ahırda bulunduğum süre boyunca kliniği kontrol edecek ve döndüğümde tekrar kontrol edecektim.

Amerika'da dava açmak gerçekten de bambaşka bir şeymiş, diye düşündüm sabahın stresinden bitkin düşmüş bir halde öğle yemeğine giderken. Lizzie'yle oturdum, kantinde Miles var mı diye endişeyle bakıyordum, çünkü herhangi bir

Şu anda onunla konuşmak.

"Merhaba Electra," dedi Lizzie. 'Gergin görünüyorsun. Ne oldu?'

'Ah, hiçbir şey. Aslında her şey güzel olacak. Ya sen?'

Lizzie bir çeri domatesle oynarken, "Aslında o kadar da iyi değil," diye iç geçirdi.

"Neden?'

"Az önce Fi'yi gördüm ve" - Lizzie gözleri yaşarırken sertçe yutkundu - "gitme zamanımın geldiğini söyledi. Aşırı yeme alışkanlığımın hissettiğim şeyleri telafi etmeye çalışmaktan kaynaklandığını konuştuk. ama gerçek dünyaya geri dönmem gerektiğini düşünüyor.

"Tamam. Bu iyi haber değil mi?'

Pek sayılmaz, hayır. Yani, sen ve buradaki herkes gibi, birkaç hafta iyi olacağım, sonra bir şey olacak ve geri döneceğim.

yerel fırınımda, toplu çörekler ve çikolatalı kekler satın alıyorum.'

"Oh Lizzie, olumsuz olmak sana göre değil," diye onu yatıştırdım. 'Eminim Chris'e ne kadar harika görüldüğünü göstermek için sabırsızlanıyorsundur?

'Electra,' dedi sessizce, 'ikimiz de öyle olmadığımızı biliyoruz. Geçirdiğim onca ameliyatla yüzümü berbat ettim - bir korku şovuna benziyorum! Bunu neden yaptım ki? Hepsi *onun* içindi! Peki şimdi nerede? Muhtemelen küçük fahişelerinden biriyle yataktadır!'

Lizzie artık bağıırıyordu ve etrafımızdaki oda sessizleşmişti. Çatalını tabağa vurarak ayağa kalktı ve koşarak kantinden çıktı.

Peşinden mi gitsem yoksa yalnız mı kalmak istediğini bilemediğim bir ikilem içinde öylece oturdum. Birkaç saniye sonra İlkinı yapmam gerektiğine karar verdim; beni gönderse bile ona değer verdiğimi gösterecektim. Önce bizim yatakhaneı aradım ama sadece Vanessa'yı gördüm.

Kulaklıklarını takıp yatağına uzandıktan sonra bahçede koşmaya başladım, çünkü Lizzie'nin çok uzağı gitmiş olamazdı. Sonunda onu Huzur Bahçesi'nin gizli bir köşesinde, devasa bir kaktüsün arkasında hüngür hüngür ağlarken buldum.

"Lizzie, benim, Electra. Oturabilir miyim?

Omuz silkti ve ben de bunu evet olarak kabul etmeye karar verdim. Ne diyeceğıme dair en ufak bir fikrim bile yoktu - daha yeni yeni öğrenmeye başlamıştım

Diğerlerini rahatlatmak (bu da Fi ile konuşmak için sürekli büyüyen listeme koymam gereken başka bir şeydi). Yani ben sadece elini uzattı ve hıçkırıkları hıçkırığı dönüşene kadar tuttu.

Özenle yaptığı makyajı gözyaşlarının ıslaklığıyla aşağıya doğru akarken yüzü çökecekmiş gibi görünüyordu. Kapüşonumu çıkardım ve silmesi için kolunu ona uzattım.

"Teşekkürler Electra," diye burnunu çekti. "Sen çok hoş bir insansın. "Öyle olduğumu sanmıyorum ama bunu söylediğın için teşekkürler.

"Oh, öylesin," dedi burnunu silerken ve küçük kederli bir gülümsemeyle bana baktı. "Eminim çok kötü görünüyordumdur, değil mi?

"Biraz," diye dürüstçe cevap verdim, "ama hüngür hüngür ağladıktan sonra hepimiz öyle oluruz.

'Gerçek şu ki, o büyük boş mozole eve geri dönmekten korkuyorum. Chris'in yemeğini pişirmek, sonra da Saat 10'da arayıp geç kalacağını ve onu beklememem gerektiğini söylüyor. Sonra ben sabah uyandığımda o gitmiş oluyor - ayrı yatak odalarımız var, görüyorsunuz. Biriyle aynı çatı altında yaşayıp onu bir haftadan diğerine hiç görmemenin mümkün olduğunu öğrendim. sıradaki.'

Söylediklerinin hiçbiri benim için sürpriz olmadı. "Um, Lizzie?

"Evet?

"Hiç ondan boşanmayı düşündün mü?

Evet, elbette öyle. Ve daha da önemlisi, beni boşamayı düşündü, ama Kaliforniya yasalarına göre, sahip olduğu her şeyin yarısını alıyorum ve o bunu yapamayacak kadar açgözlü. Bu yüzden bu sahte evliliğin içinde sıkışıp kaldım ve ... bitmek bilmeyen ilişkilerini bilmeme rağmen, en çok acı veren şey benden utanıyor olması, Electra. Kendi karısından utanıyor! Ve ben onu hala seviyorum!'

"Emin misiniz? Yani, pek bir konuda uzman değilim ama bir ilişkim bittiğinde New York'ta terapi görmüştüm. Terapist Bana o adamdan gerçekten hoşlanıp hoşlanmadığımı sordu, ben de hayır, ondan nefret ediyordum ama onu seviyordum da dedim. Terapist, birlikte yaşadığım bir adam olduğunu belirtti. bağımlı ilişki.'

'Tatlım, ben her şeyi ve daha fazlasını yaşadım. Yıllar boyunca terapistlerle çalıştım,' diye iç geçirdi. "Binlerce dolar ve kutular dolusu kağıt mendil. Ama yine de bu onu sevmeme engel değil, başka bir şey deseler bile. Ayrıca, çocuklar var. Kalpleri kırılır.'

"Ama en küçüğün yirmi üç yaşında, Lizzie. Ve artık evde bile yaşamıyorlar. Ayrıca, hiçbir çocuğun anne babasını mutsuz görmek isteyeceğini sanmıyorum.

'İkimiz onlar etrafta olduğunda bir gösteri yapıyoruz. Oscar ödüllü performanslar sergiliyor, mutlu aileyi mükemmel bir şekilde oynuyoruz. Gerçeği bilseler çok şaşırırlardı.

'Eminim çocuklarınız biliyordur? Yani, siz buradayken bunca zamandır nerede olduğunuzu sanıyorlar?

"Tucson yakınlarında yaşayan en iyi arkadaşım Billie'nin yanında kaldığımı sanıyorlar. Onları her hafta arıyorum ve ikimizin ne kadar eğlendiği hakkında yalan söylüyorum. Acınası, değil mi?

Doğrusu biraz öyle olduğunu düşünmüştüm -çocukları yetişkin insanlardı, Tanrı aşkına- ama belli ki söylenecek şey bu değildi.

"Sanırım bir ebeveynseniz, kaç yaşında olurlarsa olsunlar çocuklarınızı her zaman korumak istersiniz," diye cevap verdim. nezaketi öğrenmeye başladım, babam bir keresinde bana bir nitelik olduğunu söylemişti.

Benim sahip olmadığım bir beceri. Ona 'nazik' olmanın yalan söylemek gibi hissettirdiğini söylediğimi hatırlıyorum.

"Biliyorum Electra. Hayatımda gurur duyduğum tek şey onlar. Her neyse," dedi Lizzie derin bir iç çekerek, 'seni bunlarla rahatsız etmemeliyim. Senin yeterince işin var zaten.

"Hey, sen benim arkadaşımsın, Lizzie. Ve arkadaşlar birbirlerine yardım ederler, değil mi?

Evet, ederler. Dürüst olmak gerekirse bende onlardan pek yok. Kesinlikle güvenebileceğim kimse

yok. "Ben de öyle," diye katıldım.

'Sana arkadaşım diyebilirim gurur duyarım,' Lizzie elini bana uzattı ve ben de tuttum.

"Ben de.

O gün ikinci kez boğazıma büyük bir yumru oturdu. Çok ağlayan biri değildim, hiç olmamıştım ama çok etkilendiğimi hissettim. Ayağa kalktık ve birlikte Çiftliğe doğru yürüdük. Bunu yaparken uzaktan Hank'in ahırlara doğru gittiğini gördüm.

"Hey, Lizzie, ata biner misin? Aniden sordum.

'Evet, biniyorum! On üç yaşımıdayken Pony Club şampiyonu olduğumu bilmeni isterim.

"Peki buradan ne zaman çıkıyorsun?"

"Cumartesi günü.

"O zaman sen California'ya dönmeden önce ikimizi çölde gezdirmeme ne dersin?

"Biliyor musun? Lizzie'nin yüzü aydınlandı. "Bundan daha çok zevk alacağım bir şey olamaz.

Ölü uykusuna yatmış, bir önceki günün tüm duygusal işlemlerinden yorgun düşmüş bir halde ertesi gün şafak vakti uyandığımda Lizzie'yi bornozuyla yatağında oturmuş, bir fincan kahve içerken buldum.

"Günaydın," dedim uykulu bir sesle. "Erken kalkmışsın.

'Evet, yurt arkadaşımız' - hafifçe horlayan Vanessa'yı gösterdi - 'kabuslar görürken uyumayı başardığına inanamıyorum. Ne zaman uyuyakalsam, kabuslarıyla beni uyandırır.

Bağırarak. Sonunda pes ettim ve kalktım. Şimdi huzur içinde uyuyor. Zavallı küçük şey. Belli ki çok travma geçirmiş.

"Ben hiçbir şey duymadım," dedim soyunup yeleğimi, şortumu ve spor ayakkabılarımı giyerken. 'Ben koşuya çıkıyorum. Namazda görüşürüz.'

Çiftlikten koşarak çıktım, koşu parkuruna bir an önce varmak için sabırsızlanıyordum.

ve üç tur atacağım. Yola koyulduğumda, sabah koşularımın huzurunu etkilediği için sinirlendiğimi hissettim. Yolun başında belirdiğinde su soğutucusunun yanında bir bardak içiyordum.

Çiftliğe doğru yürümeye başladığımda, 'Günaydın Electra,' dedi.

"Günaydın.

"Dinle," dedi yönünü değiştirip yanımda yürürken, "benden kaçıyor musun?

"Belki.

"Sana dün üzgün olduğumu söyledim. Tekrar özür dilememe gerek var mı?" "Hayır, hayır... Durdum ve yüzümü ona döndüm. "Aslına bakarsan,

Size teşekkür

etmeliyim. "Bana

teşekkür etmek

mi?

"Evet, ihtiyacım olan bazı şeyleri kısmen senin sayende hallededim.

"Oh, tamam. O zaman aramız iyi

mi?" 'Evet, iyi.'

O zaman neden benden kaçıyorsun?

'I . . . Hala bazı şeyleri çözmeye çalışıyorum.

"Doğru. Ve bunu daha da karmaşık hale getirecek bir şey söylememi istemiyorsun?

"Evet, sayılır.

"O zaman geri çekiliyorum.

Benden uzaklaşıp patikaya doğru dönmesini izledim ve nefesimin altında küfrettim. Bu şimdiye kadar yaşadığım en rahatsız edici alışverişlerden biri olmalıydı ve onun yanında neden bu kadar garip hissettiğime dair hiçbir fikrim yoktu.

Kahvaltı ve duadan sonra Fi'yi görmeye gittim.

"Günaydın Electra. Bugün nasıl hissediyorsun?" "Daha hafif," diye cevap verdim. Çünkü bu doğrudu.

'Bu harika bir haber. Biraz daha konuşmak ister misin?"

"Ben Kafam karıştı.

"Ne hakkında?

"Burada biriyle tanıştım ve kendisi siyah ve geçen gece benimle önyargılar hakkında konuştu. Bence o kızlar bana karşı kaba davranmış olabilirler çünkü ben siyahım. Siyah olduğum için.

"Ve bunu daha önce hiç düşünmediniz mi?

Hayır, gerçekten düşünmemiştim. Bana saf diyebilirsiniz ama ben sadece benim: Süper model Electra.

"Aynen öyle. Kim olduğunuzun herhangi bir şekilde ırksal kökenleriniz tarafından tanımlandığını düşünüyor musunuz?

"Hayır, ama bu sabah koşarken bazı insanların diğerlerini derilerinin rengine göre tanımladığını düşünüyordum. I ona baktı. "Sence öyle mi yapıyorlar?

'Kayıt dışı, tabii ki yapıyorlar. Kültürel olarak biz kabile hayvanlarıyız. Daha aydınlanmış olanlar yollarına devam edebilir, ama ...'

"Pek çoğu yapamaz," diye iç geçirdim. 'Ama ben pek acı çekmedim, değil mi? Yüzüm ve bedenim benim talihim oldu, çöküşüm değil.

"Ama Electra, acı çektiğini görebiliyorsun değil mi?" "Nasıl?

"Okulda başına gelenler yüzünden. Sebebi her ne olursa olsun -ki kesinlikle birçok şeyin karışımıdır- bu olay o zamandan beri hayatının gidişatını şekillendirdi. Nasıl olduğunu görebiliyor musun?

Evet, sanırım görebiliyorum. İnsanlara güvenmeyi bırakmamı sağladı ve ...' 'Devam et,' diye benicesaretlendirdi Fi.

'Sanırım, insan doğasına olan güveninizi kaybederseniz, bu sizi yalnız hissettirir. O zamandan beri kendimi yalnız hissediyorum. Evet,' diye düşünürken başımı salladım.

biraz daha düşündüm. "Düşündüm.

'Birkaç gün önce hiçbir kadın ya da erkeğin bir ada olmadığından bahsetmiştik, değil mi? Ve sen de oradaydın, kendi adandaydın. Şimdi nasıl hissediyorsun?

'Daha iyi,' diye omuz silktim, 'daha az yalnız. Buradaki kadınlardan biriyle bir arkadaş edindim. Gerçek bir arkadaş.

'Bu harika bir haber Electra. Adanızda size katılması konusunda kendinizi rahat hissediyor musunuz? Fi gülümsedi.

Lizzie'nin dün bana elini uzattığını düşünerek, "Evet, eğer öyle diyorsan, öyle," dedim. "Biliyor musunuz, o kızların okul diplomalarını almamı engellemelerine izin verdiğim için de kızgıyım. I babamı gururlandırabilirdi.'

"Bir model olarak başardıkların için seninle gurur duyduğunu düşünmüyor musun?

"Gurur duyduğunu söyledi ama ben sadece şanslıydım; bu yüz ve vücutla doğmuşum. Bir reklam kampanyasında yer almak için beyin gerekmiyor, değil mi?

"Sizin oturduğunuz yerde çok sayıda tanınmış model oturdu ve birçoğu sizinle aynı şeyi söyledi. Yine de Bildiğim kadıyla, çok genç yaşta şöhret ve paranın getirdiği zorluklarla birlikte yorucu bir iş gibi görünüyor. Birkaç kez babanızı hayal kırıklığına uğrattığınızı hissettiğinizden bahsettiniz. Bunun nedeni bir şekilde

"Yaptığın şeyden utanıyor musun?

"Belki de. Birinin - özellikle de babamın - aptal olduğumu düşünmesinden nefret ediyorum. Buraya taşınmadan önce derslerimde iyiydim.

yatılı okul ve ... şey oldu. Ve şimdi babama her şeyin neden değiştiğini söyleyemiyorum, çünkü o öldü.

"Bunun için kızgın mısın?

'Yani öldüğü için kızgın mıyım? Evet, sanırım öyleyim. Dürüst olmak gerekirse son birkaç yıldır pek iyi anlaşılamıyorduk. Eve çok fazla gitmiyordum.

"Ondan kaçıyor muydun?

Evet, öyleydin. Onu en son New York'ta gördüm. Kendimde değildim. Vedalaşırken yüzündeki ifade dışında pek bir şey hatırlamıyorum. Sanki' - yutkundum - 'saf Hayal kırıklığı. Birkaç hafta sonra da öldü.

"Bana geçen yaz öldüğünü söylemiştiniz. Bu aynı zamanda madde ve alkol bağımlılığınızın daha sık hale geldiğı zamandı. Siz Bu ikisinin bağlantılı olduğunu mu düşünüyorsunuz?"

Kesinlikle. Gittiğı için üzölmek istemedim - öfke hissettim Daha iyi. Ama' - boğazımdaki yumruyu tekrar hissettiğimde ani bir boğulma yaşadım - 'Onu özlüyorum, onu çok özlüyorum. Oh kahretsin!' Yine doku-ville oldu, büyük zaman. "O benim insanım gibiydi, anlıyor musun? Mesela şu

Beni gerçekten sevdiğini hissettiğim bir insandı ve aramız bozulsa bile her zaman yanımdaydı ve ... şimdi değıl ve büyük bir boşluk var Ona asla onu sevdiğimi ya da burada olduğumu, tedavi gördüğümü söyleyemem ve ...'

"Ah Electra, çok üzgünüm," dedi Fi ve onun da gözlerinde yaşlar olduğunu fark ettim. Bu da benim gözyaşlarımın yeniden akmasına neden oldu.

"Ve bütün kız kardeşler de onun için yas tutuyorlardı," dedim, "ve sanırım hepsinin onun üzerinde benden daha fazla hak iddia ettiklerini düşündüm, çünkü ayrıldığımızı ve benim ortalıkta olmadığını biliyorlardı ve kendimi yeniden dışlanmış hissettim.

"Kız kardeşlerinle olan ilişkin, eğer istersen üzerinde çalışabileceğimiz başka bir şey mi?

Burnumu sertçe sümkürerek başımı salladım. "Evet, neden olmasın? Tüm temelleri ele alıyoruz, değıl mi?

'Ayrıca, bu konuda bir sorun olup olmadığını düşünmeni istiyorum. Kız kardeşlerinle aranızdaki ilişki ve zaten yerleşik olan bir kız grubuna yönelmeniz arasındaki bağlantı yatılı okula gittiğinde. Sana en iyi arkadaş olabilecek bir kızı seçmiş olabilirsin, ama belki de bir sürünün içinde olmaya alışmıştın?

"Hey, daha önce hiç böyle düşünmemiştim ama evet, haklı olabilirsin.

"Ve ocukluğun boyunca kardeşlerinle kurduğın doğal ilişki, katıldığın yeni gruptan beklentilerini gerçekçi olmaktan çıkarmış olabilir.

"Yani kardeşlerim beni sevdiğı için onların da beni sevmesini ve kabul etmesini mi bekliyordum? Onların gerçekte kim olduklarını göremediğimi mi?

"Belki de. Fi saate bakarak, "şimdi bunu bir düşün, bugünlük bu kadar yeter," dedi. Gördüm ki, şaşırtıcı bir şekilde

Üç dakika bitti. "Yarın görüşürüz ama Electra, inanılmaz bir ilerleme kaydediyorsun. Fi benimle birlikte ayağa kalktı, sonra kollarını uzattı Bana sarıl. "Cidden, seninle gurur duyuyorum.

"Teşekkürler," dedim ve tekrar gözyaşlarına boğulmadan önce aceleyle dışarı çıktım.

Cumartesi günü çiftlik'ten çıkarken Lizzie, 'Seni çok özleyeceğim Electra,' dedi (iftlikten ayrıldığımdan beri ilk kez böyle bir Şey yapıyordum).
yaklaşık dört hafta önce geldi).

"Hey, kapıdan daha yeni geçtik ve birlikte koca bir günümüz var, unuttun mu? Açık l yoluna girdiğimizde kendimi sersemlemiş hissederek söyledim.

"Evet ve bunun tadını ıkarmalıyım," diye onayladı Lizzie. 'Kendimi o filmdeki iki kadın gibi hissediyorum - neydi adı? *Thelma ve Louise*. İŞte o filmdi! Hiç izlemiş miydin?

"Belki. Bir Şeyler çalan ve sonra arabalarını uçurumdan aşağı süren iki kadın hakkında değil miydi?

"İŞte bu, evet," diye kıkırdadı Lizzie. 'Endişelenme, umarım küçük maceramız o noktaya gelmez, gerçi sen büyük kaçıŐı yapmak.'

"Attan düŐersem onları dava etmeyeyim diye günübirlik çıkış yapmak zorunda kalmak delilik! Güldüm.

"Ama geri döneceksin, değil mi?

'Evet, tabii ki döneceğim, henüz orada işim bitmedi ama çok yaklaŐtım.

'Umarım hazır olduğunda anlarsın, kovulmak zorunda kalan benim aksime. Bu tür yerler bağımlılık yapabilir, özellikle de bağımlılar için.

"Benim için sadece The Ranch'te olmak değil; *bu*! Dedim ki Kollarımı açtım, etrafımı kucakladım. "Kendimi çok zgr hissediyorum!

'Ben de yle! Woo hoo! Hadi binelim!' Lizzie ayağını yere bastı ve Güçlü, st açık Mercedes bizi inanılmaz Arizona manzarasının içinden geçirdi. Hava sıcaklıkla parıldıyor ve uzun kaktüsler Turuncu toprakta prztl bir Şekilde, kolları mavi gökyüzüne uzanıyordu. Kaba yeşil çalıların arasından parlak altın rengi çiçekler fiŐkırıyordu.

Çöl kumunu kavradı ve arabamız yaklaşırken tek tük tavşanların güvenli bir yere kaçıştığını görebiliyordum. Daha önce çölleri şu şekilde hayal etmiştim

boş manzaralar, ama burası hayat ve renkle doluydu.

"Bana hep Afrika'yı hatırlatmıştır - kırmızı toz ve geniş açık alanlar," dedi Lizzie. "Hiç oraya gittiniz mi?"

"Hayır.

Lizzie arabayı sürerken, Stella'yı ve bana anlatmaya başladığı Cecily adındaki kadınla ilgili hikayeyi tekrar düşündüm.

Kenya'da nişanlısı onu terk etmişti. Onun hikâyesinin benimkiyle ne ilgisi olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama öyle olduğunu varsaymak zorundaydım. Bu muhtemelen geldiğim yerin Afrika olduğu anlamına geliyordu. Bu da belki

Lizzie Arizona'nın Afrika'ya benzediğini söylediyse, ben de burayı sevdim. "Electra mı? Ne taraftan?"

"Özür dilerim, bir süreliğine dalmışım. Ufaklığa baktım Hank'in benim için çizdiği harita. "Tucson'a doğru ilerlemeye devam edin ve sonra dağ parkı tabelasından sağa dönün.

Birkaç dakika sonra tabela önümüzde belirdi ve ana otoyoldan saparak dağlara doğru ilerledik. Sonunda Hacienda Orchídea için küçük bir tabela gördük ve hiçbir yere çıkmıyormuş gibi görünen dar ve tozlu bir patikadan aşağı indik. Lizzie, "Tanrım, bu gerçekten de içinde olmak için doğru araç değil," diye şaka yaptı. alçak araba çukurlardan geçerken. "Bunun doğru yol olduğuna emin misin?"

"Evet, bak. Birkaç büyük kaktüsün arasından çitlerle çevrili bir alanda otlayan bir atı işaret ettim. Biraz ileride, alçak çatılı bir bina göründü.

Lizzie arabanın önüne yanaştı ve ikimiz de Mercedes'ten indik.

'Umarım atlar sağlamdır, çünkü bu lastiklerin iyi olduğundan emin değilim.

beni Los Angeles'a geri götürecektim ve eve dönmek zorunda kalabilirim," diye kıkırdadı.

Nereye gideceğimizi gösteren hiçbir işaret yoktu, bu yüzden merdivenlerden yukarı, güneşten büyük boy bir veranda tarafından korunan geniş bir verandaya yürüdük.

çatı ve zakkumdan oluşan büyük turkuaz saksılarla doluydu. Güvertede uzun, rustik ahşap bir masa ve sandalyeler vardı.

Dağlara doğru uzanan çöl ovasında, kendimi burada oturup mükemmel bir yalnızlık içinde yemek yediğim ılık geceleri hayal ederken buldum.

"Merhaba! Lizzie kapıyı çalmak için elini kaldırmadan önce bir adam kapıyı açtı. "Siz ikiniz Hank'in arkadaşları mısınız?"

Arizona'daki tüm erkeklerin uzun boylu ve yakışıklı olup olmadığını merak ederek ona baktım - bu adam koyu teni, kahverengi gözleri ve parlak mavi-siyah saçlarıyla Latin görünüyordu. "Evet, bu biziz.

"Hacienda Orchídea'ya hoş geldiniz," dedi bir kolunu uzatarak. "Ben Manuel. Sizi ahırlara götürmeden önce soğuk bir şeyler içmek ister misiniz?" diye sordu ikimizi de içeri götürürken. Klima sayesinde hava sıcaklığı birkaç derece düşmüştü.

"Teşekkürler," diye cevapladı Lizzie ben etrafa bakınırken.

At ve köpek kokan bir çiftlik kulübesi bekliyor olsaydım, daha fazla yanılmış olamazdım. Evin arka tarafındaki dağların muhteşem manzarasını sunan, iki duvarı tamamen camdan yapılmış büyük kare bir odada duruyordum. Rengârenk yerli bitkiler ve çiçekler evin etrafını sarmıştı ve ben uzaktaki bir otlakta otlayan daha fazla at görebiliyordu.

Zemin parlak kırmızı ahşaptan yapılmıştı ve ortasında büyük bir taş baca vardı ve iki yanında büyük rahat koltuklar bulunuyordu. Bana New York'taki dairemi hatırlatan şık, parlak ünitelerle dolu bir mutfak alanı da vardı.

Buzdolabından iki bardağa su ve buz doldururken, "Vay canına! Ne kadar harika bir yeriniz var," dedim.

"Beğendiğinize sevindim," diye gülümsedi Manuel. "Karım, bütün bunları o tasarladı. Çok yetenekli, değil mi?"

"Çok," dedi Lizzie, arka pencereden dağlara bakarken bize katıldı. Pencerenin ötesinde geniş bir veranda daha vardı.

Manuel cam kapıyı açtı ve onu takip etmemizi işaret etti. Yine, alan büyük bir çatı ile kaplıydı ve bir masaya oturduğumuzda arka planda çalan suyu duyabiliyordum.

Sanki eski bir ağaç gövdesinden oyulmuş gibi görünen kavisli ahşap masa.

"Buralarda bir dere var mı?" diye sordum.

"Hayır, ama karım su sesinin insanı serinlettiğini söyler, biz de evden boru döşettik. Manuel, içinde büyük koi sazanlarının dolaştığı dikdörtgen şeklinde taşlarla kaplı bir göleti işaret etti. Bu

Ebegümece ve zakkum çiçekleriyle çevriliydi ve şimdiye kadar gördüğüm en güzel şeylerden biri olduğunu düşündüm.

Su bardağını dudaklarıma götürdüğümde, buzun şingirtısı Her zerrem alkolün yakıcılığına hasretti. Ama kendime The Ranch dışındaki ilk sosyal ortamımda olduğumu ve bunun zor olacağını söyledim.

Derin bir nefes aldım ve Manuel'in masaya koyduğu cipslerden bir avuç aldım. En azından hafif baharatlı bir tatları vardı.

- Nedense baharat istekleri bastırmaya yardımcı oldu - ve birkaç ay içinde Lizzie gibi bir yemek bağımlılığıyla buraya geri dönmemeyi umarak hızlıca bir lokma yuttum.

"Manuel, burası hayatımda gördüğüm en güzel yer," dedi Lizzie.

"Nasıl buldun burayı?"

'Burası babamın çiftliği idi, ondan önce de onun babasının. İki yıl önce öldü ve bana miras kaldı. Babam, bu zamana kadar çok arazi satmıştı.

Öldüğünde geriye kalanlar da bir işletme olarak işletmek için yeterli değildi. Eşim Sammi ve ben tüm birikimlerimizi ortaya koyup burayı birkaç at beslemek isteyen biri için özel bir ev olarak yenilemeye karar verdik. Ama şu ana kadar şansımız yaver gitmedi.

"Satılık mı?" diye sordum.

"Sí, *señorita*. Sammi ve ben şehirde yaşıyoruz.

Tasarım işindeyim ve inşaatta çalışıyorum," diye açıkladı. "Tamam, şimdi gezintiye hazır mısınız?"

"Evet," dedim, hevesle ayağa kalktım ve Tucson'da önünden geçtiğimiz içki dükkanına geri dönmeye karar vermeyeceğimi umdum, çünkü alkol arzusu artık başka bir şeydi.

"Tanrım," dedi Lizzie, Manuel'i verandadan çıkıp yeni inşa edilmiş ahır bloğuna doğru takip ederken. 'Burası sadece Büyüleyici, değil mi? Ben burada yaşayabilirim, ya siz?'

Cevap kocaman bir evetti ama hayalimde bir şişe Grey Goose belirirken sadece başımı sallayabildim.

"İyi misin? Lizzie bana baktı. "Evet, iyi olacağım.

Elimi tuttu ve sıktı. 'Her seferinde bir gün. İlk yolculuk en zor olanıdır. Çok, çok iyi gidiyorsun,' dedi.

Ahıra vardığımızda Manuel bize botlarımızı ve binici şapkalarımızı uzatırken fısıldadı.

"Yani burayı gerçek bir ahır olarak işletmiyorsunuz? diye sordum.

"Hayır, ama hafta sonları şehirden ayrılıp buraya gelip ata binmeyi seviyorum.

"Satıldığında böyle bir seçeneğiniz olmayacak, değil mi?" dedi Lizzie pragmatik bir şekilde.

'Oh, küçük bir padok için yeterli araziyi geride tutacağız ve hemen arkasındaki kulübeyi yenileyecek. Manuel düz kırmızı ovada, yaklaşık yüz metre ötedeki yıkık dökük ahşap bir binayı işaret etti Ahırların ötesinde. "Bunu yapacak parayı bulmak için büyük evin satışını bekliyoruz," diyerek kendi şapkasını takarken omuz silkti. "Şimdi, Hank beni arayıp sizi dışarı çıkarıp çıkarmayacağımı sorduğunda, ikinizin de güçlü biniciler olduğunuzu söyledi.

Lizzie gözlerini devirerek, "Bu benim için abartı olabilir," dedi. "Neredeyse otuz yıldır ata binmedim.

"O zaman sana Jenny'yi vereyim. Çok naziktir. Ya sen, Electra?"

"Lizzie ile aynı, ama benim için o kadar uzun sürmedi.

"Büyülenmişsindir, eminim. Manuel Jenny'yi ahırdan çıkarıp dizginleri ona verirken Lizzie dilini bana doğru uzattı.

"Hector'a ne dersin? Manuel beni kutusunun etrafında huzursuzca hareket eden kocaman siyah bir atın yanına çağırdı.

"Ona bir şans vereceğim," dedim.

'Patronun kim olduğunu öğrendikten sonra gayet iyi. Sen de bana patron kızı gibi görünüyorsun.

"Öyle mi?

Manuel dizginleri tutup Hector'u ahırdan çıkarırken, "*Evet*, benim Sammi'm patron kız gibi," diye açıkladı. "Şimdi, sen tırman, tamam mı?

Arkasından avludan çıkarken, Hector bir sürü kişneme ve başını savurma hareketi yaptı, ben de yerimi bulmaya çalıştım. onun üstünde.

Manuel yanıma yanaşırken, "Tamam, önce yavaş gidelim, sonra bakarız," diye önerdi.

Lizzie'nin önümüzde ilerleyişini izledim ve at sırtında ne kadar zarif görüldüğünü düşündüm.

"Arkadaşın İngiliz mi?" "Öyle.

'Hah! Atın üzerinde oturuşundan anlayabiliyorum.

Hector sabırsızlıkla başını arkaya atarken, 'Oysa ben berbat durumdayım, biliyorum,' dedim.

'Yola çıktığımızda sakinleşecektir. Sadece hızlı gitmeyi seviyor.

Hector'a alışmam on beş dakika kadar sürdü ve alıştığım Manuel bana işaret etti.

"Artık gidebiliriz.

Manuel ve ben birkaç saat sonra, dudaklarımda tadını alabildiğim kırmızı tozdan kirlenmiş bir halde geri döndük. Ama vay canına, kendimi coşkulu hissediyordum. Kibar bir tırısla yola çıktıktan sonra, Hector'un

Motor altımda devirleniyordu. Manuel'e baktım, o da Başımı salladım, belli ki sürüş becerilerime güveniyordum ve Hector'un önden gitmesine izin verdim. Bu muhteşem düzlükte uçuyorduk ve uzun zamandır kendimi bu kadar mutlu hissettiğimi hatırlamıyordum. Hem özgürdüm hem de kontrol bende idi ve bu inanılmazdı.

"Hoşuna gitti mi? Ben Manuel'in gölgesinde bahçeye geri dönerken Lizzie sordu. Bizden yirmi dakika önce geri dönmüştü.

"Vay canına, Lizzie, bayıldım," dedim attan inerken. "Çok hızlı gittiysek özür dilerim.

'Hiç de değil, ikinizi de izlemek harikaydı. İngiltere'de daha sakin bir noktadan noktaya yarışıyordum. Doğuştan yeteneklisin, değil mi Manuel?

"Öyle," diye gülümsedi Manuel. "Şimdi soğuk bir bira zamanı.

Lizzie ve ben yüzlerimizdeki tozu temizlemek için büyük, modern banyoya girdikten (ve dağlara bakan ve cam duvarın hemen ötesindeki küçük kapalı terasta bir dalma havuzu bulunan inanılmaz ana yatak odasına gizlice göz attıktan) sonra, Manuel'e verandada katıldık ve oturduk.

Bir birayı çoktan yarılarmıştı ve masada bir sürahi suyla birlikte iki tane daha vardı.

"İster misin?" Biraları işaret etti. Lizzie

bir tane alarak, "Teşekkürler," dedi.

"Ee ... Sertçe yutkundum. "Hayır, teşekkürler. Su içmeye devam edeceğim.

Sürahide kendime bir bardak doldururken Lizzie döndü ve bana onaylayan bir bakış attı. Eski hayatıma döndüğümde insanların etrafımda sürekli içki içiyor olacağı gerçeğine alışmak zorundaydım. İyi haber, bira sevdiğim bir içki olmadığı için yumuşak bir giriş yapacak olmamdı. Derin nefes alıp manzarayı seyrederken ve çöl esintisinin tadını çıkarırken Lizzie'nin ve Manuel'in seslerinin içime işlemesine izin verdim.

"Şimdi hanımlar, bunu söylediğim için üzgünüm ama gitmem gerekiyor," dedi Manuel sonunda. "Sammi ve benim bu akşam şehirde bir akşam yemeği partimiz var.

"Elbette ve bugün için çok teşekkür ederim," dedi Lizzie birasını boşaltırken. 'Ve eviniz kesinlikle çok güzel. Umarım satarsınız Yakında,' diye ekledi evin içinden ön kapıya doğru yürürken.

'Biz de öyle umuyoruz. İşler iyiyken bunu yapmak için borç para aldık ve şimdi ... şey,' dedi ön kapıyı açarken, sonra ikimizin de elini sıktı. "İkinizle de tanışmak bir zevkti. Lizzie merdivenlerden inerken "Ve seninle de," dedi.

Manuel evi kilitleyip Lizzie'nin arabasının yanına park etmiş olan cipine doğru yürürken, "Belki yine gelebilirim," dedim.

"Elbette, hafta sonları hep buradayım. "Tamam, cep telefonu numaran var mı?

'Hank'e sor, o halleder. *Hasta luego*, Electra, Lizzie.'

Manuel'in cipini şehre kadar takip ettik ve etrafımdaki çöl gökyüzünün eflatunun farklı tonlarına dönüşmeye başlamasını izledim

Güneş geceyi geçirmek üzere çekilmeye hazırlanırken hava morarmıştı.

"Sanırım şu arabalardan birine ihtiyacım var," dedim Manuel elini pencereden çıkarıp el salladığında ve sağa dönüp yolumuza devam ettiğimizde.

"Ne için? Lizzie bana sordu.

'Şehre girip çıkmak için tabii ki. Çiftliğe döndüğümde iş müdürümü aramam gerekiyor.

"Neden?

Ona döndüm ve gülümsedim.
"Çünkü o evi satın alacağım.

Cumartesi günü olduğu için terapistler görevde değildi ve yerel sinemaya giden başka bir grup vardı, bu yüzden Çiftlik son derece sessizdi. Şimdiye kadar burayı en çok hafta sonları sevmiştim çünkü terapi seansları yoktu, ama bu gece kendimi Fi'ye ya da en azından birine muhteşem günümü anlatmak isterken buldum. Akşam yemeğinden sonra

Neredeyse terk edilmiş kantinde, özür mektuplarımı bitirip postalamam gerektiğini düşünerek yatakhane geri döndüm. Bir tane de menajerim Susie'ye ve bir tane de sevgili, tatlı Mariam'a yazmam gerektiğine karar vermiştim.

Vanessa yatağında uzanmış, kulaklıklarını takmış, her zamanki gibi tavana bakıyordu. Onu Miles'la birlikte, Lizzie'yle gözyaşları içinde vedalaştıktan sonra Huzur Bahçesi'nde otururken görmüştüm ve içeri doğru yürüyordum. Sandalyeye oturdum ve elime kâğıt, kalem ve Masanın çekmecesinden zarflar çıktı.

"Bugün nereye gittin? Vanessa çok nadir konuştuğu için beni şaşırtarak sordu.

"At sürmeye çıktım.

"Buradan çıkmaya izin mi verdiler? Yalnız mıydın?

"Evet, ama Lizzie'yle birlikteydim. Burada tutsak değiliz, biliyorsun,' diye hatırlattım ona. "İstediğimiz zaman kapıdan çıkıp gidebiliriz.

"Evet, çok isterdim ama gidecek bir yerim yok. "Evsiz misin?

"Hayır, ama artık oraya geri dönemem. Beni öldürür. "Kim o?

"Oğlum Tyler. O iyi bir haber değil. Hiç seni hırpalayan biri oldu mu?

"Hayır, olmadı.

"O zaman şanslısın kızım." "Peki ne yapacaksın?

Vanessa omuz silkti. "Miles şehirde bir yer ve iş bulmama yardım edeceğini söyledi. Ama ben liseyi bitirmedim ve diplomamı asla alamayacağım.

"Miles mı?

"Evet, beni sokaklardan alıp buraya getiren kişi o. Her şeyi o ödüyor ama bu onu Kurtarıcım İsa yapmaz," diye mırıldandı.

"Doğru," diye tarafsızca cevap verdim. Bu kızla boyum ölçüşemezdi ve bunu biliyordum. "Detoksla aran iyi mi?

"Evet, seni teçhizattan kurtarmak için seni teçhizatla dolduruyorlar! A Vanessa'nın dudaklarında bir gülümseme parıltısı belirdi. "Ama şehre döner dönmez, bu işe geri döneceğim.

"Miles sana bir iş ve kalacak bir yer bulabileceğini söylüyorsa, ona güvenmek zorundasın.

Vanessa'dan gözlerini devirirken bir 'humpf' sesi yükseldi ve kulaklıklarını tekrar taktı. Kaleme ve kâğıda baktım, sonra hepsini çekmeceye geri koydum ve biraz temiz hava almak için yurttan çıktım. *Kendimi hiç bu kadar ayrıcalıklı bir prenses gibi hissetmemiştim.* Huzur Bahçesi'ne gidip bir banka oturduğumda *o anın* ne kadar kötü olduğunu düşündüm. Ve bunu daha da kötü yapan şey ise New York'taki günlük hayatımın arka planında uğuldayan uyuşturucu ve fuhuşun farkındaydım. Ancak şimdiye kadar bu sadece bir uğultudan ibaretti.

"Merhaba," dedi çeşmenin arkasındaki banktan tanıdık bir ses. "Bu şekilde buluşmayı bırakmalıyız - insanlar konuşacak.

"Merhaba Miles," diye cevap verdim ve yanıma oturmaya geldiğinde, orada olmasından memnun olduğumu hissettim.

"Küçük bir kuş bana bir günlüğüne kaçtığını söyledi.

"Evet, kaçtım. At binmeye gittim ve harikaydı.

"Senin adına sevindim. Hepimiz hayatı yaşamaya değer kılan şeyler bulmalıyız.

Vanessa'ya sponsor olanın sen olduğunu bilmiyordum.

"Evet, o bataкта ben de olabilirdim ama beni destekleyen insanlar vardı, bir ailem vardı. Onun kimsesi yok.

"Yaşadığı yere geri dönemeyeceğini ve sizin ona bir ev ve iş bulacağınızı söylüyor.

"Yaşaması için bir yer bulabilirim - bir rehabilitasyon merkezi ya da pansiyon - sonra belki ona düşük ücretli bir iş bulabilirim. Ama bu bildiği şeylere geri dönmeyeceğini garanti etmez. Miles içini çekti. "Bunu kendisi için yapmak istemeli.

"Belki vücudundaki ve beynindeki tüm pislikleri temizledikten sonra terapi yardımcı olur.

'Belki, ama onu buraya getirdiğimden beri fark ettiğim şey, bir grup eğitilmiş, hak sahibi insanı dinlemenin hayatının nasıl olduğunu anlatmak yeterli olmayacak. Manhattan'da bir rehabilitasyon merkezinde gönüllü olarak çalışıyorum, başı belada olan çocuklara yasal konularda danışmanlık yapıyorum ve elimden geldiğince onları hapisten uzak tutmaya çalışıyorum. Orada bir uyuşturucu salgını var ve size söyleyeyim, tüm renkleri ve inançları etkiliyor.

"Yardım edebilirim, değil mi? Ben daha durduramadan ağzımdan çıkmıştı. "Bir şeyler yapmak istiyorum. Bunları televizyonda nasıl gördüğümü düşünüyordum ama-'

Miles benim yerime, 'Doğrudan seninle ilgili olmadığı sürece umurunda değil,' diye bitirdi.

"Anladın sen onu. Burada oturmuş kendimi çok kötü, bencil ve şımarık hissediyordum ve-'

'Kendini hırpalama Electra, Vanessa'dan çok da büyük değilsin ve farklı bir dünyada yaşadın. Bu senin hatan değil.

"Ama şimdi öğrendiğime göre yardım etmek istiyorum. Vanessa'nın yüzünü ve gözlerindeki donukluğu hayal ederken alnımı sertçe ovuşturdum. "Biliyor musun, ona baktığımda sanki içi ölmüş gibiydi, sanki hiç ...

"Umut. Aradığınız kelime bu. Evet, ben de bunu birlikte çalıştığım çocuklara geri vermeye çalışıyorum - buna değer olduğu inancını uçuruma batmak ve öyle hissetmek yerine, ileride daha iyi bir şey olabileceği için mücadeleye devam etmek yaşamanız ya da ölmeniz önemli değil. Ve en zoru da budur, ama denemeye devam etmelisiniz.

"Biliyor musunuz, daha önce On İki Adım'ı ve her şeyin Tanrı'yla ilgili olduğunu, O'nun bize nasıl yardım edeceğini ve ruhlarımızı nasıl kurtaracağını falan düşünüyordum. Ama neden bazılarımıza ciddiye berbat hayatlar verirken diğerlerine her şeyi veriyor?

"Çünkü O'nun görkemli krallığına girmeden önce günahlarımız için bu dünyada acı çekiyoruz.

"Yani orası buradakinden daha mı iyi?" "Evet hanımefendi, öyle" dedi.

"O zaman neden şimdi kendini öldürüp gitmiyorsun?"

"Ah Electra," diye kıkırdadı Miles. 'Çünkü burada yapmamız gereken işler var, O bizden ne isterse onu yapacağız. Ve eğer ve rehberlik için dua ederseniz, bunun ne olduğunu öğrenirsiniz. Ben buldum.'

Ona bakmak için tüm bedenimi çevirdim. "İnançlı biri misin?"

'Kesinlikle öyleyim. İsa beni yıllar önce kurtardı ve şimdi burada O'nun işini yapıyorum. Ya da en azından yapmaya çalışıyorum.

"Oh. Bir süre karanlığa bakarak oturdum, ne diyeceğimi bilemiyordum çünkü çok şaşırmıştım. Daha önce hiç dindar bir Hristiyanla tanışmamıştım.

Daha önce. Benim için tüm bu İncil meselesi peri masalları ve Yunan mitleri ile aynı seviyedeydi.

"Şey ... Boğazımı temizledim. 'Yapabilirsem gerçekten yardım etmek isterim. Zaten işletme müdürümü aramam gerekiyor - tüm bu işlerle o ilgileniyor

Bu yüzden onunla konuşup ne önerebileceğime bakacağım. Sanırım oldukça zenginim.

Şok içinde bana bakma sırası Miles'a gelmişti. "Yani değerinin ne kadar olduğunu bilmiyor musun?"

'Hayır. Çok güzel bir dairede yaşıyorum ve ihtiyacım olan her şeyi satın alıyorum, ancak kıyafetlerimin çoğunu tasarımcılardan ücretsiz olarak alıyorum.

İstediğim başka pek bir şey yok - uyuşturucu ve

Alkol. Gerçi şimdi istediğim bir şey var. Bunu düşünmek beni gülümsetti.

'Kusura bakma Electra ama ne kadar paran olduğunu bilmen gerekmez mi? Konu dolarlarım olduğunda ben şahsen kendimden başka kimseye güvenmem.

'Oh, bana yılda bir kez hesapları gösteriyorlar ve yatırımlarım hakkında bilgi veriyorlar, ama onlar sadece rakam sütunları ve Gerçekte ne anlama geldiklerine dair en ufak bir fikrim yok,' diye itiraf ettim.

Birden Miles elini uzatıp parmaklarıyla yüzümün yan tarafını hafifçe okşadı. Gözleri benimkilere odaklandığında bir iç çekti.

'Dişi kaplan gibi davranıyorsun ama aslında masum bir yavrusun, değil mi? Kendimi gerçekten yaşlı hissettiriyorsun,' diye gülümsedi. "Hey, benim de yaşlılarım gibi yatağa gitmem gerekiyor.

Ayağa kalkışını izlerken, içimden bir ses ondan kalmasını istiyordu. ve yüzümü tekrar okşayabilirdi. Ama yapmadım, çünkü çok utangaç hissettim - bu benim için bir ilkti.

"İyi geceler tatlım," dedi karanlığa doğru uzaklaşırken.

O gece, fiziksel olarak iyi durumda olmama rağmen iyi uyuyamadım. At binmekten bitkin düşmüştüm. Bunun nedeni kısmen yine huzursuz bir gece geçiren Vanessa'ydı, ama aynı zamanda Miles'ı düşünmeyi bırak. Erkeklerle başa çıkma konusunda oldukça iyi olduğumu düşünürdüm ama onu cidden çözemedim. Harvard mezunu bir avukat, eski bir bağımlı, keşlerin kurtarıcısı ve Christian . . .

Sonra evli olup olmadığını merak ettim, çünkü bir eşten hiç bahsetmedi, çok sık konuştuğumuzdan değil. Ayrıca, ben ne yaptım ki?

 nemsemek mi? Benden çok daha büyüktü ve farklı dünyalarda yaşıyorduk.

Uyandığımda sanki bir şeyler almışım gibi halsiz hissediyordum. Yatağımın yanındaki saate baktığımda saatin onu geçtiğini gördüm. Normalde sabah gongu yedide çalardı, bu da bize yarım saat önce Huzur duası için kantinde bir araya gelmemiz gerekiyordu ama bugün Pazar olduğu için gong alınmadı ve dualar saat 10'da yapıldı.

"Kahvaltıyı ve duaları kaçırdın," dedi Vanessa ben otururken. "Sana bir kase mısır ezmesi ve meyve suyu getirdim. Masamı işaret etti.

"Ah," dedim, onun d ş nceliliğinden etkilenerek. "Teşekkürler.

"Tamam. Miles beni kasabadaki kiliseye götürmek istedi ama ona burada kalıp sana bakmam gerektiğini söyledim.

"Hey, ben sadece uyuyordum. Onunla gidebilirdin.'

'Oraya gitmek istediğimi mi sanıyorsun? Onlar da en az Seni İsa'yla ilgili şeylere bulaştırmaya çalışıyorlar. Dün gece seni Google'da arattım,' diye devam etti Vanessa. 'Sen en ünlü olmalısın Dünyadaki en süper modelim ve seninle bir oda paylaşıyorum. Dünya ne kadar çılgın bir yer!

"Kesinlikle öyle," diye kabul ettim, nefret ettiğim irmiğe uzanırken, ama Vanessa'yı üzmemek istemedim.

"Nasıl model oldun?"

"On altı yaşımıdayken bir menajer beni Paris'te gördü," diye omuz silktim. "Sadece şanslı."

"Çünkü bir zürafa kadar uzunsun," diye kıkırdadı ve şaka bana yapılmış olsa da gülümsediğini görmek beni mutlu etti. 'Kıyafetleri güzel gösteriyorsun. Sen de çok güzelsin. Ailen nereli?"

"Bilmiyorum. Evlat edinildim. Ya sen?"

"Annem Porto Rikolu, babam ise sadece bir spermdi, biliyor musun? Vanessa beni inceledi. "Saçın gerçek mi?"

'Hayır. En azından çoğu değil. Keşke benim de seninki gibi saçlarım olsaydı Vanessa.

Çok uzun ve güzel.'

'Bende olan hiçbir şeyi istemezsin,' dedi ama yüz ifadesinden memnun olduğu anlaşılıyordu. "Model olmayı seviyor musun?"

Sorun değil. Yani, iyi para alıyorum ama bu iş sıkıcı olabiliyor. Her gün canlı bir bebek gibi giyinmek, saç ve makyaj gibi şeyler.

"Vücudun sana ait değilmiş gibi mi?" "Sanırım öyle, evet."

"Hey, ben de benimkini her gün isteyen herkese satıyorum. Sanırım ikimiz de aynıyız, değil mi?"

Vanessa ayağa kalktı ve yataktan dışarı çıktı.

"Vay canına. Vay canına. Kalbimin göğsüme çarptığını hissederek nefes aldım. Gözlerim yaşardı çünkü bir şekilde New York sokaklarından koparılmış genç bir keş bana kendimi yaklaşık iki santim yüksek hissettirmişti.

Panik içinde, çünkü beni Votka Sokağı'na gönderen ve kaçınılmaz olarak Kokain Yolu'na yönlendiren bu öfke duygularıydı, koşu takımlarımı giydim ve kapıya yöneldim.

Dışarıdaki patika, gün doğumunda hiç olmadığı kadar kalabalıktı ve ben de diğer koşucuların yanından geçerken hissettiğim öfkeyi ayaklarıma vurmaya çalışıyordum.

Bu ne cüret! Beni onunla karşılaştırıyor. Yüce Tanrım!

Pistten çıkıp su soğutucusuna geldiğimde, kısmen altındaki her şeyi kızartan güneş nedeniyle ve ayrıca beş turu henüz tamamladığım için sıırıslıkladım. I

Suyu geri yuttum, başım dönüyordu, kafam karışmıştı ve keşke Fi etrafımda olsaydı da nasıl hissettiğimi anlatabilseydim.

"Merhaba," dedi Miles, ben kendimi The Ranch'in girişine doğru sürüklerken otoparktan bana doğru yürüyordu. Ceket, düğmeli gömleği ve kravatıyla her zamankinden daha şık görünüyordu.

Kapının önünde durduğumuzda, 'Bugünkü koşuna geç kaldın,' dedi.

'Evet, geç kaldım. Dinle, biraz konuşabilir miyiz?'

"Tabii. Kantine ne dersin? Kliması var ve bugün güneş çok sıcak.

İçeri girdik, ben kendime bir şişe su aldım ve Miles da kendine bir kahve hazırladı.

"Ne oldu?" diye sordu oturduğumuzda ve kravatını gevşetirken.

Vanessa. Benim de ondan farklı olmadığımı söyledi.
beden de.

"Sanırım bu seni sinirlendirdi. Miles kahvesini yudumladı, sonra bana dikkatle baktı. "Yani?

Ne demek "yani"? Tanrım, Miles, terapist gibi konuşmayı bırakabilir misin?

"Gerçekten bunu yapmaya çalışmıyorum, ama bir şeylere sinirlendiğin zaman, bunun nedeni genellikle bir parçanın bunun doğru olduğunu düşünmesidir.

"Vay be, teşekkürler! Yani modelliğin fahişelikle eşdeğer olduğunu mu düşünüyorsun?" "Öyle demiyorum Electra. Sana ne düşündüğünü soruyorum.

'Sanırım, bir filmde oynadığım için çok para alıyorum.

Terfi,' dedim, bu konuda sorguya çekilen bir başka ünlü modelden bir alıntı yaparak. "Ve biliyor musunuz? İnsanların sırf bu işi yaptığım için kolay olduğunu düşünmelerinden bıktım. I

Aniden ayağa kalktı. 'Çok zor bir iş, saatler çılgınca, aynı yatakta birkaç günden fazla nadiren uyuyorum ve daha önce

Buraya geldiğimde, belki iki yıldır birkaç günden fazla izin yapmamıştım. Ve ... sana söyleyeceğim başka bir şey daha var.

"Sen devam et!

"Ünlü olmak parkta yürümek gibi bir şey değil. Dünyadaki herkes şöhret peşinde koşuyor ama bir Pazar sabahı evlerinden çıkıp gidebilme özgürlüğüne sahip olmayı hafife alıyorlar.

Biri onları tanımadan ya da bir gazete ihbarda bulunup domuz gibi terlerken fotoğraflarını çekmeden koşuya çıkamazlar. Her hafta yeni bir adamla birlikte olduğuma dair dedikodular çıkıyor.

Bir adamı terk ettim ya da terk etmedim ama düzüşüyorum aynı anda bir başkası . . . Tanrım! Özür dilerim,' diye ekledim aceleyle.

"Sorun değil. Özür için teşekkürler.'

"Ve bir şey daha biliyor musun? Bir sürü para kazandım, tam olarak ne kadar olduğunu bilmiyorum ama öğreneceğim ve öğrendiğimde kendime gerçek bir ev alacağım ve sonra önemli şeyler yapmaya başlayacağım. Vanessa gibi çocuklara yardım etmek gibi.

"Hallelujah! Miles dedi ve beni yavaşça alkışladı. 'Lütfen benimle dalga geçmeyin. Ben ciddiym. Tamamen ciddiym.'

"Ciddi olduğunu biliyorum. Ve bunun için seni seviyorum. Sanki bir aydınlanma yaşamış gibisin.

"Belki de öyleyimdir," dedim, kendimi birden bitkin hissedip sandalyeme yığıldım. 'Uzun zamandır hayatımın kontrolü bende değildi.

belki . . . hiç. Paris'te birkaç günlüğüne, fark edilmeden önce, sanırım.

Tüm bu içki, uyuşturucu, mali durumumu bilmemek ve tüm kararları benim yerime başkalarının vermesine izin vermek yanlış.

ve bunu değiştireceğim Miles, gerçekten. Şeref.' Suyumun geri kalanını içerken ona kadeh kaldırdım.

"Yürü be kızım!" dedi. "Ve biliyor musun?" "Ne?

"Az önce sıkı çalışma ve şöhret hakkında söylediğin tüm o şeyler?"

"Evet?

"Tıpkı yumurtanın ters çevrilmesi gibi bunu tersine çevirebilir ve yüksek profilinizi iyilik yapmak için kullanabilirsiniz. Örneğin, o insanları lanetlenmiş kameralarla birlikte danışma merkezime gelin ve sokaklarda neler olup bittiğine dair farkındalık yaratmaya başlayın.

'Biliyor musun? Haklısın,' dedim. "Ve başka bir şey daha biliyor musun?

"Ne?" dedim.

"Sanırım eve gitmeye hazırım.

"Emin misin?

"Evet, Fi'yle konuşup ne düşündüğünü öğreneceğim ama kendimi çok heyecanlı hissediyorum.

"Bunu görebiliyorum, ama dikkatli olmalısın Electra; kötü zamanlar gelecektir ve-

"Biliyorum," diye kestim sözünü. "Biliyorum.

"Gerçekten iyi gidiyorsun Electra ve seninle gurur duyuyorum.

"Teşekkürler Miles," dedim ve ayağa kalktım. "Yarıdan önce şu özür mektuplarını yazmayı bitirmem gerekiyor.

"Tamam. Peki

Electra?' 'Ne?'

'Daha yirmi altı yaşındasın. Çok çabuk büyümek zorunda kaldın, Tıpkı Vanessa gibi. İyi bir şeyler yapmak için bolca vaktin var, bu yüzden kendini biraz rahat bırak, olur mu?

"Elbette. Teşekkürler. Masadan uzaklaşmaya başladım, sonra durdu ve döndü. 'Hey, kaç yaşındasın sen? Gerçekten yaşlı bir adammışsın gibi konuşuyorsun.

'Otuz yedi - yakında otuz sekiz olacağım. Senin gibi ben de çok şey gördüm. Sanırım bu seni zamanından önce yaşlı yapıyor.

"Belki ikimizin de biraz eğlenmeye ihtiyacı vardır," dedim uzaklaşmaya başlarken. "Belki de öyle," diye mırıldandığını duydum Miles'ın arkamdan.

"Sence gitmeye hazır mıyım? Ertesi sabah, hafta sonu aktivitelerim ve Miles'in deyiimiyle 'aydınlanmam' hakkında onu bilgilendirdikten sonra Fi'ye sordum.

"Buna karar verebilecek tek kişi sensin. Geçen hafta bu zamanlar, hayır derdim ama bir şekilde mantar çekildi ve yıllardır içine attığın her şey dışarı döküldü.

'Evet, bu iyi bir ifade şekli,' diye mırıldandım.

'Bence önümüzdeki birkaç gün içinde nasıl gideceğine bakmalısın, çünkü genellikle bir vahiyden sonra coşku olabilir, Ardından da bir moral bozukluğu. Dengeni biraz geri kazanmaya ihtiyacın var, sence de öyle değil mi?

Sanırım öyle. Perşembe günü ayrılmayı planlasam nasıl olur? Bu, hafta sonu için eve gideceğim ve gerçek hayat yeniden başlamadan önce alışmak için biraz zamanım olacağı anlamına geliyor. Ve bir arkadaşımın gelmesi yerine beni ziyaret ederlerse, beni eve götürebilirler.

'Kulağa iyi bir plan gibi geliyor. Hangi arkadaşının bunu yapmasını istersin?' "Mariam," dedim kararlı bir şekilde. 'Maia Rio'da çok uzakta ve beni ziyaret edebileceğini sanmıyorum.

Ondan bu kadar yolu gelmesini istemek adil değil. Bakması gereken bir ailesi var.

Bu sana bağlı. Ne zaman nasıl olduğunu görmek için arasa Yolculuğa çıkmaktan mutluluk duyacağını söyledi. Hasta olduğunu hatırlamaya çalış Electra ve insanlar hasta olduklarında onları sevenler etraflarında toplanırlar.

"Hayır, Mariam'ın gelmesini istiyorum.

"Pekala, doktoruna Perşembe günü gidebileceğini tavsiye edeceğim, tamam mı?

'Tamam,' diye kabul ettim. 'Biliyorsun, burası harika bir yer. En azından geçen hafta ve bazen buradaki diğer insanlarla konuşmak gerçekten yardımcı oldu. İlk geldiğimde yatakhaneyi paylaşmaktan nefret etmişim.

Ama Şimdi iyi ki yapmıŐım diyorum. Hatta bu sabah grup terapisine katkıda bulundum.

"Bu harika. Fi halka açık seanslarda ne kadar zorlandığımı biliyordu. "Ne söylediğini paylaşmak ister misin?

"Bir kızdı, Miranda.

Okulda kötü bir Şekilde zorbalığa uğramış. Ben de deneyimlerimi paylaŐtım ve daha sonra bunları duymanın ona yardımcı olduğunu söyledi.

"Mükemmel," diye gülümsedi Fi.

"Ben de hikayemi daha geniş bir dünyayla paylaşıp paylaŐmamayı düşünüyordum.

"Medyayı mı kastediyorsun?

'Evet, çünkü neden çekimlerden çekildiğim ve nerede olduğum konusunda spekülasyonlar olacağından emin olabilirsiniz. oldu.'

"Menajeriniz bir açıklama yaptı mı?

"Muhtemelen yorgunluktan muzdarip olduğum için tatile çıkmakla ilgili bir Şeyler söylemiştir. Belki de daha önce bir Şeyler olmuştur. ama eğer size bahsettiğim danışma merkezine katılacaksam, kendi bilgilerimi paylaŐmamın yardımcı olabileceğini düşünüyordum. hikaye.'

'Bu senin kararın Electra ve güç senin içinde yatıyor. Ellerini. Şimdi bunu düşünmemeye çalış. Hafta sonunda hayatınla tekrar yüzleş. Her Şeyi teker teker ele al, unuttun mu?

"Evet, tabii ki.

"Tamam, yarın görüşürüz. Kendine iyi bak,' dedi Fi odadan çıkarken.

O akşam cep telefonumu ve dizüstü bilgisayarımı geri aldığımda, Serenity Garden'a gittim ve bir ay sonra dış dünyayla ilk telefon görüşmemi yaptım.

'Electra! Nasılsın?' Casey, işletme müdürüm ve muhasebecim, ikinci çalıştan sonra cevap verdi.

"İyiyim Casey, çok iyiyim.

"Bunu duyduğuma çok sevindim.

Sesinin rahatlamış gibi geldiğini düşündüm, bu da beni nerede olduğumu bildiğinden şüphelendirdi.

"Sizin için ne yapabilirim?" dedi.

'Gelecek hafta şehre döndüğümde sizinle bir görüşme ayarlamak istiyorum. Bir mülk satın almayı düşünüyorum.

'Tamam. Satın almak için kesinlikle iyi bir zaman; piyasa şu anda meşhur krep kadar düz. Yeni bir ev alabilirsin- inşaat şirketi ve destekçilerinin yer değiştirmesi gerekiyor. Kötü haber ise Dow Jones'un ağır darbe almış olması.

'Doğru,' dedim, 'Dow Jones' gibi kelimelerin gerçekte ne *anlama geldiğini öğrenmem* gerektiğine karar vererek. 'Ama şu anda New York'taki hiçbir şeyi düşünmüyorum. Arizona'da bir çiftlik gördüm.

"Tamam, bana bazı rakamlar verebilir misin?

"Şu anda değil ama döner dönmez öğreneceğim.

"Servetinizin çoğu tahvillere bağlı ve piyasa nedeniyle değerleri düştü, ancak mülkü satın almak için ihtiyacınız olan her şeyi kesinlikle nakde çevirebiliriz.

"Ne kadar kadar?

"Rakamları kontrol etmem gerekiyor ama bildiğiniz gibi siz çok zengin bir genç bayansınız.

Ona 'zengin' kelimesinin gerçekte ne kadar zengin olduğunu sormak istedim ama sonra bana gönderdiği hiçbir şeyi okumadığımı bildiği için utandım.

"Dinle, önümüzdeki Pazartesi sabahı senin için uygun mu? Ofisine geleceğim ve bazı şeyleri gözden geçirebiliriz, çünkü seninle konuşmak istediğim başka bir konu var.

'Elbette Electra, çok memnun olurum. Saat on bir diyelim mi?'

'Harika, görüşürüz o zaman. Hoşça kal.

Aramayı sonlandırıp cep telefonunun avuçlarımdan akan terle kaplandığını gördüğümde *bunun çok da acı verici* olmadığını düşündüm. Orada oturmuş Hacienda Orchídea'yı ve tüm hayatımı nasıl geçirebileceğimi hayal ediyordum.

boş zaman - ki bunu her programdan çıkarmaya kararlıyım

Susie'nin bana sunduğu - orada. Koşmak için kendi yolumu yapabilir, evle ilgilenecek bir hizmetçi ve çiftlikte çalışacak bir ırgat bulabilirdim.

Satın alacağım atlara bakacaktı. Belki Manuel bana Hector'u bile satabilirdi.

Yata Khaneme geri döndüm ve yatağa oturdum, uyku zamanının geldiğini düşünüyordum ama kendimi çok heyecanlı hissediyordum. Odanın diğer tarafına baktım ve Vanessa'nın yatağının boş olduğunu gördüm. Burnumu çektim ve garip bir Dönüp banyo kapısının altından sızan kırmızı sıvıyı gördüğümde metalik koku burun deliklerimi doldurdu.

"*Kahretsin!*" diye bağırdım, sonra cesaretimi toplayıp kapıyı iterek açarken acil çağrı ziline bastım. Vanessa bir kan gölü içinde yerde yatıyordu. Gözleri kapalıydı ve kollarının iç kısmında derin kesikler olduğunu görebiliyordum.

"Yardım edin! İssız koridora doğru koştum. "Biri yardım etsin! Kimse cevap vermeyince cep telefonumun hâlâ yanımda olduğunu hatırladım ve 911'i aramak için yatağımdan kaldırdım.

Operatör cevap verdiğinde The Ranch'in adresini verdim ve sorularını yanıtlamaya çalıştım. Mercy, nöbetçi gece hemşiresi, Odaya girdi, ben banyoyu işaret ederken gözleri dehşet içinde açıldı.

"Vanessa," diye başırdım. 'Kendini yaraladı. İyi olup olmadığını bilmiyorum. Bilmiyorum...'

Mercy banyoya koştı ve ben onun koşmaya başladığını görebiliyordum. Küçük bedeni tamamen gevşemiş görünen Vanessa'yı hayata döndürdüm. "Hanımefendi?" diye bir ses geldi cep telefonumdan.

'Hanımefendi, bir ambulans hemen yanınızda. Lütfen ön girişte sağlık görevlilerini karşılayacak ve onları hastaya yönlendirecek birinin bulunduğundan emin olun.

Hücreyi yatağın üzerine bıraktım ve şok içinde nefes nefese kalarak banyoya koştum. "Ambulans yolda. O iyi olacak mı? Mercy'ye sordum.

"Bana birkaç havlu getir tatlım," dedi hızlıca. 'Kanamayı durdurmaliyiz. Klinik bölümünden bir hemşire yardım etmek için her an burada olabilir.

Derin bir yutkunmayla -kanla aram hep kötü olmuştur- ikimiz de birer kolumuza girdik ve ben de onun dediğini yaparak havluları sıkıca sardım.

yaraların etrafını elimden geldiğince sardım. Orada yere oturdum. Elimdeki havlu ben tuttukça daha da ıslanıyordu. Onun yanında yerde küçük bir mutfak bıçağı gördüm ve aldım.

"Bunu nasıl ele geçirmiş olabilir?"

"İstek varsa, bir yol da vardır," diye iç geçirdi Mercy. "Muhtemelen mutfağa gizlice girip bir şeyler istedi ve kimse bakmazken çaldı.

Banyoda başka bir hemşire belirdi ve ben rahat bir nefes aldım.

"Teşekkürler Electra, Vicky artık senin yerine bakabilir. Resepsiyona gidip güvenliğe ambulans için kapıları açmalarını söyler misin?"

"Elbette.

Resepsiyona koştum ve onlara mesajı ilettikten sonra kana bulanmış ellerimi yıkamak için yakındaki tuvalete gittim. Dışarı çıktığımda iki sağlık görevlisi cam kapıdan bir sedyeyi geçirmeye başlamıştı bile. Onları odamıza götürdüm ve Vanessa'yla ilgilenmelerini uyuşuk bir şekilde izledim. Onu sedyeye yerleştirdiler ve ben de onları binanın içinden geçip ambulansın mavi ışıklarının yanıp sönerek geceyi aydınlattığı otoparka kadar takip ettim.

"İyi olacak mı? Sedyeyi ambulansın içine kaldırırlarken sağlık görevlilerinden birine sordum ve Mercy de onu takip etti.

'Elimizden geleni yapacağız hanımefendi,' dedi. 'Hemen gitmemiz gerekiyor,' dedi. Ambulansın kapısını kapatmaya çalıştı ama ben içgüdüsel olarak kolumu uzatarak onu durdurdum.

'Ben de seninle geliyorum. Vanessa'nın bana ihtiyacı var,' diye ekledim Mercy'ye. 'Electra, burada kalman en iyisi. Vanessa artık emin ellerde. "Hayır! Ben geliyorum.

"Tamam o zaman," dedi Mercy, "Vanessa'yla birlikte gideceğiz, tatlım. Ambulansa binmeme yardım etmek için bana elini uzattı.

Sağlık görevlilerinden biri 'Tamam hanımefendi' dedi. 'Biz arkadaşınıza bakarken siz şuraya oturun ve kemerlerinizi bağlayın. Şimdi sıkı tutunun.

Daha önce hiç ambulansa binmemiştim ve her zaman onların konforlu süspansiyonda son nokta olduğunu hayal etmiştim. Ama hayır, siren çalıp yüksek hızla yola çıktığımızda, tutamağa asıldım Şehre doğru savrulurken ve çarparken yan tarafa bağlıydı. İğrenme ve hayranlık karışımı bir duyguyla

Sağlık görevlileri Vanessa'nın acı verici derecede ince ve yaralı kollarına damar yolu açmaya çalıştılar.

Birinin, 'Bu kolda damar tıkanıklığı var, elinin üst kısmına gideceğim,' dediğini duydum.

Sürekli yapılan iğnelerin dirseğinin iç kısmına verdiği hasarı görünce irkildim ve arkamı döndüm.

Bir makine acilen bip sesi çıkarırken diğeri 'Kan basıncı düşüyor,' dedi. "Kalp atış hızı yavaşlıyor.

"Bizimle kal Vanessa. Şimdi eline iğneyi sokmaya çalışan adam onunla konuşmaya devam etti.

"Şimdi ne kadar uzakta?

Ben sordum. "Çok uzak değil, hanımefendi.

'Hâlâ düşüyor! İğneyi batır!" "Elimden geleni yapıyorum!

Beş dakika sonra ambulans gıcırdarak durdu, arka kapılar açıldı ve Vanessa'nın sedyesi hızla içeri alındı.

Mercy dışarı çıkmama yardım ederken kalbim göğsüme çarpıyordu ve birlikte kalabalık acil servise doğru yürüdük. Şu anda düşündüğüm tek şeyin en yakın içki dükkânının nerede olduğu olduğunu itiraf etmekten utanıyordum,

Çünkü Goose'dan on iğneye daha fazla ihtiyacım olacağından şüpheliydim.

Mercy bir hemşire tarafından kenara çekilip onunla birlikte birkaç kanatlı kapıdan geçerek gözden kaybolurken, ben de hemşire tarafından Daha sonra benden Vanessa'nın sağlık sigortası hakkında hiçbir bilgim olmayan detayları sormaya devam etti. Sonunda, imzaladım Eğer sigortası yoksa (ki olduğundan hiç şüphem yoktu) faturayı benim ödeyeceğimi söyleyecektim ki benden kredi kartımı istedi.

"Bakın, ambulansa atladım, cüzdanımı almak için durmadım - arkadaşım kan kaybından ölüyordu, Tanrı aşkına!

'Evet hanımefendi, ama o kartın numarasına ihtiyacımız var. Arayabileceğiniz biri var mı?'

Tam hayır diyecektim ki telefonumun hâlâ yanımda olduğunu fark ettim.

"Evet, bana birkaç dakika ver. Tezgâhtan uzaklaştım, cebimden cep telefonumu çıkardım ve Mariam'ı aradım.

'Electra? Sesini duymak harika! Nasılsın?

Mariam'ın sıcak, zengin sesi beni biraz sakinleştirdi.

"Ben iyiyim, gerçekten iyiyim, ama bir arkadaşım iyi değil. Uzun hikâye ama Tucson'da bir hastanenin acil servisindeyiz.

ve kredi kartı bilgilerimi istiyorlar. Onlarla konuşabilir misiniz?"

Elbette yapabilirim. Oh Electra! Bunun bir arkadaşınız olduğunu mu söylüyorsunuz?

'Evet, sadece tedavisinin ödemesini garanti altına almam gerekiyor,' dedim ve tezgâha geri dönüp cep telefonunu resepsiyon görevlisine uzattım. Onlar konuşurken yakınlarda pusuya yattım, sonra resepsiyonist cep telefonunu bana geri verdi.

"Sizinle konuşmak istiyor hanımefendi.

"Tamam. Merhaba Mariam, halledildi mi?

"Evet, sorun olmadı. Yine de arkadaşınızın sigorta bilgilerini almalıyım, çünkü tedavisi çok masraflı olabilir.

'Eğer öyleyse, öyledir,' diye iç geçirdim. "Ödeyeceğim ve hepsi bu kadar.

"Anlıyorum. Şimdi, iyi olduğuna emin misin?"

"Gerçekten iyiyim. Şimdi gitmem gerek ama seni sonra ararım.

Teşekkürler, Mariam. Güle güle.'

Karşıdaki tuvaleti görünce oraya koştum ve kendimi bir tuvalete kapattım. Klozete otururken zor nefes alıyordum. Başım döndüğü için başımı bacaklarımın arasına koyarak

pantolonuma baktım ve kanla kaplı olduğunu gördüm. Resepsiyonda oturan ve beni tanımış ya da tanımamış olabilecek tüm o insanları düşünerek inledim. Cep telefonumu çıkardım, Miles'a mesaj atıp olanları anlatmam gerektiğini düşündüm ama sonra cep telefonu saatinin çoktan geçtiğini ve nasıl olsa anlamayacağını fark ettim. Bunun yerine, The Çiftliği'ni ziyaret etti ve resepsiyona iletmeleri için bir mesaj bıraktı.

Hemen. Sonra orada oturup kapının arkasına yapıştıırılmış cinsel yolla bulaşan hastalıklarla ilgili ilana baktım.

'Bu bir gün ben de olabilirdim,' diye fısıldadım kendi kendime. 'Sen oraya asla geri dönemezsin Electra,' diye ekledim kafamda televizyon ekranını dolduran Goose şişesini zihinsel olarak kırarken. Tuvaletin kapısının açıldığını duydum.

"Electra? Burada mısın?"

"Evet," dedim, kabinin kapısını açtığımda Mercy'nin orada durduğunu gördüm. "O nasıl?"

"Neden gidip dışarıda sohbet etmiyoruz?"

Onun peşinden dışarı çıkarken resepsiyona bir göz attım ve bana şaşkınlıkla bakan on yüz gördüm. Mercy beni hastanenin yanından hızla uzaklaştırıp kokuşmuş çöp konteynırlarıyla dolu bir sokağa sokarken iç geçirdim.

"Eee?"

'O yaşıyor, tatlım. Şu anda onu stabilize ediyorlar. Onu zamanında yakaladılar ve iyileşecek.

Kocaman bir nefes verdim ve Mercy'nin kolunun bana dolandığını hissettim.

Onun hayatını kurtarmaya yardım ettin Electra. Eğer onu bulmasaydın... İyi iş çıkardın, tatlım. Şimdi biraz dinlenmelisin. Ben burada kalırken seni Çiftliğe geri götürmesi için bir taksi çağıracağım. Bu gece de kalman için başka bir yatakhane ayarlayabilirler.'

Hayır! Vanessa için burada kalmalıyım. Başka kimsesi yok, yapayalnız' diye ısrar ettim.

'Electra, hala tedavi görüyorsun ve şu anda tüm bunlar senin için çok fazla. Geri dönmelisin-'

'Asla olmaz! Burada kalıyorum ve bana söyledikleri zaman onun yanında olacağım. Çiftliği dava etmemem için bir şey imzalamam gerekiyorsa imzalarım ama beni buradan gönderemezsiniz, tamam mı?!'

"Tamam Electra, tamam," dedi Mercy nazikçe. 'Resepsiyona kaldığını bildireceğim ve içeriden biriyle konuşup daha mahrem bir yerde beklemeni sağlayacağım. Biz bunu yapana kadar burada gözlerden uzak kalman en iyisi.

"Evet," diye iç geçirdim.

'İçecek bir şey ister misin?

Votka . . . Düşündüm, ama "Kahve, teşekkürler," dedim. "Sen burada bekle, ben hemen döneceğim.

Gidişini izledim, o anda şöhretimden hiç olmadığı kadar nefret ediyordum ve Tucson'daki her beş para etmez gazete tarafından fotoğraflanmam umurumda bile değildi. Sadece içeride Vanessa'yla birlikte olmak istiyordum.

Yirmi dakika sonra arka kapıdan içeri sokuldum ve içinde birkaç koltuk ve bir televizyon bulunan bir yan odaya alındım. Nazik mavi gözlü bir doktor beni orada bekliyordu.

"Merhaba Bayan D'Aplièse, ben Dr. Cole.

"O nasıl? Ona sordum.

'Değerleri şu anda stabil, bu yüzden onu acil servisten çıkardık ve gece için yerleştirdik. Çetin cevizdir,' diye gülümsedi. "Onu görmek ister misiniz?

"Evet, lütfen. Ayağa kalktım.

'Electra,' dedi Mercy bana, 'Ben şimdi Çiftliğe dönüyorum, ama Vanessa'nın nasıl olduğuna bakmak ve seni almak için sabah biri burada olacak. Ve unutma, bu gece Vanessa'nın hayatını kurtardın. Uzandı, bana sıcak bir şekilde sarıldı ve odadan çıkmadan önce bana gülümsedi.

'Vanessa uyandı ama pek konuşmuyor. Ağrısı için bazı güçlü ilaçlar verdik, bu yüzden uykulu hissedecek,' dedi Dr. Cole beni loş bir hastane odasına götürürken. "Sizi yalnız bırakayım," dedi çıkarken.

Yatağın etrafında yürüdüm ve Vanessa'nın yanındaki sandalyeye oturdum. Orada yatarken çok zayıf ve genç görünüyordu. Gözlerinin açık olduğunu görebiliyordum ve kolları çarşafın üzerinde, bileklerinden dirseklerinin iç kısmına kadar sargılıydı. Bir seruma ve sık sık bip sesi çıkaran bir monitöre bağlıydı.

"Merhaba Vanessa, benim Electra," diye fısıldadım ona doğru eğilirken. "Nasıl hissediyorsun?

Tavana bakmaya devam ederken cevap vermedi.

"Doktor çok iyi olduğunu, güçlü olduğunu söylüyor," dedim, umutsuzca söyleyecek olumlu şeyler arıyordum. Bir elimi kaldırdım, aşırı kalabalık kollarının neresine koyabileceğimden emin değildim, bu yüzden başının üstüne koydum ve güzel saçlarını okşadım.

"Sadece senin için burada olduğumu söylemek istedim.

Hâlâ bir şey yok.

'Seninle birlikte ambulansa bindim; daha önce hiç ambulansa binmemiştim. *Grey's Anatomy*'nin bir bölümünde olmak gibiydi, ama doktor iyi olacağını söyledi.

Uzun bir duraklama oldu ve sonra Vanessa bir ses çıkardı.

"Benim ...

Çatlamış dudaklarını yalamasını izlerken kulağa 'benim' gibi geldiğini düşündüm.

"Bunu annem yapardı," diye fısıldadı.

"Ne yapardı?"

'Saçımı okşardı. Güzel bir his,' dedi.

'O zaman bunu yapmaya devam edeceğim. Annenin buraya gelmesini ister misin?"

"Evet, ama o öldü.

Vanessa'nın gözlerinden iki damla yaşın süzülüşünü izledim.

"Çok üzgünüm tatlım," diye mırıldandım, gözyaşlarımın gözlerimin arkasında yandığını hissederek. "Burada seninle kalacağım ve sen uyuyana kadar saçlarını okşayacağım, tamam mı?"

Hafifçe başını salladı ve yavaşça gözleri kapanmaya başladı.

'Güvendesin,' diye ekledim, nefes alış veriş bir ritme oturdu ve ben de uzun bir geceye hazırlandım.

Birkaç dakika sonra kapı açıldı ve beni şaşırtan bir şekilde Miles kapının arkasında belirdi.

"O nasıl?" diye sordu.

"Uyuyor," diye fısıldadım, parmağımı dudaklarıma götürerek.

"Konuşabilmemiz için bir saniyeliğine dışarı gelebilir misin?"

Başımı salladım. "Hayır. O uyanana kadar burada kalacağımı

söyledim. "Tamam. Miles sessizce odaya girdi, bir sandalye aldı ve onu taşıdı.

yanıma koymak için. "Buraya

nasıl geldin?"

"Resepsiyondan mesajınızı aldıktan sonra kiralık arabama bindim, ancak "yetkililerden" ayrılabilceğime dair bir not almadığım için lanet olası güvenlik görevlisi kapıları açmadı! Bu yüzden çitlere tırmanmak, bir taksi çağırmak ve dışarıda taksinin gelmesini beklemek zorunda kaldım.

İkimiz de kıkırdadık.

"Bu, Çiftlik mahkûmlarının toplu kaçıışı anlamına mı geliyor?"

"Kesinlikle gelebilir, evet," diye kabul etti. "Sen nasılsın?"

"Ağrıyan kolum dışında iyiyim. Hâlâ Vanessa'nın saçlarını okşayan kolumu gösterdim. "Annesinin eskiden bunu yaptığını söyledi. Bana öldüğünü söylemişti.

"Evet, öldü.

"Ne oldu?"

"Bilmiyorum," dedi Miles. "Vanessa HIV pozitif, yani AIDS olabilir.

Vanessa kıpırdandı ve Miles'ı susturdum. "Gitseniz iyi olur. Sonra konuşuruz.

'Hey, sessiz olabilirim. Burada oturup sana eşlik edeceğim.

O da öyle yaptı ve içimde çocuğumuzu izleyen ebeveynler olduğumuza dair tuhaf bir his vardı. Koşullara rağmen.

Rahatlatıcı. Duvardaki saat sabaha kadar ilerledikçe başım ağırlaştı ve uyuklamaya başladım. Bir kolun omuzlarıma dolandığını ve başımı dinlendirebilmem için beni daha yakına çektiğini hissettim. sıcak göğsüne yasladı.

"Susadım," dedi uzaklardan bir ses.

Yastığımın başımın arkasından çekilmesiyle sarsılarak uyandım ve gözlerimi açtım. Miles bir bardağa biraz su dolduruyordu ve Vanessa'nın içki içebilmesi için yatağın kalkmasını sağlayan düğmeye bastı.

"Şimdi sadece yudumla tatlım, yavaş yavaş iç" dedi, pipeti Vanessa'ya uzatarak.

Vanessa bitirdiğinde sandalyeye geri oturdu ve Vanessa dönüp bize baktı.

'Siz ikiniz burada ne yapıyorsunuz? Annem ve babam falan mısınız?

Vanessa dün gece hissettiklerimi dile getirince gülümsedim.

Miles gülümseyerek, "Kendini daha iyi hissettiğini görebiliyorum, küçük hanım," dedi. "Bizi korkuttun.

Vanessa omuz silkti. "Başka bir sabahı görmek için uyanmak zorunda kalmayacağımı umuyordum, ama işte buradayım.

Belki de bana öyle geliyordu ama Vanessa daha canlı görünüyordu. 'Electra, uyanırsın diye bütün gece seni bırakmayı reddetti.

' dedi Miles ve sonra bana döndü. "Gidip kendine çeki düzen vermeye ve bize kahve getirebilecek birini bulmaya ne dersin?

O sırada tuvalete gitmek için can atıyordum, bu yüzden kabul ettim.

"Siyah mı beyaz mı?" diye sordum.

"Kahveden mi bahsediyorsunuz hanımefendi?" dedi bana sırtarak.

'Ha! Sana ne verilirse onu alacaksın.

"Hey, aranızda bir şeyler mi var? Ben odadan çıkarken Vanessa yataktan cıvıladı. Tuvalete gidip aynada kendime baktığımda boynumdan yukarıya doğru bir sıcaklık yükseldi. Saçlarım çözölmüştü. Saçlarım örgüsünden kurtulup yüzümün iki yanında yağlı perdeler halinde sarkıyordu ve gözlerimin altında büyük torbalar vardı. Elimden geleni yaptım.

Kendime çeki düzen vermek istiyordum ama elimde hiçbir ekipman olmadığı için bu imkânsızdı.

Odaya tekrar girdiğimde, "Oda servisi birazdan burada olur," dedim.

Vanessa bana baktı. 'Çok garip bir aksanın var, değil mi Miles?

'Ben İsviçre'de büyüdüm, o yüzden. Ana dilim Fransızca,' diye ekledim, ben oturmaya giderken Miles ayağa kalktı.

"İzninizle sizi yalnız bırakayım ve gidip elimi yüzümü yıkayayım.

'Buraya gelmek dışında Manhattan'ın dışına hiç çıkmadım, ve burası ziyaret ettiğim hiçbir acil servise benzemiyor.' Miles giderken Vanessa gözlerini devirdi. "Parasını ödemek için birini mi becermem gerekiyor?

"Hayır, hepsi ödendi Vanessa," diye onu rahatlatırken, başını salladığını ve gözlerinin oyun oynamak için uyanmış ve aniden enerjisi tükenmiş bir köpek yavrusu gibi sarkmaya başladığını izledim. Buna inanmak zordu.

Rehabilitasyonda yanında yattığım asık suratlı genç kadın dün gece canına kıymaya çalışmış ve bu sabah uyandığında görünüşe göre mutlu . . .

Belki de hem Miles'ın hem de benim onun yanında olduğumuz gerçeği idi. Ya da -düşününce kalbim sıkıştı- daha çok Muhtemelen ağrı için bir tür uyuşturucu kullanıyordu ve beyni sadece uyarıcıya tepki veriyordu?

"Yine uyuyor," dedim Miles yeniden ortaya çıktığında, aynı anda bir hemşire elinde kahveyle geldi. Sıcak sıvıyı yudum yudum içtikten sonra

Sabah karbonhidratlarımın yerini alması için şekerle karıştırdım.

"Sence bundan sonra ne olacak?

"Dün gece doktorla konuştuğumda, psikiyatri ekibinin onu değerlendirmek için geleceğini söyledi. İkimiz de dün gece olanların deneme olmadığını biliyoruz.

Peki ya ondan sonra?

"Emin değilim, ama geçen gece de söylediğim gibi, huzur duasından ve atları okşamaktan daha fazlasına ihtiyacı var. Belki de Doktor, iyileşip buradan çıktıktan sonra uzun süreli rehabilitasyona gitmesinin ileriye dönük bir yol olduğunu söyledi. Manhattan'da bir sosyal hizmet uzmanı vardı, ancak on sekiz yaşına geldiğinde birkaç teknik olarak artık çocuk değil, ama ben

yine de onunla iletişime geçin. Özel durumlarda, bakım ekibi şunları yapabilir Yirmi bir yaşına kadar gözetim altında tutmak için uzatma başvurusunda bulunabilir. Temel anlamda bu, devletin kıza yapılacak her türlü yardımı ödeyeceği anlamına geliyor.

ihtiyacı var.

"Hey, bu konuda hiçbir şey bilmiyorum ama bence sevildiğini hissetmeye ihtiyacı var.

"Haklısın Electra, kesinlikle ihtiyacı var ve bu satın alabileceğin bir şey değil.

"Onu benimle yaşaması için New York'a geri götürsem nasıl olur? Ona ben bakabilirim.

Miles dönüp bana bakarken bir duraksama oldu, yüzünde şaşkınlık ve inançsızlık ifadesi vardı.

"Delirdin mi sen?! Sen hayatını uçarak geçiren bir top modelsin. özel jetlerle dünyayı dolaşıyor! Ona ihtiyacı olan şeyi verecek vaktin yok. Ayrıca' - Vanessa pozisyonunu değiştirirken sesini alçalttı - 'birisini bu hayatı sürdürme umudu yokken bu hayata sokamazsın.

"Buradan çıktıktan sonra geleceğimle ilgili ne yapmak isteyip istemediğim hakkında hiçbir fikrin yok," diye tısladım.

"I . . . Bak, bunu sonra konuşalım, tamam mı? Bu bir peri masalı değil, Electra, Vanessa da Cinderella değil. Onunla, ilginizi kaybettiğinizde unutabileceğiniz bir projeymiş gibi uğraşamazsınız.

İçimdeki öfke yükselirken fincanım tabağa çarptı. 'Tanrım, Miles! Ben sadece yardım etmeye çalışıyorum! Her neyse,' diye ekledim.

"Bugün The Ranch'ten ayrılacağımı bilmelisin.

"Öyle mi?

"Evet. Şimdilik olabildiğince sabitim ve halletmem gereken işler var. Yaşanacak bir hayat,' dedim ellerim bir tür moral desteği için kahve fincanını kavrarken. Ayağa kalktım ve manevra yaptım onu geçtim. "Ben gidip doktoru bulacağım.

"Tamam," diye iç geçirdi Miles. 'Sen yapman gerekeni yap. "Yapacağım," dedim ve kapıya doğru yürüdüm.

"Gitmeden önce bir şey söyleyeceğim, Electra. "Ne?

'Ben olsam şu anda hastanenin önünden dışarı adım atmazdım. Seni görüntölemek için bekleyen bir sürü gazeteci var.

Vanessa'nın hatırı için sessiz olmaya çalıştığımdan, hemşire odasına doğru yürüyüp sorumlu doktoru görüp göremeyeceğimi sorarken kapıyı arkamdan çarpma zevkini bile yaşayamadım.

Kadın birkaç telefon görüşmesi yaptıktan sonra başıyla onayladı. 'Şu anda viziteye çıktı, tatlım. Çok uzun sürmez.

Gidecek başka yerim olmadığı için tuvalete çekildim ve fayans döşeli zemine oturup sızlandım. Miles'ı bir türlü çözemişordum. Dün gece kendimi ona o kadar yakın hissetmişim ki; başımı omzuna yaslamış, kolunu bana dolamış otururken kendimi doğal hissetmişim. Ve şimdi bu sabah ... Hayal kırıklığıyla bir çığlık attım.

Sakinleşmek için derin nefesler aldım ve ilk öfkenin mor sisi olmadan beynimi çalıştırmaya çalıştım. Sonunda

Vanessa'yı yanıma alırsam, ona verebileceğim her şeye, belki de bir ömür boyu ihtiyacı olacağını söylemeye çalıştığını fark ettim. O, elime alıp işim bittiğinde bırakabileceğim yeni bir oyuncak gibi değildi. O yaşayan, nefes alan ve ciddi şekilde zarar görmüş bir insandı.

. . . Ve *aynı zamanda* yaşayan, nefes alan, zarar görmüş bir insandım.

"Bayan D'Aplièse?" diye bir ses geldi kapının diğer tarafından. "Evet?"

"Kısa bir sohbet için dışarı gelebilir misiniz?"

Dr. Cole'un nazik sesini tanıdım.

'Elbette' dedim ve dışarı çıkmak için kapıyı açtım.

'Merhaba,' diye gülümsedi bana. "İyi misin?"

"Evet, iyiyim. O nasıl?"

"Vanessa çok iyi. En azından fiziksel olarak. Birkaç gün içinde buradan çıkmış olacak ve sonra, buradaki psikiyatri ekibinin ve sosyal hizmet uzmanının ne diyeceğine bağlı olarak, ona gerçekten yardımcı olabilecek uzmanlaşmış bir kurumda biraz zaman geçirmesi gerekecek.

"Vanessa'nın kurtarılabilir olduğunu düşünüyor musunuz?"

Dr. Cole iç çekti. 'Hayatın olduğu yerde her zaman umut vardır.

Eminim her bağımlının bir yerlerde bir umut olduğunu biliyorsunuzdur. spektrum. Bazıları şanslıdır ve erken yakalanır, diğerleri ise

Vanessa, en son da yer alıyor ve geri dönüşü en zor olanı. İyi haber şu ki The Ranch bu süreci başlattı, ancak şimdi orta ila uzun vadeli bir şekilde devam etmesi gerekiyor

Ayrıldığında hayatına entegre edebileceği bir program. Bunu Manhattan'da ya da yakınında yapması gerekecek. En azından, sosyal hizmet uzmanı devlet bakımının uzatılmasını sağlayabilirse, finansmanı orada olduğu için.

"Gerekirse yardım edebilirim, Dr. Cole.

"Çok cömertsiniz hanımefendi ama Devlet'in ihtiyacı olan yardımı karşılayacak parası var. Bu, bürokrasiyi aşmak ve yanınızda güçlü bir kol olmasıyla ilgili bir durum. Çeşitli devlet dairelerinde çok fazla suiistimal ve yolsuzluk var ama arkadaşınız Miles orada ne yaptığını biliyor gibi görünüyor. Her neyse,' diye gülümsedi, 'Vanessa'yla ilgilenmen ve ona yardım etmeye hazır olman çok iyi.

"Kısa bir süre önce ben de yardım almıştım," dedim. 'Lütfen ihtiyacı olduğu sürece onu burada tut. Cep numaram sizde var, değil mi?

Kayıtlarda var, evet. Şimdi izninizle, diğer hastaları görmem gerekiyor. Hoşça kalın.'

Bana başıyla selam verip uzaklaştı, ben de tuvaletteki 'ofisime' geri döndüm ve Mariam'ın numarasını çevirdim.

'Merhaba Electra. Arkadaşın nasıl? Mariam ben daha bir şey söylemeden sordu.

Artık tehlikeyi atlattı, teşekkürler. Aslında ben de tam "Benim için New York'a dönüş uçuşlarına bakabilir misiniz?" "Ne zaman için?

'Mümkünse yarın sabah. Bildiğiniz gibi zaten Perşembe günü geliyordum, yani sadece bir gün erken.

Telefonda hafif bir duraklama oldu. "Tamam.

Burada özel jetle mi konuşuyoruz?

"Muhtemelen. Görünüşe göre hastanenin dışında konuşlanmış olan gazeteci kalabalığını düşündüm.

"Ne zaman uygun olur?

"Bilmem, öğlen civarı? Bu beni akşam on gibi içeri sokar.

'Sorun değil. I . . . Uçakla gelip sana eşlik etmemi istemediğine emin misin Electra?

'Daha önce de yalnız uçtum Mariam, hasta falan da değilim.

Ayrıca, senin gelmen için uzun bir yol. "Bana ihtiyacın olursa seve seve gelirim.

"Teşekkürler, minnettarım ama iyi olacağımdan eminim.

"Tamam, her şeyi kontrol edeceğim ve cep telefonunuz yanınızdayken saat yedi ile sekiz arasında sizi arayacağım.

'Oh, bunun için endişelenme. şimdi terapistimi görmek için The Ranch'e geri dönüyorum ve eminim o gün için cep telefonumu almama izin verecektir. Hoşça kal Mariam.'

Vanessa'nın odasına geri dönerken, Mariam'ın bana eve kadar eşlik etme hevesinin nemsemiği için mi yoksa çünkü New York'a indiğimde uçaktaki barı tamamen içmiş olabileceğimden endişeleniyordu.

Ben de içip imeyeceğimi merak ediyordum ama bir süre günaha tek başıma göğüs germem gerekiyordu.

Vanessa yatağında doğrulmuş, meyve suyu ve hamur içinden oluşan kahvaltısını karıştırıyordu. Kolundaki ipin çıktığını ve parmağında sadece tansiyon aletinin kaldığını görmek beni mutlu etti. Daha önce olduğu kadar neşeli görünmüyordu, belki de acımasız gerçeklik yeniden yerleşmeye başlamıştı.

"Merhaba," dedim. "Nasılsın?" dedim.

"Kay, teşekkürler.

Yatağın diğer tarafından Miles, 'Psikiyatri ekibinin onu değerlendirmeye gelmesinden endişeleniyor,' diye yorum yaptı.

'Evet, tımarhaneye falan gitmiyorum. Keş olabilirim ama deli değilim. Vanessa rperdi. "Beni yle bir yere kapatmalarına izin vermezsin, değil mi 'Lectra?

"Herkes sadece sana yardım etmeye alışıyor Vanessa," dedim, "ve onlara güvenmek zorundasın, tamam mı?

"Evet, ama beni akıl hastanesine falan kapatmayacaklar, değil mi?" diye tekrarladı.

"Dinle... Vanessa'nın heyecanlandığını görebiliyordum. "Dün gece sizi kabul eden o iyi doktorla az önce konuştum. Konuştuk Manhattan'a yakın bir tesis bulmaya çalışıyorum.

İhtiyacınız olan yardımı. The Ranch gibi olacak ama Atlar,' diye şaka yaptım. 'Miles ve ben dün gece çok korktuk ve bunun bir daha başına gelmesini istemiyoruz.

Vanessa bana sertçe baktı. 'Bana ne olacağı neden umurunda olsun ki? Sen, bankada onca doların varken?'

Çünkü umurumda. Miles da öyle. Bize ve sana yardım etmek isteyen doktorlara güvenmek zorundasın.

"Neden size Tyler'a güvendiğimden daha fazla güveneyim ki? Benimle ilgileneceğini söyledi, ama beni sadece bağımlı yaptı.

'Çünkü dün gece yanından ayrılmayacağımı söyledim ve ayrılmadım. Günün sonunda iki seçeneğin var: Ya bize ve sana yardım etmek isteyen profesyonellere güvenirsin ya da eski hayatına geri dönersin.

"Ya da buna bir son verir ve hepinizi geride bırakırım," diye mırıldandı Vanessa.

"Unutma, iyi gidiyorsun," dedi Miles. "Neredeyse iki haftadır zor şeylerden uzak duruyorsun.

'Evet, o kadar iyi gitti ki kendimi öldürmeye çalıştım. Vanessa gözlerini devirdi, kahvaltı tepsisini itti ve tavana baktı.

Yol göstermesi için Miles'a baktım.

'Ben ve Electra dışarı çıkıp biraz sohbet edeceğiz,' dedi ayağa kalkarak.

"Evet, benden yeterince çektiniz zaten, gördünüz mü?

Konuşmak için ağzımı açtım ama Miles başını salladı ve ben de onun peşinden kapıdan çıktım.

"Kahretsin! Çok negatif!"

"Doktor çekilme sonrası depresyonu olduğunu ve ona yardımcı olacak bazı ilaçlar yazması için bir psikiyatriste ihtiyacı olduğunu söyledi.

"Ama doktor aynı zamanda Vanessa'nın artık uyuşturucudan uzak olduğunu ve uzak kalması için doğru yardım ve desteğe ihtiyacı olduğunu söyledi. Yani bu olumlu bir şey olmalı.

Evet. Bak, daha önce kendimi kaybettiğim için özür dilerim Electra. Sadece ona yardım etmek istediğini biliyorum.

"Evet, istiyorum ama ona verebileceğimden daha fazlasına ihtiyacı olduğunu da biliyorum.

Kendimi fiziksel ve zihinsel olarak o kadar yorgun hissediyordum ki durduğum yerde sallanıyordum.

'Neden geri dönüp biraz uyumuyorsun? Ben onunla kalırım. Çiftlik hemşirelerinden biri sizi cipleriyle geri götürmek için geldi. Burada yapabileceğin başka bir şey yok.'

Yapacağım. Dürüst olmak gerekirse, kendimi tamamen bitmiş hissediyorum. Önce gelip Vanessa'ya veda edeceğim.

"Tamam, o zaman sen vedalaşırken ben de tesisleri kullanırım. Bana gülümsedi ve koridorda yürümeye başladı.

Vanessa? Uyanık mısın?' Durup ona bakarken sordum. Karşılığında omuz silkti. "Dinle, sadece doktorun kendini daha iyi hisseder hissetmez buradan çıkacağını söylediğini söylemek istedim.

"Sonra da beni komik bir çiftliğe gönderecekler, değil mi?

"Hayır Vanessa, hayatım üzerine yemin ederim ki bunun sana olmasına izin vermeyeceğim.

Yarın New York'a dönüyorum ve-' 'Yani her şeye rağmen beni terk mi ediyorsun?

'Hayır! Geri dönüyorum, böylece sana *yardım etmek* için bir şeyler ayarlayabilirim. Ve senin gibi başı belaya giren diğer çocuklara. Lütfen Vanessa, güven bana. Miles ve ben bulabileceğimiz en iyi bakımı almanı sağlayacağız. Seni terk etmeyeceğim, yemin ederim.'

O zaman beni de yanında götür. Buradan hemen gitmek istiyorum,' diye inledi Vanessa.

"Şimdi beni dinle ve iyi dinle," dedim, büyükannemin sözleri birden aklıma geldi. 'Boktan bir zaman geçirdin, ama en çok ihtiyacın olduğunda, yardım ortaya çıktı. Şimdi de yardıma kavuştun. Senin gibi pek çok çocuğun yok. Ben senin iyilik perinim ya da Miles'ım demiyorum...'

Vanessa'nın dudaklarında beliren küçük gülümsemeyi izledim.

"Ama" diye devam ettim, "biz buradayız, sen güvendesin ve seni iyileştireceğiz, tamam mı? Ve bir gün, sana yardım edildiği gibi sen de başkalarına yardım edeceksin.

Bunu nasıl bildiğimi bilmiyorum ama bir şekilde biliyordum. ('Tiggy' göbek adım olmaya başlamıştı.)

"Doktorların dediklerini yap ve kendini şanslı say, tamam mı? New York'ta görüşürüz ve iyileştiğinde bir yerde güzel bir akşam yemeği yeriz. Tyler dahil herkes seni benimle birlikte bir dergide görecektir ve senin kaybeden değil kazanan olduğunu bilecek.

Vanessa sonunda, "Bu harika olur," dedi. "Bunun üzerine yemin eder misin?

"Ettim bile. Ve biliyor musun?' 'Ne?

'Senin saçın her zaman benimkinden daha güzel görünecek. Seni seviyorum, Vanessa.

Yakında görüşürüz.

Başının tepesini öptüm ve odadan çıktım. Miles koridorda bekliyordu.

"Her şey yolunda mı?

Evet. Şimdi gidiyorum. Beni bilgilendirmeye devam et.' "Haber veririm.

"Teşekkürler.

Vanessa'nın odasında kaybolmadan önce, "Cipi de hastanenin arka tarafına gizlice park ettim," diye seslendi.

Çiftlik cipine adımımı attığımda, ilk defa Şöhretimin ve başkaları için yapabileceklerimin değerini biliyordum. Gücüm vardı. Ve şimdi bunu olumlu bir şeye kanalize etme zamanıydı.

"Yarın sabah ayrılmak istediğine emin misin?" dedi Fi o öğleden sonra, ben biraz uyuduktan ve önceki gecenin olaylarını tartıştıktan sonra.

'Neden kalmıyorsun? Dün gece senin için travmatik bir deneyimdi Electra.

"Çünkü gitmem gerekiyor," dedim basitçe. 'Burada öylece oturmak yerine hayatıma geri dönmek ve bazı değişiklikler yapmaya başlamak istiyorum.

onlar hakkında düşünüyorum.

"Bu değişikliklerin neler olacağını benimle paylaşmak ister misiniz?

"Öncelikle evimdeki içkileri temizleyeceğim ve torbacımın numarasını sileceğim," diye şaka yaptım.

'Bu da bir başlangıç. Sonra?

'Bana biraz boş zaman kazandıracak bir yol bulmak için menajerimle görüşeceğim. Mali durumumu görüşmek üzere işletme müdürümle bir toplantı ayarladım bile, çünkü yapmak istediğim başka şeyler de var.

"Ne gibi?

"Vanessa gibi çocuklara yardım edin," dedim. 'Ve sadece para vererek değil, belki de onlar için bir tür sözcü haline gelerek ve uyuşturucuya karşı mücadelede yer almak.

"Kulağa harika geliyor Electra. Fi bana içten bir gülümseme verdi. 'Vay be, bu çocukların onlar için savaşacak birine ihtiyaçları var. Ancak özellikle ilk birkaç hafta, tüm yeni fikirlerinizi uygularken kendinizi yıpratmamaya dikkat edin. Üzerinde zaman harcamanız gerekiyor Burada yaptığınız gibi: sabah koşusu, en azından ilk altı ay boyunca *günlük* AA toplantıları, iyi yemek, erken yatmak . . . Sen de iyileşme sürecindesin Electra ve bunu unutmayı göze alamazsın. Hayır, değilsin. kimseye iyi gelmez. Yaklaşan bir tatiliniz var mı?

"Evet, aslında var," dedim, sonra Fi'ye tatili anlattım. Tüm kız kardeşler için *Titan*'la Yunan adalarına yelken açıp babama çelenk koyacağımız bir buluşma planladık.

'Ailenle vakit geçirmek çok önemli,' diye onayladı Fi. 'Peki ya New York'taki evde? Orada sana destek olacak insanlar var mı?

"Mariam, sana bahsettiğim asistan ve büyükannem Stella. Sana onun hakkında pek bir şey anlatamadım ama biliyorum ki benim için orada ol.'

'Tamam, onları aramaktan çekinme ve tabii ki senin için çok endişelenen Maia'yı da. Ona ve asistanınıza yerel AA toplantılarının bir listesini ve ayrıca birkaç kişinin adını e-posta ile göndereceğim. New York'ta tanıdığım iyi terapistler var. Başka insanlara ihtiyacın olduğunu ve onlara güvenmen gerektiğini unutmamalısın Electra.

'Güvenmeyeceğim ama Vanessa'nın yanında olmak da istiyorum,' diye ekledim.

'Bu iyi bir şey, ama *sen* ne kadar güçlü olursan ona o kadar çok yardım edebilirsin.

"Bana ihtiyacı var," dedim, "ve ayrıca, dün gece yaptıklarımı görmek, sahip olabileceğim en güçlü gerçeklik kontrolü gibiydi.

"Doğru," dedi Fi. "Onun sana ihtiyacı olduğunu hissetmen iyi bir duygu mu?

"Evet, sanırım öyle. Fi'nin gözlerinin saate baktığını gördüm ve zamanımın dolduğunu anladım. "Dinle Fi, gitmeden önce şunu söylemek istiyorum.

Başta zor davrandıysam özür dilerim ama her şey için teşekkürler. Sen - bu - inanılmazdın. Hayatımı değiştirdiniz.

"Bana teşekkür etme," dedi ikimiz de ayağa kalkarken, "hepsini tek başına başardın. İyi şanslar Electra," dedi ve kollarını açıp bana sarıldı. 'İrtibatta kalalım, olur mu? Nasıl gittiğini bana haber ver.

"Evet, yapacağım. Kapıya doğru yürüdüm, sonra geri döndüm ve ona gülümsedi. 'Bunu söyleyeceğimi hiç düşünmemiştim Fi, ama seni özleyeceğimden eminim. Şimdilik hoşça kal.

O akşam Miles'ı kantinde gördüm.

"O nasıl?" diye sordum. Tepsimi onunkinin karşısına koyarak sordum.

"Korkmuş, negatif... bu sabah gittiğinde olduğu gibi," dedi.

"Psikiyatri ekibi ne dedi?

"Psikiyatrist Long Island'da iyi bir yer bildiğini söyledi.

Vanessa gibi çocuklarla ilgilenme konusunda uzman. Sosyal hizmet görevlisiyle çoktan iletişime geçtim ve Vanessa'nın gözetim memuruyla da konuşacağım.

"Gözetim memuru mu var?

"Evet. Sosyal hizmet görevlisi bana daha önce annesi öldüğünden beri koruyucu ailelere girip çıktığını, sonra on altı yaşındayken fahişelik yapmaktan tutuklanana kadar radardan kaybolduğunu söyledi.

Harlem. Sadece bir uyarı aldı, ama o bir suçlu olarak sınıflandırıldı Suçlu, yani birkaç ay önce on sekiz yaşına girene kadar onu izleyen bir "ekibi" vardı. Ida - the

Sosyal hizmet görevlisi - işleri hızlı bir şekilde yoluna koyacak ve eğer mahkeme Vanessa'nın yirmi bir yaşına kadar uzatma izni verirse, psikiyatristin hazırladığı programa katılması için doğru aramaları yapabilecek.

tavsiye edilir. Ve sonra hak ettiği sosyal yardımı alacak, Sonunda kalacak bir yer. Umarım projelerden birinde değildir. "Proje" nedir? diye sordum.

"Vay canına, Electra. Miles gözlerini devirdi. 'Kesinlikle farklı bir dünyada yaşıyorsun. Bütün Amerikalıların bunları bildiğini sanırdım.

"Ben teknik olarak İsviçreliyim. Kızardım ama bunun bir mazeret olmadığını biliyordum. "Nedir bu?

"Parası devlet tarafından ödenen sosyal konutlar. Sorun şu ki, bazıları çok kaba olabiliyor. Ama her neyse, bakalım buradan nereye gideceğiz.

"Lütfen Miles, ikinize de elimden geldiğince yardım edeceğimi söylediğimi unutmayın. Kalacak bir yere ihtiyacı varsa, parasını ödeyebilirim. Onu terk ettiğim için kendimi kötü hissediyorum ama artık buradan gitmem gerekiyor.

"Senin için en iyi olanı yapmalısın Electra. Vanessa onun yanında olduğunu ve hastanedeki tedavi masraflarını karşıladığını biliyor.

"Sana biraz para versem, ona bir cep telefonu alır mısın? O zaman onu doğrudan arayabilirim.

"Evet, elbette, ama unutma, şu anda karanlık bir yerde ve belki de fazla iletişim kurmak istemeyecektir. Ve sen, genç bayan, kendini her şeyin önüne koymalısın. Bana bir parmak salladı. "Goose'a geri dönersen Vanessa'ya bir faydan olmaz.

"Biliyorum Miles. Peki ya sen?

"Vanessa'nın işleri yoluna girene kadar bir süre burada takılacağım, sonra da umarım onu New York'a geri getiririm.

"Tamam, gidip toplansam iyi olacak. Taksi beni almaya geliyor. Yarın sabah yedide. Al.' Ona bir zarf uzattım. 'İçinde benim cep telefonum ve bana ulaşamazsan diye asistanımın cep telefonu var. Vanessa'dan haber alır almaz bana haber verirsin, değil mi? Hoşça kal Miles.'

Elbette haber veririm. Hey!" Miles bana seslendi ve ben de arkamı döndüm. "Ne?

"Sen iyi bir insansın Electra. Seni tanımak benim için bir zevkti.

"Teşekkürler," dedim ve gözlerimde oluşan yaşları göremeden yanından uzaklaştım.

Bir hafta sonra, bir bulutun üzerinde keyifle uyandım. New York'taki çatı katımdaki şilte. Gerindim ve dönüp saate baktım ve saatin sabah altı olduğunu gördüm. Park çok kalabalıklaşmadan kalkıp koşmaya başlamam gerekiyordu. Giyiniyorum. eşofman ve kapüşonlu sweatshirt'ü giydim ve beni şimdiye kadar gazetecilerden koruyan peruğumu, güneş gözlüklerimi ve beyzbol şapkamı takarak dairesine girdim, asansöre bindim ve lobiden parka doğru koştum. Manolya ağaçları tam çiçek açmıştı ve yaz çiçekleri yol boyunca uzanan yataklara renk katıyordu. New York Bugün en güzel günlerini yaşıyordu - gökyüzü Fransa'nın güneyinde bulabileceğiniz herhangi bir şey kadar maviydi - ve ben sadece mutlu hissettiğim için gülümsedim.

Mariam beni havaalanında karşıladığında Yüzünde endişe vardı. Jetin merdivenlerinden indikten sonra yaptığım ilk şey ona kocaman sarılmak oldu. O da hemen bana sarıldı.

"Harika görünüyorsun Electra!" demişti pistte park etmiş limuzine doğru yürürken.

'Hayır, görünmüyorum. Saç örgüm ve tırnaklarım darmadağınık ve her yerimden saç çıkıyor' diye gülmüştüm. 'Onlar izin vermiyorlar Çiftlik'teki jiletler.'

Kasabaya gelirken limuzinde, benim zamanım hakkında konuşmuştuk. İçeride Mariam sonsuza dek saklayacağını söylediği mektubu için bana teşekkür etmişti.

"Bana teşekkür etme. Sana karşı tam bir sürtük gibi davrandım ve özür dilerim. Hala benim için çalışmaya devam etmek istiyorsun, değil mi?' Ben de ona bir endişeli bir bakış.

"Elbette seviyorum, işimi ve seni seviyorum Electra," diye ekledi ve bu sadece sevimsiz bir cümle olsa bile, gerçekten öyle olduğunu hissetmedim.

Daireye döndüğümde, Mariam'ın evi dekore ettiğini fark ettim. Buzdolabını bir sürü güzel kokulu çiçekle, kola, gazoz ve sayısız meyve suyuyla doldurdum.

"Ne içeceğinden emin değildim.

"Kola ve zencefil çayı iyidir," dedim, birincisinden bir kutu açıp bir yudum aldım.

Sonra Susie'nin benim ani ayrılışımla ilgili olarak rezervasyonculara söylediklerini gözden geçirdik.

"Onlara ailevi bir kriz yaşadığını ve ara vermek zorunda kaldığını söylemiş. Cidden, çok fazla dedikodu olduğunu sanmıyorum. Basında kesinlikle uygunsuz bir şey görmedim," diyerek Mariam beni rahatlattı.

"Şanslıyım ki kimse Tucson'daki acil serviste beni kanlar içinde çekmeyi başaramadı," diye iç geçirdim. "Birini öldürmüş gibi görünüyordum.

Geç olduğu için ona eve gitmesi gerektiğini söyledim ama o başını salladı.

'Ben değilim, üzgünüm. Bu gece boş odada kalacağım.

"Yemin ederim, her şeyden vazgeçtim Mariam," dedim, bir an için sinirlenmişim.

'Biliyorum Electra, sana güvenmediğimden değil. Sadece gittiğinden beri başına gelen her şeyi duymak istiyorum. Dışarıdan bir şeyler sipariş edebiliriz ve sen de bana hastanelik olan arkadaşınla ilgili her şeyi anlatırsın diye düşünmüştüm.

Duş aldık, elbiselerimizi giydik, Çin yemeği yedik ve ona Vanessa hakkında her şeyi anlattım.

Mariam, 'Ah Electra, sen iyi bir yardımseversin,' dedi. yüzümü kızartmıştı. "Onunla bu kadar ilgilendiğiniz için çok şanslı.

Ben de ona daha fazlasını yapmak için planlarımı anlatmaya başladım ve sonra gözlerimin kapandığını hissettim ve tüy bulutumun üzerine uzanıp uyudum Ertesi sabah altıya kadar.

O zamandan beri durmamıştım. Susie'ye programımı azalttığımı söylemek için onunla bir toplantı yaptım ve pek memnun görünmese de sonunda kabul etti ve sadece halihazırda anlaşmalı olduğum kampanyaları yapacağımı kararlaştırdık.

"Peki ya sonbahar defileleri?" diye sormuştu bana.

"Hayır," dedim kararlılıkla, beni eski halime döndürebilecek bir şey varsa o da podyumların çılgın dünyasıydı.

"Geçen yıl Xavier'le yaptığınız gibi işbirlikleri hakkında konuşmak isteyen tasarımcılardan birkaç soru aldım.

Susie'yi dinlerken, birkaç saniyeliğine eskiz defterimi ve tasarım yapmayı ne kadar çok sevdiğimi düşündüm. Ama yine de kendime çok fazla şey üstlenmeyeceğime dair söz vermiştim.

"Belki gelecek yıl," demiştim ona.

Sonuç olarak Haziran ortasına kadar beni meşgul edecek kadar işim vardı ve ondan sonra kız kardeşlerin yelken gezisi için Atlantis'e gidecektim. Sonra da Hacienda Orchidea'ya gidip yapılmasını istediğim inşaat işlerini organize etmeyi umuyordum.

Yeni müstakbel evimi her düşündüğümde içimde bir heyecan kabarıyordu. İşletme müdürüm Casey, kolayca karşılayabileceğimi onaylamıştı, bu yüzden Manuel'i bir teklifle aradım ve o da kabul etti. Ayrıca Hector'u bana satmayı kabul etti ve ona ve ahırına katmak isteyebileceğim diğer atlara bakması için bir çiftlik görevlisi bulacağını söyledi.

'Ama seçim yapmak için gelmelisiniz, *senyorita*. Atlar bir ruh seçimidir,' demişti.

Casey'nin bile iyi bir fiyat gibi görüldüğünü söylediği bir fiyata, tamamen mobilyalı olarak satın alıyordum. Ayrıca bir havuz ve fazladan bir ev daha eklemeyi planlıyordum.

Daha fazla yatak odası sağlamak için kanat; Noel'de tüm kız kardeşlerimi benimle kalmaya davet etme hayallerim vardı ...

Miles'a gelince, Çiftlik'ten taşınmıştı ve Vanessa'nın ekibinin gelmesini beklerken hastanenin yakınındaki bir motelde kalıyordu. Onu New York'a geri getirmek ve doktorun önerdiği programa dahil etmek için gereken bürokratik işlemleri tamamlamak. Yoktu.

Vanessa'nın kendisinden pek haber yok; ben ayrıldığımdan beri ona

Miles'ın ağır antidepresan olarak tanımladığı ilaçları veriyorlardı.

Çok uyuyordu. Onu cep telefonundan aradım ama cevap vermedi.

Her gece ona mesaj gönderiyor ve karşılığında ara sıra "tamam" ya da "teşekkürler" yanıtlarını alıyordu.

Miles'la telefonda konuşmak, onunla yüz yüze konuşmaktan farklı geliyordu. Belki de sesinin çok sıcak, zengin bir tonu ve zeki bir mizah anlayışı olduğu içindi, ama aramalarımızı günümün en önemli olayı olarak görmeye başlamıştım. Bunun bir nedeni de tam olarak yaşadıklarımı ve gerçekliğe geri dönüşün temiz kalmanın en zor anlarından biri olduğunu anlattı. Hissettiklerim hakkında onunla rahatça konuşabiliyordum. Ki bu duyguların büyük bir kısmı olumlu oldu. Evet, bir ay öncesine kadar buzlukta her zaman bir şişe votka varken buzdolabını açıp bir kutu kola ya da meyve suyu çıkarmak hâlâ zordu. Geceleri televizyon izlerken ya da eskiz defterime bir şeyler çizerken (sosyal etkinliklere katılmaya cesaret edemiyordum - henüz bunun için yeterince güçlü değildim), biliyordum ki tek bir telefonla bayimi kapımın önüne getirebileceğimi düşündüm. Hayat Seviye zordu; yüksekleri çok özlemiştim ama en azından düşükler de yoktu.

Mariam, terapistlerin listesini ve yerel AA toplantılarının tarihlerini Fi'ye göndermişti. İlk seferinde beni AA'ya gitmeye zorlaması için ona ihtiyacım vardı; benimle birlikte oraya gelmişti, elimi sıktı ve hemen dışarıda olacağını söyledi. Hatta beni kapıya kadar geçirdi.

"Ya insanlar beni tanır mı?" diye sormuştum ona dışarıda dururken, içimi dehşet kaplamıştı.

'Bu anonim, hatırladın mı? Kimsenin başkasına söylemesine izin yok. Şimdi git, iyi olacaksın.

Biliyordum ve öyleydin de. Toplantıda tanıdık yüzler görmüştüm ve ayağa kalkıp adımın Electra olduğunu ve alkolik olduğumu söylediğimde herkes bana şaşırmıştı. alkışlamış ve ben de ağlamıştım.

Daha sonra toplantı lideri beni karşıladı ve söylemek istediğim bir şey olup olmadığını sordu. Bunu ilk kez yaptığımda Çiftlik'te başımı sallayıp aceleyle yerime oturmuştum ama büyük bir şokla bu kez başımı salladım.

'Evet, sadece rehabilitasyondan yeni çıktığımı ve ilk başta nefret ettiğimi ve On İki Adım'ı ya da nasıl uygulandığını anlamadığımı söylemek istedim.

bana yardım edebilirdi. Ama . . . Bekledim ve sonra aldım.

teşekkür etmek için, yani, yüksek güce, ve herkese Beni desteklediniz, çünkü sizin gibi insanlar hayatımı kurtardı. Bir alkış tufanı daha koptu (ve bazı tezahüratlar)

Kendimi o kadar sıcak ve hoş karşılanmış hissediyordum ki günlük toplantılarımı dört gözle beklemeye başlamıştım.

Gerçek olamayacak kadar iyi bir şey mi bu? Yolda ilerlerken dün gece Miles'a tam da bunu söylediğimi düşündüm.

'Hiç de öyle değil,' diye karşı çıktı. 'Şu anda balayı aşamasındasın, başa çıkabileceğini düşünüyorsun, ama gerçekten "Gerçeğe döndüğünüzde ve bir süredir bu maddeden uzak kaldığınızda tehlikeli olmaya başlıyor.

Dürtüyü her hissettiğimde - ki bu kırmızı bir pus gibiydi kulağımda şeytani bir ses, tek bir iğnenin canımı yakmayacağını söylüyordu, değil mi? Çünkü dürüst olmak gerekirse, AA toplantısına gitmeden ya da koşuya çıkmadan bir günü atlattığım için bunu hak etmişim - bunun yerine Vanessa'nın banyoda yerde yatarken kollarından akan kanın kırmızılığını hayal ettim. Ve bu dehşet içinde öğürmek istememe neden oldu ve özlemimi gidermeme yardımcı oldu.

Eve gitmek için parktan çıkıp Central Park West boyunca koşarken Mariam'ın mükemmel bir ev arkadaşı olduğunu düşündüm. Döndüğümünden beri kalmakta ısrar ediyordu ve ne zaman bir arkadaşına ihtiyacım olup olmadığını içgüdüsel olarak biliyor gibiydi. Ayrıca hayatında hiç içki içmemiş olmasından ve tanıdığım en sakin insanlardan biri olmasından da ilham aldım. Mükemmel bir aşçı olduğunu kanıtlamıştı, özellikle de köriler konusunda, ki baharatlar hala aşermeme yardımcı olduğu için onları afiyetle yiyordum. Kolayca dışarıdan sipariş verebileceğimizi söylememe rağmen reddetti.

'Yemek yapmayı seviyorum Electra, bu benim için bir zevk. Ayrıca, yemeğin içine ne koyduğumu biliyorum ve bu da beni mutlu ediyor. İkisi de iyi besleniyor.

"Günaydın, Tommy," dedim, ona kocaman bir gülümseme verdim ve yanında durdum. Eve geldiğimde üst katta beni bekleyen küçük bir çiçek demeti vardı. Mariam çiçeklerin Tommy'den geldiğini söylemişti - Central Park'tan yasadışı yollarla toplandığını da eklemişti.

"Günaydın Electra," diye selamladı beni. "Bugün nasılsın?"

"İyiyim," dedim. "Sen nasılsın?"

"Oh, iyiyim," diye omuz silkti.

'İyi olduğuna emin misin, Tommy? Biraz keyifsiz görünüyorsun.

"Muhtemelen bugünlerde seni görmek için çok daha erken kalkmak zorunda kaldığım içindir," diye zayıf bir şaka yaptı.

"Peki, neden bir ara koşuma gelip bana katılmıyorsun? Ona aniden sordum. "Bana eşlik etsen iyi olur.

'Hey, bunu yapabilirim. Teşekkür ederim Electra. Beyzbol şapkasını bana doğru eğdi ve ben de içeri koştum.

Mariam mutfaktan, "Kahvaltı on dakika içinde hazır olacak," diye seslendi. 'Tamam, duş alacağım,' diye cevap verdim ve ona el salladım.

geçti. Meryem sabah namazını kılmak için benden bile erken kalktı.

Akçaağaç şurubuna bulanmış yaban mersinli krepleri bitirirken, "Harikaydılar," dedim. "Tanrım, yemek yiyen bir bebeğim olacak! Karnımı ellerimle kucaklarken ekledim.

'İyilik' benim yeni kelimemdi. Annem ve kız kardeşlerim bana her zaman 'ağzımın bozuk' olduğunu söylerlerdi ve Miles'in, değerli Rabbinin ve Mariam'ın adını her boş yere andığımda ürpermesinden dolayı, bunu da temizlemenin zamanı geldiğine karar verdim. Ve Arada sırada 'siktir' ya da 'bok' kelimeleri kendiliğinden çıkıyordu ama böyle devam edersem İngiltere Kraliçesi'nin bile beni misafir etmeyi düşüneneğinden gurur duyuyordum. Bir sonraki şey, diye düşündüm alaycı bir şekilde, kendime bir İncil alıp kiliseye gitmek olacaktı.

"Teşekkür ederim. Mariam bulaşıkları toplamaya başladı. Telefonum çalarken, 'Bir gün sana gerçek bir İran ziyafeti hazırlayacağım,' dedi.

Arayanın Miles olduğunu görünce kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. "Merhaba.

Merhaba Electra. İyi haber: İda az önce arayıp Vanessa'nın bakımının Uzatma verildi ve onu Dr. Cole'un tavsiye ettiği merkeze götürmeyi başardılar. Long Island'da, JFK'den yaklaşık otuz dakika uzaklıkta. Şimdi seyahat ayarlamalarını yapacağım ve bu gece ya da yarın sabah uçağa binmeyi umuyorum.

"Harika! Bu çok iyi bir haber!"

Evet, öyle. Rehabilitasyon merkezinde birlikte çalıştığım bir arkadaşımı aradım ve o da burayı değerlendirdi. Burası gerçek bir rehabilitasyon birimi, yani

orta ve uzun vadeli ikamet, yani birkaç hafta sonra atılmayacak. Her neyse, seni gördüğümde daha fazlasını anlatırım.

"Harika. Neden gelip seni JFK'den almıyorum? Bana Vanessa'yı görme şansı verirsin?"

Ve seni, diye düşündüm.

"Eğer zamanın varsa, bu harika olur.

Anlıyorum. Dinle, AA toplantım için ayrılmam gerekiyor, ama uçuş detaylarını öğrendiğinde Mariam'ı ara, tamam mı?"

'Elbette. Yakında görüşürüz Electra. Hoşça kal.'

Kapıya yönelirken Mariam'a "Miles seni arayacak," dedim.

'Tamam, bu arada büyükannen bu sabah yine aradı. Hafta sonu için günlüğün temiz, o yüzden-'

"Sana sonra haber veririm,
tamam mı?" "Elbette. Yakında
görüşürüz.

Toplantıya giderken, Stella'nın cep telefonumdan birkaç kez aramış olmasına rağmen (ki açmamıştı) ve Mariam'inkinde (ki açmıştı), onu görmek konusunda isteksiz hissettim. Sedandan indiğimde - limuzinler çok fark edilebilir ve ayrıca mali durumumu biraz daha fazla kullanmak istedim. Bu günlerde yapıcı bir şekilde - cevabı bilmediğim sonucuna vardım.

AA toplantısı Flatiron yakınlarındaki bir kilise salonunda yapılıyordu. Broadway ve Beşinci Cadde'nin kesiştiği yerdeki bina. Burayı seviyordum çünkü bir kavşak noktasındaydı; insanlığın metaforik bir erime potası. Kimse kimsenin nereli olduğunu umursamıyordu, çünkü hepimizin teşhisi aynıydı: hepimiz bir yerlerde bağımlılık spektrumundaydık.

Burası ter ve köpek kokuyordu.

Alkol, muhtemelen yıllarca süren ve sarhoşların sokaktan gelip bağımlılıktan kurtulduklarını söyledikleri toplantılardan kalma bir şeydi. İyi katılımlı bir toplantıydı ve yaklaşık iki düzine kişi zaten oradaydı, ben de salonun arka tarafındaki bir sandalyeye oturdum.

Hepimiz ayağa kalkıp huzur duasını okuduk ve ardından toplantı lideri gruba yeni katılan olup olmadığını sordu.

Ön sırada oturan birinin beyzbol şapkasını düzelterip ayağa kalkışını izledim. Çok tanıdık geliyordu. . .

"Merhaba. Benim adım Tommy ve ben bir alkoliğim. Hepimiz otomatik olarak onu alkışladık.

"Hoş geldin, Tommy. Gruba söylemek istediğin bir şey var mı?" diye sordu lider, beynim nihayet harekete geçtiğinde ve derin bir nefes aldığım da.

'Evet, artık bu toplantılara ihtiyacım olmadığını düşündüğümü söylemek isterdim, bu yüzden gelmeyi bıraktım. Sonra iki gün önce bir içki içtim.

Tommy durakladı, sonra biz devam etmesini beklerken (ben nefesimi tutarak) boğazını temizledi.

"Bir kızla tanıştım ve Sanırım onu seviyorum ama asla birlikte olamayız. Bir süredir uzaklardaydı ve onu gerçekten özledim. ona . . . Ve bunu atlatmama yardım etmeniz için size ihtiyacım var.

Hepimiz tekrar alkışladık ama o oturmadı, yani belli ki daha fazlası vardı.

"Bazılarınız Afganistan'dan döndüğümde karımın beni terk ettiğini ve çocuğu da yanında götürdüğünü hatırlayabilir. İçkiye döndüm ve o zaman başka kimseyi sevmeyeceğime yemin ettim. Ama seviyorum, ve ... bir süredir uzakta, ama evet, tüm söyleyeceklerim bu kadar.

"Kahretsin!" diye mırıldandım nefesimin altında.

"Hepimiz seni düşünüyor ve senin için dua ediyor olacağız, Tommy ve senin için burada olduğumuzu biliyorsun," dedi lider.

Tommy'nin etrafındaki birkaç kişinin onu sırtından alkışladığını

gördüm. "Şimdi, ayağa kalkıp konuşmak isteyen başka kimse var mı?

Tanıdığım bir aktör ayağa kalktı ama ben dalmışım. Tommy, *benim* Facebook'ta evine dönmesi gereken bir karısı ve çocuğu olduğunu gördüğüm Tommy'nin böyle bir şeyi yoktu. Ve görünüşe göre asla sahip olamayacağı birine aşık - 'bir süreliğine' uzakta olan birine bir süre' - ve onu gerçekten özlemişti.

Toplantının geri kalanı tamamen gözümün önünden geçti ve lider kapanış konuşmasını yaparken Tommy beni görmeden gizlice dışarı çıktım. En mahrem düşüncelerini duyduğumu bilmenin utancını yaşamasını istemiyordum. Arabaya geri atladım ve

cep telefonumu kontrol ettim. Mariam sesli mesaj bırakmıştı, ben de onu geri aradım, hala zor nefes alıyordum.

'Merhaba, benim. Sen mi aradın?'

'Evet. Ne oldu Electra? Her şey yolunda mı?'

Vay be, diye düşündüm, *Mariam beni iyi tanıyor*. İlk defa gizlilik meselesiyle karşı karşıya kalıyordum, çünkü ben içim içime sığmıyordu. Onun da Tommy'den hoşlandığını biliyordum - o gece kendimi kaybettiğimde bana yardım etmesi için ona başvurmuştu - ama AA'yı hatırlayarak zorlukla yutkundum Kod.

'Oh, önemli bir şey değil, sadece toplantıdaki adamlardan birinin üzücü bir hikayesi. Ne istemiştiniz?'

'Öğle yemeği için acılı domates çorbası yapacağımı söylemek için geldim. Olur mu?'

"Kulağa mükemmel geliyor," dedim.

'Ayrıca Miles, Vanessa'yla birlikte Tucson'dan uçağa binmeyi başardı. Bu gece saat 10'da JFK'ye inecekler.

Apartmanımın önüne geldiğimizde, inip Tommy'nin bana merhaba demek için dışarı fırlamayacağından emin olmak için tentenin etrafını kontrol ettim. Kesinlikle orada değildi, yani bir ikizi yoksa, o toplantıda onun olduğunu biliyordum.

Ancak lobide beni bekleyen bir sürpriz *vardı*. Orada, deri koltuklardan birinde oturan büyükannem Stella'ydı.

'Merhaba Electra,' dedi beni selamlamak için ayağa kalkarken. 'Bu şekilde geldiğim için beni bağışla, ama eğer dağ Mohammed . . . "Nasıl olduğunu kendim görmek istedim.

"Elbette, lütfen yukarı gelin. Onu asansöre doğru yönlendirdim, eski moda buklet ceket ve eteğiyle kendini nasıl bu kadar dik ve zarif tuttuğuna hayret ettim.

Daireye girerken, 'Yapacak işlerin varsa seni fazla tutmayayım,' dedi.

"Hiç sorun değil," diye cevap verdim, ona karşı ani bir sıcaklık hissettim ve onu görmekten neden bu kadar korktuğumu merak ettim. 'İçeri gel ve otur. Mariam öğle yemeği hazırlıyor.

"Hazırlıyorum," dedi Mariam, koridorda belirerek. 'Beş dakika içinde hazır olacak. Merhaba Stella,' diye gülümseyerek ekledi ve sonra odaya geri döndü.

mutfak.

Stella rahat bir koltuğa otururken, "O çok samimi bir insan, Electra," dedi - onu asla benim gibi eşofman ve kapüşonlu bir tişörtle kanepede uzanırken hayal edemezdim. 'Sen uzaklardayken beni düzenli olarak aradı. . uzaktayken. Kendini nasıl hissediyorsun?

"İyiym - gerçekten iyiym," diye ekledim, belki ona laf attığımı düşünür diye.

"Hâlâ içki ve uyuşturucu kullanmıyor musun?

"Kesinlikle, evet. Ama bildiğin gibi, her gün bir gün, o yüzden fazla havaya girip kendimi kurtardığımı falan düşünemem.

"Hayır, yapmamalısın. Bu en tehlikeli şeydir. Söyle bakalım, gittiğin yer nasıl bir yerdi?

Ona kısa bir genel bakış sunmak için elimden geleni yaptım. "Biliyor musun, çok korkuyordum ama aslında harikaydı.

'Böyle bir yere gidebildiğiniz için kendinizi şanslı saymalısınız. Kulağa tatil köyü gibi geliyor. Ama öyle olmadığını biliyorum. Elbette," diye ekledi aceleyle.

Mariam mutfaktan, "Yemek hazır," diye seslendi ve büyükannemle ben, Mariam'ın evin etrafındaki vazolardan topladığı çiçeklerle hazırladığı masada yemeğe oturduk. apartman dairesi olarak.

"Bu sabah Mariam'a kalorilerime dikkat etmem gerektiğini söylüyordum," diye yorum yaptım hepimiz yemeğimizi yerken. 'Yakında bir süper model olarak anılamayacak kadar şişman olacağım.

'Bundan şüpheliyim. Bana bakın, yetmişime doğru gidiyorum ve hayatım boyunca bir kilo bile almadım. Sende iyi genler.

"Elmacık kemikleriniz aynı," diye yorumladı Mariam. "Benimkiler çeneme yakın bir yerde!

'Saçmalık! Çok çekici bir genç bayansınız, söylememe izin verirsiniz, Hem içten hem dıştan," dedi Stella. Mariam bu iltifat karşısında parladı.

"Bu arada, bir fikir almak istiyorum," dedim, kasemi temizledikten sonra

Mariam'ın muhteşem bir sosla ıslattığı taze meyve salatasına geçtik.

"Saç modelimi değiştirmeyi düşünüyordum. "Tamam..." dedi Mariam.

"Bu konuyu Susie'yle konuştun mu?

"Hayır, bu benim saçım, değil mi? Onunla istediğimi yapabilirim.

"İyi dedin Electra. Vücudun senin kendi malın ve onunla ilgili kararları sen vermelisin," dedi Stella. 'Şahsen, iyi bir düzeltme ile yapabileceğini düşünüyorum. Bana çok uzun görünüyor. Ve bakım bir kabus olmalı. Siz genç siyah kızlar bunu nasıl kontrol altında tutuyorsunuz, bilmiyorum.

"Şu parçaları görüyor musun? Atkuyruğumdan bir parça aldım. "Onlar benim gerçek saçım değil, uzatma.

Büyükannem saç telini aldı ve omuz silkti. "Bana gerçekmiş gibi geliyor.

Öyle, ama benim değil. Bunun ne kadar zevksiz olduğunu düşünüyordum, Özellikle de şu anda saçlarını kullandığım kız ailesini geçindirebilmek için saçlarını satmak zorunda kalmış olabilir. Bu yüzden, uzatmalarımı aldirmaya karar verdim ve sonra da seninki gibi kısa olması için tıraş edeceğim. Stella'nın kesilmiş afro saçlarını gösterdim. yaklaşık bir santimetre uzunluğunda.

"Vay canına!" dedi Mariam ve ben gülmek istedim, çünkü o Belli ki bu kelimeyi benden öğrenmişti ama ağzından çıkarken kulağa çok yanlış geliyordu.

"Ben kendiminkini böyle giyiyorum çünkü mantıklı, ama kıyafet tasarımcıları ve fotoğrafçılar böyle görünmeni ister mi?

"Bilmiyorum. Ve biliyor musun? Benim de umurumda değil. Sonra Stella'nın benim küfürlü bir ifade kullanmam karşısındaki yüz ifadesini gördüm. "Özür dilerim," dedim.

özür diledi, 'ama az önce *de* söylediğiniz gibi, bu benim saçım ve belki de gerçekten köklerime dönmek istiyorum! Eğer yapmak istedikleri buysa, çekim için kafama peruk takabilirler. Ve ...'

"Evet? Stella uzun duraksamam sırasında sordu.

"Bu aynı zamanda, henüz emin olmasam da, kim olduğumla da ilgili. Yani, Mariam'ın ailesinin hepsi Müslüman ve yüzlerce yıl öncesine dayanan tarihlerini biliyorlar. Ben karma bir ailede büyüdüm, beyaz bir babaya ve kız kardeşlere sahip siyah bir çocuk olarak.

'Ve belki de kimliğiniz konusunda kafanız karışmış hissediyorsunuz,' dedi. Stella. 'İnan bana, ben de senin gibi dünyalar arasında büyüdüm Electra. Bazıları ayrıcalıklı olduğumuzu söyleyebilir ve birçok açıdan da öyleydik, ama ... sonunda kendinizi bir kampa ya da diğerine ait hissetmiyorsunuz.

"Evet," diye başımı salladım ve birden kendimi yeniden duygusal hissettim, sanki Sonunda kafa karışıklığımı anlayabilecek gerçek hayatta bir insan bulmuştum. "Stella, ben rehabilitasyona gitmeden önce bana Afrika'ya giden o kızla ilgili hikâyeyi anlatmaya başladığını hatırlıyor musun?"

"Elbette hatırlıyorum. Asıl soru, sen hatırlıyor musun?"

Gözlerinin parladığını gördüm ve benimle alay ettiğini anladım. En azından kısmen.

'Bir kısmını, evet, ama sanırım Sanırım daha fazlasını duymam gerekiyor.

"Peki o zaman, vaktin olduğunda bir gün buluşuruz ve ben hikayeye devam ederim. *Senin* hikayene.

Şimdi zamanım var, gerçekten. Miles ve Vanessa'nın uçağı bu akşam saat ondan önce inmeyecek, değil mi Mariam?

'Evet,' diye onayladı. "Stella, eğer bir süre daha kalacaksan bir kaç iş için dışarı çıkabilirim. İkinize de oturma odasında kahve getireyim mi?"

Stella ayağa kalkarken, "Bu çok iyi olur," dedi. "Toparlanmanıza yardım edebilir miyiz?"

'Hayır, ama sorduğunuz için teşekkürler. Siz ikiniz geçin.

Mariam'a mutfakta yardım isteyip istemediğini sormak aklımın ucundan bile geçmediği için utanarak büyükanne mi oturma odasına kadar takip ettim ve oturuşunu izledim.

"Uzaktayken fark ettim ki annem ya da ailemin geri kalanı hakkında hala bir şey bilmiyorum. Ya da belki de bana anlattınız ama ben o kadar dalmışım ki hatırlamıyorum. Kimdi o?" Kanepeye kıvrılırken sordum.

'Hayır, sana henüz ondan bahsetmedim. Her şeyin zamanı var Electra, her şeyin zamanı var; açıklanacak çok şey var. Hatırlıyor musun, sana Amerikalı Cecily'nin nişanlısı tarafından nasıl terk edildiğini anlatmıştım.

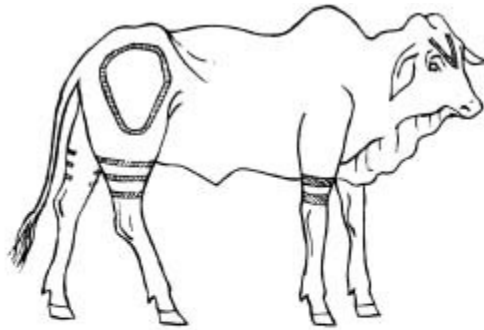
Kırık kalbini onarmak için Afrika'ya gitmeye mi karar verdi?"

"Evet, biliyorum ve tam bir *aşk faresine* nasıl aşık olduğunu," dedim hemen.

"Aynen öyle. Şimdi, sanırım hikayede Cecily'nin Katherine ile Wanjohi Çiftliği'nde kaldığı noktaya ulaşmıştım ...'

*Cecily
Kenya*

Şubat 1939

*A Kenyan Boran cow with
Maasai clan brands*

"Kalkma zamanı. Katherine ertesi sabah Cecily'yi saat beşte uyandırdı.

"Safari kıyafetlerini yatağının ucuna koydum. Arabayla gideceğiz. Alice'in DeSoto'su Bill'lere gidiyor, dışarıda görüşürüz. Bazı sepetleri erzakla dolduruyorum, sonra Aleeki'yi arayıp yarın eve geleceğini haber vermem gerekiyor," dedi yatak odasından çıkarken.

Cecily uykulu bir şekilde, üzerine neredeyse tam oturan haki takım elbisesini ve pantolonunu giydi, ardından üzerine tam oturmayan ağır bağcıklı botlarını çekti. Birkaç numara büyüktüler - her zaman küçük ayakları vardı - ama yapmak zorunda kalacaktı.

"Atlayın," dedi Katherine, arabanın arka koltuğuna birkaç battaniye yerleştirirken. Motoru çalıştırdı ve hava hâlâ zifiri karanlık olduğu için kafa lambalarını yaktı.

Cecily de öyle yaptı ve Wanjohi Çiftliği'ne ve sunduğu görece güvenlik ve konfora son bir kez bakarak yola koyuldular.

Bir saat süren yolculuk boyunca uyukladı, ta ki parlak güneş ışığı onu uyandırana kadar. Gözlerini açtığı anda ana yoldan ayrılmış gibi göründüklerini ve sonsuza kadar devam ediyormuş gibi görünen dar bir patika boyunca, turuncu toprağa yapışmış otlar ve ağaçlarla dolu dönümlerce sıcak ovanın içinden dolanarak şiddetle ilerlediklerini gördü. Cecily

Bir esinti aramak için camı indirdi ve toprak ve dışkı kokan çiftlik hayvanlarının saldırısına uğradı. Bir grup sığır gördü çıplak ayaklarının altındaki toprağın rengiyle uyumlu koyu turuncu cüppeler giyen çok uzun boylu adamlar tarafından otlaklar boyunca güdülüyordu. İneklere hayretle bakıyordu, ki bu inekler onlara sadece belli belirsiz bir benzerlik gösteriyordu.

Amerikalı kuzenleri. Sırtlarında büyük hörgüçler ve cılız boyunlarının etrafında neredeyse yere kadar sarkan fazladan deri kıvrımları vardı.

"Neredeyse geldik, hayatım," dedi Katherine. "Bill'in çiftliğine hoş geldiniz.

Cecily şimdi düzlüğün ortasında duran, güneşin teneke çatısından parladığı, ahşap iskeletli alçak bir binaya yaklaştıklarını gördü.

"Merhaba! Gelebilmişsiniz. Bobby kulübeden çıkıp onlara doğru yürürken Katherine arabayı durdurdu.

Cecily arabadan indi. "Tanrım," dedi etrafına bakarak, "burası Bush mu?" diye sordu ona.

Bobby, "Loita Ovası'nın kenarında," dedi.

Cecily'ye hiçbir şey söylemedi. 'Siz kızlar içeri girin ve soğuk bir şeyler için. Bill ve ben araçları erzakla hazırlıyoruz.

İki kadın kulübeye doğru yürürken Katherine, "Sepetler ve battaniyeler Alice'in DeSoto'sunun arkasında," diye seslendi.

Cecily son derece basit konaklama yerlerine bakarken, Katherine içeride ikisine de birer bardak su doldurdu.

"Bill burada mı yaşıyor?

"Öyle. Gördüğünüz gibi burada kadın eli değmemiş,' diye gülümsedi. 'Çalıların arasında o kadar çok zaman geçiriyor ki, sanırım bu konuda bir şey yapmaya değmeyeceğini düşünüyor. Oldukça heyecanlı olduğumu söylemeliyim. Umarım senin için birkaç fil buluruz; onca yaratık arasından

Bu bölgelerde yaşayanların en görkemlileri olduklarını

düşünüyorum. "Tehlikeli midirler?

'Her vahşi hayvan gibi olabilirler, ama Bill ile daha güvenli ellerde olamazdın. Bill içeri girerken Katherine, 'Şeytanla konuşuyorsun,' dedi.

'Günaydın Cecily. Gelebildiğine sevindim. Gitmeye hazır mısınız?"

"Hazırım. Cecily onun yine ayaklarına baktığını gördü.

"Katherine, ayakkabısını halledebilir misin? Bill ona iki rulo sargı bezi uzattı. 'O uyurken değerli ayak bileklerinin bir yılan tarafından ısırılmasına izin veremeyiz, değil mi? İkinizle de dışarıda görüşürüz.

"Oturl Cecily," diye emretti Katherine. Cecily öyle yaptı ve Katherine Bandajları her iki ayak bileğinin etrafına sardı, pantolonunun paçalarını üstten içeri soktu ve bandajları iki sıkı düğümle bağladı. "İşte oldu. Çok çekici değil ama işimi görüyor.

"Tanrım, bu giysilerin içinde domuz gibi terliyorum," dedi Cecily. mırıldandı. Sıcak başka bir şeydi ve başının döndüğünü ve midesinin bulandığını hissetti. 'Alışsın, merak etme. Tamam, hadi gidelim.

Kulübeden çıktılar ve Bill'in eski pikabının direksiyonunda, Bobby'nin de onun yanında oturduğu kulübenin yan tarafına doğru yürüdüler.

Cecily'nin gözleri sadece şu olabilecek şeyi görünce büyüdü

'da kütüphaneden aldığı kitaplarda gördüğü bir Maasai savaşçısının çizimlerinin gerçek hayattaki versiyonu olarak tanımladı.

Manhattan'da. Arkada, erzak yüklü düzlükte oturan Maasai erkeği ona başıyla selam verdi. Yanında uzun bir mızrak tutuyordu ve koyu kırmızı bir cübbe giymişti.

omuzlarında düğümlemişti. Uzun boynu çok renkli boncuk kolyelerle süslüydü ve kulakları birkaç büyük yüzükle delinmişti. Yüzü köşeliydi, koyu renk teni belli belirsiz çizgilerle kaplıydı ve saçları kafa derisine yakın bir şekilde kırpılmış ve kırmızımsı bir pudrayla tozlanmıştı.

Cecily onun yaşını ancak tahmin edebiliyordu - yirmi ile kırk arasında bir yaşta olabilirdi.

"Bu Nygasi, benim bir arkadaşım," dedi Bill. "Atlayın hanımlar. Bill Cecily'ye ön tarafta yanına oturmasını işaret etti.

Katherine arka koltuğa tırmandı, Nygasi de hemen arkasına tündü.

Güneşin parıltısına karşı gözlerini siper etti.

Nygasi'nin mızrağından sekiyordu ve onu kullanmak için bir nedeni olup olmadığını merak ediyordu.

"Herkes gitmeye hazır mı?" diye seslendi Bobby yanlarındaki pikaptan. Aracın arkasında iki Maasai erkeği daha oturuyordu ve ellerinde mızraklar vardı.

"Kesinlikle," dedi Katherine neşeyle, Cecily'ye bir şişe su uzatarak.

'Sadece ihtiyacınız kadar için. Çalıkların arasında su çok kıymetlidir. Yılın bu zamanı,' diye öğüt verdi, bu Cecily'nin çalkalanan sinirlerini yatıştırmak için hiçbir şey yapmadı.

Pikabın motoru gümbürdeyerek çalıştı ve Cecily hasta olmamak için dua ederek koltuğa yapıştı, Bill gaza bastı ve bir sarsıntıyla yola koyuldular.

Tozlu çayırlarda saatlerce sürmüş gibi hissettim, Sonunda arazi inceden inceye değişmeye ve gürleşmeye başladı. Geniş ve açık bir araziydi, uçsuz bucaksız mavi gökyüzü dağların tepelerini

Zürafaların kemirdiği ateş ağaçları, dalları kendilerine doğru çekerken dilleri dışarı kıvrılıyordu. Pikap yoldan çıktı.

Cecily birden tekerleklerinin yanından hızla geçen iki sırtlanı ezmekten kıl payı kurtulduklarını gördü.

"Lanet olası haşereler! Bill motor gürültüsünün üzerine yemin etti.

'Bak Cecily, bunlar antiloplar - sırtlarında yeleleri olanlar. Ve işte Nygasi'nin *enkang*'ı - eşlerinin ve çocuklarının yaşadığı yerleşim yeri. Katherine sol tarafı işaret etti.

Cecily dallardan oluşan gri, dairesel bir çit gibi görünen şeye baktı. Koyu kırmızı elbiseler giymiş kadınlar, kollarının altında odun demetleri ve topuklarında keçiler ile ona doğru yürüyorlardı.

Bazılarının üzerinde bebeklerin bulunduğu derme çatma papağanlar vardı. omuzlar. Geçen kamyonetlerin sesini duyan kadınlar el sallayıp gülümsemek için durdular.

'Karıları çoğul mu söyledi? Yani Nygasi'nin birden fazla karısı mı var?

"Maasai usulü böyle," diye yanıtladı Bill. 'Ne kadar çok sığırın, kadının ve çocuğun varsa, kabile içinde o kadar saygı görürsün. Nygasi de oldukça fazla saygı görüyor.

"Şuraya bak! Katherine yarım saat sonra ona bağırdı, Cecily'nin puslu gümüş bir ışıltının etrafında toplanmış hayvanları görebildiği uzakları işaret ederek. 'Şuradaki Thomson ceylanlarını görüyor musun, düz boynuzlu küçük olanları? Çok cesurlar su içerken, ne zaman bir timsahın çıkıp onlara saldıracağını asla bilemezsiniz! Ama ovalarda hayat böyle işte.

Bill sonunda pikabı bir ateş ağacının yanında durdurup Bobby de yanlarına yanaştığında Cecily çok sevinmişti.

Güneş üstü açık pikabın üzerine vuruyordu ve bütün yolculuk boyunca kendini korkunç derecede hasta hissetmişti.

"Burada mı duracağız? Bobby onlara seslendi.

"Evet, Nygasi bugün için en iyi yerin burası olduğunu söylüyor," diye başını salladı Bill ve aracından indi.

"Kamp kurma vakti geldi," dedi Katherine neşeyle.

Bobby'nin ekipman ve malzemeleri boşaltmasına yardım etti. Cecily ona yardım etmek için bir hamle yaptı ama Bill elini omzuna koyarak onu geri çekti.

"Yardım etmek istiyorum," diye itiraz etti.

"Biz hazırlanırken ayak altında dolaşmasan iyi edersin," dedi kararlı bir şekilde. "Kızarmış görünüyorsun Cecily. Git, gölgede otur ve biraz su iç."

Cecily bir ağaç kümesinin altındaki uygun bir kayaya oturdu, su yudumluyor ve diğerlerinin kampı hazırlamasını izliyordu. Büyük branda ruloları, buz dolapları ve yük arabaları ve ağaçların gölgesinde onun yanına yerleştirdi. Üç Maasai erkeği birlikte çalışarak zemin örtülerini serdiler, ardından esnek bambu direklerin üzerinde brandaları sallayarak cibinliklerle dolu çadırları oluşturdular. Sonra da kucak dolusu Çadırlar çevreyle sorunsuz bir şekilde uyum sağlayana kadar brandanın üzerine çimen serildi. Katherine buzluklardan erzak paketlerini çıkardı ve sonunda Cecily'nin yanına oturarak ona bir sandviç uzattı yağlı kağıda sarılmış.

"Yemek yeseniz iyi olur, bugün çok yürüyeceğiz. Bill hayvanları görmek için arabayla dolaşıp sonra da pikabın konforunda onları vurmaya inanmıyor."

"Av hayvanlarını vurmayı mı planlıyor? Cecily sordu. Büyük tüfeklerin boşaltıldığını görmüş ama bunların korunma amaçlı olduğunu sanmıştı.

"Akşam yemeğinde başka ne yiyeceğiz?" Katherine kıkırdadı. "Al, biraz çay iç, seni serinletir."

Cecily şekerli, sıcak, koyu siyah çay şişesini kabul etti ve gergin midesinin sakinleşmeye başladığını hissetti.

Katherine ona fısıldayarak, "Tesisler konusunda endişeleniyorsan," dedi, "işini bir çalının arkasında yap, kimse bakmaz. Sadece taşları kaldırmayın; altlarında bir yılan ya da akrebin şekerleme yapıp yapmadığını asla bilemezsiniz. Katherine dizini sıvazladı ve Bobby'ye yardım etmek için ayağa kalktı, Cecily ise endişeyle donmuş bir halde oturuyordu.

Kamp kurulduktan ve herkes yemeğini yedikten sonra, Bill ve Nygasi çalılıklara doğru yürüyüşe önderlik ederken, diğer iki Maasai adamı da arkadan geliyordu. Cecily, Katherine'in yanında yürüdü ve Bobby ve arkadaşları onu önceki safarileriyle ilgili hikâyelerle eğlendirirken onları dinledi.

Bobby, "Bir keresinde Lord Delamere'in bir boğa filini tam yedi gün boyunca izlediğini duymuştum," diye yorumladı. "O kesinlikle

O herifi yakalamaya kararlıyım. Dişler hala Soysambu'da asılı duruyor; hiç bu kadar büyüklerini görmemiştim . . .'

Arkalarında, diğer iki Maasai kendi dillerinde yumuşak bir şekilde konuşuyorlardı ve Cecily onların varlığını güven verici buluyordu. Artık gün ortasını çoktan geçmişti ve güneş gökyüzünde asılı duruyordu. Yukarı baktığında, yukarıda daireler çizen akbabaların gölgelerini gördü. Yumuşak bir esinti

otların arasından hışırdıyor, böceklerin uğultusunu ve antilopların ara sıra çıkardığı homurtuları da beraberinde getiriyordu. Katherine, bir düzine zebranın gölgede bir arada durduğu sağ taraflarını işaret etti. birkaç akasya ağacı. Cecily fotoğraf makinesini çıkardı ve çekebildiği kadar çok fotoğraf çekti, tek umudu fotoğrafların bu inanılmaz yerin hakkını vermesiydi.

Sonunda, Cecily ağır botlarla bir adım daha yürüyüp yürüyemeyeceğini merak ettiğinde, Bill kadınlara uzun otların üzerine çömelmelerini işaret ederek yüz metre kadar ötedeki büyük bir su birikintisini gösterdi uzaklaştılar. O, Bobby ve Nygasi sürünerek ilerlediler, Nygasi mızrağını hafifçe kavrarken, Bill ve Bobby ağır tüfeklerini omuzlar.

Su kaynağı vahşi hayvanlarla doluydu ama Cecily, Bill'in bazıları görkemli kıvrık boynuzlara sahip büyük çizgili hayvan sürüsünü işaret etmesini izledi.

"Kudu," diye fısıldadı Katherine ona.

Cecily, Bill'in silahı kurmasını ve nişangâha bakmasını izledi. Bir kalp atışı sonra, gürültülü bir silah sesi duyuldu. Ürkmüş kuşlar havalandı ve sulama deliğinin etrafındaki hayvanlar güvenli bir yere kaçtılar. Cecily öldürülmüş kudu'nun yan yattığını görebiliyordu.

Beş adam ava doğru yürürken Nygasi, etrafta dolaşmaya başlayan çakalları korkutmak için mızrağıyla yere vuruyordu, leşi kokluyordu. Cecily, kendisine rağmen, bir at büyüklüğündeki hayvanın derisini metodik bir şekilde yüzdükten sonra bağırsaklarını çıkarıp dörde böldüklerinde gözlerini kaçıramadığını fark etti. Sonunda üç Maasai büyük et paketlerini omuzlarına alırken, Bobby Bill, boynuzları bir yetişkinin bacağı uzunluğunda olan kafayı aralarında taşıdı.

Cecily ve Katherine'in yanına vardıklarında Bobby hayranlıkla, 'Temiz bir beyin vuruşu,' dedi. "Bill tanıdığım en iyi avcı. Tam bir

büyümüş kudu; şu güçlü boynuzlara bakın!"

Şimdi kan sıçramış adamlarla ve avın pis kokusuyla karşı karşıya kalan Cecily arkasını döndü ve kusmamaya çalıştı. Katherine onun ayağa kalkmasına yardım etti ve hep birlikte uzun yürüyüşe başladılar.

Cecily kamp alanında temiz hava almaya çalışıyordu. "Sen iyi misin? Katherine ona sordu.

"İyi olacağım," diye cevap verdi. "Daha önce hiç bir hayvanın öldürüldüğünü görmemiştim.

Katherine sempatik bir şekilde başını salladı. "Bu büyük bir şok, biliyorum. Her ne kadar kupa için ateş etmeyi iğrenç bulsam da, bu işte bir hamalık olduğuna inanıyorum.

Dürüstlükten beslenmek için ateş etmek. O kudu'nun her parçası kullanılmış, Cecily. Ve arkamıza bak.' Kalıntıların su kenarında yattığı yeri işaret etti. Akbabalar, çakallar ve sırtlanlar çoktan ganimetler için savaşıyoruz. "Yaşam döngüsü devam ediyor; biz sadece besin zincirindeki yerimizi alıyoruz.

Cecily karşı çıkmak üzereydi ama sonra aldığı her et lokmasının az önce tanık olduğu süreçle başladığını hatırladı. O da saflığından utanarak çenesini kapattı.

Kampa dönüş yolu çok daha yavaştı ve alacakaranlık Yaklaşık yarım mil ötede bir fil sürüsüne rastladıklarında yaklaşıyorlardı.

"Buna inanamıyorum! Cecily dürbününe bakarken yutkundu ve boğazında ani bir yumru hissetti. 'Onlar ...görkemli!'

"Dikkatli olmalıyız, yanlarında genç buzağılar var.

Katherine tavsiye etti. "Çok korumacıdırlar ve size saldırmaktan çekinmezler.

Cecily, Bill'in Bobby'ye 'Bu bir inek sürüsü,' dediğini duydu. 'Vurulabilir boğa yok - eminim bir ara fildişi bir kupa alırsınız, aklınızda olsun.

Cecily, Bill'in - ya da herhangi birinin - bu güzel yaratıkları vuracağı düşüncesiyle bir öfke şafağı hissetti. Sürünün hareketini izledi Yavrular annelerinin bacakları arasında yavaşça birlikte sallanıyordu ve neredeyse altındaki zeminin onların ağırlığı ve gücüyle titreştiğini hissedebiliyordu.

Omzuna aniden bir dokunuş oldu ve gözlerini fillerden kaçırdı. Nygasi onu yanına çağırdı ve çömeldi,

Yerdeki bir şeyi göstererek. Ona baktı ve nefesi kesildi. Yumuşak turuncu toprakta büyük bir pençe izinin mükemmel hatları vardı.

"*Olgatuny*," dedi. "Aslan," diye ekledi Cecily'nin yararlanması için.

"Evet, bir aslan. Bill'in sesi Cecily'nin tepesinden geliyordu. 'İzlerin keskin hatlarına bakılırsa o da yakın zamanda buradaymış. Nygasi tek tek sığırları ayırt edebiliyor ve bir keresinde *enkangının* etrafında dolaşan bir leoparın izini sürüp öldürmüştü - bu senin için onun "köyü" Cecily,' dedi uzun boylu adamı alkışlayarak

Geri. 'Kampımıza çok yakın olduğu için hoşuma gitmiyor. Dikkatli olmamız gerekiyor.

İki adam birkaç metre ötedeki bir noktaya doğru yürürken Cecily olduğu yerde kaldı ve önündeki pati izine baktı. Ona dokunmak için uzandı, kalbi

Pençesi bu büyüklükte bir iz bıraktıysa aslanın ne kadar büyük olması gerektiği düşüncesiyle gümbürdüyordu.

On dakika sonra kampa geri dönen Cecily minnetle oturdu. Çayını yudumlarken güneşin yavaşça ufku altına kaymasını izledi. Ateş ağaçları manzarada keskin siyah hatlar oluşturuyordu. Büyük bir ateş yakılmıştı ve sıcaklık düşmeye başladığında Katherine yanında belirerek Cecily'nin omuzlarına bir battaniye örttü. Maasai'nin kudu etini şişlerin üzerinde hazırlamasını hayranlıkla izledi ve kısa süre sonra hava kavrulan etin baştan çıkarıcı kokusuyla doldu. Hayvanın tüyler ürpertici ölümüne tanık olduğu gerçeğini göz önünde bulunduran Cecily, midesinin açlıktan guruldadığını hissetmekten utanıyordu.

Alacakaranlık geceye döndü ve Cecily gökyüzüne baktığında daha önce hiç görmediği kadar çok yıldızla dolu olduğunu gördü. Bobby ve Bill Kamp ateşinin yanında bira içerken o günkü çekimi tartışılar ve elde ettikleri geliri yediler.

"Al, sevgilim. Katherine ona ateşte ısıtılmış yufka ekmeğinin içine katlanmış, dumanı tüten bir parça et uzattı.

"Teşekkür ederim. Cecily minnetle gülümsedi ve belli belirsiz bir ısırik aldı. Çok lezzetliydi.

Yemekten sonra arkasına yaslandı ve kamp ateşinin etrafındaki sohbetin yumuşak mırıltılarını dinledi. Bundan memnundu; titreyen alevler ve kadifemsi gece göğüne doğru kıvrılan odun dumanı kampı güvenli bir sığınak gibi hissettiriyordu. Ancak, ara sıra gelen çığlıklar

Karanlığın içinden tanımlanamayan hayvanların havlamaları gelirken Cecily, Bill'in ayaklarının dibinde gelişigüzel duran ağır tüfeği düşününce hâlâ rahatlamıştı.

Yemeklerini yedikten sonra Bill bir pipo yaktı ve tütünün rahatlatıcı kokusu Cecily'ye doğru yayıldı.

Katherine geniş bir esnemeyle, "Ben yatmaya gidiyorum," dedi. "Geliyor musun Cecily?"

O da kendini bitkin hissetse de, inanılmaz yıldızlı gökyüzü ve Afrika Çalılıkları'nın ortasında oturuyor olduğu gerçeği Cecily'nin bu ana bir süre daha tutunmak istemesine neden oldu. "Bir dakika içinde sana katılacağım.

"Tamam. Herkese iyi geceler," dedi Cecily ve Bobby de ayağa kalktı.

"Evet, uzun bir gün oldu," diye onayladı Bobby. "Sabah erkenden görüşürüz.

Bobby ve Katherine ayrı çadırlarına çekilirken Nygasi ve diğer iki Maasai ateşi bırakıp karanlığa doğru yürüdüler. Cecily onları, ateşin çevresine konuşlanmış olarak görebiliyordu. sonra birden Bill ile yalnız olduğunu fark etti.

"Bugünü nasıl buldun?" diye sordu Bill ateşi bir çubukla karıştırırken.

'Ben ... şey, inanılmazdı. Bazen korkutucu olsa da kendimi ayrıcalıklı hissediyorum. Bütün gün adrenalin seviyem çok yüksekti.

"Sen bir maceraperest misin Cecily? Bill o derin bakışlarıyla ona baktı. "Yoksa güvenli oynamayı mı tercih edersin?"

"Biliyor musun, emin değilim. Yani, Afrika'ya gelmek beni şimdiden değiştirdi. Belki de hâlâ kim olduğumu bulmaya çalışıyorum.

"Belki de hiçbirimiz kim olduğumuzu tam olarak bulamayız.

"Sen kesinlikle bir maceracısın, değil mi?"

'Hayat beni böyle biri yapmasaydı belki de olmazdım. İngiltere'de hukuk eğitimi alıyordum ve sonra savaş -ve aşk- geldi ve hayatım geri dönülmez bir şekilde değişti. Peki Bayan Huntley-Morgan, burada, Afrika'da gerçekten ne yapıyorsunuz?"

"Vaftiz annemi ziyaret ediyorum," diye omuz silkti Cecily, onun bakışlarına karşılık veremedi. "Benim için açıkça görülüyor ki, bir kaçış yolu arıyorsunuz.

Bir şeyler. Sende o bakış var.

"Bunu nereden biliyorsun?

'Çünkü buraya ilk geldiğimde ben de aynı bakışa sahiptim.

Asıl soru, geri dönecek misin?

"Hiçbir fikrim yok. Şimdi biraz uyumalıyım. Cecily ayağa kalktı. 'Beni de bu işe dahil ettiğin için teşekkür ederim Bill. Yemin ederim ki asla unutma. İyi geceler. Başıyla onu selamladı ve Katherine'le paylaştığı çadıra doğru birkaç metre ilerleyip içeri girdi. Katherine çoktan paletin üzerinde hafifçe horlamaya başlamıştı. botlarını çıkardı, sonra rahatlamak için ayak parmaklarını oynattı ve tamamen giyinik bir şekilde uzandı, kaba battaniyeyi vücuduna çekerek Gecenin serinliği. Kaba ve onu utandırmaya eğilimli olmasına rağmen Bill Forsythe'da onu büyüleyen bir şeyler olduğunu düşünerek yattı. Bir an daha uyanık kalamayınca battaniyenin ayaklarına sıkıca sarıldığından iki kat emin oldu Gece boyunca içeri bir şey girme ihtimaline karşı, sonra gözlerini kapadı ve uyudu.

Cecily şafak vakti uyandı, susuzluktan ağzı kurumuştur. Yanındaki teneke kutudan bir yudum su aldı, sonra hâlâ mışıl mışıl uyuyan Katherine'i uyandırmamaya çalışarak botlarını giydi.

Sürünerek çadırdan çıktı, sonra gerindi ve yukarı baktı. Gökyüzü maviler, pembeler ve morların yumuşak tonlarından oluşuyordu ve kendini empresyonist bir tablonun içinde duruyormuş gibi hissetti. Gösteriden uzaklaşarak sessizce tuvaletini yapabileceği özel bir yer bulmaya gitti.

Neredeyse beline kadar uzanan çimenlerde tuvaletini yaptıktan sonra yürüdü. doğanın taze kokularını içine çekerek yavaşça geri döndü. Sonra çalışan bir motor gibi yumuşak bir homurtu duydu. Ama kilometrelerce etrafta başka araba yoktu. . .

Cecily yetişkin bir aslan görünce olduğu yerde durdu. Sadece birkaç metre önündeki çimenlerin üzerine çömelmiş, altın rengi gözlerini ona dikmişti. Ayağa kalktı ve ona doğru ilerlemeye başladı.

Kadın olduğu yerde kalakaldı, kalbi göğsünde güm güm atıyordu.
Aslan saldırdı. "CECILY!

YERE YAT!

İçgüdüsel olarak eğildi ve şafakta bir el silah sesi duyuldu. Aslan tökezledi ama yılmadan devam etti. Bir el daha ateş edildi,
Sonra bir tane daha ve aslan hareketsiz kaldı, sonra da yan yattı. 'Yüce Tanrım, ucuz atlattık! Cecily! İyi misin?

Cevap vermeye çalıştı ama ağzı düzgün çalışmıyor gibiydi, bacakları hareket etmeyi reddediyordu ve dünya dönüyordu.

"Cecily, beni duyabiliyor musun?!

"Ah! Cecily yanağında sert bir tokat hissetti ve gözlerini açtığında Bill'in ona baktığını gördü.

"Üzgünüm, baygınlık geçiren birini kendine getirmenin en hızlı yolu bu. Gel, seni destekleyelim ve bir tutam brendi verelim.

Cecily güçlü kolların onu kaldırdığını hissetti, sonra bir sıvı ağzına damladı. Gücünden neredeyse boğulacak olmasına rağmen, aklının başına gelmesine yardımcı oldu. Bill'in tepesinde dikildiğini görünce, neredeyse bunu yapmamış olmayı dileyecekti. Hemen utanç içinde kızardı.

"Çok özür dilerim. Bana ne oldu bilmiyorum.

"Belki de sana doğru gelen bir aslanın görüntüsüydü," dedi Bill. 'Yetişkin adamların ayakkabılarının üzerine kustuklarını gördüm. İyileşeceksin. Hadi seni kampa geri götürelim.

Çadırlara dönerlerken ona destek oldu. Cecily Nygasi'yi hemen arkalarında gördü ve havadaki barut kokusunu hâlâ alabiliyordu.

"Nasıl ... nasıl bildin?" diye sordu, bacakları altında jöle gibi kalmıştı.

"Aptal bir kız olup çekip gideceğini mi?" dedi Nygasi, elini kaldırarak. kaş. "Ben görmedim. Nygasi aslanın izlerini görmüştü ve biz de onları takip ediyorduk. Seni gördüğümde onu yeni fark etmiştik. Sen "Şanslıyım ki oradaydım.

Cecily saç diplerine kadar kızarmış, sadece aslan saldırmadan hemen önce uzun otların arasına çömeldiğini görmemiş olmasını umuyordu.

Kampa yaklaştıklarında Katherine koşarak onlara doğru geldi ve Cecily'yi diğer tarafından destekledi.

'O silah sesleri de neydi? Ne oldu?" diye sordu.

"Sadece aç bir aslan," diye yanıtladı Bill. 'Onun icabına bakıldı. Doğru.' Bill Cecily'yi Katherine'e teslim ettikten sonra Nygasi'yle konuştu, o da başıyla onayladıktan sonra aslana doğru geri yürüdü.

"Kesinlikle öldü mü? Cecily başardı.

"Evet," diye başını salladı Bill. 'Güven bana, zamanında çok aslan vurdum. Şimdi sana biraz çay getirelim.'

Cecily, Katherine'in üzerine titremesine izin verdi, onu bir battaniyeye sardı ve Cecily'nin küçük yudumlarla içmesi için ısrar ettiği teneke bir fincan taze çayla birlikte onu ateşin yanına oturttu.

"Dürüst olmak gerekirse, şimdi iyiyim," dedi Cecily kendini ayağa kaldırırken, gururu zayıf fiziksel gücüne galip gelmişti. "Aslana ne olacak?

'Onu Bill'in kamyonetinin arkasına yükleyip geri götürecekler. Zengin bir Amerikalı kafasını ve derisini ganimet olarak satın alacak.

"O Amerikalı kesinlikle ben olmayacağım," diye nefes nefese kaldı. 'Hepsi benim hatamdı.

Çok uzaklara gittim.

"Bill'in gizliden gizliye heyecanlanacağına söz veriyorum. Bir kupa daha kazanmak için bahanesi vardı. Teslim almaya kadar yürüyebilir misin? Sanırım bugünlük yeterince heyecan yaşadın - Bobby'yi bizi geri götürdü. Sadece su bidonlarımızı dolduruyordu.

Katherine onun yanından ayrıldı ve Cecily elindeki kupayı tutarak Kampın kenarına geldiğinde Bill ve Nygasi'nin aslanı bir brandanın üzerinde taşıdıklarını gördü. Onları Bill'in pikabına kadar takip etti. diğer iki Maasai hayvanı kabaca sırtına aldı ve halatlarla yerine bağlamaya başladı.

Yakından bakıldığında aslan tek kelimeyle devasa görünüyordu ve ölüirken bile asaletinden bir şey kaybetmemişti. Yelesi güneşte koyu altın renginde parlıyordu ve ağzı açık, sarı dişlerini gösteriyordu. Ne olduğunu görebiliyordu

Yüzünde yara izleri varmış gibi görünüyordu.

"Yaşlı biri," dedi Bill. 'Görünüşüne bakılırsa birkaç savaş atlatmış ve aç da kalmış - kaburgalarını görüyor musun? Büyük olasılıkla zaten yaralıydı ve düzgün bir av avlayamamıştı. İyi ki seni yakalayamadı Cecily.'

Cecily sözsüzce başını salladı ve Bobby'nin çadırları söktüğü, Katherine'in de eşyalarını topladığı kampa doğru yürüdü

sepetlerini topladılar.

"Hiç vahşi bir hayvan vurdun mu, Katherine? Cecily ona sordu.

"Evet. Tanrı beni affetsin, vurdum. Eğer burada büyüdüyseniz, küçük yaştan itibaren ateş etmeyi öğrenirsiniz. Az önce gördüğün gibi, bu bir beceridir.

hayatınızı kurtarabilir. Bunu asla spor olsun diye yapmadım, sadece kendimi korumak için yaptım ama burada çok farklı bir hayat olduğunu unutmamalısın Cecily. Tehlike gerçektir.'

"Bunun farkına varmaya başlıyorum.

"Gitmeye hazır mısınız?" diye sordu Bobby sürücü koltuğuna otururken.

"Evet," dedi Katherine kararlılıkla, Cecily'nin arkaya binmesine yardım edip Bobby'nin yanına tırmanırken.

"Güle güle Cecily. İlk safarinin bu kadar ...olaylı geçmesine üzüldüm. Bill pikabın yanında belirmişti ve ona bakıyordu.

"Oh hayır, Bill. Böyle bir zahmet verdiğim için özür dilerim. Hayatımı kurtardığın için teşekkür ederim,' dedi Cecily.

'Memnun etmeyi amaçlıyorum. Eve iyi yolculuklar. "Bizimle gelmiyor musun?

'Hayır. Nygasi, ben ve diğerlerinin burada yapacak işleri var. Şimdilik hoşça kalın.

Bobby gaz pedalına basarken Cecily arkasına baktı ve kamptan uzaklaştılar. Bill'i izlerken -şimdi Nygasi kupasının üzerinde duruyordu- onun başka bir dünyada olduğunu ve kendisini tamamen unuttuğunu görebiliyordu.

Bobby'yi bırakıp Bill'in çiftliğindeki çok daha konforlu DeSoto'ya geçtikten sonra, Katherine'le birlikte Wanjohi'ye yaklaşırken Çiftlikte Cecily, Kiki'nin pırıl pırıl parlayan beyaz Bugatti'sini ön arabada park halinde görebiliyordu.

"Bu gece Naivasha'ya dönmek istediğine emin misin?" diye sordu Katherine motoru kapatıp arabadan indiklerinde. "Burada benimle bir gece daha kalabilirsin.

'Teşekkür ederim ama araba burada ve geri dönmem gerektiğini hissediyorum. Vaftiz annem için endişeleniyorum.

"İstediyini biliyorum. Katherine, Cecily'nin omzuna rahatlatıcı bir kol koydu. 'Ama unutmamalısın ki o senin sorumluluk.'

"Evet ama ... Cecily omuz silkti. "Her şey için teşekkür ederim," dedi kucaklaşırlarken. "Kesinlikle bir macera oldu.

"Başa çıkmakla çok iyi ettin Cecily ve bana ihtiyacın olursa düğüne kadar Alice'lerde kalacağım. Düğüne sadece bir aydan biraz fazla kaldığına inanamıyorum,' dedi Katherine, sessiz Makena Cecily'nin gece çantasını Bugatti'nin bagajına yerleştirirken.

Arka koltuğa geçerken, "Yardım edebileceğim bir şey olursa, istemeniz yeterli," dedi.

Yapacağım. Şimdi hoşça kalın.

Bugatti bozuk yolda ilerlemeye başladığında pencereden, "Hoşça kal Katherine ve çok teşekkür ederim," diye seslendi.

Arkadaşına el sallayarak veda eden Cecily, acaba Aç bir aslan tarafından tehdit edilmek, Mundui'nin üzerinde gri bir bulut gibi asılı duran tuhaf atmosfere dönmekten daha iyiydi.

Ev . . .

"Tatlım! Bu gerçekten sen misin?"

'Evet anne, benim. I . . . '

Çatırdayan hattın diğer ucundaki annesinin sesi Cecily'nin gözlerinin dolmasına neden oldu.

"Nasılsın? Babam nasıl? Ve Mamie, tabii ki? Bebeği doğurdu mu?"

"Her seferinde bir soru, Cecily," diye kıkırdadı annesi. "Bir süredir Günlerdir size ulaşmaya çalışıyorum, evet, Mamie'nin Christabel adını verdiği tatlı bir kızı oldu. Babam mutlu değil çünkü kendi deyimiyle "köşesinde savaşımasına" yardımcı olacak bir erkek çocuk umuyordu, ama ah Cecily, o çok güzel bir şey.

"Peki ikisi de iyi mi?"

"Elbette öyle. Mamie'ye göre doğum çok kolay olmuş - neden bu kadar çok kadının bundan şikayet ettiğini sorup duruyor.

"Aldığı jimnastik dersleri yüzünden olmalı," dedi Cecily. 'Lütfen ona sevgilerimi ilet ve yeni yeğenimi görmek için sabırsızlandığımı söyle. Bana onun bir fotoğrafını göndereceksin, değil mi anne?

Elbette göndereceğim. Kenya nasıl?' 'Ben İyi, anne.'

O kadar sıcak ki bazen nefes alamıyorum ve Mundui House'da çok garip ve yalnızım ve neredeyse aç bir aslana yem oluyordum ve seni çok özledim.

Eve ne zaman geliyorsun? Babam buradaki herkesin savaş konusunda endişelenmeye başladı. Bazıları bunun artık kaçınılmaz olduğunu söylüyor.

'Biliyorum anne, bunu ben de duydum ama-'

"Acaba en kısa zamanda İngiltere'ye uçmak senin için iyi bir fikir olabilir mi diye düşünüyordum tatlım. Böylece en azından bir şey olursa, Atlantik'i bir vapur yolculuğu kadar uzakta olursun.

Audrey seni Woodhead Hall'da görmekten mutluluk duyacağını söyledi.

"Jack ve Patricia'nın düğünü bittikten sonra," diye bitirdi Cecily onun yerine. Vücudu küçük bir titreme geçirdi, sadece annesinin eski nişanlısının düğününün utancını kızının güvenliğinden üstün tutacaktı ama aynı zamanda Woodhead Hall'a bir daha adım atma düşüncesinden de korkuyordu.

'Gerçekten anne, her ne kadar bir an önce eve dönmek için yanıp tutuşsam da burada iyiyim. Eğer savaş çıkarsa, arkadaşım Tarquin, Kenya'yı hemen etkilemeyeceğine yemin ediyor. Bana Nisan ortası için bir bilet ayırtmaya ne dersin?'

Başka bir deyişle, nikah kıyıldıktan hemen sonra.

"Audrey ile İngiltere'de kalmak istemediğine emin misin?" Cecily kararlı bir şekilde "Kesinlikle," diye cevap verdi.

'Tamam, babama rezervasyon yaptırmasını söyleyeceğim. Seni çok özledim tatlım ve hepimiz ...'

Dorothea'nın sesi, çıtırtılar arttıkça eterde kayboldu. Cecily eski moda ahizeyi beşiğine yerleştirdi ve kollarını kavuşturarak terasa çıkıp manzarayı seyretti.

Belki de gelecek hafta eve dönmeli ve Jack'in düğününün canı cehenneme demeliydi.

"Kimin umurunda?" diye fısıldadı kendisine bakan bir babuna, verandadaki masanın üzerine atlayıp Jack'in yeni hazırladığı kahvaltıyı çalma riskini alıp almayacağını düşünüyordu.

Chege, Aleeki'nin yardımcısı olan en küçük hizmetçi çocuk.

"Yuh!" Ellerini çırparak, olduğu yerde oturup ona sinsice bakan babuna doğru yürüdü. "Defol git!

bağırdı ve sonunda geri çekildi. Masaya oturup sıcak ve sert kahvesini içen Cecily, burada günün başladığını müjdeleyen artık tanıdık gelen caw, cack ve çağrıları dinledi

Mundui Evi. Neredeyse üç haftadır her gün burada tek başına kahvaltı ediyordu. Safariden döndüğünde Chege'den bir mektup almıştı.

'*Memsahib*'den *memsahib*'e,' demişti.

Kiki'den gelen mektupta, Alice'e hastalığı sırasında destek olmak için Nairobi'ye gittiği ve Aleeki'yi de yanında götürdüğünü bildiriliyordu.

'Hemen döneceğini' de eklemişti ama birkaç gün sonra Aleeki, hanımının giysilerinden oluşan bir sandığı almak için geri gelmişti. Kiki'nin Nairobi'de daha uzun süre kalacağını açıklamış ve kısa bir süre sonra ona geri dönmüştü.

Cecily, Aleeki'nin söylediklerinin yalan olduğunu çok iyi biliyordu; Katherine'le daha geçen hafta Makena ve Chege'ye Gilgil'e yaptıkları gezide katıldığında tanışmıştı.

"Görüşemediğimiz için çok üzgünüm," diye özür dilemişti Katherine, "ama diğer şeylerin yanı sıra düğün de biraz ağır bastı.

Cecily ona Alice'in nasıl olduğunu ve hastaneden ne zaman çıkabileceğini sorduğunda Katherine şaşırmış görünüyordu.

"Son iki haftadır eve döndü. Hastanede daha fazla kalamayacağı konusunda ısrar etti, ben de Wanjohi Çiftliği'nde onunla ilgileniyorum. Şimdi çok daha iyi ve konuşuyor.

Kongo'da safariye çıkma konusunda, tabii ki, o Avrupa'daki durum ve bunun Afrika'daki gelişmeleri nasıl etkileyebileceği konusunda hepimiz gibi endişeliyiz. . . Tanrım, Kiki'nin Alice'in döndüğünü sana söylememesine şaşırdım.

Cecily, 'Kiki'yi haftalardır görmedim,' diye açıkladı. "Aleeki bana Nairobi'de olduğunu söyledi.

'Belki de öyledir - muhtemelen Muthaiga Kulübü'nde kalıyordur, ancak vaftiz kızını terk etmenin oldukça kötü bir davranış olduğunu söylemeliyim.

Her neyse, düğünüm bittikten ve nihayet yeni evimize taşındıktan sonra gelip Bobby ve benimle kalmaktan büyük memnuniyet duyacaksın. Mundui'de tek başına yalnız olmalısın, zavallı Sevgilim.'

"Ben iyiyim Katherine. Kiki'nin yakında evde olacağına eminim.

"Pekala sevgilim, korkarım ki uçmam gerekiyor. servis kartlarını matbaaya götüreceğim ve öğlen kapatacaklar. Gelecek hafta düğünde görüşürüz.

"Evet ve iyi şanslar! Cecily arkasından seslendi.

Gilgil'de Katherine'le buluşmasının üzerinden iki gün geçmişti ve Cecily hâlâ Kiki'den tek kelime duymamıştı. Evdeki çalışanların hiçbiri İngilizce bilmiyordu ve ayrıca onlara kendi vaftiz annesinin nereye gittiğini sormak doğru olmazdı.

Tüm bunların ötesinde, belli ki bir tür virüs kapmıştı, çünkü her sabah kahvaltıdan sonra midesi bulanıyordu ve saat ikide Öğleden sonra, biraz kestirmek için ayaklarını merdivenlerden zorlukla yukarı kaldırabilirdi. Geçmesini bekliyordu ama iç çekerek şöyle düşündü bir parça ekmek aldı ve boğazına safranın yükseldiğini hissederek baktı, daha da kötüleşmişti.

Kahvesini kusma ihtimalinin çok yüksek olduğunu fark eden Cecily ayağa kalktı ve hızla terasa doğru yürüdü. Tuvalete zamanında yetişemeyeceğini anlayınca çalıların arkasına geçti ve bir çiçek tarhının içine düştü.

"Aman, aman," diye inledi, akan gözlerini silerken. "Kesinlikle çok kötü durumdasın, Cecily. Yavaşça evin serin iç kısmına doğru ilerledi ve biraz su içmek için merdivenleri sendeleyerek çıktı, ardından mide bulantısı hafifleyene kadar bir süre uzandı.

"Ah Cecily," diye mırıldandı, "ne yapacaksın?"

Muratha birkaç dakika sonra odasını toplamak için geldi, sonra da Cecily'nin yapılmamış yatağında uzandığını görünce şaşkınlıkla durdu.

"Hasta mısın, *bwana*?"

"Korkarım olabilirim, evet," diye itiraf etti, yalan söylemeye devam edemeyecek kadar kötü hissediyordu.

"Belki sıtma. Muratha bir yığın taze çarşafı yere bıraktı ve Cecily'ye doğru yürüdü. Alnına dokunmak için soğuk bir avuç içi uzattı ve hemen geri çekti.

'Sıcak yok, *bwana*, yani tamam. Doktor çağıracağız, değil mi?' 'Hayır, henüz değil. Belki yarın, eğer iyileşmezsem.

"Tamam, sen dinlen. Muratha başını salladı ve odadan çıktı.

Cecily uyuyakaldı ve öğle yemeği vakti geldiğinde kalkıp biraz çorba ve biraz ekmek yiyecek kadar iyi hissediyordu. Kütüphaneden başka bir kitap seçen ve öğle yemeğini getirmediği için rahatlayan Cecily, şezlongda her zamanki yerini aldı.

çınar ağacı. Birkaç dakika sonra, vaftiz annesinin çınlayan kahkahasını duydu, Kaptan Tarquin terasta belirmişti Price ve Aleeki arkadan geliyordu.

"Ben geldim, sevgilim!" diye bağırdı çimenlerin üzerinden, gözleri Cecily. 'Seni bu kadar uzun süre yalnız bıraktığım için beni affet, ama geri döndük.

değil mi Tarquin?

"Öyleyiz aşkım, evet," dedi Tarquin ona sevgiyle gülümserken.

"Gel de sarıl bana Cecily. Kiki kollarını ardına kadar açtı ve Cecily kollarının arasına girdi. "Vay canına, biraz bitkin görünüyorsun. Sen de mi

Oldukça iyi misin?

"Sanırım bir tür virüs kapmışım, ama şimdi daha iyiyim.

'Hizmetçilerden birine söyleseydiniz koşarak eve gelir ve Dr. Boyle'u çağırırdım. Aleeki, kutlamak için şampanya içelim! Tarquin'in birkaç günlük izni var.

"Biraz temiz hava almak için şehre ineceğim.

Ancak o zaman kafama dank etti - Kiki yukarı bakıyordu Kendisinden on ya da on beş yaş daha genç olması *gereken* Tarquin'e hayranlıkla bakıyordu.

On dakika sonra masanın etrafında oturuyorlardı. Kiki sigara içip Tarquin'le şampanya yudumlarırken Cecily çaya sıkı sıkıya bağlıydı. Kiki, Cecily'nin artık kötü şöhretli Muthaiga Kulübü olarak düşündüğü yerdeki şamataları ve bir polo maçında yaşadıkları eğlenceyi anlattı.

Ben de senin sağlığın için endişeleniyordum, oysa sen genç İngiliz'inle aşk yuvası kuruyordun.

Cecily kendi kendine, *Nairobi'de memurluk yapıyor ve hayatını yaşıyor,* diye düşünürken birden midesi tekrar bulandı. Yediği küçük dilim pastadan mı yoksa vaftiz annesinin bencil davranışlarından mı kaynaklandığını bilmiyordu. "Affedersin Kiki, Tarquin, kendimi hâlâ pek iyi hissetmiyorum. Ben gidiyorum.

gidip odamda dinlenmek
istiyorum.

"Elbette," diye yanıtladı Tarquin. "Dr. Boyle'u aramamızı istersen bize haber ver, olur mu?"

Üst katta, altında devam eden sohbetin uğultusuyla uzandı. Her ne kadar Kiki'nin bunu kabul etmemesi için hiçbir neden olmasa da Başka bir erkeğin kollarında rahatlamak - ne de olsa hiçbir bağlılığı olmayan dul bir kadındı - Cecily, Kiki'nin nasıl olduğunu düşünmeden edemiyordu.

Yılbaşı gecesi onu Tarquin'le tanıştırmıştı. Cecily, dans pistinde Tarquin'in kollarında geçirdiği o değerli dakikalarda, bu yakışıklı ve çekici İngiliz'in kendisinde gözü olup olmadığını merak etmişti. Ama hayır; Tarquin'in çoktan Kiki'nin sevgilisi olduğu neredeyse kesindi.

Vaftiz kızını sosyal utançtan korumak için o gece bir iyilik olarak gönderilen sevgili.

Jack, Julius ve Tarquin. ..birkaç hafta içinde, Cecily'nin özgüveninin yok denecek kadar azalmasında hepsinin payı vardı. New York, İngiltere, Kenya. Aman Tanrım! Dünyanın her yerinde başarısız bir kadındı. Woodhead Hall'dan ayrılmadan hemen önce Julius'a vermesi için Kenya'daki adresini Doris'e bıraktığı için kendinden daha da nefret ediyordu.

"Çok zavallısın Cecily," diye mırıldandı sefilce. *Her gün hizmetçilere İngiltere'den bana mektup gelip gelmediğini sorduğum için daha da zavallıyım*, diye düşündü.

Cecily huzursuzca yataktan yuvarlandı ve pencereye doğru yürüdü, şimdi şık çizgili bir mayo giymiş olan Kiki'nin, yanık tenli ve beyaz tenli Tarquin ile el ele göle doğru yürüdüğünü görmek için tam zamanında. esnek fiziği bir çift mayoyla sergileniyordu.

Onların suya atlayışlarını, birlikte gülüşmelerini, sonra Tarquin'in Kiki'yi kollarına alışı ve Cecily'nin ancak çok ayrıntılı olarak tanımlayabileceği bir şekilde öpüşünü izledi. Aklına Bill Forsythe ve onun insanlardan hoşlanmadığını iddia etmesi geldi.

Ve kendisinin de onunla birlikte olup olmadığını merak etti.

Neyse ki, sonraki birkaç gün içinde Cecily'nin hastalığı azaldı. Tarafından Sabahları her zamanki sert kahvesini keserek, biraz ekmek ve mısır gevreği yiyebileceğini fark etti. Her türlü alkol yasaktı.

Bu durum Kiki'yi son derece rahatsız etmiş görünüyordu.

"Tanrım, ben gittiğimden beri yaşama sevincini kaybettiğin kesin. Lütfen bir yudum denemez misin? Aleeki bir martini uzatırken Kiki bilmem kaçınıcı kez aynı şeyi söyledi.

"Kiki, hayatım, zavallı kızı rahat bırak, olur mu? Tarquin söyledi, Cecily'ye özür dileyen bir bakış attı. "Belli ki hâlâ hastalığını atlatmaya çalışıyor.

Cecily, Kiki'yi yumuşattığı için Tarquin'e minnettar olsa da, elinden geldiğince onların yolundan uzak durdu, ki bu gerçekten de oldukça kolaydı,

Öğle yemeğine kadar nadiren kalktıkları için, öğleden sonra uykusu için üst kata çıkmadan önce onlarla verandada kısa bir süre buluşurdu. Yatak odasındaki pencere kenarı onun evdeki en sevdiği yer haline gelmişti. Üzerinde kıvrılmış otururken, pencereden gelen serin esintiyle Dışarıdaki sıcaklığı hafifleten tepe vantilatörü, gölün içindeki ve çevresindeki vahşi yaşamın geliş gidişlerini incelemek için dürbün kullanıyordu.

Bugün, kafasında isimlerini belirlediği su aygırı sürüsü, her zamanki gibi öğleden sonra uykusuna yatmış, yan yana uzanmışlardı. Etraflarında, küçük boynuzlu antiloplar gölün kenarındaki yoğun nilüferleri kemiriyor, yanlarında horlayan devasa yaratıklar tarafından hiç rahatsız edilmiyorlardı. Suyun daha da ötesinde, ölü ağaçların gövdeleri gökyüzüne doğru uzanıyor ve Küçük yalıçapkınlarından ağır pelikanlara kadar her tür kuş için uygun tünekler.

"Burada oturup bunu izlerken nasıl bu kadar hüznü hissedebiliyorum? Cecily kendini azarlardı. 'Mamie burada olsaydı, dışarıda, gölde yüzüyor, kayıkla kürek çekiyor, *yaşıyor olurdu!* 'Moralin bozuk," derdi ve ...' Kız kardeşini ve yeni doğmuş bebeğini çok uzaklarda düşünmek, onu umutsuzca olumlu düşünceler aramaya itti.

geldikleri kadar hızlı bir şekilde zihinsel kavrayışından uzaklaştılar.

Kapısı sert bir şekilde çalındı ve Muratha ortaya çıktı, Birkaç gün sonra Katherine ve Bobby'nin düğününde giyeceği yeşil ipek elbiseyi kucaklıyordu.

Muratha elbiseyi dikkatle dolaba asarken, "Çok güzel, *bwana*," dedi. "Yarın bavulu hazırlayacağız, değil mi?

"Evet, teşekkürler Muratha.

'Nairobi'yi hiç görmedim, büyük şehir,' dedi Muratha. "Şanslısın. Banyo yapıyorum, değil mi?"

Cecily daha cevap veremedi Muratha ortadan kayboldu ve Cecily'yi kendi içinde debelenmeyi bırakmadığı için kendini daha fazla azarlamak zorunda bıraktı.

su aygırlarından biri gibi kendi sefaletini. Muratha'nın onunla anında hayatlarını değiştireceğini biliyordu.

Aynaya doğru yürüdü ve kendi yansımasına baktı. 'Bu düğüne gideceksin ve çok eğleneceksin. beni duyuyor musun?' Bununla birlikte Cecily arkasını döndü ve

banyo için.

'Sana Kulüp'teki her zamanki odamı verdiklerinden emin ol, olur mu? Bahçeye bakıyor, yola değil,' dedi Kiki, Cecily arabaya tırmanırken. Bugatti'nin arkasında. "Onlara haber vermek için önceden aradın, değil mi? Kiki yanında duran Aleeki'ye döndü.

"Evet, *memsahib*.

"Alice'e ve orada benden nefret etmeyen herkese en içten sevgilerimi ilet," dedi Kiki Cecily'ye, sert bir kıkırdamaya zorlayarak. Davet edilmediği için incindiği her halinden belliydi.

düğün. "Ve çok iyi eğlen, tamam mı?"

"Eğleneceğim, söz veriyorum," diye kabul etti Cecily.

"Bu arada biz de burada kendi partimizi vereceğiz, değil mi Tarquers?"

Tarquin yaklaşıp Kiki'yi esmer başının üstünden öperken, "Kesinlikle yapacağız, sevgilim," dedi. "Hoşça kal Cecily ve haki giysiler içinde karşılaştığın adamlara yarın sabah onları halletmek için döneceğimi söyle.

"Söyleyeceğim. Güle güle. Cecily sevinçle el salladı ve Bugatti'nin sorunsuz bir şekilde yoldan çekilmesiyle rahat bir nefes aldı.

Göl boyunca Nairobi'ye doğru ilerlerken, düğüne tek başına gidip bir yabancılar deniziyle karşılaşacağı için endişeli olsa da, heyecanlandığını da hissetti. Mundui House'da haftalarca tek başına kaldıktan sonra, bir ortamda bulunmak onu neşelendirebilirdi. hareketli bir şehir. Hakkında çok şey duyduğu Muthaiga Kulübü'nü kendi gözleriyle görmek de ilgisini çekmişti. Yansımasına son bir kez Yola çıkmadan önce aynaya bir göz attı ve zümrüt yeşili ipek elbisesinin yanı sıra kolalı bir fiyonk şeklinde beyaz saten bantlı uyumlu bir şapkayla en azından prezentabl görüldüğünü düşündü. Uzun beyaz saten eldivenlerini çıkarıp yanındaki deri koltuğun üzerine koydu ve yolculuk ilerledikçe, Woodhead Hall'daki akşam yemeğinde giydiğinden bu yana son derece daralmış gibi görünen elbisesini çıkarabilmeyi diledi.

'Ne bekliyorsun Cecily? Safari dışında odandan neredeyse hiç çıkmadın,' diye mırıldandı ve Mundui House'a döndüğünde her sabah göle gireceğine dair kendi kendine söz verdi.

Şehre yaklaştıklarında Cecily hevesle camdan dışarı baktı, ama sadece solunda Nairobi'nin merkezindeki binaları görebildi, yol boyunca gelişigüzel inşa edilmiş sonsuz barakaların arasına serpiştirilmişti.

Makena Bugatti'yi tozlu ana yoldan çıkarırken, "Manhattan olmadığı çok açık," diye kıkırdadı. Bir dizi kapının önünde durdu. Görevli güvenlik görevlisiyle konuşmak için başını uzattı. Kapılar açıldı ve Cecily'ye bir İngiliz park alanını hatırlatan meşe, kestane ve ateş ağaçlarıyla dikilmiş bozulmamış yeşil çimlerin yanından geçtiler. Kırmızı kiremitli şık bir çatısı olan iki katlı somon pembesi bir binanın önünde durdular.

beyaz panjurlar. Palmiye ağaçları ve düzgün çitler duvarları kaplıyor, küçük Dor sütunları da girişi süslüyordu. Cecily daha önce hiç Kenya'da kendi nezaketinde daha ısrarcı görünen bir bina. Arabadan indi ve çift cepheli kapıda Aleeki'nin genç versiyonuna benzeyen bir adam tarafından karşılandı.

'İyi günler, *memsahib*. Adınızı öğrenebilir miyim?" "Ben Cecily Huntley-Morgan, efendim.

"Bay ve Bayan Sinclair'in düğünü için mi buradasınız?

"Evet," dedi Cecily, adam dolmakalemiyle uzun bir isim listesini tararken.

"Bayan Sinclair sizi çoktan içeri aldı. Ali! Adam gölgeli içeriye döndü ve parmaklarını şıklattı. Bir hizmetçi belirdi hemen onun yanında. "Lütfen Bayan Huntley-Morgan'ı odasına götürün.

Ali çantalarını Makena'dan aldı, Makena da onu selamladıktan sonra Bugatti'ye geri adım attı. Kadın, ahşap zeminli resepsiyon alanından geçip birkaç dar yol boyunca adamı takip ederken Cecily koridorlarda dolaşırken binanın içinde bir yerlerden gelen seslerin uğultusunu duymaya başlamıştı bile.

'Buyurun, *memsahib*. On numaralı oda,' dedi Ali.

Cecily tek kişilik dar bir yatak, üzerinde lavabosu olan bir şifonyer ve bir dolap bulunan sade bir hücreye girdi.

köşeye sıkışmış ters dönmüş bir tabutu andırıyordu.

"Tamam mı, *memsahib*?

"Mükemmel, teşekkür ederim.

Ali kapıyı usulca arkasından kapatıp çıkarken, kadın başını salladı Muthaiga Club'ın Waldorf Astoria'nın Kenya versiyonu olduğunu hayal etmişti. Umursadığından değil - sadece gece boyunca başını koyabileceği bir yerdi - ama Kiki'nin böyle bir odada uyuduğunu hayal bile edemiyordu.

Aynada şapkasını yeniden düzeltiyor, sonra da rujunu sürdükten sonra Cecily kendisini dışarı çıkaracak olan kapıyı inceledi. parti. Derin bir nefes alarak kapıyı açtı ve koridorda hangi yöne döneceği konusunda hiçbir fikri olmadığı için kalabalığın uğultusunu takip etmeye karar verdi. Sonunda kendini ıssız bir yemek salonunda buldu; masalar krem rengi güller ve çelenklerle donatılmıştı.

Gümüş çatal bıçak takımları parıl parıl parlıyordu. Masalar bir verandaya akıyordu, verandanın ötesinde ise büyük bir misafir kalabalığı yudumluyordu.

Şampanya. Kendisini egzotik cennet kuşlarıyla dolu güzel bir bahçede yürüyormuş gibi hissetti. En azından kadınlar böyleydi, diye düşündü, çünkü hepsi farklı kıyafetler giymiş gibiydi.

Rengârenk ipekler ve mücevherler akşamüstü güneşinde parıldıyordu. Erkekler ise beyaz kravatlarıyla bir penguen sürüsüne benziyorlardı. ve kuyrukları. Kalabalığın diğer tarafında ortaya çıktı ve şunları gördü Bobby ve Katherine, cömert vücudunu saran ve krem rengi çıplak omuzlarını ortaya çıkaran sade ama güzel bir dantel elbise giymişti. Güzel kızıl saçlarını fildişi güller süslüyordu ve Cecily onun mutluluğun resmi gibi görüldüğünü düşünerek gülümsedi.

"Şampanya, madam?" diye sordu yoldan geçen bir garson.

"Suyunuz var mı? Cecily işini şansa bırakmıyordu; çalılıkların arasında, o güzeller güzelinin arasında kusmayacaktı. yerel toplum.

"Cecily, hayatım! Önünde bir flaş patlarken Katherine ona el salladı.

"Birkaç fotoğraf daha çektikten sonra seni herkesle tanıştırmaya geleceğim.

"Sorun değil!" diye bağırdı ve beklerken gözlerini kalabalığın üzerinde gezdirmekle yetindi. İşte Alice, uzun bir elbise giymişti, boncuklu safir elbisesi çok ince vücudunu sıyrıyordu. Ve Idina (en son Mundui Evi'nde göle doğru çıplak koşarken görmüştü) mor ipek bir elbise ve ona uygun bir türbanla tamamen giyinikti.

Kadınların arasında sarı saçlı ve mavi gözlü, uzun boylu, nazik bir adam duruyordu. Uzaktan bakıldığında ona Jack'i anımsatıyordu - ya da en azından rengini -. Yaşlı bir adama göre son derece Yakışıklıydı ve iki kadın onun her sözüne asılıyor gibiydi.

'Sevgili Cecily! Geldiğin için çok teşekkür ederim. Katherine, Bobby'yi de yanında sürükleyerek onun yanına gelmişti.

"Çok güzel görünüyorsun, Katherine.

"Öyle, değil mi? Bobby kolunu yeni karısının omzuna doladı ve onu başının üstünden öptü.

Katherine sol elini uzattı ve evlilik parmağını gösterdi. "Bak Cecily, gerçekten oldu. Onu uzaktan sevdiğim onca yıldan sonra hayalim gerçek oldu.

Cecily, "İkiniz adına da çok mutluyum," dedi ve bunu içtenlikle söyledi. Eğer bu gerçek bir aşk eşleşmesi değilse, o zaman ne olduğunu bilmiyordu. "Dünkü tören nasıldı?

"Bundan ne kadar farklı olabilirse o kadar farklı," dedi Katherine.

"Pamuklu bir elbise giydin ve babamın tüm Kikuyuları tören kıyafetleriyle geldiler - hiç bu kadar abartılı mücevherler görmemişsinizdir! Aslında oldukça mükemmeldi ve ayinin sonunda şarkılarını söylediler. bizim için geleneksel düğün şarkısı.

Bobby gülümseyerek araya girdi: "Ki ben bu şarkıyı "Amazing Grace "den çok daha fazla sevdim.

"Baban burada mı?

'Hayır, seyahat etmek için çok uzak olduğunu söyledi ve bildiğiniz gibi bu tür etkinlikler onun pek hoşuna gitmez. Şimdi benimle gelin ve sizi henüz tanışmadığınız Vadi'nin geri kalanıyla tanıştırayım,' diye gülümsedi Katherine.

En az yirmi kişinin elini sıktığı sırada Cecily herkesin adını unutmuştu. Şu Lord, bu Kont ve Bubbles, Flossy ve Tattie gibi isimleri olan kadınlar vardı.

"Ve tabii ki bugün hasta yatağından sendeleyerek kalkıp buraya gelen sevgili Alice'i de tanıyorsun," dedi Katherine, onu başka bir çembere yönlendirerek. "Cecily'yi hatırlıyorsun, değil mi Alice?"

'Elbette hatırlıyorum. Çok güzel görünüyorsun Cecily. Öyle değil mi, Joss?'

Cecily, Alice'in daha önce fark ettiği yakışıklı sarışın adama hayranlıkla bakmasını izledi. Atmacaya benzeyen gözleri önce yüzüne odaklandı, sonra sanki değerini ölçüyormuş gibi vücudunda bir aşağı bir yukarı gezindi.

"Gerçekten de," dedi zengin bir İngiliz tonuyla. "Peki siz kimsiniz?"

"Kiki Preston'ın vaftiz kızı, tabii ki! Idina, Joss'un diğer tarafından konuştu. Idina, "Orman davulcularının saflarımıza katılan en yeni -ve en genç- kişinin tam istatistiklerini size daha önce bildirmemiş olmalarına şaşırdım," dedi. 'Cecily, sevgilim, Erroll Kontu Josslyn Hay ile tanış - eski kocam.

Demek Katherine'in bana bahsettiği adam bu. Joss onun elini tutup öpmek için dudaklarına götürürken Cecily düşündü.

"Memnun oldum, Cecily. Demek Mundui House'da kalıyorsun?"

"Evet, öyleyim," diye kekelemeyi başardı Cecily. Çünkü, aralarındaki Yaş farkı olsa da Priscilla'nın dediği gibi o gerçekten de bir 'hayalperestti'. 'Artık Cin Sarayı'nda yaşamıyor olmam çok büyük bir utanç.

ya da seni davet edebilirdim - ve vaftiz anneni, tabii ki

Tabii ki öğle ya da akşam yemeğine gelmek için. Ne yazık ki karım Molly çok hasta ve hastaneye yakın olmamız gerekiyor.

"Bunu duyduğuma çok üzüldüm," dedi Cecily, kendine rağmen gözlerini onun bakışlarından ayıramadan.

"Kenya'da uzun süre kalacak mısınız?" diye sordu ona.

"Şey, ben-

"Gel Cecily, tanışacağın daha bir sürü arkadaşım var ve Joss'un bütün akşam seni tekeline almasına izin veremem. Katherine onun kolunu sıkıca tuttu ve az çok kurbağa yürüyüşüyle onu uzaklaştırdı. Cecily bir türlü

Kendini tutamayıp son bir kez geriye doğru baktı ve gözlerinin hâlâ onun üzerinde olduğunu gördü.

'Dürüst olmak gerekirse Cecily, Joss'un cazibesine karşı dayanıklı olmanı bekliyordum. Şu haline bak, mükemmel bir enkaz! Katherine gözlerini devirdi. 'I

Kadınlara ne yapıyor bilmiyorum ama onun yanındayken hepsinin dizlerinin bağı çözülüyor. Onun için biraz fazla yaşlı.

Yine de sen.' Katherine garsonun Cecily için bulduğu bir bardak suya uzandı. 'Bunu iç ve aklını başına topla. Tanrı aşkına, o otuz yedi yaşında!

"Senin Bobby ile aynı yaşta! Cecily sesini buldu. 'Her neyse, herkesin onun hakkında ne demek istediğini anlıyorum. Yıkıcı derecede yakışıklı ve çok çekici.

"Sevgilim," diye söze karıştı Alice. 'Seni bir dakikalığına çalabilir miyim? Mutfak, yemekler arasında ne kadar ara vermek istediğinizi bilmek istiyor.

'Üzgünüm Cecily, hemen dönerim. Ben yokken uslu dur," diye seslendi Katherine, Alice'i kalabalığın içinden takip ederken.

Cecily suyunu yudumladı ve ipek şapkasının tepesine vuran güneşin sıcaklığını hissederek, muhteşem pembe çiçeklerle kaplı büyük bir çalının gölgesine adım attı.

"Harika, değil mi?" diye bir ses geldi çalıların derinliklerinden. 'Onlar hibiskus, biliyorsun. Bir bahçe dikecek vaktim olsaydı, her yerde onlardan yetiştirirdim diye düşünürüm hep.

Bill onun yanında belirdi, resmi kıyafeti içinde kendinden çok farklı görünüyordu.

"Sürünerek geldiğim için özür dilerim - dürüst olmak gerekirse sadece sessizce rahatlıyordum.

"Anlıyorum," dedi Cecily, yanaklarının kızardığını hissederek ve Bill'in onu şok etmekten zevk alıp almadığını merak ederek.

"Söylememe izin verirsiniz, oldukça iyi temizlenmişsiniz. Bill onun elbisesini gösterdi. "Sen de öyle," diye karşılık verdi.

"Bir aslanın kahvaltısı olmayı kıl payı kaçırmanın şokunu atlattın mı?

"Atlattım, evet. Ve beni kurtardığınız için tekrar teşekkür ederim. "Benim için zevkti, madam.

Her ikisi de kalabalığa bakarken konuşmaya bir ara verildi.

"Bana Nakuru Gölü'ndeki flamingoları hatırlatıyorlar, Dedikodu yapmak için bir araya geliyorlar, sonra da içki ve yemekle doymuş bir halde tepelerdeki yuvalarına geri dönüyorlar,' dedi Bill.

'Benim değil

Tahmin edebileceğiniz gibi, Katherine'i çok severim.

Bu yüzden hayatımın alışkanlığını kırmam, küçümsememi bastırmam ve benimle gelmem gerektiğini düşündüm. En azından bir saat kadar.

"Nygasi'yi bugün yanında getirmedin mi?"

"Aslına bakarsanız, getirdim. Kamyoneti koruyor, hızlı bir çıkış yapmaya hazır.

"O zaman onu içeri davet etmediniz?"

"Keşke edebilseydim, Bayan Huntley-Morgan, keşke edebilseydim. Burada üyeler için katı bir siyah giremez politikası var. Sizce de bu biraz saçma değil mi? Burada çalıştıkları ve burada onlardan yüz bin kat daha fazla olduğu gerçeği göz önüne alındığında bir ülke. Sömürgecilik, ha? Bu küstahlığı nereden alıyor acaba?"

'Sizin İngiliz Kraliçeniz Victoria'nın da

"Gerçekten de öyle olabilir. Bill ona baktı. 'Seni bir kadın olarak Tarih meraklısı olduğumu söylemeliyim.

"Vassar'da bu konuda uzmanlaştım," dedi Cecily ve ilk kez zihinsel olarak babasına bunun Ekonomi'den çok daha yararlı bir çalışma olacağını önerdiği için teşekkür etti.

"Öyle mi? Bu da bir şey değil mi? Bill garsondan bir kadeh şampanya almak için elini uzattı. "Eğitiminizle ne yapmayı planladığınızı sorabilir miyim?"

"Pek bir şey değil," diye omuz silkti Cecily. "Kadınlar bilgileriyle ne yapabilir ki?"

"Siz de az önce tüm bunların - Britanya İmparatorluğu'nun - bir kadın tarafından yaratıldığına işaret ettiniz," diye karşı çıktı.

'Ne yazık ki ben bir imparatoriçe değilim. Ve ben de öyle olmak istemiyorum. "Peki, size şunu söyleyeyim, şu anda önünüzde - en azından kendi zihinlerinde. Ve bazı imparatorlar da. Ama küçük bir havuzda büyük bir balık olmak kolaydır, yeter ki etraflarında ikinci sırada yer almaya hazır küçük balıklar - bu senin için küçük balık demek, canım - yüzsün. Mesela şuraya bakın.' Bill Joss Erroll'u işaret etti, iki yanında Idina ve Alice vardı. "Hepsi paylaşmayı öğrenmek zorunda kaldı, ne demek istediğimi anlıyorsanız.

"Evet, sanırım anlıyorum.

'O halde, yılın en büyük sosyal etkinliğinde sizi tutmamalıyım. Gerçi bundan sonra daha çok olacağından şüpheliyim. Almanya'nın Prag'ı işgal ettiğini duydum. Başka bir dünya savaşının eşiğindeyiz. Yerinde olsaydım, Amerika'ya, evime kaçırdım. çok geç olmadan.'

"Aman Tanrım! Cecily dehşet içinde Bill'e baktı. "Bunu ne zaman duydun?"

"Joss Erroll benim bir arkadaşım ve aslında beni buraya gelip Afrika'ya yerleşmeye ikna eden de o oldu. Bana daha önce sır olarak söyledi. Kendisi Merkezi İnsan Gücü Komitesi'nin Müdür Yardımcısı ve askeri ve sivil personelin dağılımını planlamaktan sorumlu. Elbette gizlilik yemini ettim - özel günlerinde mutlu çiftte tek kelime edilmesini istemiyor, ama Korkarım tüm bahisler kapandı. Chamberlain'in "zamanımız için barış" deklarasyonu tam anlamıyla bozguna uğradı. Bu yüzden, burada yüzümü gösterdikten sonra, iznimi alıp çiftliğime döneceğim ve İngiliz ordusunun gelecek savaş çabaları için kaç baş sığıra el koyacağını hesaplayacağım, çünkü savaşın yolda olduğundan hiç olmadığım kadar eminim. İyi geceler, Cecily.'

Bill ona küçük bir selam verdikten sonra geldiği yoldan, ebegümeci çitlerinin arasından ayrıldı.

Bir saat sonraki akşam yemeğinde Cecily neredeyse hiçbir şey yiyemediğini fark etti. Doğu Afrika'daki Shell Petrol Şirketi'ni yöneten Percy adında bir adamın yanındaki masaya oturtulmuştu. Diğer tarafında ise

birkaç yıl öncesine kadar Kenya Genel Valisi olan Sir Joseph Somebody idi. Bill'in ona gizlilik içinde anlattıklarının bir şekilde yayıldığı belliydi, çünkü birkaç dakika süren kibar formalitelerden sonra iki adam Cecily'nin başının üzerinden kısık sesle konuşmaya başladılar. En azından Joss Erroll karşısında oturuyordu.

Bu yüzden onu görmezden gelirken bakacak hoş bir şeyi vardı, ama Shell Oil'in sahibi Percy'nin karısı olarak tanıtılan komşusu Phyllis'ten büyülenmiş gibiydi. Normalde değil

Diğer kadınların görünüşleri hakkında kaba davranmaya eğilimli olan Cecily, ilahi Joss'un bu kadını neden böyle bulduğunu merak etmekten kendini alamadı.

Büyüleyiciydi. Elleri sürekli kızın vücudunun çeşitli yerlerinde geziniyordu ama kız gerçekten de oldukça sade ve çelimsizdi.

"Nasılsın hayatım?"

Daha genç bir kadın - ya da en azından konukların çoğundan daha genç - grup çalmaya başladığında ve masalarının yarısı dans pistine giderken ona döndü.

Cecily, "Oh, iyiyim, teşekkür ederim," diye yalan söyledi.

"Ben Ethnie Boyle, William'la evliyim; belki duymuşsunuzdur, kendisi yerel bir doktor.

'Evet, tabii ki. Alice'e bakıyor, değil mi?'

'Bakmaya çalışıyor, evet, ama eminim biliyorsunuzdur, ona bakmak oldukça zor. Oturabilir miyim? Ethnie Shell Oil adamının boşalttığı koltuğu işaret etti.

"Elbette.

'Katherine bu gece sana göz kulak olmamı söyledi. Bu kalabalıkla yüzleşmek çok zor olabilir, özellikle de insan yalnızken.

"Evet, herkesin kim olduğunu hatırlamak için elimden geleni yapıyorum ama ..." "Çok kafa karıştırıcı olabilir, özellikle de çoğumuz

Evlenmişler,' diye kıkırdadı. 'Vaftiz annen nasıl? Onu birkaç gün önce burada gördüm ve her zamanki gibi neşeli görünüyordu. O bir Öyle ya da böyle çok kötü zamanlar geçirdi. "Evet, öyle.

Belki de gecenin bunaltıcı sıcağından ya da Cecily'nin mutlu çiftin şerefine içtiği küçük kadeh şampanyadan kaynaklanıyordu. Çekoslovakya'yla ilgili korkunç haberlerden bahsetti ama kendini son derece kötü hissediyordu. Başı dönerken, bir yelpaze çıkarmak için çantasına uzandı.

"İyi misin canım?"

'Evet, sadece hava çok sıcak ve ...'

'Seni içeri alalım, olur mu? William,' diye seslendi Ethnie

'Bu Kiki'nin vaftiz kızı Cecily ve sıcaktan bunalıyor. Bana yardım eder misin, hayatım?'

Cecily'nin aşağılanması karşısında karı koca ona sandalyesinden kalkması için yardım etti ve nispeten serin olan salona doğru yürürken ona destek oldular.

Salon. Deri bir koltuğa oturttuklarında ve Dr. Boyle ona bir bardak su getirdiğinde tavandaki vantilatör Cecily'nin üzerinde serin bir esinti estiriyordu.

Herhalde çok fazla içki içtiğimi düşünüyorlar, diye düşündü Cecily utanç içinde Ethnie onu yelpazelerken ve Dr. Boyle ona yudum yudum su içirirken.

"Biraz daha iyi hissediyor musun canım?"

diye sordu. "Biraz, evet. Sorun için çok özür dilerim.

'Saçmalama, bu gayet anlaşılabilir bir durum. Şimdi, bu gece burada mı kalacaksın yoksa seni eve götürmesi için bir şoför çağıralım mı?

"Burada kalacağım.

Dr. Boyle parmaklarını kadının bileğinden çekerken, "Nabızınız şimdi biraz sakinleşti," dedi. "Ve eminim iyi bir gece uykusu Bu gürültüde mümkünse, uyku sizi çözecektir. Grup "Ain't She Sweet "i söylerken gülümsedi. 'Karımı yalnız bırakayım Seni odana götüreceğim ve yarın sabah seni ziyaret edeceğim.

Ethnie elinde oda anahtarıyla yanında belirdiğinde, "Eminim gerek yoktur," dedi. Cecily'nin ayağa kalkmasına yardım etti ve Yemek odasından yavaşça çıktılar, koridorda ilerledikçe müzik ve kahkaha sesleri yavaş yavaş azalıyordu.

"Son zamanlarda başka baş dönmesi vakaları yaşadınız mı? Ethnie sordu. Cecily yalan söyleyemeyecek kadar hasta ve perişan hissediyordu.

"Birkaç tane, evet, ama eminim sadece sıcaktır.

'Peki, kocam sabah geri gelecek, sadece iki kez- Kontrol et. Tedbirli olmak üzmekten iyidir, değil mi? Şimdi, iyi geceler, Cecily canım,' dedi yatak odasının kapısının önünde durduklarında ve Ethnie açtı.

"İyi geceler ve nezaketiniz için çok teşekkür ederim.

Yatağına oturup elbisesinin fermuarını indiren Cecily rahat bir nefes aldı ve o akşam ilk kez nefes alabildiğini hissetti. Geceliğini giydikten sonra çarşafın altına uzandı ve gözlerini kapattı. Grup gece boyunca çalmaya devam etse de Cecily yerinden kıpırdamadı.

Kapının çalınmasıyla uyandı. Büyük bir çabayla kendine geldi.

"Kim var orada?"

"Ben Dr. Boyle. İçeri girebilir miyim?"

Cecily daha cevap vermeden kapı açıldı ve Dr. Boyle elinde tıbbi çantasıyla içeri girdi.

"Günaydın Cecily. Daha iyi hissediyor musun?" "İyi uyudum, teşekkür ederim.

"Çok iyi. En iyi tedavi, uyku. Şimdi, gitmeden önce uğrayıp size bir bakayım dedim.

"Dürüst olmak gerekirse, Doktor, ben iyiyim ve-

"Birkaç dakika önce Yüzbaşı Tarquin Price'ı gördüm - çünkü Hitler haberinden sonra Gentlemen's Bar'da bir toplantı vardı. Dün geceki partide sizi görüp görmediğimi sordu, ben de gördüğümü ve kendinizi iyi hissetmediğinizi söyledim. Yüzbaşı Price bunun rahatsızlığı bir süredir devam ediyor. Sana bir bakalım, olur mu?"

Cecily utanç dolu bir iç çekişle kendini dürtülmeye, dürtüklenmeye ve bitmek bilmeyen sorulara cevap vermeye teslim etti. Dr. Boyle stetoskopunu kulağından çıkardı ve ona baktı.

"Canım, evli misin?"

"Hayır, Noel'e kadar nişanlıydım ama ayrıldık. "Noel'den önce mi dediniz?"

"Evet.

"Peki son aylığınızı ne zaman aldınız?"

"Neden, ben ... Cecily yüzünün kızardığını hissetti. Hayatında bir kez olsun bir erkeğe *bunlardan bahsetmemişti*. "Emin değilim.

"Geçmiş düşünmeye çalış.

Zaten hiçbir zaman "düzenli" olmamış olan Cecily öyle yaptı.

"Sanırım buraya gelmek için yola çıkmadan hemen önceydi.

"Peki bu ne kadar önceydi?"

"Ocak ayının son haftasıydı. Yani benim ... aylığım yaklaşık iki hafta önceydi.

"Ve işte kendimizi Mart'ın on altısında bulduk. Cecily canım' - Dr. Boyle onun eline uzandı - 'belirtilerinize bakarak ve karnınızı iyice hissederek, normalde hamile olduğunuzdan oldukça emin olabilirdim.

"Ne bekliyorum? Cecily gözlerini dikmiş ona bakıyordu.

"Bir bebek. Dr. Boyle ona alaycı bir gülümseme verdi. "Ancak, genç adamla olan nişanınızın Noel'den önce bozulduğu gerçeği göz önüne alındığında, şimdi kafam karıştı. Bunu olabildiğince nazik bir şekilde ifade edeceğim.

"Hamile olma *ihtimaliniz* var mı?

"Aman Tanrım... Cecily ellerini yüzüne götürdü, şok tüm vücudunda yankılanıyordu ve yatarken bayılıp bayılmayacağını merak ediyordu.

'Canım, sana neden ve niçinlerini sormak benim işim değil, ama birkaç aylık hamile olduğun gerçeği üzerine kariyerimi riske atabilirim. Bu haberin senin için büyük bir şok olduğunu görebiliyorum.

"Evet," diye fısıldadı Cecily, elleri hala yüzündeydi, doktorun gözleriyle karşılaşamayacak kadar dehşete düşmüş ve utanmıştı.

"İyi haber şu ki kesinlikle hasta değilsiniz. Kaptan Price sıtma olabileceğinizden endişe ediyordu.

"Sıtma daha iyi olurdu, Doktor," diye mırıldandı Cecily. 'I Yalvarırım,' dedi, sonunda ellerini yüzünden çekip ona bakarak, 'lütfen, bundan kimseye bahsetmeyeceğine yemin eder misin?

"Hasta-doktor gizliliği garanti altındadır, canım. Ancak, şu anki durumunuzu birine anlatmanızın önemli olduğunu düşünüyorum. sağlık durumu.'

"Ölmeyi tercih ederim!

"Anlıyorum, ama size şunu söyleyeyim, burada yaşıyorum ve birçok hastamı tedavi ediyorum, ne beni ne de buradaki diğer insanları şok etmek mümkün değil. Vaftiz annenize söylemenizi tavsiye ederim. Bayan Preston pek çok şey olabilir ama o bir dünya kadınıdır ve iyi kalplidir.

Cecily orada sessizce yatıyordu. Yaşadığı dehşeti ve utancı hiçbir sözcük ifade edemezdi.

"Peki ya babası? Buralı olduğunu mu varsaymalıyım?"

Hayır, değil. Onunla İngiltere'de tanıştım. Ve hayır, o . . . sorumluluk almaya istekli ol. Başka biriyle nişanlı. Ben bunu ancak ... sonra öğrendim.

Cecily, Dr. Boyle'un sempatik gözlerine bakmaya zor dayanıyordu.

"Ne kadar şok olduğunuzu anlayabiliyorum," dedi Dr. Boyle sonunda, "ama siz ilk değilsiniz ve kesinlikle kendini bu çıkmazda bulan son genç bayan olmayacaksınız. Eminim bir çözüm yolu bulursunuz. çözüm; çoğu zaman öyle olur.

"Bebeğin doğmasını engellememin bir yolu var mı?

"Eğer bana kürtajı soruyorsanız, size bunun sadece yasadışı değil, aynı zamanda çok tehlikeli olduğunu söyleyebilirim. Bence kabul etmelisiniz

Bebeğinizin yaklaşık yedi ay sonra doğacağını bilin ve planlarınızı buna göre yapın. Aileniz var mı?

"Evet, New York'ta.

"O zaman belki de Amerika'ya bir an önce dönmeyi düşünmelisin, özellikle de Avrupa'da olanları göz önüne alırsak.

Cecily sessiz kaldı; beyni şoktan bulanıklaşmıştı ve gelecek için bir plan yapmak bir yana, herhangi bir şey düşünmek bile imkansızdı.

'Şimdi seni yalnız bırakayım canım, ama dediğim gibi, vaftiz annene güvenmeni kesinlikle tavsiye ederim. Ne de olsa sen burada olduğun sürece *ebeveynin konumunda* o var. Ve çok ince bir nokta koymamak gerekirse, önümüzdeki birkaç hafta içinde fark edecektir. İşte kartım. Tıbbi ya da kişisel herhangi bir yardıma ihtiyacınız olursa lütfen beni arayın.

Cecily onun kartı yatağının yanındaki komodinin üzerine koymasını izledi. Teşekkür ederim. Bunun için sana biraz borcum olmalı.

Sabahki görüşme?'

'Müessesemizden kabul edin. Ve tabii ki burada kalmaya karar verirsiniz, hamileliğiniz boyunca size bakmaktan memnuniyet duyarım. İyi günler, canım.

Cecily onun odadan çıkışını izledi. Önündeki duvara baktı, duvarda bir Maasai savaşçısının korkunç bir resmi asılıydı. Ölü bir aslanın cesedinin üzerinde duruyordu, mızrağı hayvanın yan tarafını delmişti.

Odanın sıcaklığına rağmen elleri buz gibi soğuktu. Çarşafı geri çekip geceliğini yukarı sıyıran Cecily

Geçici olarak ellerini karnına koydu. Ne hissetmesi gerekiyordu? Bilmiyordu işte. Belki Mamie'ye sorabilirdi. . .

Hayır! Hayır, hayır.

"Aman Tanrım, Tanrım... Başını iki yana sallayarak vücudunu bir top gibi kıvırdı ve daha fazla kötü haber gelmesini önlemek istercesine kapıdan uzaklaştı. "Ne yaptım ben?"

Kapısı bir kez daha çalındı ve Cecily gözyaşlarından bulanıklaşmış gözleriyle sessiz kaldı.

'Cecily, ben Kiki. İçeri girebilir miyim?

"Hayır," diye fısıldadı Cecily kendi kendine, arkasındaki kapının açıldığını ve sonra usulca tekrar kapandığını duyunca başını iki yana sallayarak.

'Ah, zavallı sevgilim, meleğim. Ne oldu?'

"Lütfen, Kiki, sana yalvarıyorum, beni yalnız bırak..."

Dr. Boyle size ne söyledi? Ölümcül mü? Kahvaltı için buraya geldiğimde onu koridorda gördüm. Şimdi gidip onu getireceğim ve kendim soracağım.'

"Hayır! Cecily dik oturup gözlerini sildi. 'Lütfen Kiki, buna hiç gerek yok. Sorunum' - Cecily zorlukla yutkundu - 'ölümcül ya da yaşamı tehdit edici değil.

"Tamam. Kiki ona doğru bir adım daha attı. "Yani sıtman yok mu?"

"Hayır.

"Ya da kolera?"

"Hayır.

Ya da kanser?"

"Hayır, Kiki. Sana söz veriyorum, Dr. Boyle hasta olmadığımı doğruladı. Lütfen benim için endişelenme, iyi olacağım.

'Elbette senin için endişeleniyorum tatlım, sen benim sevgili vaftiz kızımsın. Ve burada olduğun sürece senden ben sorumluyum. Son zamanlarda sana pek iyi bakamadım, değil mi?

Gözleri hâlâ sımsıkı kapalı olan Cecily, Kiki'nin nefesini duyabiliyor ve parfümünün kokusunu alabiliyordu.

"Peki, Dr. Boyle seni bu kadar üzecek ne söyledi?"

Cecily yine başını salladı ve sessiz kaldı. Bu da yukarıdan bir sessizlik yarattı.

Kiki bir süre durakladıktan sonra, "Demek belirtileriniz baş dönmesi ve mide bulantısı," dedi. "Yorgunlukla birlikte, değil mi?"

'Gerçekten, Kiki, kendimi çok daha iyi hissediyorum. I . . .'

Kiki Cecily'nin koluna nazik bir el koydu ve Cecily onun arkasındaki yatağa oturduğunu hissetti.

"Sana hamile olduğunu söyledi, değil mi?"

Cecily gözyaşlarının akmaması için gözlerini daha da sıkıca kapattı. Belki de ölü taklidi yaparsa Kiki çekip gidecek ve onu rahat bırakacaktı.

"Tatlım, çok büyük bir şok içinde olduğunu biliyorum ama ne var biliyor musun? Ben de senin şu anda olduğun yerdeydim. Bu çok güçlü korkutucu, ama bunu birlikte atlatmanın bir yolunu bulacağız. Beni duyuyor musun? Cecily?"

Kiki'nin onu hafifçe salladığını hissetti ve sefil bir şekilde başını salladı.

"Hadi seni buradan çıkaralım. Aleeki arabayla dışarıda. Tarquin dün gece Nairobi'ye geri çağırıldı.

Hitler ve bir ordu yüzbaşısı böyle durumlarda ne yaparsa onu yapmak için kalmak zorunda. Yani sen ve ben Mundui Evi'ne birlikte döneceğiz.

Tamam mı?"

Cecily omuz silkti, aslında öyle olmadığı halde kendini şımarık bir çocuk gibi hissediyordu.

Kiki'nin odanın içinde dolaştığını duydu.

'Hadi tatlım, günlük kıyafetlerin burada. Onları giymelisin ve sonra eve gidebiliriz.

"Çok utanıyorum, Kiki," diye inledi. 'Ya Dr. Boyle dışarıdaki bütün o insanlara söylediye? Buradaki herkes zaten biliyor olabilir.

'Sana yemin ederim ki Dr. Boyle sağduyunun ruhudur. Benim hakkımda herkese anlatabileceği bazı şeyleri hiç anlatmadı. Gelin Şimdi. Hadi seni kaldırıp giydirelim.'

Sağduyu galip geldi ve Kiki'nin yardımıyla Cecily elbiselerini giydi. bluzunu ve eteğini giydi, çantasını hazırladı ve Kiki Ali'yle konuşurken Aleeki onu kapıda karşılayıp Bugatti'ye kadar eşlik etti. Cecily kayarak Arka koltuğa oturdu, her ihtimale karşı biri camdan içeri bakmaya karar verebilirdi.

Kiki, Aleeki'yle birlikte ön tarafa binerek, "Her şey hazır, hadi gidelim," dedi.

Cecily, Mundui Evi'ne giden yolculukta uyuklayıp durdu; şok, duyularını körelten bir ilaç gibi etki ediyordu. Oraya vardıklarında, Aleeki Onu Muratha'ya teslim etti, o da merdivenlerden çıkmasına ve yatağına girmesine yardım etti.

Panjurları bağladıktan sonra Muratha gitti. Cecily bir kez daha gözlerini kapadı ve uyudu.

Cecily irkilerek uyandı ve birkaç mutlu saniye boyunca o gün daha önce neler olduğunu hatırlamadı. Sonra gerçekler gün yüzüne çıkınca yataktan kalktı, pencereye doğru yürüdü ve kepenklerden birini açarak şimdi yumuşak bir öğleden sonra güneşi olarak tanıdığı şeyi gördü. Ateş ağaçlarının arasındaki mükemmel bakımlı çimenliği aydınlatıyor. O manzaraya sırtını döndü ve yatağının ucuna oturmak için hareket etti.

"Ne yapacağım ben?" diye fısıldadı, elleri içgüdüsel olarak bir kez daha midesine gitti. Gerçekten mümkün müydü Julius'la birleşmesi, içinde minik, yavru bir hayat doğurmuş olabilir miydi? Belki de doktor yanılmıştı - içini görememişti, hamile olduğunu kanıtlayamamıştı, diye düşündü birden. Belki de bir çeşit sıtmaydı (ki bu sonsuz derecede ya da gıda zehirlenmesi ya da aslında söylediği gibi olmayan *herhangi bir şey*).

Ama Cecily, Mamie'yle konuşurken kendisinde her türlü belirtinin olduğunu fark etmişti; son bir hafta içinde göğüslerinin ağırlaştığını ve tuhaf bir şekilde karıncalandığını fark etmişti. Belinin Bu yüzden dün geceki elbisesi çok güzeldi. rahatsızdı. Bir de New York'tan ayrıldığından beri aylık yokluğu vardı, artı hastalık ...

Yatak odasının kapısına hafifçe vuruldu.

"*Bwana?* Uyanık mısın? Muratha'nın parlak gözleri kapıda belirdi.

"Evet, içeri gel.

"Seni giydireyim, sonra da hanımınla çay içmek için aşağıya in, tamam mı?

"Kendim giyinebilirim, teşekkür ederim. Kiki'ye on beş dakika içinde aşağıda olacağımı söyle. Cecily artık birilerinin onu görmesi konusunda paranoyaklaşmıştı. gelişmekte olan vücudu.

Kiki onu salonda bekliyordu; cilalı ahşap zeminli, sanat eserleri ve Cecily'nin bir türlü göremediği şöminenin önüne yerleştirilmiş rahat koltuklarla dolu yüksek bir mekân.

İhtiyaç duyulduğunu hayal etti.

"İçeri gel tatlım ve kapıyı arkandan kapat," dedi Kiki koltuklardan birinden. 'Eminim kendimize çay ikram etmeyi başarabiliriz, değil mi? Sanırım biz küçük sohbetimizi yaparken tamamen yalnız kalmayı tercih edersiniz.

"Evet, teşekkür ederim," dedi Cecily, narin sandviçler, çörekler ve keklerle dolu gümüş pasta standına bakarak. Midesi bulandığını hissetti. onları görünce.

"Sizin için biraz zencefil çayı hazırlattım. Çok iyi gelir. Sabah bulantısı. Gel otur.'" Kiki karşısındaki sandalyeyi işaret etti, ardından kemik porselen bir fincana soluk turuncu bir sıvı dökmeye başladı.

"Deneyin; hamileyken hayatımı kurtarmıştı.

Cecily'nin şu anki sefalet ve utanç duygularına rağmen, Kiki'nin hayatının o anından bahsettiğini duymak ilginçti. Cecily vaftiz annesinin kendisiyle aynı yaşlarda çocukları olduğunu biliyordu ama Kiki onlardan neredeyse hiç bahsetmemişti. Yutarken boğazını yakan sıvıdan belli belirsiz bir yudum aldı ama tadını beğendiğini fark etti.

"Şimdi sevgilim, senin için en iyisinin ne olduğunu konuşalım. Kiki çay fincanını bıraktı ve bir sigara yaktı. 'Babasının kim olduğunu sorabilir miyim? Eski nişanlısı olabilir mi?

"Hayır, o ... Cecily yutkundu. 'I . . . '

"Beni dinle Cecily, hem de iyi dinle. Birçok şey yaşadım Hayatım boyunca başıma ne gelirse gelsin, bana söyleyeceğiniz her şey sadece tam bir güven içinde olmakla kalmayacak, aynı zamanda şok da olmayacağım. Manhattan'da yaşayan çoğu insanın hayatı boyunca yürüyemeyeceği kadar çok blok dolaşım. Ve daha fazlasını. Anlıyor musunuz?

Evet, anlıyorum.

"Peki, babası kim?

Adı Julius Woodhead. Audrey'nin yeğeni, Leydi Woodhead, annemin arkadaşı.

'Audrey'i eski günlerden tanırım. O kafasına bir taç takmak için her şeyi yapardı,' dedi Kiki, daha ziyade

Şirretçe. 'Tabii ki benden nefret ediyordu çünkü... şey, bunu saklayacağım Başka bir zaman anlatırım. Yani bu Julius'la İngiltere'de Audrey'nin evinde kalırken mi tanıştınız?

Evet, o ... Ben, şey, onun bana aşık olduğunu sanıyordum. Ona aşık olduğumdan emindim. Bana nişanlanacağımızı söyledi ve-'

"O zaman seni baştan mı çıkardı?

"Evet. Lütfen Kiki, bana ona inanmamam gerektiğini, aptallık ettiğimi söyleme. Şimdi hepsini biliyorum. Ama o zamanlar çok sevecendi ve belki de nişanım başka bir kadın için nişanımızı bozduğu için ben-'

"Savunmasız," diye bitirdi Kiki onun yerine. 'Hepimiz o yollardan geçtik Cecily. İngiliz erkekleri o kadar çekici ve komik ki, o harika aksanlarının bir fısıltısıyla bizi yatağa atmayı başarıyorlar. Kiki iç çekti. 'Birçok açıdan kendimi sorumlu hissediyorum. Eğer ben olsaydım Woodhead Hall'da sizinle birlikte olsaydım, işaretleri görebilir ve bunun olmamasını sağlayabilirdim. Ama önemli değil, oldu. Artık gerçekleri bildiğime göre, ki bunlar benim çocukluğumdakine çok benziyor. Senin için bir yol bulabiliriz. Sanırım bu Julius'un senin yanında durma şansı yok?'

"Hah! Cecily acı bir kahkaha attı. "Ayrılmadan hemen önce onun başka bir kadınla nişanlı olduğunu öğrendim.

"Tatlım, bu durumla tek başına yüzleşıyorsun, ama en azından ben varım, tabiri caizse ipleri bilen biri. Kiki ona alaycı bir gülümseme verdikten sonra ayağa kalktı. "Sanırım bunun için çaydan biraz daha sert bir şey gerekiyor. Kiki köşedeki dolaba doğru yürüdü ve kendine bir çay doldurdu.

Üstündeki sürahidten sağlıklı bir ölçü burbon. "İstemediğinizi varsayıyorum?

"Hayır, teşekkür ederim.

"Sanırım annenizin Julius'la olan bu ilişkinizden haberi yok?

'Hayır, hiçbir şey! Eğer gerçek olsaydı, tabii ki çok sevinirdi. Julius unvanı ve Woodhead Hall'u amcasından miras alacak.

"Ve buna bayılmaz mıydı! Kiki burbonunu yudumlarken kıkırdadı. 'Elbette ona yazabilir ve neler olduğunu anlatabilirsin.

Sana olanları. Ya da daha iyisi, Audrey'e yazıp ona anlatabilirim.

'Hayır! Lütfen, ona yalvararak geri dönmektense ölmeyi tercih ederim. Ayrıca, bir çocuğun babasının kim olduğunu kanıtlamanın hiçbir yolu yok, değil mi?

'Hayır, aksi takdirde dünyadaki evliliklerin yarısı boşanmada.' Kiki bardağını doldurup yerine otururken boğuk bir kahkaha attı. "Haklısın, elbette; sadece inkar eder ve sonunda aptal gibi hissediyorum. Ki kesinlikle öyle olmadığını da eklemeliyim. Cecily, tatlım, sana kendini biraz daha iyi hissetmeni sağlayacak bir sır vereceğim. Bir zamanlar, sizin yaşlarınızda genç bir kız bir prensle tanışmış - gerçek hayatta bir prens; hem de İngiltere prensi, tahtın dördüncü sırasındaymış. Ona sırılsıklam aşık olmuş, ama sonra ne yazık ki kendini aynı durumda bulmuş.

senin şu anki pozisyonun gibi. Onun için orada olacağına inanıyordu - ona bakacak ve yardım edecekti; belki evleneceklerdi ve o da onun prensesi olacaktı. Bu yüzden onu aradı ve çocuğunu taşıdığı için onunla konuşması gerektiğini söyledi. Adam ona yardım edeceğini söylemiş ama bu telefon görüşmesi son konuşmaları olmuş. Bir de bakmış ki, evinde bir atlı - bu arada kraliyet hizmetkârı demek - belirmiş. Genç bayana İsviçre'de bir kliniğe gitmesi ve hamileliğinin sona ermesini beklemesi gerektiği söylenmiş. Orada doğum. Ve yaptı da. Hemen sonrasında, daha bebeği kucağına aldığı anda, çocuk ondan uzaklaştırıldı. Ve onu bir daha hiç görmedi.

Cecily, burbonundan derin bir yudum alan Kiki'nin gözlerinin yaşlarla dolmasını izledi.

"Sanırım ikimiz de o genç kızın kim olduğunu biliyoruz, değil mi tatlım? Cecily başıyla onayladı.

'Yani, şu anda bulunduğunuz yerde bulunduğumu söylediğimde, gerçekten bulundum. '

İyi haber şu ki Dr. Boyle, sen ve benden başka kimse durumunuzu bilmiyor. Ve eğer akıllı olursak, bu şekilde kalmasını sağlayabiliriz. Kimsenin bunu bilmesine gerek yok.

"Ama nasıl, Kiki? Nereye gideceğim?

"İsviçre'ye, tıpkı benim yaptığım gibi. Ne olursa olsun Avrupa'daki düşmanlıklar, İsviçre tarafsızdır, bu yüzden tamamen güvende olacaksınız

Orada. Annene yazıp bir süre daha Kenya'da kalmak istediğini söyleyeceğiz, buradaki herkes senin Amerika'ya döndüğünü düşünecek. Görmüyor musunuz? Bu mükemmel! Kiki ellerini çırpı, belli ki kendi zekasından memnundu.

"Peki ya onu doğurduktan sonra?"

"Neden, onu evlat edindiniz. Klinik iyi bir aile bulacaktır - muhtemelen Amerikalı - bebeğinize harika bir yuva ve yeni bir hayat verecek. Ve siz de kendi hayatınıza devam etmekte özgür olacaksınız. İsteddiğiniz bu, değil mi?"

"I . . . Sanırım öyle, Kiki. Bilmiyorum. Hâlâ şoktayım.

"Öyle olduğunu biliyorum sevgilim, ama bir an önce plan yapman çok önemli. Dedikoduların buradan çıkıp Manhattan'a yayılmasını istemeyiz, değil mi?"

"Hayır, elbette istemeyiz.

"Yani, başka bir alternatif göremiyorum, ya siz?"

"Hayır. Cecily başını salladı, umutsuzluk onu bir kez daha doldurdu.

"Yapamam. "Ve tabii ki seninle kliniğe geleceğim, seni yerleştireceğim - Biraz temiz dağ havası bana iyi gelecek. Ama yakında ayrılmamız gerekecek. Şu anda Avrupa'da sınırlar düzenli olarak değişiyor ve Bay Hitler'in planımızı bozmasını istemeyiz, değil mi?"

"İsviçre'nin güvenli olacağından emin misiniz? Yani, Almanya'ya çok yakın.

"Evet tatlım, güvende olacak, çünkü yakın komşusunun servetinin çoğunu bankalarında tutuyor ve Naziler bunları asla riske atmaz," diye mırıldandı Kiki. "Şimdi annene telefon edip bir süre daha burada kalacağını söyleyeyim mi? Beni aradı

Sen dinlenirken. O ve baban haberleri duymuşlar ve belli ki Avrupa'daki durumdan endişe ediyorlar.

Sana hemen eve dönüş bileti ayarlamaktan bahsediyorlardı, bu yüzden onları durdurmamız gerekiyor.

"Ama hangi bahaneyi kullanacağım? Cecily dudağını ısır, onlardan aylarca ayrı kalma düşüncesi karşısında çaresizdi.

Tam da aileme en çok ihtiyaç duyduğum anda.

"Bir şeyler düşüneceğim tatlım, merak etme," dedi Kiki. "Ben bu konuda iyiyimdir.

Cecily vaftiz annesini inceledi, Kiki ona karşı daha nazik davranamazdı ama sanki bütün bunlar ona bir oyunmuş gibi geliyordu.

"Belki de birkaç gün bırakmalıyım? Sadece düşünmek için zamana ihtiyacım var," dedi Cecily.

"Tamam tatlım, ama zaman şu anda senin yanında olan bir şey değil. Yani, başka ne seçeneğin var ki? Tabii yarın seninle evlenecek bir adam bulamazsan," dedi Kiki kıkırdarak.

"Peki, bana yardım etmeye hazır olduğun için çok teşekkür ederim. Gerçekten çok nazıksınız ama dediğim gibi, her şeyi iyice düşünmek için biraz zaman istiyorum. Cecily ayağa kalktı. "Şimdi biraz yürüyeceğim, sorun olur mu?"

"Elbette. Bunu kabullenmenin çok zor olduğunu biliyorum ama üstesinden geleceksin.

Güven bana, düşündüğünden daha güçlüsün.

"Umarım öyledir. Sonra görüşürüz.

Cecily odadan çıktı ve ön kapıya yöneldi.

"Şapkanız, *memsahib*! Aleeki elinde şapkayla arkasından koşarak geldi. "Dışarısı senin için çok sıcak.

Bu sözleri söylerken karnına sadece bir anlık bir bakış atmıştı ama Cecily'nin bunu bildiğini anlaması için yeterliydi.

"Teşekkür ederim, Aleeki. Başıyla onu selamladı ve göl kenarındaki en sevdiği banka oturmak için çimenlere doğru yürüdü.

Bu kadar kısa bir süre içinde olan biten her şeyi kafasında canlandırmaya çalışıyordu.

Tabii ki yapamazdı, bu yüzden orada öylece oturup su aygırlarının güneşlenmekten yavaşça uyanmalarını ve gün batımı dalışı için suya girmelerini izledi. Her gün aynı şeyi ve bu kadar yavaş bir tempoda yapmaları hipnotize ediciydi ve Cecily'nin yıpranmış hislerini sakinleştirdi. Asla oturacağını düşünmemişti Bir hipopotam olmayı diliyordu - Tanrı'nın büyük dünyasındaki hayvanların en çirkini - yine de buradaydı.

Sonunda her şeyi anlamlandırmaya çalışmaktan vazgeçti ve evin içinde dolaşmaya başladı. Üst katta Muratha ona bir banyo hazırladı ve karnında gördüğü küçük şişliğin gerçek mi yoksa hayal mi olduğunu merak ederek içine uzandı.

"Madam akşam yemeğini aşağıda yiyip yemeyeceğinizi soruyor? Muratha odasında belirdi.

'Bu gece olmaz, hayır. Lütfen özürlerimi iletin, ama onun yerine buraya bir tepsi alacağım," dedi Cecily kararlı bir şekilde, Kiki'nin ona gösterdiği nezaketten sonra ondan kaçtığı için kendini suçlu hissediyordu, ama Kiki'nin durumu neredeyse neşeli bir şekilde ele alışıyla yüzleşemiyordu. Hitler'in ilhakı gibi Çekoslovakya, o da küçük bir insan tarafından ilhak edilmişti ve durum çok ama çok ciddiye.

Muratha'nın getirdiği çorbayı içmeyi başardıktan sonra, Cecily kendini annesinin ayrılırken ona verdiği İncil'e uzanırken buldu.

İçinde büyüdüğü inancı hiçbir zaman sorgulamamıştı - şimdiye kadar bu sadece Pazar günleri en iyi kıyafetlerini giyerek kiliseye gitmek anlamına geliyordu. Ama sayfalara göz gezdirirken başladı.

Hristiyanlar bebeklerini sadece bir çocukmuş gibi mi atıyorlardı? Rahatsızlık mı? Cecily kız kardeşi Mamie'yi düşündü: Kendini annelikten uzak bir tip olarak tanımlayan Mamie, her şeye rağmen anneliği benimsemişti bir ördeğin suya girmesi gibi.

"Önümüzdeki yedi ay boyunca seni taşıdıktan sonra nasıl hissedeceğim?

Cecily karnına doğru fısıldadı. "Demek istediğim, Meryem daha Yusuf'la evlenmeden Tanrı tarafından hamile bırakıldı... vay canına! Bu da demek oluyor ki, Yeni Ahit'in tamamı

"müstakbel kocasına sadakatsizlik etti!

Bu o kadar büyük bir düşünceydi ki Cecily sırt üstü uzanmak zorunda kaldı.

Yastıklara uzandı, keşke yerel kilisedeki vaizin vaazlarına daha fazla dikkat etseydim diye düşündü.

Daha sonra, nihayet ışığı söndürüp, karmakarışık beynini birkaç saat dinlendireceğini umduğu bir yere yerleştiğinde, hiçbir cevabı olmadığını biliyordu ama aynı şekilde kendisi için doğru cevabı bulması gerektiğini de biliyordu.

Uyumuş olmasına rağmen, Cecily uyandığında kendini daha yorgun hissediyordu.

yatağa gitmişti. Bir mide bulantısı dalgası üzerine çöktüğünde banyoya koştu ve lavaboya safradan başka bir şey kusmadı.

"*Bwana* yine mi hasta? Muratha Cecily'yi yatağa geri götürdü ve yatmasına yardım etti. Cecily yine midesine bakıldığını fark etti ve Muratha onu yalnız bıraktığında yan yatıp inledi. Tüm ev halkının onun durumundan haberdar olduğu apaçık ortadaydı.

Kiki haklı, buradaki herkes de öğrenmeden önce onun dediğini yapmalıyım, diye düşündü.

Cecily çaba sarf ederek giyindi ve kahvaltı için aşağı indi. Önüne kahve yerine zencefil çayı kondu ve masaya yayılmış bol miktarda yiyeceği sefilce seçmek için elinden geleni yaptı.

"Günaydın tatlım. Nasıl uyudun?"

"İyi, teşekkür ederim. Cecily, Kiki'yi bu kadar erken kalkmış ve eflatun bir bornoz giymiş görünce şaşırdı.

"Güzel. Ben yüzmeye gidiyorum - hava uyumak için çok sıcak," dedi. dedi göle doğru yürürken. "Benimle gelmelisin, sudaki çamur insanın teninde harikalar yaratıyor.

Yapacak daha iyi bir şey bulamayan Cecily, vaftiz annesini suyun kenarına kadar takip etti ve Kiki'nin bornozunu çıkarıp çizgili bir mayo giymesini izledi. Yaşlı bir kadına göre Kiki'nin harika bir vücudu vardı. Cecily bankta otururken tek umudunun kendi çocuğunun da doğum sancılarını atlatması olduğunu düşündü.

Kiki bir süre yüzdükten sonra sudan çıkarken Aleeki'nin uzattığı havluyu aldı.

"Ben burada Cecily ile kalıp güneşte kurulanacağım," dedi Aleeki'ye. O da başıyla onayladı, Kiki'ye sigaralığını uzattı ve iki kadını yalnız bıraktı.

"Başka düşünceniz var mı? Kiki sigarasını çekerken sordu, dumanı Cecily'nin yeniden midesini bulandırdı.

"Sadece haklısın. Başka bir alternatif göremiyorum, her ne kadar Bebeğimin evlatlık olduğunu düşünmeye bile dayanamıyorum. Hayatımın geri kalanında etrafımdaki herkese yalan söyleyerek yaşamak zorunda kalacağım.

"Biliyorum tatlım. Ama bunu bebek için de yaptığını unutmamalısın; evli olmayan bir anne olarak ikiniz de toplumdan dışlanırsınız. Bunun ailenize getireceği utançtan bahsetmiyorum bile. Başka çocuklarınız olacak, yemin ederim olacak. Doğru adamı bulduğunuzda bu sadece geride bırakabileceğiniz korkunç bir rüya olacak. Şimdi, bu kadar efordan sonra biraz kahveye ihtiyacım var. Bana katılır mısın?

"Bir süre daha burada oturacağım, teşekkürler.

Cecily, Kiki'nin bornozunu giymesini ve sonra tekrar yukarı çıkmasını izledi.

ev. Sonra ayağa kalktı ve Mundui Evi gözden kaybolana kadar göl kıyısı boyunca yürüdü. Önünde şırıl şırıl akan suya bakarken, bir yanı Kiki'nin viskisinden bir şişe alıp içmek, sonra durgun sulara doğru yürümek ve kendisi ve hayatında yarattığı korkunç karmaşa yok olana kadar yürümeye devam etmek istiyordu.

"Ah anne, keşke seninle konuşabilseydim, ama yapamıyorum, yapamıyorum.

Omuzları titremeye başlarken Cecily başını ellerinin arasına aldı ve vücudu arkasındaki akasya ağacının gövdesinden aşağı kayd. Ağlamakla o kadar meşguldü ki, neredeyse üzerine gelene kadar yaklaşan ayak seslerini fark etmedi.

'Cecily, hayatım! Vaftiz annen burada, gölün kenarında olduğunu söyledi. Neyin var senin?'

Katherine onun üzerinde duruyordu, nazik yüzünde endişe okunuyordu.

"Yok bir şey, yok bir şey. Cecily gözyaşlarını sertçe sildi. "Burada ne işin var?

"Bill dün Muthaiga Kulübü'ne uğradığında Dr. Boyle'dan sizin iyi olmadığınızı duymuş. Bana bu sabah söyledi, O kadar endişelendim ki beni buraya getirip seni görmem için ısrar etti.

"Bill de mi burada? Cecily bu kadar hızlı konuşulmasından dehşete düşmüştü.

Rahatsızlık çoktan topluma yayılmıştı. "İkiniz de çok nazıksınız ama gerçekten iyiyim.

"Cecily. Katherine onun yanına çömeldi ve Cecily'nin ellerini tuttu. 'Daha az "iyi" görünen birini hiç görmedim. Ne oldu? ne oldu? Ve lütfen bana yalan söyleme; buraya gelmek için yaptığımız iki buçuk saatlik yolculuktan sonra, en azından gerçeği hak ediyorum.

Aklına yüzlerce farklı cevap geldi ama Cecily daha fazla yalan söyleyemeyecek kadar bitkin ve korkmuştu.

'Ben hamileyim! Benim sorunum bu, Katherine. Dr. Boyle yedi ay içinde bir bebek doğuracağımı söylüyor. İşte!

Cecily ayağa kalktı ve göl boyunca yürümeye başladı, evden ve Katherine'den olabildiğince uzaklaşmak istiyordu. Belki biri yerel gazeteye bir manşet atabilir, diye düşündü.

Acı bir şekilde. Muhtemelen Hitler'in Çekoslovakya'yı işgalinden daha çok satacaktı.

"Cecily, bekle! Lütfen! Katherine ona yetişmek için koştu ama Cecily kıyı boyunca koşturmaya devam etti.

'Hayır! Ve beni bir daha görmek ya da benimle konuşmak istemezsen hiç alınmam. Ben bir yüz karasıyım! Ve görünüşe göre buradaki herkes bunu zaten biliyor!

"Lütfen, sakın olur musun? Kimse bu konuda bir şey bilmiyor. Ve tabii ki hala seninle konuşmak istiyorum. . . Cecily, lütfen

"Konuşabilmemiz için biraz kıpırdamadan durabilir misin?

'Konuşacak bir şey yok, hiçbir şey ...' Şimdi yine hıçkırarak ağlıyordu. 'Kiki İsviçre'de bir kliniğe gitmemi ayarlıyor, orada bebeğim doğana kadar kalabilirim, sonra da bebeğimden vazgeçmek zorundayım. Sahip olduğum anı benimsiyorum ve sonra hiçbir şey olmamış gibi hayatıma devam ediyorum. Anlıyor musunuz? Her şeye karar verildi.'

"Cecily, üzgün olduğunu biliyorum ama-

Göl kıvrılıp yeşillikler içinden çıkılmaz bir hal aldığında Cecily yürünebilir alanın sonuna ulaşmıştı. Katherine'e döndü ve başını salladı.

"Lütfen, yalnız kalmaya ihtiyacım var, tamam mı?

'Görünüşüne bakılırsa, ihtiyacın olan en son şey bu. Oturup bunu sakince konuşabilir miyiz?

"Dediğim gibi, tartışacak bir şey yok, hiçbir şey!

'Cecily, histerik ve huysuz bir çocuk gibi davranıyorsun. bir anne adayısın. Eğer sakinleşmezsen, aklını başına getirmek için seni tokatlamak zorunda kalacağım.

Cecily artık ağır ağır nefes alıyordu ve kendini sersemlemiÇ, baygın hissediyordu.

Biraz sendeledi ve Katherine onu sabitledi.

'Tanrım, ne haldesin. Haydi, bana tutun da seni eve geri götürüp yatağına yatıralım.

'Eve dönmek istemiyorum, hiçbir yere gitmek istemiyorum, Katherine. Sadece ölmek istiyorum!'

Katherine, Cecily'nin beline bir kolunu dolayarak onu göl boyunca eve doğru adeta taşıırken, sakın bir sesle, "Zor durumda olduğumu anlıyorum canım, ama her zaman bir çözüm yolu vardır," dedi.

'Ama yok! Yani, istesem bile bebeği doğuramam, değil mi? Belki de istiyorum, ama, oh . . . Sanırım yapacağım...'

Katherine, Cecily'nin vücudunun tüm ağırlığıyla üzerine çöktüğünü hissetti. Tam yardım istemek için bağıracaktı ki, birkaç metre ötede, önünde Bill'i gördü.

'Bill, Tanrı'ya şükür! Cecily bayıldı!' Bill ona doğru koşarken, Cecily'nin ağırlığını aldı ve onu güçlü kollarıyla yukarı kaldırdı. "Ne yapıyorsun burada?

"Seni göle kadar takip ettim - o kadının yanında bir an daha kalmaya tahammül edemezdim," diye soluk soluğa evin bahçesine çıktılar. 'Sen önden git ve biraz su getir. O sayım için dışarıda.

Bill Cecily'yi bir akasya ağacının gölgesindeki banka yavaşça yatırırken, Katherine, "Olur," diye cevap verdi.

"Gitmeden önce, anladığım kadarıyla Cecily hamile mi? İkinizi bulmaya gelirken konuşmanızın sonuna kulak misafiri oldum.

Katherine öfkeyle, "O halde bunu bir daha kimseye söylemeyeceğine yemin etmelisin," dedi. "Cecily'nin itibarı senin sağduyuna bağlı.

Bill, Katherine'in eve doğru koşmasını izledi, sonra aşağıya baktı bankta yatan genç kadına baktı. Şapkasını çıkardı ve onunla genç kadını yelpazelemeye başladı.

"Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu Katherine, Cecily yarım saat sonra yatak odasında yatarken.

"Çok, evet. Beni görmek için Bill'le birlikte buraya kadar gelme zahmetine katlandığın için kaba ve nankör davrandığım için çok ama çok özür dilerim.

'Oh, bunun için endişelenme, Cecily. Bu koşullar altında gayet doğal. Şok insanlara tuhaf şeyler yaptırır.

'Sana ağzıma geleni söylemememe neden oldu ve sen bunu hak etmedin. Lütfen Katherine, beni affet.

"Seni affediyorum, söz veriyorum.

'Ve cidden, ben iyi olacağım. Kiki haklı, sadece sorunumla yüzleşmeliyim - sonuçta bunun için kendi aptal benliğimden başka suçlayacak kimsem yok,' dedi Cecily zencefil çayından bir yudum alırken.

"Yani o her kimse seni zorlamadı mı?

"Hayır, ama bazı açılardan keşke yapsaydı diyorum, o zaman kendimi bu kadar suçlu hissetmezdim.

"Lütfen bunu asla söyleme," diye ürperdi Katherine. 'Babam, on bir ya da on iki yaşındayken sözde kocaları tarafından zorla kaçırılan birkaç genç kadına bakmak zorunda kaldı.

Hiçbir şey bu kadar kötü olamaz.

"Haklısın, tabii ki haklısın," diye kabul etti Cecily. 'Kendim için üzülmeyi bırakıp yapmam gerekeni yapmaya devam edeceğim. Bebeğimden vazgeçme düşüncesi çok korkunç olsa da.

Katherine, "Şimdilik tek söyleyebileceğim bunu düşünmemen," diye tavsiyede bulundu. 'Önemli olan kendine ve bebeğine iyi bakman. Bill'in gitmek için can attığını biliyorum; vaftiz anneni ne kadar zor bulduğunu biliyorsun.

'Evet, elbette ve lütfen ona seni buraya beni görmeye getirdiği için çok teşekkür ettiğimi söyle.

'Kendisi gelip veda etmek istediğini söyledi, o zaman ona teşekkür edebilirsin. Tamam. Katherine yatağın yanından ayağa kalktı.

"Lütfen Cecily, İsviçre'ye gitmeden önce gelip bana veda edeceğine söz ver.

Elbette geleceğim. Sence bu yapılacak doğru şey mi?

"Hayır, bunun "doğru" olduğunu söyleyemem, ancak pratikte, bu dünyamız, babalara yönelik hiçbir suçlama veya sorumluluk olmaksızın, evli olmayan anneleri çevreleyen saçma damgalamadan kurtulana kadar, gerçekten ne seçeneğiniz olduğunu göremiyorum. Çok üzgünüm. İrtibatta kalalım, olur mu?' Katherine Cecily'nin elini sıktı.

"Ararım ve Bobby'ye sevgilerimi iletirim.

Cecily Katherine'in gidişini izledi ve buradan ayrıldığında en çok özleyeceği kişinin o olacağını düşündü.

Birkaç dakika sonra yatak odasının kapısı bir kez daha çalındı.

"İçeri gel.

Bill göründü, içeri girerken şapkasını çıkardı ve rahatsız bir şekilde kapının yanında durdu.

"Merhaba Bill. Lütfen, gel otur." Cecily yatağının yanındaki sandalyeyi işaret etti.

Bill onu görmezden geldi, yatağın ucuna doğru yürüdü ve ona baktı.

"Yanaklarının biraz daha renklendiğini gördüğüme sevindim.

'Evet, beni kurtardığın için teşekkür ederim. İkinci kez.

'Bugün sadece mutlu bir tesadüftü. Ya da duruma göre değildi. Cecily, Bill'in bir aşağı bir yukarı yürümeye başlamasını izledi.

"İyi misin, Bill?

'Evet, gerçekten çok iyiyim. Aslına bakarsan Cecily, sana sormak istediğim bir şey vardı.

'O zaman sor. Kenya'ya geldiğimden beri gösterdiğin nezaketin karşılığını ödemek için her şeyi yaparım.

"Şey, mesele şu ki... Bill cebindeki bozuk paraları karıştırdı. "Anlaşılan buraya geldiğinden beri senden oldukça hoşlanmaya başladım.

"Oh, gerçekten mi? Cecily, Bill'in genellikle yaptığı gibi, iltifatın ardından hakaretin gelmesini bekledi.

"Evet, gerçekten. Acaba benimle evlenmeyi düşünür müsünüz diye merak ediyordum.

'I . . .' Cecily şaşkınlıkla ona baktı. "Lütfen Bill, benimle alay etme. Şu anda hiç espri anlayışım yok. Aslında söylemek istediğin nedir?

'Aynen öyle. Demek istediğim, gerçekten de çiftliği yönetmek için bir eş almamın zamanı geldi, tabiri caizse ve sen ve ben oldukça iyi anlaşıyor gibiyiz, değil mi?

"Evet, sanırım öyle.

'Ve şu anki durumunuzu biraz duydum. . . göl kenarında seni ararken başıma gelen felaket. Sen orada yatarken

Bankta, dünya için ölü bir şekilde otururken, ikimiz için de faydalı olacak bir tür anlaşmaya varmanın mümkün olabileceğini düşündüm. Ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur.

Cecily şaşkın bir sessizlik içinde ona bakakaldı. Adamın ona hamile olduğunu bildiğini söylemesi ve hâlâ evlenme teklif etmesi Cecily'nin anlayabileceği bir şey değildi. Üstelik bu Bill'di, ebedi bekâr.

'Sizden birkaç yaş büyük olduğumu - bu sonbahar otuz sekiz yaşına giriyorum - ve evimin en hafif tabirle basit olduğunu anlıyorum. Eğer evet dersen, sana bir ev inşa edeceğimden emin olabilirsin.

Sen ve çocuk için uygun bir tane. Elbette *bizim* çocuğumuz olacak. Başkalarının bilmesi gerektiği kadarıyla yani.

"Oh. Anlıyorum. Sanırım.

"İstersek daha fazla çocuk sahibi olmamamız için bir neden yok sanırım. İnsanlar istiyor, değil mi?

"Evet, ama...

'Eminim bir sürü "ama" nız vardır ve bu da bir "ama" olamaz. Senin gibi genç bir kadının geleceğini hayal ederken bekleyeceği bir teklif. Ama ...' Bill içini çekti, 'bulunduğumuz yerdeyiz ve İsviçre'ye, oradan da Amerika'ya kaçıp gidersen varlığını özleyebileceğimi düşündüm. Bu bir aşk ilanı değil ama uzun zamandır buna en çok yaklaştığım an olduğu kesin. İkimiz de geçmiş deneyimlerimizden yara aldık ve bu anlaşmaya gözlerimizi dört açarak girmeliyiz. Açık. Tabii siz de kabul ederseniz. Şimdi, bunu düşünmeniz için sizi yalnız bırakacağım, ancak bunun ikileminize olası bir çözüm olduğunu düşünüyorsanız, o zaman nişanımızı daha sonra değil, daha erken duyurmamızı öneririm, bu da dillerin sallanmasını ve itibarınızı kurtarmak için. Nasıl olduğunuzu görmek için yarın tekrar uğrayacağım, o zamana kadar teklifimi düşünme fırsatınız olacağını umuyorum. Şimdilik' - Bill yatağa doğru yürüdü, Cecily'nin elini tuttu. elini onunkinin içine soktu ve öptü - "Hoşça kal diyeceğim.

Ve Bill topuklarının üzerinde dönerek yatak odasını terk etti.

Cecily Bill'in söylediklerini kendine sakladı - Kiki'nin düşüncesiz bir insan olduğunu bilecek kadar çok şey öğrenmişti; partiler anlık olarak planlanır ve kararlar göz açıp kapayıncaya kadar verilirdi. Cecily'nin bildiği bir şey varsa o da tek başına düşünmek için zamana ihtiyacı olduğuydu. Neye karar verirse versin, bu karar hayatının gidişatını geri dönülmez bir şekilde değiştirecekti.

Ama en azından şimdi bir seçeneği *vardı*, bu da her şeyi daha iyi ama aynı zamanda daha karmaşık hale getiriyordu.

Kiki'nin ayak seslerinin kapısının önünden geçtiğini ve kendi deyimiyle öğleden sonra 'siesta'sına gittiğini duyduğunda Cecily aşağı inerek göl kenarındaki banka oturdu ve su aygırlarıyla sohbet etti.

"Burada kalıcı olarak yaşayabilir miyim?" diye sordu onlara sakın suya bakarken. 'Her şeye rağmen çok güzel. Ama daha da önemlisi,' diye iç geçirdi, 'Bill'le yaşayabilir miydim ...?

Zihnini onun teneke kulübesine geri götürdü ve hayal etmeye çalıştı Kendini orada. En azından ona yeni bir ev inşa edeceğine söz vermişti ve etrafta bunun gibi harika bir bahçe yaratmak eğlenceli olabilirdi.

. . . Kendi evinden sorumlu olma düşüncesi çok cazipti. Ve Katherine ve Bobby onun yakın komşuları olacaklardı. . .

Ailesi, onun bir erkekle evlendiğini duyunca çok sevinecekti. İyi bir geçmişi olan bir İngiliz - Bill'in kardeşi Binbaşı, Audrey'nin arkadaşıydı ne de olsa. Ama hepsinden önemlisi, bebeğinden vazgeçmek zorunda kalmayacaktı, çünkü Bill ona bebeğini getireceğini söylemişti.

çocuğu kendi çocuğu gibi yetiştirecekti. Evet, yerel halktan birileri olacağından emindi.

Pompalı tüfekte evlenmeleri ve ardından bebeklerinin erken doğumuyla ilgili dedikodular, çocuğunu evlatlık vermek zorunda kalmasıyla kıyaslandığında hiçbir şeydi.

"Peki ya Bill...?" diye sordu su aygırlarına. 'Bunun bir mantık evliliği olduğunu açıkça belirtti...'

Öte yandan, tüm evlilikler bir şekilde 'uygun' değil miydi? Basit bir sözleşme mi?

Ayrıca Cecily, aşkla işinin bittiğini ve bir daha asla bir erkeğe güvenmeyeceğini söylemişti, dedi kendi kendine kararlı bir şekilde. Bu yüzden artık aşk özlemini sonsuza dek durdurmalısın.

En azından, Bill'in kendisine bakacağına güvенеbileceğini biliyordu - ne de olsa hayatını kurtarmıştı - ve ilk garip buluşmalarından sonra, son zamanlarda onun arkadaşlığından hoşlanmaya başlaması onu şaşırtmıştı.

Keşke ona evliliği tamamlamak isteyip istemediğini sorabilseydi, böylece gerçekten karı koca olabilirlerdi ama Elbette böyle bir şey söz konusu olamazdı. Cecily gözlerini sıkarak onun kendisini öpmesinin nasıl bir şey olacağını hayal etmeye çalıştı. Ve o kadar da kötü olmadığını düşündü. Kendisinden on beş yaş büyük olsa bile kesinlikle itici değildi.

Ya da İsviçre'ye gidip bebeği doğurabilir, sonra Amerika'ya dönüp hayatına orada devam edebilirdi. . . Gerçekte Cecily, ailesinin gözlerinin içine bakmanın ve hayatının geri kalanında korkunç sırrını onlardan saklamanın imkânsız olduğunu biliyordu.

Cecily ayağa kalktı ve suyun kenarına doğru yürüdü.

'Biliyor musunuz, su aygırları? Başka bir seçeneğimiz olduğunu sanmıyorum.

O akşam Cecily, Kiki'yle birlikte terasta oturdu; Kiki martini, Cecily ise bir fincan zencefil çayı içiyordu.

"Çok daha iyi görünüyorsun, tatlım. "Hissediyorum," diye yanıtladı Cecily.

'Güzel, cesur bir kız oluyorsun ve ben cesareti severim. Şimdi, biz kesinlikle anneni aramalı ve eve gitmeyeceğini söylemelisin. Sonra da en kısa zamanda İsviçre'ye gitmek için plan yap. mümkün. Tarquin savaşın artık kaçınılmaz olduğunu söylüyor; tek sorun bunun ne zaman resmiyet kazanacağı. Ama lütfen endişelenme tatlım, İsviçre'de güvende olacaksın. güzel bir yer.'

"Aslına bakarsan Kiki, İsviçre'ye gitmeme gerek kalmayacak.

"Neden olmasın? Tek çözümün bu olduğu konusunda anlaşmıştık.

"Evet, ama dün konuştuğumuzdan beri başka bir çözüm ortaya çıktı.

"Öyle mi? Bu nasıl olabilir?

"Bill Forsythe bana evlenme teklif etti.

Cecily vaftiz annesinin yüzündeki şaşkın ifadenin tadını çıkarmaktan kendini alamadı.

"Neden, ben Bill Forsythe seninle evlenmek mi istiyor? Kiki papağan gibi tekrarlardı.

"Evet, öyle. Ona cevabımı yarın sabah vereceğim."

"Lanetleneyeceğim! Kiki başını geriye attı ve güldü. "Seni karanlık at seni. Bu ne zamandır devam ediyor?"

"I"

Cecily birdenbire bundan sonra oyunu oynamak ve anlaşmanın gerçek doğasını saklamak zorunda olduğunu fark etti. Hamilelikle ilgili gerçeği bilse bile, en azından Bill'le birbirlerine karşı bir şeyler hissediyormuş gibi davranması mümkündü. Kiki de bu topluluğun bir parçasıydı ve birkaç kokteylden sonra onun dedikodu yapması riskini göze alamazdı.

"Oh, birkaç hafta önce onunla av gezisine çıktığımdan beri. "O zaman neden bana bundan bahsetmedin tatlım?"

Çünkü Bill'in daha fazla bir şey yapmak istemeyeceğini düşündüm. Ona bebekten bahsettiğimde benimle birlikte oldu. Hangi erkek kız arkadaşının başka bir adamın bebeğine hamile olduğunu bilir ki?

"Belli ki çok özel bir tane. Bill bunu yapmaya hazır olduğuna göre seni çok seviyor olmalı. Daha dün nasıl olduğunuzu görmek için buraya gelmesinin ne kadar garip olduğunu düşünmüştüm. Herhalde ikiniz dünyaya onun olduğunu söyleyeceksiniz?"

"Evet."

"Bill bu konuda rahat mı? Kiki ona baktı.

"Evet. Yani, eğer rahat olmasaydı, eminim bana asla evlenme teklif etmezdi."

"Hayır. Onun en büyük hayranı olduğumu söyleyemem, o da benim hayranım değildi. Ama ona şapka çıkarıyorum."

Çok açık fikirli. Umarım ne kadar şanslı bir kız olduğunun farkındasıdır Cecily. Seni kurtarmaya gelen parlak zırhlı bir şövalyeye sahipsin.

Biliyorum. Yani teklifini kabul etmem gerektiğini mi düşünüyorsun? Önce seninle konuşmam gerektiğini söyledim.

"Sanırım senin yerinde olsaydım, elini ısırp koparırdım. Ciddiyim, Tatlım, senin için çok heyecanlıyım! Ve dahası, bu demek oluyor ki

Burada, Kenya'da. Hemen annene telefon edelim mi? Kendine bir İngiliz koca bulduğun için çok sevinecek,

Hem de aristokrat bir aristokrat. Bill'in annesi bir "Hon", biliyorsun. "Hon" ne demek?

"Demek ki evlenmeden önce bir hanımefendiymiş. Şimdi, arayalım mı?"

'Sakıncası yoksa, Kiki, Bill ile yarın konuşmayı tercih ederim.

önce evet de.'

'Elbette ve umalım da o zamana kadar fikrini değiştirmemiş olsun.

Şimdi şampanya zamanı!

Bir saat sonra, Cecily yorgunluk numarası yaparak kendini kurtarmayı başardığında, üst kata çıktı ve sahanlıkta durup büyük pencereden alçalan karanlığa baktı.

'Merhaba Afrika,' diye fısıldadı. "Görünüşe göre burada kalacağım.

"Evet, Cecily?

O ve Bill gölün kenarında durdular. Bill'in şık görünmek için çaba göstermesi Cecily'yi etkilemişti; yeni ütülenmiş beyaz gömleği ve tertemiz Cecily, karşısında duran adamın ne kadar çekici -ve gergin- göründüğünü düşündü.

"Teklifimi düşündün mü?

Düşündüm. Ve cevabım evet. Nazik teklifinizi kabul ediyorum.

'Yüce Tanrım. Tamam o zaman,' diye gülümsedi. 'Belki de seni öpmeliyim ya da başka bir şey yapmalıyım? Eminim arkamızdaki pencerelerden meraklı gözler tarafından izleniyoruzdur.

"Elbette," diye kabul etti Cecily.

Bill eğildi ve onu dudaklarından belli belirsiz öptü. Şaşırtıcı bir şekilde Cecily buna hiç aldırış etmedi; aslında, Bill geri çekildiğinde neredeyse daha uzun sürmesini dileyecekti.

"Teşekkür ederim," dedi utangaç bir sesle.

'Bana teşekkür etmeni gerektirecek bir şey yok, hayatım. Bu karşılıklı yarar sağlayan bir anlaşma ve eminim çok iyi sonuçlanacaktır.

"Merhaba!

İkisi de döndüklerinde Kiki'nin elinde bir şişe şampanyayla terastan onlara el salladığını gördüler.

"Tebrikler sırayla mı?" "Sanırım

öyle, Kiki, evet.

Bill gözlerini devirdi ve Cecily'ye yüzünü buruşturdu.

"Öyleyse," dedi ona dirseğini uzatırken ve Cecily kolunu onunkinin içine sokarken, "maskaralık başlıyor.

"Ne yapıyorsun?

"Evleniyorum anne," diye bağırdı Cecily ahizeye doğru. Cızırtı her zamankinden daha kötüydü ve birbirlerini güçlükle duyabiliyorlardı.

"Evleniyorum.

"Aman Tanrım! Seni doğru mu duydum? Evleniyor musun? Dorothea tekrarladı.

"Evet!" Cecily o anın saçmalığı karşısında kıkırdadı.

"Evleniyorum. "Ama kime?

"Sana bütün ayrıntıları yazacağım, ama adı Bill ve İngiliz! Ailesi Audrey'i çok iyi tanıyor. Binbaşı olan kardeşiyle Woodhead Hall'daki akşam yemeğinde tanıştım. Hattaki çatırtı ateşi yükseldi. "Beni duyabiliyor musun anne?

Cevap gelmeyince Cecily iç çekerek telefonu kapattı. Yapılacak en iyi şeyin Gilgil'e gitmek ve ailesine ayrıntıları içeren bir telgraf göndermek olduğuna karar verdi. Daha önce, Kiki'nin patlattığı şampanya eşliğinde, üçü ne zaman ve nerede buluşacaklarını tartışmışlardı.

düğün yapılmalı.

"Tabii ki burada olmalı, değil mi? Ve mümkün olan en kısa sürede, öyle değil mi? Kiki ısrar etti.

"Cecily ne isterse," demişti Bill, ona kuşkuyla bakarak. Cecily onun bu kadar sabırlı davrandığına inanamıyordu.

Kiki. Ani bir şefkat dalgası hissetmişti çünkü vaftiz annesiyle ilgili kendi kuşkularına rağmen onun işini kolaylaştırmaya çalışıyordu.

"I . . . Doğrusu, düşünecek zamanım olmadı. Sen nasıl uygun görürsen.

"Dürüst olmak gerekirse, ikimizin de büyük bir parti istediğini sanmıyorum, değil mi Cecily?

"Hiç de değil Bill. Şatafatsız bir şey bana uyar. Kiki, "Gösterişsiz" kelimesinin Vadi'nin sözlüğünde yer aldığından emin değilim," dedi.

gülümsedi. "Hepimiz burada kutlama yapmayı seviyoruz, değil mi Bill?

Bill ayağa kalkmadan önce, 'Bazılarımız, evet,' diye cevap verdi.

'Pekala, sığırlarıma geri dönmeliyim. Ayrıntıları halletmeniz için siz kızları yalnız bırakayım.

ama yağmurlar başlamadan önce yapılması kesinlikle en iyisi olacaktır.

"Bir dakika bekleyin! Kiki, Cecily'nin eline bakarak şöyle dedi. "Neden, Bill, Cecily'nin parmağında nişan yüzüğü yok mu?"

"Ah, evet, elbette," diye başını salladı Bill. "Son birkaç gündür Muthaiga Kulübü'nde kalıyorum ve bunu halletmeye fırsatım olmadı ama emin olun halledeceğim. Bill Cecily'nin elini öptü, Kiki'ye başıyla selam verdi ve gitti.

Sığırlarıyla meşgul olduğu için onu birkaç gündür görmemişti. Cecily, Kiki'nin Nisan ayının üçüncü Cuma gününü (Cecily'nin eski nişanlısının doğum günüyle aynı güne denk geliyordu, bu tesadüf ona bir nebze de olsa

memnuniyet). Bu sayede herkes bir düğün için ne gerekiyorsa onu organize etmek için zaman kazanacaktı. Vaftiz annesi düğünü bu evde yapmak istiyordu ama Cecily Bill'in Kiki'ye karşı olan duygularının da farkındaydı.

Üstünü başını toplamak için yukarı çıktı. Bill bir saat sonra akşam yemeği için burada olacaktı. En azından Kiki bu gece Nairobi'de Tarquin'i ziyaret ediyordu, böylece müstakbel kocasıyla durumu açıkça konuşabileceklerdi. Cecily gardırobunu incelerken ailesinin düğünde yanında olamayacak olmasının üzücü olduğunu düşündü, hangi elbiseyi giyeceğini merak ediyordu

Zaten genişlemekte olan belinin fermuarını yine de çekecekti ama en azından olayı kaydedecek bir fotoğrafının hazır bulunmasını sağlayacaktı. Belki de vaftiz annesinin düğün için duyduğu bulaşıcı coşkudan kaynaklanıyordu ama Cecily bile Nişanlısının bu akşam planları konuşmak için yemeğe geleceğini düşününce heyecanlandı.

"Nişanlım. Bunun saçmalığına yüksek sesle güldü ama sonra fermuarını çekmeye çalışırken birlikteliğe dair tüm romantik fikirleri silindi en sevdiği mavi elbisesini giydi ve sefil bir şekilde başarısız oldu.

Unutmamalısın Cecily, dedi kendi kendine, bu sadece bir anlaşma. Bill seni sevmiyor. Ayrıca, sen başkasından bir bebek beklerken nasıl sevebilir ki?

Sonunda krem rengi muslin bir bluz ve beli lastikli bir etek giyerek Cecily aşağıya indi. Kiki'yle birlikte aldığı notları toplamak için kütüphaneye gitti.

'*Sahibim* az önce geldi. Zencefil çayı ister misiniz, *memsahib*? Aleeki söyledi.

"Bu gece suyla idare edeceğim, teşekkürler," dedi terasa çıkarken.

"İyi akşamlar Cecily. Biraz geciktiysem özür dilerim.

Bill yanına gelirken Cecily gülümseyerek, "Hayır, hiç de değil," dedi.

"Muhtemelen ben de sıgır kokuyorumdur; bir sorun çıktı - altı tanesi uyku hastalığına yakalandı, ben de son üç günü geri kalanları kontrol ederek geçirdim.

"Anlıyorum.

"Neredeyse kesinlikle bilmiyorsun ve muhtemelen asla da bilmeyeceksin," diye iç geçirdi Bill,

Verandanın altındaki iki kişilik masaya doğru yürüdü, sonra şampanyaya uzandı ve Aleeki onun yerine yapmadan önce kendine bir kadeh doldurdu. 'Lanet hayvanlar hayatımı yönetiyor - hareket halinde olacaklar Yağmurlar başladığında dağlardan inecekler ve yolculuk için sağlıklı olmalarını istiyoruz. Haftanız nasıl geçti?

"İyi, teşekkür ederim. Açıkçası size birkaç sorum var," diye yanıtladı Cecily, onun karşısına otururken.

"Tabii ki biliyorsun. Bill şampanyasından bir yudum aldı. "Ve senin için de biraz var. Masanın üzerine bir karton tüp yerleştirdi ve içinden bir kâğıt çıkardı. 'Bunlar, bu binanın orijinal planları.

Kenya'ya ilk geldiğimde inşa etmeyi planladığım çiftlik evi.

Şimdiye kadar hiç meyve vermediler ve teneke kulübe

Yeterli. Bunlara bir göz atmanızı ve değiştirmek istediğiniz bir şey olup olmadığına bakmanızı istiyorum. Sonra da bir ekip kuracağım.

"Onlara bakmaktan memnuniyet duyarım.

Bill kendine bir kadeh daha şampanya koyarak, 'Sen benden çok daha fazla orada olacaksın, o yüzden senin de söz hakkın olabilir,' dedi.

'Tanrım, bu şeyden nefret ediyorum! Biran var mı Aleeki?'

"Evet, *sahibim*. Aleeki birayı almak için hızla uzaklaşırken Cecily Bill'in yüzündeki gerginliği okuyabiliyordu.

Aleeki bira şişesiyle yeniden ortaya çıktığında, "Peki," dedi, "duyuruyu ne zaman yapacağımıza karar verdiniz mi?

"Düğün için bir tarih belirler belirlemez sanırım. Kiki Nisan ayının üçüncü Cuma gününü önerdi.

"Kulağa doğru geliyor," diye başını salladı Bill. 'Umarım yağmurlar başlamadan hemen önce. Peki ya törenin kendisi?

"Kiki burada yapılmasını istiyor.

'Sen ne istersen, Cecily, benim için sorun değil. Bütün bunlar seni ilgilendirir; ben sadece nerede ve ne zaman istersen gelirim.

'İstediğim tek şey bir bakanın bizi evlendirmesi. Bir bakanın gözünde Tanrı ve diğer her şey,' dedi Cecily kararsızca. 'Eğer sivil bir tören olursa aynı hissi vermeyecektir. Kiki, Nairobi'de ayini yönetecek bir papaz tanıdığını söylüyor.

'İyi, güzel. Eğer bu senin için önemliyse, devam et,' diye cevap verdi Bill aniden.

"Yani Tanrı'ya inanmıyor musun? Cecily ona sordu.

"Geleneksel bir tanrı değil, hayır. Her tanrının nasıl kültürün imgesine göre yapıldığını fark etmediniz mi? İsa İsrailli bir Arap'tı - esmer ve koyu tenliydi, ancak gördüğümüz her resimde teni ortalama bir Hristiyan'ın kar fikri kadar beyazdır. Bununla birlikte, benim deyimimle muhteşem bir yaratıcıya inanıyorum. Başka bir deyişle, önümüzde gördüğümüz her şeyi yaratan bir şeye. Bill kollarını iki yana açtı.

"Çünkü böyle bir güzellik içinde yaşayabilmemiz bir mucize, öyle değil mi?

"Muhteşem yaratıcı. Cecily, Bill'in alışılmadık belagati karşısında hoş bir şaşkınlıkla onun sözlerini tekrarladı. "Bunu sevdim.

"Teşekkür ederim. Mütevazı bir çiftçi olmama rağmen, benim de bazı anlarım oluyor,' diye cevap verdi Bill.

'I . . . Nerede eğitim aldığınızı merak ediyordum?

Aleeki akşam yemeğiyle birlikte geldiğinde ona alaycı bir bakış attı.

"Hayır, sadece senin hakkında bilmediğim ve bilmem gerektiğini düşündüğüm pek çok şey var.

"Bildiğiniz gibi Eton'a gittim.

İngiliz aristokrasisine boyun eğdiriliyor ve bir imparatorluğu yönetmeye hazır hale getiriliyor. İğrenç bir yer. Bill ürperdi. 'Aylarca geceleri bir bebek gibi ağladım. Garip görünebilir ama beni kurtaran Joss Erroll oldu. O da benimle aynı yıl ve aynı evdeydi.

Ben. Görünüşte hiç de benim tipim değildi ama bir şekilde anlaştık ve o zamandan beri iyi arkadaş olarak kaldık. Ne yazık ki Joss Eton'dan atıldı - asla kurallara göre oynamadığını tahmin edebilirsiniz.

Kurallar. Hukuk okumak için Oxford'a gittim ama sonra

Büyük Savaş'ın sonlarına doğru on sekiz yaşındayken orduya katıldım. Şanslıydım çünkü o zamana kadar bağıriş çağırış dışında her şey bitmişti. Orduda kaldım.

Hayatımda tam olarak ne yapmak istediğime dair hiçbir fikrim olmadan birkaç yıl orduda görev yaptım. Sonra nişanlım beni terk etti ve ...' - Bill bir

Birasından bir yudum aldı - "Kendimi kaybettim. "Çok üzgünüm, Bill.

"Lütfen üzülme Cecily. Yakın zamanda siz de aynı hastalıktan muzdarip oldunuz ve aslında bu kılık değiştirmiş bir nimetti. O zamana kadar hukuka geri dönme fikrinden vazgeçmiştim, bu yüzden Joss bana İngiliz hükümetinin genç erkekler aradığına dair göz kırptı.

Kenya'ya gelip bir topluluk kurmak ve tabii ki yerel halka bir çeşit düzen dayatmak. Rüşvet olarak toprak teklif ediyorlardı. Ben de kaydoldum, bin dönümlük arazimi aldım ve buraya geldim. Çok uzak değil, yirmi yıl önceydi. Bu kadar zaman geçtiğine inanamıyorum.

Çok uzun zamandır buradayım,' diye iç geçirdi. 'Benden biraz daha bahsettik, peki ya sen? Belki de en azından bana babanın kim olduğunu söylemelisin,' diye ekledi sesini alçaltarak. 'Böylece gelecekte hazırlıklı olurum. Sanırım buralardan biri?'

"Hayır, değil.

"Nişanlın o zaman? Keçi köri ve pilavı çatallarken kaşlarını kaldırdı.

"Hayır, o değildi.

"Peki, kimdi o zaman? Eğer İngiltere ya da Amerika'ysa, benim için hiçbir şey ifade etmeyecek.

"Aslında, korkarım ki olabilir. Woodhead Hall'dayken akşam yemeğinde kardeşinizle tanıştım. Lord ve Leydi Woodhead'in Julius adında bir yeğenleri var.

"Yüce Tanrım. Bill şok olmuş görünüyordu. 'Bu düşündüğümde de yakınmış. Kardeşimin bundan haberi olmazdı, değil mi?

"Hayır, Julius başka biriyle evlenecek. Bu sadece ...' - Cecily yutkundu, saç diplerine kadar kızardı - 'hızlı bir kaçamaktı.

"Ve kalbini mi kırdı? Bill ona sordu, sesi hafifçe yumuşamıştı.

"Evet, kırdı. Ben ... niyetinin saf olduğuna inanıyordum.

'Bir İngiliz'e asla güvenme, ha? Sana birkaç bin baş sığırdan fazlasını vaat edemem ama şunu vaat edebilirim ki

Ben onurlu bir adamım. Gerçekten de çok iyi bir çiftiz, değil mi?

"Sanırım öyleyiz.

"Şimdi o zaman. Bill cebini karıştırdı ve küçük kadife bir kutu çıkardı. "İşte yüzük. Dene bakalım, neden takmıyorsun? Yaptırdım ama korkarım biraz büyük gelebilir.

Cecily kutuyu açtı ve ortasında kırmızımsı pembe bir taş olan güzel bir elmas yüzük buldu.

"Oh, çok güzel!

'Bu bir yıldız yakutu. Büyükbabam onu büyükanne için Burma'dan getirmişti. Ve şimdi burada, Kenya'da - senin Amerikan parmağına takılmak üzere. Beğendiniz mi? Işık doğrudan üzerinde parladığında, tepesinde mükemmel bir yıldız görebilirsin.

Cecily onu altına yerleştirirken "Bence bu ... büyülü," dedi. masanın üzerinde duran fenere baktı ve parıldayan bir yıldızın şeklini gördü. "Teşekkür ederim, Bill.

Bill onu parmağına takmak için hiçbir hamle yapmayınca Cecily onu kadife yuvasından çıkardı ve sol elinin dördüncü parmağına yerleştirdi Elini.

'Düşündüğüm gibi, biraz fazla büyük ama Gilgil'deki kuyumcu bunu hemen düzeltebilir. Artık resmi olarak nişanlandığımıza göre, kardeşime bir telgraf gönderip *The Times*'a nişanlandığımıza dair bir ilan vermesini isteyeceğim.

"Peki ya burası?

"Oh, orman davulları bunu bizim için duyuracak," dedi Bill. 'Ama belki de şimdilik sessiz kalman ikimiz için de daha iyi olur. . . . durumunuz hakkında. Kaçınılmaz olarak olacağı gibi, kamuoyunda duyulduğunda, elbette tüm sorumluluğu üstleneceğim.

"Teşekkür ederim.

"Hiç de değil. Ve endişelenmene gerek yok Cecily, evlendiğimizde çoğu zaman seni rahatsız etmeyeceğim. Lanet olası sığırlar sürekli dikkatimi istiyor.

"Müdürünüz yok mu?

'Var, Maasai de bana yardım ediyor ama işi düzgün yapmak için hepimize ihtiyaç var. Doğrusu göçebe olmayı seviyorum. Şimdiye kadar eve dönecek pek bir şey yoktu. Her neyse,' Bill

Aleeki ve çalışanlar akşam yemeği tabaklarını toplarken. "Neden şu planlara bakmıyoruz, böylece ev üzerinde çalışmaya başlayabiliriz?"

Bir saat sonra, plan üzerinde bazı değişiklikler yaptıklarında, Cecily, bir gün ailesinin de onlara katılacağını hayal ederek yatak odalarına yenilerini ekledi ve Bill'i kamyonetine doğru takip etti. Maasai'li adam Nygasi sabırla oturmuş onu bekliyordu. Bill ona yanağından bir öpücük verdi ve iyi geceler diledi.

"nmzdeki on gün boyunca ovalarda olacağım, ama lütfen ev planlarına eklemeler yapmaktan ve düğünü istediğiniz gibi organize etmekten çekinmeyin," dedi kamyonetine tırmanırken. "Hoşça kal, Cecily.

"Gle gle, Bill.

Cecily eve doğru yürürken Bill'den giderek daha fazla hoşlandığına karar verdi. Rahatsız edici derecede dürüst olsa bile, gösterişten tamamen yoksun olması sevimliydi. st katta, soyundu, düşüncelere daldı paylaşmasına sadece üç hafta kaldığını söyledi.

... ya da en azından kocasının bunu istediğini tahmin ediyordu. şaşırtıcı bir şekilde, bu düşünce onu dehşete düşürmek yerine heyecanlandırmıştı.

*Kes şunu Cecily, diye azarladı kendini yatağa girerken.
Bunun bir mantık evliliği olduğunu ve işin içinde aşk olmadığını
unutmamalısınız.*

Yine de, haftalardır olmadığı kadar sakin ve mutlu hissederek uykuya daldı.

Cecily 17 Nisan günü öğlen saatlerinde Bayan William Forsythe olacaktı. Söz verdiği gibi Kiki, Nairobi'deki kilisenin papazının nikâhı kıymasını ayarlamıştı. Aslında vaftiz annesi düğün hazırlıkları konusunda kendini aşmıştı: beyaz ipekle kaplı sandalyeler çimenlerin üzerine yerleştirilmiş ve gölün kenarına beyaz güllerle süslenmiş bir gölgelik dikilmişti; Cecily ve Bill yeminlerini etmek için ayağa kalkacaklardı.

Odasının penceresinde durmuş, Kiki'nin gelen konukları selamladığı çimenliğe bakıyordu - Cecily birçoğuyla hiç tanışmamıştı. Bill'in, sağdıcı olarak görev yapan Joss Erroll'la birlikte su kenarındaki 'kendi' bankı olarak düşündüğü yerde oturduğunu gördü.

"Gergin misin?" diye sordu Katherine, Cecily'nin duvağını yerine iğnelerken ve ona allık pembesi güllerden oluşan gelin buketini uzatırken. Bu tamamen doğal. Bir hafta önce zar zor yemek yiyebildim. Bobby'yle evlendim.

"Sanırım öyleyim," diye yutkundu Cecily. "Her şey çok çabuk oldu.

Katherine nazıkçe, 'Olması gereken olduğunda zamanın önemi yoktur,' dedi. 'Çok güzel görünüyorsun! Gelin ve görün.' Cecily'yi tam teşekküllü boy aynası.

Bir terzi çağırarak ona imparatorluk tarzı güzel bir elbise diktirmişti, böylece krem rengi satenin kıvrımları göğüslerinin altından düşüyor ve herhangi bir şişlik belirtisini gizliyordu. Güneş saçlarını yumuşak bir sarıya boyamıştı ve Katherine gülleri bir tarafa, kulağının hemen üstüne sabitlemişti. Biraz makyaj yapmıştı ama makyajsız bile, Cecily cildinin hiç bu kadar iyi görünmediğini düşündü. Cildi parlıyor ve gözleri ışıldıyordu.

"Şimdi seni evlendirelim," dedi Katherine.

Cecily hayatı boyunca düğün gününün nasıl olacağına dair pek çok hayal kurmuştu. Ama bunun Kenya'nın nemli sıcağında, bir su aygırı sürüsünün eşliğinde, ailesi olmadan olacağını hiç hayal etmemişti.

Bobby merdivenlerin dibinde onu bekliyordu. Babasının yerine Bobby onu evlendirmeyi kabul etmişti.

"Çok güzel görünüyorsun," dedi kolunun kıvrımını uzatırken. Cecily kendi kolunu onunkinin içine soktu, sonra bandonun düğün marşını başlattığını duydu.

"Hazır mısın?"

"Hazırım," diye gülümsedi. Derin bir nefes alarak Bobby'yle birlikte terasa çıktılar ve çimenlere, cemaatin arasına doğru ilerlediler.

Bill gölgelik altında duruyordu; törene tek itirazı sabah kıyafeti giymek istememiş olmasıydı ama kendisi ve konuklar için siyah kravatta karar kılmıştı. Cecily onun çok şık görüldüğünü düşünüyordu.

Gerçekten de çok yakışıklıydı; normalde asi olan kumral saçları taranmıştı, sinekkaydı tıraş olmuştu ve mavi gözleri bronz tenine karşı gökyüzünü yansıtıyordu. Daha gösterişli Joss'a rağmen onun yanında dururken, gözlerini müstakbel kocasından alamadığını fark etti.

Bobby elini, üzerinde yükselen Bill'e uzattı ve papaz konuşmaya başladığında Cecily'nin odaklanabildiği tek şey Bill'in gözleri oldu. Sanki onlar da onunla birlikte kutlama yapıyormuş gibi gölün karşı kıyısından birbirlerine seslenen kuşların sesini duydu.

'Şimdi sizi karı koca ilan ediyorum. Gelini öpebilirsiniz,' diye anons etti papaz, ön sırada Kiki'nin yanında oturan Alice'in yankılanan haykırışıyla - belli ki şampanya ve diğer konuklardan alkış aldı.

Bill de öyle yaptı.

"Merhaba, Bayan Forsythe," diye kulağına fısıldadı.

"Merhaba," dedi utangaç bir ifadeyle ona bakarken ve iki yanlarında duran konukların arasından geçtiler.

Cecily düğün kahvaltısından korkuyor olsa da, sabah bulantılarının geçmiş gibi görünmesi onu rahatlatmıştı.

rahatladı ve en azından Kiki'nin harika yayılımının tadını çıkarabildi. sağlamıştı. Baş nedime olarak terasa yerleştirilmiş dairesel masalardan birinde onun yanında oturan Katherine, ona bir Sarıl.

'Senin adına çok mutluyum Cecily. Son derece ışıltılı görünüyorsunuz, kocanız da öyle," diye fısıldadı, diğer yanında oturan Bill'i göstererek.

Cecily kendini gerçekten de ıslıl ıslıl hissettiğini fark etti. evliliğin temelinde yatan kurnazlıklara rağmen günün tadını çıkarıyordu. Birkaç dakika sonra Joss ayağa kalkarak esprili bir sağdıç konuşması yaptı ve Cecily'nin bir anda ortaya çıkarak 'Happy Valley'nin ebedi bekârının' kalbini nasıl çaldığına atıfta bulundu.

"Gerçekten, Cecily canım," dedi Joss, "evlilik mutluluğun için bana teşekkür etmelisin - çünkü Bill'i evlenmeye ikna eden bendim. Kenya'ya geldim. Umarım gelecek yıllarda da bana minnettarlığınızı gösterirsiniz. Ona göz kırptı ve Idina'nın bu şaka karşısında kıkırdadığını duydu.

Ardından New York'taki ailesinden gelen telgrafları okurken sesi daha içten bir hal aldı. Cecily gözlerinin dolduğunu fark etti ama en azından bugün doğru şeyi yaptığını ve onları daha fazla utançtan kurtardığını biliyordu.

Yine de vatan hasreti çekecek zamanı yoktu çünkü bando 'Begin the Beguine'i çalmaya başladı ve Bill onu Göl kenarındaki çimenlerin üzerine ahşap dans pisti kurulmuştu. Adamın onu ne kadar ustaca yönlendirdiğine şaşırdı ve alacakaranlık yaklaşırken, gerçekten de çok uygun bir bekârın elini kazanmış gibi hissetti.

Katherine onun yanına geldiğinde saat gece yarısıydı. Bill ile aynı yaşlarda yakışıklı bir adam olan Lord John Carberry ile dans ediyordu. kontrol altında tutmak.

"Üstünü değiştirip Norfolk Oteli'ne doğru yola çıkma vakti, canım," dedi Katherine, neredeyse onu adamın kollarından çekip çıkararak. Üst katta Katherine onun gelinliğini çıkarmasına ve elbisesini giymesine yardım etti.

Antep fıstığı renginde ipekten bir takım elbise ve ona uygun bir şapka.

"İşte geldik, her şey hazır," dedi Katherine.

"Vay canına, bu gece için çok gerginim. Yani, Bill'in ne bekleyeceğinden emin değilim.

"Endişelenme, hayatım. Hiç değilse Bill bir centilmen. Ve sana ona göre davranacaktır, söz veriyorum.

"Yeni ev inşa edilirken seninle yaşamamızın sorun olmayacağından emin misin? Cecily tuvalet masasından kalkıp arkadaşına dönerek sordu.

"Hayatım, elbette öyle. Misafir odaları ne içindir ki? Mundui'ye pek benzemese de Bill de sen de burada hoş karşılanırsınız.

Ev. Ve kendi evinizin ne kadar çabuk bittiğine şaşıracaksınız. Umarım bebek için zamanında.'

"Evet. Ve unutma-

"Sana söz veriyorum Cecily, tek kelime etmeyeceğim. "Sence başka kimse biliyor mu?

"Biliyorlarsa bile, bu konuda çok sessiz kalıyorlar. Şimdiye kadar tek bir dedikodu bile duymadım.

"Şükürler olsun. Tamam o zaman. Cecily ceketini çekti - alt düğmesi giderek genişleyen karnını biraz zorluyordu - yerine oturdu. "Gidiyorum.

"Gidebilirsiniz, Bayan Forsythe.

Alt katta konuklar ön kapının etrafında toplanmışlardı. Cecily yanında Bill'le dışarı çıkınca alkışladılar ve tezahürat yaptılar.

"Buketinizi fırlatın, Bayan Forsythe," diye bağırdı Alice. "Yeni bir kocaya ihtiyacım var, değil mi Joss? Ona gülümsedi.

Cecily öyle yaptı ama topu yakalayan Joss oldu.

"Oyunbozan," dedi Alice, kalabalığın geri kalanı ona bakarken suratını asarak.

gergin kıkırdamalar. Joss'un karısı Molly'nin ölmek üzere olduğu anlaşılıyordu. "Hadi o zaman canım, gidiyoruz," dedi Bill.

Bill'in pikabı Joss ve arkadaşları tarafından dekore edilmişti. Nygasi arkasında balonlarla çevrili bir şekilde oturuyordu. Arka çamurluğa teneke kutular iliştirilmişti.

"Seninle Norfolk Oteli'ndeki yatak odasına gelmeyecek, değil mi Bill?" diye bağırdı kalabalıktan biri.

"Çok komik," diye yanıtladı Bill, sürücü koltuğuna tırmanırken. "Tebrikler sevgilim," dedi Kiki, öne doğru gelerek ve Vaftiz kızını kucaklıyor. 'Annen bugün seninle çok gurur duyardı. Happy Valley'e hoş geldin tatlım, artık gerçekten bizden birisin.

Cecily, Bill'in yanına tırmanırken ani bir sıçramanın önce kafasına, sonra da takım elbisesine indiğini hissetti.

'Aman Tanrım! Yağmur geldi!" diye bağırdı kalabalıktan başka biri.

"Herkes içeri!" diye başka bir ses daha bağırdı.

Kalabalık geri çekilirken ve yağmur bardaktan boşanırcasına yağmaya başlarken, Cecily oturduğu yerde kendini sıcak bir banyodaymış gibi hissediyordu, Bill ve Nygasi

branda kaputu pikaba takmak için hızlıca çalıştı.

Nygasi motoru çalıştırırken Bill'e bir şeyler mırıldandı. "Ne söyledi? Cecily ona sordu.

"Düğün günümüzde yağacak yağmurun uğurlu olacağını söyledi. "İyi anlamda mı, kötü anlamda mı? Cecily sordu.

Arabayla uzaklaşırlarken Bill ona gülümseyerek, 'Oh, güzel, kesinlikle güzel,' dedi.

Cecily Nairobi yolculuğunda uyukluyordu, sadece o gün değil, öncesindeki hazırlıklar da onu yormuştu. Ne olduğunu anlamadan önce Bill onu hafifçe sarsarak uyandırdı. 'Geldik canım. İçeri girecek enerjin var mı yoksa hepimiz pikapta mı uyuyalım?

"Ben iyiyim, teşekkür ederim, Bill.

Saat sabahın ikisini geçtiği için otelin lobisi ıssızdı ve bir gece görevlisi onlara odalarını gösterdi. Kapı gibi Cecily önce yatağa, sonra da Bill'e baktı ve ikisini birden barındırmak için son derece küçük görüldüğünü düşündü.

'Tanrım, bütün bu karnaval beni bir günden daha fazla yordu. Bush'ta atış oyunu,' dedi Bill ceketini ve gömleğini, ardından da pantolonunu çıkarırken.

Cecily sırtı ona dönük olarak yatağın diğer tarafına oturdu ve önce şapkasını sonra da ceketini çıkardı.

Bir el omzuna kondu.

"Dinle, eğer bu senin için çok rahatsız edici ise, her zaman pikapta uyuyabilirim.

"Hayır, ben iyiyim.

Cecily çantasını açmak ve geceliğini bulmak için ayağa kalktı. Bill çarşafın altına tırmanırken arkasındaki yatağın gıcırtısını duydu.

"Bakmayacağım, söz veriyorum," diyerek arkasını döndü.

Cecily bolca kızararak elbisesini, slipini ve sütyenini çıkardı ve uzun muslin geceliğini aceleyle başının üzerine çekti.

'Yüce Tanrım! Jane Austen romanlarından fırlamış gibi görünüyorsun,' dedi adam Cecily yatağa, onun yanına girerken. Yatak o kadar küçüktü ki, yanındaki adamın vücudunun sıcaklığını hissedebiliyordu.

"Buraya bak Cecily," dedi adam kızın başını kendisine doğru çevirirken. 'Şu anki durumun göz önüne alındığında. . durumun göz önüne alındığında, normalde birinin düğün gecesinde yapacağı şeyi yapmanın uygun olduğunu düşünmüyorum. Bu yüzden size sadece iyi geceler dileyeceğim Bayan Forsythe ve iyi uykular.

Bill onu alnından öptü, sonra ondan uzakta kendi tarafına döndü. Birkaç saniye içinde onun hafifçe horladığını duydu. Orada uzanmış, yağmurun otelin çatısına ve pencerenin camlarına vuruşunu dinliyordu.

Ve sadece insanların normalde yaptığı şeyleri yapabilmeyi diledi.

Cecily ertesi sabah omzuna konan bir elle irkildi. Gözlerini kırptırdı ve bir anda önceki günün olayları gözünün önüne geldi. Başını kaldırıp Bill'e baktı ve arkasındaki perdelerin aralığından sızan şafağın pembe ışıltısını görebildi.

"Günaydın," dedi alçak bir sesle. 'Oda servisi sipariş ettim. Biraz kahvaltı edin.

Bill bir tepsiyi yavaşça kucağına koyarken Cecily doğruldu.

"Kahvenizi sade sevdiğinizi biliyorum," dedi, üçgen kızarmış ekmek ve küçük tencerelerin eşlik ettiği dumanı tüten fincanı göstererek. reçel. 'Yemeğini ye ve sonra giyin. Sonra da dışarı çıkarız.

"Dışarı mı?" diye sordu, kahveyi eline alarak. "Nereye gidiyoruz?

'Bu bir sürpriz,' dedi ve banyoya gitti. Cecily musluğun sesini duydu ve tostundan bir ısırık aldı.

her zamanki gibi.

Giyindikten sonra, artık her zamanki haki rengini giymiş olan Bill onu otelden dışarı çıkardı ve Nygasi'nin bulunduğu pikaba götürdü. arkada konuşlanmıştı. Onun nerede uyuduğunu merak etti ve Bill'i onsuz görmek çok nadir olduğu için, onun varlığına alışması gerektiğini düşündü.

Bill kapıyı açtı ve kalkmasına yardım etti, sonra yanına tırmandı ve motoru çalıştırdı. Nereye gittiklerine dair hiçbir ipucu vermedi ama Cecily sabah esintisinin tadını çıkarmaktan memnundu. Nairobi'nin kalabalığından geçerken, dün geceki yağmurların henüz geri dönmemiş olmasından ve güneşin gökyüzünde bir kez daha ışıldamasından mutluydu. Bir saat sonra bir havaalanının kenarına geldiler ve Cecily ona şaşkınlıkla baktı.

'Bir balayı olmayacağına göre, özellikle de yağmurlar başladığına ve sığırlar hareket halinde olacağına göre, senin bir düğün hediyesini hak ediyordu. Ve sana ne verebileceğimi merak ettim - uzun zamandır bekâрім, tek bildiğim Kenya ve doğası. Hadi gelin, size göstereceğim bir şey var. Ve ben Umarım yüksekten korkmuyorsunuzdur," diye ekledi.

Kamyonetten inmesine yardım etti ve onu pistte duran, yanında tulum giymiş bir adamın durduğu küçük bir çift kanatlı uçağa doğru götürdü.

Yanına vardıklarında adam neşeyle, "İyi misin Bill?" diye sordu. Bu da genç eşiniz, öyle mi? Sizinle tanıştığıma memnun oldum. Bayan Forsythe.'

"Sizinle tanıştığıma ben de memnun oldum," diye otomatik olarak cevap verdi.

"Yakıtını doldurdu ve bakımını yaptı," dedi adam. "O uçak, siz değilsiniz Bayan Forsythe," diye şaka yaptı.

"Bunları giyin lütfen. Bill ona kalın deri bir uçuş ceketi ve bir çift gözlük uzatarak takmasına yardım etti, sonra uçağın alt kanadına çıktı ve Cecily'ye elini uzattı.

"Gel bakalım," dedi.

Cecily onun elini tuttu ve o da kanattan yukarı çıkmasına yardım etti, sonra da iki kepçeli kokpitten birine girip onu bağladı. Sonra kendisi de arka kokpite tırmandı, böylece onun hemen arkasında oturuyordu.

"Bu şeyi nasıl uçuracağını biliyor musun?" diye sordu.

"Eğer bilmiyorsam bu senin kötü şansın olur," dedi alaycı bir tavırla.

"Merak etme, bir şeyler ters giderse diye fırlatma koltuğu var.

"Ciddi misin sen? Cecily koltuğunda dönerek ona baktı ve adam da ona gülümsedi.

'Cecily, tamamen güvendesin. Sadece bana güven ve manzaranın tadını çıkar.

Bununla birlikte, uçağın motoru kükreyerek çalışmaya başladı ve pervane

vızıldamaya başladı. Bill uçağı pistten aşağı yönlendirdi ve bir dakika sonra havadaydılar, Cecily'nin midesi taklalar atıyordu.

Daha yükseğe tırmandıkça ve bu hisse alıştıkça Cecily hayranlıkla aşağıya baktı. Gri binaların tepelerini ve Nairobi sokaklarını, arabaları ve karıncalar gibi sürünen insanları seçebiliyordu ama birkaç dakika sonra hepsi

Görebildiği dalgalı kırlar, yumuşak yeşiller ve turuncu toprak parıltıları ve ara sıra tembel bir nehrin parıltısıydı.

Yarım saatlik bir uçuştan sonra Bill omzuna dokunarak altlarındaki bir noktayı işaret etti ve Cecily'nin nefesi kesildi. İşte Mundui Evi, parıldayan gölün kenarında mükemmel bir küçük bebek evi gibi duruyordu.

Sonra Bill uçağı kuzeye çevirdi ve Cecily Gilgil'den geçen tren raylarını tanıdı ve sağılarında Aberdare Dağları'nın karanlık genişliğini gördü. Uzakta pembe ve mavi bir parıltı belirdi ve Cecily gözlüklerinin üzerinden gözlerini kısarak bunun ne olduğunu görmeye çalıştı.

"Nakuru Gölü," diye bağırdı Bill ona, motorun gürültüsünden zar zor duyuluyordu.

Uçak aşağıya doğru süzülürken Cecily'nin nefesi kesildi ve gördüğü pembe bulut gözlerinin önünde kristalleşti: Binlerce flamingo suyun içinde huzur içinde bir arada duruyordu. Uçak tepelerinde uçarken, dalgalanma etkisiyle kanatlarını açmaya başladılar, parlak postları mavi suya yansıdı, böylece tek bir devasa organizma gibi göründüler, birlikte hareket ettiler.

Bill sonunda tekrar güneye yöneldiğinde, Cecily aşağıda uzanan Kenya'ya baktı ve yeni bakış açısına hayran kaldı.

kocası ona çok düşünceli bir şekilde vermişti. Burası artık onun eviydi ve şu anda daha güzel bir yerde olmayı hayal bile edemiyordu.

İndiklerinde Bill onun uçaktan inmesine yardım etti ve Cecily bacaklarının altından sallanmaya başladığını hissetti. Gözlüklerini çıkardı, salladı

Rüzgârda savrulan saçlarını geriye attı ve gördüklerinin güzelliğini kelimelere nasıl dökceğini bilemeyerek ona baktı.

"Teşekkür ederim," demeyi başardı. "Bu anı ve az önce gördüklerimi asla ama asla unutmayacağım.

"Hoşuna gittiğine sevindim. Yağmurlardan sonra seni tekrar yukarı çıkaracağım. Şimdi," dedi sert bir ifadeyle, onu pikaba bindirirken, 'korkarım işimize dönüyoruz.

Nairobi'den uzaklaşıp Aberdare Dağları'na, Bobby ve Katherine'le geçici evlilik evlerine doğru giderlerken (Bill kendi evleri inşa edilene kadar Kiki'nin çatısı altında kalmayı kesin bir dille reddetmişti) Cecily ona bakmaktan kendini alamadı. Evlilikleri her neye dayanıyorsa dayansın, o sadece Cecily'nin kendini güvende hissetmesini sağlamakla kalmıyordu. Korunuyordu ama kendi içine kapanıklığı onu büyülüyordu. O - ve şimdi yaşamaya başlayacağı hayat - doğal olarak seçeceği şey olmayabilirdi, ama Katherine ve Bobby'nin çiftlik arazisine girdiklerinde ve çevredeki kırmızı düzlüklerden geçerken

yakında tepelerden inen sığırlarla dolacaktı, bunu kucaklamak için her şeyi yapmak istediğini hissetti. Her şeyi yapardı.

Sadece hayatını değil, itibarını da kurtaran bu adama iyi bir eş olmak için elinden geleni yaptı.

Kocam özel bir adam, diye düşündü midesinde beklenmedik bir özlem baloncuğu patlarken.

"Merhaba! Katherine verandadan onlara el sallarken, çamurlu yoldan küçük ama yeni yapılmış eve doğru ilerliyorlardı.

yenilenmiş kulübe. "Uçuş nasıldı?" diye sordu Cecily'ye, Katherine'in koluna girip onu verandaya doğru götürürken.

Katherine onu verandadaki bir sandalyeye oturturken Cecily gülümseyerek, "Gerçekten hayatımın en inanılmaz deneyimiydi," dedi.

"Oh, çok sevindim," diye gülümsedi Katherine, yanına otururken. "Bill bana senin buna hazır olup olmadığını sordu, ben de tabii ki evet dedim. Kenya'nın ne kadar büyülü bir yer olduğunu görmenin tek yolu bu," dedi Bill Cecily'nin bavulunu arabadan indirirken. 'Bir keresinde beni yukarı çıkardı ve yeni numaralarıyla hava atmaya karar verdi. İtiraf ediyorum, kokpitin her yerine kustum,' diye kıkırdadı.

"Bunu boş odaya koyayım mı, Katherine?"

"Evet, Bill.

Cecily, Bill'in kulübeye girişini izlerken, "Aleeki yarın Kiki'nin şoförünü eşyalarımın geri kalanıyla birlikte göndereceğini söyledi," dedi.

"Gidecek kendi evin olmaması çok üzücü ama seni burada rahat ettirmek için elimizden geleni yapacağız.

'Oh, bunun için endişelenmeyin; artık Mundui Evi'nde kalmak zorunda olmadığım için çok minnettarım. Oradaki atmosfer çok garip. Ayrıca burası da çok güzel, Katherine. Cecily elini verandada gezdirdi; verandada Bobby'nin atılmış kerestelerden yaptığı ve cilalayarak parlattığı bir masa duruyordu.

Katherine verandanın kenarlarına ebegümeci çalıları ile parlak turuncu ve mavi Cennet Kuşu çiçekleri dikmişti. Katherine'in pencereler için diktiği çiçekli perdeler ve temiz beyaz panjurlarla ev rahat ve davetkârdı. 'Çok güzel bir his ev gibi.'

'Inverness Cottage kesinlikle büyük değil, ama hepsi bizim ve önemli olan da bu. Bill odadan çıkarken Katherine, 'Şimdi,' dedi. 'İkinize de içecek bir şeyler getireyim mi?

"Ben almayayım, Katherine. Korkarım çiftliğe dönmek zorundayım.'

"Evet, Bobby bu sabah ayrıldı.

O zaman onu orada göreceğime eminim. Gerçek hayat yeniden başlıyor ve o sığırları güvenli bir şekilde ovaya indirmem gerekiyor.

Cecily hayal kırıklığını gizlemek için elinden geleni yaptı. "Ne zaman döneceksin?

'Dürüst olmak gerekirse emin değilim. Sanırım önümüzdeki hafta içinde.

"Oh. Cecily boğazındaki yumruyu yuttu. "Burada, Katherine'in yanında iyi olacağım.

Cecily'nin sıkıntısını gören ve onu kurtarmaya gelen Katherine, "Gerçekten de öyle olacak," diye onayladı. "Ve ..." - Katherine başını kaldırıp Bill'e baktı

'Yeni eşin için başka bir hediyen var, değil mi? Siz ikiniz vedalaşırken ben gidip alsam nasıl olur?

Bill başıyla onaylayınca, Cecily ayağa kalkarken Katherine verandadan çıkıp kulübenin yan tarafında gözden kayboldu.

"Her şey için tekrar teşekkür ederim, Bill. Çok minnettarım.

'Başta da söylediğim gibi, birbirimize çok iyi uyum sağlayacağımıza eminim. Ben yokken ev inşaatı projemize göz kulak olursan çok memnun olurum. Kedi uzaktayken falan.

"Elbette bakarım, hoşuma gider.

"İşte ulaşım aracınız! Katherine yeniden ortaya çıktı, parlak kestane rengi bir kısırağı onlara doğru götürüyordu. "Gelin ve onunla tanışın.

"At benim için mi?

"yle, evet," dedi Bill. "Komşularınızı ziyaret etmenin en kolay yolu, orası kesin.

"ok güzel, değil mi? Cecily kısırağın, sanki biri üzerine beyaz boya sıçratmış gibi görünen burnunu okşadı.

'Senin için mükemmel bir boyda olmalı ve çok yumuşak huylu görünüyor,' diye ekledi Bill.

'Ona bayıldım! O gerçekten benim mi?

"Evet, ama bir süre kendine dikkat etmen gerekecek. Önümüzdeki birkaç ay,' Bill karnını gösterdi. "Herhangi bir kaza olmasını istemeyiz, değil mi?

"Hayır," Cecily kızardı, "istemeyiz.

Katherine bebekten haberdar olsa da, Bill ilk kez onun önünde bundan açıkça söz ediyordu.

"Atın henüz bir adı yok. Katherine bir kez daha araya girdi. "Onun için bir isim bulman gerekecek, Cecily.

'Evet, yle olmalı. Tamam, ben gidiyorum o zaman. 'Seni arabana kadar geçireyim,' dedi Cecily.

'Hayır, sen burada Katherine'le kal - yorucu birkaç gün geçirdin. Hoşça kal Cecily,' dedi ve kısa bir el sallama ve baş sallama hareketiyle, kendisini pikapta bekleyen sabırlı Nygasi'ye doğru yürüdü.

Bana bir hoşça kal öpücüğü bile vermedi, diye düşündü Cecily, Katherine'i üzüntüyle verandaya kadar takip ederken. Bill'in mükemmel düğün hediyesi ve uçağa binmeden önce ona verdiği o harika gülümseme onu çok cesaretlendirmişti ama şimdi ...

"İyi misin, sevgilim? Katherine sordu. "Evet, sadece biraz yorgunum.

"Tabii ki yorgunsun. Bill'in bu kadar erken gitmek zorunda kalması çok üzücü, ama eminim en kısa zamanda sana dönecektir.

"Evet ve kendimi kötü hissetmemeliyim ya da onu suçlu hissettirmemeliyim, çünkü bana evlenme teklif ettiğinde anlaşmanın bu olduğunu biliyordum.

"Sevgilim, ona gerçekten değer veriyorsun, değil mi?

"Sanırım önemsiyorum ama onun benim hakkımda ne hissettiğini gerçekten bilmiyorum.

"Bill'in sana karşı bir şeyler hissettiğini hep biliyordum Cecily. Safariye çıktığımızda bu çok açıktı. Emin olamadığım sendin.

"Yanıldığına eminim. Onunla evlenmemi kalbinin iyiliği için istediğini sanıyordum. Cecily, Bill'in pikabının nihayet gözden kaybolduğunu gördüğünde gözyaşlarının gözlerinin arkasına bastırdığını hissedebiliyordu.

görüş.

Katherine gülümseyerek, 'Yakın zamana kadar Bill'in iyi kalpli olmak şöyle dursun, bir kalbi olduğunu bile bilmiyordum,' dedi. 'Ama sen onu değiştirdin Cecily, gerçekten değiştirdin. Ve senin ... durumunu üstlenmeye hazır olması, sana olan duygularının kanıtı olmalı?

"Bilmiyorum.

'Yeni evinize yerleştiğinizde her şey daha iyi olacak. birlikte eve döneceğiz. Umarım çok uzun sürmez, ama siz buradayken güzel vakit geçirmeye çalışacağız. Şimdi, ben sebzeleri soyarken mutfakta benimle otur. Unutma, Bobby de gitti. Birbirimize eşlik edelim.

Cecily, Katherine'i takip ederek oturma odası olarak da kullanılan giriş holüne girdi. Solunda, Bobby'nin çalışma odası olarak kullandığı, dolap büyüklüğünde bir odanın bulunduğu dar bir koridor ve onun ötesinde, çam ağacından yapılma bir masa ve iki sandalyenin bulunduğu küçük bir mutfak vardı. Elbette bir toplu iğne kadar temizdi. Katherine'le ilgili her şey öyleydi.

Cecily, Katherine'in ustalıkla patates soymasını izlerken, "Mutfağını buradaki diğer evler gibi ayrı bir bloğa koymadığına şaşırdım," diye yorum yaptı.

'Benim için yemek yapacak bir personelim olmadığı için bunu yapmak saçma geldi.

Günün en sevdiğim anlarından biri Bobby'nin tam senin oturduğun yere oturup yemek yememiz ve nerede olduğumuz ve neler yaptığımız üzerine sohbet etmemizdir.

"Korkarım yemek yapmayı hiç öğrenmedim," diye itiraf etti Cecily.

"Bana öğretebileceğinizi düşünüyor musunuz?

"Elbette öğretebilirim, ama eminim Bill bunu yapması için birini tutacaktır.

"Yine de ne yapacağımı bilmeliyim ki onları yönlendirebileyim.

Katherine, "Evet, haklısın, ama Kiki ya da Idina gibilerin bırakın etli güveci, tost ve reçel bile yaptıklarından şüpheliyim," dedi.

'Öğrenmekten zarar gelmez, değil mi? Öğrenmek isterim.

"Pekala o zaman," diye kabul etti Katherine, Cecily'ye biraz havuç ve bir bıçak uzatarak. "Ders bir," diye sırttı.

925 Beşinci
Cadde Manhattan, New York
10021

30 Nisan 1939

Sevgili Cecily'm,

Baban, kız kardeşlerin ve ben düğün töreninizin fotoğraflarını aldığımızda çok sevindik. Çok güzel görünüyordun tatlım ve Bill'inin gerçekten de çok yakışıklı olduğunu söylemeliyim. Sevgili baban onun yaşına biraz şaşırmış olsa da, ona iyi bir eş seçmiş olmanızın iyi bir şey olduğunu söyledim.
daha olgun bir koca.

Bildiğiniz gibi, Jack ve Patricia şu anda Cape Cod'da balayı. Junie DuPont da katıldı ve bana Patricia'nın sizin kadar güzel görünmediğini ve saçlarının çok talihsiz olduğunu söyledi. Resepsiyonun Mardi Gras gibi olduğunu ve oldukça kaba olduğunu söyledi. (Dedikodular da var. Son zamanlarda Jack'in aile bankası çöküşün eşiğinde. Mamie'nin de dediği gibi, şanslı bir kaçış yapmışsınız gibi görünüyor:)

Bebek Christabel çok tatlı ve Mamie de son derece sakın bir anne oldu. Ve size büyük haberi vermeliyim: Priscilla Bekliyorum da! Baban ve ben üç kızımız da evlendiği için çok mutluyuz ve belki de bu kadar uzun sürmeyecek Sen de bize bebek haberi vermeden önce.

Cecily, her ne kadar Avrupa'da olabilecek herhangi bir savaştan güvende olduğunu söylesen de, senin için endişeleniyoruz tatlım. Tek dileğim Bill'le birlikte her şey kesinleşene kadar burada kalmanız, ama anladığım kadarıyla onun geçimi Kenya'da.

Yakında bana yaz ve Kiki'ye ve yeni kocana en iyi dileklerimi ilet.

*Tüm sevgimle,
Anne xx*

Cecily annesinin mektubunu okurken derin bir iç çekti ve Priscilla'nın haberine sevinmeye çalıştı, ancak annesine kendi mektubunu yazarken hissettiği tek şey soğuk bir endişe yumağıydı Hamilelik.

'... *Aralık ayında doğum yapacağım,*' diye yazmıştı.

doğumu duyurmak için onlara çok daha önce bir telgraf gönderecekti.

"Zamanı geldiğinde bununla ilgileneceğim," diye mırıldandı.

mektubu katlayıp bir zarfa koydu.

İyi haber ise Inverness Cottage'daki günlerin Mundui House'dakinden çok daha hızlı geçmesiydi. Katherine'in kulübenin arka tarafındaki sebze bahçesini düzenlemesine yardım etmekle meşguldü, ve yemek hazırlamayı ve kek yapmayı öğreniyordu (ki birkaç başarısız denemeden sonra Cecily yemek pişirmenin asla onun uzmanlık alanı olmayacağına ikna oldu). Eğer erken uyanırsa, güzel kestane rengi kısrığı Belle'e biner, beş mil ötedeki Bill'in çiftliğine giderdi. inşaatçıların yapmaları gerekeni yapıp yapmadıklarını kontrol etti.

Daha sonra Cecily her gece yorgun argın yatağa düştü. Üstündeki çatıya vuran yağmuru bir şekilde rahatlatıcı buluyordu, ama Bill'in ovalarda, nehirlerde şişme ve dağlardan gelen çamur kayması riski. Ne zaman Dışarıda oturulamayacak kadar çok yağmur yağdığında Bobby küçük ızgarada ateş yakar ve iskambil oynarlar ya da cızırtılı telsizden BBC Dünya Servisi. Haberler Avrupa'daki siyasi durumu aktarmaya devam ettiğinden, bu genellikle iç karartıcı bir deneyimdi; birçok yorumcu, kurulan çeşitli paktlara ve ittifaklara rağmen savaşın kaçınılmaz olduğuna inanıyordu.

Avrupa'daki gerginlikler Cecily'nin aklından hiç çıkmasa da, Katherine ona kendini iyi hissettirmek için daha fazlasını yapamazdı. Bobby de sığırlarıyla birlikte uzaklardaydı ama her nasılsa birkaç günde bir karısını görmek için geri dönmeyi başarıyordu.

En azından, diye düşündü Cecily, arkadaki tuvaletin yanında duran teneke küvette yıkanırken, Bill'in yarın buraya dönmesi gerekiyordu. Yeni eşini görmek için ne kadar hevesli olduğuna inanamıyordu.

Kocası. Ertesi sabah Katherine'le birlikte Gilgil'e gitti ve kuaför salonu olduğunu iddia eden ama aslında bir barakanın arka tarafındaki boş bir odaya girdi. Kikuyulu kadın saçlarını keserken Cecily sinirden yüzünü buruşturdu.

"İşte, *bwana*, iyi misin?"

Cecily kadının kendisine uzattığı küçük, çatlak ve soluk aynada yansımalarını görmeye çalıştı.

"Neden evet, eminim iyidir.

"Ne düşünüyorsun? Berbat mı görünüyorum?" diye sordu kadını tavsiye eden Katherine'e.

"Hiç de değil," diye onu rahatlattı

Katherine. "Çok kısa hissediyorum.

'İyi haber şu ki, yeniden uzayacak. Haydi, eve gidip çocuklarımıza akşam yemeği hazırlamalıyız.

Cecily kulübeye geri döndüğünde ve duvardaki aynada kendini doğru dürüst görebildiğinde, yüzünü kapattı ve küçük bir çığlık attı. Bukleleri kesilmişti ve şimdi onlardan geriye kalanlar bukleler halinde kafasına sıkıca yapışmıştı.

"Nefret ediyorum! Kesinlikle nefret ediyorum," dedi Cecily, gözleri yaşlarla dolmuştu. "Bence sana çok yakışıyor.

'Bir erkek çocuğuna benziyorum, Katherine! Bill bundan nefret edecek, biliyorum. "Eminim farkına bile varmayacaktır," dedi

Katherine, Cecily'ye bir

birkaç saç kaydırağı. "Bobby'de kesinlikle yok. Al, bunları dene.

Bobby o akşam eve saat yedide geldi ve gerçekten de kadınların saçlarını kestirdiğini fark etmedi.

'Dün Bill'i ovada kısa bir süre gördüm Cecily. Özürlerini ilettiler ama korkarım birkaç gün gecikecek. Yağmurlar yüzünden sığırları aşılama için toplamak beklenenden uzun sürdü.

"Oh. Cecily saçlarını bu halde görmeyeceği için rahatlamış mıydı yoksa hayal kırıklığına mı uğramıştı bilemiyordu. Hayal kırıklığı kazandı.

"Hadi bir şeyler içelim, olur mu? Katherine, Cecily'nin Bill'in dönüşünü kutlamak için Gilgil'den büyük bir masrafla satın aldığı şişeden hepsine birer cin doldurdu. 'Kocanızın yakında gelişine kadeh kaldıralım. Şerefe!

Bill'in beklenmedik bir şekilde Inverness Cottage'ın eşiğine gelmesi için bir hafta daha geçti.

"Merhaba Cecily," dedi kadın aceleyle ayağa kalkıp elindeki yün yumağını ve örgü şişlerini yanındaki sepete atarken.

'Bill! Seni beklemiyorduk,' dedi Cecily ona doğru yürürken.

Ellerini uzattı.

'Lütfen bana yaklaşma Cecily. İnek ve çamur kokuyorum. Arkadan dolaşıp Nygasi'ye üzerime birkaç kova su attırayım, ben de bir güzel keseleneyim.

"Banyo var, biliyorsun... Cecily arkasından seslendi.

"Banyolar kızlar içindir," dedi, Nygasi bir kova taşıyarak ona katılırken ona göz kırparak.

Mutfakta akşam yemeğini hazırlayan Katherine'e, 'Bill döndü,' dedi.

"Güzel. O zaman şu cini çıkarsak iyi olur, ha?

Cecily bunu yaptıktan sonra, iğrenç saçlarını taramak ve biraz ruj sürmek için odasına koştu. On beş dakika sonra Bill yeni keten gömleği ve pantolonuyla geri dönmüş, daha çok kendine benziyordu.

"Cin?" diye teklif etti ona.

"Teşekkür ederim. Tchin tchin,' dedi ve narin kristal bardağın içindekilerin yarısını bir dikişte içti. "Medeniyete geri dönüyoruz," dedi adam, kadına bakarken. "Saçını kestirmişsin.

'Evet ve hepsi korkunç bir hataydı. Gilgil'deki kadın kesmiş.

"Ben beğendim. En azından bir süreliğine kasabaya dönmek zorunda kalmayacaksın.

"Beklendiğinizi bilseydim, bazı düzenlemeler yapardım.

Sevgili Cecily, hayatım boyunca hiç "beklenmedim". Her gelişimde tören yapmaya gerek yok.

'Merhaba Bill,' diye gülümsedi Katherine verandaya çıkarken. "Yedek cin var mı, Cecily?

O akşam yemekte Bill ve Bobby sığırlarla ilgili her şeyi konuştular ve Cecily sadece Bill'le yalnız kalabilmeyi diledi. Ona da anlatacak çok şeyi vardı.

'Pekala, bu gecelik yatmaya gidiyorum. İzninizle, olur mu?' diyerek esnedi ve Cecily'nin omzunu sıvazladı. "İyi geceler, canım.

Cecily sadece on dakika sonra onu misafir yatak odasına kadar takip etti, ama Bill çoktan ikiz yataklardan birinde hafifçe horluyordu. Daha rahat olduğu için son zamanlarda çıplak yatmasına rağmen geceliğini giyen Cecily kendi yatağına tırmandı, ışığı söndürdü, sonra başını yastığa koydu ve uyumak için elinden geleni yaptı.

Ertesi sabah uyandığında Bill çoktan gitmişti.

"Nereye gitti?" diye sordu, her zaman kendisinden çok daha erken kalkan Katherine'e.

"Dürüst olmak gerekirse emin değilim. O ve Nygasi yaklaşık yarım saat önce pikapla yola çıktılar.

"Ne zaman döneceğini söyledi mi?

Hayır, korkarım yapmadı. Bakın, sanırım Bill'in tüm yetişkinlik hayatı boyunca tek başına yaşadığını kabul etmek zorundasınız. İsteddiği gibi gelip gitmeye ve bu konuda kimseyi memnun etmemeye alışkın. Onunla evlendiğinizde bunu biliyor olmalıydınız.

'Oh, evet, biliyordum, elbette biliyordum. Ve haklısın,' dedi Cecily. Bunu kabul etmek zorundayım.

'Eminim bu onun sana karşı olan duygularını yansıtmıyordur. Sadece henüz bir karısı olmasına alışamadı, hepsi bu. Ayrıca çiftçiler için her zaman yoğun olan yağmur mevsimindeyiz.

'Evlendiğimizde bana karşı çok iyiydi. Sadece,' diye iç geçirdi Cecily, 'onunla biraz daha fazla zaman geçirmek isterdim.

'Hayatta hiçbir şey mükemmel değildir Cecily ve babamın bana her zaman tembihlediği gibi, sabır bir erdemdir. Seninle evlendi, sevgilim, buradaki herkesi çok şaşırttı. Ve sana rağmen durum. Birkaç hafta önce nerede olduğunuzu göz önüne alırsak, bence nimetlerinizi saymalı ve fazla talepkâr olmamalısınız. Şimdi ben gidiyorum.

"Gökler tekrar açılmadan önce bahçeye biraz lahana dikmek istiyorum.

Katherine mutfaktan çıktı ve Cecily arkadaşının sözleriyle azarlanarak yerine oturdu. Elbette haklıydı: Bill kendi adamıydı ve Cecily bunu kabul etmek zorundaydı.

Bill üç gün sonrasına kadar ortaya çıkmayınca bu çok zor oldu, ölü bir leopar arabasının bagajına yayılmıştı, kocaman pençeleri arabanın alt takımına iple bağlıydı. Cecily gözlerini kaçırdı, önünde cansız yatan görkemli yaratığın görüntüsünden nefret ediyordu.

Bill, bardaktan boşanırcasına yağan yağmurun etkisiyle oturma odasına geldiğinde, "Kaçtığım için özür dilerim Cecily," dedi. 'Biraz rahatlamam gerekiyordu

Buhar. Gidip kurulanayım.

Cecily'nin aklından geçen ama söylemeye cesaret edemediği şey, *belli ki stres atmak vahşi hayvanları vurarak öldürmek anlamına geliyordu.*

"Ev nasıl gidiyor?" diye sordu bir saat sonra yemek masasında.

"İyi, sanırım. Ustabaşı iyi bir adam..."

"Öyle olmalı, o benim arkadaşım," dedi Bobby. 'Seni doğru dürüst görecektir, yani görecektir. Yoksa benimle uğraşmak zorunda kalacak.

"Belki yarın oraya gidip kendimiz de bir göz atabiliriz, Bill?" diye önerdi Cecily.

'Evet, eminim yapabiliriz,' diye kabul etti. 'Yarın orada yapmam gereken bazı işler var.

Ama yarın öğleden sonra sizinle gelebilirim. 'Son gördüğünüzden beri çatı da yapıldı, yani en azından biz

Kuru kalmak konusunda endişelenmene gerek yok,' diye Cecily'yi cesaretlendirdi.

"Ne kadar heyecan verici," dedi Katherine. 'Cecily'nin tüm bu fikirleriyle çiftlik evi harika olacak.

'Umalım öyle olsun, yine de elimdeki bütçeyle Ritz gibi olması zor.

Bill yatmaya gideceğini söylediğinde, Cecily hemen kendisinin de geleceğini söyledi. Yatak odasının kapısı arkalarından kapandı ve Bill

i çamaşırlarına kadar soyundu ve yatağına tırmandı.

"Gittikçe büyüyorsun, değıl mi? Bill onu geceliğıyle incelerken şöyle dedi.

"Öyle görünüyor, evet. Bill ...' dedi Bill komodinin üzerindeki lambayı kapatmak üzereyken.

"Evet?

"Sana ailemin düğün hediyesi olarak bir miktar para gönderdiğini söylemek istedim. İkimiz için de öyle. Böylece, en azından Evin döşenmesine ve ortaya çıkan ekstra masraflara katkıda bulunmak.

"Yani sana bir çeyiz mi sağladılar? Bill ona gülümsedi. Ne kadar da cömertler. 'Pekala, bunun bir işe yaramayacağını söylemeyeceğim. yardımcı olur, çünkü olur. Bazen neden geçimimi sağlamak için sığır iftliğı işlettiğimi merak ediyorum; bana sürekli üzüntü veriyor ve harcadığım saatler göz önüne alındığında bundan çok az kazanıyorum.

"Belki de sevdiğiniz içindir?

'Belki,' diye kabul etti. 'Kendimi bir ofiste dokuzdan beşe çalışırken kesinlikle göremiyorum, bu kesin. Joss, eğer savaş çıkarsa Geldiğinde, yardım etmek için mümkün olduğunca çok adam isteyecekler. Kendisinin de Kenya Alayına katılma fikri var ve sanırım zamanı geldiğinde ben de aynısını yapmalıyım.

"Elbette savaşmak için çok yaşlısın? Cecily dehşete kapıldı.

"O kadar da yaşlı değilsin, genç bayan," diye onu azarladı Bill. "Bunu gerçekten yapmak zorunda mısın?

"Sanırım öyle, evet. Blighty ve hemşerilerim savaşırken ben ovalarda oturup yerel yaşlılarla geviş getiremem.

saldırı altında, yapabilir miyim? Her neyse, henüz olmadı, o yüzden bekleyip görelim. Bill yuvarlandı. "İyi geceler, Cecily.

Cecily ve Bill nihayet Haziran sonunda yeni evlerine taşındılar. Belki de Cecily'yi ele geçiren yuva kurma içgüdüsüydü, ama son birkaç haftasını ev için boya renkleri seçerek geçirmişti.

duvarların yanı sıra perde kumaşı (Nairobi'deki tuhafiye dükkânındaki yetersiz seçeneklerden de olsa). Bill geldiğinde çok sevinmişti.

Haziran başında eve döndüğünde, Amerika'dan bir konteynır dolusu mobilyanın Mombasa'ya ulaştığını ve önümüzdeki hafta içinde kamyonla çiftlik evine getirileceğini söyledi.

Cecily en azından ev için yapılacak her şeyi yaptığından, Bill'in düzenli devamsızlıklarını daha az fark ediyordu; ya uzakta işlerini kontrol ediyordu

ve yağmurlu havalarda onları dağlara geri götürmek.

Sezon bittiğinde, av gezisine çıktığında ya da Maasai arkadaşlarıyla bir araya gelmek için ortadan kaybolduğunda.

"Bir ara onlardan birkaçını seninle tanışmaları için eve getirmeliyim Cecily," demişti laf arasında. 'Onların yaşam tarzı

Büyüleyici. Sığırlarının gittiği yere gidiyorlar ve her yerleştiklerinde evlerini yeniden inşa ediyorlar.

Cecily, "O zaman Cennet Çiftliği'ni çok tuhaf bulacaklardır, eminim," demişti.

Çiftlik evinin adı, Bill'in beklenmedik bir şekilde geri döndüğü ve yakında bitecek olan evlerini görmek için dışarı çıktıkları bir akşam ortaya çıkmıştı. Cecily ön verandaya çıkan basamaklara oturmuş ve altında uzanan vadiye bakarak iç geçirmişti.

'Burası cennet gibi, gerçekten öyle,' demişti.

"*Kayıp Cennet* gibi," demişti Bill, yanına gelip otururken. 'En sevdiğim şiir; John Milton'a ait. Daha önce duydun mu?

"Hayır, korkarım İngiliz edebiyatıyla aram pek iyi değildir.

"Aslında şiir on iki kitaptan oluşuyor ve on bin mısradan oluşuyor.

"Vay canına, bu bir şiir değil, bir hikaye!

"Aslında Milton tarafından yeniden tasarlanmış bir İncil destanı.

Tanrı'nın en sevdiği yeni yaratıkları olan insanları yok etmeye kararlı olan Şeytan'ın hikayesini anlatıyor. Belki de çiftlik evinin adını "Cennet" koymalıyız? İkimiz için de farklı anlamlar ifade edebilir.

Cecily, "Tamam ama umarım buraya taşındığımızda cennetin kaybolduğunu hissetmezsin," dedi.

Bill gülümseyerek, "Oh, o konuda endişelenme - ondan sonra gelen şiirin adı *Yeniden Kazanılan Cennet*," dedi. "Hadi gel. Ona elini uzattı ve onu merdivenlerden yukarı çekti. "Cennetten ayrılalım ve geçici kazılarımıza geri dönelim.

Cecily daha sonra bir marangoza kapıya asması için üzerinde 'Cennet Çiftliği' yazan bir tabela yaptırmıştı, belki birileri onları ziyarete gelir diye.

Cecily, oturma odasında perdeleri asmasına yardım eden Katherine'e, "Bu konuda iyimserliğimi koruyorum," dedi.

'Elbette insanlar gelip seni ziyaret edecekler, sevgilim; hepsi uzak duramayacak kadar meraklı.

'O zaman benim ne kadar büyük olduğumu da fark edebilirler. hamileliğinin üç aydan az olması gerekiyordu.' Cecily gözlerini devirdi.

'Belki, ama evlenmeden önce ikinizin ellerinizi birbirinizden uzak tutamadığınızı düşüneceklerdir,' diye omuz silkti Katherine. 'Cidden, eğer burada yaşayacaksanız

Vadi, ya da en azından kenarında, insanların ne dediği konusunda kesinlikle endişelenemezsiniz. Her neyse, dedikoduları durdurduğu kesin. Bill diğer taraf için vurdu.' "Bu ne

anlama geliyor?

"Oh, biliyorsun," dedi Katherine sesini alçaltarak, "o bir homoseksüel.

'Hayır! Hiç evlenmediği için mi böyle düşünüyorlar?

"Cecily, özellikle buradaki kadınlar çok fazla düşünmek için zaman. Şimdi, oturma odası tamamdır,' dedi Katherine.

merdivenden indi ve yaptığı işi inceledi. "Çok güzel görünmeye başlamadı mı?"

Perdeler vantilatörden gelen esintiyle sallanıyordu. yüksek tavanlı salonun ortasına yerleştirilmişti ve Cecily etrafındaki Kenya ve Yeni Zelanda'nın şaşırtıcı derecede hoş karışımına baktı. York'u yaratmıştı. Anne ve babasından Beşinci Cadde'deki evin bodrumunda tozlanmaya yüz tutmuş eski mobilyalarını göndermelerini istemişti ve maun ağacından yapılmış sağlam parçalar çiftlik evine ayrı bir ciddiyet kazandırmıştı. Cecily şezlongu ve deri koltukları şöminenin etrafına yerleştirmiş, aralarına da büyük bir doğu halısı sermişti. Bill'in kitaplarını kitaplıklara yerleştirmişti.

Oda sıralanmıştı ve hava cila kokusuyla doluydu.

Giriş holündeki leopar derisinden yapılmış halıya -Bill'in birkaç hafta önce eve getirdiği hayvandan yapılmıştı- bakmamak için elinden geleni yaptı.

Deri sandalyelerden birini şömineye yaklaştırdı ve Kendisini Bill'in karşısında, ateşin yanında oturmuş, cin içerken ve günlerinden bahsederken hayal etti.

"Cecily! Katherine onun koluna sert bir el koydu. "Bırak o ağır sandalyeyi, Şu anda hiçbir şeyi itecek durumda değilsin.

"Egzersiz hamile kadınlar için iyidir ve ben de şimdiye kadar idare ettim," diye omuz silkti Cecily. "Umarım Bill'in hoşuna gider, gerçi onun için fazla medeni olabilir.

"Eminim çok sevecektir, hayatım. Kesinlikle öyle ve kapalı banyonuzu ne kadar kıskanıyorum - Bobby bana önümüzdeki bahar bir tane için tesisat alabileceğimize söz verdi.

Cecily, "İstedğin zaman gel ve benimkini kullan," diye önerdi.

"Çok isterdim, ama geri dönerken sadece sıcak ve tozlu olurum!

Birkaç gün sonra Bill eve döndü. Plana göre her zamanki gibi Inverness Cottage'a gidecek ve Katherine ona

Cecily, Cennet Çiftliği'nde konteyneri düzenliyordu. Cecily

Bill'in pikabının yaklaştığını ve evin önünde durduğunu görünce perdelerin arasından baktı. İki şampanya kadehini alarak ön kapıya doğru yürüdü ve onun içeri girmesini bekledi.

"Alo?" diye seslendi Bill kapıyı açarken.

"Buradayım Bill, tam buradayım.

"Tanrı'ya şükür! Bill'in alnı endişeyle kırıışmıştı. "Günün bu saatinde çiftlikte tek başına ne yaptığını anlayamadım.

"Kesinlikle iyiyim," dedi Bill'e bir kadeh şampanya uzatarak. "Cennet Çiftliği'ne hoş geldiniz.

"Ne? Bill yeni döşenmiş koridora baktı. "Taşındığınızı mı söylüyorsunuz?

"Evet, taşındık! Gelin ve önce oturma odasını görün.

Bill şampanyayı kabul etti ve Cecily'nin ona rehber eşliğinde evi gezdirdi. Dört yatak odasının her birine vazolar içinde taze çiçekler yerleştirmiş, fotoğraflar ve tablolar koymuştu, böylece gerçekten yaşanmış hissediliyordu.

"Annem, babam ve kız kardeşlerim burada kalabilir," dedi ona, yatakların çoktan hazırlanmış olduğu iki misafir odasına girerlerken. Ana banyo pırıl pırlı ve cilalı pirinç musluklu, pençe ayaklı bir küvete sahipti; evin sonundaki mutfak ise yiyeceklerle çoktan doldurulmuştu.

"Tanrım, burası artık gerçek bir ev. Bill onu takip ederken şaşkın görünüyordu. "Söylemeliyim ki burada olağanüstü bir iş çıkarmışsınız. Tek sorun, tüm cilalı yüzeylere toz bulaştırırım diye kirli kıyafetlerimle içeri girmeye korkacağım.

Cecily onu oturma odasına geri götürüp şampanyalarını doldururken gülümseyerek, "Bunun için endişelenme," dedi. "Tüm bu mobilyalar çok eski; annem onları atmak üzereydi ki ben onlardan göndermelerini istedim. Şimdi, aç mısın?"

Bill duvarlardaki resimlere hayranlıkla bakarken, "Her zaman aç olduğumu biliyorsun Cecily," dedi. "Bu kim?" diye sordu genç bir kızın küçük yağlıboya resmine bakarak.

"Neden, o benim! Sanırım o zamanlar dört yaşındaydım. Annem gelecek kuşaklar için bütün kızlarını resmeden bir ressam tutmuştu.

"Sana hiç benzemiyor, sen bundan çok daha güzelsin. Pekala, Katherine ve Bobby'lerde akşam yemeği için geri mi dönüyoruz?

Tabii ki hayır! Burası artık bizim evimiz. İkimiz için de akşam yemeği hazırladım. Neden gidip elini yüzünü yıkamıyorsun, ben de yemeği salona getireyim.

"İyi fikir," dedi Bill ve Cecily mutfağa doğru yürürken gülümsedi. Bill büyülenmiş gibi görünüyordu ve Cecily bunun iyiye işaret olduğunu umuyordu.

Oturma odasının bir köşesindeki oyuğa yerleştirdiği son derece cilalı yuvarlak masada bifteği servis ederken Bill, "Artık uzun donumla dolaşmak yok," dedi. 'Sanırım ben de Burada düzenli olarak yemek yiyeceksek terziye gidip bana daha resmi kıyafetler diktirmeliyim. Bu çok güzel görünüyor, Cecily. Yemek yapabildiğini bilmiyordum.'

"Benim hakkımda bilmediğin çok şey var, Bill," dedi Cecily, ona cilveli bir şekilde gülümseyerek. Sonunda kendi evine taşınmanın verdiği coşku, bir kadeh şampanyayla birleşince onu cesur yapmıştı.

'Bu konuda haklı olduğuna kesinlikle eminim,' diye kabul etti. 'Ve bu çok lezzetli. Şerefimize. Bill kadehini kaldırdı. 'Gerçekten çok güzel bir şey yaratmışsınız. Bu akşam eve daha sık gelebilirim. gelecek için.

'Bunu çok isterim,' dedi. 'Oh, ve sana çalışma odasını göstermeyi unuttum.

Koridorun hemen dışında. Büyük bir oda değil ama babamın eski masasını bir kitaplıkla birlikte oraya koydum, böylece çalışırken gidip biraz huzur ve sessizlik bulabileceğin bir yerin oldu.

"Düşünmediğin bir şey olduğunu sanmıyorum," dedi Bill. "Çocuk odası nerede olacak?

Cecily, Bill bebekten söz ettiğinde her zaman yaptığı gibi kızardı. Çocuk odası ebeveyn yatak odasının hemen yanında küçük bir odaydı ve Cecily bunu ona bilerek göstermemişti.

'Gerçekten, Cecily, lütfen utanma. Sana evlenme teklif ettiğimde ne yaptığımı biliyordum.

'Biliyorum, ama ... bu konuda çok iyi davrandın ve bu senin için korkunç olmalı . . .'

"Hiç de değil. Bunu bir bonus olarak görüyorum; en azından ben yokken sana eşlik edecek. Cecily, lütfen ağlama.' Bill, karısının gözlerinin yaşlarla dolmasını izlerken bıçağını ve çatalını bıraktı.

"Özür dilerim, bütün bunları yapmaktan çok yoruldum.

'Ve şimdi sana daha fazla yardım edemediğim için çok utanıyorum. İşte' - Bill pantolonunun cebini karıştırdı ve beyaz bir mendil çıkardı - 'bunu kullan.

Bill'in bu hareketi Cecily'yi Julius'un da aynı şeyi yaptığı bir ana götürdü ve Cecily'nin gözleri daha da yaşardı.

"Hadi ama Cecily, Cennet Çiftliği'ndeki ilk gecemizde ağlamamalısın," dedi nazikçe.

"Hayır, ama ... Burnunu sümkürdü ve başını salladı. 'Beni görmezden gel, şimdi iyiyim. Bana son birkaç gündür nerede olduğunu söyler misin?"

Daha sonra, Bill kullanılmış tabakları lavaboya yığmasına yardım ettikten ve evde kendisine yardımcı olacak bir Kikuyu hizmetçisi bulmayı konuştuktan sonra Cecily yeni evinin etrafında dolaştı ve ışıklar. Karanlık salonda durmuş, pencereden ay ışığının aydınlattığı düzlüklere bakıyordu.

"Lütfen," diye fısıldadı, "burada ikimiz de mutlu olalım.

Cecily, ılık bir Temmuz ayı boyunca bebeğin içinde tekmelediğini ve karnında dalgalandığını hissetti. Bebeğin hayatında yarattığı dramatik etkiye rağmen, çocukla tanışacağı için kendini giderek daha heyecanlı hissediyordu. Ve anne olmak için. En azından bir arkadaşı, ait olduğu ve ona ait olan biri olacaktı. Verecek çok fazla sevgisi vardı ve yetişkin hayatında ilk kez, bunun olabileceğini hissetti. özgürce, korkusuzca verdi.

Kiki kısa süre önce ona telefon ederek safariye gelmesini istemişti. 'Antiloplar binlercesi halinde Mara Nehri'ni geçiyor olacak - ve timsahlar da hemen aşağıda yemeklerini almak için bekliyor olacak. Bu Tam bir gösteri,' demişti.

Cecily ona altı aylık hamile olduğunu nazikçe hatırlatmıştı.

Kiki, "Ah tatlım, hamilelik tam bir oyunbozan," diyerek telefonu kapattı.

Bill eve daha sık gelmeye gayret ediyordu ama yine de onu görmediği günler oluyordu; Bill normalden bile daha meşguldü, kısıtlı boş zamanının çoğunu Nairobi'de geçirerek

Joss ve çeşitli askeri personel ile toplantılar. Avrupa'daki savaş gümbürtüleri Wanjohi Vadisi'ne kadar duyulabilecek bir kükremeye dönüşmüştü ve Bill'in daha önceki

Savaşın gerçekleşmesi halinde Joss'u Kenya Alayı'nda takip edeceğini iddia etti.

Cecily günlerini tek başına, zaten temiz olan evi temizleyerek geçirirken, yeni gelen çocuk için matine ceketleri, patikler ve küçük şapkalar örüyor, Bill'in kendisini bir eş ya da sevgiliden ziyade bir arkadaş olarak gördüğü gerçeğini kabullenmeye çalışmıştı. Cennet Çiftliği'ne taşındıklarından beri Bill, ana yatak odasında onun yanında değil, misafir odalarından birinde uyuyordu. Cecily denemişti

Bu anlaşmanın hamileliğiyle ilgili olduğu ve adamın sadece centilmenlik yaptığı konusunda kendini rahatlatmış, ama bunu asla başaramamış. kendisini tamamen ikna etmiş.

Biz sadece aynı evi paylaşan iki tanıdığımız, diye düşündü bir gece ışığı söndürüp yatağına girerken.

Ne de olsa, nişanlarında ve düğün günlerinde dudaklarının Cecily'nin dudaklarına kısa süreli dokunuşları dışında, eli dışında hiçbir yerini öpmeye çalışmamıştı. Cecily dokunulmak için duyduğu insani arzuyu bastırmaya alışmıştı.

Kendisine minnettar olmalıydı çünkü gerçekten de çok iyi anlaşıyorlardı. Ona söyleyecek sözü ya da soracak sorusu nadiren tükenirdi. Özellikle yeni vatani ve savaş söz konusu olduğunda, pek çok farklı konuda bilgi sahibiydi. . .

Cecily bir akşam yemekte, "Annemle babam bebek doğduktan sonra gelip bizi ziyaret etmek istiyorlar," diye iç geçirdi.

'Nefeslerini tutmamalılar, sen de tutmamalısın. İngiliz istihbaratı Almanların Ruslarla -yani Ruslarla- yakınlaştığını söylüyor Cecily. Orada bir şeyler dönüyor, sözlerimi not et. Muhtemelen Avrupa'nın geri kalanını aralarında nasıl paylaşacaklarına karar veriyorlar.

"Sence tüm bunlar gerçek anlamda ne zaman olmaya başlayacak?" diye sordu.

"Kim bilir?" diye iç geçirdi. "Avrupa'daki tüm hükümetler bunu engellemek için ellerinden geleni yapıyorlar ama Almanya'nın Polonya sınırına şimdiden gözle görülür bir asker yığınağı yapıldı.

"Annemle babamı çok özölüyorum," diye iç geçirdi, sonra Bill'e annesiyle babasını hiç sormadığını fark etti.

"Oh, Gloucestershire adında bir İngiliz kasabasında güven içinde saklanıyorlar. En azından şimdilik.

"Ama ya savaş çıkar ve İngiltere işgal edilirse?

"Umalım da iş o noktaya gelmesin, yaşlı kız, ama babam bir Son seferinde orduda albaydı, eminim kendini yeniden önemli hissetmekten daha çok isteyeceğı bir şey yoktur.

"Erkeklerin savaşı neden bu kadar çok sevdiğini anlamıyorum.

'Korkunç gerçekler söz konusu olduğunda erkeklerin çoğı sevmiyor, ama savaş düşüncesi insanın içindeki vatanseveri ortaya çıkarıyor. Annem ve babama buraya gelip bizimle kalmak isteyip istemediklerini sordum. Habeşistan sınırına asker yerleştirmeye başlamamıza rağmen burada nispeten güvendeyiz. Sorun şu ki, baş belalarının bir sonraki dikkatlerini nereye yöneltecekleri konusunda hiçbir fikrimiz yok.

Görünüşe göre

Hitler yıllardır ordusunu hazırlıyor ve geri kalanımız da bize yetişmeye çalışıyor.

"Sanki daha başlamadan kaybetmişiz gibi konuşuyorsun!

"Öyle mi? Bu kadar olumsuz olduğum için üzgünüm ama Nairobi'deki karargâha gelen tüm askeri istihbaratlar Hitler'in dünyayı ele geçirme planını uygulamaya neredeyse hazır olduğunu gösteriyor.

"Buradan ayrılıp New York'a ailemin yanına gidebiliriz? Cecily tekrar önerdi. "İşler iyiyken kaçalım.

'Cecily, tabiri caizse gemiyi öylece terk edemeyeceğimi çok iyi biliyorsun. Ve uçacak durumda değilsin,' diye hatırlattı Bill ona.

"Nasılsın?

hissediyor musun?

"Oh, iyiyim, teşekkür ederim," dedi Cecily, aslında son birkaç gündür bir dizi baş ağrısı çekiyordu ve ayak bilekleri bir insandan çok bir filinkine benziyordu. "Size tatlı getireyim mi?

Kenya'da Ağustos ayı, Cecily'nin yağmurların yağması için yalvarmasına neden olan kuru ve boğucu bir sıcaklığı beraberinde getirdi. Ayrıca daha az hareketli olmaya başlamıştı, bu da günün büyük bir bölümünde evde tek başına kalması anlamına geliyordu.

Bill bir öğleden sonra beklenmedik bir şekilde geri döndüğünde karısını yatağında uzanmış, parlak havayı dışarıda tutmak için panjurları kapalı bir şekilde uyurken buldu.

Güneş ışığı.

İşte buradasın. Telefon etmeye çalıştım ama zil sesini duymuş olamazsınız. Misafir getirdim,' dedi kararsızca ve yatak odasından çıkıp onu uyanma mücadelesiyle baş başa bıraktı.

Salona çıktığında gördüğü manzara karşısında irkildi. İnanılmaz derecede uzun ve heybetli üç Maasai erkeği kanepenin kenarına tünemişti.

'Ah, Cecily! Leshan'la tanış,' Bill adamlardan birini işaret etti. Gümüş ve boncuklu mücevherlerle bezenmiş, kulak memeleri gerilmiş ve büyük bir dişe benzeyen bir şeyle süslenmişti. 'Bu adam Ilmolean klanı ve benim sevgili bir arkadaşım,' diye devam etti Bill. "Ve bunlar da onun güvendiği *moranlar*," dedi Bill, diğer iki adamı işaret ederek

kanepede oturuyorlardı, mızrakları yanlarındaki duvara yaslanmıştı. Onlar. Kenya'nın en ünlü savaşçıları. Yiyecek bir şeyler var mı? Herkes için bir tur cin yapacağım.'

"Elbette. Cecily odadan çıktı ve Bill de onun peşinden mutfakta ona doğru döndü. "Bill, keşke beni misafirlerimiz olacağı konusunda uyarsaydın.

"Dediğim gibi telefon etmeye çalıştım ama uyuyordunuz. Yapma. Leshan ve adamları fazla bir şey beklemiyor. Yeni evimizi ziyaret etmek istemeleri büyük bir onurdur.

"Elbette," diye içini çekti ve Bill bir şişe cin ve en iyi kristal bardaklarıyla salona geri dönerken, Cecily de yabancı konukları için sandviç hazırlamaya koyuldu.

Elinde sandviç tepsiyle Cecily onlara katılmaya giderken, gözlerinin hemen arkasında bir baş ağrısının oluşmaya başladığını hissetti.

Beş gün sonra Katherine, Paradise Çiftliği'nin ön kapısına geldi ama kapıyı çalmasına yanıt alamadı.

"Cecily?" diye seslendi ön kapıyı açıp salona geçerken.

"Evet, içeride. ." Cecily'nin yatak odasından zayıf bir yanıt geldi.

Katherine koridor boyunca yürüdü, kapıyı sertçe tıklattı ve sonra açtı. Oda tamamen karanlıktı.

panjurlar günün aydınlığını kapatıyordu. Birini açmak için hamle yaptı.

'Lütfen açmayın! Şu anda başım çok fena ağrıyor.' 'Seni zavallı sevgilim. Bugün mü başladı?

'Son bir haftadır ara ara oluyor ve gittikçe kötüleşiyor. Oh, Katherine, kendimi çok hasta hissediyorum.'

"Bill nerede?

"Bilmiyorum, dün dışarı çıktı, yoksa bu sabah mıydı? Keşke başım bu kadar ağrımasa.

"Tamam, hemen gidip Dr. Boyle'a telefon edeceğim. Gelip sana bir baksın.

"Lütfen telaşlanmayın - daha fazla aspirin aldım ve eminim yakında işe yaramaya başlayacaktır . . . '

Katherine onu görmezden geldi ve Dr. Boyle'un numarasını çevirmek için koridora çıktı. Karısı Ethnie birkaç kez çaldıktan sonra telefonu açtı. Katherine durumu açıkladı ve telefonun diğer ucundan uzun bir iç çekiş duydu.

şu cümleyi.

"Sence ciddi bir şey mi? Katherine sordu.

'Şiddetli baş ağrıları yüksek tansiyon belirtisi olabilir, bu da doğumdan sadece birkaç hafta sonra bir kadında çok endişe vericidir. Ayak bileklerinde herhangi bir şişlik var mı, biliyor musunuz? Ethnie söyledi.

'Evet, şişti. En son buraya geldiğimde onları bir kase soğuk suyun içine koymuştu.

'William'dan onu görmeye gelmesini isteyebilirim ama doğrusu Katherine, onu Nairobi'ye getirsen çok daha iyi olur. Acil hastane tedavisine ihtiyacı olabilir.

"Onu oraya nasıl götüreceğimizden emin değilim. Katherine dudağını ısırdı. "Ben buraya kadar geldim, Bill de arabayı aldı.

'Pekala, etrafta size aracını ödünç verebilecek başka biri var mı bir bakın ve bana haber verin. William'la konuşacağım ve onu sizinle hastanede buluşmak için

beklemede.' "Teşekkür ederim, Ethnie.

Katherine hemen ahizeyi kaldırıp Alice'in numarasını çevirdi; Alice Kongo'daki bir safariden yeni dönmüştü.

"Oh, Alice, çok şükür," dedi Katherine zorlukla nefes alarak. 'Dr. Boyle Cecily'yi bir an önce Nairobi'deki hastaneye götürmek istiyor ve bizim de nakil aracımız yok. DeSoto'nuz evde mi?'

'Öyle, şoförüm Arap'ı hemen oraya gönderiyorum. Yapabileceğim başka bir şey olursa beni aramanız yeterli.

Teşekkür ederim, Alice.

"Zavallı kuzu. Ona sevgilerimi ilet.

Gönderirim.

Katherine, Cecily'nin düzensiz nefes alışını duyabildiği yatak odasına geri döndü. En azından onu görebilmek için panjuru açan Katherine, yatağa doğru parmak uçlarında ilerledi ve Cecily'nin gözleri kapalıydı. Katherine, sırlıklam olmuş gibi hissettiren çarşafı yavaşça sıyrarak Cecily'nin ayak bileklerine bir kez daha baktı. Bir şey olmadan

güphesiz, son derece Ğiğmiğlerdi. Paniğini bastırmak için sertçe yutkunmaya çalışan Katherine, odanın köşesindeki gardıroba gidip Cecily'nin pamuklu hamile kıyafetlerinden birini ve bir çift ayakkabı aldı, sonra da temiz iç çamaşırı bulmak için çekmecelere doğru ilerledi.

En üst çekmece, kâğıt mendillere sarılmış minik örgü şapkalar, matine ceketleri ve patiklerle doluydu. Ve hepsi Cecily tarafından yapıldı. Bu Onları görünce Katherine'in boğazı düğümlendi, aşağıdaki çekmecedeki iç çamaşırlarını topladı ve karşıdaki kadına baktı

Yastığının üzerinde huzursuzca kıpırdanan arkadaşı.

"Yüce Tanrım," diye fısıldadı Katherine, Cecily'nin gece çantasını yatağın altından çıkarırken, "lütfen ona ve bebeğe bir şey olmasın.

"Korkarım durumu çok ciddi," dedi Dr. Boyle, yanına gelerek Katherine'i üç saat sonra Native Civil Hastanesi'nin bekleme salonunda buldu. "Gidip başka bir yerde konuşalım mı?"

Dr. Boyle Katherine'i dar bir koridora götürdü. Sıcaktan bunalmıştı. Boğucu bir hava vardı ve adam bir vantilatörün tam güçle serin hava üflediği bir ofisin kapısını açtığı anda rahatlardı.

"Aman Tanrım," dedi Katherine, gözlerinden yaşlar boşanarak. Doktorun sözleri sürpriz değildi; Katherine onu yatağından kaldırıp giydirmeye ve sonra da DeSoto'ya bindirmeye çalışırken Cecily acı içinde çığlık atmıştı. Sonunda şoför Cecily'yi olduğu gibi yataktan kaldırmış ve elinden geldiğince dikkatli bir şekilde arka koltuğa yatırmış, Katherine de oraya bir battaniye ve yastık sermişti.

'Gözlerim, gözlerim ... ışık çok parlak ...' Cecily ön kolunu onların üzerinde gevşekçe dinlendirirken inledi. 'Neredeyiz biz? Neler oluyor? Bill nerede?' diye sormuştu. sonunda onları Nairobi'ye götürecek olan yola doğru ilerlemeye başladı.

Katherine hayatında hiçbir yere vardığı için bu kadar minnettar olmamıştı. Cecily yolun büyük bölümünde acı içinde inlemiş, Katherine'e başının patlamak üzere olduğunu, doğru dürüst göremediğini ve midesindeki ağrıların dayanılmaz olduğunu söylemişti.

"Nesi var?" diye sordu.

'Preeklampsisi olarak bilinen bir rahatsızlığı olduğunu düşünüyoruz. Bill'e ulaşmaya çalıştınız mı? Dr. Boyle ona sordu.

"Ayrılmadan önce Muthaiga Kulübü'nü ve İngiliz ordu karargâhını aradım ama

İkisi de onu bugün görmediklerini söyledi. Ovada herhangi bir yerde olabilir, Dr. Boyle. Günlerce dönmeyebilir.'

Anlıyorum. O halde korkarım arkadaşınız için bir karar vermek size düşüyor. Cecily'yi kurtarmak için hemen ameliyat etmeliyiz.

Bebeği almak. Bildiğiniz gibi,' dedi sesini alçaltarak, 'Cecily'nin hamileliğinin neredeyse sekiz haftası kaldı, bu yüzden bebeği bu kadar erken almak çocuğun hayatı için büyük bir risk. Ancak, eğer yapmazsak, o zaman ..." "Ne demek istediğini anlıyorum. Katherine başını ellerinin arasına aldı.

Demokles'in Kılıcı tepesinde sallanıyormuş gibi hissederek o. "Bebeği almak için ameliyat etmediyseniz, hayatta kalma şansı nedir? 'Hem anne hem de bebek kesinlikle ölecek. En azından bu şekilde birini kurtarma şansımız var. Ancak bunun garantisi yok ve riskleri bilmeniz önemli.

"O halde... tabii ki ameliyat etmelisiniz.

Katherine, cerrah olduğunu gösteren yeşil giysiler içindeki başka bir adam ofise girerken başını kaldırıp baktı.

Güzel. Şimdi, bu Dr Stevens, Londra'daki Guy's Hastanesi'nden yeni geldi ve bu özel prosedür konusunda çok bilgili.

Dr. Stevens bir adım öne çıkıp Katherine'in elini sıkarak, "Sizinle tanıştığıma memnun oldum," dedi. 'Her ikisi için de elimden geleni yapacağım. onları.'

"Teşekkür ederim.

"Şimdi işe koyulmalıyım. Ona kısa bir gülümseme verdi ve odadan çıktı.

"Aman Tanrım. Katherine başını salladı. "Ne büyük bir seçim yapmak zorundasın.

"Biliyorum canım. Babanın o çok hevesli olduğu Tanrı'ya güvenme zamanı. Yerinde olsam Bobby'ye ulaşmaya çalışırdım. Biraz zaman alabilir yeni haberler gelene kadar.'

Ve gerçekten de öyleydi. Bobby nihayet gelmeden önce Katherine klostrofobik odada bir aşağı bir yukarı, bir o yana bir bu yana ve çaprazlamasına birkaç yüz kez volta attı.

"Aman Tanrım!" dedi, ona doğru koştu ve kollarının kendisine sarıldığını hissetti. "Burada olmana çok sevindim.

"İşte, işte. Haber alır almaz geldim. O nasıl?"

"Kimse bana bir şey söylemedi," dedi Katherine. "Saatlerdir hiçbir şey duymadım.

"Gel, seni oturtalım.

Bobby karısını bir sandalyeye götürürken, Katherine onun omzuna yaslanıp hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu. "O çok hasta Bobby, tahmin bile edemezsin. Peki Bill nerede? Nasıl olur da

Onu böyle bir durumda yalnız mı bıraktı? "Belki de hasta olduğunu fark etmedi; onu kendi gözlerimle gördüm.

sadece birkaç gün önce ve iyi görünüyordu.

"Ama yine de Bill onun zamanına yeterince yakın olduğunu farkında; en azından nereye gittiğini belirten bir not bırakabilirdi!

'Evet, ama ikimiz de Bill'in nerede olduğunu kimseye söyleme alışkanlığı olmadığını biliyoruz. Ayrıca, çocuk-'

'Gayrimeşru olması o çocuğun hayatını daha mı az değerli kılıyor? Hiç sanmıyorum Bobby, gerçekten sanmıyorum.

"Öyle demek istemediğimi biliyorsun Katherine ve koşullar ne olursa olsun, genç Cecily'nin kocasının yanında olmasına ihtiyacı var.

"Tanrı beni affetsin, öyle demek istemediğini biliyorum Bobby. Sadece kendimi kaybettim. Cecily neredeyse dört saattir ameliyathanede ve hiçbir haber yok.

Dr. Stevens'in odada görünmesi için bir saat daha geçti. Son derece bitkin görünüyordu.

"Ne haber, Doktor? Katherine ayağa kalktı, kalbi ağzındaydı. Bobby ayağa kalktı ve karısının eline uzanarak onu sıktı.

"Çok zor oldu ama içlerinden birini kurtarmayı başardığımı bildirmekten memnuniyet duyuyorum.

"Hangisini, Doktor? Katherine merak içinde kıvranıyordu.

"Annenin durumu hâlâ ciddi - çok kan kaybetti - ama yaşıyor. Bebeğe gelince, ben ...' Dr. Stevens üzgün bir şekilde omuz silkti. "Onu çıkardık ve elimizden geleni yaptık, ama korkarım sadece bir süre yaşayabildi.

yarım saat önce kaçıp gitti.'

"Bir kız mıydı? Katherine gözyaşlarını yutkunarak sordu. "Tanrı onun küçük ruhunu korusun.

'Evet, kızdı. Önümüzdeki yirmi dört saat Bayan Forsythe için çok önemli olacak, ama hafif bir rüzgârla atlatabilir.

"Haberı var mı? Katherine ona sordu. "Bebek hakkında mı?" "Tanrım, hayır, hâlâ ağır bir şekilde uyutuluyor ve bir süre daha uyutulacak. I en kötüsünü atlatana kadar ona söylemenizi tavsiye etmem.

"Anlıyorum. Onu görmem mümkün mü?

Bu gece olmaz, hayır. Yarına kadar onu sakinleştirici altında tutacağız. Çok üzgünüm, ufaklık için elimizden gelen her şeyi yaptık,' diye iç geçirdi Dr. Stevens.

"Eminim yapmışsınızdır. Teşekkür ederim, Doktor.'

"İkinize de eve gitmenizi öneririm; burada onlar için yapabileceğiniz bir şey yok. Onlara üzüntüyle başını salladı. "Şimdi hoşça kalın.

Kapı arkasından kapandığında, Katherine kocasının kollarına döndü ve göğsüne doğru hıçkırarak ağladı.

"Ona nasıl söyleyeceğiz Bobby? Yıkılacak. Yaptığı her şey o bebeği korumak içindi. Ve şimdi ... ve şimdi ...'

"Biliyorum, tavuk, biliyorum.

Cecily rüyasında bir havuzdan çıktığını görüyordu.

Bataklık, ne zaman başını yukarı kaldırıp nefes almayı başarsa, onu hemen karanlığa geri çekiyordu, korkunç bir dünya.

"Lütfen!" diye bağırdı. "Bırakın beni!

"Her şey yolunda canım, bizimle güvendesin.

Bu Cecily'nin tanımadığı bir sesti, bu yüzden gözlerini açması ve kim olduğunu görmesi için beyninin komutunu yerine getirmesi konusunda ısrar etti. Bulanık bir görüntü belirdi: çok fazla beyaz ve altın buklelerinin üzerinde bir başlık olan nazik bir kadın yüzü.

Belki de o bir melektir ve ben de ölmüşümdür ve cennetteyimdir.

"Neredeyim ben? Cecily'nin sesi boğuk bir fısıltı gibi çıkıyordu ve konuşmak canını acıtıyordu.

"Nairobi'de bir hastanedesin Cecily. Benim adım Hemşire Syssons ve seninle ben ilgileniyorum. Aramıza döndüğünü gördüğüme çok sevindim.

Cecily gözlerini tekrar kapattı, ne olduğunu hatırlamaya çalışıyordu. oldu. Evet! Evet! Gittikçe kötüleşen o korkunç, acı verici baş ağrısı vardı. Hayal meyal hatırlıyordu.

Katherine ve bir arabaya bindirilmek, ama bunun ötesinde hiçbir şey.

'Korkmana gerek yok; kesinlikle çok iyi olacaksın.

İyiyim ve kısa sürede ayağa kalktım,' diye devam etti meleğin yatıştırıcı sesi.

'I . . .' Cecily sanki kendisine ait değilmiş gibi çatlamış ve uyuşmuş hissettiği dudaklarını yaladı. "Ne oldu?

"Buraya geldiğinizde çok hastaydınız, bu yüzden Dr. Stevens Seni iyileştirmek için bir ameliyat yaptı,' diye yanıtladı melek. 'Al, bunu iç. Sıvılar kendini daha normal hissetmene yardımcı olacaktır.

Cecily dudaklarının arasında bir pipet hissetti. Umutsuzca susamıştı, bu yüzden yutabildiği kadarını yuttu.

"Benim sorunum neydi? Baş ağrısını hatırlıyorum ama ...' 'Şimdi uyandın, gidip Dr. Stevens'ı bulmaya çalışacağım. ve sana her şeyi anlatacağım. Ben onu bulmaya giderken sen orada dinlen. 'Ama bebeğim ne olacak? O iyi mi?'

Yalvarışı cevapsız kaldı. Belki de hâlâ rüya görüyordur, diye düşündü, belki de daha iyi bir rüya gelecekti. Cecily gözlerini kapadı ve bilinçsizliğin bataklığının onu geri çekmesine izin verdi

Aşağı.

Tekrar uyandığında Cecily gözlerini hemen açtı ve kendini çok daha uyanık hissetti. Beyaz badanalı duvarları ve üzerinde dönen vantilatörü incelerken hastanede olduğunu hatırladı. Yere baktığında bir çarşafı örtülü olduğunu gördü. Serum takılı olmayan kolunu kaldırarak çarşafın altını yokladı, parmakları aşağı doğru inerek yumrunun rahatlatıcı şeklini hissetti,

sönmüş bir balon gibi küçülmüş gibi görünüyordu.

"Aman Tanrım, hayır, lütfen..." diye inlerken soluna döndü ve kendisine bakan bir sürü yüz gördü.

"İyi günler Bayan Forsythe, benim adım Dr. Stevens ve dün ameliyatınızı ben gerçekleştirdim," dedi beyaz önlüklü yabancı bir adam. "Çok hasta bir genç bayandınız ama arkadaşınız Katherine sayesinde sizi kurtarmamıza yetecek kadar hızlı geldiniz.

"Merhaba Cecily," dedi doktorun yanında duran Katherine. "Kendini nasıl hissediyorsun?"

'Nasıl hissettiğimi boş ver! Bebeğim iyi mi?'

"Çok üzgünüm Bayan Forsythe, korkarım yapabileceğimiz bir şey yoktu. Onu sizden sağ salim çıkarmayı başardık ama ne yazık ki kısa bir süre sonra öldü.

"Ama onun nesi vardı? Ve neden ben buradayım ve o ... o bir kız mı? Aman Tanrım, bir kızım olmasını çok istiyordum ..."

"Siz - ve dolayısıyla bebek - bir hastalıktan muzdariptiniz. Preeklampsi deniyor. Ameliyatı yapmamış olsaydık ikinizi de kaybedebilirdik. Kötü haberi veren kişi olduğum için özür dilerim ama bu haberi vermenin kolay bir yolu yok. Pekâlâ, sizi arkadaşlarınızla baş başa bırakayım.

Dr. Stevens ona üzgün ve sempatik bir bakış attıktan sonra odadan çıktı. "Katherine? Cecily onun eline uzandı. Ne demek istiyor? Bu doğru olamaz, değil mi?"

'Çok ama çok üzgünüm hayatım, ama öyle, evet. Bebek yaşamak için çok küçük ve zayıftı, görüyorsun, ve-'

"Ama neden benim yerime onu kurtarmadılar?"

"İşlerin böyle yürüdüğünü sanmıyorum," dedi yan taraftaki daha kalın bir ses

Katherine. Cecily başını kaldırıp kocasının sıkıntılı gözlerine baktı. "Bill... sen de buradasın.

'Evet, tabii ki buradayım, sen benim karımsın. Duyar duymaz geldim. "Ama ne demek 'öyle çalışmıyor'?" Ben olsaydım ölmekten mutlu olurum ... gerçekten, olurum ...'

Katherine, "Sevgilim, hem senin hem de onun hayatını kurtarmak için bebeğin alınması gerekiyordu," dedi. "Preeklampsi nedeniyle içinde düzgün bir şekilde büyüyemiyordu. Bir de dünyaya erken gelseydi yaşama şansı daha yüksek olurdu ama çok erkendi Cecily. Sizi bebeğiniz için kurtarmadıklarını anlamalısınız. Eğer hiçbir şey yapmamış olsalardı, ikiniz de

öldü," diye tekrarladı Katherine. "Belki de en iyisi sizi Bill'le biraz yalnız bırakayım.

Katherine çıkarken Bill'e baktı ve daha fazla bir şey söylememesi için parmağını dudaklarına götürdü.

"Keşke... Onunla birlikte ölseydim. Cecily başını iki yana salladı. "Keşke ben de ölseydim, gerçekten... Tanrım, Tanrım...

Bill Cecily'nin yanına oturup onun elini tutarken, "Ben kendi adıma ölmediğine çok memnunum," dedi.

'Bunu demek istemedin, Bill. Muhtemelen bebeğin öldüğüne seviniyorsun ve seni hiç suçlamıyorum!

'Cecily, ben ... şey, sana sorup sormayacağımı sordular. Bebeğe veda etmek ister misin?

'Neden, daha ona merhaba bile demedim...' Cecily akıntıyı durdurmak için ön kolunu burnuna sürttü. "Daha ona merhaba bile demedim. Merhaba.'

"Belki bunu düşünebilirsin.

"Onu toprağa gömmeden önce mi?

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzölmeye başladı ve Bill başını eğerek gözlerini kapattı.

Kocası tekrar konuşana kadar birkaç saniye geçti.

'Cecily, lütfen inan bana, seninle sadece itibarını korumak için evlenmedim. Bu haberi duyunca sana ne kadar değer verdiğimi daha iyi anladım. Ve bebeğimiz yaşamadığı için gerçekten üzgünüm. Çok üzgünüm, canım. Eğer orada olsaydım. . .' Bill fısıldadı, sesi titriyordu. "Orada olmalıydım. Ben ... şey, seni seviyorum.

Cecily alnında hafif bir his hissetti. Gözlerini açtı ve Bill'in onu öpmek için eğildiğini gördü.

"Belki de Bayan Forsythe'ın biraz dinlenmesi en iyisi olur. Kapının dışında bekleyen sarı bukleli hemşire telaşla içeri girdi ve sorumluluğu üstlendi. "Daha sonra gelip onu ziyaret edebilirsiniz.

Bill Cecily'ye nazikçe, "O haklı, şimdi dinlenmen gerekiyor," dedi. "Bu gece döneceğim," diye ekledi ve ayağa kalkıp odadan çıkmadan önce Cecily'nin elini sıktı.

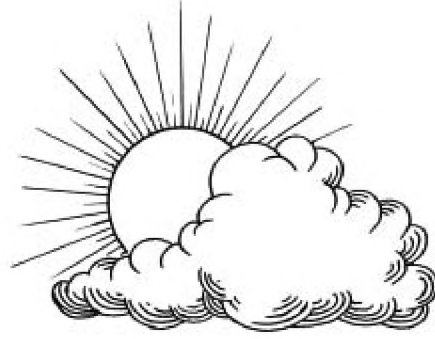
"Pekala, Őimdi sana ađrına iyi gelecek kűçük bir iđne yapacađım," dedi hemŐire. Ayrıca sizi biraz rahatlatacak.

Cecily bir kez daha gözlerini kapattı. Dirseđinde keskin bir sıyrık hissederken, kendisine siyanűr enjekte edilip edilmediđini umursamadıđını dűŐündű. Biricik çocuđu ölműŐtű ve Bill ne derse desin, yine de onun bir parçasının bebeđin ölüminden memnun olduđunu hayal ediyordu.

Electra

New York

Haziran 2008

Büyükannemin gözlerinin kapalı olduğunu gördüm ve uyuyup uyumadığını merak ettim. Büyükannemin hikayesini dinlemek ilginçti. Cecily Kenya'daydı ve bebeğini kaybettiği için üzülyordum... ama dürüst olmak gerekirse, tüm bunların *benimle* ne ilgisi olduğunu keşfetmeye daha yakın olduğumu hissetmiyordum.

Onu uyandırıp uyandıramayacağımı görmek için oldukça yüksek bir sesle, "Bu... gerçekten üzücü," dedim.

"Evet," diye onayladı Stella, hemen gözlerini açtı. "O çocuğun kaybı onun ve benim hayatımın gidişatını etkiledi.

'Ama nasıl? Sen hikayenin neresinde yer alıyorsun? Ve ben nerede doğdum ve-'

Oturma odasının kapısına hafifçe vuruldu ve Mariam'ın başı kapıda belirdi.

"Böldüğüm için çok özür dilerim hanımlar ama araba sizi havaalanına götürmek için aşağıda bekliyor Electra.

"Tamam, teşekkürler. Dikkatimi tekrar Stella'ya çevirdim. "Eee?

'Görünüşe göre bir süre daha sabırlı olmanız gerekiyor. Ayrıca,' dedi ayağa kalkarak, 'yorgunum. Geçmiş anlatmak her zaman travmatiktir, özellikle de kendi geçmişiniz olduğunda.

"Ama nasıl senin geçmişin oluyor? Onu koridorda takip ederken ısrar ettim. "Daha içinde değil misin?

"Bu izlediğimiz bir film değil Electra; bu gerçek bir yaşam öyküsü ve daha sonra olanları bağdaştırmak için önce ne olduğunu anlamalısın. Şimdi sen gitmelisin, ben de gitmeliyim.

"Ne zaman tekrar gelip bana geri kalanını anlatabilirsin?

'Bu hafta sonu Washington D.C.'deyim ama Pazartesi döneceğim, o yüzden o akşam için bir plan yapalım, olur mu? Akşam sekiz diyelim mi?'

Asansöre adım attığımızda, kim olduğumu öğrenene kadar dört gün daha beklemek zorunda olduğum için sinirlenerek 'Elbette,' dedim.

'Seninle gurur duyuyorum Electra; bu kadar kısa sürede çok yol kat ettin. İyi çalışmaya devam et, olur mu tatlım? Lobiye ulaşmıştık ve beni iki yanağımdan öpmek için döndü.

"Deneyeceğim," dedim ve 'yeni ben' olduğumu tam zamanında hatırlayarak isteksizce bir 'teşekkürler' ekledim. Daireden dışarı adım attık

ve şoför dışarıda bekleyen limuzinin kapısını açtı. Arkaya atladım.

'Ve belki seni bir dahaki görüşümde bana bu Miles'in kim olduğunu söylersin.

Hoşça kal,' dedi Stella ve sonra bana hınzırca sırıttı.

"Merhaba! Yolculuğunuz nasıldı?" diye sordum, Miles ve Vanessa JFK gelen yolcu salonundan çıkıp bana doğru yürürken pencereden eğilerek. (Limuzini özellikle Vanessa için tutmuştum, çünkü havalı olduğunu düşüneceğini umuyordum).

Miles, şoförün bavulları bagaja yerleştirmesine yardım ederken, "Her şey yolunda gitti," diye seslendi bana.

"Hey, Vanessa, sen yanıma bin, Miles, sen de öne otur, tamam mı? Dedim ki.

Vanessa öyle yaptı ve şoför kapıyı arkasından kapatırken, ben Sıkışmış yüz hatlarına baktım ve onu son gördüğümünden beri daha da kilo vermiş gibi göründüğünü düşündüm.

"Nasılsın? Uzun, ince parmaklarıyla deri koltuğun üzerinde gezinirken sordum.

"Bu araç çok havalı, 'Lectra,' dedi sorumu duymazdan gelerek. 'Bir keresinde beni bir joe almıştı. Beni şehir dışına götürdü ve apartmanının altındaki otoparkta becerdi. Karısı geldi ve beni bagaja saklamak zorunda kaldı. Geri gelene kadar üç saat geçti. Orada boğulacağımı sandım.

'Korkunç olmalı,' dedim içimden. 'Okuldaki bazı kötü kızlar tarafından bir dolaba kilitlendim ve hala bununla başa çıkamıyorum. küçük alanlar.'

'Evet, değil mi? Kötüydü, gerçekten kötüydü, dostum,' Vanessa başını salladı.

Söyleyecek olumlu bir şeyler bulabilmek için elimden geleni yaptım ama başaramadım ve ikimiz de sessizliğe gömüldük.

"Hey, şuradaki mini bar mı? Vanessa iki ön koltuğun arasında duran kutuyu işaret etti.

'Evet, öyle. Soda ister misin?

Vanessa bana 'İkimiz de gerçekten ne istediğimi biliyoruz' der gibi baktı.

"Ben bir kola alayım.

Küçük buzdolabını açtım ve kapının içine sıkışmış düzgün bir rafta dizilmiş minyatürlere bakamadan kutuyu çıkarıp ona uzattım.

"Miles bana gideceğiniz yerin harika olduğunu söyledi," diye söze girdim.

Vanessa pencereden dışarı bakıyordu ve ben onu suçlamıyordum. Ona sanki başka tür bir hapishaneye gidiyormuş gibi geliyor olmalıydı, ama en azından daha sakin ve daha duyarlı görünüyordu.

Hastanede.

"Ne kadar uzakta Miles? Ben sordum.

"Yaklaşık yarım saat daha; Dix Hills diye bir yerin yakınında.

"Miles'a adresin bana uygun olduğunu söyledim," diye kıs kıs güldü Vanessa.

Otuz dakika sonra, arabamla Dix Hills'e benzeyen bir yerden geçtik. hoş bir banliyöde, kapılı bir girişe vardık. Miles görevli güvenlik görevlisiyle konuşurken, dışarıdan bakıldığında çevre boyunca uzanan uzun çitlerin görülmesine rağmen, bunların arkasında dikenli tellerle kaplı yüksek bir çit ve parlak güvenlik ışıkları olduğunu fark ettim uzaklara doğru parlıyordu. Miles bile uzanmış elleriyle tepesine ulaşmak için mücadele ederdi.

Bakımlı bahçelerden geçtik ve sonunda büyük ve çok görkemli beyaz bir ev gördüm.

"Tanrım," dedi Vanessa pencereden dışarı bakarak, "Başkan burada yaşayabilirmiş gibi görünüyor.

'Aslında Landsdowne Evi ve arazisi, rehabilitasyon merkezini işleten hayır kurumuna, eskiden burada yaşayan bir kadın tarafından miras bırakılmış.

Burada yaşıyor,' dedi Miles. 'Tek oğlunu bağımlılık yüzünden kaybetmişti ve

On yıl önce ölene kadar bir münzevi gibi yaşadı. Çok güzelmiş.

Heybetli ön kapıya çıkan basamakların iki yanındaki Dor sütunlarına bakarak yorum yaptı.

'Bilseydim gece elbisemi giyerdim,' diye alay etti Vanessa, o sırada arabadan inip bize doğru yürüyen bir kadın gördüm.

'Kahretsin! Bu Ida!' dedi Vanessa, kadın arka cama vururken neredeyse yanımdaki koltuğa sinecekti. Benimle yaklaşık aynı ten rengindeydi ve üzerinde hemen sahip olmak istediğim parlak mor batık bir kaftan vardı.

Miles onu karşılamak için limuzinden inerken, 'Vanessa'nın sosyal hizmet görevlisi,' diye açıkladı. Vardığımızda gözlerden uzak durmam ve onu içeri alması için Ida'yı yalnız bırakmam konusunda beni zaten uyarmıştı. Yanında ünlü bir süper modelle ortaya çıkmak, Vanessa'nın kalış süresinin iyi geçmesini sağlamayacaktı.

Diğer mahkûmlarla iyi bir başlangıç.

"Harika görünüyor," dedim titremekte olan Vanessa'ya. Kolumu tuttu.

'Onu tanı mıyorsun. O bir cadı! Ida'nın geleceğini bilseydim, hastanede kalırdım,' diye şaka yaptı Vanessa asık suratla. 'Dışarı çıkmayacağım ve sen de beni zorlayamazsın.

Kapüşonunun cebini karıştırıp bir paket sigara ve bir çakmak çıkarmasını ve yakmasını izledim.

"Bunun senin için çok zor olacağını biliyorum ama ... Ona söyleyecek doğru şeyi bulmakta zorlandım. "Biliyor musun Vanessa? Ben senin yanındayım, Miles ve seni bildiği en iyi yere yerleştirmek için çok mücadele eden Ida da öyle. Hepimiz önemsiyoruz. O yüzden içeri girip

İyileşir iyileşmez ilk fırsatta ziyaretine geleceğim, tamam mı?

İyileştiğinde, sen ve ben biraz eğlenmeye başlayacağız!

Sadece bunu söylüyorsun. Ben orada kapalı kalırken ve sen zengin ve ünlü olmaya devam ederken beni tamamen unutacaksın.

"Şimdiye kadar seni unutmadım, değil mi? Al bakalım. Çantamı karıştırdım ve birkaç ay önce bir stilistin bana gönderdiği Burberry beyzbol şapkasını çıkardım. Onun içinde ne ölü ne de diri görülebilirdim ama Vanessa'nın hoşuna gideceğini düşünmüştüm.

Ona baktı, kumaşı hissetti. "Bu gerçek mi?

"Tabii ki gerçek.

"Harika. Kafasına ters taktı ve sadece birkaç dakikalığına
Birkaç saniye sonra gözlerinde çocuksu bir zevk parıltısı gördüm. "Benim
mi?" "Evet.

"Zaten kimse gerçek olduğuna inanmaz - inanırlarsa da çaldığımı
düşünürler," diye omuz silkti sigarasını söndürürken.

"Öyle olduğunu biliyorsun ve önemli olan da bu. Şimdi gitme zamanı.

'I . . .' Başını kaldırıp bana baktı ve gözlerinde yaşlar olduğunu
görebiliyordum. "Kay.

"Her adımında yanında olacağım, söz veriyorum. Sonra kollarımı açtım
ve ona sarılabileceğim en büyük sarılmayı yaptım.

Kapıyı açtı ve hemen onu kucaklayan Miles ve Ida'ya katılmasını
izledim, bu da beni biraz hissettirdi

Daha iyi. Miles dikkatimi çekti ve hayali bir telefonu kulağına götürdü.

"Seni ararım," diye mırıldandı, üçü birlikte uzaklaşıp merdivenlerden
ön kapıya doğru yürürken.

"Gitmeye hazır mısınız hanımefendi?" diye sordu şoför.

"Evet," diye başımı salladım. Limuzin geri geri giderken, sigara
dumanını dışarı atmak için camı açtım. O anda Vanessa döndü.
Bana doğru döndü, yüzünde saf bir korku ifadesi vardı. Araba yolda
hızla ilerlerken ona 'Seni seviyorum' diye taklit ettim. Ben
Gözyaşlarımı yutarken, okulun ilk gününde çocuğunu terk eden bir anne
gibi hissederken, gerçekten de öyle olduğumu fark ettim.

Ertesi gün bir fotoğraf çekimim olduğu için şükreliyordum çünkü dün
geceki tüm Dix Hills deneyimi bana deja vu yaşatmıştı ve
beni korkuttu. Ama internette okuduğum her raporda, tüm profesyoneller
tarafından New York *Times*'ın deyimiyle 'genç, ayrıcalıksız bağımlılar' için
New York eyaletinin en iyisi olarak derecelendirilmişti. Miles arayıp
Vanessa'nın

Koğuşundaki diğer genç kadınlarla tanıştırıldığında sakın görünüyordu.

"İyi haber şu ki," diye eklemişti, "Tucson'daki hastanede Onu stabilize ettik, bu yüzden hemen orta vadeli tesise gitmesi gerekiyordu.

Bunun anlamı, internette okuduğum kadarıyla süngerli odaların da bulunduğu detoks ünitesini kaçırmış olmasıydı.

İronik bir şekilde, o günkü çekimden keyif aldım, her ne kadar önce bir tür ruh hali iyileştirici almadan bir çekim yapmayalı uzun bir yıl olmuş olsa da.

'XX' olarak bilinen Xavier, birkaç kez birlikte çalıştığım bir tasarımcı - kapüşonunun önünde altın rengi bir elektrik şimşegi olan bir kapsül spor kıyafeti tasarladığımız zaman da dahil olmak üzere, bir hafta içinde tükenen - çekimde hazır bulundu. "Yakın zamanda başka bir işbirliği için hazır mısınız?" diye sordu.

Ben.

Sete girerken 'Belki' dedim.

Otomatik olarak her zamanki pozları verirken, düşüncelerim eskiz defterime geri döndü. Rehabilitasyonda tasarımlar üzerinde çalışmayı çok sevmiştim ve hayatımı surat asarak geçirmekten çok daha tatmin ediciydi. . .

'Vay canına Electra, tatil sana çok iyi gelmiş! Bugün objektifin önünde ateş gibiydin. Fotoğrafçı Miguel (basit bir 'Mike' olarak doğduğundan emindim) bana ağdalı sözler söyledi.

"Harikaydın Electra," dedi Mariam soyunma odasında beni ararken. 'Seni daha önce hiç bu kadar ılık ılık.

'Hay Allah, Mariam,' diye gülümsedim ona. 'Miguel ve XX çok erken bitirdiğimiz için Dell'anima'da öğle yemeği yemek isteyip istemediğimi sordular.

-'

'Electra, oyunbozanlık etmek istemem ama-'

'Sorun değil, yapamayacağımı söyledim zaten. Çok erken olduğunu anlıyorum. Onlara katılmam gereken bir toplantı olduğunu söyledim, ki daha sonra katılacağım. Ama önce gitmek istediğim bir yer var.

Beşinci Cadde ile Doğu 57. Cadde'nin köşesindeki kuaför salonunun önüne geldiğimizde Mariam'a döndüm.

"Stefano'nun beni kabul edip edemeyeceğine bakar mısın?

'Oh, ama ... senin için bile, Electra, bundan şüpheliyim. Her zaman aylar öncesinden rezervasyon yaptırdığını ve saçını düzeltmenin saatler aldığını biliyorsun.

"Mariam," diye gözlerimi devirdim. "Dün öğle yemeğinde Stella ile yaptığımız konuşmayı hatırlamıyor musun?

"Elbette, ama sadece şaka yapıyordun, değil mi?

"Şaka falan *yapmıyordum*. Merak etme, içeri girip onunla konuşacağım.

Mariam beni durduramadan arabadan çıktım. Resepsiyon görevlisiyle konuştum, Stefano'nun öğle yemeğinde olduğunu ama ben olduğum için beni görüp merhaba diyebileceğini söyledi.

Stefano ile New York'a ilk geldiğimde tanışmıştık ve Susie beni ilk fotoğraf çekimimden önce ona göndermişti. Kendisi de Afro-Amerikan ve İtalyan karışımı bir kana sahip olduğundan, benim tarzımdaki saçlarla uğraşmaya alışkındı. Seanslarımızı gerekli bir işkence olarak görüyordum ama onu çok seviyordum.

"Arka tarafta mı? Ona sordum.

"Evet, ama ...

Salona doğru yürüdüm ve işaretli kapıyı iterek açtım. Stefano ve benim, kıvrıkcık saçlarımızı düzleştirmek için çok uzun ve sıkıcı bir süreç boyunca sayısız yasak satırı paylaştığımız 'Private' Teslimiyet.

Elbette, oradaydı, burnunu 'pudralıyordu'.

'Electra! *Cara*, burada ne işin var?' dedi ayağa kalkıp beni iki yanağımdan öperken. "Bugün bir randevumuz yok, değil mi?

"Hayır, yok, ama elinizde saç kesme makinesi var mı diye merak ediyordum...

Yarım saat sonra, belki de cömert davranırsam kafamda bir santimetre saç kalmış olarak arka kapıdan çıktım. İlk başta Stefano istediğimi yapmayı reddetmişti, ama kendim yapmakla tehdit ettikten sonra bana harika bir solgunluk vermişti. Üstüne titremeye çalışmıştı.

Kremler ve özel bir tarakla, ama ben onu uzaklaştırdım - sadece doğal olmasını istedim.

"Aman Tanrım!" dedi Mariam, arabanın arkasına onun yanına bindiğimde ve elini ağzına götürdüğünde. Berbat bir oyuncuydu - Her duygu yüzüne yazılmıştı.

"Peki, şok faktörü dışında, yeni ben hakkında ne düşünüyorsun?"

"Cidden mi?"

"Cidden.

Mariam anlayışlı ve eleştirel gözleriyle beni değerlendirdi. Sonunda başını salladı ve bana kocaman bir gülümseme verdi.

"Bence harika görünüyor! Birbirimize çak bir beşlik yaptık.

'Saçlarım bu haldeyken hayatımın kaç saatini kurtaracağımı hayal edebiliyor musun? Boşa harcanan saatler, Mariam. Susie'ye bundan sonra gerekirse peruk takacağını söyleriz. Şimdi, otuz dakika sonra Chelsea'de bir AA toplantısı var, o yüzden oraya gidelim ve yolda bir şarküteriye uğrayıp öğle yemeği yiyelim.

Toplantıdan sonra eve dönerken arabada Mariam bana döndü.

'Electra, bu gece eve gitsem sorun olur mu? Ben ihtiyacım var ailemi görmek için.'

'Elbette! Seni onlardan uzak tutmak istemem.

'Bana ihtiyacın olursa cep telefonumdan arayacağını biliyorsun ve şehir merkezine gelmen uzun sürmez. Sadece hafta sonu için.

Onu ailesinden uzak tuttuğum için kendimi suçlu hissederek başımı salladım. Apartmanıma geri döndüğümüzde, Tommy'nin yine her zamanki yerinde olduğunu görmekten memnun oldum. Mariam doğruca "Merhaba" demekten başka bir şey yapmadan içeri girdim ve sohbet etmek için durdum.

Selam, Tommy. Sana ne kadar iyi olduğumu tekrar anlatma fırsatım olmadı.

O gece hastalandığımda bana ve Mariam'a yardım ettiğin için sana minnettarım.

"Electra, senin için yapamayacağım hiçbir şey olmadığını biliyorsun. Tommy'nin dudaklarında bir gülümseme belirdi ama gözlerindeki hüznü görebiliyordum.

"Dinle, eğer senin için yapabileceğim *herhangi* bir şey olursa, Tommy, lütfen sadece söyle, tamam mı?"

Tamam, teşekkürler. Bu arada, yeni saç kesimini çok beğendim." "Teşekkürler, Tommy."

Asansörle yukarı çıkarken, bundan sonra tüm AA toplantılarıma Chelsea'de katılmaya karar verdim. İsteyeceğim son şey Tommy'yi bir arkadaş olarak kaybetmektir ve itirafını duyduğumu öğrenirse bunun onu utandıracağını biliyordum.

Oturma odasındaki kanepeye oturduğumda cep telefonumda Miles'tan gelen bir cevapsız arama olduğunu gördüm ve onu geri aradım.

"Merhaba, Vanessa'yla her şey yolunda mı? diye sordum. "İda aradı, Vanessa iyi yerleşmiş." "Harika."

Sen nasılsın peki?"

"Ben iyiyim. İşe geri dönmek ve son zamanlarda yaşadığım -bizim- tüm o çılgınca şeyler hakkında kimseyle konuşamamak biraz garip."

"Biliyorum, değil mi? Bugün ilk fotoğraf çekimimi yaptım ve çok garipti."

maskelemek için kullandığım tüm o şeyler olmadan bu kadar

mevcut olmak. 'Evet, dinle, gitmem gerek. Her an arayabilecek bir müşterim var ve

Şu anda ofiste arayı kapatmaya çalışıyorum.

Miles aramayı sonlandırdı ve ben de ayağa kalkıp terasa çıktım. Cam korkulukların üzerinden eğilip New York'a baktım; eve geldiğimden beri ilk kez kendimi kötü hissediyordum. Belki de Çünkü hafta sonu önümde esniyordu. Normal olarak, Bir yere gidiyor olacaktım, bu da benim için uygundu, çünkü Hafta sonları, başarılı insanların şehirden ayrılıp kır evlerine gittikleri ve aileleri ve arkadaşlarıyla kaliteli zaman geçirdikleri zamanlardı.

"Merhaba Electra," dedi Mariam arkamdan. 'Akşam yemeğin için buzdolabında daha önce yaptığım mercimek çorbası ve biraz salata var."

Bu gece.'

"Teşekkürler."

"Fi'nin önerdiği terapisti geri aradın mı?" "Evet."

Ee?"

"Fi'den sonra, kulağa pek doğru gelmiyor."

"Anlıyorum Electra ama burada, Manhattan'da birini bulman gerekiyor. Bu, hayır dediğin üçüncü kişi. Belki de gidip onlardan biriyle tanışmalısın? Nasıl olduğunu görürsün.

Onlar mı?"

'Belki, ama yanlış kişiyi seçme riskini almak istemiyorum. ve kafamı karıştırıyorlar, anlıyor musun? Şu anda iyi bir yerdeyim Mariam. İhtiyacım olduğunda konuşabileceğim bir sürü insan var.

"Tamam. Dırdırcı olmak istemiyorum; bunu sadece önemseydiğim için yapıyorum Electra. "Biliyorum ve sen de harikaydın Mariam.

"Gitmeden önce ihtiyacınız olan başka bir şey var mı?" "Hayır. Şimdi eve git ve aileni gör. "Eğer eminsen, çünkü-

Öyleyim. Bir ara bebek bakıcısı olmadan yaşamayı öğrenmeliyim, değil mi?"

"Bana ihtiyacın olursa, gece ya da gündüz, sadece ara. Söz mü?" 'Söz veriyorum. Lütfen, Mariam, eve git!'

Gideceğim. Teşekkürler

Electra, hoşça kal.' "Hoşça kal.

Kapı Mariam'ın arkasından kapandı ve beş haftadan uzun bir süredir ilk kez yalnızdım.

"Spor salonuna gidip biraz ağırlık kaldıracaksın, akşam yemeği yiyeceksin, sonra da yatağa girip film izleyeceksin," dedim kendi kendime, paniği durdurmaya çalışıyordum. Spor salonuna gittim, duş aldım, Mariam'ın akşam yemeği için bana bıraktıklarını yedim, sonra yatağa girdim ve televizyonu açtım. Görünüşe göre televizyonda sadece Çete savaşları ya da hastanelerde geçen diziler... İkisinin de ilk yalnız gecem için uygun olmadığını düşündüm. Bir romantik komediye konsantre olmak için elimden geleni yaptım, ardından normalde seveceğim bir Fransız filmi geldi ama *o kadar* kara bir film ki dikkatim dağıldı ve dizüstü bilgisayarımın e-postalarımı kontrol etmeye başladım. Tiggy'den uzun ve ilginç bir e-posta geldiğini görünce çok heyecanlandım. Ayrıca Fransızca yazılmıştı, bu da ısınma amaçlı olarak kırk dakikalık kara film izlemiş olmama sevindirdi.

Chère Electra,

Sizden bir mektup almak (ya da aslında bugünlerde herhangi birinden bir mektup almak) ne kadar harika, özellikle de burada

hiçbir yerin ortasında. İnternet sinyalinin bu kadar güvenilmez olması nedeniyle kendimi çok kopuk hissediyorum, bunun hem artıları hem de eksileri var. Ama bu hayattaki her şey gibi, değil mi?

Her neyse, bugün iyi bir sinyal günü ve ben de dışarıda bir piknik masasında oturuyorum ve biz konuşurken funda ile görkemli bir mora dönüşen bir vadiye (ya da buradaki adıyla 'glen'e) bakıyorum.

Size söylemek istediğim ilk şey, ben sizin kız kardeşinizim ve benden özür dilemeniz çok hoş olsa da tamamen gereksizdi. Benden özür dilemeni gerektirecek tek bir şey yaptığını ya da söylediğini düşünemiyorum - herkes bana 'kar tanesi' der, yani bu gerçekten bir sorun değil! - Ama senden bunu duymak çok güzeldi.

Annem bir süre önce bana sorunların için yardım almaya karar verdiğini söyledi ve dürüst olmak gerekirse Electra, seninle gurur duyuyorum. Yardım istemek inanılmaz zor, değil mi? Ama önemli olan bu sıçramayı yapmak. Henüz dışarıda olup olmadığından emin değilim - çok meşgul olduğum için bir süredir Ma veya Maia ile konuşmadım - ama her neredeyse, sana kocaman bir kucak göndermek ve her gün seni düşündüğümü ve senin için dua ettiğimi söylemek istiyorum

kendi 'Tiggy' tarzımla. Senin her zaman dediğin gibi 'woo-woo' için iyi biri olmadığını biliyorum, ama söyleyebileceğim tek şey, büyük ölçüde korunduğunu ve böylesine zor bir deneyimden her zamankinden daha iyi, daha güçlü ve daha güzel çıkacağını hissediyorum.

Bana gelince, hiç bu kadar mutlu olduğumu hatırlamıyorum! Belki annem size son zamanlarda bazı sağlık sorunları yaşadığımı söylemiştir ve yakın zamanda Cenevre Gölü'nü boydan boya yüzemeyecek olsam da, kendime dikkat ettiğim ve aşırıya kaçmadığım sürece uzun bir süre daha yaşayabilirim.

Kötü şeylerden genellikle iyi şeyler çıkması ne kadar şaşırtıcı değil mi? Zorlu sağlık durumumdan (ve kulağa çok daha dramatik gelen bir vurulma olayından)

ama bunu size başka bir zaman anlatırım), Hayatımın Aşkı ile tanıştım. Biraz klişe oldu, çünkü o bir doktor ve kalpler konusunda uzman,

Bu da benim sorunlu tarafım. Adı Charlie Kinnaird ve şu anda hala evli bir adam olduğunu söylemekten utanıyorum, cehennemden geldiğini söyleyebileceğiniz bir karısı var! O kesinlikle çok zor bir karakter, ama iyi haber şu ki, cennetten gelen Zara adında bir kızları da var! O da

On yedi yaşında ve şu anda ziraat fakültesinde okuyor, çünkü bir gün İskoçya'da görebileceğiniz en muhteşem arazinin kırk bin dönümünü devralacak (Charlie aslında bir laird, İskoçya'da lord anlamına geliyor, ama unvanıyla hiç uğraşmıyor). Bana ve Zara'ya daha yakın olabilmek ve gerçekten çok ihtiyacı olan araziyi düzenlemek için hastanelere taşındı.

zaman ve daha da fazla para harcadım. Her neyse, şu anda öyle ya da böyle her şey biraz karışık, ama ironik bir şekilde, burada oturup vadiye bakarken kendimi tamamen mutlu hissediyorum, çünkü biliyorum ki hayatımın geri kalanını birlikte geçirmek istediğim kişi. Ve bunu dileyebileceğim en güzel ortamda yapacak kadar şanslıyım.

Ayrıca, Pa Salt'tan gelen mektubu hiç açtın mı bilmiyorum? Ben benimkini açtım ve beni geçmişime doğru bir tavşan kovanına gönderdi. Şöyle söyleyeyim, eğer benim biraz 'woo-woo' olduğumu düşünüyorsanız, yetmiş yaşındaki kuzenim Angelina ile tanışmalısınız!

Endülü's'teki Romanyalı çingenelerin soyundan geldiğim ortaya çıktı, bu da kim olduğumu açıklamak için uzun bir yol kat ediyor

ve her zaman gördüğüm ve hissettiğim garip şeyler. Burada her şey biraz sakinleştğinde, bu yönümü daha fazla keşfetmeyi planlıyorum ve Angelina'nın bana doğal şifa ve hayvanları tedavi etme konusunda öğrettiklerini kullanmak için yerel veterinerlerle birlikte çalışmaya başladım bile.

Sonunda, yeteneğimle insanlara da yardım etmek istediğime karar verdim, ama şimdilik, her seferinde bir adım.

Her neyse, sevgili kardeşim, umarım babamın ölüm yıldönümünde çelenk koymak için *Titan*'a yapacağımız yolculuğu unutmamışsındır; diğer herkes gelebileceğini söyledi,

Avustralya'ya taşındığını duymuş olabileceğiniz CeCe bile. İçgüdüsel olarak hepimizin orada olmasının son derece önemli olduğunu hissediyorum - çelenk koymanın ötesinde. Bana/Ma/Maia'ya kesinlikle gelebileceğinizi söyler misiniz? Bu ay gerçekleşeceğine inanamıyorum!

Şimdilik bu kadar, ancak bana bir mektup bırakma şansınız olursa daha fazla haberinizi duymak isterim. Sinyal kaybolmadan önce bunu göndereceğim.

Tüm sevgilerimle, Electra, ve seni Atlantis'te görmek için sabırsızlanıyorum.

Tiggy xxx

Hiçbir şeyi gözden kaçırmadığımdan emin olmak için mektubu tekrar okurken gülümsedim ve Tiggy'nin kendisine bu kadar uygun bir hayat bulduğu için gerçekten mutlu hissettim. Ona cevap vermek için bütün bir hafta sonum olduğunu düşünerek, bunu yazmayı kafamın daha net olacağı yarın sabaha bırakmaya karar verdim. Konuşkan mektuplarda iyi değildim - ya da herhangi bir şeyde En iyi zamanlarımda bile yazı yazmayı pek beceremezdim ama uzun mektubu iyi bir yanıtı hak ediyordu.

Yaklaşan yıldönümünü düşünmek bana babamın ölümünden sonra gizemli bir şekilde Atlantis'in bahçesine gelen küreyi hatırlattı. Bantlara isimlerimiz ve Ally'nin hepimizin doğduğu yerin koordinatları olduğunu söylediği bazı sayılar kazınmıştı ve ayrıca Yunanca bir alıntı da vardı her birimiz. Ally bilgilerimi bir zarfın içinde bana vermişti ama nerede olduğunu bir türlü hatırlayamıyordum.

Daha fazla düşünmeden Ally'yi aramaya karar verdim. Tam o sırada saatin Avrupa'da gece iki gibi olduğunu fark ettim ve telefonu açtı.

Electra? İyi misin?

Merhaba, Ally. Evet, iyiyim, gerçekten iyiyim. Tam telefonu kapatacaktım ki Norveç'te saatin kaç olduğunu hatırladım.

"Oh, bunun için endişelenme. Son zamanlarda gece ve gündüz birbirine karıştı. Bear şu anda tam diş çıkarma modunda ve benim efsanevi enerjim bile tükeniyor.

"Üzgünüm, Ally. Tek başına bir çocuk yetiştirmek zor olmalı.

"Evet, aslında öyle," diye itiraf etti Ally. "Ve yalnız, özellikle de gecenin bu saatinde.

Vay canına, diye düşündüm, onun göremediği bir kaşımı kaldırarak. Bu, Ally'nin insanüstü olmaktan daha azını kabul ettiğini duyduğum nadir anlardan biriydi.

"İşte buradayım, sana eşlik ediyorum ve sana ve Bear'a kocaman bir kucak gönderiyorum.

"Ve bunun için hiç bu kadar minnettar olmamıştım. Teşekkürler, Electra.

Az önce

Sizler gelmeden önce Atlantis'e dönebileceğimi düşünüyordum. Maia arayıp erken geleceğini söyledi ve benim de annemden, namı diğer "Büyük Anne"den biraz Ayı desteğine ihtiyacım var. En son ne zaman birkaç saatten fazla uyuduğumu cidden hatırlamıyorum.

"Kulağa harika bir fikir gibi geliyor, Ally.

"Her neyse" - boğazını temizledi - "sadece sohbet etmek için mi arıyorsun?

"Kısmen. Tiggy'den bir mektup aldım, bu da bana kollar küredeki koordinatlarımın hâlâ sende olup olmadığını sormak istediğimi hatırlattı.

"Tabii ki var. Neden sordun?

"Sanırım bana verdiğiniz zarfı kaybetmiş olmalıyım ve ... şey, rehabilitasyonda düşünmek için biraz zamanım oldu ve ...

"Nereden geldiğini bilmek istediğine karar verdin," dedi Ally nazikçe, hattın diğer ucundan büyük bir ciyaklama sesi gelirken.

"Bir dakika bekle," dedi, bir hışırtı ve bir tür emme sesi duyduğumda.

"Tamam, ben dizüstü bilgisayarına gidiyorum.

"Tamam," dedim, beklerken kalp atış hızımın arttığını fark ettim.

"Yani . . . Şimdi dosyayı açıyorum. Tamam, işte başlıyoruz. Bunları yazabilir misin?"

"Evet, tabii.

Ally koordinatları okudu, ben de karaladım. Sonra sayılara baktım.

"Teşekkürler. Peki şimdi ne yapacağım?"

"Tamam, Google Earth'e gir ve sol tarafta

küçük bir arama kutusu olmalı. Oraya sayıları girin - bunlar derece, dakika ve saniye cinsindendir - daha sonra koordinatların yerini tam olarak belirleyin.

"Harika," dedim. "Teşekkürler."

"Electra, şimdi gerçekten koordinatlara bakacak mısınız?" "Evet, neden bakmayayım ki?"

"Sadece... Nereli olduğunu öğrenmek büyük bir an, değil mi? Yanınızda kimse var mı?"

"Hayır, ama... Sonra aklıma bir fikir geldi. "Hey, Ally, gerçekten benim nereli olduğumu biliyor musun?"

"Şey, bize küreyi ilk gösterdiklerinde, çalıştıklarından emin olmak için tüm koordinatlara kısaca baktım, ama dürüst olmak gerekirse, sizinkilerin nereye gittiğine dair sadece genel bir fikrim var."

"Tamam, yani kötü ya da başka bir şey olduğu için bakmamdan endişe etmiyorsun, öyle mi?"

"Oh Electra, bu "kötü" ya da "iyi" kadar basit değil. Koordinatlarımın beni Oslo'da bir müzeye götürdüğünü söyleyebilirim. Bir zamanlar atalarımın sahne aldığı eski bir tiyatronun olduğu yerde şimdi duruyor. Kardeşim Thom ve benim Oslo'da bir hastanede doğduğumuz ortaya çıktı."

Norveç'te Trondheim adında bir yerde. Ondan bir süre sonra babam tarafından özel olarak evlat edinildim."

Doğru. Peki hiçbirimiz *bizi* neden seçtiğini bilmiyor muyuz? Hep *öyle olduğunu* söylerdi - özellikle bizi seçtiğini yani."

"Hayır, sadece evlat edinilmeye ihtiyacımız olduğu ve bize bir yuva sağlamak istediği için olabilir. Bu konuda endişeleniyor musun?"

"Bulunduğun yeri mi arıyorsun Electra?"

"Evet," diye başımı sallayarak dizüstü bilgisayarımı açtım, tarayıcımdan Google Earth'e girdim ve Ally'nin bana verdiği talimatları izlemeye başladım."

Ally, "Sanırım hiçbirimizin mutlu bir aile senaryosunda doğmadığını varsaymak doğru olur," dedi. "Eğer öyle olsaydı, evlat edinilmezdik."

"Doğru, doğru," diye kabul ettim koordinatları girerken. 'Tamam, işte başlıyoruz...'

"Hatta kalmamı mı istersin yoksa bunu tek başına yapmana izin vermemi mi?"

"Sakıncası yoksa kal," dedim, bunun cesur olmak için uygun bir an olmadığını biliyordum. Ekranımda dönen ölüm çarkını izledim ve iç geçirdi. 'Üzgünüm, nedense buradaki internet geceleri hep daha yavaş oluyor. Doğru ya! İşte başlıyoruz. Tamam, küremiz var ve yaklaşıyor ve kuzeye doğru hareket ediyor gibi görünüyor. Amerika. . .' Görüntü önce New York'a, sonra da Harlem'e yakınlaştıkça kendimi tuhaf bir şekilde NASA'nın uzay muhabiri gibi hissediyordum. I ekrandaki pikselleri kalbim boğazımda izledim. yapraklı bir sokakta bir bina bloğuna dönüştü ve kırmızı bir iğne bir tanesinin üzerine düştü.

"Aman Tanrım!"

'Ne?! Beni burada merakta bırakma.' "Tanrım!"

Electra! Lütfen, sana daha göstermedi mi?"

"Evet, gösterdi." Kendi kendime başımı salladım. "Meğer ben tam burada, New York'ta doğmuşum. Daha doğrusu, Google Earth'e göre Harlem'de bulunan Hale House adlı bir yerde ve yaklaşık olarak -' hızlıca saydı - "kendi kapımdan on beş blok kadar uzakta. "Şaka yapıyorsun!"

"Gerçekten yapmıyorum, hayır. Durun, Google'da Hale House'u arayayım.

Ekrandaki birkaç kelimeyi okudum ve derin bir iç çektim. 'Ne büyük sürpriz! Ben bir anne ve babanın içinde doğmuşum - ya da en azından bulunmuşum -.

Bağımlılar ve AIDS kurbanları için bebek evi. Anladın mı beni?' Gözlerimi devirirken söyledim.

'Oh Electra, özür dilerim. Lütfen bunun seni üzmesine izin verme.

Maia da bir yetimhaneden geldi, ben de bir hastaneden ve ... babam bizi böyle buldu, hatırladın mı?"

Biliyorum, ama... Her neyse, geç oldu Ally ve biraz dinlenmen gerek. Ben artık gidiyorum. Yanımda olduğun için çok teşekkür ederim ve söz veriyorum kesinlikle iyi olacağım. İyi geceler.'

O beni durduramadan aramayı sonlandırdım ve Wikipedia sayfasına baktım, ardından dizüstü bilgisayarını kapattım. Anne ve bebek kısmı pek umurumda değildi - Ally çoğu şeyi beklemekte haklıydı

böyle bir yerden gelmiş olmamız. Büyükanne'nin bana bir prenses soyundan geldiğini söylediğinden oldukça emindim. Ve kafamın içinde bir yerlerde, bu

Bu düşünce aklımdan çıkmadı.

'Bunu yanlış anlamış gibisin büyükanne,' diye omuz silktilim. 'Bana miras kalan tek gen bağımlılık genleridir. Oh, ve belki de iyi bir önlem için AIDS'in bir tarafı,' diye ekledim, aşırı dramatik olduğumu biliyordum, ama şu anda biraz kendine acımayı hak ettiğimi hissediyordum. En azından HIV testi yaptırmıştım ve temiz olduğumu biliyordum, ama mesele bu değildi, değil mi?

Belirgin bir şekilde huzursuz hissettiğimde, benimle aynı zaman diliminde olduğunu bildiğim ve aynı zamanda bilgelik ve teselli sözleri sunabilecek tek kız kardeşimi aramaya karar verdim. Maia'nın numarasını çevirerek cevap vermesini bekledim ama onun yerine telesekreteri açtı.

'Merhaba Maia, ben Electra. Merak etme, ben iyiyim ve bu bir panik çağrısı falan değil. Sadece nasıl olduğunu görmek ve sohbet etmek istedim. Oh, ve ayrıca, sende Armillary Sphere'den yaptığım alıntının çevirisini yaptınız mı? Ne dediğini bilmek istiyorum. Tamam, yakında konuşuruz. Hoşça kal.'

Bir süre telefona baktım, Maia'nın geri arayacağını umuyordum ama aramadı.

Uzaktan kumandayı tekrar elime aldım ve az önce keşfettiğim şey üzerinde durmamaya çalışarak kanallar arasında gezinmeye başladım, ancak bir votka şişesini hayal ettiğimde içimde yükselen paniği hissettim. Kapıcı telefonunu kaldırıp kapıcıdan benim için getirmesini istesem birkaç dakika içinde gelirdi. İçkiye, uyuşturucuya olduğumdan daha fazla bağımlı olduğum açıkça ortaya çıkmıştı - ama biri kolayca diğerine yol açabilirdi . . .

"*Kahretsin!*" dedim yataktan kalkarken, tehlikeli bölgede olduğumu biliyordum ve dikkatimi dağıtacak bir şeyler arıyordum. Mutfaktaydım, yatak odasından cep telefonumun çaldığını duyduğumda bir fincan zencefil çayı yapıyordum.

Çalmaya başladığında tam üzerine atlamıştım ki. Arayan Miles'ti. Mesajı tekrar dinledim, basitçe 'Beni ara' diyordu. Panik içinde Vanessa'ya bir şey olmuş olabileceğini düşünerek hemen aradım. İlk zil sesinden sonra 'Merhaba' diye cevap verdi.

"Vanessa'yla her şey yolunda mı?

"Bildiğim kadarıyla evet. Bu sabahtan beri başka bir şey duymadım.

"Tanrıya şükür," dedim nefes nefese. "O zaman neden aradınız?

"Çünkü Mariam bana yalnız geçirdiğin ilk gece olduğunu söyledi.

"Yani beni kontrol mü ediyorsun?

"Eğer böyle söylemek istiyorsan, evet, ama bunu yapıyorum çünkü yalnız ilk gecenin her zaman zor olduğunu biliyorum. Ben de yaşadım, hatırladın mı?

"Evet, bu gece yapabileceğim bir sürü şey vardı ama ben evde kalmaya karar verdim," diye cevap verdim, aniden savunmaya geçerek.

"Peki nasıl?

"Oh, iyi," diye yalan söyledim. "Televizyonda pek bir şey yok.

"Duvarların üzerine kapandığını hissediyor musun?" "Biraz," diye cevap verdim, ki bu yüzyılın en hafif ifadesiydi

Şu anda.

Bu normal, Electra. Ve sadece burada olduğumu söylemek istedim - sadece birkaç blok ötede - bu yüzden biraz ihtiyacınız olursa

"Konuşmak için tek yapman gereken aramak, şarkının dediği gibi.

"Evet, teşekkürler. Beni düşünmen büyük incelik.

'Öyle ya da böyle, başka pek bir şey düşünmedim,' diye kıkırdadı. "Son haftalar epey zorlu geçti, değil mi?

"Öyleydi, evet.

"Sormak istediğim bir diğer şey de yarın meşgul olup olmadığınız?"

"Hayır. Neden?

"Çünkü seni Harlem'e götürmek ve bırakma merkezini gezdirmek istiyorum. Bugün cumartesi ve boş yer olmadığı için Kaynaklar, hafta sonları kapıları kapatmak zorunda kalıyoruz ama en azından mekanın kendisini görebiliyorsunuz.

"Vay canına," dedim bu tesadüften etkilenerek. "Ne tesadüfü?

"Şey... yeni öğrendiğim bir şey... Ona söylemek isteyip istemediğimden emin olamadan sözümü kestim.

"Doğru.

"Bu gece gibi. Birkaç dakika önce. "Ve ...?

Unutma, güvenmek zorundasın Electra.

"Beni evlat edinen babam tarafından Hale House adında bir yerde bulunduğumu yeni öğrendim. Harlem'de."

"Orayı biliyorum. Harlem'deki herkes biliyor. Tanrım, Electra, bu büyük bir şey! Sana kim söyledi?"

Kız kardeşim Ally. Babam bizi nerede bulunduğunu öğrenmek istersek bakmamız için koordinatları bıraktı.

"Tamam. O günlerde Hale House'un ne olduğunu biliyor musun?"

"Evet, Hale Anne adında bir kadının bebekleri kabul ettiği bir yerdi. Anneleri bağımlı ya da AIDS hastasıydı," diye daha önce okuduklarımı tekrarladım.

"Peki bu konuda ne hissediyorsun?"

"Şu anda bilmiyorum. Terapist gibi konuşmayı da kes! Dedim, yarı şaka."

"Özür dilerim. Sadece senin için endişeleniyorum. Başa çıkman gereken çok şey var."

Uğramamı ve konuşmamızı ister misin?"

"Hayır, ben iyiyim, ama teklifin için teşekkürler. "Emin misin Electra?"

"Eminim."

"O zaman neden seni yarın sabah on bir gibi almıyorum?" "Tamam," diye kabul ettim. "Adresime mi ihtiyacınız var?"

"Her zaman verimli olan asistanınız bana çoktan verdi, her ihtimale karşı-" "O kadar sarhoşken beni kurtarmak için şehrin öbür ucuna koşmak zorunda kaldı ki"

nerede yaşadığımı hatırlayamadın mı?" Gülümsedim.

"Onun gibi bir şey, sanırım, evet. Ama sesin sanki Harika gidiyorsun Electra. Gerçekten harika. Ve dediğim gibi, bana ihtiyacın olursa, saat kaç olursa olsun buradayım. Cep telefonum yanımda olacak."

Teşekkürler Miles. Yarın görüşürüz o zaman.

Eminim öyle olacak. Biraz uyumaya çalış. Güle güle." "Güle güle."

Telefonumu kapattığımda dudaklarımda oluşan gülümseme hâlâ oradaydı. Miles'in beni gerçekten önemseydiğini hissediyordum ve içimi ısıtan bir şeydi.

Artık zencefil çayına ihtiyacım olmadığına karar verdiğimde, yarın babamın beni bulduğu yere de gidip ziyaret edecek miydim?

Sadece bilmiyordum.

Sekize kadar uyudum ve sersemlemiş bir şekilde Banyo. Aynadaki yansımamı gördüğümde küçük bir çılgılık attım, saçımın dönüşümünü unutmuştum.

"Tanrım, Electra. (Her ne kadar bağnazlar İsa'nın her zaman beni dinlediğini söyleseler de, ara sıra kendi nefesimin mahremiyetinde küfür etmenin sorun olmayacağına karar vermiştim.) 'Miles ne diyecek ki? Benim saçım onunkinden daha kısa!

Kendime kahve yapmaya gittiğimde, oturma odasından geçerek Haziran başındaki muhteşem havanın tadını çıkarmak için terasa çıktım.

sabah, neden umursadığımı merak ettim.

Parkın etrafında çok hızlı bir koşu yaptıktan sonra koşarak içeri girdim, duş aldım ve başımdaki santimetrelik tel tel tüyleri havluyla kuruladım.

Sonra dolabıma gittim ve Miles'la randevuma - hayır, 'buluşmama' - uygun ne giyeceğimi düşündüm. Harlem'e sadece birkaç kez gitmiştim ve o da Washington Heights ya da Marble Hill'e giderken bir çekim için geçerken olmuştu.

Gardırobumdaki uygun olabilecek çoğu şeyi denedikten sonra, ilk tercihim olan kot pantolon, spor ayakkabı ve Önünde benim imzam olan altın şimşek zigzagları olan kapüşonlulardan biri. XX için bir tasarım bulmak için çok fazla hayal gücü gerekmemişti, ama onu ne zaman giysem - ve dörtte bir tane vardı

farklı renkler - kendimi güçlenmiş hissettim.

Dudaklarıma biraz rimel ve bir parça vazelin sürdükten sonra kanepeye oturdum ve kapıcı telefonunun ötüp aşağıda beni bekleyen biri olduğunu söylemesini bekledim.

Telefonum çaldı ve kulağıma götürdüğümde kısa bir süre için bir 'M' harfi gördüm. Kendimi Miles'tan gelecek bir iptale hazırlarken midemin bulandığını hissettim.

"Merhaba.

"Electra, ben Maia!"

"Oh.

"Ne?

"Seni başka biri sanmıştım - ikinizi de M olarak yazdım ve kısaca "Mi" oldun, ve Boş ver,' diye mırıldandım.

Doğru. Neyse, dün gece aramanı kaçırdığım için üzgünüm. Nasılsın?"

'Oh, gerçekten iyiyim, teşekkürler. Sen nasılsın?

"*Fazenda*'ya gitmek için çok erken kalktım. Sana söylediğimi hatırla. başlattığım proje hakkında? Orada çocuklar için hafta sonları kırsal bölgelere hiç gitmemiş *gecekonda* sakinleri.

"Tabii ki hatırlıyorum. Saate baktım ve saatin on biri beş geçtiğini gördüm. 'Hey, bu bir tesadüf, çünkü şu anda bir arkadaşımın Harlem'e gidiyorum, genç bağımlılar için danışmanlık yaptığı bir merkeze bakmak için. Yardım etmek için bir şeyler yapmak istiyorum.

"Electra! Kulağa harika geliyor. Seninle o kadar gurur duyuyorum ki anlatamam! Ve evet, tabii ki tercüme ettiğim alıntı hala bende. senin için armillary sphere'den. Ne yazdığını söylememi ister misin?' 'Evet, söyle.'

"Søren adında çok ünlü bir Danimarkalı filozofun Kierkegaard: "*Hayat sadece geriye doğru anlaşılabilir; ama ileriye doğru yaşanmalıdır.*" Bence bu çok güzel.

Sözleri içime çekerken durakladım ve babamın benim için daha mükemmel bir şey bulamayacağını düşündüm. Gözlerim yaşardı.

Kapıcı telefonu odanın öbür ucundan bana doğru biyledi. İstemsizce rahat bir nefes aldım.

"Dinle, gitmem gerek ama seninle konuşmak çok güzeldi.

'Ve sen, Electra. Gelecek hafta daha sakın bir zamanda ikimiz de konuşalım.

Farklı projelerimiz hakkında bazı fikirleri bir araya getirebiliriz.

'Evet. Hoşça kal Maia,' dedim ve kapıcı ahizesini kaldırırken aramayı iptal ettim. "Ben de aşağı iniyorum.

"Merhaba.

Miles bekleme salonunda oturuyordu ve ben asansörden çıkarken ayağa kalktı.

"Merhaba," dedim, gülünç derecede

utangaç hissederek. "Saçın-

Elim koruyucu bir şekilde başıma doğru giderken 'Biliyorum,'

dedim. "Gerçekten beğendim," dedi ve bana geniş bir

gülümseme verdi. "Sana çok yakışıyor.

'Kendimi çok açıktaki hissediyorum,' dedim girişten çıkarken. 'Seninki gibi

elmacık kemiklerin varken, bunu yapmana gerek olduğunu

sanmıyorum.

endişelenme.'

Teşekkürler. Peki, araba nerede?'

"Arabam yok - bu şehirde kim bir yere arabayla gitmek ister ki?"

"Peki nasıl dolaşıyorsun? Limuzinle mi?"

Miles sarı bir taksi çağırmak için kolunu uzatırken, "Hayır," dedi. Biri gıcırdayarak durdu ve benim için yolcu kapısını açtı. "Arabanız sizi bekliyor leydim," dedi ben içeri tırmanırken ve

en iyisi bacaklarımı sıkışık alana katlamaktı. "Benim dünyama hoş geldiniz.

Miles cam bölmenin arkasından bir adres bağırdı ve taksi yola çıktı.

"Sanırım bunlardan birine binmeyeli uzun zaman oldu ve bundan onur duyuyorsun tatlım, çünkü bunları sadece özel günlerde kullanıyorum; çoğu zaman metrodayım.

Yüzümdeki utancı görmemesi için başımı ondan çevirip pencereden dışarı baktım. Dürüst olmak gerekirse, Susie beni New York'a götürdüğünde sadece on altı yaşındaydım. Babamın ısrar ettiği ilk şartlardan biri, beni şehirdeki her toplantıya götürecek bir arabamın olmasıydı. Chelsea'de bir apartman dairesinde birlikte yaşadığım diğer modellerle ara sıra sarı taksiye bindiğimiz için işler oradan devam etti. Metro hiç girmedığım bir yeraltı dünyası olarak kaldı.

Miles, "Biliyor musun Electra, yıllardır metroyu kullanıyorum ve hâlâ hikâyeyi anlatmak için buradayım," diye yorum yaptı.

Düşündüğüm her şeyi tahmin edebiliyor gibi görünmesinden nefret ediyordum. Ama sanırım bu hoşuma da gidiyordu.

Şehir merkezine doğru hızla ilerlerken, "Bana danışma merkezinden biraz daha bahsetsene," dedim.

'Gönüllülerin çoğu ya çocuklarını uyuşturucu bağımlılığından kaybetmiş ebeveynler ya da kendileri eski bağımlılar. Sorun şu ki, geçen yıl fonumuzu kaybettiğimizden beri merkez faturalarını ödemekte zorlanıyor.

"Burası güvenli mi?" diye sordum endişeyle, yirmi dakika sonra apartmanlarla dolu bir sokağa vardığımızda.

"Eskisinden daha iyi, evet," dedi Miles. 'Hâlâ bazı yasak bölgeler var ama birçoğu Bloomberg tarafından yeniden imar edildi ve soylulaştırıldı. Harlem bugünlerde havalı ve pahalı bir adres haline geliyor. Bir zamanlar buralarda en fazla bir dolara bir kahverengi taş satın alabilirdiniz. Keşke o bir dolar bende olsaydı," diye sıırıttı Miles. "İşte geldik.

Taksiden indik ve bayat kahve ve kızarmış yemek kokusunu üzerimden atmaya çalıştım. Miles yıpranmış mavi bir arabaya doğru yürüdü.

kapı, bir bakkal dükkânı ile duvarları grafitilerle kaplı bir binanın arasına sıkışmıştı. Mavi kapının üzerinde küçük bir El boyaması tabelada buranın 'Umut Elleri Danışma Merkezi' olduğu yazıyordu.

Miles bir tuş takımındaki düğmelere bastı ve kapıyı iterek açtı. Beni karanlık bir koridora, oradan da sadece tavan pencerelerinin aydınlattığı uzun ve dar bir odaya götürdü. Etrafta bir dizi yıpranmış melamin masa ve plastik sandalye vardı.

"İşte burası," dedi Miles. 'Bir kuzenimin kuzeni, arka bahçesindeki bu eklenti, harcadığı betondan daha fazlasını ödemedi inşa etmemize izin verdi. Özel bir şey değil ama bir fark yarattı. Kahve ister misin? Miles odanın arka tarafındaki tezgahın üzerinde duran paslanmaz çelik aleti gösterdi. "Buzdolabı bozuldu ve tamir ettirecek paramız kalmadı, o yüzden ya bu ya da sıcak bir soda.

"Böyle iyiyim, teşekkürler," dedim, birden kendimi şımarık küçük zengin kız kadar ayrıcalıklı hissettim.

"Üstüne üstlük, birkaç ay önce bir tahliye tebligatı aldık - bir müteahhit sokaktaki diğer beş binayla birlikte bu binayı da satın almış," diye iç geçirdi Miles. 'Pek bir şey görünmediğini biliyorum, ama buradaki çocukların gelip destek, tavsiye ve gerçekten kötü ama bedava bir fincan kahve alabilecekleri güvenli bir yerdi. Küçük bir proje ama bir hayat kurtarsa bile benim için buna değer.

"Peki, böyle bir yerin işletmesi ne kadara mal oluyor? diye sordum.

"Bir ip parçası ne kadar uzun? Burada çalışan herkes gibi ben de hizmetlerimi ücretsiz olarak veriyorum, ancak ideal bir dünyada eğitimli danışmanlarımız, çocukların bizimle anonim olarak konuşabilmeleri için yirmi dört saat hizmet veren bir yardım hattımız, bir sağlık uzmanımız ve her gün burada olan bir avukatımız olurdu.

yerinde tavsiyelerde bulunmak için bir gün ve hepsini barındırmak için yeterli alan. "Doğru, elimden geldiğince yardım etmek istiyorum," dedim, "ama düşünmem gerek

fonları nasıl toplayabileceğimiz hakkında. Param var ama sanırım bahsettiğiniz türden bir yer için milyonlarca dolar gerekebilir.

'Senden bize fon sağlamayı istemiyorum Electra, ama belki profilini kullanarak bunun gerçekleşmesine yardımcı olabilirsin. Ne demek istediğimi anlıyor musun?

Sanırım anladım. Üzgünüm Miles, bu tür konularda hiç deneyimim yok, bu yüzden bana yol göstermene ihtiyacım var.

'Merkez için biraz kanal yayını yapabileceğinizi umuyordum,' dedi. 'Yıllar boyunca bu kapıdan içeri giren çocuklardan bazılarını seninle birlikte röportaj yapmaya ve merkezin onlara nasıl yardımcı olduğunu anlatmaya hazır olup olmadıklarını sorabilirim.

'Bu harika bir fikir,' diye kabul ettim. "Her şeye varım.

"Güzel. Şimdi, hadi, gidelim. Burası şu anda beni depresyona sokuyor.

Dışarıda yürürken, yandaki bodega'da teneke bir radyoda çalınan rap'in sesini duyabiliyordum.

Kaldırımda dururken bana bakarak, "Ee," dedi, "babanın seni bulduğu yere bakmak ister misin? Buradan yürüyerek gidebiliriz.

Kararsızlık içinde kıvranıyordum.

'Dinle, oraya doğru bir yürüyüşe çıkalım; Harlem'e gelmişken görmen gereken bir yer zaten,' dedi.

"Tamam," diye kabul ettim, midem o garip dalgalanma şeylerinden birini yaptı ve düşünceyle kalp atış hızımı yükseltti.

Yürürken sakın kalmaya ve etrafımdaki sokakları seyretmeye çalıştım. Bazı kahverengi taşlar dökülüyor olsa da - pencereler kartonlarla dolu ve çöp kutuları taşmış - geçtiğimiz hipster kafelerden ve bazı dönüşümlerin etrafına dikilen iskelelerden bu bölgenin soylulaştırılıyor. Kırmızı tuğlalı büyük bir binanın önünden geçtik ve Dışarıda bekleyen kalabalığı geçmek için kaldırımdan inip yola adım attı. Hepsi resmi giyinmiş, renkli takımlar giymişlerdi.

elbiseler ve uyumlu şapkalar vardı ve kaldırıma geri adım attığımda dışarıda çiçeklerle süslenmiş bir arabanın durduğunu gördüm.

Miles, "Sarah ve Michael evleniyorlar," diye yorum yaptı. 'O benim başarı öykülerimden biri; bir iş bulması için savaşmasına yardım ettim.

Kadın sığınma evinde kalırken bir apartman dairesinde yaşıyordu," diye ekledi, parlak beyaz satenden kocaman bir gelinlik giymiş genç bir kadın eski arabanın arka koltuğundan manevra yaparak inerken. Kadın Kilisenin dışında bekleyen ve şimdi kilise olduğunu anladığım kalabalık onu alkışladı, tezahürat yaptı ve içeri doluşmaya başladı.

Miles, "Gidip onu bir kucaklayayım," dedi ve hızla geline doğru yürüdü. Miles onu kucaklarken kadın döndü ve ona gülümsedi.

"Demek buradaki insanları tanıyorsun?" diye sordum geri döndüğünde. "Elbette tanıyorum. Buraya beş yıl önce, temizlendikten sonra taşındım. Bu da

Gelinin babası olması gereken bir adamın kızının elini tutup onu içeri götürmesini izlerken, 'kilisem' diye ekledi. "Mutlu bir son görmek çok güzel - bu çocuklara yardım için bastırmaya devam etmek beni ateşliyor," diye devam etti Miles, biraz daha hızlı yürümeye başladığında ve ben de ona ayak uydurmak için adımlarımı iki katına çıkardığımda.

"Peki, gerçekte ne tür bir avukatlık yapıyorsunuz?" diye sordum. 'Hukuk fakültesinden sonra, üst düzey bir firma tarafından

Dava departmanı - avukatların en çok mesai yaptığı yer - ve avuç dolusu para kazandım. Daha sonra bu parayı burnuma sokup boğazımdan aşağı dökerek olabildiğince hızlı harcadım. Baskı başka bir şeydi. Sonra temizlendim ve büyük bir maaş kesintisi anlamına gelse de, daha küçük bir firmaya geçmeye karar verdim, burada pro-bono davaları almak için çok daha fazla fırsatım oluyor.

"Nedir onlar?

Vanessa'nın gibi davalar. Kaba bir tabirle, hukuk şirketim hayırseverlik davalarını bedavaya almama izin veriyor. Ve evet, keşke daha fazlasını yapabilsem ama benim de faturalarımı ödemem gerekiyor.

Yol yukarıya doğru çıkarken, 'Bu seni çok iyi bir insan gibi gösteriyor Miles,' dedim.

Marble Hill yönünde.

Miles omuz silkerek, 'Bu beni iyi bir insan olmaya *çalışan* biri yapıyor ama başarılı olduğumdan daha sık başarısız oluyorum,' dedi. 'Ama bu da sorun değil. Çünkü ben

İsa'ya geri döndüğümde, denediğin sürece başarısız olmanın sorun olmadığını anladım.

"Ne demek "İsa'ya geri döndüm"? Ona sordum.

"Tüm ailem - aslında Philadelphia'daki tüm cemaatim - kilisenin etrafında toplanmıştı. Büyük ve mutlu bir aile gibiydik ve benimle kan bağı olmayan ama İsa aracılığıyla akraba olan bir sürü teyzem, amcam ve kuzenim vardı. Sonra Harvard'a gittim, Big Bucks dünyasına girdim ve kendimi büyük hissettim - ailemden, kilisemden ve Tanrı'nın kendisinden daha büyük. Bunların hiçbirine ihtiyacım olmadığını karar verdim, kilise beni İsa'dan uzak tutmak için kurulmuş bir insan komplosuydu.

"Harvard'da Karl Marx okumuştum. Miles boğazından derin bir kıkırdama çıkardı. "O zamanlar tam bir pisliktim, Electra. Her neyse, sonra ne olduğunu biliyorsun -

Sonunda İsa'ya ve aileme dönüş yolunu buldum. Hiç koroda şarkı söyledin mi?"

"Şaka mı yapıyorsun?! Hayatımda hiç şarkı söylemedim.

Miles sokakta olduğu yerde durdu. "Ciddi olamazsın.

Ciddiyim. Çocukken ses tellerimi şarkı söylemek için değil çığlık atmak için kullanırmışım, kız kardeşlerim öyle derdi.

'Electra' - Miles sesini alçalttı - 'akortlu olmasa bile şarkı söylemeyen siyah bir kadın olamazsın. Aslında, ben yapamam Bunu yapmayan tek bir erkek ya da kız tanıyorum. Bu bizim kültürümüzün bir parçası.

Miles tekrar yürümeye başladı, sonra ağzından yumuşak bir ses çıktı. Sadece üç nota mırıldanıyordu.

"Sen dene.

'Ne? Olmaz öyle şey!

Tekrar üç nota mırıldandı. 'Hadi ama Electra, herkes şarkı söyler. Bu onları mutlu hissettirir. "Oh Happy Day",' Miles aniden çok yüksek sesle ve mükemmel bir uyumla şarkı söyledi. Etrafımdan geçenlere baktım, Miles şarkısına devam ederken hiç aldırış etmediler. Benim bile tanıdığım bir melodi.

"Seni utandırıyorum, değil mi?" diye sırtıttı.

"Evet. Sana söyledim, senin geleneklerine sahip bir evde büyümedim.

"Öğrenmek için asla geç değildir, Electra. Ve bir gün, seni kiliseye götüreceğim ve tüm bu kaçırdığın şeyleri göreceksin. Bu yıllar boyunca. Doğru.' Miles'in uzun bacakları bir apartmanın önünde aniden durdu. "İşte burası, Hale House, babanın seni bulduğu yer.

"Ah, doğru ya.

"Ve şuradaki," dedi, bana doğru elini uzatan çok nazik yüzlü bir kadın heykelini göstererek, "Clara Hale Ana. Kendisi buralarda bir efsanedir. Sen 1982'de doğdun, değil mi?

"Evet.

"Ben de tam siz doğduğunuzda Hale Ana'nın burada olup olmadığını anlamaya çalışıyordum. Ve evet, öyle olurdu.

Beni kucağına almış ya da almamış olan bu kadına baktım, sonra kilisenin yanındaki levhaya kazınmış sözleri okudum Heykel. Clara Hale başlangıçta kendi üç çocuğuna bakmış, daha sonra mahallenin çocuklarını yanına almaya başlamıştır. Sonunda, Ebeveynleri madde bağımlılığı ve HIV'den muzdarip olan bebeklere bakmaya başlamıştı. Görünüşe göre 1985 yılında Başkan Ronald Reagan onu 'gerçek bir Amerikan kahramanı' olarak nitelendirmişti.

Miles'a döndüm. 'Yani burada bulunmuş olmam . Bu annemin bir bağımlı olduğu ya da AIDS'ten öldüğü anlamına mı geliyor? Normal bebekler de alıyor muydu?'

"Bilmiyorum ama evet, bağımlıların bebeklerini - özellikle eroin - kalıtsal bağımlılıkları boyunca emzirmesiyle biliniyordu.

Bunu söyledikten sonra, hiçbir bebeğin girişi reddedilmedi ve eminim Bağımlı olsun ya da olmasın birçok çaresiz yeni anne onun kapısına dayandı.

Miles'a baktım, beni daha iyi hissettirmeye çalışıp çalışmadığını merak ediyordum.

'Vay canına, doğru, şey ... Bir fotoğraf falan mı çeksem? Facebook'ta yayınlayıp tüm hayranlarıma bulduğum yeri göstereyim mi? İroni karşısında gözlerimi devirmiştım ama birden kendimi ağlamaya yakın hissettim.

"Hey, buraya gel. Miles beni kendine çekti ve sarıldı. 'Şu anda hiçbir şey bilmiyorsun, bu yüzden tahmin yürütmeyi bırak. Belki de gidip uzun zamandır kayıp olan arkadaşın hakkında biraz araştırma yapmanın zamanı gelmiştir. aile.'

"Belki," dedim, gerçekten dinlemiyordum çünkü sarılmaktan *çok* hoşlanıyordum.

'İyi haber şu ki tatlım, her nereden geldiysen gerçek bir başarı hikayesine dönüştü. Ve en önemli şey de bu. Şimdi,' dedi Miles benden uzaklaşarak ve saatine bakarak. 'Kaba görünme riskini göze alarak, seni bir taksiye bindirmeme ne dersin? Üç haftalık firarımdan sonra yetişmem gereken bir yığın iş var ve seninle şehir merkezine gidip tekrar geri gelmek anlamsız.

"Ben ... tamam, iyi," diye omuz silktim, biri geçerken Miles onu selamladı. İçeri girdiğimde, 'Buraya geldiğin için teşekkürler Electra,' dedi. 'Ben birazdan

Vanessa hakkında bir şey duyar duymaz beni arayacaksın. Kendine iyi bak ve unutma, ne zaman ihtiyacın olursa beni ara.

Miles el sallayarak gitti ve ben kalbimin bir anda düştüğünü hissettim. Taş. Dürüst olmak gerekirse, onunla şu samimi hipster kafelerinden birinde öğle yemeği yemeyi hayal ediyordum; her şey bir yana, açlıktan ölüyordum.

Yirmi dakika sonra apartmanın kapısının altından geçtim ve Tommy'nin bile beni karşılamak için yerinde olmadığını gördüm. İçeri girdim ve asansöre bindim, gözlerim dolmuştu. Vanessa gibi çocukların ne kadar az yardım alabileceğini temsil eden sefil beton barakayı görmek, sonra kendi üzücü kökenlerimin gerçeği, artı Harlem'de birlikte yürürken Miles'a çok yakın hissettiğim gerçeği, ancak beni dünyaya geri atması ve kıcımlı bir taksiye itmesi, sanki beni hiç umursamıyormuş gibi

Üzerinde durmamaya çalışarak buzdolabından bir kola ve biraz mercimek çorbası aldım ve yemek için oturdum, ancak suçluluk duygusu göğsümdeki tasarımcı şimşek çizgisi gibi içimden geçerken hemen midem bulandı. Burada, gösterişli dairemde nasıl oturabilirdim?

Daha da gösterişli kıyafetlerle dolu bir dolap, birkaç mil ötede bu kadar acı yaşanırken kendime acımak mı?

Kola kutusunu içtim ve bir tane daha aldım, o korkunç kara bulutun çökmeye başladığını hissediyordum - her zaman alkol veya uyuşturucuyla 'tedavi ettiğim' bulut. Cep telefonumu kontrol ettim ve saatin bir buçuğu geçtiğini gördüm. AA toplantım saat 17:00'de başlıyordu,

Bu da bana burada oturmak için üç buçuk saat veriyordu, yanımda sadece şu anda darmadağın olan kafamın içi vardı.

"Kahretsin," diye mırıldandım, biriyle konuşmam gerektiğini biliyordum. Cep telefonumu elime aldığımda Zed'den cevapsız bir arama olduğunu gördüm. Otomatik olarak çağrıya cevap vermeye gittim, sonra tam zamanında kendimi durdurdum. Zed iyi bir haber *değildi*, çünkü benim için gerekli olan tüm maddelerle yüklü olarak gelmişti.

uzak durmam gerekiyordu. Adres defterime geçtim ve Mariam'ın numarasını bulmak için aşağı kaydardım. Döndüğümünden beri ilk izin gününde onu rahatsız etmek yapmak istediğim son şey olsa da, çevremdeki herkes tarafından eğer

mücadele ederken, bir arama yapıp yardım almam gerekiyordu.

Numarayı çevirdim ve çaldı, sonra telesekretere geçti.

Aramayı sonlandırma düğmesine bastım; muhtemelen harika bir gün geçiriyordu, ailesiyle kaliteli zaman geçiriyordu ...

"Onun ailesi," diye mırıldandım. 'Peki benimki nerede? Ben nereye aitim? Evet, tabii ya! İstenmeyen bebekler için bir evde!'

Stella'nın şehirde olmasını bile diledim, böylece onunla konuşabilirdim.

torununun oraya düşmesine nasıl izin verdiğini anlamaya çalışıyordum. Öfkemin yükseldiğini hissedince dikkatimi acilen başka yöne çekmem gerektiğini anladım. Ayağa kalktım ve oturma odasından geçip terasa çıktım, elimde telefonum Mariam'ın beni aramasını bekliyordum. Central Park'ı kaplayan sık ağaçların tepelerine bakarak oturdum. Sonra Miles'ı ve bugün aramızdaki sadece bir iş ilişkisi olduğunu nasıl bu kadar belli ettiğini düşündüm. Fi ile durum hakkında hayali bir konuşma yapmam gerektiğine karar verdim.

Fi: "Ee Electra, Miles hakkında ne hissediyorsun?"

Ben: 'Kafam karışık,' diye itiraf ettim.

Fi: "Peki neden kafanın karışık olduğunu düşünüyorsun?"

Ben: 'Çünkü, tipim olmamasına rağmen, HİÇ,' altını çizdim, 'Sanırım ona karşı bir şeyler hissediyorum.'

Fi: 'Tamam. Sence bu duygular bir arkadaşına karşı mı yoksa daha duygusal bir bağ mı?'

Bu soruyu düşünürken durakladım.

"Başlangıçta sadece arkadaş olduğumuzu düşünmüştüm; tanıştığım ve kendimi özdeşleştirebildiğim ilk kişi oydu. Demek istediğim, o siyah ve

Orta sınıf bir ailede büyümüş, Harvard'da burs kazanmış ve başarılı bir kariyeri olmuş. Evet, tabii bir de uyuşturucu sorunu var.

Fi: 'Bunun çok güçlü bir deneyim olduğunu tahmin edebiliyorum. Kendinizi daha az yalnız hissetmenizi sağladı mı?

Ben: 'Evet, çok oldu. Belki de rehabilitasyonda olduğumuz için kendimden başkasıymışım gibi davranmak zorunda değildim. Ben ...' - doğru ifadeyi bulmak için havayı araştırdım - 'onun yanında rahattım. Sanki ona hiçbir şey açıklamak zorunda değilmişim gibi.

Fi: "Peki bir arkadaşsa sahip olma hissi ne zaman romantik bir şeye dönüştü?

O -daha doğrusu ben- bunu söylerken yüzümü buruşturdum ama söylenmesi gerekiyordu.

Vanessa'nın intihara teşebbüs ettiği geceydi. Hastanedeydim ve sonra Miles bana katıldı. Kolunu omzuma doladı ve göğsüne yaslanıp uyuyakaldım. Evimdeymişim gibi hissettim.

Bu noktada Fi bana mendil kutusunu uzatacaktı ama terasta mendil yoktu, bu yüzden bir elimi gözlerime götürdüm, sonra da cankurtaran simidi gibi çalan telefonuma sarıldım.

"Merhaba Mariam.

"Electra? Benim, Lizzie, rehabilitasyondan, hatırladın mı?

"Tabii ki hatırlıyorum! Üzgünüm Lizzie, asistanımın beni aramasını bekliyordum. Sesini duymak çok güzel. Nasılsın?

"Bu sorunun dürüst cevabı iyi değil. Christopher'ı terk ettim.

'Aman Tanrım! Nasıl yani? Neden?

"Dinle, bu uzun bir hikaye ama şu anda meşgul olup olmadığını merak ediyordum.

'Hayır, hiç de değil. Ateş et,' dedim, bir konuşmanın nasıl Lizzie'nin boktan kocası hakkında konuşmak AA'ya gitmeden önce zamanı güzelce dolduracaktı.

'Aslında sana yüz yüze anlatmayı tercih ederim. Gelip seni görebilir miyim?'

"Ne? Los Angeles'tan mı?!"

"Los Angeles'ta değilim, Electra. New York'tayım. Ve az önce o piçin bankayı arayıp tüm kredilerimi iptal ettirdiğini öğrendim. Kredi kartı. JFK'deyim ve bırakın otel odasını, taksi tutacak param bile yok. Ah canım ...'

Hattın diğerk ucundan ani bir hıçkırık duydum.

"Olamaz, Lizzie. Çok özür dilerim. Ne kindar bir pislik!"

"Biliyorum. Eminim kartlardan çekebileceğim her şeyi çekeceğimden korkmuştur. Açıkçası bir avukatla görüşmem gerekiyor ama ... Aradığım için çok üzgünüm, başvuracak başka kimsem yoktu.

'Lizzie, hemen gidip bir taksiye bin. Buraya vardığında kapıcıya ödemeyi yapmasını söyleyeceğim. Adresim sende var mı?

'Evet, Çiftlik'ten ayrıldığım gün bana vermiştin, hatırladın mı? Çok üzgünüm Electra, ben-'

"Lütfen özür dilemeyi kes, Lizzie. Buraya geldiğinde konuşuruz, tamam mı?"

"Tamam. Görüşürüz.

Ayağa kalkıp balkondan sarktım ve çığlık attım
Lizzie adına Manhattan'ın zehirli havasına tekrarlanamaz kelimeler yazıyordum. Özellikle ilginç bir tanesini hecelelemenin yarısındayken, cep telefonum tekrar çaldı.

'Electra? Benim, Mariam,' dedi hafifçe nefes alarak. "İyi misin?"

"Evet, iyiyim, gerçekten.

"Telefonuma hemen cevap vermediğim için çok özür dilerim ama aslında yakınlardayım ve on dakika içinde yanınızda olabilirim.

'Hayır, hayır, ben iyiyim Mariam, gerçekten. Gününü böldüğüm için özür dilerim.

'Oh, tamam. Vay be,' diye kıkırdadı. "Bana ihtiyacın olursa buradayım.

'Elbette, teşekkürler Mariam. Pazartesi görüşürüz.' Telefonu kapattım, sonra

Cüzdanımı aldım ve Lizzie'nin taksi parasını vermek için kapıcıya gittim.

Kendimi çok daha parlak hissediyordum. Basitçe

Çünkü bir dostum vardı - *gerçek* bir dost - ve yardım için bana başvurduğunu düşünmek beni iyi hissettiriyordu.

Bir saat sonra Lizzie'yi her zaman dediği gibi 'güzel bir fincan çay' ile terasa yerleştirdim. O kadar bitkin görünüyordu ki, artık *ben*

annelik duygularına sahip olmak yerine tam tersi.

"Ah Electra, ne kadar da klişe," diye iç geçirdi çayını yudumlarken. 'Chris'in yeni filmindeki aktrislerden biriyle ilişkisi var. Onun kızı olacak kadar genç ve inanılmaz güzel.

Kız Brezilyalı, onun 1.75'ine karşılık 1.80 boyunda ve ... Belki de Rehabilitasyonda geçirdiğim zaman bana bir nebze de olsa özsaygımı geri kazandırdı ama ben ... şey, patladım.

"Nasıl öğrendiniz?

"Eve geldiğimde yatak odamda asılı duran egzotik parfüm kokusu dışında mı?" dedi. "Parlak kırmızı rujun yanı sıra asla satın almayı düşünmeyeceğim bir marka tarafından üretilmiş ve hala tuvalet masamda mı duruyor? Tuvalet masamın üzerinde! Buna inanabiliyor musunuz?"

Lizzie başını salladı. "Sanki kendi bölgesini işaretliyordu - belli ki bilmemi istiyordu ve zavallı aptal kocam bunu fark etmemişti bile.

"Yani onunla yüzleştin mi?

"Evet, bunu söylediğim için beni bağışla Electra, ama ancak onun en pahalı şaraplarından birinden yarım şişe içtikten sonra. "Yani, Yıllardır uzaklara oynadığını biliyordum ama bir şekilde o ruj o kadar barizdi ki - sanki evli ve iki çocuklu bir adamla yatıyor olması umurunda bile değilmiş gibi - ne kadar aptal olduğumu fark ettim.

"Şok oldu mu? Şimdi *gerçekten* Fi gibi hissederek sordum.

"Tamamen, kesinlikle, tamamen, evet. Lizzie'nin garip biçimli dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Bana her zamanki gibi bunun bir şey olmadığını, birlikte çekim yaptıklarını ve benim hâlâ Döndüklerinde uzaktaydılar ve bir şey diğerine yol açtı ve ... Ne oldu biliyor musunuz? Onun acınası bahanelerini tekrarlamaya bile üşeniyorum. Hemen bitireceğini söyledi, falan filan.

Ama o eve gelmeden önce hazırladığım çantamı aldım - her zamanki gibi akşam yemeğine geç kaldım tabii ki - sonra da LAX'e gittim. Bir sonraki New York uçağına bindim - birinci sınıf, ekleyebilirim,' dedi "ve tüm kredi kartlarımı durdurduğunu öğrendim.

'Ona boşanmak istediğini söyledin mi? Yani, boşanmak istiyor musun?

"Kesinlikle istiyorum. O adam beni yıllarca aptal yerine koydu, Los Angeles'ta sevişme turlarına çıkarken bana yüceltilmiş bir dadı ve hizmetçi gibi davrandı!

Lizzie'nin İngiliz aksanıyla konuştuğunda kulağa hala çok kibar gelen alışılmadık küfürlerine kıkırdamak zorunda kaldım.

"Peki ya çocuklar?

"Senin de bana söylediğin gibi Electra, artık hepsi büyüdü, kendi hayatları var. En kötüsü de, sanırım babalarının nasıl biri olduğunu biliyorlardı," diye iç geçirdi Lizzie. "En büyüğüm Curtis'i aradım. havaalanında - sanırım o sırada hala biraz sarhoştum, çünkü yolda takside şişenin diğer yarısını içmiştim - ve o neden bu kadar uzun sürdüğünü sordu. En küçüğüm Rosie'nin aynı şeyi hissedeceğinden emin değilim - o her zaman annesinin gözbebeği olmuştur.

Babamın gözü ve şımarıklığı - ama en azından onlardan biri benim yanımda.

Lizzie'nin Manhattan silüetine bakışını izledim ve ona karşılık büyük bir sevgi dalgası hissettim.

"Biliyor musun, Lizzie?" "Ne?

"Yaptığın şey için seninle gurur duyuyorum. Yeni hayatın bugün başlıyor.

"Eğer o fare herif beni bir fasulye tanesi bile olmadan kesip atacaksa kesinlikle başlamaz.

"Bütün bunlar halledilebilir, eminim. Belki Miles - rehabilitasyon kliniğindeki uzun boylu siyah adam - sana yardım edebilir ya da tanıdığı biri vardır.

olabilir. O bir avukat. Ve burada benimle istediğin kadar kalabilirsin. Dürüst olmak gerekirse, arkadaşlığa ihtiyacım var.'

"Çok nazıksın Electra. Belki sadece hafta sonu için... Çocukken açtığım bir çek hesabında biraz param var.

Chris'le tanışmadan önce New York'ta yaşıyordum, Pazartesi günü gidip alabilirim. En azından işler yoluna girene k a d a r bir ya da iki ay idare eder.

"Para konusunda endişelenme Lizzie, aç kalmana izin vermem.

Gözleri Central Park'ın üzerinde gezinirken, "Darmadağınık olsam da New York'u seviyorum," dedi. 'Bu yüzden New York'a gitmeye karar verdim.

Çünkü burası kendimi evimde hissettiğim bir yer. Düşündüm ki

Belki bir iş bulurum' diye devam etti. 'Yani, pek bir şey için nitelikli olmadığımı biliyorum ama bilgisayar okuryazarıyım. Ve Ayrıca, sıçan istese de istemese de, sahip olduğu her şeyin yüzde ellisini ben alacağım. Umarım çatlayıp ona geri dönmem.

'Lizzie, bunu yapmana izin vermeyeceğim. Sen beni sert şeylerden uzak tut, ben de seni kocandan uzak tutayım. Anlaştık mı?'

"Anlaştık," diye gülümsedi Lizzie. "Electra, beni yanına aldığın için sana ne kadar teşekkür etsem azdır; sen gerçekten harika bir insansın.

"Değilim ama yine de teşekkürler," dedim Lizzie'nin esnemeye başladığını gördüğümde. Cep telefonumdan saati kontrol ettim. 'Sana odanı göstermeme ve biraz kestimene ne dersin? Alkolikler toplantıma gitmem gerekiyor.

"Mükemmel," dedi Lizzie, ikimiz de ayağa kalkarken ve koridordan çantasını alıp beni yatak odasına kadar takip ederken.

Mariam tarafından boşaltılmıştı. Boydan boya pencerelerin önünde dururken, "Burası kalmayı düşündüğüm otelden çok daha güzel," dedi.

Perdeleri indirmek için uzaktan kumandada basması gereken düğmeleri gösterdim ve yerleşmesi için yanından ayrıldım. Ben aşağı inerken

Asansör, benim onlara ihtiyaç duyduğum kadar bana ihtiyaç duyan birine sahip olmanın ne kadar harika olduğunu düşündüm.

Pazartesi akşamı onu oturma odasına götürürken, "Geldiğin için çok teşekkürler Miles," dedim.

Takım elbisesi ve kravatıyla ne kadar yakışıklı görüldüğüne bakıp kendimden geçmemeye çalışırken, "Benim için bir zevk, Electra," dedi. Bugün erken saatlerde onu arayıp Lizzie'yi görmek için boş vakti olup olmadığını sormuştum. Olmadığını ama işten sonra gelebileceğini söylemişti.

"Merhaba, Lizzie.

"Merhaba. Lizzie ayağa kalktı ve onun elini sıktı. "Çok naziksin Miles.

"Bunu aklından bile geçirme. Electra'nın her arkadaşı benim de arkadaşımıdır.

"Sizi yalnız bırakayım, olur mu? Sana içecek bir şey getireyim mi Miles? Ben teklif ettim.

İkimiz de Lizzie'nin kucakladığı beyaz şarap kadehine baktık. Mariam'dan bunu ev için listeye koymasını isteyen bendim. Bakkaldan gelen teslimat; alkolün günlük hayatımda düzenli olarak yer alacağı gerçeğiyle yüzleşmek zorunda kaldım.

"Kolanız varsa bir tane alayım. Bana sırttı. Ben de ona sırtarak karşılık verdim ve odadan çıktım, bu son konuşmanın flört olarak sayılıp sayılmayacağını merak ediyordum.

Mariam mutfak masasında dizüstü bilgisayarında çalışıyordu. Buzdolabından bir kola çıkardım, Miles'a bir bardak mı ikram etsem yoksa kutuyu mu uzatsam diye düşündüm. Keskin takım elbisesi yüzünden bardak kazandı.

Kolayı bardağa doldururken ona, 'Eve gitme vaktin geldi,' dedim.

'Aslında, önümüzdeki birkaç gün için programınızı gözden geçirmek için birkaç dakikanıza ihtiyacım var. Bu öğleden sonra burası Grand Central Station gibiydi.

Kolayı Miles'a götürdüm ve masanın üzerine bıraktım çünkü Lizzie'yle çoktan sohbeta dalmışlardı ve kendime bir metaforik bir kucaklaşma. Bugün apartmanda işler yoğundu ama oldukça meşguldüm. Susie yeni saç kesimimi duyduktan sonra beni görmeye gelmişti ve 'muhteşem' olduğunu söylemişti! Sonra da saçımı Bana artık müşterinin ve fotoğrafçının seçeceği herhangi bir şekilde örtülmeye hazır bir başım olduğunu söyledi. Ona en sevdiğim fotoğrafçı olan Patrick'in sadece benim için bir çekim yapmasını istediğimi söylemiştim, tamamen doğaldı ve şimdi gelecek hafta için rezervasyon yaptırmıştı.

Aslen İngiliz olan Susie ve Lizzie çok iyi anlaşmışlar ve orada oturup gönüllerince sızlanmışlardı

Ben de bir tasarımcıdan gelen kıyafetlerle ilgileniyor, daha sonra denemek ve önemli günlerde giymek istediklerimi seçiyordum. Daha sonra Lizzie de bana katıldı ve giysilerimin arasına koyduğum bir cekete bakarak

"Evet "ler. Çantasında sadece makyaj malzemeleri, cilt bakım ürünleri ve temiz bir iç çamaşırı olduğu düşünülürse, gardırobunun kesinlikle yenilenmesi gerekiyordu.

'Doğru,' dedi Mariam mutfığa geri döndüğümde. 'Umarım rahatsız edilmeyiz. Önümüzdeki hafta *Marie Claire* için Quebec'e uçuş konusunda ne hissediyorsun?

"Bunu teyit edebilirsin.

"Harika. Ayrıca XX bana bir mektup gönderdi ve onun için yeni bir kapsül koleksiyon tasarlayıp tasarlayamayacağını sordu.

'I . . . '

Cevap vermeden önce duraksadım. Eskiz defterim proje için kullanabileceğim tasarımlarla doluydu, ama sonra düşündüm ki kesinlikle *kendi*

isim, bu işi kendi başıma yapmamı sağlayacak kadar büyüktü ve başka biri daha mı var? Ve *sonra* . . . Cumartesi günkü randevu evi ziyaretini düşündüm ve aklımda belli belirsiz fikirler oluşmaya başladı.

"Ona hayır de, ilgilenmiyorum," dedim kararlı bir şekilde.

"Tamam. Büyükannenin bu akşam saat sekizde burada olacağını unutma.

"Elbette, teşekkürler.

Mariam'ın bilgisayarını kapatmasını izledim. Belki de uzun zamandır - kesinlikle Mariam'la tanıştığım dan beri - başkalarının duygularına karşı duyarsızlaştırıldığım için artık aşırı duyarlıyım. Ama onda farklı görünen ve hissettiren bir şeyler vardı.

"İyi misin?" diye sordum. diye sordum.

'Evet, tabii ki. Her zaman olduğum gibiyim,' diye cevap verdi, belli ki sorum karşısında şok olmuştu.

'Güzel, doğru, artık eve gitsen iyi olur. Lizzie o buradayken yemek işini üstleneceğini söyledi, böylece en azından senin üzerindeki yük hafiflemiş olacak.

'Oh, gerçekten sorun değil, Electra. Yemek yapmayı sevdiğimi biliyorsun.

Muhtemelen bana öyle geliyordu ama dizüstü bilgisayarını deri çantasına yerleştirip ayağa kalkarken gözlerinde hafif bir yaş tabakası gördüğümü sandım.

"İyi geceler Electra," dedi mutfaktan çıkarken. "Hoşça kal Mariam.

Tekrar masaya oturdum ve kendi mektuplarımı kontrol etmek için dizüstü bilgisayarımı açtım. Hacienda Orchídea'nın satın alınmasıyla ilgilenen emlakçıya cevap yazdım ve Tiggy'nin bir mektup gönderdiğini gördüm.

Tüm kız kardeşlerime gemi yolculuğumuzu hatırlatan resmi bir mektup gönderdim. Sonra bana eşlik etmesi için küçük mutfak televizyonunu açtım, böylece Stella Jackson'ın bir saatten kısa bir süre içinde burada olacağı gerçeğini düşünmeyecektim. Ve babamın beni nerede bulduğunu öğrendikten sonra onun hakkında ne hissettiğimi. CNN her zamanki tik taklarını yapıyordu.

Haber bültenleri ve hisse senedi fiyatlarını takip ederken ekrana çok tanıdık bir yüz gelince yüksek sesle irkildim.

'Mitch Duggan bugün yaptığı açıklamada bu Cumartesi Madison Square Garden'da düzenlenecek olan Afrika için Konser'e katılacağını duyurdu. Konsere çok sayıda müzisyen ve ünlü katılacak, Buna Demokrat Parti'nin başkan adayı Senatör Obama'nın da dahil olduğu söyleniyor.

Obama'nın bir fotoğrafı görüldü, ardından kamera haber sunucusuna geri döndü.

"Uluslararası Af Örgütü ile çalışan önde gelen sivil haklar aktivisti ve avukat Stella Jackson stüdyoda bana katılarak

Afrika'da devam eden AIDS krizini ve konserin bu sorunla ilgili farkındalığı artırmaya nasıl yardımcı olacağını anlatacak.

Ve büyükannem, haber spikerinin hemen yanındaki sandalyede bir salatalık kadar soğukkanlı bir şekilde oturuyordu.

Teşekkür ederim, Cynthia. Sana şunu söyleyebilirim ki, farkındalıktan daha fazlası

bu noktada gerekli,' dedi Stella. 'Politikacılarımızın doğrudan eylem ve yardımlarına ihtiyacımız var. HIV ve AIDS doğu ve güneyi kasıp kavuruyor

Afrika ve geçen yıl küresel AIDS ölümlerinin dörtte üçü bu bölgelerde kaydedildi. En büyük etki bebekler ve küçük çocuklar üzerinde görülüyor...'

O kadar şaşırmıştım ki, ne dediğini gerçekten dinlemedim, sadece ağzım açık bir şekilde ona baktım.

Lizzie ve Miles'a büyükannemi televizyonda görmeye gelmeleri için bağışmak üzere koridora çıktım ama oturma odasının kapısı kapalı kaldı. Mutfığa döndüğümde röportaj bitmişti.

"Kahretsin," diye mırıldandım, sonra ikisi konuşmayı bitirene kadar dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyaç duyarak yatak odama gittim ve daha önce raftan çıkardığım kıyafetleri denemeye başladım. Yine de zihnim Stella Jackson, nam-ı diğer 'Büyükanne' olan kişiden uzaklaşmayı reddediyordu.

Kendimi yırtıcı bir panter gibi hissettiren ve ruh halime uygun bir çift dar siyah deri pantolonun içine sıkıştırırken, 'Bayan Uber Sivil Haklar aktivisti, yine de yolun bir yerinde *kendi* torununu Hale House'a kaybetmeyi başardı' diye homurdandım

Mükemmel. 'Eminim röportajı yapan kişi *bu* hikayeyi duymak isterdi!

Electra! İşimiz bitti! Artık içeri girebilirsin,' dediğini duydum Lizzie'nin. koridordan.

'Geliyorum,' diye seslendim.

"Harika görünüyorsun," dedi Lizzie beni oturma odasına götürürken. "Bir yere mi gidiyorsun?"

'Hayır, sadece bugün bana gönderilen kıyafetleri deniyor ve ne yakışır diye bakıyordum.

'O deri pantolonlar üzerinde ikinci bir deri gibi duruyor. Öyle değil mi Miles?

Miles'ın yüz ifadesini görmek için döndüm ve bunun son derece tatmin edici bir ifade olduğunu söylemek yanlış olmazdı. Gerçekten de çok tatmin ediciydi. Bu da beni çok neşelendirdi.

İkimizin de ona baktığını gördü ve gözlerini kaçırdı. "Evet, harika görünüyorsun Electra.

"Teşekkürler. Ve az önce CNN'de kimi gördüğümü asla tahmin edemezsiniz - büyükannemi! Onun ünlü olduğunu hiç bilmiyordum.

Miles ve Lizzie şaşkınlıkla bana baktılar.

"Büyükannen kim?" diye sordu. "Adı Stella Jackson.

"Bu kesinlikle bir şeyler çağırıştırıyor," dedi Lizzie.

'Orada dur bakalım! Stella Jackson'ın büyükannen olduğunu mu söylüyorsun?" dedi Miles.

"Evet, adı bu. Onu tanıyor musun?"

"Hah! Miles kaslı kalçasını tokatladı. 'Sivil haklar Stella Jackson bir A-lister tanrıçası! Harvard'da onun adını kutsal tonlarda anıyorlar. Malcolm X, Audubon Balo Salonu'nda vurulduğunda ve Martin Luther King Junior "Bir hayalim var" konuşmasını yaptığında Washington'daki mitingde oradaydı. Harvard'da biz hukuk öğrencileriyle konuşmaya geldi ve orada gözyaşları içinde oturduğumu itiraf etmeliyim. O senin büyükannen mi?" diye tekrar sordu. 'I

"Kan bağı yok sanıyordum Electra?

"Onu yeni buldum sayılır," dedim, bundan ona bahsetmediğim için kendimi suçlu hissederek.

"Lanetleneneceğim! Miles yemin etti, bu yüzden bunun BÜYÜK olduğunu biliyordum. "Vay vay vay! Onun kim olduğu hakkında hiçbir fikrin yok muydu?

"Hayır, hiç söylemedi," diye cevap verdim, Miles'ın gözlerinde kahramana tapınma anlamına gelen şeyi görerek.

'Söylentilere göre Obama başkanlığı kazanırsa, danışman olarak bir tür rolü olacaktı. Bunlar sana miras kalan genler, kızım. Ve aslında, şimdi sana bakıyorum da, özellikle yeni saç kesiminle onun yaşayan bir görüntüsüsün,' diye ekledi.

"Büyükannenin güçlü bir kadın olduğunu bilmek güzel, değil mi?" dedi Lizzie, bir şekilde gerginliğini hissederek. "Bu çok uzun ve stresli konuşmadan sonra burnumu pudralamaya gidiyorum," diye ekledi ve sol sahneden banyoya doğru çıktı.

"Lizzie'yle sohbet iyi miydi?" diye sordum, dar pantolonumun içinde oturmaya çalışırken kararlı bir şekilde konuyu değiştirerek.

"Hem evet hem hayır," diye omuz silkti Miles. 'Elimden geleni yaptım ama onu temsil etmesi için Kaliforniyalı bir adama ihtiyacı olacak. Orada boşanma hukuku çok farklı ama ona tanıdığım iyi bir avukatın adını verdim.

Bana öyle geliyor ki kocası elinden gelse onu duvara toslatacak. İyi haber şu ki, kanun onun yanında. Ve orada

Bu konuda yapabileceği bir şey yok, süreci uzatmak dışında.

Lizzie'nin acilen paraya ve bir eve ihtiyacı var. Onu kabul etmen büyük incelik Electra. Sen iyi bir insansın,' diye ekledi. 'Senin soyunu bildiğim için hiç şaşırmadım. Hâlâ şoktayım.

"Stella'yı gördüğümde ona Hale House'a nasıl geldiğimi sorabilirim. Birkaç saniye ona baktım ve çıkarımı anladığını biliyordum. "Her neyse, Vanessa nasıl?

"Gayet iyi; Ida hafta sonuna kadar ziyarete hazır olacağını söylüyor. Eve gitsem iyi olacak. Bu aralar işler çok yoğun.

Bir an. Büyükkannenini görürsen, ona hayranı olduğumu söyle. Vanessa hakkında bir şey duyarsam seni ararım. İyi geceler Electra.

"İyi geceler Miles ve teşekkürler," diye seslendi Lizzie, kapıyı arkasından kapatırken koridorda belirdi.

Derin bir iç çektim.

"Neyin var senin? Lizzie elleri kalçalarında, bana bakıyordu.

"Hiçbir şey, hiçbir şey.

'Belli ki bir şey var. Miles'la mı ilgili?'

Oturma odasında huzursuzca volta attım. Lizzie'nin masadaki şişeden kendine taze bir kadeh beyaz şarap dolduruyor olması endişeme ve sinirlerime yardımcı olmuyordu.

"Hadi ama Electra, seni ne yiyip bitiriyor? Lizzie onun büyük bir yudum almasını izlerken sordu.

"Ah, şu ve bu," diye omuz silktim, dikkatli olmazsam öfkemin bir volkan gibi taşacağını biliyordum ve zavallı yaşlı Lizzie'yi travmatize etmek istemiyordum.

"Miles'la ilgili olmalı. İkinizin bir ilişkisi var mı?' 'Ne? Tanrım, hayır! Hah!'

"Tamam, Electra, saçını açık tut. Lizzie bana sırıttı. "Sana bakışından güneşin senin popondan parladığını düşündüğü çok açık.

"Evet, bu çok iyi ama... Dinle Lizzie, Miles'a daha önce bir şey söylemedim çünkü ondan asla kurtulamayacağımı düşündüm ama büyükannem her an gelebilir. Ve mesele şu ki' - Ben ona sertçe baktı - "asıl kızdığım o.

"Doğru. Lizzie şaraptan birkaç büyük yudum daha aldı ve Başını salladı. 'Gidip biraz ortalıkta görünmeyeyim, olur mu? Central Park bir yaz akşamında çok güzeldir.

Kapıcı telefonu çaldı ve ben de açmaya gittim. "Evet, yukarı gönder.

"İyi şanslar Electra. Sonra görüşürüz tatlım,' dedi Lizzie çantasını alıp kapıya doğru yürürken.

Kapı arkasından çarparak kapandı ve ben sinirlerimi yatıştırmak için şarap kadehinde kalanları boşaltmaktan ancak kendimi alıkoyabildim. Bunun yerine, derin nefesler alarak, Stella Jackson'ın ön kapımda olduğunu bildiren zil çaldığında nispeten sakinleşmişim.

Kapıyı açmaya gittiğimde, daha önce televizyonda gördüğüm aynı şık tüvit ceketini giymiş olarak karşımda duruyordu. Doğruca stüdyodan gelmiş olmalıydı.

"Merhaba Electra, nasılsın?

"İyiyim, teşekkürler Stella. Sen nasılsın? Dişlerimi sıkarak ona gülümseyerek sordum.

"İyiyim, teşekkür ederim canım. Çok yoğun ama verimli bir hafta sonu geçirdim.

"İyi o zaman," diye başımı salladım, en sevdiği sandalyeye doğru yürüyüp oturmasını izlerken. "Sana biraz su getireyim mi?

'Teşekkür ederim tatlım, bu harika olur. Aman Tanrım, giydiğin pantolon gerçekten çok dar,' diye yorum yaptı, ben biraz su doldururken. bir bardağa su doldurdu ve ona uzattı. "Bu arada saçını beğendim; artık ikimizin akraba olduğundan kimse şüphe duymaz.

"Hayır," diye kabul ettim, kanepeye usulca otururken, keşke o gelmeden önce bu pantolonu değiştirseydim diye içimden geçirdim.

"Hafta sonun nasıl geçti Electra?

"İlginçti," diye başımı salladım. "Evet, ilginç. "Ne açıdan olduğunu sorabilir miyim?

"Oh, babam tarafından nerede bulunduğumu keşfettim.

"Şimdi mi buldun?

"Evet, buldum.

"Peki nerede?

Ona sertçe baktım, acaba samimiyetsiz mi davranıyordu yoksa kurallarını bilmediğim garip bir oyun mu oynuyordu?

"Eminim biliyorsundur?

"Evet, biliyorum, sadece doğru bilip bilmediğini kontrol ediyordum.

"Ah, doğru bildiklerim var, tamam mı?" Başımı salladım, dişlerim arkalarından patlayan öfkeyi durdurmak için alt dudağımı ısırıyordu. "Öyleydi.

Harlem'deki Hale House, bağımlıların ve AIDS hastalarının bebeklerine bakılan yer'.

Bakışlarımı yüzünde tuttum ve gözlerini önce benimkilerden çektiğinde memnun oldum.

"Yani bulunduğum yerin orası olduğunu biliyordun? Dedim.

'Aslında oraya götürüldüğün zaman değil ama olaydan sonra, evet. Baban bana söyledi.

"Tamam. Yani benim - torununun - aslında genç bağımlılar ve HIV hastaları için bir evde olduğumu bilmediğini mi söylüyorsun?

"Evet, bunu söylüyorum.

"Yani, daha önce televizyonda Afrika'daki AIDS krizi hakkında konuşurken gördüğüm *sen*, bu ülkedeki sivil hakların büyük savunucusu, kendi torununun böyle bir yerde bırakıldığını bilmiyor muydun?! O zaman ayağa kalktım, çünkü artık o koltukta oturamazdım.

Pantolon, ama aynı zamanda normal zarif duruşundan sandalyeye doğru yığıldığını gördüğüm büyükannemin üzerinde yükselmek beni güçlü hissettirdiği için. Birden yaşlı görüldüğünü fark ettim ve beni geçip uzaklara bakarken gözlerinde bir şey vardı. Bunun korku olduğunu fark ettim.

"Evet, eminim medya bu hikayeyi hemen yutacaktır, değil mi? Devam ettim. 'Özellikle de profilime bakılırsa. Eminim bu hoşuna gitmezdi, sevgili nineciğim!' Neredeyse tükürecektim.

'Haklısın, hoşuma gitmezdi, çünkü evet, bu benim itibar. Ama sanırım senin yerinde olsaydım, hak ettiğimi düşündüğün şey bu olurdu. Ve belki de hak ediyordumdur.

Oturma odasını adımlamaya başladım. "Asıl soru şu: Annem bütün bunların neresindeydi? Kimdi o? Ve madem başı bu kadar büyük beladaydı, neden onun yanında değildin? Ya *benim* için?! Orada oturup televizyonda nasıl saçmalayabiliyorsun? Bir çeşit iyilik tanrıçası olduğunu sanıyorsun. Tanrım, Stella! Kendinle nasıl yaşıyorsun?!"

'I . . .' Stella uzun bir iç çekti. "Dediğim gibi, o zaman bilmiyordum.

"Kızınızın bir uyuşturucu bağımlısı ya da AIDS'li olduğunu bilmiyordunuz.

ya da bir kız çocuğunuz oldu mu?' 'Hayır, olmadı.'

"O zaman hangi cehennemdeydin?!"

"O sırada Afrika'daydım, ama bu uzun bir hikaye ve Annen daha doğmadan önce neler olduğunu sana anlatana kadar bunu anlamaya başlayamazsın.

'Buna neyin yol açtığı gerçekten önemli mi? Ne benim ne de annemin yanında olmadığın gerçeğini değiştirmeyecek. sana ihtiyacı vardı, değil mi?'

"Hayır ve kızmakta sonuna kadar haklısın Electra, ama lütfen, sana yalvarıyorum, beni bir dinle. Çünkü eğer dinlemezsen, asla anlayamayacaksın.

'Açık konuşmak gerekirse, Stella, anlayabileceğimi hiç sanmıyorum, ama tamam,' dedim.

iç çekti. "Deneyeceğim. Benim, annemin, senin ya da lanet olası bir akrabamın hikayeye dahil olacağına dair bana yemin ettiğin sürece!

"Buna yemin edebilirim, evet," dedi. Bir mendil çektiğini gördüm. İngiltere Kraliçesi'nin her zaman taşıdığı türden çantasından çıkardı ve eli biraz titredi. Hemen onun için üzüldüm.

Ne de olsa yaşlıydı.

"Dinle, bu saçma pantolonu değiştireceğim ve rahat bir pantolonla geri geleceğim, tamam mı? Dedim.

"Tamam. Sıcak çikolata sever misin?" diye sordu.

"Evet, annem - bir nevi annem - yatmadan önce benim için yapardı.

'Şey, tüm dünyadaki en iyi sıcak çikolatayı ben yaparım.

Brooklyn. Eğer malzemelerin varsa, ikimize de birer fincan yapacağım.

"Var. Harika, güzel.'

On dakika sonra ikimiz de oturma odasında oturuyorduk, Ben bile sıcak çikolatanın çok iyi olduğunu kabul etmek zorunda kaldım. Hâlâ karnımdaki öfkeyi beslemeye çalışıyordum ama bir şekilde hepsi dağılmıştı, bu biraz garipti çünkü normalde kin tutma konusunda iyiydim - çok iyiydim.

"Tamam, sana en son Cecily'nin bebeğini kaybettiğini söylediğimi hatırlıyor musun?"

Evet, hatırlıyorum. Hikaye bu kısımda benimle biraz daha alakalı hale geliyor mu?"

'Electra, yemin ederim, hikayenin bu kısmına inanmakta güçlük çekeceksin...'

*Cecily
Kenya*

Eylül 1940

Traditional beaded collar of a Maasai woman

Cecily arkasına yaslanıp terleyen alnını sildi, malayı toprağa sapladı, sonra ayağa kalktı ve buzdolabından kendine bir bardak soğuk limonata doldurmak için eve girdi. İçmek ve el işine hayranlıkla bakmak için verandaya çıktı. Bahçe artık gerçekten şekillenmeye başlamıştı; vadiye doğru uzanan yeşil çimenlerin kenarları ebegümeci yatakları ve beyaz ve kırmızı Atatürk çiçeği kümeleriyle çevriliydi.

Wolfie'nin evin yan tarafındaki ağılından havladığını duydu ve gidip onu serbest bırakmak için verandanın gölgesinden ayrıldı.

"Merhaba sevgilim," dedi, diz çöktüğünde ve devasa köpek onu ıslak öpücüklere boğduğunda. Koca patilerini omuzlarına yerleştirmek için şaha kalktığı anda neredeyse dengesini kaybediyordu; gülümsedi. Kızı Fleur'u gömdükten birkaç gün sonra Bill'in ona hediye ettiği minik köpek yavrusunu hatırladı.

"Ona bakacak birine ihtiyacı vardı," demişti. kıpır kıpır, tüylü paketi ona uzattı. "Sahibi bana Husky ve Alsatian melezi olduğunu söyledi. Başka bir deyişle, güvenilir ve sadık - ama gerektiğinde agresif.

Wolfie - çok yaratıcı olmayan bir şekilde Birine benziyordu - beyaz ve siyah işaretlerin garip karışımıyla, bir mavi ve bir kahverengi gözünden bahsetmeye gerek yok, kesinlikle güzel değildi, ama metresine olan sevgisinden şüphe yoktu. O zamanlar, keder içinde boğulmuştum ve

Cecily onun gece geç saatlerde ve sabah erken saatlerde Yatak odasına girmesine izin verildiğinde huzur içinde uyuduğunu keşfedene kadar mızızlanıp duruyordu. Sık sık uyandığında Sabah, yanında karnı yukarıya doğru yayılmış, başı yastığının üzerinde yatarken onunkini taklit ediyordu. Yavru köpeği sevmeme konusundaki kararlılığına rağmen, Wolfie de ondan bunu talep etme konusunda aynı derecede kararlıydı. Ve

Yavaş yavaş, sevimli doğası ve somurtkan Cecily'yi bile gülümseten maskaralıklarıyla kazanmıştı.

Cecily limonatasını bitirmek için onunla birlikte verandaya doğru yürürken Wolfie onun etrafında dolanıyordu. Fideleri kazmak gibi korkunç bir huyu vardı, bu yüzden Cecily bahçe işleriyle uğraşırken onu zapt etmek gerekiyordu ama geri kalan zamanlarda hanımının peşinden gitti.

"Birazdan seni yürüyüşe çıkaracağım," dedi ona. "Şimdi otur ve sessiz ol.

Cecily limonatadan arta kalanları içti ve şöyle düşündü Wolfie ile -ne kadar tek taraflı olursa olsun- herhangi bir insanla konuştuğundan daha fazla konuşmuştu. Avrupa'da savaş sadece bir yıl önce patlak vermişti.

Fleur'u kaybettikten birkaç hafta sonra; o sırada hala hastanedeydi. Sonunda eve döndüğünde

Yıkımın kara bulutları etrafını öylesine sarmıştı ki, çatışmanın başladığını bile fark etmemişti. Bunun tek anlamı Bill'in daha önce olduğundan çok daha fazla uzakta olmasıydı, ama doğrusu pek de umurunda değildi.

Vücudu iyileşmek için zaman bulmuş olsa da ruhu çok daha uzun sürmüştü.

Kiki'nin onu Cennet Çiftliği'nde görmeye geldiği günü hatırladı ve yatak odasındaki kapalı panjurların arkasına saklanıp Bill'e vaftiz annesini göremeyecek kadar hasta olduğunu söylemesi için yalvarmıştı. Kiki'nin şampanya sepetleri ve havyar kapları

Yalnızca onun zoraki neşeli havası bile Cecily'nin hoşuna gitmiyordu. Görüşmeyi kabul edebildiği tek kişi, ona karşı çok nazik ve sabırlı davranan Katherine'di. Katherine ile

Dünyanın geri kalanı savaşa girerken, o yakınlarda, Cennet Çiftliği'nin konforu ve güvenliği içinde saklanmıştı. Annesi ve babası onun Amerika'nın sığınağına dönmesini çok istemişlerdi ama o bunu düşünecek kadar iyileştiğinde Bill bile bunun çok tehlikeli bir yolculuk olduğunu kabul etmişti.

"Üzgünüm, yaşlı şey, kimse seni bir Alman bombardıman uçağı ya da U-botlarından biri tarafından paramparça edilme riskine atmak istemiyor. Korkarım ki

"İşler biraz sakinleşene kadar burada kalmak zorundayım. "İşler"

sakinleşmemişti ama en azından saklanabilirdi

Burada hem bahçeyle uğraşıyor hem de Bill'in geniş kitaplığını karıştırıyordu. Eğer New York'ta olsaydı, annesinin

onu rehabilite etmek için elinden geleni yaptı, onu 'dışarı çıkardı', Bu düşünce onu dehşete düşürmüştü. Ancak, kaybının üzerinden bir yıl geçtikten sonra, hissettiği uyuşukluk biraz olsun ortadan kalkmış ve Ailesini özliyordu.

Zamanını onlara ya da duygusal kemiğe yaklaşan başka bir şeye odaklanarak geçirdiğinden değil - hayatın sadece katlanılacak bir şeydi, zevk alınacak değil. Ailesi dışında kurmaya çalıştığı her sevgi dolu ilişki korkunç, çok korkunç bir şekilde yanlış gitmişti.

"Sen hariç, Wolfie sevgilim," dedi ve onun başına bir öpücük bıraktı. Wolfie dışında Cecily yalnız olduğunu biliyordu. Her ne kadar Fleur'un minik tabutunu kırmızı toprağa indirdiklerinde Bill onun yanında durmuş ve elini tutmuştu, başka bir adamın çocuğunu büyütmekle yükümlü olmadığı için rahatladığını düşündü. Doktorlar onun hayatını kurtarmış olabiliyorlardı, ama sadece yirmi dört saat sonra ona şunları söyleyerek hayatını tekrar mahvetmişlerdi başka çocuk doğurmayacağını söyledi. Bill

Bu konuda gerçekten üzgündü - ve ona karşı dürüst olmak gerekirse, savaş onu Nairobi'ye gitmeye zorlayana kadar onunla birlikte evde kalmakta ısrar etmişti. Cecily bu jestin vicdan azabından kaynaklandığından emindi - Dr. Boyle

Bill'e ulaşamadığını ağzından kaçırmıştı.

hastalandı. Bir av gezisine çıkmıştı ve ancak Bobby onu bulduğunda hastaneye gelebilmişti.

O günlerde artık Bill'in uzaktayken nerede olduğu ve kendisine ihtiyaç duyulursa nasıl ulaşılabilceği konusundaki açıklamalarını dinlemiyordu. Evdeyken ona karşı samimiydi, ama artık kollarını ona dolmasını ya da yatakta ona katılmasını dilemiyordu.

evlilik yatağı. Çocuk sahibi olup olamayacağının bir önemi yoktu, çünkü çocuk sahibi olma sürecini hiç denememişlerdi bile.

Onlar.

Cecily, Katherine'in bu akşam yemeğe ve sohbete gelecek olmasından memnundu. Bobby askere gittiği için o da şu anda kocasızdı. Astım hastalığı nedeniyle Nairobi'deki Tarım Ofisi'nde idari bir görevdeydi.

"Katherine'e şükürler olsun," diye iç geçirdi. "Hadi Wolfie, gidip akşam yemeğini hazırlayalım.

"Güveçten buyurun. Cecily masanın üzerine koyduğu dumanı tüten tabağı gösterdi.

"Teşekkür ederim. Lezzetli görünüyor. En azından tayınla beslenmiyoruz.

Avrupa'daki herkes öyle zaten," dedi Katherine, Cecily'nin yaptığı taze pişmiş ekmeği keserken. 'Bu arada Alice seni Wanjohi Çiftliği'nde vereceği bir partiye davet etmemi istedi. Kendini çok yalnız hissediyor. Gelir misin?

"Hiç sanmıyorum.

Cecily! Bir yıldır dışarı çıkmadın. Gelip biraz eğlenmek sana iyi gelebilir.

"Alice ve arkadaşlarının eğlendiği türden bir eğlence değil ama yine de teşekkür ederim.

"Tanrım, çok titiz konuşuyorsun. Sen nasıl eğleneceğini unuttun diye dünyanın geri kalanından nefret etmemelisin, çünkü onlar hala hatırlamaya çalışıyor.

Arkadaşının sözlerinden incinen Cecily gözlerini indirdi ve sessizce ekmeğine yağ sürdü.

"Ben ... oh, affet beni, lütfen. Hâlâ yas tutuyor olmanızı ve Fleur'un birinci yıldönümünün çok yeni olmasını anlıyorum. Bu sadece Tanrı aşkına, daha yirmi dört yaşındasın. Yaşayacak daha çok hayatın var ve bunu boşa harcadığını görmek istemiyorum.

"Bu şekilde yaşamaktan son derece mutluyum. Bobby nasıl? Cecily hızla konuyu değiştirdi.

"Mahsul rotalarını düzenlemekten sıkıldı ve tam zamanlı olarak sığırlarımıza geri dönebilmeyi diliyor.

'Bill bu hafta ovadayken onları kontrol edeceğini söyledi. Birkaç günlük izni varmış.

Ben de öyle duydum. Tanrıya şükür birbirlerine göz kulak olabiliyorlar. Merak ediyordum da,' diye ekledi Katherine yemeğiyle oynarken, 'neden onunla gitmedin?

"Çünkü bana sormadı.

"Herhalde sana sormaktan vazgeçmiştir, çünkü sen hep hayır diyorsun.

"Neden dırdır etmeyi bırakıp yaptığım güveçten biraz yemiyorsun?

"Çünkü... aslında kendimi oldukça hasta hissediyorum. Ah Cecily, sana söylemeyi bir aydır erteliyorum ama sen benim en iyi arkadaşımsın ve bunu benden duymalısın. Bobby ve benim bir bebeğimiz olacak. Gelecek Mayıs'ta. Çok üzgünüm ama sana söylemek zorundaydım.

Elini masaya doğru uzatırken Katherine'in gözlerinde yaşlar vardı.

'I . . . Bu harika bir haber! İkiniz için de çok heyecanlıyım,' diye devam etti Cecily.

'Emin misiniz? Bir şey söylemek konusunda çok endişeliydim; bu haberin sizi üzmesini istemedim.

"Beni üzdü mü? Neden, ikiniz adına da mutluyum, gerçekten. "Kesinlikle emin misin?

"Tamamen. Aslında, Kiki'nin sepetlerinden kalan şampanyayı patlatmalıyız.

"Benim için ziyan etme. Şu anda alkol düşüncesi bile beni hasta ediyor. Size sormak istediğim diğer bir şey de, küçük çocuğa vaftiz annesi olmaya hazır olup olmadığınız? Aklıma bir şey gelmiyor. başka birine sormayı tercih ederim.

"Ne kadar tatlısın! Elbette onur duyarım Katherine, gerçekten onur duyarım.

"Bu harika! En yakın komşum olduğunuz için, bebeği sık sık üzerinize atmak için yalvaracağımdan eminim.

Cecily gülümseyerek, 'Bu benim için çok iyi olur,' dedi.

Daha sonra verandadan Katherine'e el sallayarak veda etti. O sırada Pikabın arka ışıkları yolda kaybolduğunda Cecily masaya oturdu, başını ellerinin arasına aldı ve sanki kalbi yeniden kırılıyormuş gibi hıçkıra hıçkıra ağladı.

Bill üç gün sonra eve geldiğinde Cecily mutfakta yerleri fırçalıyordu. Bill ısrar etmesine rağmen

Cecily yardım etmeyi reddetti. Yalnızlığı hoşuna gidiyordu ve ayrıca ev işleri ona yapacak bir şeyler veriyordu.

"İyi akşamlar," dedi adam karısını elleri ve dizleri üzerinde incelerken.

"Merhaba," dedi, ovma fırçasını kovaya bırakıp ayağa kalkarak. "Sığırlar nasıldı?"

"Gün geçtikçe azalıyor.

'Ah. Akşam yemeğini hazırlayayım. Ne zaman döneceğinden emin değildim. Hayır. Üzgünüm. Cecily, biraz sohbet edebilir miyiz?

Evet, tabii ki. Bir sorun yok, değil mi?"

Hayır, en azından benim için yok. Cin var mı? Kesinlikle bir tane içebilirim.

"Oturma odasındaki dolapta biraz var. "O zaman gidip içeride konuşalım, olur mu?"

Cecily onu koridordan geçip oturma odasına kadar takip etti, Sonra her bardağa iki parmak cin koyup birini ona uzatmasını izledi.

"Tchin tchin," diye kadeh kaldırdı.

"Şerefe. Cecily bir yudum aldı. "Ne oldu Bill?"

"Bir zamanlar buraya ziyarete getirdiğim arkadaşım Maasai şefi Leshan'ı hatırlıyor musun?"

Elbette hatırlıyorum. Neden?"

"Ovalarda olduğumu duymuş ve beni bulmaya gelmiş. Gördüğünüz gibi bir sorunla karşılaşmış ve ona yardım edip edemeyeceğimizi merak ediyor. Şimdiye kadar anlamış olabileceğiniz gibi, Maasai'lerin karmaşık kabile hiyerarşisi. Leshan, bölgedeki en güçlü klanlardan biri olan Ilmolean klanının lideridir. Nygasi de ona ait. Bill durakladı ve cininden bir yudum aldı. 'Leshan'ın en büyük kızı uzun zamandır Ilmakesen klanının şefinin oğluyla evlilik vaadinde bulunuyor. Sağ sütundan geliyorlar, bu da Leshan'ın Sol sütunuyla evlenebilecekleri anlamına geliyor.

Cecily başını salladı, ancak nüansları gerçekten anlamamıştı. Sadece bunun biraz güçlü Vanderbilt'ler gibi olduğunu hayal edebiliyordu. Whitney'lerle evleniyorlar.

"Leshan'ın kızları, Türkiye'deki prenseslere eşdeğerdendir. Maasailand. En büyükleri artık on üç yaşına geldi ve

Kız kardeşleri arasında en güzeli olarak kabul edilir,' diye devam etti Bill. 'Ama babası onun kendi klanından bir *moranla* - bir savaşçı - çiftleştğini ve daha sonra ondan hamile kaldığını keşfetti, ki bu kesinlikle yasak. Eğer niyetini öğrenirse, iki klan arasında savaş çıkabilir. En azından Leshan

kızını kovmak zorunda kalır ve kız sırtlanların ve çakalların merhametine terk edilir.

'Olamaz! Bu korkunç! Bu insanlar nasıl bu kadar barbar olabilir?

"Bunun Avrupa'da olanlardan daha barbarca olduğunu iddia etmek zor Cecily, ama kesinlikle şef kızını seviyor ve zor durumuna rağmen onun zarar görmesini istemiyor.

"Tabii ki hayır, ama bunun bizimle ne ilgisi var?

"Bebeği doğurana kadar onu bir süreliğine yanıma alıp alamayacağımı sordu. Doğurduktan sonra, onu tekrar klana yerleştirecek.

ve umarım kimse daha akıllı olmaz.'

Cecily boş gözlerle kocasına baktı. "Bu kızın gelip *burada* yaşamasını istediğini mi söylüyorsun? Ve hamile mi?"

"Uzun lafın kısıası, evet. Son zamanlardaki koşullar altında, böyle bir öneride bulunmamın duyarsızlık olduğunu düşünebilirsiniz.

ama adam bana yıllar boyunca birçok iyilik yaptı. Ayrıca, eğer yardım etmezsek, zavallı kızın gidecek hiçbir yeri yok. Dışarıda Maasailand, Leshan ona yardım edecek gibi görünmüyor, ama burada, hiçbir

Maasai bakmayı düşünürse, yardım edebiliriz. Bu kızı bebekliğinden beri tanıyorum ve - söylemeye cesaret edebilir miyim - o da benzer bir durumda

seninle ilk tanıştığımda. Ona bizim topraklarımızda barınma imkânı sunacak yüreği bulabilir misin?

'Sanırım öyle diyorsanız, başka seçeneğim yok. Ne kadar ilerledi?

'Leshan emin değil; bebeğin varlığını bir süre saklamış ve ancak annesi onu yıkanırken çıplak yakaladığında fark edilmiş. Annesi belki de birkaç ayı kaldığını düşünüyor. Zamanı yaklaştığında annesi buraya getirilecek ve onunla birlikte olacak.

"Bu kadınlardan herhangi biri İngilizce biliyor mu?

'Hayır, ama Nygasi'nin temel İngilizcesi var ve iletişim kurmak uzun sürmez - ben kurdum. Onu burada kızı koruması için bıraktım.

Ona yiyecek getirecek; ormanda bir yerde kamp yapmak için güvenli bir yer bulacak. Onun burada olduğunu bile anlamayacaksın.

"Tamam. Cecily en azından kızın kendisiyle birlikte evde yaşamayacağı için rahatlamıştı. 'Eğer tek yapacağımız onun bizim aramızda kamp yapmasına izin vermekse ve zamanı geldiğinde annesi yanında olacaksa, o zaman sanırım sorun yok. Ne zaman gelecek?'

O zaten burada. Onu pikabın arkasında bir battaniyenin altına sakladık. Nygasi şu anda onunla birlikte, ormanda uygun bir yer arıyor.

"Anlıyorum. Cecily bunun çoktan yapılmış bir anlaşma olduğunu fark etti. 'Eminim hemen koşup yardım etmek isteyeceksin.

'Hayır, ama gidip Nygasi'ye onun burada kalmasını kabul ettiğinizi söyleyeceğim. Cecily, sana tekrar yalvarıyorum, kimseye söyleyemeyiz - yani,

Onun burada olduğunu *kimseye*. Katherine bile. Şimdi akşam yemeği için döneceğim.

Bill'in evden çıkıp ormana doğru gitmesini izlerken Cecily içini çekti ve akşam yemeğini hazırlamak üzere mutfığa girdi.

"Benim cezam sadece bebeğimi kaybetmek değil, aynı zamanda Sosu karıştırıp kaynaması için ocağa koyarken kendi kendine "Etrafım hamile kadınlarla mı çevrili?" diye mırıldandı.

Kırk dakika sonra, tam köriyi ateşten indirirken Bill mutfakta belirdi.

'Çok güzel kokuyor, Cecily. Gerçekten çok iyi bir aşçısın, biliyorsun.

"Maasai kızının kalmasını istiyorsun diye bana yağ çekme Bill," dedi Cecily, yarı şaka, çünkü iltifattan gizliden gizliye memnun olmuştu. "Tabakları taşıyabilir misin?

Yemek masasına oturduklarında Cecily, Bill'in köri yemeğine yumulmasını izledi. "Peki, kampına yerleşti mi?" diye sordu sonunda.

"Nygasi bir barınak inşa ediyor ve dediğim gibi, Nairobi'ye gittiğimde onu onunla bırakacağım.

'Aman Tanrım! Onsuz başa çıkabileceğinden emin misin? Hamileyken bana bakması için onu hiç geride bırakmadın," dedi Cecily, gevşek dilinin suçunu cine yükleyerek.

"Hayır, yapmadım ve bundan her zaman pişmanlık duyacağım. Bıçağını ve çatalını bırakırken ona baktı. 'Biliyorsun, bunu yapabileceğin çok fazla zaman var.

Biri özür dileyebilir. Orada olmadığım için beni affedecek misin Cecily?

'Elbette seni affedeceğim. Zaten o senin bebeğin değildi,' dedi. "Her neyse, kızının adı ne?

O "benim kızım" değil, sadece doğum yapana kadar benim korumam altında. Adı Njala. Yıldız demek,' diye mırıldandı.

'Maasai'nin verdiği her ismin bir anlamı vardır. Ve yaptıkları her şey de öyle.

Cecily ilk kez Bill'in, "keşke ben de bu ismi koysaydım" diye düşündüğünü fark etmemişti.

Maasai doğumlu; kesinlikle onların arkadaşlığını onunkine ya da gruplarındaki başka birine tercih ediyor gibiydi.

"Nygasi ihtiyacı olan bir şey olursa bana haber vermeli. Bunun için teşekkür ederim. Söyleyeceğim de. O çok korkuyor, Cecily.'

Hiç şaşırmadım. Kızların bu kadar genç yaşta hamile kalmalarına izin verildiğine inanamıyorum.

"Doğurgan oldukları anda *moronlar* için adil bir oyun olarak görülüyorlar," diye yanıtladı Bill. "Ovalarda işler böyle yürür.

"Bill, o bir çocuktan daha fazlası değil ve bence bu müstehcen.

"Eminim onlar da bizim yaşam tarzımızın aynı derecede müstehcen olduğunu düşünüyorlardır.

karşı çıktı.

Cecily'nin sonunda bozmaya karar verdiği bir sessizlik oluştu.

"Birkaç gün önce Katherine'i gördüm.

"Gördün mü? O nasıl?

"İyi. Mayıs ayında bir bebek bekliyor.

"Biliyorum, Bobby söyledi. İkisi adına da çok mutluyum. Ya sen?

'Elbette! Harika ebeveynler olacaklar. Şimdi, işiniz bittiyse, ben toparlanayım.

Cecily aniden ayağa kalktı, sonra tabakları topladı ve mutfığa doğru yürüdü. Lavabonun musluğunu sonuna kadar açtığında öfkeyle kaynıyordu. Adamın Cecily'nin çektiği acılara karşı zerre kadar empatisi yok muydu?

Bill ertesi sabah erkenden ayrıldı ve Cecily de onun üzerinde çalışmaya başladı.

Bahçedeki yabani otları enselerinden kavırıyor ve ana rahminden koparılmış bir çocuğun gücüyle topraktan çıkarıyordu.

Ne Nygasi'yi ne de şu anda topraklarında yaşayan kızı görmemiş olsa da, sanki ormandaki varlıklarını hissedebiliyordu yakınlarda.

İşini bitirdiğinde Wolfie'yle birlikte verandaya oturdu ve günün sıcaklığıyla birlikte serinlemek için her zamanki gibi bir bardak limonatanın tadını çıkardı. Sebzeli hafif bir akşam yemeği hazırladıktan sonra Çorbayı içerken Cecily alışılmadık bir huzursuzluk hissetti ve her zaman yaptığı gibi okumaya dalamadı. Gökyüzüne baktı ve karanlığın çökmesine en az bir saat daha olduğunu gördü.

"Hadi Wolfie, yeni komşumuzu ziyarete gidiyoruz.

El fenerini ve kanvas çantasındaki bir şişe suyu yanına alan Cecily, köpeğiyle birlikte ormana doğru yola koyuldu. Daha önce ormanın içine hiç girmemiş, sadece etrafından dolaşmıştı.

Katherine'i ziyarete gidiyordu. Yokuş yukarı kurulmuşlardı.

Çiftlik evinden kilometrelerce uzaktaydı ve kenarlara vardığında alacakaranlık çökmeye başlamıştı bile.

Devasa ağaçların gölgeleri arasında yürürken Wolfie burnunu onun önünde dolaştırdı. Ormanın bu kadar sık olduğunu hiç fark etmemişti ve tek umudu Wolfie'nin dönüş yolunu bulmasıydı.

Eve. Karanlık neredeyse çökmek üzereydi ve Cecily geri dönmeye hazırlanıyordu ki Wolfie aniden havladı ve ileri doğru koşmaya başladı. Bunun bir koku aldığı anlamına geldiğini bilen - neredeyse kesinlikle yiyecek - Cecily el fenerini açtı ve tam hızla yola çıkarken onu takip etti.

Ona ayak uydurmak için elinden geleni yaparken, "Umarım nereye gittiğini biliyorsundur, Wolfie," dedi. Ama çok geçmeden ateşte pişen etin baştan çıkarıcı kokusunu o bile duydu ve birkaç saniye sonra ikisi birlikte küçük bir açıklığa girdiler.

Cecily el fenerini hayvan derileriyle örtülü, düzgünce sıkıştırılmış çamurdan yapılmış küçük, dairesel barınağa tuttuğunda

Hansel ve Gretel'in gerçeküstü bir Afrika versiyonundaymış gibi hissetti. Barınağın önünde, bir ateş çukurunun üzerinde asılı duran şişte kızaran bir et vardı.

"*Takwena*, Cecily. Nygasi temkinli bir şekilde önünde belirdi.

"Merhaba, Nygasi. I'e merhaba demek için geldim. Cecily kulübeyi işaret etti. "O burada mı?

Hayır. Köpek sesi duymuş. Kaçmış. Korkuyor.'

"Oh. Buraya onu görmeye geldiğimi söyler misin?

"Evet. Güneşle birlikte geri dön. Nygasi yukarı doğru işaret etti.

Nygasi şişten bir parça et keserken 'Tamam,' dedi.

büyük keskin bir bıçakla Wolfie'ye fırlattı. '*Oldia*.

Köpek,' dedi.

"*Oldia*," diye tekrarladı Cecily, Wolfie'yi okşayarak.

"*Etaa sere*," dedi, sonra onu selamladı ve ondan uzaklaştı.

Cecily eve doğru yola koyuldu. Verandaya yerleşip gaz lambasının yanında kitabını okumaya başladığında, Nygasi ile ilk kez doğrudan konuştuğunu fark etti. Nygasi'nin her zaman kocasıyla birlikte olmasına alıştığı için, ondan her zaman biraz korktuğunu itiraf etti; ama bu gece yeterince arkadaş canlısı görünüyordu.

Bir saat sonra yatağa girdiğinde Cecily yarın kesinlikle kampa dönmeye ve bu Maasai prensesiyle bizzat tanışmaya karar verdi.

"O burada mı?" diye sordu Nygasi'ye ertesi sabah açıklığa geri döndüğünde.

"İşte orada. Nygasi barınağı işaret etti.

"Onunla tanışmak istediğimi söyleyebilir misin?

Nygasi başıyla onayladıktan sonra barınağa doğru yürüdü, sığır derilerinden birini sıyırdı ve içerideki kişiyle hızlı Maa dilinde konuştu.

'Geldi. Oturmak mı?' diyerek ateş çukurunun yanında yere serilmiş bir postu işaret etti.

Cecily öyle yaptı, sonra hayvan derisinden kapının çekilmesini izledi. hafifçe geri çekildi ve bir çift korku dolu göz dışarı baktı. Nygasi belli ki rahatlatıcı sözler söyledi, çünkü post daha da geriye sıyrıldı. Cecily genç bir kadının deriyi açışını hayranlıkla izledi.

kendini alçak sığınaktan dışarı attı. Nygasi'nin her zaman uzun boylu olduğunu düşünürdü ama yanında duran kadın daha da uzundu. Cecily karşısında duran inanılmaz yaratık karşısında nefesini tuttu. Onun Siyah teni ağaçların arasından süzülen güneş ışığında abanoz gibi parlıyordu, uzun bacakları neredeyse imkânsız derecede inceydi ve boynu sonsuza kadar uzanıyor gibiydi.

Dolgun dudakları ve yüksek elmacık kemikleri, duru kahverengi gözlerinin altındaydı. Saçları kafa derisine kadar düzgünce tıraş edilmişti ve Cecily'ye belli bir hauteur havasıyla bakarken çenesi hafifçe yukarı doğru çıkıktı. Kuzu derisinden bir etek giymiş ve gövdesine kırmızı bir şal sarmıştı. Kulaklarından çeşitli gümüş küpeler sarkıyor, boynu ve bilekleri çok renkli boncuklu bilezik ve kolyelerle süsleniyordu.

Cecily bir çocuk bekliyordu ama bu on üç yaşındaki kız, bir prensesin asil duruşuyla tam anlamıyla bir kadındı. öyleydi. O kadar dikkat çekiciydi ki Cecily ona bakmaktan konuşmakta zorlanıyordu.

Yavaşça ayağa kalktı ve üzerinde yükselen genç kadını selamlamak için ona doğru yürüdü. 'Ben Cecily Forsythe, Bill'in eşiyim. Seninle tanıştığıma memnun oldum, Njala.

Elini uzattı ve genç kadın neredeyse krallara layık bir şekilde elini tuttu, bunu yaparken de başını salladı.

"İngilizce bilmiyorum," diye açıkladı Nygasi.

'Sorun değil. Sadece herhangi bir sorun olursa yanında olduğumu bilmesini istedim.

Nygasi başını salladı, sonra Maa'daki kızla konuştu. O da bir şeyler fısıldadı.

"Topraklarınızda barındığınız için size teşekkür ediyor.

Cecily, Njala'nın muhteşem gözlerini üzerinde hissederek, "Oh, sorun değil," diye kekeleydi. "Bileziklerinize bayıldım. Cecily kadının bileğini işaret etti. "Çok güzeller. Tamam o zaman, gitsem iyi olacak. Tanıştığımıza memnun oldum, Njala. Hoşça kal. Hadi, Wolfie.'" Cecily arkasını döndü ve yürüdü.

açıklıktan. Ancak evin yolunu yarıladiğında kadının güzelliğinden o kadar etkilendiğini fark etti ki, ne kadar hamile olduğunu anlamak için Njala'nın karnına bir göz bile atmamıştı.

Bütün günü bahçede geçirdikten ve kendine yalnız bir akşam yemeği daha hazırladıktan sonra Cecily oturma odasına girdi, ışığı yaktı ve Bill'in Maasai'lerle ilgili kitaplarından birini bulmak için kitaplığa gitti. Akşam serin olduğu için ızgarada bir ateş yakan Cecily bir koltuğa yerleşti ve okumaya başladı.

Bu kitap, kendi bölgelerindeyken bir klan tarafından yakalanan büyük bir avcı tarafından yazılmış beyaz bir adamın hikâyesiydi. Onlara tüfeğini vererek ölümden kurtulmayı başarmış ve sonunda onlarla arkadaş olmuştu. Cecily'yi en çok etkileyen şey, kadınlarına yaptıkları barbarca muameleydi.

Özellikle de kadınlara yapılan muameleyi görünce Kitapta ayrıntılı olarak anlatılan sünnet 'töreni' ve ara sıra kendini toplamak için kitabı bırakmak zorunda kaldı. Kendi özel bölgelerinin bu şekilde istismar edildiğini düşününce başı döndü.

Yatağa gitmek için ışığı kapattığında, bu gece gölgesinin altında uyuyan gururlu kadın-çocuğu düşündü hayvan derileri. Ve uzun zamandır ilk kez bu kadar ayrıcalıklı olduğu için kendini şanslı saydı.

Ertesi sabah, Bill'in Maa kelimelerinin temel sözlüğü ile donanmış olarak ve ateşin üzerindeki tencerede pişirilebilecek patates ve havuç ikramlarıyla Cecily bir kez daha ormana doğru ilerledi.

Açıklığa girdiğinde Nygasi ona neredeyse belli belirsiz bir gülümseme ve küçük bir selam verdi.

'Merhaba, Nygasi. Bak,' dedi Cecily bez çantasını karıştırırken, 'Njala'ya yemesi için bir şeyler getirdim.

Rahat. O burada mı?'

Cecily eşyalarını yerleştirirken Nygasi başıyla onayladı ve Njala'yı çağırmaya gitti.

"*Takwena*, Njala," diye selamladı onu, ateş çukuruna yaklaşıırken bir kez daha güzelliği karşısında büyülenmişti. Gözlerini genç kadının yüzünden ayırarak göbeğine baktı, ama göbek hâlâ uzun kırmızı şalın kıvrımlarıyla örtülüydü, yani şişlik kumaştan ya da bebekten olabilirdi. Hangisi olursa olsun, o kadar da büyük görünmüyordu, ama yine de Cecily bir bebek için daha fazla yer olduğunu düşündü. Njala'nın 1.80'lik gövdesinin içinde, kendisinin 1.80'in biraz üzerindeki gövdesinden daha fazla yer vardı.

"Al, sana bir yastık getirdim.

Njala şaşkınlıkla zarif kaşlarını kaldırdı.

"Sana göstereyim. Cecily yastığı yanındaki toprağın üzerine koydu ve başını üzerine koydu. "Uyumak için. Dener misin?" Cecily yastığı Njala'ya uzattı.

Cecily sanki kraliçesine hizmet eden bir hizmetçiymiş gibi kabul eden Njala'ya yastık.

"Burada da biraz patates ve havuç var. Cecily her birinden birer tane çıkardı ve kıza gösterdi. Nygasi başıyla onayladı ve onları almak için öne çıktı.

"Njala'ya ihtiyacı olan başka bir şey olup olmadığını sorabilir misin? Cecily Nygasi'ye sordu.

Nygasi öyle yaptı ama kız başını salladı.

"Bugün inek alacağım. Nygasi, bir ağacın altında, uzun bir ipe bağlı olarak otları kemiren sakın hayvanı gösterdi. 'Bebek için iyi,' dedi.

"Evet, öyle," dedi Cecily. 'İkinizden birinin ihtiyacı olan başka bir şey olursa bana haber verin. *Etaa sere*. Cecily 'hoşça kal' anlamına gelen sözcüklerin üzerinde tökezledi.

"*Etaa sere*. Cevap veren Njala'ydı, çocuksu tonu kadınsı fiziğiyle çelişiyordu.

Cecily, iki Maasai'ye belli belirsiz bir gülümseme ve başıyla selam vererek açıklıktan ayrıldı.

Ertesi ay Cecily kendini genç bir kıza çekilmiş buldu. ormanda yaşayan bir kadın. Aşağıdaki vadinin harika manzarasını sunan açık tarlalarda yürümek yerine, bir kez Günün sıcaklığı geçtikten sonra Wolfie ile birlikte genç komşularını ziyaret etmek üzere yola koyuldular. Kasım ayı, Cecily'nin Njala'nın sağlığı için endişelenmesine neden olan ani sağanak yağışları da beraberinde getirdi.

Nygasi'nin sel basmaması için barınağı yükseltilmiş bir tümsek üzerine inşa etme öngörüsü sayesinde küçük barınağında güvende ve kuru kaldı.

Cecily çantasından günlük adaklarını çıkarırken Njala ilk başta sadece Nygasi'nin arkasında duruyordu. Bill'in bir Kikuyu'dan takasla aldığı tavuklar harika yumurtluyorlardı, bu yüzden bol miktarda yumurtası vardı.

Cecily, Njala'ya ilk kez yumurta götürdüğünde, Nygasi'ye bir şeyler fısıldarken kızın yüzünü buruşturmasını izlemişti.

Nygasi ciddiyetle, "Kuş dibinden geldiğini söylüyor," deyince Cecily kıkırdamasını bastırmak zorunda kalmıştı.

'Ona yumurtaların bebek için iyi olduğunu söyle. Bak, sana göstereyim.'

Cecily ateşin yanında duran tavaya el koydu ve iki yumurtayı ineğin memesinden hala sıcak olan biraz sütle karıştırdı,

Yanında getirdiği kâğıt parçalarından biraz tuz ve biber ekledi.

Piştikten sonra Njala'ya uzatarak, "İşte, sen de dene," dedi. Kız başını sertçe sallamıştı.

"Gördün mü? Çatal ya da kaşığı olmayan Cecily, çırpılmış yumurtanın bir kısmını ağzına götürmek için parmaklarını kullanmıştı. "Güzel. *Supat*.

Njala Nygasi'ye baktı, o da cesaretle başını salladı, sonra bir adım öne çıkıp kendi uzun parmaklarını tavaya daldırdı.

Sanki zehir yiyecekmiş gibi bir ifadeyle karışımın tadına baktı.

"Gördün mü? *Supat*. Cecily onun karnını ovuşturdu.

Njala daha fazlasını isteyince Cecily tavayı ona uzattı ve sonunda kız diz çöküp kalanını yedi memnuniyetle.

Ondan sonra Cecily her gün misafirlerine yumurta götürdü ve Njala'nın onu görmekten memnun görünmeye başladığını düşündü. Yalnızca Onunla daha iyi iletişim kurabilmeyi ve içinde bulunduğu durumu anladığını söyleyebilmeyi diliyordu. Bu yüzden, satın alması gereken yiyecekleri hatırlatmak için mutfakta tuttuğu küçük kara tahtayı işaretlemeye başlamıştı.

"Njala yazabiliyor mu?" diye sormuştu Nygasi'ye, tebeşiriyle hareketleri göstererek.

Nygasi başını sallamıştı.

'O zaman belki ona öğretmeye yardım edebilirim. İşte.' Cecily Njala'yı yanına çağırdı. Sonra büyük harflerle 'Njala' yazdı. ve ismin yanına bir yıldız çizmişti. Kıza harfleri göstermiş, önce onları sonra da Njala'yı işaret etmişti.

"Njala - sen. Aynı işlemi kendi ismi için de yapmış ve sonunda, el kol hareketlerinden sonra, kız Anlıyorum.

"Njala. Kendisini işaret etmişti. "Cecily. Cecily'yi işaret etti. "Evet, ben!

Cecily sevinçle ellerini birbirine vurdu ve Njala da güzel beyaz dişlerini göstererek gülümsedi.

O andan itibaren, Njala yumurtalarını yedikten sonra Cecily tahtaya 'Merhaba' gibi temel kelimeleri yazacaktı. Maa sözlüğüne bakıyor ve Nygasi'den doğru kelimeyi bulmasını istiyordu.

Telafluz. Cecily Maa kelimesini tekrarlarlarken, Njala tereddütle İngilizce konuşuyordu. Birkaç hafta sonra, Njala sadece basit bir İngilizce cümleyi bir araya getirebilmekle kalmadı, Cecily kızı açıklıkta hevesle kendisini beklerken buldu. Cecily bunu nasıl tarif edeceğini tam olarak bilemiyordu ama aralarında yavaş yavaş bir sıcaklık oluşmaya başlamıştı. Bir sabah Njala'nın yüzünü buruşturduğunu ve karnını tuttuğunu gördü.

"Bebek tekmeliyor mu? Cecily ayağıyla hareketi taklit etti ve Njala başını salladı.

"Dokunabilir miyim? Elini Njala'nın karnına doğru uzattı. Kız onun elini tuttu ve kendi karnının üzerine koydu.

"Aman Tanrım!" Cecily abanoz derisinin altında bir uzvun hareketini hissedince nefes aldı. Bu onun sevinçten ağlamak istemesine neden oldu ve

eşit ölçüde üzüntü. 'O ya da o güçlü! Güçlü!" diye tekrarladı kol kaslarını esneterek ve ikisi de kıkırdadı.

Cecily akşam yemeğini hazırlarken Bill, "Bu gece çok canlı ve neşeli görünüyorsun," diye yorum yaptı. Son üç haftadır eve gitmemiş, Nairobi'deki Savaş Ofisi'ndeki masasından kalkamamıştı. Cecily, Njala ile yeni kurduğu dostluğun farkına bile varmamıştı.

"Teşekkürler," dedi. "Bunu hissediyorum.

"O zaman muhtemelen Kenya'da bunu hisseden tek kişi sensin," diye iç geçirdi Bill. 'Nairobi'de işler oldukça kötü, sana söyleyebilirim, özellikle de elektrik kesintileri yüzünden. Şehir askerlerle dolup taşıyor.

"Henüz hava saldırısı olmadı, değil mi?

"Sadece geçen ay sahildeki Malindi'de bir tane oldu, ama Mussolini savaş ilan ettiğinden beri askerler arasında çatışmalar oluyor.

Müttefikler ve İtalyan ordusu Kenya topraklarında; herkes Habeşistan sınırından bir istilaya hazırlanıyor. Bir kum torbasına takılmadan şehirde dolaşamazsınız.

Cecily akşam yemeğini masaya koyup Bill'in karşısına otururken dalgın dalgın, "Ah, ne korkunç," dedi.

"Aslına bakarsanız, Kral'ın Afrika Tüfekleri'nin bir taburunun komutasını almam istendi.

Bu Cecily'nin başını kaldırıp ona bakmasına neden oldu. "Bu savaşacağın anlamına mı geliyor?

'İlk başta asker alımlarını denetleyeceğim ve birliklerin hareketlerini organize edeceğim ama iş başa düşerse adamlarımla birlikte savaşmazsam namerdim. Her neyse, şimdilik evde olmak güzel, gerçekten öyle.

"Son cinimizi bitirmek ister misin? Cecily ona sordu, aniden ona karşı düşüncesizliğinden dolayı kendini suçlu hissetti.

"Neden olmasın?" dedi adam, kadın onu almak için ayağa kalkarken. 'Eski Muthaiga Kulübü bile ordu personelinin akınıyla kurumaya yüz tutmuş durumda. Sanırım

Vaftiz annenle ilişkini yeniden canlandırırsan iyi olur. O verdi

Ona bir bardak uzatırken yüzünde solgun bir gülümseme belirdi. 'Kileri hiç kurumuyor gibi görünüyor. Tchin tchin.

"Şerefe," diye kadeh kaldırdı Cecily.

"Peki, seni son gördüğümde beri burada ne yapıyorsun?

"Elbette bahçe - havuç ve lahana sıralarının ne kadar zorlu olabileceğini hiç fark etmemiştim - ama aynı zamanda her gün Njala'yı ziyaret ediyorum.

Bill şaşkınlıkla ona baktı. "Gerçekten mi?! İşte şimdi bir şey oldu. O nasıl?"

'Aslına bakarsanız çok iyi. Vay canına, çok güzel, değil mi?'

"Kesinlikle öyle, evet.

"Ona yumurta götürüyorum ve biraz İngilizce öğretiyorum. Hatta biraz Maa konuşmayı bile öğrendim.

"Aferin sana. Bill karısını inceledi. "Kimin aklına gelirdi ki?" "Neyin?

"Sen ve bir Maasai kızı arkadaşlık kurabilir misiniz?

"Zamanının yarısını onlarla geçirdiğin düşünülürse neden bu kadar şaşırmış görüldüğünü anlamıyorum.

"Maalesef artık değil, ama ne dediğinizi anlıyorum.

"Bill ...?

"Evet?

"Sen . Njala'nın nasıl hamile kaldığını biliyor musun?" "Her zamanki gibi.

"Yani, o, umm, istekli miydi? Cecily kızardı.

"Yani, bu bir tür karşılıklı ilişki miydi yoksa zorla mı alındı?

"Evet.

"Buna cevap veremem ama tecrübelerime göre, bir şefin kızı, özellikle de güzelse, değerli ve iyi korunan bir kızıdır.

Emtia. Bu yüzden Njala'nın kendisinin de gerekli düzenlemeleri yapmakla ilgili bir şey. bir buluşma için gerekli düzenlemeleri yapmakla ilgili.

"İstemediği başka birini mi seviyordu?

"Belki, ama kim bilir? Bill iç çekti. "Ne yazık ki, bir Maasai kadınının yolu nadiren kendi seçtiği bir yoldur.

'Anlıyorum. Kendimi gerçekten kutsanmış hissetmemi sağlıyor,' diye onayladı Cecily. Aynen öyle. İnsan her zaman acısı çok daha büyük olan bir başkasını bulabilir.

Daha iyi. Bugünlerde daha sosyal bir ruh hali içinde olduğunuza göre, Joss'u hafta sonu için buraya getirmemin bir sakıncası olup olmadığını merak ediyordum. Karısı Molly öldüğünden beri göldeki Cin Sarayı'nı kapattı. Lanet olası yeri işletmeye parası yetmiyor ve kasabadaki bungalovunda sıkışıp kaldı, savaş çabalarıyla yoğun bir şekilde ilgileniyor

Hepimiz gibi. Tahmin edebileceğiniz gibi biraz temiz hava almak için can atıyor. "Tamam, neden olmasın? Cecily de aynı fikirdeydi. 'Hiç misafirimiz olmadı

...yani taşındığımızdan beri.

'Hayır, hatta benim münzevi eğilimlerimi göz önüne alırsak, gerçekten de bunu yapmamızın zamanı geldi. Ayrıca kasabada yeni bir çift var - Jock Delves Broughton ve genç karısı Diana. Savaştan kaçmak için İngiltere'den buraya taşınmışlar. Şu anda bundan tam olarak kaçabileceğinizden değil, ama en azından burada hava daha iyi, sanırım,' dedi Bill omuz silkerek. 'Joss'un

Onları da kalmaları için davet edebileceğimizi söyledi. Diana çok yaşlı değil.

Senden daha yaşlı biriyle tanışmak senin için iyi olabilir.

'Pekala, ama bize biraz et bulmanız gerekecek çünkü kasabadaki kasapta neredeyse hiç yok.

"Tavuklarınızdan birini kesebilir misiniz?

"Bunu yapamam! Cecily dehşete düşmüş görünüyordu. 'Hepsinin bir adı var.

Ayrıca bize her gün yumurta sağlıyorlar.

"Biliyordum. Bill gözlerini devirdi. "Pekala o zaman, Nygasi'ye ne ayarlayabileceğini soracağım ve Joss ile Broughton'ları Paradise Farm gelecek hafta sonu.'

Ertesi sabah soğuk terler dökerek uyanmasına ve hafta sonu misafir ağırlamayı nasıl kabul etmiş olabileceğini düşünmesine rağmen, Cecily onlar için hazırlık yapmaktan gerçekten hoşlandığını fark etti. Katherine ve Bobby'den başka kimse eve gelmemişti.

Cecily'nin trajedisi yüzünden geçici olarak planladıkları yeni eve taşınma partisi ertelenmişti. Evi temizledi.

Her şey pırıl pırıl parlayana kadar evi temizledi, cilalı yüzeylerdeki vazolarda durması için yeni filizlenen bahçeden çiçekler ekledi. O davet etmişti

Katherine de - Bobby izin alamadı, bu da

eşit sayıda erkek ve kadın olduğu anlamına geldiği için kullanışlıdır.

Bu, annesinin bir akşam yemeği partisi için her zaman önemli gördüğü bir şeydi.

Konukların geleceği Cuma günü Cecily, Kiki'nin sepetlerinden kalan şampanya şişelerini çıkardı.

Partinin bir salıncakla devam edeceğini umdu ve soğumaları için buzdolabına koydu. Njala'yı son birkaç gündür görmediğinden, Wolfie ile birlikte ormana doğru yola koyuldu. Açıklığa yaklaştığında kızın hemen sığınağından çıktığını gördü,

Cecily, Njala'nın karnının ne kadar büyüdüğünü düşündü. Artık karnını örtmek yerine, şişliğin altına etek şeklinde bir kumaş parçası giyiyordu. Cecily, Njala'nın vaktinin çok da uzak olmadığı hissine kapıldı.

"*Supai*, Nygasi," dedi yaklaşırken. "O nasıl?

Birlikte Njala'ya doğru yürürlerken 'Bebek yaklaştı,' dedi. "Ama o iyi mi?

Nygasi başıyla onayladı.

"Annesini ne zaman çağıracaksın?" "Annesi yakında gelecek," dedi Nygasi.

Yanına geldiklerinde Njala, "Merhaba Cecily," diye gülümsedi. Sonra Nygasi'ye döndü ve bir kraliçenin kölesini kovması gibi eliyle onu uzaklaştırdı. Nygasi başını salladı ve açıklığın ötesinde dolaşmaya başladı.

"Nasılsın?

Njala yumruğunu tuttu ve anlamlı bir şekilde gözlerini devirdi.

"Evet, biliyorum. Cecily daha sonra alnına dokundu ve yorgunluğunu belirtmek için elini alnında gezdirdi.

Açıklığın kenarına yönelip Cecily'ye onu takip etmesini işaret eden Njala, Cecily'yi sık ağaçların arasına götürdü. Sonra döndü ve Cecily'nin iki elini de kendi elleriyle kavradı. Gözleri birden korkuyla doldu.

"Sen," dedi, "yardım et. Ellerini Cecily'nin ellerinden çekerek karnını işaret etti ve kollarıyla kucaklama hareketi yaptı. "Yardım mı? Doğuma yardım etmeyi mi kastediyorsun? Cecily daha sonra kucaklama eylemi de.

'Evet. Yardım edin. Lütfen.

"Njala, annen yardıma geliyor," diye yavaşça telaffuz etti. 'Hayır! Yardım et bebeğim! Lütfen, Cecily!

Nygasi bir gölge gibi Njala'nın arkasında belirdi. Onunla Maa dilinde konuşarak açıklığa dönmesi gerektiğini belirtti.

"Şimdi eve gidiyorsun," dedi Nygasi Cecily'ye kararlı bir şekilde.

Njala ona doğru döndü, gözleri söyleyemediği her şeyle doluydu.

Nygasi onu götürürken, "Lütfen bebeğe yardım et," diye mırıldandı.

O öğleden sonra Bill eve geldiğinde Cecily hâlâ Njala'yı düşünüyor ve onun ne demek istediğini anlamaya çalışıyordu.

"Ev harika görünüyor canım, sen de öyle. Cecily yeşil elbisesiyle akşam yemeği için son hazırlıkları yapmak üzere yatak odasından çıkarken ona gülümsedi. "Saçını daha uzun seviyorum. Adam Omuzlarının hemen altına düşen bir saç telini aldı ve bir parmağının etrafında döndürdü.

"Uzun çünkü buralarda keseceğine güvendiğim kimse yok. 'Şey, hoşuma gitti ve daha sık takmalısın. Şimdi, ben küvette nadiren ıslanmak için. Bugünlerde Muthaiga Club'da suyu karneye bağlıyorlar, çünkü tıka basa doluyuz - şu anda oda başına iki adam düşüyor ve odaların ne kadar küçük olduğunu hatırlarsınız," diye ekledi banyoya doğru yürümeye başlarken.

"Ya Bill?

"Evet?

"Bugün Njala'yı gördüm ve üzgün görünüyordu... neredeyse korkmuş. Sanırım doğuma yardım etmemi istediğini söyledi. Annesinin ona yardıma geleceğini söyledim, ama emin değilim.

anlaşıldı. Zamanı çok yaklaşmış olmalı. Nygasi'ye soracaksın annesinin yakında geleceğinden emin ol, olur mu? Ona bir şey olursa buna dayanamam." - Cecily yutkundu - "başına bir şey gelirse.

"Elbette yapacağım. Njala annesinin zamanı geldiğinde geleceğini biliyor.

Muhtemelen onu yanlış anladın.

"Muhtemelen.

Ama Bill kapıyı kapattığında ve akan suyun sesini duyduğunda Cecily, Njala'nın gözlerindeki korkuyu yanlış anlamadığından emindi.

Cecily ve Bill'in konukları beklenenden bir saat sonra geldi. Joss Erroll - bitkin görünmesine rağmen - en az Bill kadar yakışıklıydı.

ve Jock, nam-ı diğer Sir Henry John Delves Broughton, iri bir göbeği ve seyrelmiş gri saçları olan uzun boylu, yaşlı bir İngiliz çıktı.

"Lütfen canım, bana Jock de. Bu da eşim Diana. Kendi yaşında biriyle oynamak senin için ne güzel, değil mi yaşlı kız? Diana'nın etrafı Nairobi'de seksenliklerle çevrili,' diye kıkırdadı Jock.

"Eminim Cecily de burada otuz yaşın altında pek kimse olmadığına katılacaktır, değil mi?" diye cevap verdi karısı.

"Hayır, kesinlikle yok," diye gülümsedi, karşısında duran çarpıcı sarışın kadına bakmaktan kendini alamıyordu. Diana Delves Broughton kesinlikle bazılarının 'yakışıklı' diyebileceği biriydi ve Cecily böyle bir kadının babası, hatta büyükbabası yaşında bir adamla ne işi olduğunu anlayamıyordu.

Cecily partiyi Katherine'in çoktan şampanyayı açmaya başladığı oturma odasına götürürken Diana, "Bu son derece büyüleyici," dedi. "Şu anda Muthaiga Kulübü'nde kamp yapıyoruz.

Jock ona, 'Canım, bunun geçici olduğunu biliyorsun - birkaç gün içinde Karen'daki villaya taşınacağız,' diye hatırlattı.

'Nairobi'nin banliyölerinde korkunç karanlık bir yer,' diye mırıldandı Diana nefesinin altından.

"Diana, bu Katherine Sinclair, benim en iyi arkadaşım ve komşum," dedi Cecily hemen.

'Tanrım! Belli ki bütün parlak gençlerin yaşadığı yer burası. Diana kocasına döndü. 'Bunun yerine buraya yakın bir ev inşa edebilir miyiz, sevgilim? O zaman bir sürü neşeli arkadaşım olur.

"Fizz, millet? Katherine şampanyayı altı bardağa doldururken sordu.

"Oldukça," dedi Jock, toplanan gruba gülümseyerek. 'Burası eskiden tanıdığım Kenya'ya daha çok benziyor. Şerefe!

Herkes koro halinde 'Şerefe!

"Ve Happy Valley'e hoş geldin Diana," diye ekledi Joss, gözleri yeni sarışın aceminin üzerindeydi.

"Teşekkür ederim Joss, burada olmaktan memnunum," dedi Diana, bakışlarını Joss'tan ayırmadan.

Cecily bile daha sonra gecenin - ve Diana'nın - eğlenceli olduğunu itiraf etti. Yemekten sonra Diana, Cecily'nin gramofonu olup olmadığını sordu.

"Evet. Ve annem onunla Amerika'dan en yeni plaklardan bazılarını gönderdi.

'Peki, Tanrı aşkına, hadi onları koyalım! Muthaiga Kulübü'ndekiler yirmili yıllarda popüler olmuş olabilir ama pek güncel değiller,' diye söylendi Diana.

Cecily istenileni yaptı ve gramofonu verandaya kurdu, Erkekler ise masa ve sandalyeleri yoldan çekerek geçici bir dans pisti oluşturdular.

'Yıldızların altında dans etmek çok romantik, öyle değil mi? Cecily?' Diana, Glenn Miller'ın 'Moonlight Serenade' şarkısı arka planda çalarken kocasının kollarına sarılmış, hülyalı bir şekilde konuştu.

"Benimle dans eder misin, Diana?" diye sordu Joss, kendi kollarını uzatarak. Diana gülümseyerek, "Eğer ısrar ediyorsan," diyerek Jock'tan ayrıldı.

"O zaman Cecily, bu zevki bana bahşeder misin? diye sordu Jock.

Cecily'nin kabul etmekten başka çaresi yoktu. Dans ederlerken omzunun üzerinden bakan Cecily, Bill'in Katherine'le birlikte piste çıktığını gördü ama dikkatini daha çok gölgeli bir köşede birlikte sallanan Diana ve Joss çekmişti. Jock, Cecily'ye usulüne uygun olarak yanıtladığı bir sürü kibar soru sordu. Müzik sona erdiğinde, Cecily Gramofona başka bir plak koymak için izin istedi.

"Tanrı aşkına, neşeli bir şeyler koy," diye fısıldadı Katherine, plakları karıştırıyor. "İşte, Count Basie iş görür."

Yine de Diana ve Joss, Cecily ve Katherine el ele tutuşup verandada birlikte zıplarken ve bunu yaparken kıkırdarken, 'Lester Leaps In' şarkısında birlikte sallanmaya devam ettiler. Bill şimdi masada Jock'la sohbet ediyordu, Jock karısının davranışlarından habersiz görünüyordu.

"Bobby, Muthaiga Kulübü'nde ikisi hakkında dedikodu yapıldığını söylüyor," diye fısıldadı Katherine, yorgunluktan terlemişti, verandanın basamaklarına oturdular.

"Bir tane daha koyun, olur mu kızlar?" diye seslendi Joss. "Mavi Orkideler var mı?"

"Gidip bakacağım," dedi Katherine ayağa kalkarak. "Sen orada kal Cecily, bütün gece ayaktaydın."

"Evet, öyle," dedi Bill, Jock'la birlikte ona doğru yürürken.

'Harika bir parti, ama ben çok yoruldum, ne? Sanırım yatmaya gideceğim. Bill bizi Maasai'li arkadaşlarıyla bir gezintiye çıkaracağını söyledi.

oyun sürüşü yarın. İyi geceler, canım.'

Cecily ve Bill, gramofonda Glenn Miller'ın orkestrası çalarken Jock'un evin içinde oldukça dengesiz bir şekilde yürümesini izlediler.

Bill elini Cecily'ye uzattı. "Benimle dans eder misin?"

"Ben ... tamam," diye kabul etti, Bill'in elini tuttu ve onu merdivenlerden ayağa kaldırmasına izin verdi. Bill'in kolları ona sarıldığında küçük bir arzu kıpırtısı hissetti ama bunu hemen bastırdı. Bill'in kendisiyle asla bu düzeyde ilgilenmeyeceğini biliyordu, bu yüzden eğlendi

Bunun yerine birbirleriyle çok ilgilendikleri belli olan iki insanı izliyordu. Vücutlarının birlikte hareket edişinden ve Diana'nın Joss'un gözlerinin içine bakmasından anlaşılıyordu.

gözleri.

"Yakışıklı bir çift olmuşlar, değil mi? Bill sesini alçaltarak şöyle dedi.

"Kesinlikle öyle. Diana'nın evli olması ne yazık.

'Bu Joss'u daha önce hiç durdurmadı. Onu çok sevmeme rağmen, kadınlara karşı davranışları ...' Bill içini çekti. "Neyse, bu kadar yeter. Bu gece çok güzel görüldüğünü söylemeliyim, Cecily.

"Teşekkür ederim.

"Ve şimdi ... Kayıt sona erdiğinde Bill onu serbest bıraktı. 'Söz verdiğim gibi Katherine'i eve bırakmalıyım. Yerinde olsam yatağa gider, onları kendi hallerine bıraktırdım," diye fısıldadı Bill, Diana ve Joss'a doğru başını sallayarak. Onu alnından öptü. "Yarın görüşürüz."

Cecily ertesi sabah Bill tarafından uyandırıldı. Haki gömleğini ve pantolonunu çoktan giymişti.

"Saat kaç?"

"Altıdan biraz sonra. Kalkma ve parlama vakti, oyun sürüşüne çıkıyoruz."

"Gelmek zorunda mıyım? Bana göre olmadığını biliyorsun. O güzel hayvanların ölümünü izlemekten nefret ediyorum."

"Gelirsen çok minnettar olurum. Dün gece Joss ve Diana'ya neler olduğunu gördün ve dikkatleri başka yöne çekmek için sana ihtiyacım var."

"Kimin? Diana'nın mı yoksa Jock'un mu? Ya da aslında Joss'un mu?"
Yataktan kalkarken yüksek sesle düşündü.

"Mümkünse üçünün de. Diana ve Jock evleneli daha bir ay bile olmadı. Joss için bile bu savunulamaz bir davranış. 'Diana ilgiyi hiç umursamıyor gibi görünüyor, bu yüzden bütün suçu Joss'a atıyor. Sizce de oldukça güzel değil mi?"

"Belli bir cazibesi var sanırım ama gözleri soğuk ve sürekli sürdüğü kırmızı ruj oldukça bayağı."

"Ah, gerçekten mi? Cecily gizliden gizliye memnun olmuştu."

"Ne olup bittiği daha açık olamazdı, değil mi? Bill devam etti. 'Böyle genç bir kadının Jock gibi bir adamla evlenmesi, tam bir servet avcısı kokusu veriyor. Jock sıkıcı biri olabilir ama karısı tarafından bu şekilde davranılmayı hak ediyor. Joss'un "yeni arkadaşlarını" - ya da "arkadaşını" mı demeliydim - kalmaya getirmek için bu kadar hevesli olmasına şaşmamalı! Pekala, Nygasi'ye pikapları her zamanki malzemelerle doldurmasını söyledim. Sen ve Diana hazır olur olmaz gidiyoruz. Dışarıda görüşürüz.'"

"Tamam. Cecily safari botlarını almak için dolaba gitti, kocasının düşmemiş gibi görüldüğü gerçeğini merak ediyordu."

Diana'nın büyüü altında. Yoksa çok mu itiraz etmişti?

Nygasi ve Maasai arkadaşları tüfek ve erzak dolu pikaba binerken, Cecily kendini diğer pikabın arkasında Joss ve Diana ile sıkışmış halde buldu, Jock ise önde Bill'in yanında oturuyordu. Cecily manzaraya bakmak için döndü ve Joss'un elinin Diana'nın kalçasının iç kısmına doğru kıvrıldığı sağ tarafındaki manzaradan kibarca kaçınmaya çalıştı. Joss açık açık Diana'nın boynuna sarılan Cecily, Jock'un her an dönüp onları yakalayacağı endişesiyle acı içinde oturuyordu.

O gün için seçilen yere vardıklarında Nygasi ve Maasai kamp kurmaya başladı.

"Njala tek başına iyi mi? Cecily ona doğru bir adım attı.

'Njala'nın annesi dün gece geldi. O iyi. Kadın şimdi çalışıyor,' Nygasi katlanır sandalyeleri, masayı ve sepetleri indirirken şöyle dedi.

"Bana en çok hangisi yakışır? Diana yanlarına geldi ve tüfeklerden birini aldı. "Bu olabilir mi? Tüfeği ince omzunun üzerindeki yerine kaldırdı. 'Evet, bu mükemmel. Sen de sevmiyor musun Cecily?'

'Aslına bakarsan, bilmiyorum. İlk av sürüşümde neredeyse bir aslan tarafından yeniyordum ama Bill beni kurtardı.

"Ne kadar romantik. Geldiğimden beri sadece birkaç safariye çıktım ve sevgili yaşı Jock'u bir aslandan kendim kurtarmak zorunda kaldım, değil mi, sevgilim?' Çınlayan bir kahkaha attı. "Umalım da bugün biraz spor yapalım.

Nygasi grubun geri kalanını çalılıklara götürürken Cecily ağaçların gölgesindeki kampta diğer Maasai'lerle birlikte nöbet tutmaktan mutluydu. Yerde sürünen büyük bir yılan gördü

sadece birkaç metre ötesindeydi. Ayaklarını sessizce katlanır sandalyenin üzerine koyarak, yoluna devam edişini izledi. Düşündü Daha bir yıl önce görse korkudan çılgık atacakken, ilgisiz bir şekilde yanından geçip gittiğinde

Kenya'da geçirdiği zaman onu değiştirmişti. Yılanlar yaygındı ve Bill ve Katherine'den hangilerinin iyi huylu hangilerinin kötü huylu olduğunu öğrenmişti.

Önünde uzanan ovaya baktı, masmavi gökyüzü ufukta onunla buluşuyordu. Bir antilop sürüsü önünden geçip gidiyordu.

uzakta. Yağmurlar her yeri yemyeşil bir hayata kavuşturmuştu ve sulama çukurları uzun bir kurak mevsimin ardından susamış hayvanlarla dolup taşıyordu.

"Burası benim evim," dedi ani bir şaşkınlıkla. 'Ben burada, Afrika'da yaşıyorum.

Kimin aklına gelirdi ki?

Ve o anda, etrafındaki doğal güzelliğin ihtişamını kavrarken, Cecily sonunda iyileşmeye başladığını hissetti.

Diğerleri şampanya ve Nygasi'nin şişte ustalıkla pişirdiği taze antilop etinden oluşan geç öğle yemeği için geri döndüler.

Cecily kibarca, "Av sürüşü nasıldı?" diye sordu, zebra ve Thompson ceylanlarından başarılı olduğu anlaşılıyordu.

Üstlerinde daireler çizen bir uçağın vızıltısını duyduklarında Bill, "Bunun için muhteşem bir gündü," dedi. 'Sınırdan dönen keşif uçaklarından biri,' diye belirtti. "Sadece bize bir savaş olduğunu hatırlatmak için.

"Burası Blighty'den daha iyi görünüyor, bunu söyleyebilirim," dedi. Jock, konuşurken dudaklarından et suları damlıyordu. 'O herifler hayvanları korkuturken bugün daha fazla aksiyon alacağımızdan şüpheliyim.

Diana ve Joss nereye gitti?'

"Fil görüp görmediklerine bakmaya gittiler," diye cevap verdi Bill yumuşak bir sesle. "Nygasi dün buralarda bir sürünün görüldüğünü söyledi.

"Fildişi aramıyorlar, değil mi? Cecily kocasına sordu. "Hayır, Diana sadece bir fil görme hevesine kapılmıştı.

Daha önce bir tanesini görme şansım oldu.

Cecily çalılarının arasında ani bir hareket gördüğünde, "Muhteşem yaratıklar," diye onayladı.

Diana ve Joss onlara doğru yürüyor, bariz bir şekilde el ele tutuşuyor ve kıkırdıyorlardı.

"Bir tane buldun mu, tatlım? İkili kampa geri dönerken Jock ona sordu. 'Hiçbir şey, ne yazık ki,' dedi. 'Çiftliğe geri dönmeye ne dersiniz? Bu öğleden sonra daha fazla spor olacağını sanmıyorum, değil mi?

Cecily, Joss'a göz kırpıp kısmen düğmeleri açık gömleğini yeniden bağlarken onu izledi.

Cennet iftliği'ne döndüklerinde Diana Şehre dönüp Muthaiga Kulübü'nde dans etmek için can attığını söyledi.

'Cumartesi geceleri orada harika bir eğlence oluyor, değil mi? Özellikle de Şehirde bu kadar çok asker varken.

'çekimden sonraki gün için ben varım, ama sen Joss'la git, yarın kulüpte görüşürüz, ne dersin? Jock dedi ki.

Diana kocasının kırmızı yanağını öperken, 'Ah sevgilim, bana karşı çok tatlısın,' diye haykırdı. 'Benim adıma Nairobi'ye dönmek için acele etme, olur mu? Şehirde hiçbir Şey tarafından yenmeyeceğime eminim - yani herhangi bir vahşi hayvan, yani,' diye güldü. 'Cecily, gitmeden önce kendimi toparlamak için bir ayna ödünç alabilir miyim?

"Elbette. Cecily Diana'yı koridor boyunca yönlendirdi. "Yatak odamdakini kullanman gerekecek. Yedek odalara da koymayı düşünüyordum ama Şimdiye kadar pek misafirimiz gelmedi.

"Biliyorum. Bill bana geçen yıl bebeğini kaybettiğini söyledi. Çok kötü Şans, seni zavallı Şey. Oh, bu çok hoş!" Diana yatak odasına bakarken Şöyle dedi. 'Harika bir zevkin var, Jock için syleyebileceğimden çok daha fazlası. Karen'daki villa Viktorya döneminden kalma bir anıt mezar gibi! Oraya taŐınmaktan korkuyorum - çok fazla kahverengi var. Kahverengiden nefret ediyorum, ya sen?'

Diana Cecily'nin tuvalet masasına oturdu ve yanında getirdiği güzellik çantasını açtı. "Bill çok tatlı biri ve belli ki senin için ıldırıyor.

"Oh, yle olduğunu sanmıyorum, yani ...

"Yüzünden okunuyor. Belli ki mutlu bir evliliğiniz var - ben ve sevgili Jock'tan çok farklısınız. O ve ben henüz aynı yatakta bir gece bile geirmedik ve geireceğimizden de Şüpheliyim,' dalgalı sarı saçlarını tarayıp iki diamant tokayla ustalıkla arkadan tuttururken kıkırdadı. "Şehre çok sık gelir misin?

"Pek değil, hayır.

O zaman gitmelisin! Nasıl olacağından emin değildim ama Nairobi, lanet olası savaşın buraya sıçramasına rağmen Londra'dan çok daha eğlenceli. Çok eğleniyorum,' diye ekledi dolgun dudaklarına parlak kırmızı ruj sürerken. 'Noel'den sonraki yarıŐ haftasına mutlaka gelmelisin - Joss tüm yıl boyunca burada yaŐanabilecek en eğlenceli Şeyin bu olduğunu söylüyor. Jock'un bir gece daha seninle burada kalmasının sakıncası yok, değil mi?

Dönüş yolu oldukça zorlu ve bugünkü gezintiden sonra çok iyi görünüyor.

Boynuna bolca parfüm sıktı ve Diana ayağa kalktı. 'Tamam, yüz ve saç tamam, ben de Yolda elbisemi değiştiririm. Her yer toz içinde, değil mi? Aynada kendine son bir kez baktı. "Dün akşamki harika yemek için çok teşekkür ederim ve umarım

Yakında tekrar görüşmek üzere. Cecily'yi iki yanağından öptü ve parfümünün güçlü kokusu burnunda tüterken yatak odasından çıktı. arkasında. Cecily yatağa oturdu ve başını salladı. Yeni Leydi Delves Broughton kesinlikle bambaşka biriydi.

Kalan üç kişi için akşam yemeği pişiren Cecily, kısa bir süre sonra izin alarak Bill ve Jock'u sohbet etmeleri için yalnız bıraktı. Yatakta kitabına konsantre olmaya çalıştı ama Diana'nın kitap hakkındaki yorumları Bill'in onun için çıldırdığının aşikâr olması aklından çıkmıyordu. Belki de, diye düşündü sonunda, Diana sadece nazik davranıyordu, çünkü Bill'in onun bir kadın olarak varlığını neredeyse hiç fark etmediğinden emindi.

Jock ve Bill ertesi gün öğle yemeğinden sonra Nairobi'ye gitmek üzere ayrıldılar. Cecily Jock'u oldukça sıkıcı ve kibirli bulsa da, büyük bir kısmı ona sempati duyuyordu.

"Ne zaman döneceksin?" diye sordu Bill'e bir yığın temiz askeri üniformayı uzatırken.

"Korkarım emin değilim, ama elimden geldiğince çabuk size haber vereceğim.

Ve hayatım, gerçekten, ev işlerinde yardım almanın zamanı geldi. Bill çamaşırlarını gösterdi. "Bütün hafta sonu köle gibi çalıştın.

"Bunu düşüneneğim," diye yarım bir gülümsemeyle kabul etti.

"Burada misafir ağırlamak o kadar da kötü olmadı, değil mi?" "Hiç de değil.

"Kendine iyi bak, olur mu?

Bill onu her iki yanağından kibarca öperken Cecily, "Ve sen," dedi. Adamları verandaya kadar takip etti ve Nygasi'nin zaten pikabın arkasındaki pozisyonundaydı. Eğer gidiyorsa

Njala'nın annesinin hâlâ ormanda onunla ilgilendiğini tahmin ediyordu.

Cecily, hafta sonu ev sahibesi rolü oynamanın ve insanların evine hayran kalmasının eğlenceli olduğunu düşünerek onları oldukça hüzünlü bir şekilde uğurladı. Önündeki hafta boş bir boşluk gibi uzayıp gidiyordu. Hüzünlenmeden önce Cecily içeri döndü ve yıkanmayı bekleyen tencere ve tava yığınıyla uğraşmak üzere mutfığa gitti.

Cecily'nin Njala'yı ziyaret etmek için cesaretini toplaması Salı sabahına kadar sürdü. Maasai doğum ritüelleri hakkında hiçbir fikri yoktu - ya da Njala'nın henüz doğum yapıp yapmadığı hakkında - ama garip bir içgüdü vardı

ona uzak durmasını söylüyordu. Belki de kendisi için olduğu gibi, bir şeylerin korkunç bir şekilde yanlış gittiğini bulmak için gelme korkusuydu. Sonunda merak ve endişe onu alt etti ve Wolfie ile birlikte ormana doğru yola koyuldular.

Güneşli ve güzel bir Aralık günüydü ve dün geceki sağanak yağmurun ardından hava berrak ve ferahtı. Cecily bile kendini

'Mavi Orkideler'i mırıldanıyor ve Bill'in haklı olduğunu düşünüyordu: ev işlerinde yardım almalıydı, özellikle de Noel yaklaşırken Ufuk çizgisi. Annesi telefon edip bir sürü ikramla dolu bir Noel kutusu gönderdiğini söylemişti ama savaş yüzünden teslimatlar aksadığından Cecily'nin nefesi kesilmişti.

yakın zamanda geleceğini düşünüyordu. Yine de bayram sezonunu dört gözle bekliyordu ve hatta Noel haftasında Nairobi'deki yarışlar için Bill'e katılabileceğini düşünüyordu.

Açıklığa girdiğinde kendi kendine 'Gerçekten daha iyi hissediyor olmalısın' dedi ve gözlerini kırıştırtarak Wolfie'nin onu yarışlar hakkında rüya görürken yanlış yola sapmıştı. Açıklık tamamen terk edilmişti. Cecily barınağın olduğu yere doğru yürüdü ve geride kalan tek izlerin bir kil yığını ve ateş çukurundan kalan birkaç ot olduğunu gördü.

"Vay canına! İnançsızlıkla etrafına bakındı. 'Bize gideceklerini söylemiş olabilirler, Wolfie. Ne yazık,' diye iç geçirdi, 'bebeği görmek ve vedalaşmak isterdim. . . Hadi, eve gidelim.

Ama Wolfie hanımını dinlemiyordu; açıklıktan çıkıp evin aksi yönüne doğru ilerledi.

"Wolfie! Hemen buraya geri gel!

Köpek gözden kaybolana kadar ağaçların arasında koşmaya devam etti. Cecily, köpeğin eninde sonunda kendisini takip edeceğini bilerek evin bulunduğu yöne doğru dönerken, aniden Wolfie'nin biraz uzaktan havladığını duydu.

"Lanet köpek! Cecily sesi takip ederken mırıldandı. "Wolfie! Buraya gel!"

Havlama devam etti ve Cecily'nin ormanın derinliklerine doğru sesi takip etmekten başka çaresi kalmadı. Ormanın ötesi sık ve karanlıktı. Cecily kendini çıplak bacaklarını tırmalayan dikenli çalılarının arasından geçerken buldu.

Sonunda Wolfie'nin arka tarafını gördü - burnu çalılığın derinliklerine gömülmüştü - ve neyle bu kadar ilgilediğini görmeye gitti.

"Ne buldun evlat? Büyük ihtimalle eski kemikler. Hadi, yoldan çekil de bir bakayım."

Cecily köpeği uzaklaştırdı, sonra kendisi de çalılığa daldı, dallar kollarını ve yüzünü sıyırdı. Yerde görebildiği tek şey bir yığın ölü yapraktı. Altında ne saklı olabileceğini görmek için birkaçını usulca kenara fırçalarken parmakları sıcak bir şeye dokundu.

"Agh! Cecily elini aniden geri çekerken çığlık attı ve Geri adım attı, bunu yaparken saçının bir tutamı bir dala dolandı.

Belli ki bir tür hayvandı ama hissettiği sıcaklık Cecily'ye onun canlı olduğunu söylüyordu. Saçlarını çözdükten sonra bir tanesini kopardı. Arkasındaki dalların arasında, kalbi küt küt atıyordu, yaprakların daha fazlasını temizlemek için geçici olarak kullandı. Küçük bir kahverengi deri parçası ortaya çıktı.

Sonra yeni doğmuş bir kedi yavrusu gibi hafif bir miyavlama sesi duydu. Daha fazla yaprağı temizleyen Cecily, bir anda azalan yığının üzerinde minik bir ayağın yükseldiğini gördü.

Sertçe yutkundu ve birden yapraklı mezardaki yaratığın ne olduğunu anladı. Ve Wolfie'nin neden havladığını.

"Aman Tanrım! Tanrım!"

Cecily dizlerinin üzerine çöktü ve kalan yaprakları kazımak için ellerini kullandı. Ve işte oradaydı: küçük ama mükemmel biçimli bir

yeni doğmuş bir kız bebektir. Gözleri kapalıydı ve gözle görülebilen tek yaşam belirtisi, istemsizce emerken 'o' şeklini alan gül goncası dudaklarıydı.

Cecily ne olduğunu anlayamadan uzandı ve bebeği kucağına aldı. Çocuk toz ve kir içindeydi ve göbek bağının kütüğü sızıyordu sarı irin. Cecily derinin arasından minik kaburgaların desenini görebiliyordu; midesi doğal olmayan bir şekilde şişmişti, minik bacakları büyük bir kurbağayı andırıyordu.

"Ama o yaşıyor," diye fısıldadı Cecily. "Ah Wolfie. Gözleri bulanıklaştı gözyaşlarıyla. 'Sanırım az önce bir hayat kurtardın. Hadi, bu ufaklığı olabildiğince hızlı bir şekilde eve geri götürelim.

Bebek dönüş yolunda Cecily'nin kollarında neredeyse hiç kıpırdamadı ve nefes alış veriş i o kadar sığıdı ki Cecily bunu zar zor fark edebildi. Eve vardıklarında çocuğu bir battaniyenin üzerine yatırdı. ve Wolfie onu korumak için yerleşti.

"Şimdi, orada kal ve kimıldama, tamam mı?" dedi önce. dışarıya ve depo olarak kullandıkları ahıra doğru koştu. Bill, Cecily hastaneden eve gelmeden önce tüm bebek gereçlerini buraya yerleştirmişti. Bazıları hâlâ orijinal kutularında duruyordu ve Cecily yığının içinde biberon ve mama aradı. havlu bezler. Ayrıca, haftalarca ördüğünü hatırladığı şalını da aldı. daha sonra ihtiyaç duyabileceği başka şeyleri de toplayabileceğini düşündü. Şimdilik bebeğin acilen süte ihtiyacı vardı.

Yerinden kıpırdamayan Wolfie'ye nefes nefese, "Zavallı şey kim bilir ne zamandır orada yatıyor," dedi.

Bebeğin yanına gitti ve kederli gözlerle onu izledi. "Umalım da çok geç olmasın. Dolaptan bir sürahi süt aldı.

buzdolabına koydu, bir tencerede biraz ısıttı, ardından biberonu doldurmadan önce sıcak suyla yıkadı.

"Gel buraya," dedi bebeğe, şalı minik bedenin etrafına sardıktan sonra çocuğu kolunun kıvrımına yerleştirirken.

Emziği bebeğin dudakları arasına yerleştirdi ve kıpırdattı. 'Hadi bebeğim,

benim için em,' diye teşvik etti. 'Bu sana kendini iyi hissettirecek. yaparsan çok daha iyi olur.'

Hiçbir şey olmadı ve Cecily hamileyken okuduğu kitaplardan birindeki bir ipucunu hatırladı.

Bebek meme ucuna tepki vermezse, sütü dudaklarına damlatmaya çalışın.

Cecily öyle yaptı, sonra nefesini tutarak bir tepki bekledi. Sonunda en ufak bir emme hareketini fark etti ve hızla memeyi minik ağzına geri soktu.

"İşte böyle! Cecily tuttuğunu fark etmediği nefesini bıraktı.

Emme ilk başta zayıftı ve sütün çoğu bebeğin ağzından geri sızıyor gibi görünüyordu, ama sonunda biraz daha güçlendi ve Cecily yutkunma hareketini görebiliyordu

Çocuğun boğazını.

"Tanrı'ya şükürler olsun. Cecily küçük bir hıçkırık çıkardı, tıpkı bebeğin içmeyi başardığı sütün çoğunu kismaya karar verdi.

Bir beze uzanan Cecily kendini ve bebeği silerken Elinden geldiğince. Bebek acınası bir ağlama girişimine benzeyen küçük miyavlama sesleri çıkardı.

"Bunun en azından bir kısmını küçük midesine almış olmalı?

Ve birkaç dakika sonra sırtından yeşil katran benzeri küçük bir sıvı sızdı.

'En azından sistemin çalışıyor. Wolfie seni bulmadan önce orada ne kadar yattığını Tanrı bilir.

Sonunda, efor sarf etmekten bitkin düşen bebek - henüz gözlerini açmamıştı - emziği tutuşunu gevşetti ve nefes verdi.

"Uyuyor musun? Cecily başını eğip nefes alış veriş sesini duymaya çalışırken fısıldadı. Bebeğin göğsünün yükseldiğini görebiliyordu. ve düşüyordu. Uyurken Cecily kararsızlık içinde kıvranıyordu. Bebeği kontrol etmesi için Dr. Boyle'u çağırması gerektiğini biliyordu; ormanda ne kadar süre yatarsa yatsın

Susuz kalmış ya da Cecily'nin adını bile duymadığı başka tıbbi sorunları olabilirdi. Ama onu bulduğu yer gölgeli ve serin bir yerdi. Cecily onun minik alnını yokladı. Ateşi yoktu ve bebek ne çok sıcak ne de çok soğuk görünüyordu.

'Dışkısının rengine bakılırsa birkaç saatlikten fazla değil. Ayrıca,' diye ekledi, uyuyan çocuğa bakarak, 'Dr. Boyle seni yanına almakta ısrar edecek ve annemin para topladığı gibi korkunç bir yetimhaneye yerleştirecek.

Cecily panikten bitkin düşmüş olmalı ki, uyandığında alacakaranlık çökmeye başlamıştı ve bebek Kollarında miyavlıyordu.

"Tamam, tamam, biraz daha süt deneyelim.

Bebek emmeyi bitirdiğinde, Cecily biberonu geri çekti ve bir onstan fazla içtiğini ve şu ana kadar geri gelmediğini gördü.

'Doğru, üzgünüm bebeğim, ama seni temizlememiz gerekiyor. Seni lavabodaki bir kabın içine koyacağım ve güzelce yıkayacağım.

Yumuşak temiz bir bez ve bir kalıp sabunla işe koyulan Cecily, onu iyice temizlediğinde bebekten daha ıslaktı.

Cildinde çıkarılması gereken garip bir mumsu tabaka vardı, ancak göbek bağını kuru tutmak için elinden geleni yapmıştı, bunu bebek kitabından hatırlıyordu. Bebek tüm bu süre boyunca yüksek sesle bağırarak, minik uzuvlarını esnetmişti, bu da Cecily'ye onun sağlıklı olduğuna dair güven veriyordu.

Cecily onu kuru bir havluyla kundakladıktan ve nazikçe yatak odasının zeminine yatırdıktan sonra, hala selofanla kaplı beşiği gece boyunca ihtiyaç duyabileceği şeylerle doldurmak için el feneriyle dışarı çıktı. İçeri döndüğünde, bebek bezini bebeğin üzerine tutturmak için elinden geleni yaptı.

bebeği doğru bir şekilde yatırdı, sonra da yatağının üzerindeki açılmamış beşiğe yerleştirdi. Bebek bir kez daha uykuya dalmıştı, bu yüzden Cecily

kendine hızlı bir sandviç yapma fırsatı buldu ve sonra aceleyle

Bebeğin ağlama sesini tekrar duyunca bir şişe süt daha alıp yatak odasına gitti. Bebek bu kez neredeyse iki ons süt içti, ancak hemen ardından biraz midesi bulandı. Sonra Cecily onun bezini değiştirdi ve annesinin bir yıl önce Bloomingdale's'den gönderdiği küçük pamuklu geceliği giydirdi. Bir de örme gecelik ekledi.

Cecily, annesinin bonenin içindeki küçük siyah yüz hakkında ne düşüneceğini düşünerek kıkırdadı.

"Yakında gözlerini görmeyi çok isterim bebeğim," dedi onu bir kez daha beşiğe kaldırırken. Bir şişe daha hazırladıktan sonra

bebeğin gece uyanması ve buzdolabında saklanması durumunda, Cecily evi kilitledi, ışıkları söndürdü ve arabaya tırmandı. Bebeğin yanındaki beşikte hâlâ nefes alıp almadığını kontrol ettikten sonra yatağa girdi.

Wolfie'nin yatak odasının kapısının dışında içeri girmek için inlediğini duydu. Cecily onun sorumluluğunu korumak istediği düşüncesiyle sadece gülümseyebildi.

'Sen orada kal oğlum, bebek burada benimle iyi. İyi geceler. Yatağın başucundaki ışığı kapatan Cecily başını yastığa koydu. Bill'e Njala'nın gelip kalabileceğini söylediği zaman onunla yaptığı ilk konuşmayı hatırladı. Ve onun nasıl

Njala doğum yaptıktan sonra bebeğe tam olarak ne olacağı konusunda biraz belirsizdi. Mantıklı bir şekilde düşündüğünde, Cecily çok az alternatif olduğunu düşündü; Njala saklanıyordu çünkü hamile olduğunun bilinmemesi gerekiyordu, yoksa evliliği iptal edilecek ve dışlanacaktı. Peki bebeğinin kendisiyle birlikte asla geri dönemeyeceğini biliyor muydu?

Bebeğe yardım et.

"Tanrım!

Birden her şey anlam kazandı. Kampa gittiği o son gün, Njala Cecily'nin doğuma yardım etmesini kastetmemişti, tam olarak söylediği şeyi kastetmişti.

Cecily şok içinde dimdik oturdu.

'Benim ve Wolfie'nin onu bulmamızı *istedi* ...'

Bebek Cecily'nin yanında uykusunda inledi. Cecily ona uzandı ve kolunun kıvrımına sıkıştırdı.

'Sus, küçüğüm. Artık güvendesin. Burada benimle güvendesin.

Sonraki hafta boyunca her gün Cecily kendi kendine en azından Bill'i arayıp olanlardan haberdar etmesi gerektiğini söyledi ama Nairobi'deki Savaş Ofisi'ndeki numarasını çevirmeye her gittiğinde ahizeyi yerine bıraktı. Bill'in, telefona bakması için ısrar edeceğinden emindi. bebeği bir yetimhaneye götürdü. Günler birbirini kovaladıkça, içinde biriktirdiği annelik içgüdüleri dışa vurmaya başladı.

Ona bağımlı olmak gözlerini yaşartıyordu. Gece beslenmelerinden bitkin düşmüş olsa da - birkaç gün önce emmeye bile mecali olmayan küçük yenidoğan şimdi doymak bilmez bir besleyiciydi ve aşağıdaki düzlüklerde aslanları uyandırabilecek bir feryadı vardı

- Cecily kendini hiç bu kadar mutlu ve memnun hissetmemişti. Başlangıçta kendi bebeği için ayrılan odada bir çocuk odası kurmuştu ve odayı döşemek için ahırdaki her şeyi çıkarmıştı. Şimdi, bir zamanlar boş olan oda, kadının kullandığı talk pudrası kokuyordu.

Stella'nın minik poposunun üzerine serpilmişti. Bebek kitabı ona göbek kordonuna nasıl bakması gerektiği konusunda yol göstermişti ve kordon kurumaya başlamıştı

ve önümüzdeki birkaç gün içinde düşmesi gerekiyor. Bahçeye ayıracak zamanı yoktu; bebek uyuduğunda o da uyuyor, emzirme aralarında fırsat buldukça bir dilim tost yiyordu.

'Stella' ismi, uyuyakaldığında aklına gelmişti ve Uyandığında, irisleri kahve çekirdeği kadar koyu kahverengi olan bir çift kocaman, berrak gözün kendisine baktığını gördü. Njala'nınkilere ne kadar benzediklerini düşündü ve sonra Bill'in ona Njala'nın adının İngilizce'de 'yıldız' anlamına geldiğini söylediğini hatırladı.

"Stella," demişti Cecily, okulda aldığı Latince derslerinden bu ismin de "yıldız" anlamına geldiğini hatırlayarak. Ayrıca, ona 'Bebeğim' demeye devam edemezdi.

"Öyleyse Stella olacaksın, en azından şimdilik," diye iç geçirdi Cecily.

İki gün önce, bir aracın gümbürdeyerek yola çıktığını duymuştu. Pencereye koşan Cecily, Katherine'in pikabını görmüştü. dışarıda durdu. Ön kapının kilitli olduğunu bilen Cecily Katherine kapıyı çalmaya devam ederken Stella kucağında pencerenin altına çömelmiş, sonra da adını bağırarak evin dışında dolaşıp pencerelerden içeri bakmaya başlamıştı, belli ki Wolfie'nin içeriden gelen yüksek sesle havlaması kafasını karıştırmıştı.

Katherine köpeğin ya Cecily'nin dışarıda bırakıldığını ya da alışverişe gitmiş ya da onunla birlikte çiftlikte bir yerlerdeydi. Kamyonet nihayet araba yolundan uzaklaştığında Cecily kucağında bebekle ayağa kalktı, kendini aptal gibi hissediyordu ama Şu anda Stella ve Wolfie ile birlikte yarattıkları sıcak dünyayı hiçbir şeyin bozmasını istemiyordu.

Ancak, Cecily yine rahatsız bir gecenin ardından uyandığında, telefonun çaldığını duydu. Görmezden gelip gelmemeyi düşündükten sonra yatağından kalktı ve telefona cevap vermeye gitti.

"Ben Bill," dedi adam, New York'a giden hat kadar cızırtılı bir hattan.

"Numaralar nasıl?"

"Burada her şey yolunda Bill, evet. Hem de çok iyi. Peki sen nasılsın?"

'Avrupa'daki - ve muhtemelen buradaki - durumun her geçen gün daha da kötüye gittiğini söylemek yeterli. Ancak Noel arifesinde evde olacağım.

"Ne zaman?"

"Neden Cecily, üç gün sonra. Sen iyi misin?"

"Kesinlikle, hiç bu kadar iyi olmamıştım Bill. Alışverişe çıktım ama markette ne et ne de başka bir şey vardı," diye yalan söyledi.

'Merak etmeyin, askerlik maaşımın yarısına mal olsa da bayram neşesiyle dolu bir şekilde eve döneceğim. Katherine Bobby ile geçen yıl olduğu gibi Noel'de bize katılacaklar mı?"

"Onlara sormadım. Sormalı mıyım? Cecily dudağını ısırды, söylediği her kelimeyle Stella'yla baş başa geçirdikleri o güzel günlerin sona ermekte olduğunu anlıyordu.

"Bobby ile bu konuyu konuşacağım, merak etme canım. İyi olduğuna emin misin? Bobby, Katherine'in aradığını ve senin evde olmadığını söyledi.

Haberler hızlı yayılıyor! Neredeyse kesinlikle Gilgil'deydim, hepsi bu.

"Senin için her şey yolunda olduğu sürece," dedi. "Noel arifesinde görüşürüz. Ofiste olmak için Boxing Day'den sonraki gün geri dönmem gerekecek, ama Nairobi'de bana katılmanı umuyordum ve yarışlara katılabiliriz. Hoşuna gidebilir.

"Bunu eve döndüğünde konuşabiliriz," dedi aniden, bebeğin iniltisini duymuştu. "Hoşça kal Bill.

Cecily ağır bir yüreklilikle ahizeyi yerine bıraktı ve Stella'nın beşiğinde yattığı yatak odasına doğru yavaşça yürüdü. Kolları başının üzerinde yayılmıştı ve uzun kirpikleri dalgalanıyordu uyuklarken tenine değiyordu, rahatlamanın mükemmel bir resmiydi.

Cecily onun yanına oturdu.

"Ah ufaklık, baban eve döndüğünde ne yapacağız?

Stella uyurken Gilgil'e giden yolda tezgahı olan Maasai kadından taze süt almak için dışarı fırlamak dışında, Cecily'nin Noel hazırlıkları neredeyse hiç yoktu.

Zaman zaman Bill'e ne söyleyeceğini düşünmeye çalıştı, ama Sonunda kulaktan kulağa çalması gerektiğine karar verdi.

Noel arifesinde, çalması için bir ilahi plağı koydu.

Termometre yetmiş dereceye yaklaşırken Noel havası hissetmenin ne kadar zor olduğunu düşünerek gramofonu açtı. Küvette yıkandı, saçlarını yıkadı ve doğal bir şekilde kurumaya bıraktı - Bill

Bu halini nasıl sevdiğini yorumladı - bukleleri birkaç tel toka ile hafifçe düzeltti. Yeni bir bluz ve krem rengi bir etek giydi, Stella'nın karnını doyurdu, altını değiştirdi ve onu yatak odasındaki beşiğe yatırdı.

Kreş. Sonra kendine biraz vermutlu ağır bir cin hazırladı, ve salonda oturup kocasının eve gelmesini bekledi.

Arabadan gelen tekerlek seslerini duyunca midesi deli gibi bulandı.

Sorun değil Cecily, sadece ona onu bir yetimhaneye götürmesine izin veremeyeceğini söylemelisin.

"Merhaba," dedi Bill, elinde iğneye benzeyen yapraklarına rağmen New York'tan hatırladığı Noel ağaçlarına pek benzemeyen büyük bir ağaçla salona geldiğinde. 'Bak yolda ne buldum! Hemen bir kovaya koyacağım, belki sen de süsleyin.'

"Ben ... tamam.

"Ayrıca yememiz için birkaç lezzetli şey aşırmayı da başardım. Hemen getiriyorum," diye ekledi ve Cecily'nin yanağına bir öpücük kondurdu. "Mutlu Noeller, Cecily.

Kocasının alışılmadık derecede neşeli olması onu oldukça şaşırtmıştı. Bill'in en son nasıl olduğunu hatırlamaya çalışıyor ama başaramıyordu.

Noel - her şey o kadar acı içinde geçmişti ki, hafızasından silinmişti - onun bu kadar neşeli görünmesine sevinmişti. Bu onun amacına yardımcı olabilirdi.

"Ah! Neredeyse unutuyordum, Aleeki'nin sizin için kulübe bıraktığı Kiki'den bir sepet var. Hala pikabın arkasında, Kokusuna bakılırsa içinde somon füme de var. Muhtemelen hemen yenmesi gerekiyor.

"Somon fümeli sandviçler, ne zenginlik! Bill onu almak için kapıdan çıkarken Cecily gülümsedi.

Bill bir kovayı toprakla doldurup süsleyebilmeleri için 'Noel' ağacını içine yerleştirirken Cecily onlara birer cin ve vermut doldurdu.

"Her şey biraz 'yap ve onar' gibi ama kimin umurunda?" dedi. "İnsan Noel'i elinden geldiğince iyi kutlamalı.

"Noel'i seviyor musun?" Cecily bariz olanı belirtti.

"Bayılıyorum. Küçüklüğümden beri hep sevmişimdir. Benim gibi bir erkeğin karakterine aykırı görünebilir ama herkesin iyi bir ruh hali içinde olması hoşuma gidiyor. Annemle babam bile Noel'de kavga etmezdi. Eminim ahırda geçen yıldan kalma süslemeler vardır. Gidip onları getireyim.' Bill arka kapıya doğru ilerledi.

"Bekle! Ben ...

"Ne oldu?

"Oh, sadece biraz yorgunum, hepsi bu. Onları yarın asabilir miyiz?

'Cecily, yarın Noel günü ve bağırış çağırış dışında her şey neredeyse bitmiş olacak. Onları getirmem bir dakika bile sürmez ve eğer çok yorgunsan ağaca kendim asabilirim.

Bill kapıdan çıkmıştı ve Cecily'nin onu durdurmak için bahanesi kalmamıştı. Ahırda eksik olan şeyleri fark etmeyeceğini umuyordu.

Elinde süslemelerle dolu bir kutuyla hemen geri döndü.

'Bebek için topladığınız her şey kaybolmuş. Onlara ne yaptığınızı sorabilir miyim?'

'Oh . . . Sonra anlatırım. Şimdi şu süsleri ağaca takalım," dedi ve Bill'i salona doğru götürürken biraz cin içti.

'Biliyor musun Cecily, geçen yıl bu zamanlara göre sendeki fark dikkat çekici. Noel günü yataktan çıkmamıştın, hatırlıyor musun?" Ağaca süsler asmaya başladıklarında ona sordu.

"Hayır, hatırlamadığımı söylemekten utanıyorum.

"Hiçbir şekilde kendinde değildin. . .'

Misafir odasının ötesinden ani bir çığlık yükseldi. "Yüce Tanrım! Bu da ne böyle?!"

"Ben ... bilmiyorum. Cecily saç diplerine kadar kızardığını hissetti.

Çığlık tekrar geldi ve sonra tam ölçekli bir feryada dönüştü.

Cecily'nin kalbi sıkıştı; Bill'i Stella ile tanıştırmadan önce olanları ona anlatmayı umuyordu, ama artık çok geçti.

'Evin içinde bir yerden geliyor. Burada vahşi bir hayvan falan mı kilitli?'

"Hayır, ben ...

Ama Bill çoktan koridor boyunca uğultunun kaynağını bulmak için yola çıkmıştı.

Cecily, Bill sırayla yatak odalarının her birine bakarken endişeyle onu takip etti ve sonunda aralarında sıkışmış olan küçük odanın kapısını açtı. Bill'in beşiğin üzerine eğilmesini izledi, sonra şok içinde geri çekildi.

"Lanet olsun! Bu da ne?!" diye sordu ona dönerken.

Bill'in ona korkunç bir şey yapma ihtimaline karşı, onun yanından geçip Stella'yı kucağına aldı. Kucağında bebekle odadan çıktı ve mutfığa gitti.

bir süt şişesi aldı ve ısınması için ocaktaki su dolu tencereye koydu.

Cecily?! Tanrı aşkına, en azından bana neler olduğunu açıklayabilir misin?!" Bill mutfağın girişinde duruyordu.

"Onu bir şişeyle sakınleştireyim, sonra sana anlatırım.

"Bana bir cin daha lazım...

Cecily onun içkisini almak için geri çekilmesini izledi, sonra bebekle birlikte mutfak masasına oturdu. Feryatlar kesildi ve huzur Stella içtenlikle emerken aşağı indi.

"Tamam o zaman. Bill geri dönmüştü. İçkisinden bir yudum aldı ve onun karşısındaki sandalyeye oturdu.

Bebek emmeyi bıraktı ve Cecily parmağını dudaklarına götürdü. Bill,

"Sakın beni susturmaya kalkma," dedi ve Cecily onun Öfkeden titriyordu. Ama en azından sesini alçalttı.

Çok basit Bill. Sen Nairobi'ye son gidişinden kısa bir süre sonra, Njala'yı küçük kampında ziyarete gittim. Tüm izleri silinmiş olmasına rağmen Wolfie bir koku aldı ve ormanda kayboldu. Havlamaya başladı ve topuklarına gelmedi, ben de onu almaya gittim. Onu bulan Wolfie'ydi, ormandaki ölü yaprak yığınının altına gömülmüştü. Sanırım sadece birkaç saat önce doğmuştu. Ormanda ölüme terk edildiği belliydi, ben de her hayvanın yapacağını yaptım.

Christian ya da kalbi olan herhangi bir insan bunu yapabilirdi: Onu aldım ve eve geri getirdim. O zamandan beri burada.

"Oh Tanrım. Bill bir elini alnına koydu ve dirseğini masaya dayadı.

"Yanlış bir şey yaptığımı mı düşünüyorsun?" "Hayır, tabii ki düşünmüyorum.

"Sen . . . bebeği bırakıp ölüme terk edeceklerini biliyor muydun?

"Elbette bilmiyordum. Hiçbir şey bilmek *istememedim*," diye iç geçirdi Bill. "Benden sadece arkadaşımın kızına zamanı gelene kadar topraklarımızda güvenli bir liman sağlayıp sağlamayacağım soruldu. Leshan'ın bana bunu söylediğine eminim.

çocuk güvenli bir yere götürülecekti. Onu ormanımızda bıraktıklarına inanmıyorum.

'Şey, oldukça derine gömülmüştü, bu yüzden Wolfie'nin onu bulması tamamen şanstı. Birkaç saat daha geçseydi ölecekti. O kadar küçüktü ki. Stella'ya bakarken gözlerinde yaşlar vardı.

'İtiraf etmeliyim ki, kirli çamaşırlarını temizlememiz için bize bıraktıkları için çok öfkeliyim. Ve-'

'Sakin bu bebeğe öyle demeye cüret etme! O "kirli çamaşır" değil, o da bizim gibi bir insan!

'Affet beni Cecily, bu çok kaba oldu ve özür dilerim, ama lütfen Şokta olduğumu anlayın. Noel arifesinde eve geldim, kargaşadan uzak birkaç gün geçirmeyi dört gözle beklerken, çocuk odasında siyah bir bebek buldum.

'Derisinin rengi senin için gerçekten önemli mi Bill? Hayatının yarısını bir Maasai gibi davranarak geçiren sensin.

'Hayır, tabii ki o anlamda değil Cecily, ama Belli ki Noel biter bitmez bebeği Nairobi'ye götürmeliyiz ve-'

'*Hayır!* Bu çocuğun bir misyona ya da yeterince bakılmayacağı bir yetimhaneye verildiğini görmeyeceğim. Onun kaderinin ne olacağını sadece Tanrı bilir ve ben kötü bir şeye izin verme riskini göze alamam. başına gelebilir.

"Onu alıkoymamızı önermiyorsun, değil mi? Bill bir süre durakladıktan sonra şöyle dedi.

"Neden olmasın? Bizim çocuğumuz yok ve asla olmayacak. Neden onu evlat edinmeyelim?

Bill, Cecily'ye sanki gerçekten aklını kaçırmış gibi baktı. "Sen ciddi misin? Onu burada çocuğumuz olarak yetiştirme fikrini gerçekten aklından geçiriyor musun?

'Evet! Bir evimiz var, yeterince paramız var... ve ayrıca Njala belli ki ne olacağını biliyordu. Benden yardım istedi.

Ona öğrettiğim birkaç İngilizce kelimeyle bebeğini anlattı. Bebeği bu yüzden yakınlarda bıraktığına inanıyorum; onu bulmamı *istiyordu*.

'Üzgünüm Cecily, ama hayal dünyasına dalıyorsun. Dediğin gibi, sen ormanda yürüyüş yaparken onu tesadüfen bulan bir köpekti-'

"İki ay boyunca her gün yaptığımız bir yürüyüş.
Wolfie Njala'nın kokusunu biliyordu, Stella'ninkine benzediği
kesin...'

"Bebeğe isim mi verdiniz? Bill yorgunluktan bitkin görünüyordu.

"Ona bir isim vermek zorundaydım, değil mi? İşte, onu sardım ve
uyuyor. Onu kucağına almak ister misin?

"Hayır, Cecily, yapmam. Bill burun kemiğini sıkı
baş ve işaret parmağı arasında. "Üzgünüm ama onu burada tutamayız.

"Neden?

"Çünkü..." "Evet?

"O siyah. Böyle bir çocuğun evlat edinilmesi ne bizim dünyamızda ne de
dünyanın başka bir yerinde mümkün değil.

'Neden, Bay Forsythe, Maasai'nin büyük şampiyonu, gittiği her yerde
yanında bir tane bile taşıyor. Tüm bunların altında, siz de herkes kadar
önyargılısınız! Sana bir şey söyleyeyim: Bu bebek giderse, ben de
giderim! Çünkü o zavallı genç kıza bir söz verdim ve bebeğini
göndermeyeceğim, beni duyuyor musun?! Cecily kucağında Stella ile
ayağa kalktı, yatak odasına doğru yürüdü, sonra
kapıyı arkasından çarptı ve kilitledi.

Bebeği yanındaki yatağa yatıran Cecily gürültülü gözyaşlarına
boğuldu.

"Merak etme küçüğüm," diye hıçkırdı, "sana zarar gelmesine izin
vermeden ölürüm, yemin ederim.

Cecily kapının çalınmasıyla uyandı. Saate baktı ve gece yarısını
geçtiğini gördü. Bebek yanında kıpırdanıyor, parmak eklemine ağzına
tıkıyordu, bu onun acıktığını söyleme şekliydi.

"Cecily, lütfen içeri girebilir miyim?

Stella'nın zaten biberona ihtiyacı olduğundan, Cecily kucağında bebekle
isteksizce kapının kilidini açtı. Bill'e bakmadı bile.

Biberonu almak için onun yanından geçti. Biberonu ısıttıktan sonra mutfak sandalyesine oturup yavrusunu besledi.

"Bağışla beni Cecily," dedi adam mutfak kapısında belirlediğinde. "Hiç yanlış bir şey yapmadın.

"Hayır, yapmadım," diye tısladı Cecily. "Ve yaptığımı söyleyen herkes aşağılık bir insandır.

"Katılıyorum," dedi Bill, daha önce oturduğu sandalyeye tekrar oturarak.

"Ciddiyim. Eğer bir daha bu bebeğin yetimhaneye gitmesini önerirsen, eşyalarımı toplar ve onunla birlikte giderim. Anladınız mı?"

'Sizi yüksek sesle ve net bir şekilde duyuyorum. Ama gerçek şu ki, toplum henüz ırklar arası evlat edinme konusunda uyanmadı, her iki taraf için de,' dedi.

kararlılıkla ekledi. 'Belki bir gün bu böyle olmayacak ve öyle olması için dua ediyorum.

'Toplumun ne dediği umurumda değil ve senin de umurunda olduğunu sanmıyorum!

'Cecily, inan bana, eğer toplum kurallarını umursasaydım seninle hiç evlenmemiş olurdum ve kesinlikle bu konuşmayı yapıyor bile olmazdık. Bebeği senden alır ve onu Nairobi'ye götürürdüm. Bu yüzden lütfen bana biraz kredi verin. Yine *de* üçümüz toplum içinde yaşamak zorundayız,

Kuralları ne kadar esnetmeye çalışsak da. Ve beyaz bir çiftin siyah bir bebeği evlat edinmesi kelimenin tam anlamıyla duyulmamış bir şey.

"Ben-" Cecily konuşmak için ağzını açtı ama Bill onu durdurmak için elini kaldırdı.

Lütfen beni dinleyin. Belli ki duygusal olarak bebeğe bağlısınız. Kendi çocuğunuzu kaybettiğiniz düşünüldüğünde bu anlaşılabilir bir durum. Bu durumdan sadece birkaç saattir haberdarım, bu yüzden kabullenmekte zorlanıyorsam beni bağışlayın. Gerçek şu ki Cecily, bebeği alıp gitmiş olsan bile kaçabileceğin hiçbir yer yok.

Elbette var! Katherine ya da Kiki bile bizi kabul ederdi...'

'Eminim başlangıçta onlar da benimle aynı şeyi söyleyeceklerdir. Siyah bir çocuğa annelik yapamazsın. Dünyanın hiçbir yerinde kabul görmez. Ve lütfen gidip bir siyahla yaşayacağını söyleme.

Çünkü onlar da seni istemezler," dedi Bill, zayıf bir şaka girişiminde bulunarak. 'Cecily, ne dediğimi duyuyor musun? Ben gittiğimden beri yarattığın hayal dünyası asla gerçek olamaz. Bunu biliyor olmalısın, değil mi?

Cecily dudağını ısırды, kocasının söylediklerinin bir dereceye kadar doğru olduğunu biliyordu.

"Ama ondan vazgeçemem Bill. O bana bakmam için verildi. Ayrıca, bütün bunlar senin suçun. Eğer Njala'ya izin vermeseydin gelip burada bizim topraklarımızda kalsaydınız, şimdi bu durumda olmazdık.

'Bunun farkındayım Cecily ve şimdi evet dediğim güne pişmanım. Gel, onu tutmama izin ver,' dedi Bill, kollarını masanın üzerinden uzatarak.

"Gece onunla Nairobi'ye kaçmayacağına yemin eder misin?" "Söz veriyorum. İşte,' diye teşvik etti ve Cecily isteksizce Stella'yı kollarına aldı.

"Merhaba ufaklık," dedi ona bakarken. "Tıpkı annen gibisin - kesinlikle çok güzelsin.

Cecily, Bill'in parmağını uzatışını ve Stella'nın minik ellerinden birinin onu kavrayıp sıkıca tutuşunu izledi. Bu manzara Cecily'nin gözlerini yaşarttı.

Tanrım, Bayan Forsythe. Bana kesinlikle neşeli bir hayat yaşattınız. "Seninle evlendiğimden beri dans ediyorum. Ona zayıf bir gülümseme verdi. "Ve ben de eve dönerken, sen çok daha iyi görüldüğün için daha sakın sulara yelken açtığımızı düşünüyordum.

"İstersen boşa beni," diye omuz silkti Cecily savunmacı bir tavırla.

'Cecily, bu durumu düzeltmek için huysuz bir çocuk gibi değil, yetişkin bir kadın gibi davranmalısın. Sana sorabilir miyim, Stella'nın burada olduğunu bilen başka biri var mı? Örneğin Katherine?'

"Hiç kimse - bu yüzden geçen gün Katherine'i içeri almadım.

"Kesinlikle emin misin?

"Kesinlikle.

"En azından bu da bir şeydir. Bill bebeğe baktı. 'Hepimiz için en iyisinin ne olduğunu sakince düşünmeme izin verin...'

"Ama ben-

Bill parmağını dudaklarına götürdü. 'Bu gece başka yok, Cecily. Seni duydum. Şimdi hepimizin biraz uyumasının zamanı geldi. Ben çok yoruldum.

Bill ayağa kalktı ve Stella'yı geri verdi, sonra Cecily'yi alnından öptü. 'Mutlu Noeller, sevgili karım. Eve geldiğimde ne güzel bir hediye ile karşılaştım.

Cecily'nin Stella tarafından saat beşe kadar uyandırılmaması onu şaşırttı. Çılgınlıklarının Bill'i uyandıracağından korkarak onu kucağına aldı ve onu beslemek için mutfağa gitti.

"Mutlu Noeller sevgilim," dedi pencereden ufukta muhteşem bir gün doğumu görünmeye başladığında. 'Ve merak etme, ben Ne pahasına olursa olsun senin için savaşacağım.

Stella'nın karnı doymuş ve beşiğinde uyuyakalmışken, Cecily önlüğünü giydi ve yemeğe eşlik etmesi için taze ekmek hazırladı. Somon füme, ardından Bill'in eve getirdiği tavuğun içini doldurmak için kilerdeki iki günlük ekmeği kullandı. Hazırlıklar tamamlandıktan sonra en sevdiği zümrüt rengi elbisesini giydi, ardından gözlerinin altındaki koyu halkaları kapatmak için biraz pudra ekledi ve solgun yanaklarına biraz ruj sürdü. Sonra sebzeleri soymak için mutfağa döndü. Gelecek yıl, sebze bahçesi ve onları taze taze toplayabilirdi. . .

Kendini kontrol etti. Bu kadar neşeli olarak ne yapıyordu ki? Bill'in uyanıp Stella'nın gitmesi gerektiğini söyleme ihtimali vardı, bu da onun da bavullarını toplayacağı anlamına geliyordu.

"Günaydın," dedi Bill, sanki düşünceleri onu yanına çağırmış gibi. 'Parlak ve esintili görünüyorsun. Bir fincan çay rica edebilir miyim?

"Elbette. Cecily kaynaması için biraz su koydu. "Sen - ve o - nasıl uyudunuz?

'Çok iyi gerçekten, teşekkür ederim. Geceleri pek telaşlanmaz.'

'Ama belli ki tarla kuşu gibi uyanık, ha? Teşekkür ederim,' dedi Cecily ona çayını uzatırken. "Pekala o zaman, Bobby ve Katherine'in Öğle vakti, ben de sabah abdestimi alayım, ondan sonra salonda görüşürüz. Konuşmamız gerek Cecily.'

On beş dakika sonra Cecily salonda oturmuş, kalbi küt küt atıyordu ki Bill giyinmiş olarak döndü ve

karşısındaki koltuğa oturdu.

"Dün gecenin büyük bir bölümünü ne yapmam gerektiğini düşünerek geçirdiğimi söylemeliyim," diye başladı Bill. 'Nihayetinde en iyisinin ben olduğumun farkındayım.

içinde bulunduğumuz bu çıkmazdan sorumludur. Ne de olsa Njala'nın burada olmasını kabul etmiştim.

'Eğer burada olsaydı bebeğini doğuracağından eminim.

Buna izni vardı ama onun yoktu, bu yüzden ona yardım etmemi istedi ...'

'Sanırım hayatım, burada katı gerçeklerle yüzleşmek zorundayız. Kendinizi çocuğa karşı sorumlu hissetmenizi anlayabiliyorum, ancak gerçekte böyle bir suçluluk duymamanız gerektiğini bilmelisiniz. Ancak, ben

Aynı şekilde ona duygusal olarak bağlandığınızı kabul ediyor ve gitmesinde ısrar edersem onunla birlikte gideceğinizi söylüyorsunuz.

"Elbette gideceğim Bill, üzgünüm ama-

"Beni daha fazla zorlamasan, Cecily, ve sadece şunu dinlesen Ne söylemem gerekiyor? Dün gece sana senin ve dolayısıyla *benim* bebeğin ebeveynleri olmamızın savunulamaz olduğunu söyledim. Düşünmekten korkuyorum.

Stella'yı onlara sunduğunuzda anne ve babanızın ne diyeceğini. Yani gerçekçi olmak zorundasınız. Ya da, aslında, ben gerçekçi olmalıyım sizin için. Seni, beni ve tabii ki Stella'yı mutlu edeceğini umduğum bir çözüm buldum. Beni dinlemeye hazır mısın?

"Evet.

"Güzel. Nairobi'ye son gidişimde sana ev işlerinde yardımcı tutmamız gerektiğinden bahsettiğimi hatırlıyor musun?

"Evet.

'Benim önerim Nygasi aracılığıyla bir kadın bulmamız, bu kadına durum anlatılacak ve bizimle birlikte aşçı ve kahya olarak yaşaması sağlanacak. Ahırın bir kısmını zaten hizmetkârların odası olarak ayırmıştım ve orayı yaşanabilir hale getirmek hiç zaman almayacaktır. Kadın geldiğinde, herkese yeni bir hizmetçimiz olduğunu ve bize bebeğiyle, hatta yaşına bağlı olarak torunuyla birlikte geldiğini söyleyeceğiz. Böylece Stella burada, Cennet Çiftliği'nde bizimle kalabilir ve bizim korumamız altında büyüyebilir. Hizmetçilerin kendileriyle birlikte yaşayan bakmakla yükümlü oldukları kişiler olması alışılmadık bir durum değildir. Ayrıca

Stella'nın görünürde kendi kültürü içinde büyüyeceği anlamına geliyor. Lütfen bunun onun için de önemli olduğunu unutmayın.

"Stella'nın bir ahırda yaşamak zorunda kalacağını mı söylüyorsun?" Cecily dehşete kapıldı.

"Dürüst olmak gerekirse, Cecily, ayrıntılar konusunda endişeli değilim; bunlar daha sonra halledilebilir. Ben daha çok Njala'ya verdiği sözünü yerine getirdiğini, Hristiyanlık görevini yaptığını ve Stella'nın kalabileceğini bilmenin bir yolunu bulmakla ilgileniyorum.

"Ama Bill, onu ben büyütmek istiyorum... annesi olmak istiyorum. Cecily dudağını ısırdı.

"Ve tüm niyet ve amaçlar için, etrafta başka kimse olmadığında, tam olarak bu olabilirsin.

"Hizmetçi, evin beyaz hanımının siyah bebekle bu kadar çok vakit geçirmek istemesini garip bulmayacak mı?

"Hizmetçilere, işverenleri hakkında neyin tuhaf olup olmadığına karar vermeleri için para ödenmez. Biri ziyarete geldiğinde Stella hizmetçiye bırakıldığı sürece istediğinizi yapabilirsiniz.

Cecily sessizce ayaklarını inceledi.

Bill nazikçe, "Bunun mükemmel bir sonuç olmadığını anlıyorum," dedi, "ama düşünebildiğim tek sonuç bu. Benim bile sınırlarım var Cecily ve inan bana, geçen yıl kesinlikle sınırlarımı zorladım.

Ama seni Stella'dan ayırmanın, onu kendi çocuğumuz gibi yetiştirmemiz kadar savunulamaz olduğunu anlıyorum. Bu nedenle, senin ve onun iyiliği için, sen benim uzlaşmamı kabul etmeye hazır olduğun sürece, onun bizim çatımız altında bulunmasını kabul etmeye hazırım. Kabul ediyor musun?

Cecily hâlâ ayaklarına bakıyordu.

Bill bir iç çekti. 'Dün gece senden bir çocuk gibi davranmamı istemiştin.

Huysuz çocuk ve şimdi tekrar soruyorum. Daha fazlasını yapamam. Kabul ediyor musun?"

Cecily sonunda gözlerini Bill'inkilere dikti. "Kabul ediyorum.

"Güzel. Artık Noel Günü'nü kutlamaya başlayabiliriz. Bill ağacı işaret etti. "Altına bak.

Cecily kendine geldi ve ağaca doğru yürüdü. Altında küçük bir paket vardı.

"Özür dilerim, düzgünce paketleyecek zamanım olmadı. Umarım beğenirsin.

'Ah Bill, kendimi çok kötü hissediyorum, sana hediyem ailemin Amerika'dan gönderdiği paketin içindeydi ama henüz gelmedi...'

'Gerçekten, endişelenme canım. Hadi, aç onu.

Cecily koliyi sandalyeye geri getirdi ve ipi ve kahverengi kağıdı çözerek kadife bir kutu ortaya çıkardı. Cecily kapağı açınca, elmas kümesinin ortasında zarif bir kare zümrüt bulunan narin bir altın zincir gördü.

'Aman Tanrım, Bill! Bu çok güzel. Bunu almamalıydın. I . . . Bunu hak etmiyorum. Seni hak etmiyorum. . .'

Senin için giymemi ister misin? Yeşil elbisene çok yakışıyor. Taş yıllardır bendeydi - Güney Afrikalı bir adam ona bir iyilik yaptığımda bana vermişti ve çekmecede çürümek yerine, sana çok yakışacağını düşündüm. İşte oldu. Neden aynada bakmıyorsun?'

Cecily ayağa kalktı, gözlerinde yaşlar parlıyordu ve şöminenin üzerindeki aynadaki yansımasına bakmak için yürüdü.

"Kesinlikle mükemmel. Teşekkür ederim Bill, çok teşekkür ederim. Stella'nın kalmasına izin verdiğin için de teşekkür ederim.

"Gel buraya, seni aptal şey. Bill Cecily'yi kollarının arasına aldı. Cecily başını onun omzuna yaslar, "Evlendiğimizden beri çok zor günler geçirdik," dedi. 'Ve savaş ve ailemize yeni katılanlarla birlikte, neredeyse kesinlikle daha fazlası gelecek. Ama umarım Bu Noel en azından senin ve benim için yeni bir döneme işaret edebilir. Ona bakmak için çenesini yukarı kaldırdı. "Sen ne düşünüyorsun, yaşlı kız?

"Sanırım Sanırım bu çok hoşuma gider.

"Güzel. Sonra Bill eğildi ve evlendikleri günden beri ilk kez Cecily'nin dudaklarına uzandı. Öpülmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki, Cecily ne yapacağını neredeyse unutmuştu, ama bir Adam Cecily'nin dudaklarını kendi dudaklarıyla araladığında, vücudunu olağanüstü bir sıcaklık kapladı.

Çocuk odasından bir çığlık geldi ve Cecily isteksizce ondan ayrıldı.

"Yüce Tanrım! Bunu yapmak için ne kadar uzun zamandır bekliyordum biliyor musun?

ve şimdi yarıda kesiliyor!' Bill ona gülümsedi. "Haydi, yeni bebeğinin yanına git," diye arkasından seslendi Bill.

Cecily o Noel gününü asla unutamayacağını biliyordu. Nygasi'nin Stella'yı ormana ve gözden uzak bir yere götürmesinden hiç memnun olmamıştı, özellikle de Bill'le birlikte bebeği ve ona birkaç saat yetecek kadar biberonu teslim ettiklerinde Nygasi'nin yüzündeki şok ifadesini gördüğünde. Bill ona Nygasi'nin saçının teline bile zarar vermeyeceğini söyledi.

Cecily'yi evin içine geri götürürken Bill onu teselli etmişti: "Ona, başına bir felaket gelirse hem onu hem de Njala'yı yeni doğmuş bir bebeği terk ettikleri için yetkililere şikâyet edeceğimi söyledim. 'Yeni bebeğimiz doğmadan önce onu kimsenin görmemesi gerektiğini anlıyorsun, değil mi?

Hizmetçi geldi mi?'

Evet, öyle. Teşekkür ederim Bill, çok teşekkür ederim. Söz veriyorum rahatsız etmeyecek ve-'

'Bunun doğru olmadığını çok iyi biliyorsunuz, ama Duygu.' Bill ön kapıyı kapatırken başını salladı. "Seni mutlu etmek için yaptığım şeyler, hayatım. Tamam, ben gidip şampanyayı açayım, sen de mutfağa gitsen iyi olur. Katherine ve Bobby her an burada olabilir.

Gün trans halinde geçti, Cecily Bill'in onu daha önce öpmekle kalmayıp, aynı zamanda ona en güzel hediye vermeyi kabul ettiğine inanmakta güçlük çekiyordu: Stella kalabilirdi. Artık Stella'ya bakmıyordu.

Katherine'in büyüyen yumrularına gıpta ediyordu, çünkü onun da sevecek bir çocuğu vardı. Bunun geleneksel şekilde olamaması üzücüydü ama Cecily'nin geçtiğimiz korkunç yıl boyunca hayal etmeye cesaret ettiğinden çok daha fazlasıydı. Kolyesi Katherine tarafından çok beğenildi ve öğle yemeğini hazırlamasına yardım etmek için onu mutfağa kadar takip etti.

Katherine, "Kolaylıkla bir personel tutabilecekken tüm bunları kendi başına yapmaya hazır olman bir mucize, Cecily," dedi.

Geleneksel İngiliz rostosunun bir parçası olan patatesleri çevirirken yorum yaptı.

'Aslına bakarsanız, Bill ve ben artık yardım almanın zamanının geldiğine karar verdik. Mümkün olan en kısa sürede bir hizmetçi tutacağız.

'Aferin sana! Tek umudum, bu işten yeterince para Bobby'nin ordudan aldığı maaşlar ve bebek doğduğunda bana da yardımcı olması için çiftlikten aldığı paralar. Söylemeliyim ki Cecily, çok güzel görünüyorsun.

Bugün pırıl pırıl,' dedi Katherine arkadaşına bakarken. 'Sonunda bunalımdan çıktın ve seni ve Bill'i bu kadar iyi görmek harika.

Mutluyum. Keşke Bobby de benim için bu kadar hayalperest olsaydı, ama birbirimizi uzun zamandır tanıyoruz ve bazen beni hala öyle gördüğünü düşünüyorum

onu takip eden sinir bozucu küçük çocuk.'

"Katherine, tanıdığım en mutlu evliliklerden birine sahipsin.

'Doğum yaptıktan sonra vücudum için peşime düşeceğinden emin değilim. Dürüst olmak gerekirse Cecily, şimdiden neredeyse iki kat kilo almışım gibi hissediyorum! Doğum zamanı geldiğinde onun değerli düvelerinden biriyle aynı boyda olacağım!

Çok neşeli bir öğle yemeğinden sonra, Katherine eve gitme zamanının geldiğini söylemeden önce biraz kart oyunu oynadılar.

'Tamamen paramparça oldum ama en harika gündü. Çok teşekkür ederim. Gelecek yıl bu iyiliğinizi karşılıksız bırakmayacağız, söz veriyorum," dedi Bobby ile birlikte ev sahiplerine sarılarak veda ederken.

Pikap yol boyunca gözden kaybolurken Bill karısını omuzlarından sıkıca tutmak zorunda kaldı.

'Birkaç dakika bekle Cecily. Asla bilemezsin, Katherine bir şey unutmuş olabilir ve onu almak için geri gelebilir.

On dakika dolar dolmaz Cecily dışarı çıktı ve Nygasi'nin adını seslendi.

"Stella'yı hemen geri getirmek zorunda mısın? Bill arkasından seslendi. "Seni bir süre kendime saklamak isterdim.

Ama Cecily çoktan duyma mesafesinin dışına çıkmıştı.

O gecenin ilerleyen saatlerinde, Stella çocuk odasında uyurken, Nygasi Amca'yla geçirdiği günün yorgunluğunu atmış görünen Bill, ateşi sadece akşam serinlediği için değil, aynı zamanda 'daha Noelvari hissettim'.

Cecily onun karşısındaki sandalyeye kıvrılıp, "Bana çocukluğunuzdaki Noellerden bahsedin," dedi.

"Korkunç derecede İngilizdiler. Sabah ilk iş çoraplar, sonra karda yürüyerek kiliseye gitmek ... Her yıl kar yağmadığına eminim ama ben böyle hatırlıyorum. O yüzden buradan farklı ...' İçini çekti ve ona baktı. "Cecily, ben Belki de en başından beri yanlış bir adım attığımızı hissediyorum.

"Ne demek istiyorsun?

'Sanırım benimle evlenmeni sadece itibarını kurtarmak ve bana bir eş sağlamak için istediğimi düşündün. hiç sahip olmadığım evi işletmek. Başka bir deyişle, ikimiz için de uygun bir "anlaşma" oldu.

"Evet, söylediğin buydu Bill. Yanlış mı anladım?

"Tam olarak değil, hayır. Ben ... şey, kesinlikle sana çekildim Seninle tanıştığım an. Beni büyüledin çünkü buradaki diğer kadınlar gibi değildin - *gerçektin* ve ne giydiğin ya da doğru partilerde görüldüğün konusunda endişelenmiyordun. Belli ki zekiydın ve göze de hoş geliyordun," diye gülümsedi. "Sonra evlendik ve seni tanıdıkça sessiz azmini ve benden hiçbir şey talep etmediğini, sadece kim olduğumu kabul ettiğini gördüm. Senden çok hoşlanmaya başlamıştım. Açıkçası, evliliğe başlamamızın çok uygunsuz olduğunu düşündüm. Ama bilmeni isterim ki bu istemediğim bir şey değildi. Boynunda hafif bir kızarıklık belirdi. 'Ve sonra, tabii ki, en kötüsü oldu ve bana ihtiyacın olduğunda yanında olamadım. Cecily, doğuma bu kadar yakın bir zamanda seni burada yalnız bırakmam affedilemezdi, özellikle de Nerede olduğumu haber vermeden. Ve sonunda vardığımda Hastaneye gittiğimde seni sakinleşmiş ve hayatın pamuk ipliğine bağlı bulduğumda, sadece ne kadar bencil bir pislik olduğumu değil, aynı zamanda

Seni sevdiğimi. Cecily, o gün başucunda oturdum ve *ağladım*. Ve Jenny'den beri bunu yapmamıştım. nişanımızın bozulduğunu söyledi.'

Bill durakladı, yüzü ıstırapla kaplanmıştı. "O zamana kadar elbette çok geçti: çok hastaydın ve harap olmuştun ve seni zerre kadar önemsemediğime inanıyordun. Peki neden aksini düşündünüz? Ben olsam

seninle evlendim ve senden önce yaşadığım hayata devam ettim. geldi. Sonra savaş çıktı ve seni burada yalnız bırakmak istemesem de başka seçeneğim yoktu. Ayrıca, beni yanında istemediğini de anlamıştım. Beceriksizce de olsa sana değer verdiğimi göstermek için elimden geleni yaptım ama sen bunu görmedin, değil mi?

"Hayır Bill, beni sevdiğini hiç sanmıyordum.

"Kesinlikle bir çıkmazdaydık ve dürüst olmak gerekirse, bunun değişebileceğini hiç sanmıyordum. Sonra, Njala buraya geldiğinde, etrafındaki gri bulutlar dağılır gibi oldu. Seni ara sıra gülümserken görüyordum ve Joss, Diana ve Jock'u ağırladığımız gece son derece güzel görünüyordun. Birlikte dans ettiğimizde, aramızdaki ilişkiye gerçekten inanmaya başladım.

bir geleceğimiz olabilir. Sence var mı, Cecily?

"I . . . Sanırım ikimiz de farklı şekillerde kendimizi dünyadan soyutladık.

"Katılıyorum. Koptuk. Ve daha da önemlisi, birbirimizden. Ve daha da önemlisi

yakıcı soru, tabii ki, sen . . . bana karşı bir şeyler hissediyor *musun*?

"Buna cesaret edebildiğimden emin değilim, Bill. Cecily başını iki yana salladı.

kafa karışıklığı. 'Senin gibi ben de kendime güvenmeyi öğrendim. I . . . Sadece tekrar incinmek istemiyorum. Tüm olanlardan sonra, bu beni yıkar.

'Anlıyorum, tabii ki anlıyorum. Belki de en başa dönüp yeniden başlayabiliriz? Bill'in gözleri cam gibiydi ve ağlamak üzereydi.

"Senin için daha iyi bir adam olmaya çalışmak istiyorum.

"Ve Stella için.

"Ve Stella için," diye başını salladı. "Eee? Elini ona doğru uzattı. "Bir deneyebilir miyiz?

Kısa bir duraksamadan sonra Cecily elini tuttu. "Kesinlikle deneyebiliriz.

"Buraya gel. Bill ayağa kalktı ve Cecily'yi kendine doğru çekti. Sonra onu kollarının arasına aldı ve öptü.

Cecily ertesi sabah büyük bir feryatla uyandı. Gözlerini zorla açtı ve Bill'in tepesinde durduğunu gördü, Stella kollarındaydı.

'Sanırım hasta olabilir. Onu biberonla beslemeye çalıştım, ama sürekli tükürdü. Ne yapmalıyım?

Cecily doğruldu ve çıplak olduğunu fark etti.

"Onu bana ver," dedi, kollarını uzattı ve ciyaklayan bebeği aldı. 'Vay be, leş gibi kokuyor. Biberonunu almadığını mı söylüyorsun?

"Hayır, buzdolabından çıkardım ama kabul etmedi.

"Önce ısıttın mı?

"Hayır... oh, sanırım bu yüzden kabul etmedi. "Bomozumu uzatır mısın?

Bill onu kapının arkasındaki kancadan aldı. Cecily Stella'yı yatağa yatırdı ve bornozu giymek için dik oturdu, kocasının önünde soyunmuş olmak kendini çok tuhaf hissettiriyordu. Bill eğildi ve kürek kemiklerinden birini öptü, sonra boynunun arkasına sokuldu.

"Dün gece harikaydı, sevgilim.

"Evet, ama bağırmayı kesmesi için bebeği beslemem gerekecek," diye gülümseyerek bornozunu bağladı ve bebeği kucağına aldı.

Bill onu mutfığa kadar takip etti ve biberonu alıp ısıtmak için bir tencereye koymasını izledi.

Bebek memnuniyetle içmeye başladığında, Bill onun karşısına oturdu. Üzerinde sadece bir şort vardı ve geniş göğsünün görüntüsü Cecily'nin alt bölgelerinin karıncalanmasına neden oldu.

"Bu sabah son derece muhteşem görünüyorsun.

Cecily gözlerini devirerek, "Öyle olmadığımдан kesinlikle eminim," dedi. "Daha saçımı bile taramadım.

"Ve benim kitabımda bir daha asla buna ihtiyacın olmayacak. Çıplak omuzlarına dökülmesini seviyorum ...'

"Bill! Cecily kıkırdadı.

'Her neyse, Bayan Forsythe, sizi en kısa zamanda tekrar baştan çıkarmak niyetindeyim ama yarışlara gitmek için benimle Nairobi'ye gelmek isteyip istemediğinizi sormak istiyorum. Sanırım senin ve benim

Muthaiga Kulübü'nde yüzümüzü göstereceğiz. Herkes orada olacak ve sen yanımdayken bundan gerçekten keyif alabilirim.

"Ah, ama Stella ile ne yapacağız?

"Nygasi ve ben uygun birini bulmuş olabileceğimizi düşünüyoruz.

"Bu kadar çabuk mu?"

"Evet. Eminim Gilgil yolunda taze süt satan kadınla tanışmışsındır.

"Gördüm, evet.

"Nygasi de aynı durumla karşılaştığında ona yardım etmişti.

Njala gibi. Kuzeni ve bizim gibi insanlara satmak üzere sağabileceği birkaç büyükbaş hayvan sağlayarak ona yardım edip

edemeyeceğimi sordu. şu anda on yaşlarında olan oğlu doğdu ve o zamandan beri onunla birlikte yol kenarındaki kulübede kalıyor ve geçimini sağlıyor. Nygasi onun dürüst bir kadın olduğuna kefil.

Kadın, sütünü satın alan beyaz sakinlerle sohbet ettiği için sınırlı İngilizce konuşabilme avantajına da sahip.

Cecily kadını gözünde canlandırmaya çalıştı. "Kaç yaşında?"

"Emin değilim, muhtemelen yirmili yaşlarının başında. Ve tabii ki kendi çocuğunu büyüttü, yani bir bebeğe nasıl bakılacağını biliyor.

"Oğlu da gelip onunla birlikte burada mı yaşayacak?"

Evet, gelir. Bahçede size yardım edebilir. Nygasi'nin Onunla zaten konuştum ve Stella'yla olan durumu anlıyor. "Kimseye söylemeyecek, değil mi?"

"Tanrım, hayır. ocuğu kurtardığın için zaten senin bir aziz olduğunu düşünüyor. Ve ylesin de canım. Sana başka bir şey hissettirmiş olabileceğim için utanıyorum ve dehşete düşüyorum.

"Tamam, Stella'yı temizleyeyim, kendimi de giydireyim, sonra onu görürüz," diye kabul etti Cecily.

Bir saat sonra Bill'le birlikte salonda oturuyordu. Nygasi, Cecily'nin tanıdığı, acı verecek kadar zayıf geç bir kadınla, on yaşındaki bir ocuk için yetersiz beslendiği belli olan bir oğlanı içeri almıştı. Anne ve oğul salonda durmuş, etraflarına bakıyorlardı.

merak içinde.

"Lütfen" - Cecily kanepeyi işaret etti - "oturun.

İkisi de bu düşünce karşısında dehşete düşmüş görünüyordu ama Nygasi şöyle dedi

Onlara bir şey söyledi ve onlar da isteksizce kenarına tnediler. 'Bu

Lankenua ve oğlu Kwinet,' dedi Bill. 'Bu Cecily, benim

Karıcığım,' dedi Maa'da kanepedeki ifte.

'Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum. *Takwena*, Lankenua,' diye ekledi Cecily.

"Pekala, belki de en iyisi Nygasi ve benim Lankenua'ya sorularınızı tercüme etmemizdir," diye önerdi Bill.

"I . . . Ne soracağımı bilmiyorum.

Cecily karşısındaki genç kadını ölçüp biçiyordu. Gözlerinde en ufak bir şeyde kaçacak kadar korkmuş bir geyiğin bakışı vardı. Gürültü. Pek de güzel sayılmazdı, saçları kafa derisine yakın kesilmişti, burnu yüzüne göre oldukça büyüktü ve dişleri sararmış ve düzensizdi. Oğlu çok daha yakışıklıydı. Maasai atalarının duruşu.

"Lankenua bu işin ne gerektirdiğini biliyor ve bu işi kabul etmekten mutlu - çok mutlu," diye tekrarlardı Bill. Belki de yapılacak en basit şey Stella'yı getirmek ve onunla nasıl etkileşime girdiğini görmek.

"Tamam," dedi Cecily, ayağa kalkarak. Birkaç saniye sonra bebekle birlikte geri döndü ve onu Stella'yı görünce gözleri parlayan Lankenua'ya verdi. Nefesinin altından bir şeyler mırıldandı ve gülümsedi, sonra kucağında sakince yatan Stella'ya mırıldandı.

"Ne söylüyor? Cecily Nygasi'ye sordu. "Bebek çok güzel, tıpkı bir prenses gibi.

"Tabii ki Maasai dünyasında öyle," diye ekledi Bill. 'Lankenua anne bilge kadın,' diye ekledi Nygasi. "Çok akıllı.

Stella ağlamaya başlayınca Cecily ona bir biberon getirmeye gitti. "Bırak Lankenua onu beslesin, canım," dedi Bill.

Cecily öyle yaptı ve bebek Lankenua'nın biberonunu hiç telaşlanmadan kabul etti.

"Yemek yapmayı biliyor mu? Cecily sordu. Nygasi usulüne uygun olarak Maa dilinde tercüme etti.

"Beyaz insan yemeği değil diyor ama çabuk öğreniyor.

Cecily, genç çocuk Kwinet'in Stella'nın üzerine eğilişini izledi, bebeğe gülümserken yüz hatları yumuşuyordu.

"Ve çamaşır da yıkanacak. Ve çocuk bahçede çalışacak," dedi Cecily.

'Çocuk ineğe bakacak. O güçlüdür,' diye açıkladı Nygasi.

Lankenua Nygasi'ye bir şeyler söyledi, o da başıyla onayladı.

"Ne dedi?

"Sana iyi kadın diyorum. Lankenua Cecily'ye gülümserken kelimeleri yavaşça söyledi. "Seninle çalışmayı seviyorum.

Bill Cecily'ye Ő phey le baktı. "Eee?

Cecily h  l  Lankenua'ya bakıyordu. "Tamam," diye nefes aldı. "Ben de benim için çalıŐmanı seviyorum.

O akşam erken saatlerde Lankenua, oğlu ve iki s ska inekleri ah r n bir ucuna yerleŐtirildi.

Bill, "Biliyor musun, bence burayı d n Ő t rmeye hiç gerek yok," diye yorum yaptı. 'Zaten orada sadece yağmurlar sırasında uyuyacaklar. Yeni evlerinde Larry kadar mutlu görünüyorlar.

'En azından bazı sıhhi tesisleri olmalı, Bill. Bir tuvalet ve bir musluk. Onlara g venebileceğimizden emin misin?

"Kesinlikle, ayrıca Nygasi biz Nairobi'deyken işleri denetlemek için burada olacak.

'Oh Bill, yarın gidemem. Stella'ya düzgün bir Şekilde bakacağından kendi gözlerimle emin olmak istiyorum.

"  g d lerim kad n n zor zamanlar ge irm Ő, güvenilir bir ruha sahip olduğu yönünde. Stella'y   ocuk odasında Lankenua Şimdi ve erken bir gece geçir.' Ona gülümsedi. "Sonra sabah nasıl olduğuna bakars n.

"Tamam. Cecily ipucunu aldı ve utangaç bir Şekilde başını salladı. Bill'in kolu Cecily'nin omuzlarında, ikisi birlikte eve doğru yürüdüler.

Böylece Cecily için yeni bir dönem başladı. Lankenua'nın Stella'ya çoktan aşık olduğunu gören Stella, Bill'e Nairobi'deki yarışlarda eşlik etti.

Kıyafetlerinin modasının iki yıl geçmiş olması ve

Saçlarının son moda kesilmemiş olmasının hiçbir önemi yoktu çünkü Bill ona her halükarda güzel göründüğünü söylüyordu. Ve Muthaiga Club'daki hücre benzeri odasında uzun, sıcak sevişme gecelerinden sonra, kendini Joss'la ilişkisi artık sona ermiş olan Diana kadar muhteşem hissediyordu.

ortak bilgi. Cecily ve Bill bir akşam yemekte onlara katıldılar ve Jock onun yanına oturdu - Bill'in deyimiyle yuvadaki boynuzlu

- yavaş yavaş sarhoş oluyordu. Kulüpteki hiç kimse olanlara kılını bile kıpırdatmıyordu.

Bill omuz silkerek, "Hepsi Joss'a ve onun yöntemlerine alışkın, hayatım," dedi. (Cecily onun kendisine 'sevgilim' demesine bayılırdı.)

Yılbaşı gecesi için kalmaya ikna edildi ve kulüpte düzenlenen büyük partide vaftiz annesiyle buluştu.

'Neden, tatlım! Kesinlikle ıslık ıslık görünüyorsun! Kiki onu bir parfüm ve sigara dumanı bulutuyla sardı. "Ama gardırobunu yenilemen gerekiyor," diye kulağına fısıldadı. 'Sana Paris podyumlarından kopyalanmış en muhteşem kıyafetleri satan küçük bir yerin adresini vereceğim. Ve Fitzpaul ve Yugoslavya Prensesi Olga ile tanışmalısın - bu berbat savaş devam ederken benimle kalıyorlar. Bir hafta sonu gel ve bir ev partisi verelim!

Cecily, Kiki'nin muhtemelen daveti tamamen unutacağını bildiği için kabul etti. Dışarıdan görünen *yaşam sevincine* ve mükemmel makyajına rağmen, vaftiz annesinin güzel gözlerinin altında koyu halkalar vardı ve

Sigarasının ağızlığını dudaklarına götürürken eli titriyordu.

"Eve gitmek zorunda mısınız? Yatakta çıtır çıtır uzanmış, sabahın erken saatlerine kadar devam eden partiyi dinlerken Bill Cecily'ye sordu

1941.

"Yapmam gerektiğini biliyorsun, Bill. Stella'yı günlerdir görmedim. Kim olduğumu unutabilir.

"Bebeklerin karnı doyduğu ve peçeteleri değiştirildiği sürece, hizmeti kimin verdiği umurlarında olmaz," diye yorumladı. "Ya da en azından benim eski dadım böyle söylerdi.

'Eminim dadın bir bakıma haklıydı, ama Stella'nın beni özleyeceğine inanıyorum. Ayrıca, sen işe döneceksin ve ben bütün gün burada ne yapacağım?

"Doğru. Peki," dedi, onu alnından öperek, 'sen bebeğinin ve lahanalarının yanına dön, ben de en kısa zamanda sana katılacağım.

Cecily ertesi sabah, Katherine'in pikabının bagajı Cecily'nin Kiki'nin Nairobi'de tavsiye ettiği butikten aldığı hazır giysilerle doluyken yola çıktı.

"Eğlenceli değil miydi? Nairobi'den yola çıktıklarında Katherine esnedi, midesi direksiyona yapışmıştı.

"Benim sürmemi ister misin, Katherine?

"Tanrım, hayır ve çoğu da bebek değil, sadece yağ," dedi. 'Eve döndüğüme sevineceğimi söylemeliyim; tüm o parti beni oldukça yıprattı. Bill de eğleniyor gibiydi - o her zaman

Bu tür olaylar hakkında böyle çamura saplanmak. Belli ki siz ikiniz Şu anda çok iyi anlaşıyoruz. Kocanız kaymağı yiyen kedi gibi görünüyor. Senin onun hayatına girmen başına gelen en iyi şeydi.

Cecily gülümseyerek, "Ben de onun benim hayatıma girmesi konusunda aynı şeyi hissediyorum," dedi. "O yokken onu özleyeceğim.

"Bunu söylediğini ilk kez duyuyorum ve ikiniz için de daha mutlu olamazdım.

Gerçekten de, Katherine onu ve satın aldıklarını Cennet Çiftliği'ne bıraktıktan ve Lankenua, Kwinet ve Stella ile tanıştırdıktan sonra - ki bu sonuncusuna sonsuz bir hayranlık duymuştu -

Cecily kucağında bebeğiyle Katherine'e el salladı ve onun da daha mutlu olamayacağını düşündü.

Sonraki birkaç hafta boyunca Bill mümkün olduğunca sık eve gelmeye çalıştı, bazen gece geç saatlerde geliyor ve şafak sökerken tekrar gidiyordu.

Bu gecelerde Cecily, Lankenua ve Stella'yı boş odalardan birine yerleştirdi - Stella'nın ahırda uyumasını kesinlikle reddediyordu - böylece kendisi ve Bill rahatsız edilmeyecekti.

Kendisiyle aynı yaşlarda olduğunu anladığı Lankenua'yı tanıdıkça ona daha çok güvenmeye ve ondan hoşlanmaya başladı. Hızlı öğrenen biriydi ve bir aydan kısa bir süre sonra

zaten iyi bir kızarmış tavuk yemeği ve köri sunabiliyordu

(her ne kadar Cecily'nin değerli tavuklarından birini buzdolabından almak yerine yanlışlıkla boğmuş olsa da). Cecily ona farklı bitki ve sebze çeşitlerine nasıl bakacağını öğrettikçe Kwinet de bahçede çok faydalı olduğunu kanıtlıyordu. Cecily'nin

Onu sadece bir kez azarlama ihtiyacı duymuştu, o da verandaya çıkıp ön bahçenin ortasında otlayan iki cılız ineği gördüğünde. Genel olarak tatlı bir çocuktur ve düzenli olarak

Artık her gün aldığı besin, içi boşalan bedenini dolduruyordu.

yanakları. Lankenua ayrıca Stella'ya karşı sonsuz bir nezaket gösteriyordu ve bu da Cecily'ye Bill'in eve gelemediği zamanlarda Nairobi'ye gitme konusunda güven veriyordu.

Ocak ayının son haftasında, Lankenua Cecily'yi yatak odasının kapısını çalarak uyandırdı.

"Gelin, Bayan Cecily. Lankenua kulağına tuttuğu telefon ahizesini taklit etti. Cecily bornozunu giydi ve telefona cevap vermek için koridor boyunca ilerledi.

'Alo, hayatım, ben Bill,' diye kocasının sesi tizleşti. 'Bu gece eve geç döneceğim konusunda seni uyarmak istedim.

Korkunç bir şey oldu.' "Ne oldu?

"Joss, Diana ve Jock'un Karen'daki evlerinin yakınlarında bir trafik kazası geçirmiş. Görünüşe göre boynunu kırmış. Aman Tanrım, Cecily . . . Joss öldü!"

"Olamaz! Cecily dudağını ısırды. Arkadaşının kadınlarla yaptığı korkunç maskaralıklara rağmen Bill'in Joss'a hayran olduğunu biliyordu. "Yapabileceğim bir şey var mı?"

'Hayır. Açıkçası onlar her şeyi çözene kadar onun görevlerini benim devralmam gerekecek. Şimdi morga gidiyorum.

... yaşlı adamı görmeye ve veda etmeye geldim," diye ekledi Bill, sesi kırılarak.

'Ah sevgilim, çok üzgünüm. Belki de sana gelsem daha iyi olur?'

'Ne olursa olsun, cenazesini çabucak ayarlayacaklardır. Buraya gelmek zorundalar, görüyorsun. Gelmek istediğinden eminsen, daha sonra kulüpte görüşürüz. Yolda kendine iyi bak, Cecily.'

Ahizeyi yerine bıraktı ve mutfığa gidip kendine sert bir fincan kahve yaptı. Kahvesini yudumlarken gözlerini Pencereden bir başka muhteşem sabaha baktı; Joss'un -o kadar hayat ve canlılık doluydu ki- göremeyeceği bir sabaha. Babasının onu nasıl sık sık kullandığı oldukça arkaik bir deyiş vardı; "kılıçla yaşayan kılıçla ölür" gibi bir şey. Cecily ilk kez gerçekten ne anlama geldiğini anlamıştı. Joss nefes almak için bile duraklamadan kendi hayatını didik didik etmişti. Ve şimdi gitmişti.

Lankenua kucağında Stella ile mutfakta belirdi. "İyi misiniz, Bayan Cecily?

"Nairobi'ye gitmem gerekiyor," dedi Cecily. "Stella'ya iyi bak, tamam mı?" "Tamam.

Cecily sahip olduğu tek siyah elbiseyi ve şapkayı topladı ve öğleden biraz sonra Bill'in yedek pikabıyla Nairobi'ye doğru yola çıktı. Her ne kadar İlk başlarda tek başına araba kullanmak onu tedirgin etse de, kendi gücüyle dolaşmanın özgürlüğünün tadını çıkarmayı öğrenmişti.

Muthaiga Kulübü'ndeki atmosfer en hafif tabirle sessizdi. Küçük pencereden erkeklerin bir araya toplanmış olduğunu gördü. Beyefendiler Bari'nda viski içiyor ve alçak sesle konuşuyorlardı. Birkaç kadın terasta oturmuş, şampanya kadehlerini Joss'un şerefine kaldırıyorlardı. Cecily odasına gitti.

Tozlu yoldan sonra üstünü değiştirdi ama çok geçmeden arkasından kapının açıldığını duydu.

"Merhaba sevgilim, bana geldiğini söylediler. Bill gri ve yorgun görünüyordu, sanki onu son gördüğünden bu yana on yıl yaşlanmış gibiydi. Cecily ona doğru yürüdü.

"Çok ama çok üzgünüm. Senin için ne ifade ettiğini biliyorum.

'Hatalarına rağmen hayat burada bir daha asla eskisi gibi olmayacak. Ama daha da kötüsü var Cecily. Onu morgda görmeye gittim ve Başkomiser Poppy ile konuştum. Bu halka *açıklanamaz*.

"Hükümet Konağı yarın açıklayana kadar bilgi sahibi olamayız ama görünüşe göre yaşlı çocuk öldürülmüş.

Öldürüldü mü? Aman Tanrım, Bill. Ne oldu?'

"Kafasından vurulmuş. Görünüşe göre kurşun kulağından düz bir çizgide ilerlemiş ve beyinde son bulmuş. Hiç şansı yokmuş.

"Ama Joss'u kim öldürmek ister ki? Onu herkes severdi! Değil mi?

Cecily cevap için kocasının yüzüne baktı, sonra tekrar düşündü.

"Oh," diye fısıldadı.

'Evet, korkarım herkes böyle düşünüyor, özellikle de Jock ve Diana'nın evinin çok yakınında oldu. Görünüşe göre Joss Diana'yı oraya bırakmış ve ... Tanrı bilir tam olarak ne oldu? oldu, ama Jock Broughton için iyi görünmüyor.'

"Açıkçası Bill, Joss'a ne kadar düşkün olduğunu bilsem de, onu vurmuş *olsaydı* Jock'u pek de suçlamazdım.

"Biliyorum sevgilim, biliyorum. Bill içini çekti ve yatağa oturdu.

"Açıkçası bunların hepsi çok gizli - cenaze töreni yarın yapılacak ve ondan sonra polis Jock'u sorgulayacak.

"Sence o mu yaptı?

"Dediğiniz gibi, kesinlikle bir nedeni vardı. Her neyse, şimdilik söz annede. Sadece sana söylemek istedim. Şimdi Savaş Ofisine dönüp gemiyi orada idare etmeye çalışmalıyım. Sen iyi olacak mısın?

Cecily başını sallayarak, "Elbette iyi olacağım," dedi.

"Akşam yemeği için zamanında döneceğim. Bill hüzünlü bir el sallayışla odadan çıktı.

Erroll'un ²². Kontu Josslyn Victor Hay'in cenaze töreni ertesi gün Nairobi'nin hemen dışındaki Kiambu'daki St Paul Kilisesi'nde yapıldı. Cecily, Bill ile birlikte ön sırada otururken arkasına baktı ve şunları gördü

herkes oradaydı ama Diana'yı görememişti. Dün gece Bill ona Joss'un ölümünden sadece birkaç saat önce Jock, Diana'nın Joss'la evlenebilmesi için ondan boşanmayı kabul etmişti. Muthaiga Club'da diğer müşterilerin gözü önünde mutluluklarına kadeh kaldırmıştı.

"Lütfen Joss'un öldürüldüğünü sadece polis yetkililerinin bildiğini unutmayın; diğer herkes hala bunun trajik bir araba kazası olduğuna inanıyor," diye onu uyarmıştı cenazeye gitmeden önce.

Ancak daha sonra Muthaiga Club'da düzenlenen cenaze töreninde mırıldanmaların çoktan başlamış olduğu belliydi. Hem Alice hem de Idina

Yıkılmıştı ve Diana için çok az güzel söz vardı. Jock yarı kesik ve sıkıntılı bir şekilde ortaya çıktı ve Bill'e tısladığı gibi 'kendini aptal yerine koymadan' önce arkadaşı June Carberry tarafından çıkarıldı.

Bill o gün Cecily'nin arabaya binmesine yardım ederken, "Bir devrin sonu gibi geliyor," dedi. 'Mutlu Vadi Joss'tu ve ben bile Bazı tuhaflıklarını içler acısı buldum, dünya onsuz daha kötü bir yer olacak. Lütfen eve dönerken dikkatli olun ve vardığınızda bana telefon edin, olur mu?

Arayacağım.

Arabayla uzaklaşırken Cecily hararetle Bill'in en yakın arkadaşının ölümünün kendi yeni ve harika ilişkilerine gölge düşürmemesini umuyordu.

Jock Broughton üç hafta sonra Joss Erroll'u öldürmek suçundan tutuklandı. Skandal tüm dünyada manşetlere taşınmış, Dorothea bile son durumu öğrenmek için onu aramıştı.

"Yani bu Joss'u şahsen tanıyor muydun? Dorothea nefes nefese konuştu.

'Evet, Bill'in yakın arkadaşıydı. O, Diana ve Jock Aralık ayında bir hafta sonu bizde kalmaya gelmişlerdi.

"Aman Tanrım!" Şaşkın bir sessizlik oldu. "Yani Diana'yla gerçekten tanıştınız mı? Gazetelerde görüldüğü kadar güzel mi?

"Çok çekici, evet.

Sence Sör Jock onu vurdu mu?

"Anne, bilmiyorum ama Joss ve Diana onun önünde ilişkilerini gizlemek için hiçbir şey yapmadılar.

"Onları çatınız altında tuttuğunuza inanamıyorum...

Cecily gülümsemek zorunda kaldı, çünkü durum ne kadar korkunç olursa olsun annesinin sesi yıldızlara vurulmuş gibi geliyordu.

"Gazetelerin yazdığı gibi birbirlerine aşık mıydılar? Dorothea sordu.

"Ah, evet. *Ya da şehvet içinde*, diye düşündü Cecily. "Her neyse, gitmem gerek," dedi.

dedi, Stella'nın şişe zamanı geldiğine dair yakınmalarını duyunca.

"Herkese sevgiler.

"Bekle, arka planda duyabildiğim bir bebek mi?

"Evet, bu Stella, hizmetçimin kızı. Çok tatlı, anne.'

'Eğer bu savaş biterse, seni görmek için hemen o gemiye bineceğim, tatlım. Kenya çok ilginç bir yere benziyor.

"Oh, kesinlikle ilginç," dedi Cecily. "Güle güle, anne.

Uzun zamandır sohbetlere hakim olan savaş haberleri, ilginç dedikodular uğruna geçici olarak bir kenara bırakılmıştı cinayet soruşturmasını çevreliyordu. Cecily her ne kadar Stella ile mutlu bir şekilde meşgul olsa da, kalbi kocası için acıyordu.

Tüm zamanını Nairobi'de geçiriyor, sadece Joss'un eski işini üstlenmeye yardım etmekle kalmıyor, aynı zamanda arkadaşının kişisel işlerini de hallediyordu.

Katherine Paradise Çiftliği'ne düzenli olarak telefon ediyordu. Zamanının çoğunu Wanjohi Çiftliği'nde Alice ile geçiriyor, Alice'in Joss için duyduğu üzüntüyü hafifletmek için elinden geleni yapıyordu.

"Onun için endişeleniyorum," diye Cecily'ye sırrını açmıştı Katherine. 'Babası da kısa süre önce öldü ve Joss'un ölümüyle tamamen yıkıldı. cinayet . . . "O iyi değil Cecily, ne yapacağımı bilmiyorum.

Jock Broughton'ın duruşması nihayet Mayıs sonunda Nairobi Merkez Mahkemesi'nde başladı.

İlk günün sonunda aradığında Bill, "Dürüst olmak gerekirse, sanki bir gösteri izlemeye gelmiş bir seyirci gibiyiz, sevgilim," diye iç geçirdi. 'Tüm Happy Valley burada, tabii ki en iyi kıyafetlerini giymişler ve

Dünyanın dört bir yanından gelen muhabirler de. En azından Diana zavallı kocasına yetenekli bir avukat tutarak üzerine düşeni yaptı.

Aklınızda bulunsun, o

Bu sabah mahkemeye siyahlar giymiş ve dolu oynamaya hazır bir şekilde geldi. Kimse hakkında kötü konuşmak istemem ama sanki ilgiden hoşlanıyor gibi.

Cecily, bu ne *sürpriz*, diye düşündü.

"İstersen kasabaya gel, ama bu oldukça korkunç bir gösteri, özellikle de savaş hala devam ederken.

"Sanırım burada kalacağım," dedi Cecily, en önemli etkinliklerden birini kaçırdığı için annesinin ne kadar hayal kırıklığına uğrayacağını biliyordu. modern zamanların sansasyonel cinayet davaları. Stella'yı izlemekle çok daha ilgiliydi - şimdi neredeyse altı aylık - o

büyüdü. Cılız bebek, her hareketinden Cecily'nin keyif aldığı tombul ve sevimli küçük bir şeye dönüşmüştü. Stella artık tamamen uyanıktı ve Cecily onu bahçede bir ateş ağacının gölgesindeki battaniyenin üzerine yatırıp, tıpkı annesininkine benzeyen kocaman gözleriyle tepedeki bulutları ve kuşları izliyordu

Üstündeki dallardan mutlulukla şarkı söylüyordu. Wolfie ona bayılırdı ve geceleri çocuk odasının kapısının önünde yatardı.

"Stella'ya bakmak için çok fazla zaman harcıyor gibisin, Stella verandada Cecily'nin dizine otururken, Katherine -her an doğum yapabiliirdi ve ziyareti giderek seyrekleşiyordu- yorum yaptı.

'Lankenua evle o kadar meşgul ki, birinin ona bakması gerekiyor. Ayrıca kucakta taşınamayacak kadar da ağır," diye cevap verdi Cecily çabucak.

Katherine ona baktı. "Stella kulağa pek de Maasai ismi gibi gelmiyor, değil mi?

'Aslında adı Njala, yani yıldız; ne kadar güzel, değil mi?

Stella bunun Latince karşılığı," diye kolayca yalan söyledi Cecily.

'Sadece ona çok düşkün olmamaya dikkat et ve sonunda sürekli onunla ilgileniyorsun. Aksi takdirde, bir işi başka bir işle değiştirmiş olursunuz, değil mi?

'Oh, hiç sorun değil. Ne de olsa yerleri fırçalamaktan daha iyi,' diye gülümsedi Cecily.

Bill iki ay sonra karısına telefonda, 'Jüri nihayet kararını açıklamak üzere gitti,' dedi. 'Dürüst olmak gerekirse, öyle ya da böyle pek umursamadığım bir noktadayım. Her şey bir sirke dönüştü ve bittiğinde çok rahatlayacağım.

"Sence ne ile geri dönecekler?" diye sordu Cecily.

Stella'nın ağzına kaşıkla elma püresi attı ve aynı anda alıcıyı tuttu.

"Aleyhindeki deliller oldukça ağırdı ancak avukatı Morris muhteşem bir kapanış konuşması yaptı. Her şeye değdi.

Diana'nın harcadığı her kuruş. Her neyse, karar açıklanır açıklanmaz seni arayacağım. Belki o zaman sevgili Joss sonunda huzur içinde yatabilir.

Cecily ahizeyi yerine koyarken kendi kendine, "Umarım öyle olur," diye mırıldandı. "Ve Bill de huzur bulmaya başlayabilir.

"Beraat etti! Bill o gece saat onda tekrar aradı. "Artık asılmayacak.

'Vay canına! Çoğu insanın onun suçlu bulunmasını beklediğini sanıyordum.

"Yaptılar ama... dürüst olmak gerekirse, tüm kanıtları dinledikten sonra ben de o kadar emin değilim. Bittiğine sevindim ve sevgilim, çok üzgünüm ama korkarım bu hafta sonu evde olamayacağım.

Mombasa'daki toplama kampı.'

"Tanrım, orada tehlikede olmayacaksın, değil mi?

'Hayır, hiç de değil. Sadece savaş esirlerinin ne durumda olduğunu kontrol etmem gerekiyor.

iyi tedavi edildi. En kısa zamanda sizinle temasa geçeceğim. Başını dik tut, bu daha fazla devam edemez.

Cecily telefonu kapattıktan sonra verandaya çıktı. Üzerindeki gökyüzü açık olmasına rağmen, Temmuz ayı için alışılmadık derecede nemli bir akşamdı ve hava bahçedeki çiçeklerden gelen kokularla ağırlaşmıştı. Cecily

Joss ve Diana'nın tam burada birlikte dans ettikleri o geceyi düşünmeden edemedi. . .

İçeri dönerek, yarın annesini arayıp haberi vermeye karar verdi. Jock'un suçlu olduğuna tüm kalbiyle inanmasına rağmen, boynuna bir ilimik geçirilmediği için mutluydu.

Cecily yatağına girerken, hararetle savaşın bir an önce sona ermesini diledi; son birkaç aydır Bill'i neredeyse hiç görmemişti. Eğer Stella olmasaydı, delirebileceğini düşünüyordu.

En azından Katherine aynı durumdaydı ve onu ziyaret edebiliyordu. Oğlu Michael Mayıs sonunda doğduğundan beri bir kez daha Paradise Çiftliği'ndeydi. Cecily ile birlikte, Stella ve Michael ile birlikte cephedeki askerler için çorap ve kar maskesi ördüler. önlerindeki halının üzerine yerleştirilmişti. Artık oturabilen Stella ciddiyle minik Michael'a bakıyordu.

Cecily ışığı söndürmek için uzanırken, "Savaş bitsin de Bill ve ben nihayet normal bir çift olabilelim," diye iç geçirdi.

May 1945

Cecily'nin dileğini gerçekleştirmesi için dört yıl daha geçmesi gerekti. Ve bu hayatının en uzun dört yılıydı.

Pearl Harbor'ın saldırıya uğradığı ve ABD'nin savaşa katıldığı haberini aldığı anda, Cecily Stella'ya sıkıca sarılmış ve New York'taki ailesi için dehşete kapılarak hıçkırarak hıçkırarak ağlamıştı. Yiyecek sıkıntısı şiddetlendikçe, Cecily'nin elinde sadece sebze tarlasının gelişmesine ve çiftlik hayvanlarından yumurta ve süt elde etmelerine şükreliyordu. Güzel kırsal Belle'i savaşa vermişti ve Bill'in atı alıp götürdüğü gün Cecily dökecek gözyaşının kalmadığını düşünüyordu.

Cennet Çiftliği'ne dokunulmamış olmasına rağmen, Bill'in hayatı için sürekli korku içinde yaşıyordu. Kral'ın ordusunda bir komutan olarak Afrika Tüfekleri, Bill sözüne sadık kalmış ve gerektiğinde birlikleriyle birlikte savaşmıştı. Savaşın başında askeri çatışmalar sınırlı kalmıştı, ancak 1943'te Cecily'nin dehşetine rağmen Bill ve

¹¹. Tümen savaşmak için Burma'ya gönderilmişti. Cecily, haftalarca ondan haber alamadığı için büyük bir endişe içindeydi; sadece birkaç kısa mektup ona aşırı sıcak ve soğuktan bahsediyordu.

Ormanın nemi ve sansür tarafından karartılmış birkaç cümle. Kısa bir süreliğine Cennet Çiftliği'ne dönmüştü. tekrar savaşmak için gönderilmişti.

Telefon ve telsiz onun dünyanın geri kalanıyla hayati bağları haline gelmişti.

Aynı zamanda, tatlı ve erken gelişmiş parlak bir kıza dönüşmekte olan Stella için ev sıcaklığında bir atmosfer yarattı.

1945'te Mayıs ayındaki sağanak yağmur sırasında telefon çaldı.

Arayan Bill'di ve Cecily'nin ahizeyi yerine koyarken kalbinin hızla çarpmasına neden olan bir haber veriyordu.

'Bitti, gerçekten bitti! Lankenua, bitti!' diye bağırarak koridordan dört yaşındaki Stella'nın bulunduğu mutfığa koştu.

Lankenua temizlik yaparken masada oturmuş resim yapıyordu.

"Gerçekten bitti! Güldü ve ürkmüş Lankenua'yı kucakladı.

"Ne bitti, Bayan Cecily?

'Savaş! Gerçekten bitti,' dedi ve aralarında sadece altı ay olmasına rağmen Michael'dan bir baş daha uzun olan Stella'yı kucağına almaya gitti.

"Her şey bitti. Sevgili çocuğunun özenle örülmüş saçlarının tepesini öptü.

"Artık Bill temelli eve dönebilir ve sonunda bir aile olabiliriz.

"Mutluysan neden ağlıyorsun?" diye sordu Stella.

"Oh, çünkü bu çok harika! Sonunda seni eve götürebileceğim New York'u ve daha milyonlarca şeyi göstereceğim. Şimdi Nairobi'ye gidiyorum. Her türlü kutlama planlandı.

Lankenua, üzerinde kurdeleler olan mavi elbisemi seçip bir buhar verir misin? Eski hasır şapkam da iş görür.

"Seninle gelebilir miyim? Stella ağlamaklı bir sesle sordu.

"Bugün olmaz, kasaba çok kalabalık olacak ve kaybolabilirsin. Ama başka bir zaman, söz veriyorum.

"Ama seninle ve Yeyo ile dükkânlara bakmayı seviyorum.

'İstediyini biliyorum sevgilim, ama içlerinde hiçbir şey kalmadı. Ama yakında olacak ve biz de gidip sana bir sürü güzel şey alacağız.

Elbiseler. İşte" - Cecily elini uzattı - "gel ve hazırlanmama yardım et.

Cecily buklelerini tuttururken Stella yatağa oturdu.

"Neden farklı türde saçlarımız var? Stella sordu. "Farklı yerlerden gelen pek çok insanın saçları farklıdır.

'Ama ikimiz de buralıyız,' diye ısrar etti Stella.

'Şey, ben aslen Amerika Birleşik Devletleri'nden geldim - sana atlasta gösterdiğim yeri hatırlıyor musun? Büyük bir okyanusun öbür ucunda. Sen ve Yeyo ikiniz de buradan, Kenya'dan geliyorsunuz.

O ve Bill, Stella'nın Kenya'da büyümesinin en iyisi olacağına karar vermişlerdi.

Lankenua'nın annesi olduğuna inanıyordu. Stella ilk başladığından beri konuşurken, Lankenua'ya Maasai dilinde anne anlamına gelen 'Yeyo', Cecily'ye ise 'Nakuyia'nın kısaltılmışı olan 'Kuyia' demişti, Bu da 'teyze' anlamına geliyordu. Stella, Lankenua, 'kardeşi' Kwinet - güçlü kuvvetli bir genç adama dönüşmüş ve Cecily için bahçeleri düzenli tutmak için yorulmadan çalışıyordu - ve amcası Nygasi ile hızlı Maa dilinde konuşuyordu. Cecily'nin Yukarı Doğu Yakası'ndaki evini de benimsemişti.

İngilizce konuşurken aksan yapıyordu, bu da Bill'i eve geldiği birkaç seferde güldürmüştü.

"Saçlarımdan nefret ediyorum," dedi Stella, Lankenua'nın bir gün önce çeviklikle ördüğü saç örgülerini çekiştirerek. 'Her tarafı tel tel. Seninki yumuşak ve pürüzsüz. Peki neden yüzünü boyuyorsun? Ben kendiminkini boyayınca aptal gibi görünüyorum,'

Cecily her iki yanağına biraz pembe allık sürerken Stella yorum yaptı.

'Çünkü benim yardıma ihtiyacı olan soluk beyaz bir cildim var, seninki ise o kadar güzel ki hiçbir şeye ihtiyacı yok. Doğru,' dedi Cecily,

Makyaj malzemelerini ve diğer ufak tefek şeyleri küçük güzellik çantasına koyuyordu. 'Şeftali rengi geceliğimi dolaptan çıkararak bana yardım edebilirsin.

Çekmeceli dolap.'

Stella üst çekmeceyi açtı ve onun yerine Cecily'nin sutyenlerinden birini çıkardı.

'Neden bunu giyiyorsun? Yeyo hiç giymiyor. Büyüdüğümde ben de giyecek miyim?

'Eğer istersen, evet. Şimdi, şu gecelik nerede? Bir an önce Nairobi'ye gitmem gerekiyor.

Lankenua ve Stella onu uğurlarken Cecily yarın eve döneceğine söz verdi. Nairobi'ye giderken, haberi duydukları ve kutlama yapmak için oraya gittikleri belli olan insanlarla dolu bir araba kuyruğuna katıldı. Cecily'nin aklından geçenler

O sabah Stella ile yaptığı konuşma. Kızın 'Yeyo'sunu çok sevdiğine şüphe yoktu ama son zamanlarda kafası karışmıştı.

Yeyo Kwinet'le dışarıda uyurken, Stella'nın neden (Cecily'nin küçük bir kız cennetine çevirdiği) boş yatak odalarından birinde uyuduğunu. Aynı şekilde, neden Lankenua çok sade giyinmişti, ama Stella her zaman gzel elbiseleri vardı. Kwinet derslere hiç ilgi göstermeyip dışarıda çalışmayı tercih ederken, Stella okuma yazma biliyordu - Cecily ona her sabah ders veriyordu ve o da bunu kanıtlamıştı Son derece hızlı öğrenen bir ocuktı.

"On yaşına geldiğinde onu niversiteye göndermiş olacaksın, hayatım," demişti Bill, izinli olduğu bir hafta sonu yarı şaka. 'Dikkat et de ona boyunu aşan fikirler verme.

Bu yorum ikisinin şimdiye kadar yaşadığı en kötü tartışmalardan birine yol açmış, Cecily Bill'i ifte standartlı olmakla suçlamış ve ABD'de siyah kadınların niversiteye gidebildiğini söylemişti. Üniversite.

"Olabilir, ama biz Afrika'da yaşıyoruz, Stella için böyle bir fırsat yok.

"O zaman onu New York'a götürmek zorunda kalacağım, değil mi?!" diye fkelenildi.

Bill zr dilemişti, ama geçen birkaç hafta içinde Cecily onun endişesini anlamaya başlamıştı. Stella'nın kimliği konusunda kafası karışmıştı ve bu Cecily'nin nasıl çözeceğini bilmediği bir durumdu.

"Bugünlük bu kadar yeter," diye mırıldandı Stella dururken.

Nairobi'nin dışına çıktı ve şehre girmek için sabırsızlanan yolcularıyla korna çalan arabaların oluşturduğu kuyruğa katıldı. Gökyüzü mucizevi bir şekilde açılmış ve Delamere Caddesi çevresindeki trafik durma noktasına gelmişti.

durdu. Cecily bando takımının sesini duyabiliyordu.

zafer geçit töreni başladı. Bill'i bulma umudunu tamamen yitiren Cecily arabasını olduğu yerde bıraktı ve yoldaşlarının yanında gururla yürüyen muzaffer birlikleri alkışlayan kalabalığa katıldı.

Bill nihayet bir ay sonra temelli olarak eve döndü. Cecily, Kwinet'e evin önünü zafer geçidinden çaldığı Union Jack bayraklarıyla ssletmişti. Katherine, Bobby ve Michael da oradaydı,

Stella 'Bill Amca'sının etrafında heyecanla dans ediyordu. Bill yaşlı görünüyordu, diye düşündü Cecily, saçları kırılganmıştı ve gözlerinde savaştan önce olmayan perili bir bakış vardı.

"Yeniden bir araya gelen dostlara," diye kadeh kaldırdı, "ve artık aramızda olmayan özlediklerimize.

"Özlediklerimize," diye kadeh kaldırdılar.

Cecily, Bill'in sadece ölen yoldaşlarını değil, Joss'u ve Jock Broughton'ın sevgili Joss'un cinayetinden beraat etmesinden sadece birkaç ay sonra evinde kendini vuran Alice'i de düşündüğünü biliyordu. Belki de Alice'in

Kendisi sorumluydu, ama yine de pek çok olası katil öne sürülmüştü. Cecily boş dedikodulara kulak asmamayı öğrenmişti, ve Alice'in ölümünün yasını tutmuştu.

"Yeni bir dönemin başlangıcına!" dedi Bobby, karısına bir bakış atarak ve onu kendine doğru çekerek. "Hayatımızın geri kalanında huzur içinde yaşayalım.

"Duyduk duymadık demeyin!" diye koro halinde herkes haykırdı.

"Tanrım, yumuşak bir Amerikan yatağında yatıyor olmaktan çok mutluyum," diye gülümsedi Bill o gece yatağında uzanırken. Cecily ona katıldı ve kollarını ona doladı.

"Merhaba karıcığım.

"Merhaba kocacığım," dedi Cecily adamın saçlarından bir tutamı geriye doğru iterken. 'Umarım önümüzdeki hafta biraz dinlenebilirsin ve birlikte biraz zaman geçirebiliriz,' diye fısıldadı.

"Dinlenmek mi?! Sevgili kızım, ben böyle bir kelimenin anlamını bilmiyorum ve hiçbir erkek de bilmez. Lanet olası savaş nihayet bittiğine göre, inek avcılığı oynamak zorunda kalacağım. Patron yokken kaç kelle kayboldu Tanrı bilir. Bunu öğrenmek için yarın oraya gideceğim.

'Eminim bana ve Stella'ya bir gün ayırabilirsin? Senin kim olduğunu pek bilmiyor - onunla ve benimle biraz zaman geçirmeni istiyorum.

'Olabilir, ama burada evde oturup sürüme üzülmemin bir anlamı yok.

"Ne kadar süre uzakta olacaksın?

"Bilmiyorum ama gitmem gerektiğini anlamalısın.

Her zaman bir yere gitmek zorundasınız. . . Cecily dudağını ısırды ve zorlukla yutkundu. Bill'in eve döndüğü ilk gece ağlamak istemiyordu.

"Düşünüyordum da belki Amerika'daki ailemi ziyaret etmek için bir seyahate çıkabiliriz?" dedi. 'Sen hiç New York'a gitmedin. Eğlenceli olabilir, özellikle Stella da orayı görürse.

'Cecily, gitmeye hevesli olduğunu biliyorum ama çiftliğimizi tekrar kontrol altına almam gerektiğini anlamalısın. Günlük ekmeğimizi o sağlıyor. Son birkaç yıldır hesaba neredeyse hiçbir şey girmedir. Devlete sattıklarından çok az ürün elde ettim ve eğer işleri yoluna koymazsam borçlanma riskiyle karşı karşıyayız.

'Biraz param var Bill, biliyorsun var. Açlıktan ölmeyeceğimiz kesin.'

'Ve karımın sırtından geçinmek istemediğimden de aynı derecede eminim. Bill'in ifadesi kararmıştı. 'Ben bir çiftçiyim, buradaki pek çok kişi gibi boş zaman beyefendisi değilim. Savaşın bitmiş olması emekli olacağım ve hayatımın geri kalanında kışımın üstüne oturup cin içeceğim anlamına geliyor. Düzlüklere çıkmak için sabırsızlanıyorum ...' O ona döndü. "Belki gelecek hafta bir ara benimle bir av gezisine katılırsın?

"Belki," diye cevap verdi Cecily coşkusuzca.

"Tanrım, çok yoruldum," dedi adam onu alnından öperken. "İyi geceler. İyi uykular.'

Cecily onun arkasını dönmesini izledi ve birkaç saniye içinde horluyordu. Yatağın kendi tarafındaki lambasını kapatarak, bastırıldığı gözyaşlarının sessizce yüzünden aşağı yuvarlanmasına izin verdi. En son ne zaman seviştiklerini hatırlamıyordu.

Dört yıl önce, Joss ölmeden ve Bill ruhunu Burma'da bırakmadan önceki o güzel günler artık sadece uzak bir anı olarak kalmıştı.

Cecily gözyaşlarını silmek için elini gözlerine götürürken, "Hayat çok acımasız," diye fısıldadı. "Stella için Tanrı'ya şükürler olsun.

Sonraki bir yıl boyunca Cecily pek bir şeyin değişmediğini hissetti Savaştan beri. Çoğu zaman yalnızdı ve rahatlamak için Stella'ya sarılıyordu. Bu yalnız olmaktan daha kötüydü; Bill onun yanındaydı. Yine yataktaydı ama ne gerçekten oradaydı ne de hatırladığı Bill'di. Sessizdi ve Stella'ya karşı belirgin bir şekilde soğuktu ve kötü ruh hali Cennet Çiftliği'nin atmosferini bozuyordu. Stella'ya neredeyse hiç ilgi göstermiyordu.

Annesi ayda bir kez arıyor, kızının ne zaman eve döneceğini merak ediyordu, ama Cecily ne zaman konuyu Bill'e açsa, Bill ona doğru zaman olmadığını ve onu terk edemeyeceğini söylüyordu.

Hayvanları yeniden gelişene kadar.

'İşleri yoluna koymam için bana on iki ay verin, sonra düşünebilirim,' demişti.

Cecily ailesini altı yılı aşkın bir süredir görmediğini fark etti. Kalbi evini özliyordu.

1946'nın Kasım ayıydı ve sağanak yağışlar Cecily'nin bahçesini yemyeşil bir tropik cennete dönüştürmüştü. Katherine her zamanki gibi Çarşamba günü sabahın erken saatlerinde Michael'ı da yanına alarak geldi. Michael artık altı yaşındaydı ve en iyi arkadaşı Stella'ya tapıyordu. Cecily mutfak masasında Stella'ya temel aritmetiği öğretiyordu. Küçük kız sayıları çok seviyordu,

Cecily bunu açıklayacak genetik bir bağ olmadığını bilse de, onu beslemekten mutluluk duyuyordu. Ama Stella Michael'ı gördüğünde ciyakladı ve ona sarılmak için koştu.

Michael sıırıslıkam bahçede uçak taklidi yaparak zum yaparken ve Stella onu yakalamaya çalışırken çığlık atarken, Katherine, "Tanrım," diye gülümsedi, "bırakın matematiğe konsantre olmayı, oğlumu yemek yemek için masaya bile zor oturtuyorum.

"Eğer Michael derslere katılmak isterse, ona öğretmekten memnuniyet duyarım.

Katherine, ikisi de verandada limonatalarını yudumlarken, "Belki bu teklifini kabul ederim," dedi. "Stella'ya gerçekten çok düşkünsün, değil mi?

'Elbette öyleyim. O benim çatım altında büyüdü,' dedi Cecily savunmacı bir tavırla.

'Önümüzdeki birkaç ay içinde ara sıra Michael'ı bana bırakman çok yararlı olabilir. Sonunda yeniden hamileyim. Katherine bir kaşını kaldırdı.

'Bu harika bir haber! Memnun oldunuz mu?'

'Oh, eminim o geldiğinde sevineceğim, evet. Sadece hamilelik en sevdiğim şey değil.

Bobby memnun mu?

"Bilmiyorum. Savaştan eve döndüğünden beri çok mesafeli. Açık konuşmak gerekirse, bu noktaya gelmemize bile şaşırdım.

bebek yapma konusunda. Son birkaç yıldır bu konuya hiç ilgi duymuyor.

"Bill'in de öyle. Cecily bu itiraf karşısında pembe kızardı. "Ve çoğu zaman çok huysuz oluyor.

Katherine, "Zamanın Bobby'yi iyileştireceğini umuyorum," diye iç geçirdi. 'Erkeklerin gözünüzün önünde parçalanmasını izlemek hepsini etkilemiş olmalı. Ama bir yıldan fazla oldu ve ben sadece sevdiğim Bobby'yi geri istiyorum.

"Sadece kocam olmadığına sevindim o zaman.

"Her şey değişmiş gibi geliyor, değil mi Cecily? Burada, Vadi'de bile. Bence savaş sırasında krala ve ülkeye hizmet etmek için kaydolmaya zorlanan pek çok yerli, geri döndüklerinde her şeyin farklı olacağına inanıyordu. Ama tabii ki,

Onlar için hiçbir şey değişmedi, değil mi? Aslında, çiftliklerin çoğunun olması gerektiği gibi bakılmadığı göz önüne alındığında, burada iş eskisinden daha da az.

"Ben de her şeyin daha iyi olacağını düşünüyordum.

'İyimser olmakta yanlış bir şey yok. Savaşta hepimizi ayakta tutan şey buydu. İtiraf etmeliyim ki,' dedi Katherine, 'bir yanıma eve, Blighty'ye dönmeyi çok istiyor. Oradaki tıbbi imkanlar çok daha gelişmiş, ayrıca veterinerlik kariyerimi de sürdürebilirim. Burada bu neredeyse imkansız. Çiftçiler bir bakışta

Kadın olduğum gerçeğini unutup hasta ineklerini alıp kaçabildikleri kadar hızlı kaçıyorlar! Ayrıca rüyamda sis görüyorum,' diye kıkırdadı.

"Nasıl hissettiğini çok iyi biliyorum. Noel için eve gitmek istiyorum, Katherine. Neredeyse yedi yıldır ailemi görmedim.'

'O zaman gitmelisin. Tabii ki gitmelisin. "Ama ya Bill de gelmeyi reddederse?

'O zaman onu arkada bırak,' diye omuz silkti Katherine. "Tanrım, eğer bir

Bir süreliğine Afrika'dan çıkıp Amerika'yı görme şansım olsaydı, hemen orada olurdum.

"Ben de benimle gel derdim ama ... Cecily, Katherine'in küçük ama fark edilir şişliğine başıyla bir işaret yaptı. "Böyle bir şey olmayacak, değil mi?

'Bu sefer olmaz, hayır. Ama bebek doğduktan sonra sorarsanız, kesinlikle evet diyeceğim. Cecily, git ve kendine uygun bir aile Noel'i geçir.

Manhattan'da. Yalnız gitmek istemiyorsanız hizmetçinizi de yanınıza alın.

"Ve Stella, tabii ki.

Katherine ona baktı. "Elbette.

Bill birkaç gün sonra ovadan eve döndüğünde, Aralık ayı hızla yaklaştığı için bir karar verilmesi gerektiğini bilen Cecily ona en sevdiği etli yahniyi yaptı.

ve son şişe şarabın tıpasını açtı.

O yiyip içtikten sonra Cecily cesaretini toplayıp bir şeyler söyledi.

"Bill, ben ... şey, Noel'de eve gidip ailemi ziyaret etmeyi çok isterim.

"Şimdi ister misin?

Evet, isterim. Ve eğer sen de benimle gelersen çok daha iyi olur.

Ben. Benden istediğin gibi bir yıl boyunca sabrettim. Çiftliğin ilginize ihtiyacı olduğunu ve savaşta kaybedilen her şeyi yeniden inşa etmek zorunda olduğunuzu biliyorum. Ama ...' Derin bir nefes aldı. "Ailemi görmeye *ihtiyacım* var. Çok uzun zaman oldu. Ve söz konusu sevdiğimiz insanlar olduğunda, dünyada kalan değerli zamanımızın bir saniyesini bile boşa harcayamayız.

Bill kadehini boşalttı ve biraz daha bordo şarap doldurdu. Cecily Bill bir yudum alıp masanın karşısından ona bakarken yağmurun çatıya vuruşunu dinledi.

'Onları görmek istemenizi tamamen anlıyorum, ama ben Şu anda çiftliği kesinlikle terk edemezsiniz. Yine de sizi durdurmak istemem. O yüzden gidin, elbette.

"Gerçekten mi?

"Gerçekten.

Gözlerinin yaşardığını hissetti ve ona bir öpücük vermek için ayağa kalktı.

Teşekkür ederim, sevgilim. Ve seyahat etmek istemediğim için refakatsiz, umarım Lankenua'yı ve

Stella benimle mi?'

'Bu gerekli mi? Eve dönerken birlikte seyahat edebileceğin başka biri olmalı.

'Etrafa sordum ama yok. Kiki zaten New York'ta ve bugünlerde buralarda çok az Amerikalı kaldı.

"O zaman Lankenua'yı da almalısınız tabii ki.

'Eminim Nygasi biz yokken evle ilgilenabilir.

Bahçe ve araziyle de Kwinet ilgilenir...'

'Oh, benim için endişelenme, Cecily. Sen gelmeden önce kendi başımın çaresine bakabilecek durumdaydım.

"Bill. Cecily onun ellerini kendi ellerinin arasına aldı. "Lütfen, sen her zaman

Noel ve onu ne kadar sevdiğin hakkında. Manhattan'da kar, ışıklar. . . hindi bile olurdu. Bir kaç haftalığına bile olsa gelmeyecek misin?

'Belki başka bir zaman, Cecily. En azından sosyal olarak uzun yıllardır Afrika'dan çıkmadığımı da unutmamalısın. Kibar bir topluluk içinde iyi olacağımdan emin değilim. Sen git canım ve üzgün, yorgun kocanı geride bırak.

Cecily bordo şarabı açtığı için pişmanlık duyuyordu; Bill'i her zamankinden daha da hüzünlendiriyordu.

'Bill, seni seviyorum, lütfen böyle söyleme. Ailemin damatlarıyla tanışmasını çok istiyorum.'

Üzgünüm, Cecily. Lütfen git, benim onayım. Şimdi' - Bill ayağa kalktı - 'Biraz uyumam gerek.

Cecily onun uzaklaşmasını izledi ve gözleri yaşlarla doldu.

"Amerika'ya varmak üzere miyiz, Kuyia? Stella heyecanla kamaranın penceresinden dışarı bakarken sordu.

"Evet, gerçekten geldik, sevgilim," diye yanıtladı Cecily, Lankenua son eşyalarını da bagaja yerleştirirken. Cecily kamarotu çağırmak için zile bastı. 'Birazdan güverteye çıkacağız ve Özgürlük Anıtı'nı görebilirsiniz. Çok ünlüdür ve dünyanın dört bir yanından gelen yolcuları ağırlar.

Kamarot bavullarını almak için usulüne uygun olarak geldi ve Cecily ona bahşış verdi, ardından evraklarının güvenli bir şekilde gemiye yerleştirildiğinden emin oldu.

Çanta.

Her şeyi organize etmek için acele etmişlerdi; Lankenua ve Stella'nın New York'taki limana girişleri için her türlü evraka ihtiyacı vardı. Doğum belgeleri, pasaportlar ve İngiliz yetkililerin sponsorluk beyanlarının düzenlenmesi gerekiyordu ve Cecily, Bill'in Hükümet Binası'ndaki bağlantılarından memnundu. Sonra Nygasi'ye danışarak, her ikisinin de göçmenlik bürosundan sorunsuz bir şekilde geçebilmeleri için uygun bir soyadı seçildi.

"Hudson Nehri'ne girdik hanımefendi ve Özgürlük Heykeli yaklaşık on dakika içinde görünür olacak," dedi kamarot.

"Hadi," dedi Cecily Stella ve Lankenua'ya, "güverteye çıkıp onu görelim!

"Ben burada kalıyorum. Lankenua başını salladı, Cecily'nin kalın tüvit paltosunu giymesine rağmen, bu düşünce karşısında fiziksel olarak titriyordu.

"Tamam. Cecily Stella'ya bir el uzattı. "Biz gidiyoruz.

Birinci sınıf güvertede, dondurucu soğukta dışarı çıkmaya cesaret edebilen çok az kişi vardı, ancak Cecily aşağı baktığında kolların uzandığını görebiliyor ve alt güvertelerden gelen tezahüratları duyabiliyordu.

"İşte orada!" dedi, yoğun sis körfezin etrafında dönerken solunu işaret ederek.

"Nerede? Onu göremiyorum," dedi Stella.

"Orada. . ." Cecily heykeli işaret etti. Bu manzara karşısında gözleri doldu ve soğuk havada donup tenine yapışmadan önce gözyaşlarını hızla sildi. Özgürlük Hanım'ın yardımsever yüzü sisin ortasında fenerini havada tutarak yorgun yolcuları selamlıyordu. Cecily onu gördüğüne hiç bu kadar sevinmemişti.

Stella ona baktı. 'Ama o çok küçük! Bana Amerika'daki her şeyin çok daha büyük olduğunu söylemiştin.

"O çok özel, her şeyden çok bir sembol," diye iç geçirdi Cecily. "Sis dağıldığında gökdelenleri göreceksin.

"Bu da ne?" Stella küçük elini uzattı, avucuna beyaz taneler düştü.

'Neden, bu kar! Sana gösterdiğim resimleri hatırlıyor musun? Noel Baba geldiğinde yağan kardır ve burada ondan çok göreceksin.

"Noel Baba burada, Manhattan'da mı yaşıyor? Stella'nın gözleri büyüdü. 'Hayır, ama Noel'de Kuzey Kutbu'ndan kar gönderiyor, o yüzden

Kızağı üzerine inebilir ve iyi küçük çocuklar için hediyeler bırakabilir.

"Ooh, çok soğuk. Stella burnunu ovuşturdu. "Artık içeri girebilir miyiz?"

"Tabii ki girebiliriz tatlım. Ama söz veriyorum, çok seveceksin Manhattan,' dedi Stella onun elini tutarken ve kamaralarına doğru yürürken.

Cecily sadece birinci sınıfta seyahat etme ayrıcalığına sahip olduğu için şükreliyordu. Limana yanaştıklarında ve Stella evraklarını göçmenlik bürosundaki görevliye uzatırken, Cecily gülümsedi ve Kirpikler.

'Eve döndüğüm için çok mutluyum efendim. Uzun bir yedi yıl oldu,' dedi memur belgelerini incelerken.

"Peki ne kadar kalacaksınız Bayan Huntley-Morgan?"

'Sadece ziyaret için buradayız. Şubat ayında Kenya'da nişanılımla evleneceğim," diye tekrarladi, kendisine söylendiği gibi Pasaport onu hâlâ bekâr bir kadın olarak gösteriyordu.

"Yani hem Bayan Ankunu hem de kızı Stella sizinle birlikte Afrika'ya geri mi dönecekler?"

'Elbette. Gördüğünüz gibi dönüş belgelerimiz burada. Yani, insan hizmetçisini ve kızını unutup geride bırakmaz, değil mi? Cecily kız gibi kıkırdadı.

Görevli hem Lankenua'ya hem de Stella'ya bakarak, "Hayır, elbette hayır, hanımefendi," dedi. "İngilizce biliyorlar mı?"

"Pek değil, hayır," dedi Cecily çabucak. "Ama Manhattan'ı görmek onlar için eğlenceli olacak, değil mi?"

"Eğlenceli olacak. Görevli Lankenua ve Stella'nın pasaportlarını damgaladı.

"Amerika Birleşik Devletleri'ne hoş geldiniz ve hepinize mutlu Noeller.

Cecily kulübeden çıkarken rahat bir nefes aldı, kısa bir süre arkasına baktı ve kim bilir kaç kişilik bir kuyruk gördü geminin iskelesinden uzanarak dondurucu soğukta ayakta duruyordu.

'Tamam,' dedi gelen yolcu bölümüne çıktıklarında. 'Başardık! Aman Tanrım! Çok heyecanlıyım! Annesi, babası ve şoförleri Archer'ın onlara el salladığını görünce güldü. "Hadi gidip ailemle tanışalım!"

Ne annesi ne de babası biraz yaşlanmış görünüyordu ve rıhtımda duygusal bir buluşmanın ardından Archer parti bekleyen arabaya doğru ilerliyordu.

"Bu da kim?" diye sordu Dorothea, utangaç bir tavırla Lankenua'nın arkasına saklanan Stella'yı ilk kez fark ederek.

"Bu Stella, benim çok özel arkadaşım, değil mi tatlım? Cecily ona gülümsedi.

Dorothea, "Eve götürecek fazladan bir cesedimiz olduğunu fark etmemiştim," dedi. 'Hizmetçi Archer'la birlikte önde oturabilir, ama bu çocuk ...'

"Dizime oturabilir anne, ne de olsa arkada üç buçuk kişi için yeterince yer var," dedi Cecily kararlı bir şekilde.

Stella'nın elini.

Eve dönerken, Cecily annesinin öfkeli onaylamamasını görmezden geldi ve bunun yerine Stella ile birlikte pencereden dışarı baktı, Küçük kız üstlerindeki gökdelenlere bakarken çeşitli binaları işaret ediyordu.

Beşinci Cadde'deki eve döndüklerinde Cecily'yi salonda toplanmış olan tüm aile karşıladı. Priscilla kocası Robert'ın yanında duruyordu, yedi yaşındaki Christabel de

onların tarafındaydı. Hunter kolunu, kucağında yeni yürümeye başlayan bir çocuk tutan Mamie'ye dolamıştı; iki küçük çocuk daha saklanıyordu utangaç bir şekilde ebeveynlerinin arkasında. Mumlar ve süslerle bezeli kocaman bir çam ağacı gururla yerinde duruyordu ve ailenin neşeli kırmızı çorapları şöminenin üzerinde asılıydı.

Dorothea, "Mary, hizmetçiyi ve çocuğunu odalarına götür de Bayan Cecily ailesiyle tanışabilsin," diye emretti. temizlikçi.

Cecily isteksizce Stella'nın elini bıraktı, annesine Stella'nın kendisiyle aynı katta yatacağını söylemesi gerektiğini fark etti, ama bunu nasıl açıklayacağını bilemiyordu.

"Cecily! Mamie ve Priscilla ona sarılmak ve küçük Christabel, Adele, 'Tricks' ve Jimmy'yi tanıtmak için yanlarına geldiler. Cecily sırayla hepsine sarıldı ve kızlar sonunda gizemli teyzeleriyle tanışmanın şaşkınlığını yaşarken, üç yaşındaki Jimmy daha çok halının üzerine yayılmış oyuncaklarına odaklanmıştı.

"Harika görünüyorsun Cecily," dedi Priscilla onaylayarak. "Uzaktan olduğundan beri gerçek bir güzelliğe dönüştün.

"Ayrıldığımda öyle olmadığımı mı söylüyorsunuz?! Cecily kıkırdadı.

'Oh şimdi, sözlerimi çarpıtma! Sen hiç iltifat kabul etmezsin, değil mi Mamie?

"Hayır.

Cecily, solgun yüzü, koyu kırmızı ruju ve kırılmış siyah saçlarıyla gülünç derecede şık görünen Mamie'ye baktı. Priscilla her zamanki gibi güzel ve sağlıklıydı.

Cecily onu en son görmüştü.

"İkiniz de nasılsınız?" diye sordu onlara.

"Annelikten çok sıkıldım ama bir kız ne yapabilir ki? Mamie tabancasının ucunda bir sigara yakarken söyleniyordu. "O lanet şeylere sahip olmayı bir türlü bırakamıyorum.

"Sadece takılıyor Cecily, değil mi?" dedi Hunter, karısının yanına gelerek.

"Keşke öyle olsaydım demiyor musun? Mamie dramatik bir şekilde iç çekti.

Priscilla, Cecily'yi kanepeye doğru yönlendirirken, "Şimdi buraya oturacak ve bize hayatının son yedi yılıyla ilgili her şeyi anlatacaksın," dedi.

"Bunu bu gece yapabileceğimden emin değilim," dedi Cecily. "Çok uzun bir yolculuk oldu ama başlamak için elimden geleni yapacağım.

"Tabii ki yapamaz," dedi Dorothea. 'Söylemeliyim ki tatlım, o kadar güneşin altında hizmetçin ve onun çocuğu gibi aynı renkte bize dönmemiş olmana şaşırdım.

"Büyük bir şapka takmıştım anne, hepsi bu. Cecily annesinin sözleri karşısında içten içe irkildi.

"Peki. Dorothea tepsiden bir kadeh şampanya aldı.

"Evine hoş geldin, tatlım. Hepimiz seni özledik, değil mi?

"Evet, öyle," diye başını salladı Walter ve bir bardak aldı. 'Ve bir dahaki sefere bize birkaç haftalığına uzaklara gideceğini söylediğinde gitmene izin vermeyeceğiz!

"Savaşın başlaması benim suçum değildi, değil mi?" diye karşı çıktı Cecily.

'Hayır, tabii ki değildi. Orada yiyecek sıkıntısı mı vardı?' Walter sordu.

"Evet, vardı, ama kendi sebze bahçem vardı, bu yüzden oldukça iyi besleniyorduk.

"Sebze bahçesi mi? Priscilla şaşkınlık içinde kız kardeşine baktı.

"Kendi havuçlarını ve lahanalarını kendin mi yetiştirdin?

Gerçekten de Lankenua'nın oğlu Kwinet'in yardımıyla yaptım. Ve sonra, tabii ki, çok acıkırsak, bahçenin sonuna giderdim.

Bahçede bir antilop vurup ateşin üzerinde şişin üzerine koyun.

On yüz şaşkınlıkla ona baktı; Jimmy bile oyuncak arabasıyla oynamayı bıraktı.

"Şaka yapıyorsun, değil mi? Priscilla sordu.

'Şey, belki bahçemin dibinde değil, hayır, ama Bill ve ben safariye çıksaydık, tam olarak böyle olurdu. Bill bir dab bir tüfekte. Bir keresinde beni bir aslana yem olmaktan kurtarmıştı.

"Bang bang!" diye bağırdı Jimmy halının üzerinden.

"Evet, Jimmy, bu doğru ses, ama gerçek hayatta çok daha yüksek," diye gülümsedi Cecily, onların şaşkın ifadelerinin tadını çıkararak.

"Bizimle alay ediyorsun, değil mi Cecily? dedi Priscilla.

"Aslına bakarsanız, pek bir şey yok aslında," diye kıkırdadı. 'Ve tabii bir de yılanlar var, büyük parlak engerekler ve kobralar.

geceleeri odanıza süzülür. Hepinize göstereceğim bir sürü fotoğraf var.

Walter kuru bir sesle, "İyi haber şu ki, Beşinci Cadde'de sürünen yılanlarla karşılaşma olasılığımız yok ve akşam yemeği, ziyafeti önce öldürmek zorunda kalmadan servis edilecek," dedi.

"Kiki'yi de bize katılması için davet ettik," dedi Dorothea. "Oğlunun savaşta öldüğünü duymuşsundur herhalde?

"Duydum, evet. O sırada onu Mundui House'da görmek için aradım ama Aleeki, uşağı, kimseyle görüşmediğini söyledi," dedi Cecily ayık bir sesle. "Daha iyi hissediyor mu?

Onunla sadece telefonda konuştum. Annesi ve arkadaşı Lillian'la birlikte Stanhope'ta kalıyormuş. Sesi pek iyi gelmiyor," diye içini çekti Dorothea, 'ama kim iyi gelebilir ki?

Yaşadığı onca trajediden sonra? O çok sevdiği arkadaşı - Alice ...'

'Evet, ikisi çok eskiye dayanıyor ve Alice kendini öldürdüğünde Kiki çok üzüldü. Hepimiz çok üzüldük,' dedi Cecily.

Priscilla araya girerek, "Okuduklarıma göre bunun nedeni, Erroll Kontu'nun hayatının aşkı olmasıymış," dedi. 'Düğün gecende onunla gerçekten dans ettin mi Cecily? Gazetelerin söylediği kadar hayal miydi?

"Kesinlikle çok yakışıklı ve çekiciydi, evet. Cecily Yeni statüsünü - odadaki en ilginç kişi olma statüsünü - oldukça zorlayıcı buluyordu. 'Peki, şimdi gel, bana ne olduğunu söyle Burada neler oluyor?'

Gecenin ilerleyen saatlerinde Cecily yemek sonrası kahve içmekten vazgeçti ve neredeyse sürünerek merdivenlerden yatak odasına çıktı. Kiki gelmemişti, bu Cecily'yi hiç de şaşırtmamıştı, çünkü biliyordu ki Vaftiz annesinin ne kadar öngörülemez olduğunu. Odasına çıkan sahanlıkta durdu ve yukarıya, vaftiz annesine çıkan dik merdivenlere baktı.

çatı katında oturuyordu.

Resmi topuklu ayakkabılarını çıkardı - hiç de alışık değildi Kenya'daki evinde giyyordu - Cecily basamakları tırmandı. Cecily basamakları tırmandı.

Lankenua ve Stella'nın paylaştıkları yatak odasına doğru yürürken evin saçaklarının altına eğildi.

Kapıyı çalarken Lankenua'nın öksürdüğünü duydu. Zavallı kadın Southampton'dan New York'a giden vapura bindiklerinden beri soğuk algınlığı geçiriyordu.

Oda çok soğuktu ve Cecily, alt kattaki ısıtmalı odalarda gayet yeterli olan ince ipek bluzunun içinde titredi.

"Kuyia? Dar demir yatakların birinden gelen bir ses fısıldadı. "Sen misin o?

"Evet, benim. Cecily Stella'ya ulaşmak için sert döşeme tahtaları üzerinde parmak uçlarında yürüdü. Tavan penceresi kapalı olmasına rağmen, soğuk bir cereyan ondan yayıldı. "Sen iyi misin? Cecily sordu. Stella onu sıcak tutacak ince bir battaniye ile bir topun içine kıvrılmıştı.

"Üşüdüm. Küçük kız titredi. "Bu New York'ta hava çok soğuk ve Yeyo kendini iyi hissetmediğini söylüyor.

Cecily kollarını küçük kıza dolayarak, "Gel sana sarılayım," dedi.

"Nerelerdeydin? Stella ona sordu.

"Aşağıda annem, babam ve kız kardeşlerimle yemek yiyordum.

"Yarın gelip sizinle akşam yemeği yiyebilir miyim? Akşam yemeğimiz için sadece bir sandviç aldık ve ekmeğin tadı evde yaptığın ekmek kadar iyi.

"Belki," dedi Cecily, Stella'nın Bill evde olmadığı zamanlarda -ki bu çoğu zaman oluyordu- onunla birlikte tam bir kreş çayı içmeye alışkın olduğunu fark etti.

Stella, "Ve burada çatıda olmaktan hoşlanmıyorum," diye devam etti.

"Çok korkutucu. 'Merak etme tatlım, yarın her şeyi halledeceğiz, söz veriyorum.

Ama şimdilik benimle birlikte aşağı inip yatağında uyumaya ne dersin? Çok sessiz olman gerekecek çünkü Bay ve Bayan Huntley Morgan uyuyorlar ve onları uyandırırsak çok kızarlar, tamam mı?

"Tamam.

Stella'nın battaniyesini alarak, daha fazla ısınması için Lankenua'ya sardı, sonra kızı elinden tutup dar koridor boyunca geri götürdü ve merdivenlerden aşağı indirdi, ailesiyle karşılaşma ihtimaline karşı nefesini tuttu. Odasına girdiğinde rahat bir nefes aldı.

"İşte şimdi, ben yatmaya hazırlanırken sen de içeri gir ve rahatına bak.

'Tamam, Kuyia. Burayı daha çok seviyorum,' dedi Stella. büyük yatağın ortasından. "Sıcak ve güzel.

"Küçük bir kızken burada uyurdum," dedi Cecily Stella'nın yanına oturup ışığı kapatırken. Stella sarılmak için kollarını kaldırdı. "Daha iyi misin?" diye sordu Cecily kollarını çocuğun etrafında kavuştururken.

"Daha iyiyim.

"İyi uykular, sevgilim. "İyi uykular, Kuyia.

Ertesi sabah, uyanık olduğundan emin olmak için alarmini kurdu, böylece yukarı çıkıp Stella'yı giydirebilecekti.

Evelyn kahvaltı tepsisiyle içeri girdi, Cecily tavan arasına vardığında Lankenua'nın yandığını gördü. Aşağı kata uçtu.

Lankenua'yı serinletmek için ıslatıp altına koyacak birkaç bez bulmak için mutfığa gitti.

"Nereye gidiyorsun ve bunlarla ne yapıyorsun tatlım? Dorothea koridorda kızının yanından geçerken sordu.

'Hizmetçim hasta anne - İngiltere'den ayrıldığımızdan beri öksürüyor ve bu sabah yüksek ateşi var. Onu düşürmem gerek.

"Mary ya da Evelyn ona bakabilir Cecily. Muhtemelen sadece soğuk algınlığıdır.

"Hasta olmasına pek şaşırmadım; tavan arası buz gibi.

"Diğer hizmetçiler bu konuda hiç şikayet etmedi.

"Diğer hizmetçiler Afrika'dan yeni gelmediler anne. Lütfen biri odaya bir kova kömür getirsin de içeride ateş yakalım.

"Yeyo iyi olacak mı? Cecily Lankenua'nın yüzünü silerken Stella sordu. terleyen, titreyen bedenini serin bezlerle sardı. Öksürüğü derin ve hırıltılıydı ve kendi kendine anlaşılmaz kelimeler mırıldanıyordu.

Elbette iyileşecek, tatlım. Bu akşama kadar iyileşmezse, onu arayacağım.

doktorun onu görmeye geleceğini söyledi. Merak etme,' dedi Cecily, Stella pencere kenarına oturup lapa lapa yağan karı seyrederken.

Dışarıda. Cecily kızı sıcak tutmak için kendi yün hırkalarından birine sarmıştı.

'Umarım öyledir, Kuyia. Onu çok seviyorum.

'Ben de öyle sevgilim. Ve yemin ederim yakında daha iyi olacak. İyileştiğinde, belki benimle alışverişe çıkmak istersin? Sana yeni kışlık giysiler almamız gerek - tabii bir de oyuncakçı var, Central Park'ta at arabasıyla bir gezinti de ekleyebiliriz ...'

"Yani Noel Baba'nın ren geyikleri tarafından çekilen kızıağı gibi mi? Stella'nın yüzü aydınlandı. "En azından burada üzerine inebileceği kar var. Stella

Cecily küçük ızgarada yanan ateşe biraz daha kömür eklerken Stella heyecanla ellerini birbirine vurdu. "Sadece ..." - Stella parmaklarıyla yavaşça saydı - "o gelene kadar beş gece daha var!

"Evet, doğru," diye kabul etti Cecily, Bill'in Stella'ya Noel Baba hikâyesini anlattığı için ona ne kadar kızdığını hatırlayarak.

"Bu onun kültürü değil ve şimdi çocukluğunun geri kalanında bacadan hediyeler gelmesini bekleyecek," demişti.

'Bunda yanlış olan ne? Afrikalıların İsa'ya inanmalarına izin var, değil mi? Ve giderek daha fazlası inanıyor.

"Ben de bunu onaylamıyorum," diye karşılık vermişti Bill. 'Yüzlerce yıldır var olan yerli kültürleri yok etmek yanlış, Cecily. Bunu göremiyor musun?

Elbette görebiliyordu, ama bu yıl Stella'nın Noel Baba kavramını gerçekten anlayabildiği ilk yıl olduğu için, yüzündeki heyecan ve beklenti tüm suçluluk duygusunu yok etmeye yetmişti. Bu da diğerleri gibi bir peri masalıydı ve bunda bir kötülük göremiyordu. Ayrıca Bill, Noel Baba'ya çok uzaktı.

Kenya.

"Anne, Lankenua'yı görmesi için bir doktor çağırmanı istiyorum. Ateşini düşüremiyorum ve zatürre olmasından endişeleniyorum," dedi Cecily o öğleden sonra Dorothea'nın bir arkadaşıyla çay içtiği salona girerken.

Cecily'yi salondan çıkarıp giriş holüne götüren kadına, "Bir dakika izin verir misin Maud," dedi.

"Bana numarayı verir misin, onu arayayım," diye ısrar etti Cecily.

"Tatlım, biz hizmetçiler için doktor çağırmayız. Eğer hastalanırlarsa, ücretsiz kliniğe gidip orada birine görünebilirler.

'Çalışanlarım için doktor çağırıyorum anne, özellikle de Lankenua'yı buraya ben getirdiğim için. O benim sorumluluğumda, bunu göremiyor musun?

"Lütfen Cecily, sesini alçalt! Maud çok zengin bir dul ve ben onu zenci yetimler komitemize katmaya çalışıyorum.

"Anne, eğer hemen bir doktor çağırmazsak kendi çatının altında bir yetimin olabilir!

"Tamam, tamam... Dr. Barnes'ın numarası babanın masasındaki adres defterinde.

"Teşekkürler ve merak etmeyin, parasını ben ödeyeceğim," diye seslendi zengin dul eşinin yanına dönmekte olan Dorothea'nın arkasından.

Cecily, Dr. Barnes'ın sekreterine telefon ederken şunları söylemeyi ihmal etti

Onu görmesi için çağırmanın siyah bir hizmetçi olduğundan bahsetti. Bir saat sonra ona kapıyı açtığı anda, gördüğü manzara karşısında rahatlamıştı. Dr. Barnes'ın daha genç bir versiyonuydu - muhtemelen oğluydu - ve çok daha nazik bir yüzü vardı.

'Geldiğiniz için çok teşekkür ederim, Doktor. Sizi hastayı görmeniz için yukarı çıkaracağım.

Altı kat merdiven çıktıktan sonra Cecily çatı katındaki odanın kapısını iterek açtı. "Adı Lankenua ve birkaç gün önce Kenya'dan benimle birlikte geldi," dedi Cecily, doktorun tepkisini ölçmek için yüzünü inceleyerek.

"Pekala o zaman, ona bir bakalım, olur mu?"

Cecily Stella'nın elini tuttu ve Dr. Barnes'ın Lankenua'yı muayene edebilmesi için ikisi de yoldan çekildiler.

"Ona dokunmadan önce, size bir şey olabileceğini düşünüp düşünmediğinizi sormalıyım.

Boğmaca mı? Son zamanlarda birkaç vaka rapor edildi, sanırım şehre gelen göçmenlerin sayısından kaynaklanıyor.

'Hayır, kesinlikle boğmaca değil doktor. Çok kötü bir göğüs üşütmesi ve zatürreye dönüşmesinden endişe ediyorum.

"Konu hastalık olduğunda neden bahsettiğinizi biliyormuşsunuz gibi konuşuyorsunuz Bayan Huntley-Morgan," diyerek gülümsedi.

'Aslında Bayan Forsythe. Manhattan büyüklüğündeki bir bölgeye hizmet veren tek doktordan kilometrelerce uzakta yaşayınca insan mecbur kalıyor,' dedi. 'Lankenua bana halkının hastalıklar için kullandığı bitkileri de öğretti. Annesi bilge bir kadındı ve ilaçlarının işe yaradığını düşünüyorum.

"Eminim işe yarıyorlardır, Bayan Forsythe," dedi Dr. Barnes elindeki Çantasından stetoskopu çıkardı ve Lankenua'nın göğsünü dinledi. "Peki, sırtını dinleyebilmem için onu oturtmama yardım eder misin?"

'Elbette. Aradığımda babanın buraya gelmesini bekliyordum.

'Babam emekli oldu ve muayenehaneyi ben devraldım. Hayal kırıklığına uğradıysanız özür dilerim.

"Oh! Hiç de değil. Cecily başını salladı. "Göğsünün sesi nasıl geliyor?"

"Benim için çok hırıltılı. Sanırım teşhisiniz doğru Bayan Forsythe. Hizmetçiniz zatürreenin eşiğinde. Beni aradığınız iyi oldu.'

"Ona verecek bir şeyiniz var mı?"

Gerçekten de öyle. Penisilin adında yeni bir mucize ilaç ve Teknik olarak sadece hastanelerde bulunur ve enjeksiyon yoluyla uygulanır. Buradaki hizmetçinizle hemen hemen aynı semptomları gösteren birkaç hastam vardı ve hastaneden biraz rica edebildim. İkisi de gayet iyi iyileşiyor.

Dr. Barnes bir kez daha çantasını karıştırdı ve küçük bir şişe ile birkaç şırınga çıkardı. 'Beş gün boyunca günde dört kez uygulanması gerekiyor. Hiç iğne yaptınız mı Bayan Forsythe?

Aslına bakarsanız, evet. Kocam Bill birkaç yıl önce ölmek üzere olan bir çita tarafından derin bir şekilde pençelendi ve doktorumuz bunun için morphea reçete etti. İyileşirken acısını hafifletmek için bana nasıl enjekte edeceğimi öğretti.

"Morphea'yı kendiniz uygulamanıza izin mi verildi? Dr. Barnes şok olmuş görünüyordu.

Cecily, "Dediğim gibi, bir yerden kilometrelerce uzakta yaşayınca insan kendi kendine yetebilir hale geliyor," dedi. "Enjeksiyon yapma konusunda oldukça yetenekliyim.

"Bu çok yardımcı oldu," dedi Dr. Barnes. 'Bu tür ilaçlar için en iyi giriş yeri arka taraftır. İlk ilacı uygulamanıza nezaret edeceğim ve sonra günde dört kez aynı dozda olacak. Sen Kırk sekiz saat içinde bir değişiklik göreceksiniz. Ayrıca nefes almasına yardımcı olması için buharlı su kaseleri getirin.

Dr. Barnes doğru dozu ölçmesine yardım etti, ardından Lankenua'ya iğneyi yaparken izledi. Başıyla onayladı. 'Aferin Bayan Forsythe. Çok iyi bir hemşiresin. Şimdi geri döneceğim. yarın onu kontrol etmek için.'

"Tanrım, gerçekten buna gerek yok.

'Neden, ben bunun için buradayım, ve sonuçta, eğer sen de Manhattan'daki ilk Noel'iniz için iyi olur, değil mi?" dedi Lankenua'ya, o da zayıf bir şekilde başını salladı. "Tamam o zaman, yarına kadar. Dr. Barnes hepsine gülümsedi ve odadan çıktı.

Cecily, "Yarın Stella'yı kalın giysiler almak ve Bloomingdale'de Noel Baba'yı görmek için alışverişe götüreceğim," dedi. "Annesi yatakta hasta yatarken çok sıkılıyor.

'Her zaman mutfağa gidebilir ve personel onunla ilgilenebilir. O çocuğa oldukça bağlı görünüyorsun. Dorothea kızına baktı. "O senin hizmetçinin çocuğu, akrabası değil.

"Belki Afrika'da işler farklıdır, Dorothea," diye karşı çıktı Walter. "Belki öyledir, ama daha önce hiç beyaz bir kadın gördüğümü sanmıyorum.

Bloomingdale'de siyah bir çocukla dolaşan bir kadın. Var mı?

Sen?

"Zaman değişiyor canım," dedi Walter. 'Daha geçen hafta *New York Times*'da hem Yale hem de Harvard'a giren siyah erkeklerin sayısının arttığını okuyordum.

"Peki ya kız ğrenciler? Cecily nefesinin altında mırıldandı. "O neydi tatlım? Dorothea ona sordu.

"Ah, hiçbir şey. Mary benimkinin yanındaki boş odayı Stella için hazırladı mı? Yapmadıysa, ben yapabilirim.

"Senin de çok iyi bildiğin gibi, boş oda her zaman hazırdır, Cecily. Yine de onu alt kata taşımanın neden gerekli olduğunu gerçekten bilmiyorum.

"Enfeksiyon riski yüzünden, anne. Dr. Barnes annesi iyileşene kadar Stella'yı uzak tutmam gerektiğini söyledi," diye yalan söyledi Cecily.

"Her neyse, izin verirsiniz, gidip Lankenua'yı kontrol etmeliyim. Cecily masadan kalktı. 'Oh, ve ben de düşündüm ki Kiki'nin kaldığı Stanhope Oteli. Noel için ona bir hediye götürmek istiyorum.

"Bugün onları aradım ama annesi Kiki'nin ziyaretçi kabul etmediğini söyledi.

"En azından hediye mi onun için resepsiyona bırakabilirim. İyi geceler anne, baba.

Cecily masadan kalkıp çatı katına çıktı ve orada Lankenua'nın huzur içinde uyuduğunu görmekten memnun oldu.

Alnı daha serin hissetti. Bir sonraki ilaç dozu için onu saat onda uyandıracaktı.

Cecily'nin yetişkinler yemek yerken kendi odasında bıraktığı Stella şimdi geceliğiyle Cecily'nin yatağında oturmuş, '*Noel'den Önceki Gece*' adlı eski bir resimli kitaba dalmıştı.

"Yeyo nasıl? Stella endişeyle başını kaldırdı.

'Oh, şimdiden iyiye gidiyor, tatlım. şimdi seni kendi yatak odana götürelim. Cecily Stella'ya elini uzattı ve ona yol gösterdi Onu, Mary'den daha önce ateşi yakmasını istediği yan odaya götürdü, böylece oda sıcacıktı. "Yatağa gir," dedi Cecily, Stella'yı yatırdım.

"Yeyo iyileştiğinde buraya gelebilir mi?

"Göreceğiz. Şimdi, bu gece bana bir öykü okumayı denemek ister misin?" dedi, eski kitabı göstererek ve yatağa oturdu.

Lankenua ertesi sabah kesinlikle daha iyiydi. Ateşi düşmüştü ve öksürüğü hâlâ şiddetli olsa da Cecily onun biraz su içebilmesinden memnundu.

"Kusura bakmayın Bayan Cecily, başım büyük belada," diye iç geçirdi Lankenua.

"Hiç de değil," diye Cecily onu rahatlattı. 'Şimdi, öğleden sonra bir sonraki iğneni yapmak için geri geleceğim. Bu arada, Stella'yı alışveriş.

"İyi," diye başını salladı Lankenua. "Sen git.

"Şimdi dinlen," dedi Cecily, ateşe biraz daha kömür koyarak. "Ve daha sonra size her şeyi anlatmak için geri döneceğiz.

Cecily ve Stella'nın ilk uğradıkları yer çocukların giysileri oldu. Bloomingdale'de. Stella'nın gözleri, aralarından seçim yapabileceği elbise ve önlük raflarına takıldı. Bir asistan - Cecily kendisine yaklaştığında onlara garip bir bakış atan Cecily, ikisi birlikte koridor boyunca onları yakından takip ediyordu. Stella'nın denemesi için bir şeyler seçti.

Stella aynanın önünde dönüp dururken Cecily gülümsedi, soluk turuncu bir elbise giymişti, eteği ağ ve tül katmanlarından oluşuyordu. 'Noel Günü için mükemmel ve güzelliğini ortaya çıkarıyor.

Mükemmel renklendirme!' Cecily ellerini birbirine vurdu.

Tezgâhtarın küçümseyen ifadesini umursamadan. "Şimdi, mantıklı ve kalın giysiler seçelim, olur mu?

İki büyük çanta dolusu yeni giysinin Archer'a ve arabaya gönderilmesini ayarlayan Cecily ve Stella, şimdi kadife yakalı ve parlak pirinç düğmeli kırmızı bir Harris Tweed palto giymişlerdi,

Eşleşen bir bere ile tamamlandı - oyuncaklara gitmek için kıyafet bölümünden ayrıldı. Noel Baba'yı görmek için uzun bir kuyruk vardı. Manhattan'daki her ebeveyn aynı fikre sahipmiş gibi görünüyordu.

"Bak anne," dedi önlerinde duran küçük çocuk. "Bir tavşan gibi simsiyah! Çocuk Stella'yı işaret etti.

"Jeremy! Lütfen sus artık," diye oğlunu azarladı anne, ama yine de dönüp Cecily ve Stella'ya baktı.

"Ve sen de Kuyia gibi beyazsın," dedi Stella onu işaret ederek, en ufak bir tedirginlik yoktu. Birkaç saniye sonra anne ve oğul kuyruktan ayrılmıştı. Cecily nefesini tutmuş, başka bir şey olmasını bekliyordu. Stella raflardaki bebekleri ve başında Noel Baba şapkasıyla bir sütuna yaslanmış duran gerçek boyutlardaki ayıyı göstererek eğlenirken, Cecily, "Bakın!" diye haykırdı.

"Bakın!" diye haykırdı Cecily. "Bu bir aslan, tıpkı evdekiler gibi! Stella oynucağa doğru koşmak için oradan ayrıldı. "Isırmaz, değil mi?" dedi Cecily'nin peşi sıra ona yaklaşıırken. "Bu sadece rol yapıyor, değil mi?

Stella kollarını gerçek boyutlardaki aslanın başına doladığında Cecily, "Elbette öyle," dedi.

"Hep bir aslana sarılmak istemişimdir," diye kıkırdadı Stella, kuyruktaki diğer tüm anne ve çocuklar sergiyi seyrederken.

'Bak ne diyeceğim tatlım, şimdi Noel Baba'yı görmek için bu uzun kuyruktaki beklemeyelim. Gidip Lankenua ile annem ve babam için birkaç hediye alalım, sonra eve gidip Noel Baba'ya notu her zaman yaptığımız gibi bacadan atalım, tamam mı?

Stella kırmızı ve beyaz giysiler içindeki adama özlemle baktı, kürsüde oturdu ve iç çekti. "Sanırım sıra biraz uzun," diye kabul etti.

Cecily onların çıkışını izleyen gözleri görmek için arkasına bakmadı.

Daha sonra eve döndüklerinde, Stella Noel Baba'ya mektubunu usulüne uygun olarak yazdı, Cecily de istediği şeyleri zihnine not etti. Büyük tüylü aslan listesinin başındaydı.

"Ama onu bacadan nasıl indireceğini bilemiyorum, tatlım, Cecily, yatak odasındaki ateşin önünde oturmuş, Stella'nın yeni favori ikramı olan graham krakerleri arasında eritilmiş çikolata ve marshmallowdan oluşan s'mores'u kızartırlarken, dedi.

"Doğru," diye kabul etti Stella, Cecily'nin uzattığı kızartma çatalından yapışkan bir lokum aldı ve Cecily'nin ona gösterdiği gibi çikolata ve iki kraker arasında ezdi. "Ama Michael bana geçen yıl Noel Baba'dan bir bisiklet aldığını söyledi.

"Sana bir sır vereyim, Central Park'ta gerçek bir aslan olduğunu biliyorum," diye fısıldadı Cecily.

"Gerçekten mi? Karda üşümüş olmalı," diye yanıtladı Stella ayağa kalkıp pencereye giderken.

'Oh, o iyi; kendine ait koca bir evi var. Şimdi neden gelip bu güzel kâğıtlara birkaç hediye paketlememe yardım etmiyorsun?

Stella'ya banyo yaptırdıktan sonra, Cecily Lankenua'ya bir doz daha penisilin vermek için yukarı çıktı. Hizmetçisinin daha iyi olması gerektiğini biliyordu, çünkü iğne ve nereye girmesi gerektiği konusunda korkunç bir yaygara kopardı.

Cecily, Lankenua'nın geceliğini aşağı çekerek, "İşte, hepsi tamam," dedi.

Sonra Stella'yı almaya gitti ve onu tavan arasına çıkardı.

Cecily Stella'ya, 'Tatlım, çok eski bir arkadaşımı görmek için bloğa doğru gidiyorum,' dedi. "Uzun sürmez, ama sen burada kalabilir misin? Ben yokken Yeyo'ya eşlik eder misin? Belki ona Winnie the Pooh hakkındaki yeni kitabını okumak istersin?

Stella hevesle başını salladı, "Bu iyi bir fikir," dedi. Cecily odadan çıkarken, "Geç kalma, Kuyia," diye seslendi.

Cecily dışarı çıkıp ailenin Chrysler'inin arkasına bindiğinde kar yağışı nihayet durmuştu. Araba Beşinci Cadde boyunca ilerlerken Caddesi'nde trafiğin sesi, kaldırım ve caddelerdeki kalın kar örtüsüyle boğuluyor, alttaki metrodan çıkan buhar ızgaralardan püskürerek üstündeki karı eritiyordu.

Stanhope Otel'i'ne vardıklarında Cecily arabadan inerken Archer'dan kendisini beklemesini istedi.

Otelin girişini işaret eden yeşil tentenin altında kaybolurken, "Otuz dakika kadar sürer," diye seslendi. Cecily bardan gelen canlı caz müziğini duyabiliyordu.

resepsiyona doğru yürüdü ve Kiki Preston'a burada olduğunu haber vermelerini istedi. Kiki'nin rahatsız olmasını beklerken Resepsiyon görevlisi ona doğruca süite çıkmasını söylediğinde şaşırdı. Cecily asansörle beşinci kata çıktı. Kapıyı çaldıktan sonra Tanımadığı bir kadın kapıyı açtı.

'Merhaba Cecily, ben Lillian Turner, vaftiz annenin bir arkadaşıyım.

Lütfen içeri gelin. Kiki bu gece kendini pek iyi hissetmiyor ama Seni gerçekten görmek istiyordum," diye fısıldadı onu Kiki'nin şöminenin önünde bir şezlonga uzandığı büyük oturma odasına götürürken. Bu, vaftiz annesini gördüğü tek andı.

Yüzü makyajsızdı. Kiki korkunç derecede solgun görünse de, siyah saçları dökülmüş ve grilerle dağılmış olsa da, yine de çok güzeldi.

"Sevgili Cecily! Seni karşılamak için ayağa kalkamadığım için özür dilerim ama son birkaç haftadır sağlığım pek iyi değil. Kiki bir elini Cecily'ye uzatırken diğer eliyle de sigarasını söndürdü. "Nasılsın tatlım?

"İyiyim, teşekkür ederim ve Manhattan'a döndüğüm için heyecanlıyım! Çok uzun zaman oldu.

'Ve işte ben bu karanlık, iç karartıcı şehirde Kenya'ya özlem duyuyorum. İnsan burada gökyüzünü göremiyor,' diye iç geçirdi. 'Lillian, misafirimize bir içki getir. Ne alırsın, Cecily? Şampanya mı?'

'Ben iyiyim, hastaysanız sizi rahatsız etmek istemem. Sadece sana bir Noel hediyesi bırakmaya geldim.

"Beni düşünmeniz ne kadar hoş. Bazen New York'un beni unuttuğunu hissediyorum. Şimdi açabilir miyim?'

"Elbette açabilirsin, ama belki de Noel gününe saklamalısın?

"Ah meleğim. Kiki titrediği her halinden belli olan elini Cecily'nin koluna koydu. "Öğrendiğim bir ders var ki, o da asla başka bir gün için özel şeyler, çünkü yarın asla gelmeyebilir. Kiki'nin gözlerinde yaşlar parlıyordu. "Şimdi, bakalım benim için ne getirmişsin.

"Oh, önemli bir şey değil, sadece düşündüm-

"Bildiğiniz gibi, önemli olan boyut değildir. Kiki Cecily'ye hınzır gülümsemelerinden birini verdi ve birden eski haline döndü. Aldı

dikdörtgen kutuyu ambalajından çıkardı ve açtı.

'Bill'le evlenmek için ayrılmadan önce Mundui House'da ikimizin bir fotoğrafı. Aleeki benim fotoğraf makinemle çekti," diye açıkladı Cecily.

Kiki, arkalarında Naivasha Gölü varken gün batımında çekilmiş olan fotoğrafa baktı.

"Aman Tanrım! Bana ne güzel bir hediye verdin. Kiki fotoğrafı okşadı. "Ve ikimiz de çok genç görünmüyor muyuz? Gülümsedi, gözyaşları gözlerinde bir kez daha belirdi. "Çok teşekkür ederim Cecily. Çok tatlısın ve ben - ve her zaman - seni çok seviyorum.

Sen. Al Lillian, şöminenin üzerine koy da görebileyim.' Kiki Cecily'nin elini tutarken Lillian da öyle yaptı. "Mutlu musun tatlım?

"Evet, sanırım öyleyim.

'Peki, şimdi tavsiyemi dinle ve uygulayacağına yemin et: Kendini ve sevdiklerini mutlu etmek için ne gerekiyorsa yap, çünkü sen farkına varmadan senin hayatın - ve onlarınki - sona erecek ve Gitti. Boşa harcama Cecily, olur mu? Senin için neyin ve kimin önemli olduğunu bul ve onlara sımsıkı sarıl. Bana söz verir misin?

"Tabii ki biliyorum, Kiki. İyi olduğuna emin misin? Harika bir doktor tanıyorum-'

'Oh, beni merak etme. Şimdi buraya gel ve vaftiz annene kocaman sarıl.

Cecily öne doğru eğildi ve Kiki'nin onu kucaklamasına izin verdi, vaftiz annesinin uzun kırmızı pençeleri Cecily'nin kaburgalarına saplanmıştı.

"Mutlu Noeller," dedi Kiki onu bırakırken, gözleri yine yaşlarla doluydu. "Mutlu olacaksın, değil mi?

"Mutlu olacağım. Mutlu Noeller, Kiki.

Lillian Cecily'ye kapıya kadar eşlik etti.

"Onun iyi olduğuna emin misin? Cecily koridora çıkarken alçak sesle konuştu. "Biraz keyifsiz görünüyor.

Lillian fısıldayarak, "Oğlu için üzülüyor," dedi. "Ayrıca Noel'den nefret ediyor; Noel ona artık kutlamak için burada olmayan tüm insanları hatırlatıyor. Merak etme, eminim Noel bittiğinde kendini daha iyi hissedecektir. Şimdilik hoşça kalın.

"Güle güle.

Ertesi sabah Cecily çocuksu bir heyecanla Noel arifesi olduğunu hatırladı. Salondaki gümüş bir tabağın üzerinde kendisine hitaben yazılmış bir davetiye görünce şaşırdı.

BAYAN TERRENCE JACKSON

Mrs Bill Forsythe VASSAR BULUŞMASINDA.

EVİNDE, 3 OCAK 1947 SALI GÜNÜ

RSVP

18 JORALEMON CADDESİ

BROOKLYN

NEW YORK 11021

Cecily bu davete şaşırmıştı; Rosalind bir zamanlar Yurtlarında rujdan ziyade siyasi ve entelektüel anekdotlar paylaşan bir grup kız. Cecily, Rosalind'in her zaman uzak bir hava yaratmıştı ve hiçbir zaman onun grubunun bir parçası olmak için yeterince iyi hissetmemişti.

'Aman Tanrım! Onurlandırıldınız! Rosalind ve kocasının suareleri dünyanın en çok rağbet gören biletlerinden biri olarak kabul edilir. Kasaba. Anlaşılan sonuncusuna Bayan Roosevelt'in kendisi de katılmış,' dedi Mamie, koridora elinde büyük bir hediye torbasıyla gelmişti. 'Anlatılanlara bakılırsa oldukça feminist biri,' diye ekledi. 'Sen de katılmalısın.

'Biliyor musun Mamie? Lankenua'ya iğnesini yapmak için yukarı çıkmadan önce Cecily ona gülümsedi.

Stella'yı mutfakta Mary ve aşçı Essie'yle birlikte her türlü lezzetli Noel ikramını hazırlarken bırakan Cecily, Lankenua ve Stella'nın çoraplarını hazırlamak ve Noel hediyelerini paketlemek için kendini yatak odasına kapattı.

Bloomingdale'in sevimli aslanının daha küçük versiyonunu dün eve teslim etmişti. Noel arifesini ordudan bazı arkadaşlarıyla birlikte Muthaiga Kulübü'nde geçireceğini söyleyen Bill'i araması gerektiğini hatırlayan Cecily şöyle bir düşündü ailesini nasıl ikna edebileceği gibi düğümlenmiş bir sorun Stella yarın Noel yemeği için hizmetçilerle birlikte mutfakta yemek yerine onlara katılmalıydı.

Kapısının aniden çalınması onu hayal aleminden çıkardı. "Kim o?" diye sordu.

"Annen ve seninle hemen konuşmam gerekiyor!"

"İçeri gel!"

Annesi odaya girdi, yüzüne tam bir şok yayılmıştı. "Ne oldu anne? Hayalet görmüş gibisin."

"Tanrım, Tanrım, Cecily! Dorothea derin bir nefes aldı. 'Kiki . . . o öldü!'"

"Ölmüş mü? Ama ölmüş olamaz, anne. Onu daha dün gece gördüm ve iyi görünüyordu, biraz bitkin olsa da. Ne oldu?"

Dorothea rahat bir koltuğa doğru yürüdü ve içine yığıldı. "Annesi birkaç dakika önce aradı. Kiki bir evde yatarken bulunmuş. Stanhope'un arkasındaki avluda. O ...' Dorothea yutkundu. "Görünüşe göre pencereden atlamış. Onu bulduklarında üzerinde pijamaları varmış."

'Aman Tanrım! Aman Tanrım! Kiki olduğuna emin misin?

Elbette eminim! Helen kendi kızını tanırdı, değil mi?!"

"Affet beni anne, çok şaşırdım.

Ama öyle miydi? Cecily kollarını annesine dolayıp ağlarken ona sarılırken düşündü. Sanki dün gece Kiki ona veda ediyormuş gibiydi. . .

'Noel'de sessiz kalıyorlar, ama tüm gazetelerin hikayeyi ele geçirmesi ve Kiki'nin hayatını araştırması iki dakika sürmeyecek, böylece tüm Amerika kahvaltılarında onun skandallarını okuyabilecek! Aman Cecily, ona bayılırdım; uzun bir geçmişimiz var ve sana karşı çok nazikti, değil mi?

"Öyleydi anne, evet," dedi Cecily, umutsuzca gözyaşlarını tutmaya çalışarak.

'Ve en kötüsü de *beni*, en yaşlılarından birini görmeyecekti. Arkadaşlar. Ne kadar kötü durumda olduğunu bilseydim, yardım etmek için her şeyi yapardım, *her şeyi*,' diye hıçkırdı Dorothea.

'Anne, zili çalacağım ve Evelyn'den bize biraz konyak getirmesini isteyeceğim. Sinirlerimizi yatıştırmaya yardımcı olur.

"Ah Cecily, o artık burada değilken Noel'i kutlamaya nasıl devam edebilirim?

"Çünkü... neden biliyor musun anne? Kiki bunu yapmanı isterdi. Şehirdeki en ünlü parti kızlarından biriydi. Ve daha dün gece bana beni neyin mutlu edeceğine karar verip onun peşinden gitmem gerektiğini söyledi. Bu yüzden yarın onun için en güzel elbiselerimizi giyeceğiz ve' - Cecily yutkundu - 'onun hayatını kutlayacağız. Tamam mı?

Sonunda Dorothea başını salladı, Cecily'nin gözyaşlarını silmek için mendilini aldı ve ayağa kalktı. Sanki bir rüyadaymış gibi yatak odasının kapısına doğru yürüdü. "Şimdi," diye içini çekti, "gidip babana söylemeliyim.

Cecily o gece, Stella'nın öğle yemeğinde kendilerine katılıp katılamayacağını annesine sormanın zamanı olmadığını fark ederek yatağa gitmişti. Kiki'nin pijamalarının içindeki bir buluttan onunla konuştuğu ve ona neyin gerçekten önemli olduğuna karar vermesini söylediği garip rüyalarla dolu huzursuz bir geceden sonra, Noel sabahı bir başlangıçla uyandı ve dün olan korkunç şeyi hatırladıkça gözyaşlarının oluştuğunu hissetti. Kendini toparlamak için birkaç dakika ayıran Cecily yataktan kalktı ve bornozunu giydi. Yüzünü parlak bir gülümsemeye zorlayarak Stella'nın yatak odasına girdi ve küçük kızı bir baston şekeri emerken buldu, dudaklarına çikolata bulaşmıştı. çorabından yemişti bile.

"Geldi, Kuyia!" Stella mutlulukla ona baktı ve kucağında oturan oyuncak aslanı işaret etti. "Sanırım Noel Baba onu bacadan indirmek için küçültmüş olmalı. Sence artık burada olduğuna göre tekrar büyüyecek mi?" diye sordu Stella, gözleri kocaman açılmıştı.

"Bilmiyorum, belki de sihirli bir aslandır.

"Ona Şanslı demeye karar verdim, çünkü ben öyleyim!" diye kıkırdadı ve Cecily'ye sarılmak için uzandı, o da ona sarıldı. Sıkıca.

'Ah, Kuyia! Beni eziyorsun! Stella başını kaldırıp Cecily'ye baktı. 'Neden ağlıyorsun? Üzgün müsün?

'Ben iyiyim, tatlım. Şimdi Bill amcanı arayıp ona mutlu Noeller dileyeceğim - onu ve evimizi özledim.

'Ben de özlüyorum ama burayı da çok seviyorum,' dedi Stella ve dikkatini Lucky'ye çevirdi.

Cecily hala bornozunun içindeydi ve aniden kocasıyla Kiki hakkında konuşmak için çaresiz hissetmeye başlamıştı. telefonu kullandı ve Ali'nin telefonu açtığı Muthaiga Club'a bağlandı. Cecily onun tanıdık, kalın sesini duyunca gülümsedi.

'Alo, Ali, ben Bayan Forsythe. Bay Forsythe orada mı?'

"Mutlu Noeller Bayan Forsythe," dedi Ali, "yine de size başsağlığı dilemeliyim. Bayan Preston'ın ölüm haberini aldık. ölüm.

"Teşekkür ederim Ali," dedi Cecily. Haberin bu kadar çabuk yayılmasına çok şaşırmıştı. 'Bay Forsythe ile konuşmam gerekiyor. Onu benim için getirebilir misiniz lütfen?

"Korkarım getiremem; Bay Forsythe birkaç saat önce bir av çekimine çıktı.

Cecily'nin kalbi küt küt atmaya başladı. "Peki, o döndüğünde Lütfen ona karısının aradığını ve onunla gerçekten konuşması gerektiğini söyleyin. New York'taki telefon numaram onda var. Teşekkür ederim, Ali, ve mutlu Noeller.'

Ahizeyi kapattı ve babasının deri koltuğuna oturarak kendini toparlamaya çalıştı. Bir kez daha, kocasına gerçekten ihtiyaç duyduğunda, onu hiçbir yerde bulamamıştı.

Öğle vakti, kız kardeşleri gelmeden hemen önce, Cecily Stella'yı hizmetçilerin Noel yemeği hazırlamakla meşgul oldukları mutfağa götürdü.

'Oh, şuraya bak! Ne kadar güzelsin, değil mi bebeğim?" dedi Stella'dan çok hoşlanan aşçı Essie. "Şimdi gel de Essie teyzene turta yaparken yardım et.

Turuncu tül elbisesiyle mutfak için çok uygunsuz bir şekilde giyinmiş olan Stella mutlulukla Essie'ye yardım etmeye gitti.

"Herkes mutlu Noeller," dedi Cecily. 'Biri hizmetçime biraz et suyu götürebilir mi? Bugün nihayet acıktığımı itiraf etti.

"Sorun değil," diye başını salladı Essie. 'Ve endişelenmeyin Bayan Cecily, küçük kızını da burada bizimle birlikte besleyeceğiz, değil mi Stella?

'Umarım öyle olur, Essie,' diye yanıtladı Stella.

'Aman Tanrım! Gidip de onlar kadar beyazmışsın gibi konuşamazsın! Essie güldü.

Cecily'nin annesine yas tutmak yerine kutlama yapması için yaptığı çağrıya rağmen, Noel Günü sessiz bir olaydı. Mamie ve Priscilla hediyeleri değiş tokuş etmek ve öğle yemeği yemek için aileleriyle birlikte geldiler, üç kız kardeş de kalbi kırık Dorothea'yı neşelendirmek için ellerinden geleni yaptılar.

Yemekten sonra Dorothea odasına çekildi.

Mamie Cecily'ye, 'Annem kesinlikle yıkıldı,' dedi. "Kiki onun en eski arkadaşıydı, bu çok doğal.

'Olabilir, ama onu birkaç yılda bir görüyordu.

Afrika'ya ilk gittiğinizde onunla birlikte *yaşadınız* ve öldüğü gece onu gördünüz. Sen iyi misin?

'Açıkçası çok üzgünüm Mamie, ama şey... Kiki'nin umudunun tükendiğini düşünüyorum. Ve umut tükendiğinde ...'

"Biliyorum," dedi Mamie. 'Geriye hiçbir şey kalmadı. Şimdi gitme ve bu küçük dehşetleri yatağa yatırma zamanı.

Cecily kız kardeşleri ve aileleriyle vedalaştıktan ve Walter uyumak için çalışma odasına çekildikten sonra Cecily salona geri döndü. O kadar çok süsle bezenmiş devasa Noel ağacına baktı ki, neredeyse hiç süs kalmamıştı.

görülmesi gereken yeşil.

Bill'i Afrika ovalarında bir yerlerde düşündü.
Onun oradaki görüntüsü Manhattan'daki bu güzel salonla o kadar
çelişiyordu ki.

Burası benim evim mi, diye merak etti, *yoksa Bill'le birlikte Kenya'ya
mı aitim?* Gerçek şu ki Cecily bunu bilmiyordu.

Noel'in ertesi günü, Dorothea üst katta kilitliken
Dışarı çıkamayacak kadar sıkıntılı olan Cecily, Stella'yı New York'ta bir
tura çıkarmaya karar verdi.

İlk durakları, Cecily'nin Stella'ya bir torba kavrulmuş kestane aldığı ve
ona sıcak lokmaları nasıl soyup yiyeceğini öğrettiği Central Park oldu.
Central Park hayvanat bahçesinde Stella kafesindeki aslana el salladı ve
onunla Maa dilinde konuştu - "Ne de olsa bu onun dili," dedi
Cecily bir kıkırdamayı bastırırken, dedi.

Archer daha sonra onları şehrin kalabalık caddelerinden geçirdi ve
Stella Times Meydanı'nın parlak ışıkları karşısında nefesini tuttu, sonra
Cecily'nin Chrysler'in mimarisini işaret etmesini dikkatle dinledi
Binası ve Empire State Binası. Alacakaranlık çöktüğünde, Cecily Stella'yı
Empire State Binası'na götürmeden önce krem şantili sıcak çikolatalarını
yudumladılar.

Rockefeller Center'daki buz pateni pistinde. Birbirlerine tutunarak
destekle, kayarak, patinaj yaparak ve kıkırdayarak kalabalığın arasından
geçtiler.

Stella sayesinde Cecily şehrinin yeniden görmeye başladı; ona ve büyüü
atmosferine yeniden aşık oldu. Belki de bu
Ocak ayının sonunda ayrılacaklarını bildiği için mümkün olduğunca çok
şey öğrenmeye kararlıydı.

Cennet Çiftliği'nde olduğu gibi kültüre aç kalmıştı, o ve kız kardeşleri en
son Broadway gösterilerini izlemeye gittiler. Ayrıca gardırobunu
yenilemekten ve onları gerçekten giymekten de keyif alıyordu. Kız
kardeşleri

Mamie'nin stilistiyle saçlarını kestirdikten sonra Cecily bile bir zamanlar
kendisini çirkin ördek yavrusu olarak görmediğini hissetmeye başlamıştı.

Priscilla, Madison'daki bir grup yakışıklı erkek ona bakarken, "Bugünlerde baş döndürüyorsun," dedi sesinde bir parça kıskançlıkla. Avenue, Cecily'ye Priscilla'nın deyimiyle 'göz' verdi. Afrika'da geçirdiği uzun yıllardan sonra Cecily kendini esaretten kurtulmuş bir aslan gibi hissetti.

Noel sonrası çok neşeli geçen haftanın tek hüzünlü notası Kiki'nin cenazesiydi. Katılanların sayısı azdı - New York elitlerinin çoğu tatil için şehir dışındaydı ve ayrıca Kiki'nin hayatı yıllardır yurtdışında yaşıyordu. Cecily babasının Dorothea'yı kiliseden çıkarmasına ve ardından annesinin gözle görülür bir şekilde çakırkeyif olmaya başladığı cenaze törenine gitmesine yardım etti. Cecily, Kiki'nin ölümünün sadece annesi için değil, kendisi için de bir dönemin sonu olduğunu düşünmeden edemiyordu.

Cecily bir öğleden sonra modası geçmiş şapkalarından bazılarını değiştirmek için gittiği tuhafiyeciden eve döndüğünde tiz bir kıkırdama duydu

babasının çalışma odasından geliyordu. Kapıyı çaldığında babasını Stella'yı kucağında otururken buldu.

"İyi günler Cecily," dedi Walter. "Stella ve ben atlasımdaki dünya haritasına bakıyorduk. En iyi aslanımı yapıyordum ama sonra benden bir zebranın çıkardığı sesi istedi, ben de iyi bir zebra taklidi yaptığımı düşündüm, ama belli ki siz öyle düşünmediniz, değil mi küçük hanım? Walter, dizinden kayarak Cecily'ye doğru koşan Stella'ya gülümsedi.

"Bay Huntley-Morgan'ı rahatsız etmiyordun, değil mi Stella?" "Hiç de değil," dedi Walter. "Onu burada kitaplara bakarken buldum. ve çok iyi vakit geçiriyoruz. Bu arada ona bana Walter demesini söyledim, değil mi?"

Stella utangaçça başını salladı.

"O çok zeki bir çocuk, Cecily. Annesi onu Kenya'da okula gönderecek mi?"

"Orada Stella gibi bir çocuk için okul yok, ama ona okuma yazma öğretmek için elimden geleni yapıyorum.

"O da bana hesap yapmayı öğretiyor," diye ekledi Stella, küçük yüzü ciddiye.

"Pekala o zaman, Cecily ile oynadığım oyunu oynayalım, olur mu? İki ve iki kaç eder?

"Dört.

"Üç ve dört?"

"Yedi.

Sekiz ve beş.

Stella tereddüt etmeden, "On üç," diye yanıtladı.

"Etkilendim," diye gülümsedi Walter. "Sanırım bu soruları daha da zorlaştırmam gerekecek, değil mi?

Yirmi dakika sonra, Stella onu daha fazla test etmesi için yalvarırken Walter ellerini kaldırdı.

'Benim hiç sorum kalmadı tatlım, ama sen soruları yanıtlamakta gerçekten çok iyisin. Son derece iyi," dedi ve Cecily'ye bir bakış attı. 'Şimdi ikiniz de koşun bakalım. Her an bir ziyaretçi bekliyorum.

"Walter'ı seviyorum," dedi Stella, mutfağa doğru yürüyüp sobanın yanında toplanmış olan Lankenua'yı bulduklarında. "En azından ben onu Bayan Huntley-Morgan'dan daha çok seviyorum," dedi Stella omuz silkerek.

Mutfak masasının üzerinde çikolatalı kek duruyordu. "Ama en çok bunu seviyorum," diye kıkırdadı ve keki işaret etti.

"Nasıl hissediyorsun, Lankenua?

"İyi," diye başını salladı Lankenua. "Eve ne zaman döneceğiz, Bayan Cecily?" Cecily, Mary'ye dönerek, "Birkaç hafta içinde," diye cevap verdi. "Sen odama biraz kahve getirebilir misin? Saat beşte tekrar dışarı çıkacağım ve üzerimi değiştirmeliyim.

"Elbette, Bayan Cecily.

Cecily odasında aynanın karşısında durmuş, Vassar buluşması için ne giymesi gerektiğine karar vermeye çalışıyordu. O hatırladı Rosalind hiçbir zaman modayı takip eden biri olmamıştı, bu yüzden Cecily düz siyah kokteyl elbisesi. Kahvesini yudumlarken Mary'den Archer'ı çağırmasını ve arabayı ön tarafa getirmesini istedi. Oraya giderken Cecily gergin hissediyordu; Rosalind'in onu neden davet ettiğini hâlâ bilmiyordu. Brooklyn'de yaşıyordu - Rosalind'den öğrendiği bir adres. Priscilla son zamanlarda gençler arasında popüler olmaya başlamıştı. Dorothea, Brooklyn Köprüsü'nü inşa ettikten sonra aileleri hâlâ orada olan İrlandalılarla dolu olduğunu söylemişti.

"Bu mahallede çok güzel eski kahverengi taşlar var," dedi Archer sokaklardan geçerlerken. 'Bir süredir harap durumda ama arkadaşın gibi insanlar buraya taşınıyor çünkü paralarının karşılığında çok fazla ev alıyorlar. New York her zaman değişiyor, değil mi Bayan Cecily?

Araba çok daha salaş evlerin sıralandığı düzgün bir kahverengi taşın önünde durdu ve Cecily dışarı çıktı.

Archer'a, "Bir saatten fazla kalmam," dedi ve merdivenlerden ön kapıya doğru yürüdü.

'Cecily! Bunu yapabilmen ne kadar harika. Koyu renk saçları Mamie'ninkilere benzer şekilde küt kesilmiş olan Rosalind, Cecily'yi çoğu pantolon giyen genç kadınlarla dolu hoş bir oturma odasına götürürken ona gülümsedi. Cecily kendini iğrenç bir şekilde eski moda ve fazla giyinmiş hissediyordu.

"Bira mı şeri mi? Rosalind onu bir içecek arabasına doğru yönlendirirken sordu.

"Oh, şeri lütfen. Burada kimseyi tanıyor muyum?

"Elbette tanıyacaksın. Tek bir istisna dışında, hepsi Vassar'da bizim sınıfımızdaydı. New York dedikodu makinesi bana Afrika'da yaşadığınızı söyledi. Rosalind söyledi. "Her şeyi duymak için sabırsızlanıyoruz, değil mi Beatrix?

Bir çift geniş, sıcak gözlü zenci kadın Cecily'yi değerlendirdi. 'Hayır, atalarımızın geldiği yer orası olduğu için gelemeyiz, Rosalind.'

Cecily şaşkınlık içinde iki kadına baktı.

"Merak etme Cecily," diye kıkırdadı Rosalind. 'Çoğu insan Beni gerçekte olduğum zenci olarak tanıyın. Belli ki o zamanlar serseri bir beyaz adam vardı, ama kalbim Beatrix'inki kadar siyah. Vassar'ın ben diplomamı alana kadar haberi yoktu - oradakilerin nasıl olduğunu bilirsin Cecily. Eğer istedikleri gibi olsaydı. yerleri süpürüyorlar, sizin gibi insanlarla amfilerde oturmuyorlar. Yavaş yavaş değişiyor, dikkatinizi çekerim. Utanç içinde Beatrix 1940'ta, diğer kolejlerde çok daha büyük bir zenci kontenjanı olduğu için. Bu yüzden ilk resmi zenci Vassar mezunumuza merhaba deyin.

'Ve umarım ben birçoğunun ilki olurum,' diye gülümsedi Beatrix. 'Şu anda Yale Tıp Fakültesi'ndeyim ve oradaki zorluk sadece

Derimin rengi değil, kadın olduğum gerçeği. Çifte darbe, değil mi Rosalind?'

Rosalind odanın arka tarafındaki daha sessiz bir köşeyi göstererek, "Emin olabilirsin," dedi. 'Şimdi, Cecily, gel ve bize Afrika hakkında her şeyi anlat. Yaşadığın yer Kenya, değil mi?

Cecily ilk başta safariler, aslanlar ve ölümcül yılanlarla ilgili her zamanki parti parçasını seslendirdi, ancak Rosalind kısa süre sonra onu durdurdu.

'Söyle bana, sömürge altındaki bir ülkede zencilerin hakları var mı? Aktivist partiler var mı?

"Bildiğim kadarıyla yok.

"Yani Kenya ağırlıklı olarak siyahlardan oluşan bir toplum olmasına rağmen, zenciler - kendi ülkelerinde - hala üniformalı birkaç beyaz adam tarafından mı yönetiliyor?" diye sordu Beatrix.

'Evet, korkarım durum böyle. Gerçi savaştan bu yana, birçoğunun kral ve ülke için savaşmak üzere kaydolduğunu biliyorum-'

"lkeleri ama kralları değil," diye araya girdi Beatrix.

"Evet, elbette," diye aceleyle onayladı Cecily, "savaşırılsa hayatın onlar için daha iyi olacağı yalanıyla beslendiler. Sonra geri döndüler ve hiçbir şey değişmemişti. Aslında, kocam geçenlerde dedi ki daha da kötüleşti.

"Orada gerginliğin arttığını söyleyebilir misiniz? Rosalind sordu. Cecily,

Bill ile yaptığı konuşmaları düşünerek, "Evet," diye yanıtladı.

Son aylarda. "Kenya'daki en büyük kabile olan Kikuyu'lar artık beyaz efendilerinin talep ettiği korkunç koşulları ve kle emeğini kabul etmiyorlar. Hiçbiri için sağlık hizmeti yok - zenciler için sadece bir hastane biliyorum

ve bu bir hayır kurumu tarafından finanse ediliyor. Eğitime gelince...'

"Bir de bana sor," diye gözlerini devirdi Rosalind. "ABD'deki çocuklarımız için de durum pek iyi değil, ancak en azından hem beyazlar hem de siyahlar için eğitim var ve Güney'dekinin aksine ayrımcılık yok. Ama beyaz çocukların sayısı bizimkilerden fazla ve hala özellikle de ğretim kadrosunun kendisinden kaynaklanan nyargılar. Biliyorum, çünkü ben de lisede azınlıklardan biriydim.

"Hizmetimin çocuğuna matematik ve okuma yazma öğretmek için elimden geleni yaptım . O en parlak düğmelerden biri.

"Vay, vay. Rosalind kaşlarını kaldırarak Beatrix'e baktı, sonra da Cecily'ye geri döndü. 'Beş yaşında bir kızım var ve eğitimimi tamamlamak için yaşadıklarımı onun da yaşamasını istemiyorum. Güvenli ve destekleyici bir ortamda öğrenmesini istiyorum. ve sınıf arkadaşlarının sataşmalarıyla ya da öğretmenleri tarafından haksız yere dışlanmakla uğraşmıyor. Bu yüzden . . . Evimde küçük bir okul kurma aşamasındayım. Beatrix ve ben tanıdığımız birkaç parlak zenci çocuk seçtik. sonunda Ivy League kolejlerine girmelerini sağlamak amacıyla eğitmeyi planlamaktadır.

'Çocuklarımızın örnek alabilecekleri rol modellere sahip olmaları gerekiyor. Yapabileceklerine inanmalılar ve bunu onlara göstermek de bize düşüyor.

Yapabilirim," diye ekledi Beatrix, gözleri coşkuyla parlayarak.

"Demek hizmetçinizin kızını eğittiğinizi söylüyorsunuz?" dedi Rosalind.

"Evet, öyle. Stella - adı bu - ona öğrettiklerimi bir sünger gibi emiyor.

"Bizimle tanışması için onu buraya getirmek ister misiniz?" diye sordu Rosalind. 'Okulumuz için iyi bir aday olabilir. Ve eğer siz de ilgilenirseniz, fazladan bir çift öğretmene ihtiyacım olabilir. Beatrix Yale'de tıpla çok meşgul olacağım, o yüzden bu işi tek başıma halledeceğim.

"Kulağa inanılmaz geliyor, Rosalind," diye nefes aldı Cecily. "Stella için böyle bir şeyin mümkün olabileceğini hiç düşünmemiştim.

'Biz de sizi aramızda görmekten çok memnun oluruz. Tarih okudunuz, değil mi?'

'Okudum, ama benim tutkum aslında Ekonomi'ydi ve kendim söylesem bile, rakamlar konusunda iyi bir kafam var.

Beatrix kıkırdarak, "Rosalind de beşeri bilimlerden anlıyor, yani ikiniz birlikte ve zaman ayırabildiğimde benim de yardımımıyla, fen bilimlerinin üstesinden gelebilirsiniz," dedi. "Özgürlükler ülkesinde her şeyin mümkün olduğunu unutmamalısın - yeter ki *biz* bunu gerçekleştirelim.

"Peki Stella'yı seninle tanışması için ne zaman buraya getirmeliyim?

"Ne zaman istersen. Sömestr resmi olarak gelecek hafta başlıyor, o halde bu Cuma'ya ne dersin? Rosalind önerdi.

"Mükemmel.

Beatrix ve Rosalind ona ön kapıya kadar eşlik ettiler ve üçü vedalaşırken Rosalind ona şaşkınlıkla baktı.

"Söylesene Cecily, bir protestoda bize katılmaya ne dersin?"

"Bilmiyorum. Tam olarak neyi protesto ediyorsunuz?"

'Harlem'deki konut durumu berbat. Zenciler

Gettolaşmış - korkunç bir aşırı kalabalık var, polisin "işleri kontrol altında tutmak" için kullandığı aşırı güçten bahsetmiyorum bile. Belediye Başkanı O'Dwyer toplumumuz için büyük bir dost olmuştur-'

"Sadece oylarımızı alabilmek için! Beatrix araya girdi.

'Olabilir, ama bazı sözler verdi ve biz de onu bu sözlerle bağlı tutuyoruz.

Habeş Baptist Kilisesi'nde bir konuşma yapacak.

Önümüzdeki hafta kiliseye gideceğiz ve ona neyin tehlikede olduğunu hatırlatmak için orada olacağız,' diye devam etti Rosalind. 'Senin de orada olman harika olur Cecily,

"Grubumuz için çok değerli olurdun. 'I .

. . Bunu düşünmeme izin ver, tamam mı?"

"Düşünecek ne var ki?" dedi Beatrix. 'Bu bir doğru ve yanlış, ölüm kalım meselesi. Afrika'da yaşadığın için bunu herkesten daha iyi biliyor olmalısın. Lütfen bizimle kal, Cecily. Bize ihtiyacımız var beyazlar da davamızı desteklemek için.

"Pekala," diye kabul etti, "orada olacağım. Ve şimdi gerçekten eve gitmeliyim. Hoşça kalın.

"Nerede buluşacağımızı haber veriniz!" diye seslendi Rosalind.

Archer onun için arabanın kapısını açtı ve Rosalind arka koltuğa kayd.

"Bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim.

'Sorun değil, Bayan Cecily. Akşamınız nasıldı?" diye sordu Brooklyn Köprüsü'nü geçip Manhattan'a doğru yola çıktıklarında.

"Tek kelimeyle muhteşemdi! Cecily nefes aldı.

Ertesi arşamba günü, emredildiğı gibi, Cecily en sade giysilerini giydi. Stella'yı Lankenua'nın gözetimine bıraktı.

Çok daha sağlıklı görünen Cecily, Archer'a kendisini Harlem'e götürmesi için talimat verdi.

"Affedersiniz, Bayan Cecily?" dedi Archer onu Chrysler'in arka koltuğuna oturturken.

"Beni duyduñ Archer: Harlem, Habeş Baptist Kilisesi'nin önü, 132 Batı ¹³⁸. Sokak," Cecily, Rosalind'le telefonda konuşurken yazdığı nottaki adresi okudu.

"Ailen oraya gideceğini biliyor mu?" dedi bir süre durakladıktan sonra.

"Elbette," diye yalan söyledi Cecily, evli bir kadın olarak bile Archer ona hâlâ bir çocuk gibi davranıyordu.

"Nasıl isterseniz, Bayan Cecily.

Cecily, Archer'a adresi verirken gösterdiği kabadayılığa rağmen daha önce hiç gitmediğı Harlem'e doğru ilerlerken pencereden dışarı baktı. Beşinci Cadde ve Madison'daki gökdelenler gözden kaybolup Lenox Bulvarı'na doğru yavaşça ilerlediklerinde Sokaktaki yüzlerin beyazdan ziyade siyah ve kahverenginin çeşitli tonlarında olduğunu fark etti. Birden kendini kendi şehrinde sudan çıkmış balık gibi hissetti. Siyah çocuklar metruk evlerin merdivenlerinde oturmuş Chrysler'in geçişini izliyordu, dükkânların çoğunun pencereleri kapalıydı ve paslanmış, taşmış çöp tenekeleri sokak köşelerinde toplanmışlardı. Yıl 1947 olmasına rağmen, Buhran burada henüz sona ermemiş gibi hissediliyordu.

Archer arabayı durma noktasına getirdi. Cecily cadde boyunca, büyük bir protestocu kalabalığının çoktan dışarıda toplandığı heybetli bir gotik kilise görebiliyordu. Onun için kapıyı açmak üzere dışarı çıktı.

"Sokağın sonuna, Lenox Caddesi'nin köşesine park edeceğim, buranın tam karşısına," diye işaret etti. 'Eğer bir sorun çıkarsa,

Sen koşarak gel, ben bekliyor olacağım, tamam mı? İyi olacağına emin misin?

"Evet, Archer, teşekkür ederim, arkadaşlarımla buluşacağım," dedi hissettiğinden çok daha fazla güvenle, ondan uzaklaşıp kalabalığa doğru yürürken.

Birçoğunun ellerinde tuttuğu insan kitlesini inceledi.

"EŞİT HAKLAR!" ve "HERKES İÇİN BARINMA!" gibi sloganlar taşıyan el yazısı pankartlar. Kalbi ağzında, Cecily yürüdü

Kilisenin dışındaki kaldırımda sahne olarak kurulmuş yükseltilmiş bir platforma bakan kalabalığa doğru tereddütle ilerledi.

"İşte buradasınız! Rosalind'in tanıdık sesi gürültüyü yarıp geçti.

Cecily arkasını döndüğünde bir çift pantolon ve bir erkek ceketi giymiş olan yeni arkadaşının kendisine yaklaştığını gördü. "Geldiğine çok sevindim," dedi Rosalind.

dedi. 'Diğerleri zaten senin gelip gelmeyeceğin konusunda bahse girmişlerdi. Bu benim kocam Terrence," dedi ve yanındaki uzun boylu siyah adamı işaret etti.

"Tanıştığımıza memnun oldum Cecily," dedi Terrence, elini sıkarak ve ona sıcak bir şekilde gülümseyerek. "Desteyiniz için minnettarız.

Cecily orada bulunan çok az sayıdaki beyaz insandan biri olduğunu görünce şaşırmadı ama diğer protestocular kibarca önünden çekilince gülümsemeyle karşılandı. Birkaçının elinde soğuktan korunmak için kahve şişeleri vardı ve Cecily bir kadının göğsüne bir bebek bağladığını gördü.

"Bu daha ne kadar sürecek?" diye fısıldadı Rosalind'e.

Rosalind neşeyle, 'Sadece bir saat kadar,' diye cevap verdi. 'Bu harika bir şey

Katılım - Beatrix insanları motive etmekte bir harikadır. Ve bakın, işte burada!

Beatrix yanlarında belirdi, gözleri heyecanla parlıyordu, siyah saçları kafa derisine doğru sıkıca örülmüştü. 'Cecily! Gelmen harika! I . . .'

Üç adam sahneye çıkarken Beatrix'in sesi kalabalıktan yükselen bir kükreme ile bastırıldı. Cecily Belediye Başkanı O'Dwyer'ı *New York Times*'daki fotoğraflardan tanıdı. Yanında iki beyaz adam daha duruyordu, biri polis şefi kıyafeti giymişti ve pankartlara bakıyordu.

Harlem! Burada olmak bir onurdur! Belediye Başkanı O'Dwyer güçlü İrlanda aksanıyla konuşmaya başladı ve kalabalık da alkışlarla karşılık verdi. Cecily

Etrafımda toplanan yüzlere baktım ve aniden harekete geçtiğimi hissettim. Burada daha iyi bir dünya yaratma konusunda tutkulu insanlar vardı. Dünya; Nairobi'deki VE-Day kutlamalarından bu yana etrafında böyle bir coşku ve umut hissetmemişti. Beatrix ona "HARLEM GHETTO DEĞİLDİR!" yazılı bir pankart verdi ve Cecily gururla pankartı havada tuttu.

Belediye Başkanı O'Dwyer'ın konut reformları ve okullar için daha iyi finansman vaat eden konuşmasını dinledi ve yakınlarda bir muhabirin flaşı patlayınca gözlerini kırıştırdı.

İnsanlar daha iyi görebilmek için öne doğru itişmeye başladığında, bir dirsek

Cecily'ye arkadan çarptı ve Cecily tökezlerken Rosalind ona destek olmak için uzandı. Soğuk havaya rağmen Cecily ensesinde ter biriktiğini hissetti ve dinleyicilerin ne kadar kalabalık olduğunu fark etti.

Polis şefi mikrofona doğru adım attığında, bir dalgalanma Tedirginlik kalabalığa yayıldı ve Cecily ürperdi. Kalabalığın iki yanına doğru ne kadar uzandığını görmek için boynunu büktü ve etraflarını saran, elleri tahta coplarının üzerinde, mavi keplerinin altındaki yüzleri esrarengiz polis memurlarından oluşan bir halka görünce şok oldu.

"Polisin burada ne işi var?" diye fısıldadı Rosalind'e.

"Benimle ve Terrence'la kal, güvende olacaksın," diye fısıldadı Rosalind.

"Katiller! Beatrix tükürdü. 'O polisler Robert Bandy'ye saldırdılar - silahsızken ve sadece bir kadının hayatını kurtarmaya çalışırken onu vurdular. Lanet olası domuzlar!

Etraflarından bir öfke dalgası yayılmaya başladı ve Cecily kalabalığın polis memurları tarafından daha da sıkıştırılmasıyla bir yudum hava aldı. Cecily artık konuşmaları duyamıyordu.

Sahnede sadece yanındaki kadının dehşet çığlıkları duyuluyordu; kadın, bebeğini bedenlerin ezilmesinden korumaya çalışırken bebeği askıda ağlamaya başlamıştı.

Çığlıklar havayı doldurdu. Bir adam, copunu havada tutarak kendisine doğru gelen bir polis memurundan kaçmak için onu kenara itti. Adam kendini savunmak için pankartını kaldırdı, ancak

kirli sokakta yayılmış bir şekilde yatıyor, başını darbeler devam etti. Cecily tiz bir düdük sesi ve at kışnemeleri duydu ve başını kaldırıp baktığında atlı polis memurlarının protestoculara doğru ilerlediğini gördü, birçoğu kaçmaya başlamıştı.

'Cecily! Yakınımda kal! Beatrix onun elinden tuttu ve polis hattındaki bir boşluğa doğru yönlendirdi. Cecily, Beatrix'i gözü kapalı takip etti, koşarken kalbi güm güm atıyor, kendisi gibi güvenlik arayışında olan diğer protestoculardan kaçıyordu. Acı çığlıklarını duymazdan gelmeye çalıştı ve

İnsan bedenlerine çarpan copların mide bulandırıcı gümbürtüleri. Ani bir sarsıntıyla Cecily kendini yere düşmüş buldu ve Beatrix'in iki polis memuru tarafından zapt edildiğini görmek için başını kaldırdı. Vahşi bir kedi gibi dövüşüyordu, sürüklenirken bukleleri örgülerinden kurtuluyordu.

"Hayır! Beatrix! Cecily bağırdı, ayak bileğine acı saplanırken ayağa kalkmaya çalışıyordu. "Dur! O yanlış bir şey yapmadı!

Şok ve şaşkınlık içinde etrafına bakındı. Ne olmuştu da Huzurlu ve düzenli bir şekilde başlayan toplantı kaosa dönüşmüştü. "Archer," diye mırıldandı onu nerede bekleyeceğini söylediğini hatırlamaya çalışırken. Ayağa kalkmaya çalıştı ama yeni bir protestocu dalgası ona doğru hücum edince ayak bileği tutmadı.

Tam oturduğu yerde ezileceğini düşünürken, yukarıdan derinden gelen bir erkek sesi duydu.

"Yürüyebilir misin?" Başını kaldırdığında beyaz bir adamın ona doğru yükseldiğini gördü.

"Bileğim ...

"Elimi tut.

Cecily öyle yaptı ve adam onu ayağa kaldırdı. Sonra koluyla onu destekleyerek kalabalığın içinde ona rehberlik etmeye başladı.

"Şoförüm ... Lenox'ta, caddenin sonunda beni bekliyor," diye soluk soluğa konuşmayı başardı.

"O zaman seni buradan hızlıca çıkaralım; işler daha da çirkinleşecek gibi görünüyor.

Protestocular toparlanıp karşılık vermeye başladıkça etraflarında şiddetli çatışmalar patlak veriyordu.

Batı ¹³⁸. Cadde ile Lenox'un kesiştiği yere yaklaştıklarında Cecily Chrysler'i gördü ve onu işaret etti. "İşte Archer!" diye bağırdı. kargaşanın üzerinde. Adam onu kollarına aldı ve onunla birlikte arabaya doğru koştu, arabaya ulaştıklarında arka kapıyı açtı.

"Tanrı'ya şükür güvendesiniz, Bayan Cecily!" diye bağırdı Archer, motoru çalıştırarak. "Hadi gidelim buradan!"

Adam Cecily'yi koltuğa indirirken, "Kendinize iyi bakın, hanımefendi," dedi. Kapıyı kapatmak üzereyken Cecily onu durdurdu ve coplu iki polislin arabaya doğru ilerlediğini gördü.

"Archer, bekle! *Hemen* içeri gir!" diye bağırdı adama, kalan gücünü toplayarak kolundan tutup onu içeri çekmek için uzandı, tam o sırada polisler onu yakalamak için ileri atıldı. 'Git, Archer! Hadi, hadi, hadi!

Archer motoru çalıştırdı ve araba hızla uzaklaştı.

Chrysler arkalarında bıraktıkları kâbus gibi sahneden uzaklaşırken, üç yolcu da rahat bir nefes aldı.

'Yardımanız için ne kadar teşekkür etsem azdır. . .' Cecily cesaret etti.

"Önemli değil. Ben de sizinkiler için teşekkür etmeliyim. Adam koltuğunda arkasına yaslanmış, gözleri yarı kapalı duruyordu.

"Sizi bir yere götürebilir miyiz? Nerede yaşıyorsunuz?" diye sordu.

"Beni en yakın metro durağına bırakın yeter.

"¹¹⁰. Cadde istasyonuna yaklaşıyoruz," diye araya girdi Archer. "Bu bana uyar," dedi adam.

Archer arabayı kenara çekti.

"En azından isminizi alabilir miyim? Cecily söyledi.

Adam bir an tereddüt etti, sonra elini cebine attı ve arabadan inip kapıyı arkasından çarpmadan önce ona bir kart uzattı.

Cecily iki gün sonra uyandığında bileği hâlâ acıyla zonkluyordu, Gece boyunca üzerine koyduğu buz torbalarına rağmen. Protestodan döndüklerinde, kirlenmiş ve topallayan Cecily, Archer'a mutlak gizlilik yemini ettirmişti. Bu olaydan ailesine bahsetmeyeceğine dair tereddütle söz vermişti.

'Eğer haddimi aşmıyorsam, Bayan Cecily, bu bir sır olmayabilir. Bu tür şeylere tekrar bulaşmak iyi bir fikir," demişti evin dışında otururlarken, Cecily kendini toparlarken, gözlerinde gerçek bir endişe vardı.

"Teşekkür ederim Archer, ama ne yaptığımı bilecek kadar büyüğüm," diye cevap vermişti. "Ve birilerinin eşitsizliğe karşı durması gerekiyor, değil mi?"

'Güvende olduğunuz sürece, Bayan Cecily. Ama bu sizin savaşınız değil. Siz bir hanımefendisiniz.

Dorothea onun içinde bulunduğu durum karşısında dehşete düşmüştü ve Cecily hemen bir metro ızgarasına takıldığına dair ayrıntılı bir yalan uydurmuş, sonra da Stella'yı Lankenua ile birlikte bulmak için merdivenlerden çatı katına çıkmıştı. Stella kollarına koşmuş ve Cecily onu sıkıca kavramıştı.

'Neden bu kadar kirlisin, Kuyia? Nerelerdeydin?

Cecily Stella'ya gülümseyerek, "Bu önemli değil, tatlım," dedi. "Sadece seni gördüğüme sevindim.

Yatak odasının kapısı tıklatıldı ve Evelyn elinde kahve ve tost dolu bir tepsiyle içeri girdi. Tepsiyi Cecily'nin kucağına koydu, sonra bir yastığın üzerinde duran ayak bileğini kontrol etti.

'Çok daha iyi görünüyor, hanımefendi,' dedi.

Cecily ona yeni gözlerle bakarak, "Teşekkür ederim Evelyn," dedi.

"Evelyn mi?

"Evet, hanımefendi?

"Ailem için çalışmaktan hoşlanıyor musun?

"Ne güzel bir soru, Bayan Cecily! Siz küçük bir kız olduğunuzdan beri bu işi yapıyorum.

"Evet, biliyorum Evelyn, ama başka fırsatların olmasını istemez miydin?

Bir duraklama oldu, sonra Evelyn neşeyle şöyle dedi: '*Bu* fırsata sahip olduğum için çok minnettarım. Ailenize hizmet etmekten mutluluk duydum, Bayan Cecily. İşimden memnun değil misiniz?

'Elbette memnunuz! Özür dilerim,' dedi Cecily çaresizce. 'Ben sadece ... Endişelenme Evelyn, aptallık ediyorum.

"Bir şeye ihtiyacınız olursa zili çalmanız yeterli, Bayan Cecily.

Evelyn odadan çıktı ve Cecily başını arkaya yasladı.

yastıklar. Protesto sırasında yaşanan dehşet verici olaylardan bu yana, tüm dünya görüşü kendi ekseninde dönmüştü. Polis tarafından zorla götürülen protestocuların dehşete düşmüş yüzlerini ve tüm bu yaşananların katıksız, çirkin adaletsizliğini görmeden edemiyordu. En azından Rosalind dün telefon ederek Beatrix ve diğer bir düzine protestocunun nihayet hapisten çıkarıldığını haber vermişti.

'Ağır bir kefaletti ama avukatımız yargıçla konuştu ve iyi bir anlaşma yaptı. Bu Beatrix'e karşı ikinci saldırı, bu yüzden gelecekte daha dikkatli olmak zorunda.

'Sırf teninin rengi yüzünden saldırıya uğrayan Stella da olabilirdi. Nasıl bir dünyada yaşıyoruz biz? Cecily şimdi yumuşak bir sesle kendi kendine söyleniyordu.

Sana fayda sağlayan bir dünya, diye yanıtladı zihni. Peki bu neden böyleydi?

Basitçe zengin, ayrıcalıklı ve *beyaz* olduğu gerçeği.

Lütfen bizimle kal, demişti Beatrix ona.

Cecily yatak odasının penceresinden dışarı baktığında karın Central Park'ı bembeyaz bir örtüyle kapladığını gördü. Her şey New York'un bu küçük bölgesinde huzurlu görünüyordu ama şimdi acı ve baskıyla gölgelenmiş başka bir yüzüne maruz kalmıştı ve artık hiçbir şey eskisi gibi olamazdı. O

Savaşın sonunda Amerikan askerleri tarafından kurtarılan Alman toplama kamplarının resimlerini gördüğünü, şok gözyaşlarının gazeteye düştüğünü, zihninin böylesi bir zulmü kavramakta zorlandığını hatırlıyordu. Ve şimdi biliyordu ki, tıpkı kapısının önünden kısa bir sürüş mesafesindeki Kenya'da olduğu gibi, insanların hayatları her gün benzer adaletsizliklerle doluydu.

'İnsanlar buranın özgürlüğün ülkesi olduğuna inanıyor, ama yine de bir şey yapmıyoruz.

Buraya geldiklerinde onlar için yanlışları düzeltmekle ilgili lanet olası bir şey," diye fısıldadı.

Tostunu yerken göğsünü gergin bir enerji kabarcığı doldurdu ve Rosalind ve Beatrix ile konuşmak için çaresiz hissetti. Ama yapamadı. Bırakın babasını, annesini, kız kardeşleriyle bile bu düşünceleri tartıştığını hayal bile edemezdi. Keşke Dorothea onu protesto gösterisinde, 'zencilerle' omuz omuza dururken görseydi... Bebekleri için para toplamaya çalışıyordu, ama evinde eşit şartlarda misafir olarak kabul edilmiyorlardı.

ortalama şişman lağım faresi.

"Ama bu doğru, ben onlardan biri değilim," diye hatırlattı kendine kahvesini içerken. Peki neden bu ateşi hissediyordu, iki gün önce Harlem'de tanık olduğu şey için adalet için savaşma ihtiyacını?

Çünkü kızım dediğin çocuğu seviyorsun, dedi hisleri ona. Ve onun ve onun gibiler için savaşmalısın, çünkü o

...

O günün ilerleyen saatlerinde Cecily birkaç tereddütlü adım attı ve ayak bileğinin yeniden ağırlık taşıyabildiğini fark etti. Annesi onu götürürken Haftalar geçtikçe uzayan öğleden sonra istirahati Cecily, Kiki'nin ölümünden sonra Stella'yı odasında giydirdi ve küçük kızın boy aynasında kendini seyretmesine izin verdi.

"Nereye gidiyoruz, Kuyia? Stella kırmızı ceketinin yakasını düzeltirken sordu.

"Bir okula, senin gibi zeki bir sürü çocukla birlikte. Onlarla tanışmak ister misin?

"Evet!" diye bağırdı Stella. "Lucky'yi de herkesle tanışması için götürebilir miyim? Pelüş aslanı yelesinden kavradı. Cecily, "Elbette götürebilirsin," dedi.

Archer arabayı Rosalind'in evinin önünde durdurdu. Kar daha yeni durmuştu ve henüz sulu kara dönüşme şansı bulamamıştı, bu yüzden Stella küçük adımlar atarken keyifle güldü, mükemmel ayak sesleri ön kapıya kadar geldi.

"Teşekkür ederim, Archer.

'Sorun değil, Bayan Cecily. Hazır olduğunuzda sizi bekliyor olacağım,' dedi ve ona göz kırptı. Görünüşe göre aralarındaki sır da bir bağ oluşturmuştu.

Cecily ağır bronz tokmağı kullanabilmek için Stella'yı kaldırdı. Rosalind kapıyı açtı ve Cecily'yi sıcak bir kucaklamayla karşıladı.

"Hoş geldin kardeşim," diye Cecily'nin kulağına fısıldadı. "Ve sen de Stella olmalısın," dedi, çömelip elini uzatarak.

Stella utancından Cecily'nin bacaklarının arkasına saklandı.

"Sorun değil, tatlım," diye onu cesaretlendirdi Cecily. "Rosalind benim bir arkadaşım ve seni diğer çocuklarla tanıştıracak.

Stella tereddütle Rosalind'in elini tuttu ve küçük bir bahçe parçasına açılan Fransız kapıları olan havadar bir odaya ulaşana kadar onları büyük evin arka tarafına götürmesine izin verdi. Burası bir çeşit okul odasına dönüştürülmüştü.

Kara tahtanın önünde beş küçük ahşap masa vardı. Odanın bir tarafında alıştırma kitapları, ilkokul kitapları, kırtasiye malzemeleri ve oyuncaklarla dolu kitap rafları yer alırken, diğer bir duvarda çarpım tablosu, New York haritası ve çocuk elleriyle çizilmiş hayvan resimleri bulunuyordu.

"Arkadaşın kim, Stella? Rosalind sordu. Stella aslanı kaldırarak, "Bu Lucky," dedi.

Rosalind takdirle kürkünü okşadı. 'Çok güzel, onu getirdiğin için onur duydum. Şimdi, daha önce bir okula gittin mi?

"Hayır, ama Kuyia bana öğretiyor. Başını cesaretle sallayan Cecily'ye baktı. "Kuyia" "Teyze" anlamına geliyor," diye açıkladı Rosalind'e. Rosalind Stella'yı oyun minderlerinin serili olduğu küçük bir okuma köşesine götürdü ve birlikte oturdular. Cecily, Rosalind'in sorusu üzerine Stella'nın hareketlenmesini gururla izledi sorular sordu, sonra raftaki resimli kitaplardan birine uzandı yanlarında. Stella Rosalind'in işaret ettiği bölümleri yüksek sesle okumaya başladı.

Cecily küçük masalardan birine oturdu, Rosalind Stella'ya bazı temel aritmetik soruları ve ardından bazı mantık soruları yöneltti. Stella rahatlıkla cevap verdi. Otuz dakika sonra, Rosalind Stella'ya diğer çocuklarla tanışmasını söyledi ve o da hevesle ayağa fırladı. Aşağıya, dört çocuğun eski bir meşe masada fıstık ezmeli ve jöleli sandviç yediği büyük bir mutfağa götürüldüler.

"Stella'ya merhaba deyin, millet! Rosalind seslendi ve kızlar ve erkekler utangaç bir şekilde ayağa kalkarak onu karşıladılar. Cecily, Stella'nın genişçe gülümsemesini ve masada Rosalind'in Harmony olarak tanıtılan kızının yanına oturmasını izledi, saçları kıvrıkcık, kurdelelerle şekillendirilmişti ve sandviçinin yarısını ona verdi.

"Yani, şu anda sadece sen ve ben öğretmenlik yapıyoruz, Rosalind, masada kıkırdayan çocukları izlerken Cecily'ye sessizce şöyle dedi 'Eğer okul başarılı olursa, büyümeyi umuyorum. Düşüncem, çocukları için iyi bir eğitim almaya aç olan daha varlıklı zenci arkadaşlarımdan ödeme yapmalarını isteyerek finanse etmek, böylece daha parlak çocukları almamızı sağlamak. aileleri bunu karşılayamaz.'

'Bu harika bir plan. Her şeyi enine boyuna düşünmüşsün," dedi Cecily yeni arkadaşına hayranlıkla.

'Nasıl olsa Harmony ile birlikte evde olduğuma göre, diplomamı iyi bir şekilde kullanabilirim. Bana Stella'dan biraz daha bahset. Parlak bir kıvılcım olduğu ve size taptığı çok açık.

Cecily, Stella'nın tamamen meşgul olduğundan emin olmak için onu izledi, sonra ikisinin kulak mesafesinden uzaklaşmaları gerektiğini işaret etti.

"Aslında onu sadece birkaç saatlikken Kenya'daki çiftliğimin ormanında ölüme terk edilmiş halde buldum. Onu eve götürdüm ve,' Cecily içini çekti, 'açıklaması zor ama ilk görüşte aşktı. Benim

Ona bakmak istediğimi, onu kendi çocuğumuz gibi yetiştirmek istediğimi söylediğimde kocam çok şaşırdı ama bu fikri kabul etti ve bunu yapabilmemiz için bir plan yaptık.

Cecily, Lankenua'nın hayatlarına girişini ve Stella'nın onun annesi olduğuna nasıl inandığını anlattı.

'Tabii ki gerçeği başka kimse bilmiyor Rosalind. Benim annem İlişkimizin gerçek durumunu öğrenirse ölür, ama yapabileceğimizin en iyisi bu.

"Anlıyorum," dedi Rosalind. Cecily onun gözlerinde yaşlar olduğunu gördü. "Sana sarılabilir miyim?"

Rosalind onu kucağına alırken Cecily, "Elbette," dedi.

'O çocuk için yaptığın şeyin şimdiye kadar duyduğum en güzel şey olduğunu düşünüyorum. Stella'ya hak ettiği her şeyi ve daha fazlasını vermende sana yardımcı olmak istiyorum.

Cecily kendi gözlerinin de yaşardığını hissetti, çünkü Stella'yı yeni doğmuş bir bebek olarak kucağına aldığından beri ilk kez Bill ve Lankenua dışında biriyle durumun gerçekliğini paylaşabilmişti.

'Peki ya kocanız? Yakın zamanda Kenya'ya dönmenizi bekliyor mu?" diye sordu Rosalind, anlayışlı bakışları Cecily'nin.

'Aslında evet, ama belki bir süre erteleyip Stella'nın - ve benim - buraya nasıl yerleşeceğimizi görebilirim. Senin gibi benim de bir amaca ihtiyacım var.

beynimi iyi bir şekilde kullanabiliyorum. Kenya'da evim, bahçelerim ve Stella'dan başka bir şeyim yok elbette. Ve onun için şu anda Afrika'da bir gelecek yok.

"Pekala çocuklar, kim karda dışarı çıkmak ister? Rosalind döndü ve çocuklara sordu.

"Ben! Ben!" diye bağırdılar.

Cecily ve Rosalind onları takip ederek dışarı çıktılar. mutfak ve iki kadın onlara kar botlarını ve ceketlerini giymelerinde yardımcı oldu.

Stella sessizce Cecily'ye, "Daha önce hiç karda oynamadım," dedi. "Ne yapacağımı bilemem.

"Sana nasıl yapılacağını göstereceğim," dedi Harmony. "Bir kardan adam yapacağız!"

Stella onun elinden tuttu ve bahçeye koştular, orada çiğliklar atıp gülüşerek kartopu savaşı yaptılar, sonra da birlikte bir kardan adam yapmaya çalıştılar. Fransız kapılarından izliyorduk, Cecily onu hiç bu kadar kendinden emin ve mutlu görmemişti - aslında Stella'yı hiç bu kadar çok çocukla birlikte oynarken görmemişti. Dışarıda Gereklilik, Stella'nın dünyasının küçük ve kapalı olmasıydı, onun yaşındaki tek oyun arkadaşı Michael'dı. Burada normal bir çocuk olabilirdi. Tıpkı onun gibi çocuklar arasında. İçgüdüsel olarak, buranın Stella için kesinlikle doğru yer olduğunu biliyordu. Ve hemen hemen her şeyi feda edebileceğini

Küçük kızını mutlu görmeye devam etmek için her şeyi yapardı.

"İkinizin de okulumuza katılmanızı çok isterim," dedi Rosalind o öğleden sonra merdivende dururlarken. "Ama aynı zamanda vermeniz gereken büyük bir karar olduğunu da biliyorum, değil mi?"

"Evet, öyle.

"Peki, karar verdiğinde bana haber ver, tamam mı?" "Vereceğim.

Stella'yı merdivenlerden indirip bekleyen arabaya götürürken, Cecily onun yeni arkadaşlarına el sallamasını izlerken neredeyse ağlamaklı olduğunu hissetti.

Stella, "Güle güle, yakında görüşürüz," diye seslendi.

Arabayla uzaklaşırlarken, Cecily sevgili kızının *bunu* yapmasını sağlamak için elinden gelen her şeyi yapacağını biliyordu.

Ertesi sabah Cecily uyandığında Bill'le ilgili gördüğü rüya yüzünden başı ve kalbi ağrıyordu. Çabucak giyindi ve uyuyan evi uyandırmak istemeyerek aşağıya süzüldü. Dışarısı hala karanlıktı, sadece Şafağın ilk ışıkları gökyüzüne dokunuyordu ve o kendini paltosunu ve kürk atkısını sıkıca giydi ve Central Park'a doğru yürüdü. Ayak bileği hâlâ hassas olduğu için bir bankın üzerindeki karı temizledi. ve buzdan beyaz bir elbise giymiş olan ünlü Alice Harikalar Diyarında heykelinin karşısına oturdu. Park sessizdi, sadece birkaç bitkin güvercin yerdeki çamuru boş yere gagalıyordu.

Cecily kendine sarıldı, Manhattan'a geldiğinden beri kendisinin de bir tavşan deliğine düştüğünü hissediyordu. Onu izledi

Buz gibi havada nefesi görünüyordu, o kadar zaman sonra şimdi onun için bir yenilikti

Afrika'nın sıcaklığında uzun süre. Burada, Manhattan-Cecily çok sıcak olma hissini zar zor hatırlıyordu ve diğer Kenya-Cecily neredeyse bir rüya benlik, bir sahtekâr gibi hissediyordu. Bill'in şu anda ne yaptığını, hâlâ safaride olup olmadığını merak etti. Ne zaman ki aradı, ev telefonuna hiç cevap vermedi ve Muthaiga Kulübü'nde Ali Noel gününden beri *sahibini* görmediğini söyledi.

Stella'nın kaderi burada yatıyordu; bunu iliklerine kadar hissediyordu. Yine de onunla birlikte New York'ta kalırsa, Bill'i Kenya'da bırakmış olacaktı. Evi ve içerdiği her şey ... Cennet Çiftliği, Wolfie, Katherine. Lankenua onunla burada kalmayı tercih eder miydi? Bir anneden oğlunu geride bırakmasını isteyemezdi.

Belki de Rosalind'e söylediği gibi, yapabileceği tek şey Bill'e dönüşünü bir süreliğine ertelediğini söylemekti. onunla iletişim kurmak için herhangi bir çaba sarf etmiyordu. En azından burada uzun süre kalmaları onlara kesin bir karar vermeden yeni hayatlarını deneme şansı verecekti.

Cecily eve döndüğünde babasının çalışma odasına girdi. Mutfaktan ve koridorlardan gelen ayak seslerini duyabiliyordu. sabah kahvesi tepsisini üst kattaki ailesine götürdü ve ateşi yaktı. Cecily babasının masasından bir dolmakalem ve biraz kağıt alarak yazmaya başladı.

Sevgili Bill,

Yeni Yılınız Kutlu Olsun! Umarım nerede olursanız olun kutlamışsınızdır. Orada sizinle birlikte olamadığım için üzgünüm. Muthaiga Club'daki Noel kutlamaları nasıldı? Noel günü sizinle konuşmak için aradığımda Ali safariye çıktığınızı söyledi. Aslında, o zamandan beri sizi çiftlikte ve Muthaiga'da birçok kez aramaya çalıştım, bu yüzden yazmaya başvuruyorum. Ben yokluğunuzu, ben yokken inzivaya çekilmeyip meşgul olduğunuza dair iyi bir işaret olarak kabul ediyorum.

Bobby ve Katherine nasıllar? Hamileliği iyi gidiyor mu? Stella Michael'ı çok özleyor.

Kiki'nin ölümü nedeniyle New York'ta Noel kasvetliydi. Mundui Evi'nin boş kaldığını düşünmeye dayanamıyorum. Kiki olmadan.

Yeğenlerimi tanımakla ve kız kardeşlerimle yeniden yakınlaşmakla teselli buluyorum. Ayrıca Stella ile Manhattan'ı keşfetmek için harika bir zaman geçirdim ve doğrusu zaman o kadar hızlı geçti ki biraz daha kalmak istiyorum. Daha uzun. Ne de olsa yedi yıldır uzaktaydım! Umarım sakıncası yoktur, Bill. Bu çok uzun bir yolculuk ve ayrıldıktan sonra ne zaman geri dönebileceğime dair hiçbir fikrim yok. Elbette istediğin zaman burada bana katılabilirsin. Annem ve babam seninle tanışmayı çok isterler ve senin bana Kenya'yı gösterdiğin gibi ben de sana şehrimi göstermek isterim.

Dönüş için yer ayırttığımda size haber vereceğim.

Umarım çiftlikte her şey yolunda gidiyordur ve lütfen herkese ve özellikle de sana sevgilerimi ilet. Sizi çok özledim.

Lütfen bana yazın ya da arayın. Senin için endişeleniyorum! Cecily xx

Zarfı adreslerken çalışma odasının kapısı açıldı ve babası içeri girdi. "Merhaba Cecily," dedi. "Erken kalkmışsın, tatlım.

"Evet, Bill'e bir mektup yazmak istiyordum.

'Ah, elbette. Onu özleyorsun olmalısın, ama birkaç hafta içinde tekrar bir araya geleceksiniz, değil mi?

"Aslında," dedi, zarfı avucuna vurarak, "ben Bir süre daha burada, New York'ta kalmaya karar verdim, tabii senin ve annem için de uygunsa.

"Sormana bile gerek yok," diye gülümsedi Walter. 'Bu harika bir haber. Şimdi gel benimle kahvaltı yap ve *New York Times*'ın bulmacasını birlikte çözelim.

Babasıyla birlikte çalışma odasından çıkan Cecily, mektubu postalanmak üzere koridordaki gümüş tabağın üzerine bıraktı.

Stella ertesi Pazartesi okula başladı, en sevdiği ekose elbise, saçları yeni arkadaşı Harmony gibi demet halinde toplanmıştı.

Archer onları Brooklyn'e götürdü ve Stella arabadan inip ön kapıya giden merdivenleri hızla çıktı. Cecily Stella'ya eski deri okul çantasını vermiş ve içini kalem, silgiler ve Essie'nin sınıf arkadaşlarıyla paylaşması için yaptığı bir torba çikolatalı kurabiye ile doldurmuştu.

Rosalind onları sınıfa soktu ve Stella koşarak Harmony'ye sarıldı, Harmony de ona yanındaki sırayı verdi. Cecily odanın arka tarafında durdu ve Rosalind'in derse başlamasını izledi. Stella'nın Rosalind'in söylediği her kelimeyi dinleyen hevesli yüzünü gördü.

O andan itibaren bir rutin başladı. Hafta içi her gün Archer Cecily ve Stella'yı Brooklyn'e götürüyor, her ikisi de saat dokuzda okula başlıyordu. saat. Cecily ve Rosalind farklı derslerini öğretmek için sırayla okul odasını kullanırken, diğerleri alt katta oturuyordu dersleri hazırlıyor ve çocukların çalışmalarını işaretliyordu.

Cecily öğretmeyi kesinlikle sevdiğini fark etti - kendine güvenini bulması biraz zaman aldı, ancak bir kez bulduğunda, çocuklar onun sert ama nazik tarzına cevap verdiler. Archer onları eve bıraktıktan sonra Cecily

Stella ile Central Park'ta yürür, küçük kız o gün öğrendikleri hakkında mutlulukla konuşurdu. İçinde

Akşamları Cecily'nin yatağında birlikte kıvrılırlar ve bir kitap okurlardı. ve omzunda uyuyakaldığında Cecily onu kaldırıp yan odadaki yatağına yatırıyordu.

Ayrıca eylemde kendisini kurtaran adamın teşekkür etmek için verdiği karttaki numarayı aramaya karar vermişti. Fransız aksanıyla konuşan bir kadın açtı ve

kocasına telefon etti. Cecily ona ve karısına öğle yemeği ısmarlamak için ısrar etmişti. Üçü ilginç bir çift yemeği paylaşmışlardı.

Waldorf'ta saatler geçirdik. Tanit'lerin ikisi de çok seyahat etmişlerdi ve Avrupa'da savaşı yaşamış bir çiftle konuşmak ilham vericiydi. Çoğu Amerikalının ne kadar içe dönük olduğunu fark etmişti.

onun setindeydi. Ne yazık ki Tanit'ler o zamandan beri İngiltere'ye dönmüşlerdi ama Cecily, Beatrix ve Rosalind'in arkadaş çevresini çok daha teşvik edici bularak onlarla daha fazla birlikte olmaya çalışıyordu. Annesinin bitmek bilmeyen hayır işlerinden tanıdığı kadınlardan çok daha farklıydı. Dünya hızla değişiyordu ve Cecily hızla kaybolan geçmişe takılıp kalmak değil, geleceğin bir parçası olmak istiyordu.

Lankenua, Evelyn ile bir dostluk kurmuş ve hatta son zamanlarda Pazar günleri onun kilisesine gitmeye başlamıştı. Geri dönme konuşması Kenya'nın nüfusu azalmıştı ve Cecily onun New York'a yerleşmeye başlamıştı. Noel sezonu sona erdiğinden, Walter tüm günlerini bankada geçiriyor, New York'taki kulübüne çekiliyordu. Cecily'yi rahatlatmak için, Dorothea annesini görmek üzere Chicago'ya yıllık ziyaretine gitmişti. Walter evde olduğu zamanlarda Stella'yı çalışma odasına çeker ve onunla giderek daha karmaşık matematik oyunları oynardı. Küçük kıza düşkün olduğu çok açıktı ve Cecily birden fazla kez ona ilişkilerinin gerçeği.

Ne mektupla ne de telefonla, hatta Muthaiga Kulübü'ne telgraf çektiğinde bile Bill'den haber alamamıştı. Ali onu aradığında *sahibinin* iyi olduğunu, ama ovalarda olduğunu söyledi. Katherine de bunu doğruladı.

Bir başka cevapsız aramadan sonra ahizeyi yerine koyarken, "Belki de beni çoktan unutmuştur," diye mırıldandı.

Cecily daha ne olduğunu anlamadan Mart ayının sonu gelmiş ve bahar uzun bir New York kışını zorluyordu. Cennet Çiftliği'ni giderek daha az düşünüyordu ve sonunda Bill'i yakalamayı başarmış olmasına rağmen telefonda iki kez konuştuğunda, sesinde uzun mesafeli görüşmeye atfedemeyeceği bir uzaklık vardı. Stella da "Eve" ne zaman gideceklerini sormayı bıraktılar. Mutlu rutinlerini bozan tek şey Dorothea'nın Chicago'dan dönmesi ve eve kırılğan ve gergin bir atmosfer getirmesiydi.

Son bir kış kar fırtınası New York sokaklarını süpürüyor, pencere camlarını tıkırdatıyordu. Cecily ve Stella sabahlıklarıyla yatağına uzanmış, sıcak çikolatalarını yudumluyorlardı ve Stella'nın kucağında *Brooklyn'de Bir Ağaç Büyür kitabı* açıktı. Stella yüksek ve berrak sesiyle yüksek sesle okudu, ama kar fırtınası evi sarstığında titredi.

"Korkuyorum, Kuyia," diye fısıldadı. "Ya rüzgâr her şeyi uçurursa?"

"Herkes evinin içinde güvende ve sağlam. Bu ev çok çok uzun zamandır burada ve yüzlerce kar fırtınasına dayandı. Şimdi biraz daha okumak ya da uyumak ister misin?"

Her gece olduğu gibi Stella inatla devam etti, ama Cecily onun gözlerinin düştüğünü görebiliyordu ve sonunda uykuya yenik düştü. Cecily onun kirpiklerinin koyu teninde narince dalgalanışını izledi, yüz hatları tamamen huzur içindeydi. Saçlarını okşamak için uzandı, Cecily, Stella'nın hayal dünyasına katılırken kendi gözlerinin kapanmasına izin verdi.

Kapı çalındı ve Cecily sıçrayarak uyandı, kafası karışmıştı. Sabah ışığının yatak odasının pencerelerinden içeri süzüldüğünü gördü, yanında yatan Stella'ya baktı ve uyuyakalmış olmaları gerektiğini fark etti.

"İçeri gel," diye seslendi, Evelyn'in kahvaltı tepsisiyle gelmesini bekliyordu. Kapıyı açan Evelyn değil, Dorothea'ydı.

"Cecily, sadece sana bugün ... gideceğimi söylemek istedim.

Annesi Stella'nın koyu renkli küçük başını Cecily'nin yastığının yanında görünce durdu.

Dorothea elini ağzına götürdü ve dehşet dolu bir çığlık attı. "Yatakta seninle ne *iş*i var?"

"I . . . Stella fırtınadan korktu, o yüzden benimle yattı ve bir hikâye okuduk ve-"

Dorothea odanın öbür ucuna yürüdü ve Stella'nın üzerindeki örtüleri çekti. Sonra hâlâ yarı uykulu olan küçük kızı kabaca kolundan yakaladı ve yataktan dışarı çekti.

"Benimle gelin bayan, hemen şimdi! Ait olduğunuz yere, tavan arasına! Bu saçma davranışlarından bıktım artık Cecily. Ve bu - hizmetçinin zenci çocuğunu *kendi* yatağınıza koymak - sadece taçlandırıyor!"

"Lütfen! Stella Dorothea'nın elinden kurtulmaya çalışırken bağırdı. "Canımı yakıyorsun!"

"Bırak onu, anne!"

Cecily de yataktan kalkmış, Stella'yı serbest bırakmak için annesinin kolunu çekiyordu.

"Böyle bir şey yapmayacağım! Evim dediğin o kahrolası ülkede, kendi çatının altında ne yaptığın umurumda değil, ama burada Benimkiler, pis küçük zenciler ait oldukları yerde, tavan arasında yaşıyorlar! 'Stella'ya ne *cüretle* pis dersin! O da en az benim kadar temiz!"

Cecily bağırdı. "Dün gece onu ben yıkadım!"

"Ona banyo mu yaptırdın?! Yüce Tanrım, Cecily! O kadar güneş beynine mi dokundu? O senin hizmetçinin zenci kızı!"

"Ona bir daha zenci dersin yemin ederim-

Stella'nın küçük beyaz dişleri Dorothea'nın bileğinin yumuşak etini ısırınca Dorothea, "Ah!" diye bağırdı ve sonunda onu bıraktı. Stella Cecily'ye doğru koştu, Cecily de kollarını onu korumak için sardı.

'Bu çocuk vahşi bir vahşiden başka bir şey değil! Baksana! Dorothea kolunu uzattı. 'Kan akıttı! Yemin ederim Cecily, o ve annesinin eşyalarını toplar toplamaz evimden gitmelerini istiyorum. I gidip doktorumu aramalıyım - neredeyse kesin bana bir tür hastalık bulaştırdı!"

"Saçmalama anne, Stella en az senin ve benim kadar sağlıklı.

"Sana söyledim, onun ve annesinin bugün evimden gitmesini istiyorum!" "İyi. O zaman ben de onlarla gideceğim. Ayrıca, evde kalmaya dayanamıyorum.

Senin iğrenç önyargılarını ve ırkçı sözlerini dinleyerek bu evde bir an bile duramam! Stella sadece bir çocuk anne, tıpkı senin sevgili torunların gibi!

Gürültü, pijamalarıyla ana yatak odasından çıkan Walter'ın dikkatini çekmişti.

"Burada neler oluyor böyle?"

Dorothea, "Kızınızın yatağında bütün gece zenci bir çocuk uyudu," diye bağırdı. "Bu çok müstehcen!"

"Tamam, işte bu! Cecily Stella'yı kollarına aldı ve sakince onu Lankenua'nın merdivenlerin başında endişeyle beklediği tavan arasına taşıdı.

'Stella'yla birlikte giyinip eşyalarınızı çabucak topar mısınız lütfen? Şimdi gidiyoruz.

Lankenua şaşkınlıkla Cecily'den Stella'ya baktı, ama söyleneni yaptı.

Cecily yatak odasına dönüp giyindi, sonra da birkaç giysiyi bir çantaya attı. Lankenua ve Stella ile koridorda buluştu ve onları alt kattaki giriş holüne götürdü.

"Ne yapıyorsun sen? Walter üst kattan Stella'yı salonda ceketini, çizmelerini ve şapkasını giyerken izledi.

"Annem Lankenua ve Stella'nın evden ayrılmaları gerektiğini söyledi, bu yüzden ben de onlarla gidiyorum, baba.

Bir an için birbirlerine baktılar, Cecily'nin kalbi hızla çarparak babasının onları savunmaya gelip gelmeyeceğini görmek için bekledi. Ama babası konuşmak için hiçbir harekette bulunmayınca, Cecily üzgün bir iç çekişle ona arkasını döndü.

"Mary, Archer'ı getir hemen. Ve lütfen geri kalan eşyalarımı sandığıma koyun. Archer'ı onları alması için daha sonra göndereceğim," dedi ayakta duran ve gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açılmış olan hizmetçiye, Yakında.

"Evet, Bayan Cecily.

Cecily kendi paltosunu giyerek anne ve babasına döndü; annesinin yüzü hâlâ öfkeden kıpkırmızıydı ve bir eliyle bileğini tutuyordu. Babası gözlerini onun bakışlarından kaçırdı.

Archer ön kapıda belirttiğinde, "Yazıklar olsun sana, baba," diye mırıldandı. Archer'a, "Stella'yı al, onu ve hizmetçimi arabaya bindir, sonra da beni dışarıda bekle," diye emretti.

"Peki, Bayan Cecily. Archer elini uzattı ve Stella'yı kendisine doğru çağırdı. Üçü açık ön kapıdan geçerek gözden kayboldular.

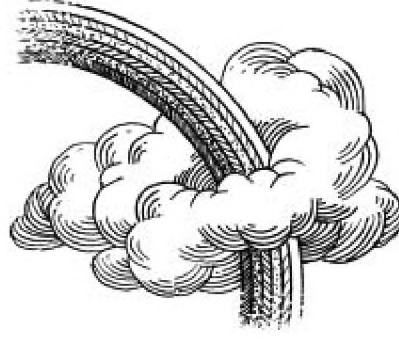
"Yani yaptığınız seçim bu mu? Bizim yerimize *onları mı* seçiyorsun? Dorothea sordu.

"Bana verdiğin seçim buysa, evet, onları seçiyorum.

Yüzünden akan gözyaşlarını fırçalayarak ön kapıya doğru yürüdü. Cecily arkasına dönmeden dondurucu havaya adım attı ve çocukluğunun geçtiği evi geride bıraktı.

Electra
New York

Haziran 2008

"Ve bir daha o ön kapıdan içeri adımımı atmadım.

Stella başını pencerelerin ötesindeki New York silüetine doğru çevirdi. Alacakaranlık ve ardından gece bir noktada gelmişti, ama ikimiz de fark etmemiştik.

"Ne diyeceğimi bilemiyorum," diye fısıldadım, kendimi toparlayarak Dik. Uzun saatler süren dinleme sırasında başımın altına bir minder koymuş ve kanepeye uzanmıştım. Loş ışıktaki büyükannemin sadece dış hatlarını görebiliyordum, gururlu profili sadece Şehirden odaya yayılan çok sayıdaki sessiz ışıktaki görülebiliyordu.

Onu bir zamanlar olduğu küçük kız olarak hayal etmeye çalıştım; bir yabancı tarafından kesin ölümden kurtarılan ve buraya, New York'a getirilen bebek.

York'a. İkisini bağdaştırmak zordu.

"Cecily seni evden aldığı anda nereye gittin?"

Rosalind'e tabii ki. Biliyor musunuz? Tüm o bağırışlar ve sert sözler yüzünden dehşete düşmüş olsam da

O sırada Archer elimi tuttu, beni arabaya götürdü ve arka koltuğa oturttu. Bana bir lolipop verdi ve orada kalmamı, her şeyin yoluna gireceğini söyledi. Ve ben

ona inandım.' Stella bir gülümseme pırıltısı verdi. "Birkaç ay Rosalind ve kocası Terrence ile birlikte kaldık - Dorothea

Cecily'nin güvenini iptal etti. Bu yüzden bir süre beş parasız kaldık. Bizi kurtaran Kiki Preston oldu.

"Ne demek istiyorsunuz?"

"Vaftiz kızına bir miras bıraktı - biraz hisse ve biraz nakit - bu da sonunda Brooklyn'de Rosalind'den bir sokak ötede bir daire satın almamızı sağladı. Cecily'nin alışık olduğu gibi bir şey değildi ve şimdi geriye dönüp baktığımda hayat onun için çok zor olmalı. O gün tüm ailesini kaybetti - benim yüzümden.

"Seni çok sevmiş olmalı.

"Seviyordun," diye başını salladı Stella. "Ve ona bayıldım. O benim için bir Yetenekli bir öğretmendi ve Rosalind'le birlikte kurdukları küçük okul giderek güçlendi. Ben on yaşıma geldiğimde, kendilerine ait bir bina kiralayacak kadar öğrenci toplamayı başarmışlardı. Ve ben ayrıldığımda, seksen öğrencileri - birkaçının beyaz olduğunu da eklemeliyim - ve altı tam zamanlı öğretmenleri vardı.

"Görevini bulmuş.

"Buldu, evet. İnanılmaz bir kadındı ve onu bugün bile özleyorum.

Cevap aradığım o kadar çok soru vardı ki beynimde öncelik için yarışıyorlardı.

"Peki ya annen olduğuna inanarak büyüdüğün hizmetçi kız?

Lankenua mı? Burada, New York'ta bizimle kaldı. O Kilisesi aracılığıyla bir adamla tanıştı ve biz Beşinci Cadde'deki evden ayrıldıktan bir yıl sonra evlendiler. Burada, Brooklyn'de küçük bir daireye taşındılar ve Cecily için çalışmaya, bana bakmaya devam etti.

Peki ya oğlu?

"Kenya'dan ayrıldığımızda Kwinet neredeyse on altı yaşındaydı. Lankenua ona gelip kendisine katılmak isteyip istemediğini sordu ama o reddetti. Cennet Çiftliği'yle ilgilenmekten yeterince mutluydu.

"Öldüler mi?

"Ne yazık ki evet," diye iç geçirdi Stella. "Beatrix dışında hemen hemen herkes öldü. Seksen beş yaşında ve hâlâ güçlü. Bir gün onu seninle tanıştırmayı çok isterim. Bir ışık yakabilir misin?

"Elbette. Kanepenin yanındaki masanın üzerindeki lambaya uzandım. Işığın parıltısı bir şekilde büyüğü bozdu ve ikimiz de tamamen şimdiki zamana geri döndük.

Stella saatine bakarak, "Aman Tanrım, saat sabahın ikisini geçmiş," dedi. "Eve gitmeliyim.

"Sana bir taksi çağırayım.

"Teşekkür ederim, canım. Bu çok nazik bir davranış olur.

Stella ayağa kalkıp oldukça dengesiz bir şekilde banyoya doğru yürürken kapıcı telefonuna gittim ve onu düzenledim. Mutfaktan biraz su almaya gittim ve Lizzie'nin yatak odasının kapısının açık olduğunu gördüm.

Kapalı. Akşamın bir noktasında daireye geri dönmüş olmalıydı.

Stella banyodan çıktı ve çantasını almak için sandalyenin yanına gitti.

"Bu gece burada tek başına iyi olacak mısın?" diye nazikçe sordu.

"Kalabilirim..."

"İyi olacağım. Yanımda bir arkadaşım var ama teklifiniz için teşekkürler.

'Electra, konuşacak daha çok şey olduğunu biliyorum.

Annen hakkında her şeyi bilmeye hakkın var. Ama umarım Amerika'ya nasıl geldiğimi duymanın sizin için neden bu kadar önemli olduğunu anlamışsınızdır. Bu asla bir mazeret olamaz.

sonradan oldu, ama-'

"Anladım Stella. Eve git ve biraz dinlen.'

'Ne zaman dönmemi istersin? Yapacak işlerim var, ama şu anda önceliğim sensin, yemin ederim.

"Biraz uyuduktan sonra sabah seni arayabilir miyim?" "Elbette. İyi geceler canım, seni üzdüğüm için çok özür dilerim. 'Sorun değil,' dedim ona ön kapıyı açarken. 'En azından

"Beni neşelendiren bir şey var. "Neymiş o?

"Gerçekten de bir prenses soyundan geliyorum," diye gülümsedim ona.

"İyi geceler Stella.

"Siz ikiniz kesinlikle uzun uzun konuşuyordunuz," dedi Lizzie.

Ertesi sabah mutfağa girdiğimde, dün gece birkaç satır ve bir şişe Goose içmişim gibi hissediyordum.

Kendime sert bir shot doldurmak için kahve makinesine doğru yürürken 'Kesinlikle öyleydik, evet' diye onayladım.

"Peki, büyükannenle aranız düzeldi mi?

"Ben öyle demezdim ama sanırım artık bir yerlere varıyoruz, evet.

"Güzel, güzel. Asla müdahale etmek istemediğimi biliyorsun, ama bu konuda konuşmak istersen buradayım, Electra.

"Biliyorum, Lizzie, teşekkürler.

"Bu sabah bankaya gidiyorum - umarım imzalamam gereken doğru formları bulmuşlardır, böylece paramı serbest bırakabilirim. Sonra da yakandan düşerim.

'Lizzie, cidden, burada olmanı çok seviyorum. Aslında, şu anda gitsen çok üzülürdüm. Kendimi keşfetme yolumda Tek başıma yaşamaktan hoşlanmadığımı fark ettim. Peki kalıcı olarak taşınmaya ne dersin?

'Oh Electra, bu şansı kaçırmak istemezdim ama bu fahiş kirayı karşılayamam.

'Birincisi, biliyorsunuz para benim için bir sorun değil ve bir diğeri de şehirde başka bir yerde yaşamak isteyebileceğimi düşünüyorum. Kira kontratım birkaç ay içinde bitiyor. Geçen gün Miles'la Harlem'e gittik ve orada gerçek bir topluluk hissi var. Burada, sen her yerde olabilirsin, değil mi?'

'Eğer otel gibi kişisel olmayan bir yer olduğunu kastediyorsanız, evet, haklısınız. Miles ile Harlem, ha?' Lizzie bana sırtıttı. 'Dün gece onun hakkında pek bir şey duyamadım. Yani, *onun* nasıl hissettiği belli, peki ya sen?'

'Yanlış anladın, Lizzie. Miles ve ben sadece iyi arkadaşız; Vanessa'ya yardım ediyoruz ve birlikte bir proje üzerinde çalışıyoruz. Bir sürü fırsatı olmasına rağmen her şeyi denedi.

'Belki utangaçtır Electra, ya da bunalmıştır. Demek istediğim, sen Resmi olarak dünyanın en güzel kadınlarından biri. Muhtemelen boyundan büyük işlere kalkıştığını düşünüyor," dedi Lizzie ayağa kalkarken ve

tezgâha gitti. 'Tostun üzerine biraz avokado ister misin? Eğer ben yiyemiyorsam, yiyebilen biri için yapmaktan keyif alırım.

"Evet, neden olmasın?

'Her neyse,' diye devam etti, 'Miles hakkındaki teorim bu. Ciddi bir yakışıklı olabilir ama normalde çıkacağın türden bir ünlü-milyarder değil, değil mi?

"Hayır, sanırım değil, Tanrı'ya şükür. Ne var biliyor musun? Bunu hiç böyle düşünmemiştim.

O zaman belki de yapmalısın. Oh, ve konuyu değiştirmek için Bir dakika, dün gece mutfakta kendimi oyalarken, umarım kızmazsınız ama eskiz defterinize baktım. Lizzie.

masanın üzerinde durduğunu gösterdi. "Bu tasarımlardan bazıları gerçekten çok güzel.

'Teşekkürler, ama onlar sadece karalama. Rehabilitasyondayken yeniden çizmeye başladım, hatırladın mı?

'Onlarla bir şeyler yapmalısın Electra. Onları kesinlikle satın alırdım. Tüm o etnik görünümü seviyorum.

"Aslına bakarsanız dün ben de bunu düşünüyordum. Belki de malzemeleri etik olarak tedarik ettirmek ve koleksiyondan elde edilen kârı düşkünler evine aktarmak gibi. Yani, paraya ihtiyacım yok, değil mi?"

'Ah, bu sözlerin benim için de doğru olmasını ne kadar isterdim. Bence bu harika bir fikir," dedi avokadoyu çavdar ekmeğinin üzerine kaşıklarken.

Lizzie bankaya gitmek için ayrıldıktan ve Mariam geldikten sonra, ben duş aldım ve bugün Stella'yı görmeye hazır olup olmadığımı düşünüdüm. Ve hazır olduğuma karar verdim. Ya da en azından öyle olmalıydım. Sadece *bilmem* gerekiyordu.

Hayat sadece geriye doğru anlaşılabilir, ama ileriye doğru yaşanmalıdır.

Babamın bana armiler küre hakkında söylediği söz beynimde uçuşup duruyordu. Belki de Stella'nın benimle temas kuracağını ve nihayetinde bana mirasımın öyküsünü anlatacağını bildiği için bunu seçmişti. Eğer bilmemin doğru olduğunu düşünüyorsa, o zaman bunun doğru olduğuna gerçekten güvenmeliydim. Ne de olsa beni diğer herkesten daha çok sevmişti. gezegendeki insan . . .

Bu düşünce beni güçlendirirken, hemen telefonu açan Stella'yı aradım ve ona bugün daha sonra gelip gelemeyeceğini sordum.

'Elbette, ya da belki bana gelmek istersin? Cecily ve benim birlikte yaşadığımız yeri görebilirsin.

"Hâlâ aynı dairede mi yaşıyorsunuz?"

"Evet, o zamandan beri pek değişmedi," diye kıkırdadı Stella.

"Tamam, sana geleceğim. Saat kaçta?"

"Saat üç uygun olur. Cecily'nin kemik porselen servisinden çay içebiliriz. Adresi yazdım, sonra telefonu kapattım ve Mariam'ı görmek için mutfağa gittim.

'Günaydın,' diye gülümsedim ona.

'Günaydın, Electra. Bugün nasılsın?"

"İyiyim. Öğleden sonra büyükannemi ziyarete gideceğim ve muhtemelen geç saatlere kadar dönmeyeceğim.

"Oh, tamam.

Örtülü başına ve düzgün küçük parmaklarına baktım. klavyenin üzerinde uçuşuyordu. Vücut dilinde bana her şeyin yolunda olmadığını söyleyen bir şeyler vardı. Ama burnumu sokmak benim işim değildi.

"Birkaç şey var," dedim buzdolabından bir kola çıkarırken. 'Afrika'dan temin edilen pamuğa bakabilir misiniz? Tercihen Kenya'dan?"

"Elbette bakabilirim," dedi Mariam. "Nedenini sorabilir miyim?"

'Çünkü bir koleksiyon tasarlamayı düşünüyorum. Tüm kumaşların Miles'in açık tutmaya çalıştığı danışma merkezine gitmenin faydasını görecektir.

Mariam'ın tepkisi de Lizzie'ninki gibi çok olumluydu ve olası kaynakları araştırarak ilginç bir yarım saat geçirdik.

Mariam, "Oraya gidip bu kumaşları yapan kadınlarla tanışabilseydin harika olurdu," diye yorum yaptı.

'Belki bir gün yaparım. Atalarım Kenya'dan gelmiş. "Öyle mi?"

Büyükannen sana böyle mi söyledi?"

'Evet ve öğleden sonra her şey hakkında daha fazla şey duyacağım. Beni Brooklyn'e götürmesi için üç kişilik bir araba ayarlayabilir misin?"

"Tabii ki tutabilirim.

"Harika, ben şimdi koşuya çıkıyorum.

Caddeyi koşarak geçerken Tommy yine yerinde yoktu. Birinin günlük hayatınızda bir rol oynaması garipti ama Nerede yaşadıklarını ya da aniden ortadan kaybolurlarsa onlarla nasıl iletişime geçeceğinizi bilmiyordunuz.

Kendi düşüncelerimin içinde kaybolmuşken, iki adam üzerime gelene kadar onları görmedim; biri beni arkamdan kelepçelemiştii, diğeri ise Rolex'imi bileğimden koparmış, minik pırlantayı ve zincirini boğazımdan sökmüştü.

Ben daha bağırardan ya da mücadele etmeye başlayamadan gittiler ve beni şoktan uyuşmuş bir halde bıraktılar. Bir an için dünyanın döndüğünü hissederek eğildim. Sonra yanımda bir ses duydum.

'İyi misiniz hanımefendi? Yardım edemediğim için çok üzgünüm ama bıçakları vardı.

Başımı kaldırıp baktığımda, neredeyse benim kadar iki büklüm olmuş ama doğal sebeplerden ötürü kır saçlı yaşlı bir adam gördüm.

"Şurada bir bank var, sana yardım edeyim," diye teklif etti.

Kolunun belime dolandığını hissettim; beni banka doğru yönlendirirken oldukça sert ve rahatlatıcıydı.

Oturmama yardım ederken, 'İşte oldu, biraz dinlen' dedi.

'Özür dilerim, şok yüzünden. Bir dakika içinde iyi olacağım,' diye nefes nefese kaldım.

'Al, biraz su iç. Bu yeni bir şişe - henüz açmadım.

"Teşekkürler.

'Parkta tek başına koşmamalısın. Bu adamlar Profesyoneller - sizi ve mücevherlerinizi daha önce görmüş ve sizi tam olarak nerede bekleyeceklerini planlamış olacaklar.

"Evet, bu benim aptalca hatam," diye kabul ettim. 'Normalde saatimi çıkarırım, ama-'

"Bu yüzden Poppet'i yanımda getiriyorum; küçük görünebilir ama ayak bilekleri için gerçek bir fetişi var," diye kıkırdadı yaşlı adam.

Aşağıya baktım ve başının üstünde bir fiyonk bulunan minik bir teriyein sahibinin ayaklarının dibinde oturduğunu ve bana baktığını gördüm. Bu

Bu manzara beni gülümsetti.

"Buralarda oturuyorsun, değil mi?" diye devam etti adam.

"Evet, Central Park West'te caddenin tam karşısında. Bir kolumu dairemin olduğu yöne doğru salladım.

"O zaman komşuyuz," dedi. "Beşinci Cadde'de oturuyorum. O da Bir apartmanı işaret etti. "Seksan küsur yıldır orada oturuyorum - ben orada doğdum.

"Büyükanne bir süre Beşinci Cadde'de, önü kavisli o güzel evde yaşadı.

'Hayır! 925 numarayı kastetmiyorsun değil mi? Bir zamanlar Huntley-Morgans'a ait olan evi mi?

"Sanırım öyle, evet," dedim, çünkü kafam hala şoktan bulanıktı.

'Peki, peki, size onlar hakkında bazı hikayeler anlatabilir miyim? Şu Dorothea var ya, ne acımasız, huysuz, yaşlı bir cadıydı,' dedi adam.

kıkırdadı. 'Kocasını öldükten sonra yıllarca orada yalnız yaşadı. Ben daha çocuktum ama pencerenin önünde oturup siyahlar içinde *Psycho* filmindeki anne gibi dışarı bakarak beni korkuturdu. Kimsenin onu ziyarete geldiğini görmedim, bir kez bile.

Cevap veremeyecek kadar sersemlemiş hissediyordum.

Bir süre durakladıktan sonra ekledi: "Kim olduğunuzu biliyorum, sizi reklam panolarında gördüm. Bir evinizin olmamasına şaşırdım. Seninle koşan bir koruma. Eğer böyle şeylerin bir daha olmasını istemiyorsanız, bir tane edinmeyi düşünmelisiniz.

"Evet, biliyorum, ama bu alan hoşuma gidiyor ve ... Kendi başımın çaresine bakabileceğimi söylemek üzereydim ama şartlar göz önüne alındığında bunun doğru olmadığı açıktı. Boynumun arkasına dokundum, kolyenin koparıldığı yerden dolayı ağrıyordu. Kolyeyi ilk maaş çeklerimden biriyle kendim için almıştım ve neredeyse hiç çıkarmıyordum. Onsuz kendimi garip bir şekilde çıplak hissediyordum. Parmak uçlarıma kan bulaştığını gördüm.

"O kesiğe baktırsan iyi olur. Seni alması için birini çağırmamı ister misin?

"Hayır, iyi olacağım, eve sadece kısa bir yürüyüş mesafesinde," dedim çekingen bir şekilde ayağa kalkarken.

"Seninle yürüyeceğim.

Böylece yeni koruyucu meleğim, onun minik teriyeri ve ben yolumuza devam ettik

yavaşça apartmanıma doğru ilerliyordu. Karşıdan karşıya geçebilmem için ışıkların değişmesini beklerken bana kolunu bile uzattı.

Binamın tentesinin altından geçerken 'Çok teşekkürler,' dedim.

"Oh, önemli değil, hanımefendi. Sizinle konuşmak bir zevkti -

Bugünlerde bu şehirde bu çok sık olmuyor. Aramalısın

Polislere gidip ihbar edin - sizin için tanıklık etmekten mutluluk duyarım.

Adam pantolonunun cebini karıştırıp bana bir kart uzatırken, 'Polisler ne işe yarayacak ki,' diye mırıldandım.

"Benim, Davey Steinman hizmetinizde. Beni görmeye gel Bir ara sana Huntley-Morgans hakkında hikayeler anlatırım. Annem onlardan nefret ederdi. Biz Yahudi'ydik.

Yıllarca komşumuz oldular, bir gün bile bizimle vakit geçirmediler'.

"Edeceğim. Yardımın için teşekkürler Davey,' ona ve Poppet'a el sallayarak gülümsedim, sonra sallana sallana içeri girdim.

"Aman Tanrım!" dedi Mariam ben mutfığa girip bir sandalyeye yığılırken. "Ne oldu Electra?

"Soyuldum," diye omuz silktilim. "Ama ben iyiyim. Sadece boynumun arkasına bir bakmanı istiyorum çünkü yarayı göremiyorum.

Mariam çoktan ayağa kalkmış ve mutfak dolabında duran ilk yardım kutusuna uzanmıştı.

'O parkta tek başına koşmandan hiçbir zaman memnun olmadım Electra. Güvenli değil, özellikle de senin gibi yüksek profilli biri için. Bakalım neyle karşı karşıyayız.

'Belki de ancak başınıza bir şey geldiğinde yaptığınız şeyin tehlikeli olduğunu fark ediyorsunuz. Ama ben yalnız kalmaktan hoşlanıyorum, biliyor musun? Ah! Boynumun arkasında bir şey battığını hissedince irkildim.

'Üzgünüm, sadece kesiği temizlemem gerekiyor. Çok küçük - zincirin boynunuzdan koparılırken derinize battığı yerde. Gerçekten polisleri aramalısın-'

'Ne faydası var ki? Onları yakalayamazlar,' diye mırıldandım.

'Böylece çalınan mücevherler için sigorta şirketinize vermek üzere bir rapor alabilirsiniz - ve ayrıca bunun başka insanların başına gelmediğinden emin olmak için.

'Sanırım öyle. Muhtemelen beni izlediklerini söyleyen tatlı, yaşlı bir adamla tanıştım, bu biraz ürkütücü,' dedim Mariam yarayı kapatmak için gazlı bez ve bant alırken.

"Evet, öyle," dedi Mariam şiddetle.

"Yaşlı adam bir koruma tutmam gerektiğini söyledi.

"Ben de ona katılıyorum Electra.

"Belki Tommy başvurmak ister," dedim ayağa kalkarken ve birkaç Advil bulmak için tıbbi kutuyu karıştırırken. 'Aslında onun için endişeleniyorum - bir süredir onu buralarda görmedim. Sen gördün mü?

"Hayır.

"Cep telefonu numarası sizde var mı acaba?" "Hayır, neden olsun ki? Mariam aniden cevap verdi.

Çünkü görüştüğünüzü sanıyordum. Her neyse, umalım da önümüzdeki birkaç gün içinde ortaya çıksın. Doğru, bir duş almam, öğle yemeği yemem ve sonra da büyükanneme gitmem gerekiyor. İlk yardım çantasını dolaba yerleştirirken sırtı bana dönük olan Mariam'a gülümsedim.

'Tamam, buzdolabında biraz suşi var. Senin için çıkarayım.

"Teşekkürler.

Stella'nın dairesine giderken Brooklyn Köprüsü'nden geçerken, Mariam'ı ve her zamanki sakin, soğukkanlı tavrında nasıl da belli belirsiz bir değişim olduğunu tekrar düşündüm. Bir şeyler oluyordu.

Bunu içgüdüsel olarak biliyordum ve bu gece ona sorunun ne olduğunu sormaya karar verdim. Eğer sorun bensem, gerçekten bilmem gerekiyordu, çünkü onu kaybetmeye dayanamazdım.

Sidney Place'e vardığımda dışarı çıktım ve düzgün kahverengi taşlar ve daha yeni kırmızı tuğlalar gördüm. Kaldırım ağaçlarla çevriliydi ve abartısız bir zenginliğin sakin atmosferine sahipti. Bir apartmanın merdivenlerinden yukarı

'Jackson' yazan zile bastım ve birkaç saniye içinde büyükannem kapıda duruyordu.

"Hoş geldin Electra," dedi beni bir giriş holüne, ardından da ön tarafta karşıdaki evlere, arka tarafta da aşağıdaki bahçeye bakan çift pencereyi geniş ve havadar bir alana sokarken. Eski mobilyalara dikkat ettim:

basma kaplı bir kanepe ve büyük bir şöminenin karşısında duran iki yıpranmış deri koltuk vardı.

'Bu çok güzel,' dedim ve bunda ciddiymdim, her ne kadar farklı bir yüzyıla geri adım atmış gibi hissetsem de. Bir şeyler vardı Her şeyin sanki uzun zamandır buradaymış gibi görünmesi konusunda rahatlıyordu.

"Dekorun kusuruna bakmayın, iç tasarımdan hiç hoşlanmadım," Stella bir yığın kâğıdı kanepeden alıp zaten dosyalarla dolu olan sehpanın üzerine koyarken söyledi. "Sana içecek bir şey getireyim mi?"

"Varsa bir kola harika olur.

"Elbette. Beni takip edip dairenin geri kalanını görmek ister misin?"

'Tamam,' diye kabul ettim, odanın arka tarafındaki kapıyı açarken Birkaç basamakla alt kata indik ve mutfığa girdik. Ötesindeki güzel bahçeye açılan çift kapısı vardı. Duvarlar garip bir sarı renkteydi ve sanırım bu renk

Yaşlandıkça bu hale gelmiş ve tavanda zikzaklar çizen çatlaklar oluşmuştu. Yine kağıtlar ve klasörlerle kaplı büyük, eski moda bir çam masa ve yakın zamanda 1950'lerde bir film setinde gördüğüm türden bir soba vardı. Bir duvarın kenarında, rafları rengârenk toprak çanak çömleklerle dolu bir şifonyer duruyordu.

"Çocukken burada yaşadığım zamanlardaki gibi." "Annem de sizinle birlikte mi yaşıyordu?"

Cevap vermeden önce birkaç saniye duraklamasını izledim.

'Evet. Cecily bu daireyi Kiki'nin mirasıyla, bölgenin hala ucuz olduğu zamanlarda neredeyse yok pahasına satın aldı. İlk taşındığımızda Burası gerçekten zor bir yerdi, ama yıllar içinde burayı hepimiz için bir ev haline getirdi ve şimdi bölge emlakçılar tarafından "cazip" olarak adlandırılıyor. Cecily kendi evine taşınana kadar üst katta bir yatak odası Cecily için, bir yatak odası benim için ve diğer yatak odası da Lankenua içindi.

Kocası. Bahçede oturmak ister misin? Günün bu saatinde güneşi yakalar.

Stella beni eski moda ferforje bir masa ve bir zamanlar beyaza boyanmış, ama şimdi yontulmuş ve yosunlardan yeşile dönmüş iki sandalyenin bulunduğu terasa götürürken, "Elbette," dedim.

"Buranın bakımı için elimden geleni yapıyorum," dedi bahçeyi göstererek,

Adını bilmediğim bir sürü çiçekli bitkiyle doluydu. "Cecily burayla ilgilenirken, burası onun gururu ve neşesiydi. O vardı

Kenya'daki arkadaşı Katherine'den çelikler gönderilmişti ama bakımı bana kalınca yabancı otlar her yeri kapladı. O kadar uzaktayım ki ve benim ne zamanım ne de isteğim var. 'Cecily hiç

Afrika'ya geri döndü m? Sen döndün m? Ben sordum.

'Bu iki soruya da evet demek oluyor. Yüzlerce sorunuz olduğunu anlıyorum Electra, ama siz gelmeden önce size hikâyeyi kronolojik sırayla anlatmanın en iyisi olacağını düşünüyordum.

'Tamam, ama sana sormam gereken bir şey var Stella - annem hayatta mı? Yani, o kadar yaşlı olamaz ve-'

'çok zgnm Electra, ama hayır, o değil. Yıllar önce öldü.' "Oh... tamam.

Stella kararsız bir el uzattı ve benimkinin üzerine koydu. "Beşinci Cadde'deki evden ayrıldıktan sonra neler olduğunu anlatmadan önce biraz zamana ihtiyaın var mı?

'Hayır. Yani, hiç tanımadığın birinin yasını gerçekten tutamazsın, değil mi? Sadece bilmem gerekiyordu.

"Onu düşünerek yas tutabilirsin.

Sertçe yutkundum, çünkü büyükannem haklıydı. Bu, z annemle tanışmakla ilgili her türlü fantezimin sonuydu. Küçükken ve yaramazlık yaptığım için annemle başım derde girdiğinde onu çok düşünmüştüm. Onu hayal edebiliyorum (eminim ki çoğu evlat edinilen çocuklar yaptı) melek gibi bir varlık olarak kollarını bana dolayacak ve ne kadar kötü olursam olayım beni koşulsuz sevdiğini söyleyecekti.

'İyiyim,' diye başımı salladım, 'sadece artık her şeyi bilmek istiyorum, böylece hayatıma devam edebilirim. Lankenua'nın gerçek annen olmadığını ne zaman ğrendin?

"Evlenmek istediği zamandı. Lankenua yeni bir hayata başlamak için yola çıkıyordu ve ben onunla gitmiyordum, bu yüzden ikisi bana birlikte söylediler.'

"Gerçeği öğrendiğinizde üzüldünüz m?

'Hayır, çünkü onun tarafından seilmeme rağmen, Cecily'ye karşı hep ikinci planda kalmıştı. Sanırım onun benim eşim olduğunu söyleyebilirsiniz.

bakıcı. Beni büyüten ve her zaman annem olarak gördüğüm kişi Kuyia -Cecily- idi. Sorun şu ki, Cecily aniden Lankenua ve benim Birleşik Devletler'e geldiğimizi fark etti.

Amerika'ya hiç yenilenmemiş bir vizeyle gelmiştik. Yani ikimiz de teknik olarak yasadışı yabancıydık. Lankenua için sorun yoktu çünkü o bir ABD vatandaşıydı ve o günlerde kendisi de otomatik olarak ABD vatandaşı olmuştu. Ama geriye benimle ilgili bir sorun kalmıştı. Cecily beni yasal olarak evlat edinmek istiyordu ama o zamanlar beyaz bir kadının zenci bir çocuğu evlat edinmesi duyulmamış bir şey değil, imkansızdı. Lankenua yoluna devam ederken, sonunda Rosalind'in beni resmen evlat edinmesine karar verildi. Onun Kocasını Terrence bir avukattı ve aktivizmleri sayesinde yüksek mevkilerde arkadaşları vardı. O zamanlar yapılacak en basit şey buydu. Böylece ismen Stella Jackson oldum ve sonunda Cecily ile burada yaşamaya devam etmeme rağmen vatandaşlık ve ABD pasaportu aldım.

'Jackson ... tabii ki! Daha önce soyadları arasında bağlantı kurmamıştım.

Rosalind'iniz çok iyi bir kadınmış gibi görünüyor.

"Öyleydi ve hayatım boyunca üzerimde büyük bir etkisi oldu. Ellili yıllarda genç bir siyah kadın olarak büyümenin nasıl bir şey olduğunu hayal etmeniz zor.

Amerikan tarihi, Amerika'daki siyahlar için en inanılmaz değişim dönemi.

'Stella, dürüst olmak gerekirse, Amerikan tarihi hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Ben Avrupa'da okula gittim, orada bize sadece kendi tarihimizi öğretiler.

"Anlıyorum, ama sen bile Martin Luther King Junior'ı duymuş olmalısın?

"Evet, onu biliyorum elbette.

"Cecily ve Rosalind'in planladığı gibi, 1959 yılında lisans eğitimim için Vassar'dan burs kazandığımda, Amerika'da dünya çalkantı içindeydi. İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi 1948 yılında BM tarafından kabul edilmişti.

ayrımcılığı durdurmak için. Güney'de buna karşı protestoların en yoğun olduğu bir dönemde üniversiteye gittim. Ve

Elbette Rosalind ve Beatrix'in akıl hocalarım olduğu bir ortamda büyüdüğüm için kendimi bu davaya gönülden adadım. Onların ve Cecily'nin 1954'te ABD Yüksek Mahkemesi'nin kararını nasıl kutladıklarını hala hatırlıyorum.

devlet okullarındaki ırk ayrımının anayasaya aykırı olduğuna karar verdi.

Bu ayrımcılık anlamına geliyordu. Bu kelimenin ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi Electra? Stella aniden bana döndü.

"Evet, siyahları beyazlardan ayırmak.

Aynen öyle. Eğitim Kurulu'nun kararı teknik olarak sadece okullara uygulandı, ancak diğer yerlerdeki ayrımcılığın da yasadışı olması gerektiğini savunan protestoların önünü açtı. Dr. King'in üne kavuşması o zaman başladı. Rosa Parks adlı genç bir aktivistin halk otobüsündeki yerini beyaz bir yolcuya vermeyi reddetmesinin ardından Güney'de bir boykot örgütledi.

Boykot, ayrımcılık kaldırılana kadar hiçbir siyahın otobüse binemeyeceği anlamına geliyordu ve Güney'deki otobüs şirketlerini dize getirdi.

"Vay canına," dedim bana anlattıklarını anlamaya çalışırken.

'Tüm bunlar Güney'de olmasına rağmen, Kuzey'deki öğrenciler onları desteklemek için protestolar düzenlediler. Ah Electra,' diye içini çekti Stella, 'senin gibi haklarını hafife alan genç bir insana bunu açıklamak çok zor, ama o zamanlar hepimiz tek tek hepimizden daha büyük bir amaç uğruna hareket ediyorduk.

Stella duraklayıp bakışları bahçede gezinirken, o görkemli günleri hatırladığını gösteren bir ışık görebiliyordum.

"Protesto yaparken hiç tutuklandınız mı? Ben sordum. "Birkaç kez, evet, ve sana söylemekten gurur duyuyorum ki

Büyükannemin sabıka kaydı var. Üniversiteden altı sınıf arkadaşım ile birlikte hakareten suçlandım - polis şiddeti

başka bir şey. Ama ne benim ne de arkadaşlarımda umurunda değildi, çünkü uğruna savaştığımız şey - bütün bir ulusun özgürlüğü ve beyaz Amerikalı dostlarımızla eşit muamele görme hakkı - daha önemliydi.

Tüm bu faaliyetler 1963 baharında doruğa ulaştığında, ben Vassar'daki son yılımda. O zamanki atmosfer inanılmazdı; iki yüz elli bin kişi yürüyüşe katılmıştık.

Washington'da Dr. King'in ikonik konuşmasını dinlemek üzere hepimiz barışçıl bir şekilde bir araya gelmiştik.

"*Bir hayalim var,*" diye mırıldandım. Bunu ben bile duymuştum.

Evet, işte o. Çeyrek milyon kişiydik ve orada hiçbirimiz bir diğerine karşı şiddet göstermedi. Stella

sertçe yutkundu - "hayatımda her açıdan ufuk açıcı bir andı.

"Eminim," diye başımı salladım, bencilce tarih dersinin bitmesini istiyordum. "Peki o zaman ne yaptın?"

Stella kıkırdadı. "Bariz yolu seçtim ve Columbia'da hukuk fakültesine başvurdum, tam burada New York'ta, aklımda tek bir düşünce vardı Kafam: En büyük sivil haklar avukatı olacaktım ve yaşamış bir aktivist. Tanrı'nın beni Amerika'ya gönderdiğini ve bana tüm bu fırsatları tek bir amaçla verdiğini hissettim - benim gibi bu kadar şanslı olmayanlara yardım etmek. Ancak hayatta hiçbir şey plana göre gitmez, değil mi?"

"Ne demek istiyorsunuz?"

Stella bir an bana baktı. "Biliyor musun, sanırım sana söz verdiğim bir fincan çayın zamanı geldi. Biraz da çörek aldım, çörek sever misin?"

"Kuru üzümlü muffin gibi bir şey mi? Sanırım hizmetçimiz bazen yapıyordu çünkü babam seviyordu.

"Sayılır. Cecily ve arkadaşı Katherine onlara bayılırdı. Şuraya otur da her şeyi hazırlayayım.

Ben de oturup büyükannemin bana ikindi çayı servisi yapmasını bekledim.

Bana bir şey söyle. Öğleden sonra güneşi artık oldukça güçlüydü ve bir kafesten sarkan egzotik pembe bir çiçeğin kokusu uyutucu bir koku yayıyordu. Gözlerimi kapadım ve Stella'nın bana söylediklerini anlamaya çalıştım, Stella ve Rosalind gibi kadınların bana neler yaptıkları hakkında hiçbir şey bilmediğim için kendimi suçlu hissediyordum. bana bugün sahip olduğum eşitlik ve özgürlüğü verdi.

'Tarih' benim için at üstünde mızrak dövüşü yapan şövalyeler ve babamın uğradığımızda ziyaret etmemizi istediği kiliselerin mahzenlerinde mezarların üstünde yatan kadın kuklaları ile ilişkilendirdiğim bir şeydi.

Ortaçağ kasabasına gitmiştik. Stella'nın bahsettiği tarih yakın zamanlara, kendi yaşadığı zamanlara aitti. O ve arkadaşları hayatlarını tehlikeye atmışlardı, böylece ben kendim olma özgürlüğüne sahip olabilirdim.

Bu düşünce kendimi çok küçük ve sorunlarım olduğunu düşündüğüm için çok bencil hissetmeme neden oldu.

"İşte," dedi Stella, güzel bir porselen çaydanlık, iki fincan ve bir süt sürahisi ile dolu bir tepsi getirdi.

"Ben gidip çörekleri getirirken sen de doldurabilir misin?"

"Evet, elbette.

Çayı pek sevmesem de küçük bir eleğe benzeyen şeyi elime aldım ve sonunda bunun demlikteki yaprakları toplamak için olduğunu anladım.

Sonra sütü ekledim.

Stella döndüğünde, "Bu Darjeeling," dedi, "gezegendeki en sevdiğim çay.

"Cecily aslında Amerikalıyken nasıl oldu da bu kadar çok İngiliz alışkanlığı edindin? Çaydan belli belirsiz bir yudum alarak sordum. İlk kez gerçekten de tadı hoşuma gitmişti.

"Çünkü o günlerde Kenya İngiliz yönetimi altındaydı ve Cecily'nin arkadaşı Katherine, bildiğiniz gibi, İngilizdi, Bill'den bahsetmiyorum bile. Tabii. Al, bir çörek dene; kaymak ve reçelle birlikte en iyisi.

Sırf onu memnun etmek için öyle yaptım; tadı ağızımda bir anda zengin, tatlı ve yapış yapış oldu.

'Electra, şimdi sana söyleyeceğim şey çok zor. Umarım beni anlarsın. Sana söylemekten utanıyorum.

'Geçmişim göz önüne alındığında, Stella, anlayacağımdan eminim. Senin için tamamen boşa harcanmaktan daha utanç verici bir şey yapabileceğinden şüpheliyim.

içki, uyuşturucu ve uyku hapları içip, sonra da üstüne kusuyorsun.

"Bu farklı, çok daha kötü bir utanç türü ve beni affetmen için dua ediyorum.

'Tamam, söz veriyorum yapacağım. Şimdi çek,' dedim sabırsızlıkla.

'Washington'daki yürüyüşün ve Dr. King'in konuşmasının benim için ufuk açıcı bir gün olduğunu söylediğimi biliyorsun değil mi?

"Evet.

"O sırada bir protestoda tanıştığım genç bir adamla birlikte yürüyordum - yani görüşüyordum. Hiç üniversite eğitimi almamıştı ama davaya tutkuyla bağlıydı ve bu uğurda elinden gelenin en iyisini yaptı. inanılmaz moral verici konuşmalar yapardı. Eğitimsiz olmasına rağmen çok zeki ve karizmatikti. Ona aşık oldum. Washington'daki o akşam, konuşmalar bittikten ve herkes havalara uçtuktan sonra - o duyguyu hayal bile edemezsiniz - ben, şey, Ben ... ve o ... seviştik. Parkta bir ağacın altında.'

"Bu kadar mı? Gerçekten Stella, hiç şaşırmadım, söz veriyorum. Sonuçta sen de bir insansın ve hepimiz böyle şeyler yaptık,' diye onu rahatlattım.

"Bunun için teşekkür ederim, Electra. Stella rahatlamış görünüyordu. "Altmış sekiz yaşında bir kadın olarak torununa böyle bir şey söylemek zorunda kalmak çok utanç verici.

"Benim için sorun değil, o yüzden endişelenme. Peki sonra ne oldu? Cevabı zaten tahmin etmeme rağmen sordum.

"Birkaç hafta sonra kendimi hamile buldum," dedi Stella. "Büyük bir şoktu - yani Vassar'da sınıf birincisi olarak mezun olmam bekleniyordu ve Columbia Hukuk Fakültesi'ndeki yerim onaylanmıştı. Daireye geri geldiğimi hatırlıyorum, bunu söylemem gerektiğini biliyordum. Cecily'ye ne olduğunu anlattım. Hayatımda o anda olduğum kadar korktuğumu hatırlamıyorum.

"Seni evlatlıktan reddedeceğini düşündüğün için mi?

"Hayır, o değil, daha çok bana vermek için çalıştığı ve fedakârlık yaptığı her şeyin bir anda yok olmasıyla ilgiliydi.

Duman. Onu hayal kırıklığına uğratmış olmaya dayanamıyordum. "Nasıl tepki verdi?

"Biliyor musunuz? Bu konuda oldukça sakindi. Bu da her nasılsa durumu daha da kötüleştirdi - sanırım söylenip durulmayı hak ettiğimi düşündüm. İlk olarak bana babayı sevip sevmediğimi sordu ve ben de *olaydan* beri bu konu hakkında çok düşündüğüm için sevdiğimi düşünmediğimi söyledim. Olayın yarattığı duygusallıkla kendimi kaptırmıştım.

Gece. Sonra bana bebeği isteyip istemediğimi sordu.

Doğruyu söylemek gerekirse, hayır, yapmadım. Bunu itiraf etmek korkunç bir şey mi Electra?" "Tanrım, hayır. Başımı salladım. "Yani, ben senden daha yaşlıyım.

O zaman ben de aynı şeyi hissederdim. Peki, kürtaj yaptırdınız mı?"

"Cecily kürtaj yaptırdığını söylese de altmışlı yıllarda kürtaj yasadıydı.

bazı gizli soruşturmalar yapmış ve iyi bir

Onları gizlice yapan cerrah. Yani evet, bana bu seçeneğin sunulduğunu söyleyebilirsiniz. Ama ben kabul etmedim.

"Neden kabul etmediniz?

"Çünkü Cecily, Rosalind, Terrence ve onların çocukları sayesinde bir Hristiyan olarak yetiştirildim. O zamanlar Tanrı'ya inanıyordum ve hala

Artık Tanrı'ya inanıyorum. Başka bir insanın canını almak, üstelik o canın bu konuda hiçbir söz hakkı yokken, sırf

Zamanlama bana uymuyordu, düşünülemezdi. Babasıyla evlenmeyi teklif ettim ama Kuyia - Cecily - onu sevmiyorsam evlenmemem gerektiğini, bunu aramızda halledebileceğimizi söyledi. Hukuk fakültesini bir yıl ertelememi önerdi ve eğitimime devam edebilmem için bebeğe benim yerime bakmaya hazır olduğunu söyledi.

"İnanılmaz bir insana benziyor," dedim, bunu kast ederek. "O benim Kuyia'mdı; beni severdi ve ben de ona tapardım," Stella omuz silkti. 'İşte böyle oldu. Hukuk fakültesini erteledim ve yedi ay sonra anneni doğurdum.

"Peki bu hangi yıldız?

"Bin dokuz yüz altmış dört. Sivil Haklar Yasası'nın nihayet kabul edildiği yıl.

'I . . . '

Sonunda annem hakkında bir şeyler duyacağım, diye düşündüm. "Adı neydi?

"Ona Rosa adını verdim, her şeyi başlatan kadın Rosa Parks'tan sonra. Ve Rosalind, tabii ki.

"Çok güzel bir isim," dedim.

'Gerçekten çok tatlı bir bebektir, ah oğlum, çok tatlıydı,' diye gülümsedi Stella, gözleri yaşlarla dolmuştu. "Bağışla beni Electra, bu senin için benim değil. Bana ne oldu bilmiyorum, genelde ağlayan biri değilimdir.

"Ben de ağlamam ama son zamanlarda her yerimden sular fışkırıyor. Sanırım içimi dökmek iyi geldi.

"Evet, öyle. Ve sana şimdiye kadar anlattıklarım konusunda bu kadar yetişkin gibi davrandığın için teşekkür ederim.

"Hey, en kötüsünün henüz gelmediğini hissediyorum.

"Haklısın, korkarım öyle.

"Ee?" diye sordum kendime biraz daha çay doldururken, sırf yapacak bir şey olsun diye. Bu gerilim beni öldürüyordu.

"Cecily Rosa'ya bakarken ben hukuk fakültesini bitirdim, sonra New York'ta bir konut derneğinde iş buldum ve belediye başkanının ofisinde ve bulabildiğim herkeste daha iyi bir iş için lobi yaptım. Kiracılar için koşullar. Küçük anlaşmazlıklarla ilgilenir, kiracıları savunurdum.

Dört çocuklu, tek odada yaşayan ve hiçbir sıhhi imkânı olmayan kadınlar... Ama benim asıl yapmak istediğim büyük işlerdi.

Daha sonra NAACP'nin (National Association for the Advancement of Coloured People) hukuk ekibine katılmam teklif edildi. Ülkenin dört bir yanındaki avukatlarla birlikte çalışarak sivil hak ihlallerinin nasıl ele alınacağı konusunda tavsiyelerde bulunduk.

"Pardon? Bu aslında ne anlama geliyor?"

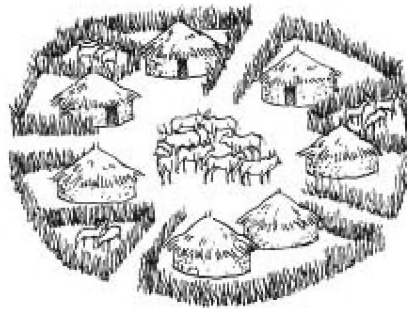
"Diyelim ki siyah bir adam tutuklanmışsa ve aleyhindeki kanıtların polisler tarafından uydurulduğu aşıkarsa, soruşturur, sonra da mahkemede savunmanın yanında oturup onlara tavsiyelerde bulunurduk. Oh Electra, bu yıllardır hayalini kurduğum bir işti ve her şey tüketiyordum. Davalarda avukatlara bilgi vermek için ülkenin dört bir yanına seyahat etmem gerekiyordu.

"Bu da sık sık evde olmadığınız anlamına geliyordu.

"Değildim, hayır, ama Cecily beni cesaretlendirdi, ben kariyerime devam ederken evde Rosa'ya baktığı için bir kez bile kendimi suçlu hissettirmede. Her şey yolunda gitti ve sivil haklar dünyasında kendime bir isim yapmaya başladım. Sonra, Rosa beş yaşındayken, her şey değişti ..."

Lecily
Brooklyn, New York

Haziran 1969

Enkang – home. A Maasai family settlement

"Güle güle, uslu bir kız ol, tamam mı? Cecily Rosa'ya el salladıktan sonra Rosalind'le birlikte her zaman neşeli ve sıcak görünmesi için parlak sarıya boyadıkları havadar sınıftan ayrıldı. Bugün onun ders günü değildi, o yüzden doğruca evine gitti.

dairesine taşındı. Stella Rosa'yı doğurduğunda, Cecily yeni bebeğiyle evde olabilmek için öğretmenlik günlerini azaltmıştı. Evde yapabildiği serbest defter tutma işi, hoş bir miktar ekstra nakit getiriyordu.

Cecily eve geldiğinde kendini yorgun hissediyordu. Belki de sadece yaşlandığı içindi - bu yıl elli üç yaşında olacaktı - ya da belki de Rosa'nın Stella'ya kıyasla çok talepkâr olmasıydı. Her şey bir mücadeleye dönüşmüştü; en basitinden ayakkabılarını giymek bile Rosa'nın havasında olmaması durumunda bir kavgaya dönüşebiliyordu.

"Ya da belki de beş yaşında bir çocuğa sahip olmanın nasıl bir şey olduğunu unutmuşumdur," diye iç geçirdi. Rosa'nın daha önceki öfke nöbetinin yarattığı katliam oturma odasının her yerinde görülüyordu.

Oyuncakları bir sepete toplayıp kaldırdıktan sonra bulaşıklarla uğraşmak üzere aşağıya indi. Lankenua birkaç yıl önce ellinci doğum gününde Brooklyn'den ayrılmıştı. Onun Kocası tamirci olarak işe başlamış ve sonunda New Jersey'de kendi dükkânını açacak kadar para biriktirmişti. Cecily, Lankenua'nın ayrılma nedeninin artık çalışmak zorunda olmaması ve evde kocasıyla ilgilenerek vakit geçirmek istemesi olduğunu umuyordu. Bununla birlikte, Lankenua'nın da Rosa'yla mücadele etmişti ve ayrıca ona ödeyebildiği ücret de çok azdı. Lankenua'nın sevgisinden dolayı bu kadar uzun süre kaldığını biliyordu.

"Aman Tanrım," diye iç geçirdi Cecily, tencereleri birazdan gelecek olan gündelikçi için bırakıp bırakmamayı düşündü ama gururu mantığına galip geldi. Kirli tavalar işlerin kontrolden çıktığının işaretiydi. Sahip olmak Bulaşıkları yıkamayı bitirdi ve günlükçüyü içeri almak için kapıyı açtı - haftada sadece bir kez alabildiği için üstü kapalı bir ifade - Cecily kendine iyi bir sert kahve yaptı ve işe başlamadan önce birkaç dakika oturmak için bahçeye çıktı. O

Haziran ayının ılık havasında her zamanki gibi hoyratça fışkıran yabani otlara baktı. Onlarla daha sonra ilgilenecekti.

düşündü. Toprağı kazmak onu her zaman sakinleştirirdi, her ne kadar Kenya'da yarattığı muhteşem bahçeyle kıyaslandığında bu yama acınası bir posta pulu olsa da.

Üst katta kapı zilin çaldığını duydu ama cevap vermedi - bu kesinlikle postacıydı ve bir paket olsaydı günlük kapıyı açardı. Güneş o kadar sıcaktı ki neredeyse kendinden geçecekti.

arkasından gelen bir ses duydu. "Merhaba,

Cecily.

Tam olarak çıkaramadığı derin, tanıdık bir sestir bu. Gözlerini açtı ve bir şeyin güneşi engellediğini fark etti.

Buna neden olan şeye baktı ve bir an için halüsinasyon gördüğünü düşündü çünkü kocası Bill oradaydı, arkasındaki güneş onun etrafında bir tür melek ışığı oluştuyordu.

"Aman Tanrım!" dedi, çünkü gerçekten söyleyecek başka bir şey yoktu. "Burada ne işin var *senin*?"

"Her şeyden önce, teknik olarak hâlâ benim karım olduğuna inanıyorum. İkinci olarak, yıllar boyunca, New York'a gelip sizi ziyaret etmem için bir dizi davette bulundunuz," dedi Bill. "Sonunda

"Teklifinizi kabul etme zamanının geldiğine karar verdim.

'Güneşten biraz uzaklaşabilir misiniz? Yüzünüzü zar zor görebiliyorum.

"Özür dilerim," dedi Bill ve ferforje masanın diğer tarafındaki sandalyeyi çekmek için hareket etti. Saçlarının hâlâ gür ama neredeyse tamamen beyaz olduğunu ancak şimdi görebiliyordu. Onun Yakışıklı yüzü, çok fazla güneşin ve iki dünya savaşı arasında geçen bir hayatın stresini anlatan derin çizgilerle kaplıydı. O baktı

Daha yaşlı, evet, diye düşündü Cecily, ama gözleri hâlâ kaslı olan vücudunda gezinirken, fiziksel olarak her zaman olduğu kadar güçlüydü.

"Soğuk bir bira içme şansın yok, değil mi?" diye sordu. "Yok, hayır. Sadece ev yapımı limonata.

"Ondan biraz alacağım, teşekkürler.

Cecily ayağa kalktı ve buzdolabından limonatayı almak için içeri girdi. Dışarıdan sakın görünse de kalbi göğsüne doğru hızla çarpıyordu. Bill - kocası - burada, New York'ta, terasında oturuyordu. Bu düşünce o kadar gerçeküstüydü ki, rüya görmediğinden emin olmak için yanağını tokatladı.

"Al bakalım," dedi Bill'in önüne bir bardak koyarken. Adam bardağı aldı ve bir dikişte yuttu.

'Tadı güzelmiş,' diye gülümsedi ona. 'Havaalanından doğruca buraya geldim. Zamanın bu kadar ilerlemiş olması şaşırtıcı değil mi? Eskiden New York'a gitmek haftalar sürerdi. Şimdi ise bir uçakla birkaç durak sonra Bob amcan, ben de buradayım. Dünya her geçen gün küçülüyor.

Cecily onun bakışlarını üzerinde hissederek, 'Kesinlikle öyle,' diye onayladı. "Ne var? Yanağımda bir leke mi var?"

'Hayır, ben de tam senin benimle tanıştığından beri ne kadar az değiştiğini düşünüyordum.

Seni son gördüğümde. Oysa ben . ." diye içini çekti, "bugünlerde yaşlı bir adamım. "Yirmi üç yıl oldu.

"Öyle mi gerçekten? Zaman nasıl da uçup gidiyor. Neredeyse yetmiş yaşındayım, Cecily. Ben de elli üç yaşındayım Bill.

"Kesinlikle öyle görünmüyorsun.

İkisi de bir sonraki adımda ne söyleyeceklerinden emin bir şekilde küçük bahçeye bakarken aralarında uzun bir sessizlik geçti.

"Neden buradasın Bill? Cecily sonunda dedi ki. 'Buraya şöyle bir Sanki daha dün vedalaşmışız gibi soğukkanlıydın. En azından bana hayatımın şokunu yaşatmak yerine geleceğini söylemek için arayabilirdin!

"Özür dilerim, canım. Hatırlayacağın gibi, telefonlar ve ben hiçbir zaman kolay kolay bir araya gelmedik, ama tamamen haklısın. Geleceğimi size önceden haber vermeliydim. Burası çok huzurlu, değil mi?" diye yorum yaptı. "New York'u her zaman oldukça hareketli bir yer olarak hayal etmişimdir.

"Şehrin yukarısına doğru birkaç blok yürüdüğünüzde öyle olduğunu göreceksiniz.

"Brooklyn'e biraz Afrika'dan getirdiğinizi fark ettim. Bill, kafesin üzerinde terk edilmiş bir şekilde büyüyen ebegümecini işaret etti.

'Evet, Katherine bana birkaç fide gönderdi ve mucizeler mucizesi, birkaç tanesi yolculuktan sağ çıkmayı ve gelişmeyi başardı. O nasıl?'

"Şimdi çiftliğe döndüm ve her zamanki gibiyim," diye omuz silkti Bill.

"Mau Mau isyanını okumuşsundur herhalde?

'Evet, bana neler olduğunu anlatmak için yazdı. Tüm bunlar olurken o ve Bobby çocuklarla birlikte İskoçya'ya güvenli bir yere gittiler.

'Binlerce beyaz yerleşimci gibi; herkes en kötüsünden korkuyordu, ancak beyazların Mau Mau tarafından katledildiğine dair raporlar duydum. eski çalışanları gazetelerde büyük ölçüde abartıldı. Tüm bu korkunç gösteri boyunca toplamda sadece otuz beş kişi öldü. Tek tük çiftlikler ateşe verildi ama katliamın çoğu

Kikuyuların kendi aralarında. İktidar mücadelesinde kuzen kuzene düşman olurken kaç kişinin öldüğünü Tanrı bilir. Ve bizim hükümet de yardımcı olmadı - şüpheli Mau Mau faillerine karşı acımasız davrandılar; birçok masum adam

asıldı. Ancak, eminim biliyorsunuzdur, Kenya nihayet 1963 yılında bağımsızlığını kazandı. Sömürge yönetimi artık yok.

'Yani baştan sona kaldınız mı? Sık sık seni düşündüm ve kalıp kalmayacağını merak ettim. Sana Muthaiga Kulübü adına birkaç kez mektup yazdım ama hiç cevap alamadım. Dürüst olmak gerekirse, hayatta mısın yoksa öldün mü hiçbir fikrim yoktu.

Affet beni, Cecily. Mektuplarını almamış olsam bile - sen

O zamanlar her şeyin ne kadar kaotik olduğunu tahmin edebilirsiniz - geriye dönüp baktığımda, en azından size haber vermek için sizinle iletişime geçmeliydim - ve Wolfie

Kwinet'in yanı sıra hala nefes alıyordu ve tamamen güvendeydi.

'Ne zaman Yani Wolfie nasıl öldü? Sadık yoldaşını ve onu nasıl terk ettiğini düşünmek suçluluk duygusunu da beraberinde getirmişti.

"Yaşlılıktan, uykusunda. Sen gittikten sonra Kwinet'e bağlandı ve onun peşinden gayet mutlu bir şekilde dolaştı.

"Ya Cennet Çiftliği?

"Antika mobilyalarınızdan bazıları zarar görmemiş olsa da iyi bir toza ihtiyacı var. Bildiğin gibi hiçbir zaman iyi bir ev kadını olamadım. Bill Cecily'ye zayıf bir gülümseme sundu.

"Peki şimdi orada işler nasıl?

'Aslına bakarsanız, ellili yılların sonu ve altmışlı yılların başındaki durgunluk döneminden sonra Kenya'da bir patlama yaşanıyor. Başkan Kenyatta

bağımsızlıktan kısa bir süre sonra etkileyici bir konuşma yaparak beyaz çiftçileri kalmaya ve ekonominin yeniden inşasına yardımcı olmaya çağırdı - ve çoğumuz bunu yaptık. Elbette bazıları yeni kurulan Arazi Bankası'na satmaya karar verdi, ancak şu anda yatırım akıyor ve uçaklar her gün safariye çıkan turistleri getiriyor.

'O zaman en azından, bir miktar finansmanla, yeni rejim kendi halkı için daha iyi sağlık ve eğitim sağlıyor olmalı?

"Ben o kadar ileri gitmezdim. Bill gözlerini devirdi. "Basit gerçek şu ki, kimse için değişen pek bir şey yok. Bana öyle geliyor ki, yoksullar her zaman olduğu gibi hala yoksul, kanlı yollar hala Eğitim konusuna gelince... daha çok erken ve hepimiz, anne babaları bu uğurda hayatlarını feda etmeye hazır olan bir sonraki nesil için her şeyin daha iyiye gideceği umuduyla yaşamalıyız.

"Bana ikimiz de farklı ülkelerimizde devrimlerle karşılaşmışız gibi geliyor," diye katılıyor Cecily alaycı bir ifadeyle. 'Ve evet, geleceğin daha parlak olacağına dair umutla yaşamalıyız. Aksi takdirde, bütün bu Acı mı?'

"Oldukça. Peki, son yirmi yılda neler yaptığınızı anlatır mısınız? Stella nasıl?

"Oh, o tek kelimeyle harika," diye gülümsedi. "O bir sivil haklar avukatı. NAACP için çalışıyor - Ulusal İnsan Hakları Derneği Advancement of Coloured People - hukuk departmanında çalışıyor ve zamanının çoğunu avukatlara bariz ırkçı önyargıların olduğu davalarda nasıl mücadele edecekleri konusunda tavsiyelerde bulunmak için ülkenin dört bir yanına uçarak geçiriyor. Ben çok Onunla çok gurur duyuyorum, eminim siz de duyardınız.

'Yüce Tanrım, sana şapka çıkarıyorum Cecily. Kim isterdi ki Annesi tarafından terk edilen küçük Maasai bebeğinin ezilen kitleler için bir özgürlük savaşçısına dönüşeceğini düşünmüş müydünüz?

'Bu onun seçtiği ve tutkuyla bağlı olduğu bir yoldu, Bill. O her zaman çok zekiydi.

Evet, öyleydi. Ve belli ki ona ne fırsatlar vermişsin.

Onu ne kadar sevdiğimi biliyorsun. "Biliyorum, evet.

İkisi de tekrar sessizliğe gömüldü.

"Sık sık düşünmüşümdür..." dedi Bill sonunda.

"Neyi?

'Beni terk mi ettin, yoksa onun için mi geldin? Ne demek istediğimi anlıyorsan.

'Seni asla *terk etmek* niyetinde değildim Bill, ama evet, New York'un Stella'ya sunabilecekleri kalmak için kesinlikle büyük bir teşvikti. Özellikle de sen

Geri dönüp dönmemem hiç umurunda değilmiş gibi görünüyordu.

"Tanrım, Cecily," dedi Bill telaşla. "Bunu söylerken bir an bile sizi eleştiriyormuşum gibi algılanmasını istemedim. Lütfen seni suçlama kendin. İtiraf etmeliyim ki pek de özenli bir koca değildim. Savaş bittikten sonra kendi bencil dertlerimin içinde kaybolmuştum ve kimseye bir faydam dokunmadı.

'Bu senin hatan değildi, ancak itiraf etmeliyim ki beş yılımı savaş bittiğinde nihayet bir yuva kurup mutlu bir aile olabileceğimizi umarak geçirmiştım.

'Eğer işler ... eğer *ben* farklı olsaydım, kalır mıydın? Bu Stella'nın senin istediğin gibi bir eğitim alamaması anlamına gelse bile mi?

"Ah Bill," diye içini çekti Cecily, "buna cevap veremem.

"Hayır, elbette veremezsin. İkimize sık sık dönüp baktım ve ne zaman mutluluğa ulaşma şansımız olsa, bir şeylerin bunu yok ettiğini düşündüm. Sanırım bu sadece kötü şans ve zamanlama, değil mi?

"Sanırım öyle, evet.

'Cecily, gelip seni görmeye karar vermemin nedenlerinden biri de Çünkü aramızda kalmış olabilecek kinleri gömme zamanının geldiğini düşündüm. Bilmeni isterim ki sana karşı kötü bir niyetim yok.

ne olursa olsun ve ben asla yapmadım. Beni terk etmene gelince, Yüce Tanrım! Evliliğimizin büyük bir bölümünü arkamda tozdan bir iz bırakarak Paradise Çiftliği'nden uzaklaşarak geçirdim.

"Sen böyleydin Bill ve bunu seninle evlenmeden önce de biliyordum. "Hâlâ evli olduğumuza inanabiliyor musun? Bill kıkırdadı.

"Ki ben

Sanırım bu, başka biriyle tekrar denemek için hiç istek duymadığınız anlamına geliyor, tabii iki eşli değilseniz?

"Hayır ve hayır," diye gülümsedi.

"Yine de, yıllar içinde centilmen arkadaşlarınız olmuştur mutlaka?

'Tanrım, hayır, Stella, öğretmenlik ve muhasebe işlerimle o kadar meşguldüm ki böyle bir şeyi düşünemedim bile.

"İşte bu beni şaşırttı. Adam ona şaşkınlıkla baktı. "Kendini erkek arkadaşın olarak tanıtan Amerikalı bir erkek tarafından karşılanmayı bekliyordum. Stella artık büyüdüğüne göre, eğlenmek için zaman bulmuş olmalısın?

"Pek sayılmaz. Cecily gözlerini devirdi. "Stella'nın kendi çocuğu var. Burada bizimle birlikte yaşıyor. Adı Rosa.

'Vay, vay,' diye düşündü Bill, 'bu beni daha da yaşlı hissettiriyor. Sanırım Rosa'nın ikimizin de sahip olabileceği toruna en yakın şey olduğunu söyleyebilirim.

'Evet, ben de onu öyle görüyorum zaten. Aslına bakarsanız o bana "Büyükanne" der.

"Kaç yaşında?

Beş. Annesi gibi sevimli ve zeki, ama gerçek bir avuç dolusu. Sadece bu sabah ona bakmak için çok yaşlandığımı düşünüyordum.

"Babasının nerede olduğunu sorabilir miyim?

"Ne Stella'nın ne de benim bir fikrimiz var. Ona söylememeyi tercih etti - onunla birkaç yıl önceki protestolar sırasında tanışmıştı. Güneyde yaşıyordu ve ortalık sakinleştikten sonra buluşalım.'

"Doğru. Yani eve dönüp bebeği kucağına aldın, öyle mi?" "Evet, öyle.

"Elbette bu konuda yardım alabilirsin?

Hayır Bill, korkarım alamam. Sanırım sana ailemin Beşinci Cadde'deki evinden taşınmak zorunda kalmamın gerçek nedenini hiç söylemedim?

"Hayır, yanlış hatırlamıyorsam bana sadece adres değişikliği ile ilgili bir mektup yazmıştın. Ne oldu?'

"Annem bir sabah yatak odasına geldi ve beni Stella yanıma sokulmuş, yatakta uyuyordu. Büyük bir fırtına çıkmıştı ve çok korkmuştu. Annem öfkeliydi ve Yatağımda zenci bir çocukla uyuyor olabileceğimden iğreniyordu. O gün ağzından dökülen sözleri Bill, asla unutacağımı sanmıyorum. Lankenua ve Stella'nın gitmesi için ısrar etti, Davranışımı "müstehcen" olarak nitelendirince onlarla birlikte gitmekten başka çarem kalmadı. Üçümüz yan sokakta oturan bir arkadaşımızın yanına gittik. Annem o günden itibaren vakıf fonumdan aldığım harçlığı kesti ama neyse ki vaftiz annem Kiki - onu hatırlıyor musun?

"Elbette hatırlıyorum! İnsan Kiki'yi nasıl unutabilir ki?!" diye kıkırdadı Bill.

"Bana cömert bir miras bıraktı, bu da yıllar boyunca iki yakamı bir araya getirebildiğim ve burayı satın alabildiğim anlamına geliyor. Kiki'nin hisselerinden elde ettiğim geliri Stella'nın hisseleriyle tamamlıyorum. Onun maaşından ve benim öğretmenlikten kazandığımdan ve biraz da muhasebecilikten gelen katkı payı.

Bill ağzı açık bir şekilde ona baktı. 'Yüce Tanrım, seni aptal kadın! Neden bana neler olduğunu anlatmadın? Yardım edeceğimi biliyor olmalıydın.

"Bunu söylemen çok onur verici Bill, ama hatırlarsan o zamanlar büyükbaş hayvan çiftliğini yeniden kurarken yüklü bir kredi borcun vardı.

'Doğru, ama kısa bir süre sonra işler tersine döndü. Biraz ürün yetiştirmeye başladım ve o zamandan beri mali açıdan oldukça rahatım. Biliyorsun, isteseydin sana yardım ederdim Cecily.

"Bill, tüm niyetim ve amacım seni terk etmektir," dedi nazikçe. 'Bundan sonra senden herhangi bir maddi yardım beklemeyecektim, değil mi?

"Pekala, pekala. Burada hayretler içinde duruyorum - ya da aslında oturuyorum -. Bunca yıl Kenya'da ben vardım, senin bir hayat yaşadığına inanıyordum.

New York'ta lüks ve rahatlık. Ben senin kocandım, Cecily, aramızda her ne geçtiyse. Bana gelmeliydin.'

'Gelmedim ve hepsi bu. Ayrıca, bir şekilde hayatta kaldık.

"Yani ailenizle aranızdaki anlaşmazlık hiç çözülmedi mi?

"Hayır, asla. Birkaç yıl önce kocasını terk eden ve ailemin benimle hala konuşan tek üyesi olan kız kardeşim Mamie'den duyduğuma göre annem tüm arkadaşlarına

Afrika'da aklım başımdan gitti.

"Peki ya baban? Onu hep iyi biri olarak tanımlardın.

"O kötü bir adam *değildi*, hayır, sadece zayıf biriydi. Ama bu sabah neler olduğunu gördü - biz ayrılırken üçümüzü izledi ve bizi savunmak için anneme tek kelime etmedi, hatta Yine de Stella'yı ve beni çok sevdiğini biliyorum. Bir süre sonra bana bir mektup yazdı ve yardıma ihtiyacım olursa ona gelmemi söyledi. Korkarım gururum buna izin vermezdi, en zor finansal anlarda bile.

"Afrika'ya dönmeyi hiç düşünmedin mi?

"Zaman geçti Bill ve ben burada Stella ile bir hayat kurdum. "Orayı hiç özlüyor musun?" diye sordu aniden.

"Kenya'yı mı demek istiyorsun?

'Evet. Sanırım yapmadınız ve hala da yapmıyorsunuz. Sonuçta, Stella'nın okulu sırasında ziyaret etmemeniz için hiçbir neden yoktu. tatiller.'

Cecily, 'Bill, sanki eski arkadaşmışız gibi konuşuyorsun, sanki aramızda hiç bir şey olmamış gibi,' dedi. 'Sadece hayatıma devam etmem gerekiyordu. Afrika'yı ve seni unutmaya çalıştım. . . Beni hiçbir zaman gerçekten sevmediğini fark ettim, çünkü sevseydin mutlaka New York'a gelirdin.

Beni eve dönmeye ikna etmek için York'a. Sana yazdım ve sık sık ziyaret etmeni istedim. Hiç gelmediniz, ben de akıl sağlığım için hayatıma devam etmek zorunda kaldım.

'Benden böyle bir şey yapmamı istediğinden bir an bile *şüphelenmedim*. Keşke bilseydim...'

"Sonra ne oldu Bill?" dedi Cecily umutsuzca. 'Seni sevdiğim çok açık değil miydi? Bu tür duygular, bir gemiye ya da uçağa binip başka bir ülkeye vardığınız için öylece geçip gitmez. Kiki'den sonra öldüğünde seninle konuşmak için yanıp tutuştuğumu hatırlıyorum - Noel günüydü ve Muthaiga Kulübü'nü aradım. safariye gitti. New York'taki ailemin telefon numarası sende vardı, neden aramadın?

"Kim bilir? Bill iç çekti. "O zamanlar, sanki beni terk etmişsin gibi hissetmiştim. Belki de gurur?

"Ya da, daha büyük olasılıkla, sadece unuttun. Gerçekçi olmakta sorun yok, biliyorsun. Ne de olsa aradan yirmi üç yıl geçti. Artık bana zarar veremezsin.

"Tanrım, Cecily, bu ne karmaşa," diye inledi Bill ve elini kalın saçlarının arasından geçirdi. Bu öylesine tanıdık bir hareketti ki Cecily elini uzatıp onun saçlarına koymaktan kendini ancak alıkoyabildi. onun.

"Cidden Bill, neden geldin?

"Çünkü . . . Artık resmiyete dökme zamanının geldiğini hissettim. .. şey, karşılıklı anlaşmalarımız. Gördüğünüz gibi artık gençleşmiyorum ve doktor bir sorunum olduğunu söylüyor.

Ticker. Hayati tehlikesi olmasa da hayatı biraz daha yavaştan almam gerektiği söylendi. Bu yüzden Paradise Çiftliği'ni satmayı ve kendime biraz daha idare edilebilir bir şey almayı düşünüyorum. Biz hala

Evlendiğim için en azından senden izin almam gerektiğini düşündüm.

Ne de olsa Cecily, sadece evi değil bahçeyi de kendinin yaptın ve evdeki neredeyse her şey senin. Geri istiyor musun?" "Oh Bill, mobilyaları unut, Tanrı aşkına! Nedir bu

Doktor kalbinde bir sorun olduğunu söyledi.

'Endişelenmenizi gerektirecek bir şey yok. İngiltere'deyken bir Harley Street uzmanı tarafından kontrol edildim. Anjina ataklarını durdurmak için dilimin altına koymam için bana oldukça iğrenç bir ilaç verdi. İyi haber şu ki, işe yarıyor gibi görünüyor. Ama konu bu değil Cecily. Sana satmak hakkında ne düşündüğünü soruyorum.

Cennet Çiftliği mi? Dediğim gibi, Kenya'da işler oldukça hızlı ilerliyor ve burayı satın alıp bir çiftlik olarak işletmek isteyen biri var. devam ediyor.'

Cecily gözlerini kapadı ve zihnini güzel evine ve bahçesine geri götürdü. Bu, sanki bir süre önce açılmış bir kitap gibiydi.

Yıllarca bir rafta kapalı kalmış, güzelliği unutulmuştu. Cecily verandadaki gün batımı manzarasını yeniden yaşarken nefesini tuttuğunu duydu ve gülümsedi.

"O evi çok severdim," diye nefes aldı. "Yalnız olsam da orada çok mutluydum," diye ekledi kuru bir sesle.

"Evi satmak zorunda değilim elbette, sadece eğer bir daha eve dönmekle ilgilenmiyorsan, muhtemelen bunu yapacağımı düşündüm. Diğer soru ise, boşanmalı mıyız? Gereken her şey için ceza almaya hazırım.

Terk etmek muhtemelen en iyisi, sence de öyle değil mi?"

Cecily, yaşlı olduğunu söylemesine rağmen, kel ve göbekli adamların hepsinden daha genç sayılabilecek Bill'e döndü.

Kendi yaşlarında olan Manhattanlılar. Gözlerinden beklenmedik bir şekilde yaşlar geldi.

"Yüce Tanrım, şimdi seni üzecek ne söyledim?"

'Ben ... beni affet, sadece birdenbire bir hayalet gibi ortaya çıkmanın şokunu yaşıyorum. Şu anda bu tür sorulara cevap veremem. Düşünmek için zamana ihtiyacım var Bill, senin burada olmana alışmak için. Tamam mı?'

Elbette. Bağışla beni Cecily, yine koca ayağımı soktum. Beni bir sürelğine medenileştirdin, ama bunca zamandır Geriye doğru,' dedi, çok daha nazikçe. 'Dinle, eğer bana bu civarda iyi bir otel gösterebilirsen gideceğim ve seni rahat bırakacağım. Son birkaç gündür uyumadım, hatta yıkanmadım bile ve leş gibi kokuyor olmalıyım.

"Sorun değil Bill, burada boş bir odam var; Stella'nın ama önümüzdeki birkaç gün Montgomery'de olacak, o yüzden buyurabilirsin.

"Emin misin? Şimdi kendimi, hiçbir ön uyarıda bulunmadan hayatına tekrar giren tam bir çapkın gibi hissediyorum.

'Sen hiçbir zaman kurallara göre oynayan biri olmadın, değil mi Bill? Bavulun nerede?" diye sordu ayağa kalkarken.

"Orada. Bill bir el çantasını gösterdi. "Beni bilirsin, hafif seyahat ederim. "Peki, sana düşün yerini göstereyim.

Bunu yaptıktan sonra Cecily dışarı çıktı ve oturdu tamamen tükenmiş hissediyordu. Kelimenin tam anlamıyla *her şeye* rağmen, Bill'le ilk tanıştığında içinde kök salan ve onu tanıdıkça küçük bir fidan gibi büyüyen o duygu daha iyi, bunca yıldan sonra hala oradaydı.

"Lanet olsun sana, Bill Forsythe!" diye mırıldandı düşün açıldığını duyup onun kaslı vücudunu düşün altında çıplak hayal ederken.

"Sen üzgün, yalnız, yaşlı bir kadınsın," dedi kendi kendine kararlılıkla. Yirmi üç yıldan uzun bir süredir herhangi bir şekilde

bir erkekle yakın temas. Şüphesiz, hissettiği şey sadece onlarca yıldır tatmin edilmemiş fiziksel bir özlemdi. Bill artık yaşlanmıştı ve hiçbir şekilde hayallerini süslemiyordu. Oysa kendisi de kurumuş yaşlı bir kadındı.

"Hangi yatak odası benim olacak? Bill arkasında belirdi, havluyu ortasına sarmıştı.

"Sana göstereyim," dedi Cecily, Bill'in geçen zamana son derece iyi dayanmış olan çıplak gövdesini görmezden gelmeye çalışarak. "İşte," dedi bodrum koridorundaki bir kapıyı açarken. "Burası Stella'nın odası.

"Peki bu Stella mı?" Bill onun üniversite mezuniyetinde çekilmiş bir fotoğrafını gösterdi. "Tanrım, ne kadar güzel bir kız.

"Biliyorum, annesinin tıpatıp aynısı.

"Ve tüm bunlar ..." - Bill bir kolunu güzel odanın içinde salladı - "benim isteğimden kaynaklanıyor - adı neydi?

"Njala.

"Njala'ya topraklarımızda güvenli bir sığınak vermek için.

'Evet, ama yemin ederim Bill, bu konuda kendini suçlu hissetmene gerek yok.

Stella başıma gelen en güzel şey. Onu sevmek

Hayatımı ve beni değiştirdi,' diye ekledi. 'Şimdi seni yalnız bırakayım da Biraz dinlen. Rosa'yı saat üçte okuldan almam gerekiyor ama ben yokken uyanırsan lütfen buzdolabından bir şeyler al.

"Benim için endişelenme, kendi başımın çaresine bakabilirim," dedi Bill. yatağın üzerindeki örtüleri kaldırdı ve Stella'nın sevgili sevimli aslanı Lucky'yi yere devirdi.

"Biliyorum, ama artık şehir ormanındasın," diye gülümsedi Cecily. "İyi uykular.

"Demek Rosa bu," dedi Bill, tıraş olduktan, biraz uyuduktan ve kıyafetlerini değiştirdikten sonra çok daha kendine benzer bir hale gelmişti.

"Nasılsınız efendim?" dedi küçük kız elini ona doğru uzatarak.

"Çok iyiyim, teşekkür ederim Rosa," dedi Bill.

Rosa Cecily'ye döndü. "Kim bu adam?" diye sordu buyurgan bir tavırla. "Bu adamın adı Bill. Ve benim çok eski bir arkadaşım.

"Tamam. Bir süre televizyon izleyebilir miyim?

"Ödevini yapana kadar olmaz, Rosa.

"Ama önce televizyon izlesem olmaz mı - birazdan *Mister Rogers* var - sonra ödevimi yapsam?

"Rosa tatlım, kuralları biliyorsun. Şimdi sessizce masaya otur ve ödevlerini yapmaya başla.

"Hayır! Rosa ayağını yere vurdu ve suratını astı. "*Mister Rogers*'ı izlemek istiyorum!

"İzleyemezsin, o kadar. Otur şimdi.

"Oturmayacağım!

'Rosa, böyle devam edersen ne olacağını biliyorsun.

Odana kapatılacaksın ve dışarı çıkıp ödevini yapmak için masaya oturana kadar akşam yemeği olmayacak.

"Ama ben *Mister Rogers*'ı izlemek istiyorum," diye sızlandı.

"Pekâlâ, seni odana götürelim, olur mu? Cecily odanın kapısını çocuğun elini sıkıca tuttu ve onu koridorda yürüttü. Kapıyı açtı ve kıvranan çocuğu içeriye yönlendirerek onu yatağa. 'Peki ne olacak? Burada tek başına oturmak mı, yoksa ödevlerini yaptıktan sonra televizyonun karşısında fıstık ezmeli ve jöleli sandviç yemek mi?

"Şimdi *Mister Rogers*'ı izlemek istiyorum!

Cecily kapıya doğru yürüdü, arkasından kapattı ve sonra kilitledi, kendini başlayacak protesto çığlıklarına hazırladı hemen yatak odasından çıktı. Mutfağa geri dönerken Bill'e baktı ve içini çekti.

"Gürültü için kusura bakmayın, şu anda ele avuca sığmadığından bahsetmiştim. "Evet, bunu duyabiliyorum," dedi Bill çığlıklar kulakları tırmalarken-

Duvarları delip geçiyordu.

Cecily hissettiğinden daha büyük bir güvenle, "Bir dakika içinde sakinleşir, normalde sakinleşir," dedi. Bazen çığlıklar saatlerce devam edebiliyordu. 'Eve dönerken sana biraz bira aldım. Bu arada. Buzdolabında soğuyor.'

"Teşekkür ederim. Bir şişe çıkarmak için buzdolabına gitti. "Ellerin dolu, değil mi? Çılgınlık yükselirken Bill devam etti.

'Sanırım öyle, ama ya ona ben bakacaktım ya da Stella Rosa'yı büyütmek için çalıştığı her şeyi bırakmak zorunda kalacaktı. Eminim bir gün başka bir adamla tanışacak ve üçü de kendi hayatlarını yaşamaya başlayacaklar.

"Gerçekten mi? Her erkeğin *bu kadar* gürültü yapabilen bir çocuğu almak isteyeceğinden şüpheliyim.

Cecily aniden savunmaya geçerek, 'Rosa her şeyin altında çok tatlı biri, sadece şu anda her şeyi kendi bildiği gibi yapmaktan hoşlanıyor,' diye cevap verdi. 'Ben biraz yaptım

"Sen uyurken etli güveç yaptım, en sevdiğin yemeklerden biri olduğunu hatırladım.

"Dana güveç ... Bill havayı kokladı. 'Yüce Tanrım, bu beni geçmişe götürdü. Korkarım evdeyken konserve yiyeceklerle yaşıyorum.

"Bu sağlığınıza yardımcı olamaz, değil mi? Cecily güveçleri kontrol etmek için fırına giderken şöyle dedi. "Hazır. Biraz ister misiniz?

"Açıkçası çok açım ve bütün bir Boran ineğini tek seferde yutabilirim.

Sonunda yatak odasından gelen bağırmalar kesildi. Bill güvecini yerken, Cecily Rosa'yı odasından çıkarmaya gitti.

"Şimdi ödevini yapmaya hazır mısın?" diye sordu ona. "Evet, hanımefendi.

"Peki Afrika'dan buraya sırf senin çılgınlıklarını duymak için gelen zavallı yaşlı konuğumuza ne diyeceksin? Cecily sordu Rosa'nın elini tuttu ve onu mutfağa geri götürdü.

"Çok üzgün olduğumu söyleyeceğim büyükanne," dedi Rosa. "Çok üzgünüm, efendim,

Masaya oturduğunda Cecily okul kitaplarını önüne bıraktı. "Annem ne zaman eve gelecek?" diye sordu.

Çantasından bir kalem çıkardı. "Hafta sonu, tatlım.

"Annemle tanıştın mı Bill?" diye sordu ona. "Gerçekten çok güzel ve çok zeki ve çok önemli bir işi var, bu yüzden şu anda burada değil," dedi Rosa, özenle bir şeyler kopyalarken. Sayılar, kalemi kağıda sertçe batıyor.

'Aslına bakarsanız var, genç bayan. Onunla ilk kez küçük bir bebekken tanışmıştım, değil mi Cecily?

"Tanışmıştın Bill, evet," diye onayladı Cecily.

"Afrika'da doğdu, biliyorsun," dedi Rosa.

"Biliyorum, çünkü daha küçükken benim evimde yaşardı. *Bizim* evimizde,' Bill Cecily'ye bakarak kendini kontrol etti.

"Eviniz Afrika'da mı?"

"Evet, öyle.

"Hiç aslan görebiliyor musun?"

"Görüyorum, hem de çok sayıda.

"Annem aslanları çok sever, değil mi büyükanne?" "Sever, evet.

"Bir gün Afrika'yı görmek isterim.

"Eminim göreceksiniz, genç bayan.

"Şimdi Rosa, bu kadar gevezelik yeter, ödevine devam et.

Cecily'den iki masal dinledikten sonra Bill'in gelip ona iyi geceler dilemesi ve Afrika'da gördüğü vahşi hayvanlarla ilgili bir hikâye anlatması için ısrar eden Rosa sonunda uyumaya gitti. Cecily kendine bir kadeh şarap doldurdu - bir alışkanlık haline getirmesi gerektiğini biliyordu. Muhtemelen bordür taşıydı, ama Rosa'nın yatakta uyuduğuna işaret ettiği için bunu dört gözle bekliyordu. Bill'e ikisinin birlikte üst kattaki oturma odasına çıkmalarını önerdi.

"Stella ne sıklıkla eve gelir? Bill şöminenin yanındaki sandalyeye otururken sordu.

"Çalışma haftasına göre değişir. Genellikle Baltimore, buradan üç saatlik bir tren yolculuğu mesafesinde. Pazar günü akşam yemeğinden sonra ayrılır ve Cuma akşamı geç saatlerde eve döner.

"Yani kızını pek görmüyor. "Hayır, efendim, görmüyor," diye iç geçirdi Cecily.

"Parçaları toplamak gerçekten size kaldı, değil mi?"

"Rosa'ya "parça" demek zor, Bill. O benim torunum ve ben de bu şartlar altında her büyükannenin yapacağını yapıyorum.

'Bunu görebiliyorum, ama bu senin yıllarca bu durumda sıkışıp kalman anlamına gelebilir. Eminim daha fazlasını istiyorsunuzdur?

"Senin de benim gibi hayatın ne *istediğinden* ibaret olmadığını öğrenmiş olduğunu sanıyordum Bill. Ama evet, sen Doğru: son zamanlarda kendimi biraz kapana kısılmış gibi hissediyorum,' diye itiraf etti.

'Bana  yle geliyor ki Stella için neredeyse her şeyi feda ettin,' Bill sessizce söyledi. 'Aileniz, eviniz, paranız, evliliğiniz Hatta ... ve şu anda, Rosa büyüyene kadar kendinize ait bir yaşam umudunuz bile yok.

Cecily savunmacı bir tavırla, 'Yapmaya değer bir fedakarlıktı,' dedi. "Sevdiklerin için elinden gelen her şeyi yaparsın Bill, ama sanırım sen bunu anlayamazsın.

'Lütfen Cecily, bir kez daha beni affet, buraya geri gelip sana hayatınla ilgili ne yapman gerektiğini söylemeye hakkım yok. Ve ben ... aramızda her ne geçmiş olursa olsun, sana hala değer veriyorum ve elimden geldiğince yardım etmek istiyorum.

"ok nazıksın Bill, ama nasıl yapabileceğini tam olarak anlayamıyorum. "Başlangıç olarak, sana biraz para vererek, böylece biraz

ocuk bakım desteği. Açıkçası Cecily, son derece bitkin görünüyorsun ve bir tatile ihtiyaın var.

"Uzun zamandır böyle bir tatil yapmamıştım," diye kabul etti. "Ama senin paranı alamam, Bill. Bu doğru olmaz.

'Lütfen unutmayın, bu durumu kapınıza - *bizim* kapımıza - ilk olarak ben getirdim. şimdi yapabileceğim en azından yardım etmek. sonuçlarına katlanmak zorundasın. Ne de olsa hala benim karımsın ve ne de olsa bol miktarda param var. Çiftliğin iyi durumda olmasının yanı sıra, ağabeyim geçen yıl öldü ve aileyi bana bıraktı.

İngiltere'de bir yığın. New York'a giderken orayı görmeye gitmiştim - senin asıl ahlaksız ve sınır tanımazla tanıştığın o korkunç çirkin salonun yanında... neydi adı?

Cecily  rpererek, "Julius," dedi.

'Birkaç yıl önce bu dünyadan ayrıldığını duyduğumu bilmek sizi y reklendirebilir, sayısız eş ve bol miktarda

brendi, hiç döl bırakmadan. Her neyse, yerel emlakçı benim çok daha küçük yığının için hevesli bir alıcısı olduğunu söylüyor. Görünüşe göre bir pop yıldızı şarap mahzenine bir kayıt stüdyosu kurmak istiyor. Beatles hakkında ne düşünüyorsun o zaman? Evdeyken radyoda başka bir şey duymadım.

İngiltere ve Amerika'da da durum aynı gibi görünüyor.

'Stella onlara bayılıyor, belli ki. Sanırım ben de melodilerini seviyorum. Akılda kalıcı.

'Tam olarak öpüşme müziği sayılmaz, değil mi? Joss ve Diana'nın umutsuzca birbirlerine aşık oldukları ve zavallı yaşlı Jock'un köşede ebedi boynuzlu gibi oturup onları izlediği o geceyi hatırlıyor musun? Bill anımsadı.

"Hatırlıyorum, evet.

"Sen ve ben Glenn Miller'la dans etmiştik. Sık sık o geceyi düşünürüm. Fleur'u kaybettikten sonra ikimizin rehabilitasyonunun başlangıcı olduğunu hatırlıyorum. Keşke savaş çıkmasaydı...'

"Evet, geldi. Ve işte şimdi buradayız,' dedi Cecily. O gece kendisi için ufuk açıcı olmuştu ve Bill'in hafızasında da yer etmesine şaşırmıştı.

"Parlak günler," diye mırıldandı. 'Neden sadece geriye dönüp baktığımızda öyle olduklarını fark ediyoruz? Her neyse Cecily, hoşuna gitsin ya da gitmesin, hesabına bir miktar para yatıracağım ve sonra da Bir bakıcı bulmana yardım edecek - ya da Amerika'da onlara ne deniyorsa - gelip Rosa'yı halledecek. Ve bu konuda tek kelime daha duymayacağım. Yarın ne yapacaksın?

"Her zaman yaptığımı yapacağım - Rosa'yı okula götüreceğim, sonra eve dönüp muhasebe işleriyle uğraşacağım, sonra da-

'Bunun yerine, yarın beni dışarı çıkarıp New York'un manzaralarını göstermeye ne dersin? Sonunda buraya kadar gelebildim, tüm bu yaygaranın nedenini görmeliyim. Ne dersin Cecily?' Bill öne doğru eğildi ve elini Cecily'nin elinin üzerine koydu.

"Sanırım öyle," diye kabul etti, onun dokunuşuyla koluna yayılan karıncalanmayı görmezden gelmeye çalışarak. "Şimdi beni mazur görün ama biraz uyumam gerekiyor.

"Elbette. Sabah görüşürüz. Başımı sokacak bir çatı sağladığın için tekrar teşekkür ederim.

"Unutma Bill, sen de bir zamanlar benim başımı sokmuştun. Ben sadece iyiliğinin karşılığını veriyorum. İyi geceler.'

Uykusuz bir gece boyunca bir o yana bir bu yana dönüp durmasına ve Bill'in bu ani çıkışı hakkındaki duygu ve düşüncelerine bir anlam verememesine rağmen

Cecily, hayatına geri döndüğünde onunla şehirde harika bir gün geçirdi. Manhattan'a gitmeyeli uzun zaman olmuştu, bu yüzden Central Park'ta bir fayton gezintisiyle başladılar ve Cecily, iki yanında devasa binaların cüce gibi durduğu aile evini gösterdi. apartmanlar.

"Ejderha kayınvalidem hâlâ bu evde mi yaşıyor? Bill ona sordu.

"Evet, Mamie sürekli bir hastalıktan diğerine geçtiğini, öleceğine yemin ettiğini ve yaygara kopardığını söylese de.

"Peki ya baban?

"Oh, her zaman olduğu gibi ona katlanıyor. Araba evden uzaklaşırken Cecily küçük bir ürperti duydu. O zaman

Tiffany'de Kahvaltı filminin birkaç yıl önce çekildiği Beşinci Cadde boyunca onu gezdirdi ve hiç görmedim.

'Ama Bill, sen *mutlaka* görmüşsündür! Gezegende görmemiş bir insan olduğundan şüpheliyim.

"Amerika gezegeninden biri olabilir Cecily. Unutma, mızraklı bir peştamalin içinde bu büyük ezici dikey beton yığını.'

Sonra Empire State Binası'na gittiler, Bill orada kenardan sarktı ama geriye doğru tökezledi.

"Yüce Tanrım! Başım dönüyor. Vertigoya yakalanmış gibiyim.

Ve bunu Kenya Dağı'na hiç tırmanmadan

Nefes almak için duraklıyorum. Beni hemen aşağı indirin ve ayaklarımı yeryüzünün sert halısına geri koyun!

Sırada Özgürlük Anıtı'nı görmek için Hudson Nehri'nde bir gezi vardı ve Bill bu geziden son derece hayal kırıklığına uğradığını söyledi.

"O çok küçük," diye yakındı, "ve ben Lake'i tercih ederim.

Naivasha ve su aygırı nüfusu ile buradaki bulanık göleti kıyaslayın.

'Şikayet etmeyi bırak, Bill! Huysuz bir ihtiyara dönüşüyorsun.'

'Bir zamanlar huysuz bir genç adam olduğumu çok iyi biliyorsun, yani zerre kadar değişmedim, değil mi?

Rosalind okuldan sonra Rosa'yı eve götürmeyi ve ona yemek yedirmeyi büyük bir nezaketle kabul etmişti. Bill hakkında her şeyi biliyordu elbette, ama Rosa'yı almaya geldiklerinde Cecily ona Bill'i tanıtırken neredeyse utanıyordu.

Rosalind ona şüphe ve merak karışımı bir duyguyla bakarak, "Merhaba Bill," dedi.

'Seninle tanıştığıma çok memnun oldum, Rosalind. Cecily bana yıllar boyunca onun için gerçek bir dost olduğunuzu söyledi.

Birkaç dakika içinde eski dostlar gibi konuşmaya başladılar, Bill'in İngiliz aksanı Rosalind'in sahip olabileceği tüm çekincelere galip geldi. Terrence eve geldiğinde bir içkinin ardından akşam yemeği yenildi. Rosa alt katta yatağına yatırıldı ve Terrence ile Rosalind Bill'in yeni Bağımsız Kenya Cumhuriyeti hakkında söylediği her şey.

Rosalind, Cecily ile birlikte tatlı tabaklarını kaldırırken, "Onu beklemiyordum," diye fısıldadı. 'İşini biliyor ve yaşlı bir adama göre çok seksi, tatlım,' diye kıkırdadı. 'Bana biraz Robert Redford, sence de öyle değil mi?'

İkisi de *Butch Cassidy and the Sundance Kid* filmi izlemeye gitmiş ve Redford ile Paul'a bayılmışlardı.

Newman, Amerika'nın geri kalanı gibi.

'Ve tahmin et ne oldu? Kocan gerçekten de silah kullanmayı ve ata binmeyi biliyor,' diye kıkırdadı Rosalind.

Rosa'nın gece kalması için ısrar edince Cecily ve Bill eve yalnız döndüler.

'İtiraf etmeliyim ki New York düşündüğüm kadar korkunç değil. Haziran ayının ılık havasında caddede yürürken Bill, 'Hayal ettim,' dedi.

"O zaman bu beni çok mutlu ediyor.

"Kaçmadan önce burada uzun süre kalabileceğimi söylemiyorum. Geniş açık alanlar için çığlık atıyor ama birkaç gün için çok keyifli bir şehir gibi görünüyor.

"Ne kadar kalacaksın Bill?

"Aslında bunu hiç düşünmedim - daha yeni karar verdim buraya geldim ve uçağa bindim. Neden?" Durdu ve ona döndü. "Beni - *bu* - zor mu buluyorsun? Her zaman bir otele taşınabilirim." "Hayır, hiç de değil. Cecily'den önce sessizce biraz daha yürüdüler.

"Kalp rahatsızlığın hakkında bana doğruyu mu söylüyorsun Bill? Yoksa söylediğinden daha mı ciddi?

"Sevgili Cecily, yemin ederim ki henüz bu fani dünyadan ayrılmak üzere değilim. Ancak, bir doktorun varlığı Eskiden titanyum gibi olan fiziğimdeki zayıflık beni gelip sizi görmeye teşvik etti, evet. Hepimiz bir gün öleceğiz ve benim anjinam Saldırıları bana ölümlü olduğumu hatırlattı, ki bildiğin gibi bunu zaman zaman unutuyorum. Geldiğime sevindim Cecily, cidden. Bir günlüğüne izin alıp biriyle eğlenmeyeli uzun zaman olmuştu. Bayan. Kendisi aynı zamanda benim karım olur," diye ekledi. "Bu bana en başta senden neden hoşlandığımı hatırlattı.

"Öyle mi?

"Evet. Sen kesinlikle tek seferlik birisin. Bunu o zaman da biliyordum, şimdi de kesinlikle biliyorum. O çekingen görüntünün altında sert bir kaplan yatıyor.

"Unutma, Afrika'da kaplan yoktur," diye gülümsedi Cecily.

"Sen gittiğine göre artık yok. Deyim yerindeyse tam bir kadın olmuşsun. Oysa ben neredeyse hiç değişmedim.

"Doğru," diye kabul etti Cecily. "Yine de bir şekilde daha hafif görünüyorsun. "Lütfen, açıkla.

"Sanırım o kadar da sefil değilsin," diye kıkırdadı. "Ve tabii ki şu anda benim topraklarımda tutsaksın, oysa Kenya'da ben hep senin topraklarında tutsaktım.

"İyi bir noktaya değindin. Evet, burada Brooklyn'de senin çok yetenekli ellerindeyim. Yarın ne yapacağız?

"Ben okulda ders vereceğim, o yüzden tek başınasın," dedi dairesinin merdivenlerinden çıkıp ön kapıyı açarken.

'Bu kadar yorgun olmana şaşmamalı. Muhasebecilik, öğretmenlik ve Rosa'ya bakmak arasında kendine bir dakika bile ayıramıyorsun.

'Meşgul olmak daha iyi. Ayrıca, öğretmenliği seviyorum ve bir kızın da para kazanması gerekiyor, biliyorsun.

"Sana söylediğim gibi, eğer bana hesabını verecek kadar nazik olursan

Detayları konuştuktan sonra size bir miktar para aktarma işlemine başlayacağım. Hayır!" Cecily itiraz etmek için ağzını açtığı anda Bill parmağını dudaklarına götürdü. "Bu konuda tek bir kelime daha duymayacağım. Son yirmi üç yılda bana hiçbir şeye mal olmadın. Bunu bir geri ödeme olarak düşün.

Geçmişte sana vermek zorunda kalmadığım tüm yiyecek, giyecek, benzin - ve tabii ki cin - için ödeme.

Cecily kıkırdadı, bunca yıldan sonra onun yanında bu kadar çabuk bu kadar rahat hissedebildiğine inanmakta güçlük çekiyordu.

"Özellikle de cin," diye kabul etti. 'Lafı açılmışken, bir tane ister misin? Sanırım aşağıda bir şişenin tortuları var.

"Sen onu al, ben biraya devam edeceğim," diye kabul etti Bill. "Şimdi sen burada kal ve ayaklarını uzat, ben de gidip -ne diyordunuz ona burada?

"Likör," diye seslendi Cecily, adam merdivenlerden mutfığa doğru yürürken.

Kanepeye oturdu, rugan topuklu ayakkabılarını çıkardı ve bir an için gözlerini kapattı, başka birinin daha olduğu gerçeğinin tadını çıkardı. Aslında ona bir içki hazırlıyordu. Ne kadar basit bir şeydi ama önemsenmenin nasıl bir his olduğunu unutmuştu.

"Buyurun, madam. Tonik ya da acı limon olmadığı için soda denen bir şeyle karıştırılmış bir cin.

"Teşekkürler, en azından deneyeceğim," dedi, tadının nasıl olduğu umurunda bile değildi, çünkü bu gece kendini uzun zamandır olmadığı kadar özgür hissediyordu.

'Bu arada, Lankenua nasıl? Sanırım bana aylar önce bir mektupta onun evlendiğini söylediğini hatırlıyorum?

"Evet, evlendi ve her şeye rağmen çok mutlu.

"Mümkünse onu görmek isterim. Kwinet'in - karısı ve küçük çocuğuyla birlikte - bahçede gururla durduğu bir fotoğrafım var. Cennet Çiftliği.'

'O fotoğrafı ben de görmek isterdim. Onunla birlikte üzerinde saatlerce çalıştık.

"Cecily. Bill onun cin bardağını aldı, yere bıraktı ve sonra ellerini tuttu. "Neden benimle Kenya'ya gelmiyorsun? Sadece tatil için mi? Kwinet son yirmi yılını seninle ilgilenerek geçirdi. değerli bahçesini ve bir gün onun eserini görebileceğinizi umut ediyordunuz. Katherine, Bobby ve onların çocuklar ve tabii ki Kenya da.

'Oh Bill, çok isterdim ama nasıl yapabilirim? Bakmam gereken Rosa var.' 'Stella'nın ona borçlu olduğu bir izin olmalı. Belki de birkaç hafta izin alabilir mi?'

'Bill, anlamıyorsun; Amerika'da kimse hak ettiği tatili yapmıyor, özellikle de isim yapmaya kararlı, hırslı, genç ve siyahi bir kadın avukat. Diğer ülkelerle kıyaslandığında buradaki iş ahlakı çılginca. Yaşam Happy Valley'de hayat zevkten ibaretti; bugünlerde burada hayat Stella gibi biri zirveye çıkmak için kışını yırtarak çalışmaktan başka bir şey yapmaz.

"Elbette anlıyorum, ama bu doğru olduğu anlamına gelmez, Cecily," diye iç geçirdi Bill. "Bunu düşünmeni istiyorum. Buraya geldiğinden beri hiç tatil yapmadığını bana kendin söyledin! Bence bir tatilin zamanı çoktan geldi. Lütfen, en azından bunu düşünün. Bunun gerçekleşmesi için elimden geleni yapacağım, ama belki de sadece Cennet Çiftliği'ni tekrar gördüğünde ne yapmam gerektiğine karar vermeme yardım edebilirsin. Ne yapmamız gerektiğine. "Bu çok güzel bir fikir ama Rosa'yı bırakıp gitmeme imkân yok.

Her neyse' - Cecily esnedi - 'yatma vaktim çoktan geçti ve çok fazla içtim. Yarın sabah yüzleşmem gereken altı yaşında koca bir sınıf var. Ayağa kalktı ve ona gülümsedi. "Bu güzel gün için teşekkür ederim. Tatil gibiydi ve gerçekten çok keyif aldım. İyi geceler, Bill.'

"İyi geceler, Cecily.

Cecily gittikten sonra Bill aşağı inip buzdolabından bir bira daha aldı, sonra da Cecily'nin Brooklyn'de yarattığı küçük Kenya tarlasında dolaşmaya başladı. Ve bir plan yapmaya başladı.
Plan . . .

Stella Cuma günü gece yarısını geçe eve geldi, Alabama'da geçirdiği uzun ve zorlu bir haftanın yorgunluğuyla her zamanki gibi bitkin düşmüştü. Cecily, her zaman yaptığı gibi Stella'nın eve gelmesini beklerken Bill'i yatağına göndermişti. Kremalı sıcak çikolata ve ev yapımı kurabiyeler ikram edildi.

Stella mevcut davası hakkında konuştu.

'Yetkililerin kanıt uydurduğu o kadar açık ki - tanıkların nerede olduklarının mümkün olmadığını keşfettik.

Michael Winston'ın bunu çektiğini gördüklerini söylüyorlar.

adam . . . Elimizden geleni yapıyoruz ama onu idamdan kurtarıp kurtaramayacağımızı bilmiyorum. Alabama'daki jüri ölüm cezası vermekle ünlüdür.

Cecily, Stella'nın gözlerindeki öfke ve tutkunun alevlendiğini görünce, her zaman yaptığı gibi, "Yapabileceğinin en iyisini yap," dedi. Ve Stella'nın

Onu oraya koyduğum için kısmen sorumluyum. 'Şimdi, biraz dinlenmen gerek. Korkarım bu gece Rosa ile birliktisin, çünkü bir misafirim kalıyor.

"Gerçekten mi? Kim?

'Belki onu hatırlamayacaksın, çünkü onu son gördüğünde sadece beş yaşındaydın. Onun adı Bill ve seni ilk bulduğumda onunla evliydim.

"Bill ... Stella burnunu kaşıdı. "Evet, sanırım onu hatırlıyorum. Açık renkli saçları var mıydı ve oldukça uzun boylu muydu?

Cecily gülümseyerek, 'Evet, şimdi tamamen beyaz olmasına rağmen,' dedi. 'Annenin sana hamileyken çiftliğimizde kalmasına izin vermem için beni ikna eden oydu. Ayrıca Yeyo'nun bizimle yaşaması için bir plan yaptı, böylece sen kalabilirdin ve ben de seni büyütebilirdim.

"Öz annemi gerçekten tanıyor muydu? Stella kuşkuyla baktı. "Evet,

Njala ile kesinlikle tanıştı ve seninle arkadaştı.

Klanın şefi olan büyükbabam.'

'O zaman bunca zamandır neredeydi, Kuyia? Neden bizimle New York'a gelmedi?

"Çünkü Kenya'da büyük bir sığır çiftliği işletiyordu ve çünkü Bill sadece Afrika'ya ait.'

"Yani onu geride mi bıraktınız?

'Eğer bir geleceğin olacaksa bunu yapmak zorundaydım. Buraya gelmesi için ona defalarca yalvardım ama o hiç istemedi.

"Onu benim için mi terk ettin?"

"Hayır, Stella, lütfen... Cecily ne yaptığını fark ederek geri adım attı. dedi. "O zamanlar evliliğimizle ilgili her türlü sorunu *vardı*. Bizim geleceğimiz burada yatıyordu ama onunki yatmıyordu. Bu kadar basit.

"Onunla hala evli misiniz?"

Evliyim. Boşanmanın bir anlamı yok gibi görünüyordu.

"Tanrım! Bu garip hissettiriyor olmalı - kocanızın yirmi yıldan fazla bir süre sonra aniden ortaya çıkması.

Hem öyle hem değil, Stella. Sık sık beni bulmaya gelse ne hissedeceğimi merak ederdim, ama şimdi sanki geçen yirmi yıl hiç yaşanmamış gibi. Ne o bana kötü niyet besliyor, ne de ben ona. ya da.

"Kuyia!" Stella gülümsedi. 'Rüya gibi görünüyorsun. Onu hâlâ seviyor musun? Seviyor gibi görünüyorsun.

"Bilmiyorum. Sadece değişiklik olsun diye bir arkadaşımın olması güzeldi. Ve biz her zaman iyi anlaştık.

"Bunca zaman sonra seni bulmaya gelmesi ne kadar romantik.

"Aslında, işleri yoluna koymak için geldi. Bana sorduğu ilk şeylerden biri boşanmak isteyip istemediğimdi! Ve Kenya'da yaşadığımız Paradise Çiftliği'ni satmasının benim için bir sakıncası olup olmadığını. Neredeyse yetmiş yaşında, bir de kalp rahatsızlığı var, yani Prens'e pek benzemiyor. Beyaz atına binmiş büyüleyici bir adam.

Stella ona takıldı, sonra da esnedi, "Öyle görünüyor olabilir," dedi.

"Şimdi biraz dinlenmem gerek, çok yorgunum.

'Rosa çekyatta, yani yatağı alabilirsin. İyi geceler, tatlım.

"İyi geceler. Stella Cecily'ye çabucak sarıldı, sonra bavulunu aldı ve yorgun adımlarla merdivenlerden inip yatağına doğru yürüdü.

Cecily, ertesi sabah dördü kahvaltı masasında otururken Stella'nın söylediklerini düşündü. Stella ve Bill çok iyi anlaşmışlardı.

Stella hemen Bill'in doğduğu yerle ilgili anlattıklarını ve Bill'in doğduğu yerle ilgili bilgi ve bağlantılarını hayranlıkla dinledi.

Atalarının kabilesi Maasai. Rosa bile büyülenmiş görünüyordu ve üçünün bir arada, tüm dünyaya bir aile gibi görünmesi Cecily'nin boğazına bir yumru getirdi. O öğleden sonra sinemaya gittiler ve *Aşk Böceği*'ni izlediler. Rosa neredeyse bulaşıcı olan kahkahalarla ikiye katlandı ve Bill yarısında uyuyakalmış olsa da gezinin başarılı geçtiği ilan edildi. Onlar Bill'in ilk Amerikan burgerini yiyebilmesi için bir lokantaya gittiler.

"Ekmek ve peynir kombinasyonunu seviyorum, ama bu sığır eti Kenya'nın Boran ineklerinin eline su dökemez. Ve gelince ..." - Bill tiksintiyle Rosa'nın sosisli sandviçini gösterdi - "mısır ve ekmek kırıntılarından başka bir şey yok.

O akşam Cecily iyi geceler diledi, sonra Stella ve Bill'den ayrıldı. Oturma odasında sohbet ettikten sonra, dairenin arka tarafında bulunan ve aşağıdaki bahçeye bakan kendi yatak odasına doğru yürüdü.

Soyundu, sonra serin çarşafın altına uzandı ve Bill'in gelişinin aile üzerinde yarattığı değişime hayret etti. Rosa çok daha idare edilebilir olmuştu, Stella Bill tarafından büyülenmişti ve

O kadar uzun süre tek başına başa çıktıktan sonra, evde bir erkeğin olması bile son derece rahatlatıcıydı. Cin dökmek, korkunç bir şekilde gıcırdayan mutfak kapısını yağlamak ve hatta yabancı otları ayıklamak gibi yaptığı küçük şeyler

Cecily'nin normalde kendine güvenen ruhu için rahatlatıcı bir merhem olmuştu. 'Gerek yok Bill,' demişti. 'Doktor sana almanı söyledi. kolay.'

'Bu küçük bahçe parçasından birkaç ısırgan otu koparmanın beni bitireceğini hiç sanmıyorum. Ayrıca, senin de çok iyi bildiğin gibi ben öyle oturup kalkmayı seven biri değilim.

Cecily her şeyden çok kahkahalardan hoşlanmıştı - Bill geçmişte formunda olduğunda, esprili yorumlarıyla Cecily'nin yüzünü her zaman güldürebilmişti.

"Ah, Kenya'ya geri dönebilmeyi ne kadar isterdim," diye iç geçirdi, Ernest Hemingway'den yeni aldığı *Afrika'nın Yeşil Tepeleri* adlı kitabı çıkarırken, muhtemelen buna en çok yaklaşılabileceğini düşünüyordu.

Pazar günü, Bill'in çıldırmak üzere olduğunu söylemesi üzerine Cecily hep birlikte Jones Beach'e gideceklerini ilan etti. Bu, daha önce Stella ile birlikte ilk kez açık suda yüzmeye götürdüğü Rosa'nın sevinç çığlıklarıyla karşılandı.

Haziran günü sıcaktı ve plaj kalabalıktı, ancak Cecily şezlongunda oturup Bill, Stella ve Rosa'nın suda sıçramalarını izledi. Daha sonra, en güzel okyanus manzarasına sahip olan Boardwalk Café'de geç bir öğle yemeğine gittiler.

"Bu senin için yeterince iyi mi? Cecily, Bill'e terasta durmuş Atlantik'e bakarken sordu.

"Mombasa'daki plajın ıssız, bozulmamış beyaz kumları kadar güzel olduğunu söyleyemem ama şimdilik idare eder, evet.

O akşam Cecily Rosa'yı yıkadı ve yatağına yatırdı, ardından Bill Rosa'ya Afrika'da yaşayan mirketler hakkında başka bir hikaye anlattı. Stella bavulunu hazırladı, istasyona gidip Baltimore trenini yakalamaya hazırды. Öğle yemeğinden sonra hiçbirisi çok aç değildi, bu yüzden Cecily bir tabak sandviç ve bir demlik çay hazırladı ve Stella ayrılmadan önce üçü yemek için oturdular.

Stella, "Kuyia, seninle konuşmamız gereken bir şey var," dedi, Bill'e endişeyle bakıyordu. 'Bill tatil yapmayalı yirmi üç yıl olduğunu söylüyordu. Bir gün bile tatil yapmamak için bu çok uzun bir süre.

'Dürüst olmak gerekirse' - Cecily ikisine de sertçe baktı - 'Çok mutluyum, çok teşekkür ederim ve Rosa okulda olduğu için artık çok fazla boş zamanım var.

"Lütfen bizi dinle," dedi Stella. 'Bunca zamandır Kenya'ya gitmedin, bu yüzden Bill ve ben onunla birlikte geri dönmen gerektiğini düşünüyoruz. Cennet Çiftliği'nde biraz vakit geçireceğim.

"Teoride kulağa çok hoş geliyor," dedi Cecily, "ama Rosa ne olacak?

"Bill nazik bir şekilde siz yokken hafta boyunca ona bakması için bir bakıcı tutacağını söyledi. Hafta sonları buradayım ve aramızda detayları halledeceğiz.

"Ama-

"Aması yok, Kuyia. Bunca zaman sonra Bill'i tekrar görmek bana senin benim için ne kadar çok şey yaptığını hatırlattı ve tatili hak eden biri varsa o da sensin. Bu yüzden, birkaç gün izin alacağım - bana düşen çok şey var - ve sen yokken Rosa ile birlikte olacak doğru kişiyi aramaya başlayacağım.

"Gerçekten, siz ikiniz, bu konuda söz hakkım olamaz mı?

"Hayır, korkarım olamazsın. Artık gençleşmiyorsun. Eğer şimdi geri dönmezsen, belki de hiç dönmeyeceksin. Lütfen, Kuyia," dedi Stella, ellerini masanın diğer tarafına uzatıp Cecily'nin ellerini tutarak. 'Bu senin Şimdi dön.'

'Ama bu tatil ne kadar sürecektir? Bugünlerde Kenya'ya gitmenin daha kolay olduğunu biliyorum, ama orası sadece bir haftalığına ziyaret edilebilecek bir yer değil, değil mi?

"Birkaç ay diye düşündük," dedi Bill.

"Birkaç ay mı?! Peki ya öğretmenliğim ne olacak? Bahçem mi?"

"Rosalind'le daha önce telefonda konuştum ve o da sen de gitmelisin. Bunu düşünmekten hoşlanmadığını biliyorum, ama senin yerin doldurulabilir," dedi Stella sakince. 'Rosalind'in daha fazlasını yapmaya hevesli yeni bir yarı zamanlı çalışanı var.

"Ve bahçeye gelince," diye söze girdi Bill, "hem daireyi hem de bahçeyi kontrol altında tutabilecek bir hizmetçi bulmak için bir ev ajansı ile temasa geçtim bile.

Cecily sandalyesinde arkasına yaslandı. 'Tanrım! Siz ikiniz her şeyi halletmişsiniz.

"Evet, hallettik ve hayatında bir kez olsun sorumluluğu başkasının almasına izin vermelisin, tamam mı?

"Tamam," diye nefes aldı Cecily. 'Ama Rosa'ya bakacak kişiyle tanışmak istiyorum. Onun ne kadar zor biri olabileceğini biliyorsun Stella, ama bir cadı istemiyorum ve-'

"O benim çocuğum! Cidden onu bir cadıyla bırakacağımı mı düşünüyorsun?" dedi Stella. 'Ben yirmi sekiz yaşındayım ve karakter değerlendirmesine dayanan bir kariyerim var. Lütfen, bana güvenin, tamam mı? Şimdi gitmeliyim yoksa trenimi kaçıracağım. Stella ayağa kalktı ve Cecily'yi başının üstünden öptü. "Unutma, hepimiz seni seviyoruz ve senin de

rahatlamak ve biraz mutluluk yakalamak için bir şansım oldu. Gelecek Cuma görüşmek üzere," dedi Stella bavulunu toplayıp mutfaktan çıkarken.

Ön kapı Stella'nın arkasından kapanırken Bill, "Cin?" diye sordu.

Cevap beklemeden ayağa kalktı. "Cin dedikleri şeye gittim.

İçki dükkânına gidip stokları doldurdum," dedi, dolaptan yeni bir şişeyi havaya kaldırarak. Bardaklara tonik ve buz ekleyip Cecily'nin önüne bir tane koyduktan sonra, "Şerefe," dedi.

"Şerefe, sanırım," Cecily de kadeh kaldırdı ve büyük bir yudum aldı.

"Peki, bu konuda hiç söz hakkım yok mu?

"Maalesef yok.

'Sanki kaçırılıyormuşum gibi hissediyorum! Ya gitmek

istemiyorsam?" "Ah, ama bence istiyorsun," dedi Bill, Cecily'nin de hissettiği gibi

tepeden bakan bir gülümseme. "Kenya'dan her bahsettiğimde bunu gözlerinde görebiliyorum.

'Ben sadece Rosa için endişeleniyorum. . .'

"Stella'nın dediği gibi, o yetişkin bir kadın ve nihayetinde kızından sorumlu. Birlikte yeterince zaman geçirmediklerini söylemiştin - belki bu onların kaynaşmasına yardımcı olur.

"Ben burada olmazsam demek istiyorsun.

"Oldukça. Bill Cecily'yi yanına çekti ve ellerini tuttu. 'İki ay, Cecily. Hepsi bu kadar. İki ay boyunca, eğer yasal anlamda evli kalmanın dışında bir yol bulma şansımız var mı, eğer ne demek istediğimi anlıyorsan.

"Evet, anlıyorum," dedi Cecily, kızarmanın boynundan yüzüne doğru yayıldığını hissederek.

'İtiraf ediyorum, buraya geldiğimde aklımda bizim için bir gelecek olabileceğine dair hiçbir düşünce yoktu. Ama o kadar keyif aldım ki Seninle birlikte olmaktan ve seni arkamda bırakma düşüncesinden korkuyorum. Yaşadığımız onca şeyden sonra, birbirimize borçlu olduğumuz kesin.

Birlikte biraz zaman geçirelim mi? Tabii son birkaç gün senin için tam bir cehennem gibiyse ve benim gitmemi bekliyorsan o başka. Eğer durum buysa, evet, bana söyleyen iyi olur, ama değilse ...'

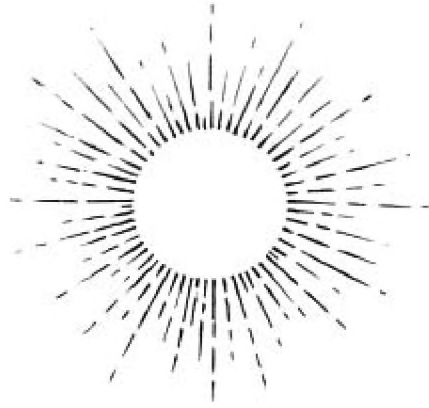
Cecily gözlerini indirdi. "Öyle değil.

Güzel. O zaman bir planımız var. Buraya gelmenin şimdiye kadar verdiğim en iyi karar olduğunu söylemeliyim.

Sonra Bill karısına doğru eğildi ve onu yirmi üç yıl sonra ilk kez öptü.

Electra
Brooklyn, New York

Haziran 2008

"Böylece, uygun bir dadı ve hizmetçi bulunduğunda, Bill Cecily'yi Kenya'ya, evine geri götürdü," diye bitirdi Stella.

"Bu mutlu bir sondu ve Cecily bunu hak etmiş gibi görünüyor," dedim. 'Özellikle de annemle uğraşmak zorunda kaldıktan sonra. İtiraf etmekten nefret ediyorum ama benim çocukluğuma çok benziyor.

'Söyleyemem Electra, çünkü senin büyüdüğünü görmek için orada değildim ve bunun için kendimi asla affetmeyeceğim. Ya da Rosa'nın yanında olmam gerektiği şekilde olamadığım için de.

"Tek başına çalışan bir anneydin, bu gerçekten zor olmalı.

"Zordu, evet, ama dünya çapında milyonlarca kadın bunu başarıyla yapabiliyor. Ne yazık ki ben başaramadım.

"Bill ve Cecily hiç geri döndüler mi? Stella'nın ifadesinden çok daha bulanık olduğunu hissettiğim geçmiş sulara geçmeden önce cevabı bilmek istediğimi söyledim.

"Hayır, dönmediler.

"Neden dönmediler?

'İlk başta tüm doğru nedenler içindi; daha ilk günden belliydi. Cecily Kenya'ya döndüğünde onu hiç duymadığım kadar mutluydu. Ve sonunda Bill'le birlikte Birbirlerinden gerçekten zevk alabilecekleri bir an. Ne yazık ki, her şey gibi bu da sonsuza dek sürmedi.

"Bill kalp rahatsızlığı nedeniyle mi öldü?

'Sonunda, evet, ama önce sevgili Kuyia'mı kaybettim. Onlar kalış sürelerini altı aya uzattılar ve Afrika'yı dolaşmaya başladılar. Sudan üzerinden Mısır'a doğru gidiyorlardı - Cecily her zaman piramitleri görmek istemişti - kendini iyi hissetmemeye başladığında. Tıbbi kutuları ve diğer malzemeleri çalındı ve

issiz bir yerdeydiler. Bill onu hastaneye götürmeyi başardığında artık çok geçti. Birkaç gün sonra öldü.

"Olamaz. Büyükanne min gözlerinin yaşlarla dolmasını izlerken irkildim. "Neydi bu?

"Sıtma. Eğer onu daha erken tedavi ettirebilselerdi, yaşayacağına hiç şüphe yoktu, ama ... Stella zorlukla yutkundu. Bill'in kollarında öldü. Bana onu ne kadar çok sevdiğini söylemesini istedi.

Ben . . . Özür dilerim.'

Orada oturmuş, bunca yıl sonra bile büyükanne min için hâlâ çok taze olduğu belli olan acıyı izliyordum.

"Haber i duyduğumda tek düşünebildiğim benim de ölmek istediğimdi," diye devam etti Stella. "O kadının benim için ne ifade ettiğini size açıklayamam. Benim için yaptıklarını, uğruna feda ettiğ i her şeyi

beni . . . Beni teselli eden tek şey Bill'le birlikte olması ve en azından birlikte altı harika ay geçirmiş olmalarıydı. Olmak istediğ i yerde, sevdiğ i adamla birlikte öldü.

Bu olağanüstü kadını hiç tanımamış olsam da İkimizin de hayatını o kadar dramatik bir şekilde etkiledi ki, benim de boğazımda bir yumru hissettim.

'Bill bir süreliğine Amerika'ya döndü ve küllerini aldık. ve onları Özgürlük Heykeli'nin yanına serdim. Manhattan'da doğduğu ve bana kendi özgürlüğümü vermek için çok şey yaptığı için uygun olduğunu düşündüm. Bir süre bizimle kaldı; o kadar yaşlanmıştı ki O birkaç ay içinde çok şey yaşadı ama Brooklyn'i evi haline getiremedi, bu yüzden Kenya'ya geri döndü, Paradise Çiftliği'ni sattı ve Naivasha Gölü yakınlarında bir kulübe satın aldı. Beş yıl sonra, onun da öldüğünü söyleyen bir telgraf aldım. Ve sahip olduğu her şeyi bana bıraktığını. Vasiyetinde Cecily'nin de bunu isteyeceğ i yazıyordu.

"Sanırım haklıydı," diye kabul ettim. "Sana bir fincan çay daha getireyim mi?

"Hayır, ben iyiyim, teşekkürler tatlım.

Stella kendini toparlarken ben sessizce oturdum. Ve onu izlerken, kederinin bana öğrettiğ i dersi anladım: anne sevgisinin biyolojik olması gerekmiyordu. O kadar çok kez

Anneme karşı - bir keresinde öfkeyle ona bağırdığımı hatırlıyorum, bana odama çıkmam gerektiğini söylemeye hakkı yoktu,

Çünkü o zaten benim gerçek annem değildi. Yine de şimdi anlıyorum Herhangi bir 'gerçek' anne de benim kabul edilemez davranışına aynı şekilde tepki verirdi. Birden içimde büyük bir sevgi patlaması hissettim. Bana sonsuz sabır ve şefkat göstermiş olan annem. "Bağışla beni Electra, eğer sen de istersen ben artık devam etmeye hazırım.

'Elbette, ama sadece kendini iyi hissediyorsan. Her zaman geri gelebilirim.

'Sanırım devam etmeyi tercih ederim, eğer senin için de uygunsa. Artık hikâyenin sonuna çok yaklaştık. Stella derin bir nefes aldı.

"Cecily öldükten sonraki beş yıl boyunca hayatımda pek bir şey değişmedi. Rosa'nın art arda dadıları oldu, hepsi de birkaç ay sonra ayrıldılar. Bu kadar zor bir çocukla başa çıkamıyorlardı. Sonra Bill bana mirasını bıraktığında, bu evde kalıp Rosa'ya kendim bakma seçeneğim olduğu anlamına geliyordu. Utanç verici bir şekilde, bunu yapamayacağımı biliyordum. Kahve sabahları ve Okul Aile Birliği toplantıları ...

Her gün uğraşmaya alışkın olduğum türden şeylerle başa çıkamayacağımı biliyordum. Gerçek şu ki Electra, ben anaç doğmadım. Bunu bir bahane olarak kullandığımdan değil; pek çok kadın öyle değil, sadece bununla başa çıkmak zorundalar ve ben de bunu yapmak için elimden geleni yaptım.

Stella durakladığında, anne olup olmadığımı merak ettim; bu, o ana kadar hiç düşünmediğim bir soruydu. Kesinlikle hiç bebek sahibi olma isteği duymamıştım, ama sonra aklıma Yeğenim, Bear ve onun kokusundan ve kollarımdaki bedeninin ağırlığından nasıl da hoşlanmıştım ve öyle olabileceğimi düşünmüştüm.

"Electra? İyi misin?"

"Evet, üzgünüm, birkaç saniyeliğine beni kaybettin.

"Ne zaman durmak istersen, lütfen söyle. 'Hayır, böyle iyiyim,' dedim.

"Rosalind bana Rosa'yı artık okulda tutamayacaklarını söylediğinde durum özellikle kötüleşti. Yıkıcı bir çocuktuk hiçbir şeye konsantre olamıyordum. Bu beni gerçekten yaktı. Rosalind Rosa'nın vaftiz annesiydi ve eğer ona olan inancını kaybetmişse, o zaman elimde ciddi bir sorun olduğunu biliyordum.

'Hey, söylediklerine bakılırsa burası çok akademik bir okulmuş. Belki de anneme uygun değildi,' dedim, aniden Rosa'ya karşı savunmacı hissettim. "Biliyorum çünkü ben de o yollardan geçtim.

'Rosalind de aşığı yukarı böyle söyledi, ben de ona başka bir okul buldum.

daha bütüncül ve rahat bir şekilde yönetilen bir okul. Stella biraz kıkırdadı. "Rosa kuralsızlığı aşırıya götürdü. Bir hafta sonu eve geldiğimde yeni dadısının ceketıyla beni beklediğini ve bavulunun kapıda hazır olduğunu hatırlıyorum. Görünüşe göre Rosa bütün haftayı evde televizyon izleyerek ve mısır gevreği yiyerek geçirmişti. Dadısına o gün okula gitmek zorunda olmadığını söylemişti. Bir hafta sonra okul nerede olduğunu öğrenmek için aradığında Rosa kendi yönergelerinden birini okumuştı: öğrencilerin kendi özgür iradeleriyle öğrenmek için orada olduklarını ve çocuğun derse katılmaması durumunda hiçbir ceza uygulanmadığını'.

'Annem gittikçe daha çok bana benziyor. Ben de aynısını yapardım,' diye sııttım.

"Aradaki fark şu Electra, senin etrafında bir aile yapısı vardı ve duyduğum kadarıyla sevgi dolu bir anne figürü ve düştüğünde seni yakalayan bir baban vardı. Rosa'da bunlar yoktu, ki Kısmen koşullarla ilgili, ama aynı zamanda benimle de çok ilgisi var. Cecily öldüğünde, onun her zaman hayalini kurduğu gibi başarılı olmak için kamımda daha fazla ateş hissettim. Ve sonra Bill bana mirasını bıraktığında, durduramadığım - Stella kendini kontrol etti - 'ya da durdurmak istemediğim bir yörüngeye girdim. Rosa o sırada on yaşıındaydı. Kaç tane dadı ve dört ya da beş okul değıştirdiğini bile bilmiyorum. Vermek için Kendime biraz güvenerek bir ay izin aldım ve özel derslerini organize etmek için onunla birlikte evde kaldım, ancak neredeyse aklımı kaybediyordum ve Rosa tamamen kontrolden çıkmıştı. Rosalind'le konuştum.

belki de yapılacak en iyi şeyin Rosa'yı yatılı okula göndermek olduğunu söyledi. Boston'da Rosa gibi çocuklarla ilgilenen harika bir yer bulduk.

"Yani, reddedilenler gibi mi?

Hayır Electra, onların deyimiyle "zorlayıcı davranışlar". Rosa ilk başta bu fikri sevmiş görünüyordu - ben çıldırmak üzereydim ama o da evde sadece bir öğretmen ve annesiyle tıklıp kalmaktan bıkmıştı. Görüşme için oradayken,

IQ'su da dahil olmak üzere her türlü testi yaptılar. Ve

Tabii ki, ölçeğin dışındaydı. Okul bana bu durumun genellikle yıkıcı çocuklarla el ele gittiğini söyledi. Bir program geliştirdiler

Onun için hızlandırılmış eğitim ve Boston'a gitti. İlk üç yıl orada mutlu görünüyordu; okul ona

İhtiyacı olan istikrar ve güvenceyi bulmuş ve bazı arkadaşlar edinmişti.

Aynı zamanda, Birleşik Devletler'den aniden bir telefon aldım.

Milletler. Columbia'dayken Güney Afrika'daki apartheid üzerine yazdığım bir makaleyi okumuşlardı. Apartheid'a Karşı Birleşmiş Milletler Merkezi adında bir şey geliştiriyorlardı. Bir mülakat için çağrıldım - heyecanımı tahmin edebilirsin Electra; dünyanın en güçlü insan hakları örgütünün merkezinde olma düşüncesi hayallerimi süslüyordu. Bu yeni

departmanı, apartheid'ın etkilerine ilişkin istatistikleri ve gerçeklere dayalı kanıtları bir araya getirecekti. Bulduklarını bir makale haline getirecek bir ekip arıyorlardı.

yayınlandı. Bir anlamda, yaptığım işten bir adım uzaklaşmaktı, ama bir başka açıdan da bana yepyeni bir dünyanın kapılarını açacağını biliyordum.

Ve kesinlikle öyle oldu. O yıllar nispeten sakindi; BM'nin merkezi Manhattan'daydı, bu da Rosa tatil için eve geldiğinde her akşam ona yemek pişirmek için orada olduğum anlamına geliyordu. Sonunda her şey daha sakinleşmişti,

Ta ki ergenlik çağına gelene kadar.

'Evet, o eski şey; sevimli küçük kızınız bir sürü

'Başımı salladım, kendi hormonlarımla nasıl sadece yeniden

başlatılmakla kalmayıp, çok küçükken yaşadığım öfke nöbetlerini nasıl aştığını hatırladım.

"Şöyle söyleyeyim, bütün apartman Rosa'nın tepinmelerinin, bağırıp çağırımlarının ve öfke nöbetlerinin ağırlığı altında sallanırdı.

yatak odası kapısı. Sonra bir baktım, okulundan arayıp kaybolduğunu söylediler - bir arkadaşı şehirde bir gezide tanıştığı bir çocuk olduğunu söylemiş. Sonunda bulundu, sigara içiyordu.

ve bir parkta viski içiyorduk. Çocuk neredeyse yirmi yaşındaydı ama annen muhtemelen senden bile daha güzeldi. İnanılmaz gözleri vardı.

Büyüleyiciydi ve belli ki mahalledeki herhangi bir sokak kedisini

cezbedecek türden bir büyücülük içeriyordu. Baktı - ve

Sanki on dört değil de on sekiz yaşındaymış gibi giyiniyordu. Çok

geçmeden okul bana mektup yazarak onu daha fazla tutamayacaklarını

söyledi ve New York'taki evine geri gönderildi. İyi gündüz okullarının hiçbirini

geçmişinden dolayı onu kabul etmedi, bu yüzden onu yerel liseye gönderdi. Tabii ki, yanlış kalabalığa karıştı - her zaman kötü çocukları severdi ...'

"Hepimiz öyle değil miyiz?" Gözlerimi devirdim.

"Rosa on altı yaşına geldiğinde, onun üzerindeki kontrolümü tamamen kaybetmiştim - okula gitmiyordu ve zamanının çoğunu yeni arkadaşlarıyla Brooklyn şehir merkezinde takılarak geçiriyordu. İlk başlarda sadece

Eve kafası güzel geldiğinde uyuşturucu içtiğini sanıyordum ama sonra bütün gece dışarıda kalmaya başladı. Nereye gittiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. I

kilo verdiğini fark etmeye başladı - bu kokainin sokaklarda görülmeye başladığı zamanlardı. Electra, yemin ederim.

Onunla uyuşturucu hakkında konuşmak için elimden gelen her şeyi yaptım ama beni dinlemek istemedi.

"Anlıyorum," dedim sessizce. "Bana bak, ben de duymak istemedim.

"Her neyse, daha sonra birkaç kez polisler tarafından eve getirildi ve sonunda küçük hırsızlıkla suçlandı - hırsızlık yapıyordu ve Malları sokaklarda para karşılığı satıyordu. Kefaletini ödedim ve mahkemede onu temsil etmesi için bir avukat buldum. Hapis tehdidi onu bir süreliğine sakinleştirdi ve evde kaldı. Biraz içti, ama sanırım o zaman uyuşturucu durdu. Mahkeme ona ihtar verdi ve başını tekrar belaya sokarsa ıslahevine gönderileceği tehdidinde bulundu. Ve sonra ...'

Stella'nın duraklamasını izledim, elleri birbirine sıkıca kenetlenmişti, hatırladıkça gözleri acıyla doluyordu.

"Ortadan kayboldu. Mahkeme duruşmasından bir hafta sonra, bir gece dışarı çıktı ve bir daha geri dönmedi. Ve bu onu son görüşüm oldu.

"Onu aradınız mı?

"Elbette onu aradım! Stella bana döndü, gözleri Öfkeyle parlıyordu. "Onu aramak için Brooklyn ve Manhattan'ın altını üstüne getirdim! Bir polis memuruyla gitmediğim karakol kalmadı. Bir fotoğraf, bir lamba direğine poster yapıştırmadığım bir mahalle. Tüm gettolara, uyuşturucu batakhanelerine, şehrin serserilerinin takıldığı bulabildiğim tüm lanet yerlere gittim. Yukarı çıktım. Boston'a dönmüş olabileceğini düşünerek onu orada aramak için

eski sevgililerinden biri, ama hiçbir şey. Kesinlikle hiçbir şey. Kelimenin tam anlamıyla

ortadan kayboldu. İki yıl boyunca gündüzleri BM'de çalışarak, geceleri ise sokaklarda dolaşarak onu aradım. Kulağa imkansız geliyor.

Birisi gerçekten yeryüzünden kaybolabilir, ama bu aynen annenin yaptığı gibi. Ve yemin ederim Electra, bilmediğim hiçbir taş bırakmadım.

'Sorun yok Stella, sana inanıyorum. Yani' - Biliyordum ki "Öldüğünü ne zaman öğrendin?" diye sorarak kendimi hazırladım.

Stella'nın sertçe yutkunmasını izledim. "Aslında, sadece bir yıldan biraz daha uzun bir süre önce, baban benimle temasa geçti ve New York'ta buluşmak istedi. Bana kan bağınızın izini sürmek için zaman harcadığını, çünkü öleceğini bildiğini ve size nereden geldiğinizi anlatan bir mektup bırakabilmek istediğini söyledi. Seni bulduğu Hale House'a geri dönmüş ve Clara Hale'in kızıyla konuşmuş, o da onu ailesinden biriyle temasa geçirmiş.

O zamanlar orada çalışan bir kadın. Meğer o gece sizi içeri alan oymuş. Kasayı bulmayı başardı.

gelişini belgeledi. Her zaman olduğu gibi, annen hakkında hiçbir ayrıntı yoktu, ancak kadın görünüşe göre seni getiren adamı hatırlıyordu. Onu mahallede görmüştü ve keş olduğunu biliyordu. Baban onun adını sordu ve kadın da Mickey olarak bilindiğini söyledi. Baban her yeri aradı.

ve sonunda, onu bulmayı başardı.

Harlem'deki Habeş Baptist kilisesinde. Görünüşe göre Tanrı'yı bulmuş reformcu bir adamdı ve kilisede vaizlik yapıyordu. Hatırlamalısın ki Electra, o zamanlar bu konu hakkında hiçbir şey bilmiyordum.

Stella açıkladı. "Her neyse, Michael, şimdiki adıyla, babana annenle ilgili hatırladıklarını anlatabildi.

"Bu Michael benim babam mıydı? Merakla sordum.

'Hayır, annen sana hamileyken o da aynı uyuşturucu batağında yaşıyordu. Sürekli polis baskınları oluyordu, bu yüzden keşler Manhatta'daki terk edilmiş binalarda farklı saklanma yerleri bulmak için sürekli hareket ediyorlardı. Annen seni doğurduğunda o da oradaydı, itiraf etmeliyim ki uyuşturucudan kafayı yemişti, ama dedi ki

bağırmaya başladığınızı, bunun da polisleri alarma geçireceğini söyledi. O da seni alıp Hale House'a götürdü.

"Ve ..." - yutkundum - "anneme ne oldu?

'I . . .' Büyükannem elime uzandı ve sıkıca tuttu. 'Bana katlan Electra ve sana söyleyeceklerim için beni affet. Mickey geri döndüğünde Rosa'yı kanlar içinde bulduğunu söyledi. Ölmek üzere olduğu belliydi, bu yüzden o ve diğerleri oradan ayrıldılar. Dedi ki telefon kulübesine girip 911'i isimsiz olarak aradığını, ancak Rosa'nın onlar bulana kadar öleceğini tahmin ediyordum. Bunu sana söylemek zorunda kaldığım için Tanrı beni affetsin. sevgili kızım için olmalıydı.

"Ama onun nerede olduğunu bilmiyordun, Stella.

'Bunu söylediğin için teşekkür ederim Electra, ama baban bana hikayeyi anlattığında, yemin ederim, neredeyse yıkılıyordum. Küçük kızımı düşünmek yalnız başına ölüme terk edilmek...'

"Evet." İkimiz de bir süre sessizce oturduk. Sonunda,' diye nefes aldım, 'sanırım bu hikâyenin mutlu bir sonu yok.

'Rosa için değil, hayır, ama umarım - *gerçekten* umarım - senin ve benim bu sayede tanışabilmiş olmamız ikimizi de biraz rahatlatılabilir. İhtiyacın olan son şeyin bu olduğu bir zamanda bu korkunç hikayeyi seninle paylaşmak zorunda kaldığım için çok üzgünüm.

"Ama babam akrabam olduğunuzu nasıl öğrendi?

Michael yüzünden. Rosa ile birkaç hafta yaşamıştı. Başlangıç olarak, onun adını hatırlıyordu ve aynı zamanda Birleşmiş Milletler'de önemli bir işi olan annesi hakkında konuşuyordu. Annesinin adının Stella olduğunu düşünüyordu.

çünkü bu onun en sevdiği ithal biraydı.' Bana sulu bir bakış attı.

Gülümseyin. "Böylece, bununla donanmış olan baban araştırma yapmaya başladı. Hale House aracılığıyla doğum yılınızı biliyordu ve New York'taki BM ile temasa geçerek 1982'de kendileri için çalışan bir Stella olup olmadığını öğrenmek için kayıtlarına bakmalarını istedi. Ben de

Cecily'ye bana nispeten sıra dışı bir isim verdiği için sonsuza dek teşekkür ederim - kayıtlarda sadece ikimiz vardık ve biri ölmüştü. Bu arada soyadımı öğrenmiş, beni internetten araştırmış ve bana yazmış. Gerisini biliyorsun.

'I . . .' Bilmediğim bir şey vardı ama soruyu sormaya dayanamasam da sormak zorundaydım.

"Bulunduğunda ve ..." - yutkundum - "ölüleri götürdükleri yere götürüldüğünde, akrabalarını aramaya çalışmış olmalılar?

'O zamanlar Electra, Manhattan'ın her yerinde genç uyuşturucu bağımlılarının cesetleri bulunuyordu. Ve yasal olarak, yetkililer sadece

bir cesedi kırk sekiz saat boyunca tutmak zorundadırlar. Eğer sahipsiz kalırsa, gidip gömebilirler.

'Tanrım, bu çok hızlı,' diye nefes aldım. "Peki nereye gömülmüştü?

"Baban ve ben bunu öğrenmek için Worth Sokağı'ndaki hayati kayıtlar ofisini ziyaret ettik. Rosa'nın ölüm tarihini biliyorduk çünkü senin doğduğun günle aynı gündü ve Hale'deki kayıtlarda da bu tarih işaretliydi.

House. Görevli, kimliği belirlenemeyen genç bir siyah kadının cesedinin o gece şehir morguna nakledildiğini doğruladı. Onu morgdan alamadığım için

New York eyalet politikasına göre kimliği belirlenemeyen cesetler Bronx'taki Hart Adası'na gömülür. Doğrusunu söylemek gerekirse. oraya gitmek için.'

"Doğru. Ağlamak mı yoksa kusmak mı istediğimi bilmiyordum, ama daha fazla dayanamayacağımı biliyordum. 'Stella, beni eve götürmesi için arabamı çağırmamın bir sakıncası var mı? İhtiyacım var. Tüm bunları sindirmek için biraz zamana ihtiyacım var.

Cep telefonumu çıkarıp arama yaparken, 'Elbette,' dedi. "İyi olacak mısın?

'Evet, olmak zorundayım, değil mi? En azından artık biliyorum. "Yapabileceğim bir şey varsa lütfen söyle.

Söyleyeceğim. Son bir şey daha: Ben doğduğumda ve Hale House'a götürüldüğümde Afrika'da olduğunuzu söylemişsiniz?

Evet, öyleydin. BM'nin gizli bir araştırma ekibinin parçası olmaya davet edildim.

Güney Afrika misyonu. O zamana kadar Rosa'nın iki yılı aşkın süredir kayıp olduğunu anlamalısınız. Yemin ederim Electra, eğer Bilseydim, onun ve tabii ki senin yanında olurdum. Ama hayatıma devam etmek zorundaydım ve ... Gittim.

Kapı zili şoförümün geldiğini söylemek için çaldığında 'Tamam,' diye başımı salladım.

'Lütfen irtibatta kalın ve beni görmeye hazır olduğunuzda haber verin. Kabullenilmesi gereken çok şey olduğunu ve biraz zamana ihtiyacın olduğunu anlıyorum,

Ama ben sadece senin yanında olmak istiyorum, bunu bilmen çok önemli," dedi beni merdivenlerden ön kapıya kadar takip ederken.

"Sadece ne zaman olacağını söyle.

"Sarılacağım.

Bana sarılmak için kollarını uzattı ama ben arkamı döndüm ve kapıyı açtım. Sadece biraz temiz hava solumaya ve şimdiki zamana geri dönmeye ihtiyacım vardı.

"Hoşça kal Stella," dedim merdivenlerden inip beni bekleyen arabaya doğru koşarken.

Eve vardığımda Mariam ve Lizzie'yi mutfakta otururken gördüm.

"Merhaba," dedim yorgunca.

"İyi misin Electra? İkisi de ayaktaydı hemen, yatak odama doğru yürürken arkamdan geliyordu. "Evet, iyiyim, sadece biraz uyumam lazım.

Kendimi kaba hissederek kapıyı suratlarına kapattım ama kelimenin tam anlamıyla bir saniye daha ayakta duramadım. Sadece üzerimdekileri çıkarmayı başarabildim.

Spor ayakkabılarım ve kot pantolonumla yatağa uzandım, perdeleri indiren kumandaya bastım ve gözlerimi kapadım.

"Electra?

Tanıdık bir sesin beni çağırdığını duydum ve şimdiye kadarki en derin uykumdan uyanırken inledim.

"Evet," diye mırıldandım.

'Ben Lizzie. Sadece iyi olup olmadığını kontrol ediyordum." "İyiyim, sadece ... uykum var.

"Tamam, güzel. Haberin olsun, saat on bir." "Gece mi?

"Hayır, sabah. Yaklaşık on dört saattir uyuyorsun ve Mariam'la ben senin için endişelenmeye başlamıştık.

"Gerçekten iyiyim," diye vurguladım, belki de yine sert bir şeyler içtiğimi düşündüklerini fark ettim.

'Seni yalnız bırakayım mı yoksa kahve getireyim mi? Şarküteriden biraz simit ve somon füme de aldım.

Orada uzandım ve aslında açlıktan ölmek üzere olduğumu fark ettim.

"Kulağa hoş geliyor Lizzie, teşekkürler.

Panjurları açtım ve parlak güneş ışığında göz kırparak oturdum. Hayatım boyunca hiç bu kadar uzun süre uyuduğumu hatırlamıyordum. Belki de beynimin beni kapatma yoluydu, dün duyduklarımın başa çıkabilmem için beni dinlendiriyordu. Şaşırtıcı bir şekilde, düşündüm ki
Beynimin tepkisini geçici olarak ölçtüğümde, kendimi o kadar da kötü hissetmedim.

bekliyordum. Aslında, sonunda gerçeği öğrendiğim için garip bir rahatlama hissettim. Bu gerçek saçmalık olsa bile. Ben de kendimi Derimin renginin geleceğimi tamamen belirleyeceği bir zamanda yaşamadığım için ne kadar şanslı olduğumu ve bir şekilde annemle aynı yolda yürümekten kurtuldum.

Orada yatarken mirasımı ve bağımlılığın genetik olduğunu nasıl okuduğumu düşünürken, sadece işine bağımlı olan Stella'yı düşündüm: dünyayı daha iyi bir yer haline getirmek için çabalıyordu. I

Onun gücünü, ne kadar sakin ve dengeli olduğunu düşündüm ve onun genlerinden bazılarının bende de olmasını umdum. Annemden bana kendimi hatırlatan parçalar olsa da

Her zaman iyi bir kız olmak istemiştım, kötü bir kız değil.

İtiraf etmeliyim ki, ateşli öfkem bana engel oluyordu ... bu yüzden belki de hem annemin hem de büyükannemin bir karışımıydım ve bu bana gayet uygundu.

Tohumun oluşmasını sağlayan adama gelince.

Ben . . . Kim olduğunu asla öğrenemeyeceğimi tahmin ediyordum ama bu da sorun değildi. Başından beri oldukça harika bir babam olduğu daha da belirginleşiyordu. Görünüşe göre bana kan bağı olan bir aile bulmak için çok zaman harcamış bir adamdı, böylece onları benim için geride bırakabilecekti. Ve başarmıştı da.

"Buyurun, yatakta kahvaltı, madam, bunu hak ettiniz," dedi Lizzie, üzerinde sıcak bir cezve kahve, bir fincan ve iki somon füme ve krem peynirli simit bulunan bir tepsiyle içeri girerek.

"Gerçekten mi, neden?"

'Büyükannen dün gece yaklaşık on kez, bu sabah da üç kez aradı. Açıkçası bana hiçbir ayrıntı vermedi ama sadece sana göz kulak olmamı söyledi. Senin için endişeleniyor gibiydi Electra.

'Evet, bana annem hakkında oldukça sert şeyler anlatmak zorunda kaldı. Ve diğer atalarım,' diye iç geçirdim.

Lizzie kahveyi fincanıma doldururken, 'Bu konuda konuşmak istersen burada olduğumu biliyorsun,' dedi. Simit?'

'Birazdan, ama neden bir tane almıyorsun? İkisini birden yiyemem. "Hayır, isteyebilirsin; ben besleyiciyim. Bana göz kırptı.

'Bu arada

Bu arada, Mariam dün parkta soyulduğunu söyledi. Polise haber verdin mi?'

Ne anlamı var ki? Zengin bir kızın kaybolması umurlarında bile değil. Rolex, değil mi? Muhtemelen suçlulardan değerinin yüzde birine satın alan onlardır.

'Bence kesinlikle kendine bir Rolex almayı düşünmelisin.

Güvenlik, Electra. Tanınmış bir yüzün, ünlü birisin. Los Angeles'ta senin gibi hiç kimse bir çeşit güvenlik olmadan kapıdan dışarı adım atmaz.

Koruma. Annen gibi konuştuğum için üzgünüm ama bence bunu göz önünde bulundurmalısın. Her neyse, seni kahvaltını huzur içinde yapman için yalnız bırakayım.

Bir şeye ihtiyacınız olursa beni arayın.

İtirazlarıma rağmen kahvemini tadını çıkararak oturdum, iki simidi de mideye indirmeyi başardım. Bir oda arkadaşına sahip olmanın ne kadar güzel olduğunu düşündüm, ama aynı zamanda Lizzie'nin sıcak, rahat bir annelik havası vardı, bu da beni güvende ve bakılmış hissettirdi. Öyle umuyordum ki

asla gitmezdi, çünkü onun burada olmasını seviyordum. Söylediklerini düşündüm ve haklı olduğunu tahmin ettim. Susie bana yıllardır bir korumam olması gerektiğini söylüyordu ama bir yabancıнын her hareketimi izlemesi düşüncesi beni dehşete düşürüyordu. Sonra daha önce aklıma gelen fikri hatırladım, duş aldım, bir eşofman altı ve tişört giydim ve mutfağa gittim. Mariam dizüstü bilgisayarında çalışıyordu.

'Günaydın Electra, yoksa öğleden sonra mı demeliydim,' diye gülümsedi bana. 'Konuşmaya hazır olduğunuzda bana haber verin. Etik malzemeler kooperatifini yöneten kadın bana geri döndü. Sizinle olası bir işbirliği düşüncesi onu çok heyecanlandırıyor.

"Harika. Bu arada," dedim Lizzie elinde kahvaltı tepsimle mutfağa girerken, 'bu sabah Tommy'yi gören oldu mu?

"Hayır," dedi Lizzie, "şarküteriye gittiğimde dışarıda kimse yoktu.

"Endişelenmeye başlıyorum - ortadan kaybolmak onun yapacağı bir şey değil. Onu son gördüğümünden bu yana bir hafta geçmiş olmalı ve onunla konuşmam gerekiyor çünkü

ona bir iş teklif etmek için.'

"Ne olarak? Lizzie sordu.

"Korumam olarak. Yani, şu anda bu işi yapıyor gibi ve sanırım para almak istiyor. Yani, o bir ordu gazisi, belli ki formda ve-'

Mariam ayağa kalkıp aniden mutfaktan çıkıp koridora doğru koşarken ve misafir banyosunun kapısını arkasından çarparken konuşmayı kestim.

Şok içinde Lizzie'ye baktım. "Yanlış bir şey mi söyledim?

"Ah... belki. Lizzie kaygılı ve rahatsız görünüyordu. "Ne?

"Hiçbir şey, yani bence bu konuyu Mariam'la konuşsan daha iyi olur. Beni ilgilendirmez. Tamam, Miles'ın bana önerdiği avukatın aramasını beklemek üzere oturma odasına gidiyorum. Birazdan görüşürüz.'

Kafam karışmış bir halde pencereden dışarı bakıyordum, ama sonunda aklım başıma geldi.

"Electra, sen tam bir moronsun! Her şey yerli yerine oturmaya başladığında kendi kendime şöyle dedim. AA'da duyduğum ve benimle ilgili olduğunu sandığım o itiraf... "Bayan Ego, yoksa ne? Gözlerimi devirerek fısıldadım

Gözlerini. Sonra Mariam'ın birkaç gün önce Tommy'nin cep telefonu numarasını istediğimde verdiği ani cevap ve son birkaç gündür bir şeylerin ters gittiğini anladığımdaki davranışları ...

Koridordan banyoya doğru yürüdüm ve kapıya hafifçe vurdum.

"Mariam, benim, Electra," dedim usulca. 'Çok özür dilerim.

Duyarsız. Bana daha önce bir şeyler söylemeliydin. Bu konuyu konuşabilmemiz için dışarı çıkabilir misin?

Sonunda kapı açıldı ve onun gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzünü gördüm.

Lütfen beni affet Electra. Patlamam tamamen

profesyonelce değil. Söz veriyorum bir daha olmayacak. Şimdi iyiyim,' dedi yanımdan geçip mutfığa doğru yürürken.

'İyi olmadığın apaçık ortada Mariam. Tommy ile aranızdaki bu şey ne zamandır devam ediyor?" diye sordum, karşısındaki masaya oturarak.

"Önemli bir şey değildi, zaten artık bitti... Boğazından küçük bir hıçkırık daha çıktı ve zorlukla yutkundu. "Özür dilerim.

'Lütfen özür dilemeyi bırak, bunu yapması gereken benim. Kendimi Electra'nın dünyasına o kadar kaptırmışım ki burnumun dibinde ne olduğunu göremedim.

'Dürüst olmak gerekirse, görecektir bir şey yoktu. Sen rehabilitasyona girdikten hemen sonraydı ve ikimiz yakınlaştık," diye itiraf etti Mariam, kolundan bir mendil çıkarıp burnunu silerken. "O çok nazik biri ve sana çok değer veriyor ve tamamen farklı dünyalardan gelmemize rağmen bir şekilde birbirimize bağlandık. Ben apartmanda çalışmak için geliyordu ve siz burada olmasanız bile kapının önünde belirmeye devam ediyordu. Evini sevdiğini söyledi. rutin. Central Park'ta yürüyüşe çıkmaya başladık, bir bankta oturduk ve öğle yemeğimizi birlikte yedik. Her şey birbirini takip etti ve ... birbirimizden çok hoşlandığımızı fark ettik.

"Ama bu harika bir şey değil mi Mariam? Yani, Tommy'yi senin kadar iyi tanımadığım açık, ama onun sevimli bir adam olduğunu ve zor zamanlar geçirdiğini biliyorum.

'Hayır Electra, harika değil. Tommy benden on yaş büyük, bir çocuğu ve eski karısı var. İyileşmekte olan bir alkolik. Biliyorsun, TSSB hastası olduğu için ordudan aldığı emekli maaşıyla geçiniyor ve' - Mariam sertçe yutkundu - 'tüm bunların yanı sıra, benim inancımın değil.

"Bir keresinde bana babanın doğduğun ülkeyi kucaklayan gerektiğini söylediğini hatırlıyorum" dedim.

"Evet, söyledim ve o da bunu kastetti. Ama bu duygu benim dinim dışında biriyle evlenmeme kadar gitmez. Müslüman bir kadının gayrimüslim bir erkekle evlenmesi yasaktır.

"Öyle mi? Bunu bilmiyordum.

"Evet. Müslüman erkekler gayrimüslim kadınlarla evlenebilse de. Hayat gerçekten adil değil, değil mi?

"Babam bana her zaman tüm eski İncil metinlerinin erkekler tarafından yazıldığını söylerdi, Mariam, böylece her şeye kendi istedikleri gibi sahip olabilirlerdi, biliyorsun, omuz silkerek ortamı yumuşatmaya çalıştı. "Resmi bir törenle evlenemez misiniz?

'Ben ailemin en büyük kızım Electra. Küçüklüğümde beri tüm hayatımız, topluluğumuz inancımız etrafında şekillendi. A Resmi nikah tanınmayacaktır - onunla evlenirsem yetiştirildiğim tüm ilkelere karşı gelmiş olurum.

"Mmph," dedim. Kendim örgütlü dine inanan biri olmadığımından, Mariam için ne kadar önemli olduğunu bilmem dışında bir fikir yürütmem zordu.

"Tommy sizin tarafınıza geçemez mi - yani inancınıza?"

'Belki yapabilir, evet, ama Afganistan'da olduğunu unutma Electra ve bunu hiçbir zaman açıkça söylememiş olsa da, Müslüman aşırılık yanlıları tarafından işlenen bazı vahşetleri gördüğünü biliyorum. Onların elinde ölen arkadaşları var, mayınlarla havaya uçmuşlar ya da bombalar . . . Oh, her şey çok karmaşık!'

"Aşk her zaman öyledir, değil mi? İçimi çektim. "Yani, bu muhtemelen bir çözüm değil ama siz ikiniz günah içinde falan yaşayamaz mısınız?"

'Hayır, asla, Electra. Bu günahların en büyüğü olur,' dedi Mariam kararlılıkla.

"Peki Tommy tüm bunlara ne dedi?"

'Hiçbir şey. Sana söylediğim gibi, bir hafta kadar önce aramızdaki her şeyin bittiğini söyledim.

Bu da onu AA toplantısında dinlediğim zamanlara denk geliyor olmalı, diye düşündüm.

"Yani bu yüzden mi buraya gelmedi?"

"Evet.

"Peki nedenini biliyor mu?" "Sayılır.

'Peki ona gerçekten İslam'a geçmeye hazır olup olmadığını sordunuz mu? Yani, eğer tek seçenek buysa?

Tabii ki etmedim. Bana evlenme teklif etmedi ya da Ama sana söylediğim her şey göz önüne alındığında, bizim için bir gelecek göremiyorum, bu yüzden en iyisinin bu ilişkiyi bitirmek olduğuna karar verdim.

"Şey, biraz karmaşık olduğunu anlıyorum," diye cevap verdim, kendimi hafife almanın metresi gibi hissederek, "ama ah, Mariam, orada olduğunu biliyordum

Yıllardır yanlış bir şeyler var. Ayrıca size - AA'nın gizlilik kurallarından birini çiğneyerek - geçen hafta bir toplantıda onu konuşurken dinlediğimi söylemem gerekiyor. Orada durdu ve herkese aşık olduğunu söyledi, ancak aşık olduğu kişi asla onun olamaz. Ben ve aşırı şişirilmiş egom onun konuştuğunu sanıyorduk.

Benim hakkımda,' diye gülümsedim. 'Tabii ki senden bahsediyordu. O seni seviyor Mariam, gerçekten seviyor. Ve eğer sen de onu seviyorsan, eminim

bir şekilde çözülebilir. Ama siz konuşmak zorundasınız. Bana anlattıklarını ona da anlatmalısın.

Mariam sessizce oturmuş, önündeki mutfak duvarına bakıyordu.

'Her neyse, onun için endişeleniyorum. En azından bana cep telefonu numarasını ver ki onu kontrol edebileyim.

"Tamam," diye kabul etti. "Onu aramak istemediğim için kendi cep telefonumdan silmiştim ama hatırlıyorum.

Numarayı aldım ve ona baktım. "Dinle, ben sen değilim ve erkeklerle olan geçmişime bakarsak, burada oturup Sana herhangi bir tavsiye veremem. Ama büyükannemin bana söylediği bir şey aklımdan çıkmadı. Bu kadın - Kiki Preston onun Bir keresinde bir yakınım, sizin için kimin önemli olduğunu bulmanız ve onlara sınımsız sarılmanız gerektiğini söylemiştim. Kendinizi ve sevdiklerinizi mutlu etmek için ne gerekiyorsa yapmalısınız, Çünkü siz farkına varmadan hayatınız sona erebilir. Ve bence o haklı. Ben de bunu yapmaya çalışıyorum.

'Bağışla beni Electra, şu anda ne kadar zor bir dönemden geçtiğini bildiğim halde tüm sorunlarımı sana yüklediğim için kendimi çok kötü hissediyorum. Kariyerim boyunca hiçbir zaman özel hayatımın profesyonel hayatımı etkilediği bir durum yaşamadım. Eğer Tommy'yi korumanız olarak işe almak istiyorsanız, sizi durdurmaya hakkım yok. Üstesinden geleceğim, elbette geleceğim,' dedi.

'Hey, sanırım ben rehabilitasyona girmeden önce sinir krizi geçirdiğimde ilişkimizi profesyonel tutmayı aştık. Sen Benim için harikası Mariam ve ne senin mutluluğunu ne de gelecekteki ilişkimizi tehlikeye atacak hiçbir şey yapmam. Söz veriyorum.

"Çok nazıksınız ama ben bir profesyonelim ve benim duygularımı dikkate almanıza gerek yok. Şimdi senin tasarım projen hakkında konuşalım mı?" dedi en parlak gülümsemesini takınarak.

Dün parkta yaşadıklarımın dolaylı sarsılmış bir halde spor salonuna gidip çalışmaya karar verdim. Koşu bandında ilerlerken

Son birkaç haftada hayatım nasıl da değişti. Önceden tek yaptığım bir çekimden diğerine seyahat etmekte. Şimdi ise her on günde bir çekim yapıyordum ama bu arada hayatım dolup taşıyor gibiydi kişisel şeylerle. Bunların bazıları ne kadar zor olsa da üstesinden gelebileceğimi biliyordum çünkü etrafıma harika insanlardan oluşan bir grup toplamayı başarmıştım. İçlerinden biri benim kanımdan geliyordu ve diğerleri de beni gerçekten önemsiyor gibiydi.

Bu da beni hemen Miles'a getirdi.

Onu özledim. "Seni bir süredir görmüyorum" anlamında değil. eksikti, ama kalbimde sürekli bir sürüklenme vardı - bu tam olarak tarif edemediğim bir duyguydu. Sanki o olmadığında ben de bütün değilmişim gibiydi.

Kulağa biraz tuhaf ve ciddi geliyordu. Belki de Lizzie haklıydı ve benden bir şey söyleyemeyecek kadar korkuyordu. Ya da belki de ona karşı ne hissettiğimi göstermemiştim.

Ama ben de korkuyordum çünkü Mitch'e nasıl hissettiğimi göstermişim.

İçinde

Aslında o kadar muhtaçtım ki, onunla birlikte olduğum kişiyi düşündüğümde kusmak istiyordum. Oraya gitmeme izin veremezdim. tekrar . . .

Daha sonra, AA toplantıma giderken arabada, bir hevesle şoförü beni Flatiron Binası'nın yanından geçirmesi için yönlendirdim.

yakınlarda bir toplantı. Eğer Tommy'nin başı dertteyse -ki öyle olduğunu tahmin ediyordum- onu orada bulacağıma dair bir his vardı içimde.

Elbette, oradaydı, birkaç sıra önümde oturuyordu, kırmızı beyzbol şapkası onu işaret ediyordu. Bu sefer konuşmadı ve Ben de öyle - dünden sonra, eğer başlarsam asla duramazdım ve tüm öğrendiklerimi yavaşça ve kendi zamanımda işlemek için zamana ihtiyacım vardı.

Toplantı bittiğinde, odanın arka tarafında gizlenmeye ve yanımdan geçmesini beklemeye karar verdim.

"Hey, Tommy!" diye seslendim ona. "Seninle burada karşılaşmak ne güzel. 'Oh, merhaba, Electra. Nasılsın?"

Yüzünün solgun ve gözlerinin günlerdir uyumamış gibi kırmızı olduğunu gördüm. İyi haber şu ki, hiçbir şey yakalamadım. Benimle konuşurken nefesinde alkol kokusu vardı.

"Binamın önündeki varlığını özlemişim," dedim neşeyle. "Nerelerdeydin?"

"Bilirsin işte, bir yerlerde," diye omuz silkti.

"Bir kahve içmek ister misin? diye sordum. "Yani, o kahveyi değil," dedim, fincanı göstererek.

"Gerçekten mi?" Bana şaşkınlıkla baktı.

"Evet, neden olmasın?"

"Tamam o zaman.

Köşede bir yer bulduk ve oturduk. "İyi misin Tommy?" diye sordum ona.

"Dürüst olmak gerekirse," dedi espressosunu üflerken, "hayat şu anda o kadar da harika değil.

Korkakça davranmanın sırası olmadığına karar verdim. 'Bak, ne olduğunu biliyorum. Mariam'la.

"Ciddi misin?" Şaşırmış görünüyordu. "Nasıl?"

"Uzun lafın kısıası, dün parkta saldırıya uğradım ve Herkes bana bir korumaya ihtiyacım olduğunu söylüyor. Ben de hemen seni düşündüm ve Mariam'a söyledim, o da ağlamaya başladı ve gidip kapıyı kilitledi.

misafir banyomda kendini öldürdü. Sonra bütün hikaye ortaya çıktı.'

"Tanrım, Electra, seni sıkıntıya soktuğum için özür dilerim. Sonra o Bana baktı ve gözlerinde küçücük bir umut ışıltısı görebiliyordum. "Kendini banyoya kilitledi ve ağladı mı?"

"Evet, öyle yaptı. Seni seviyor Tommy, belli ki sen de onu seviyorsun. Yani, geçen hafta AA'da bunu senin söylediğini duydum. Ben arkadaydım. Tabii ki Mariam'dan bahsettiğini bilmiyordum, ama ...'

'Evet, zaten her şey bitti. Beni terk etti. "Ama seni neden terk ettiğini biliyor musun?"

Pek değil, hayır. Ama tahmin edebiliyorum. Yani, bana baksana Electra, kim beni ister ki? Berbat haldeyim,' dedi ve sonra gözlerinden yaşlar geldi.

"Birincisi Mariam," dedim kararlılıkla. 'Bunun senin hakkında ne hissettiğiyle hiçbir ilgisi yok, Tommy. Senin harika olduğunu düşünüyor. Senin harika olduğunu düşünüyor.

her şey onun Müslüman olmasıyla ilgili. Ve görünüşe göre, Müslüman bir kadın Müslüman olmayan bir erkekle evlenemez. Bu kadar basit.

"Şaka yapıyorsun. Tommy bana sanki yere düşmüşüm gibi baktı. başka bir gezegenden geldiğini ve insanları anlamadığını söyledi. "Bana bundan hiç bahsetmedi bile.

'Birkaç saat önce bana söylediği gibi, sen Evlenme teklifi ya da başka bir şey, bu yüzden bunun biraz garip olacağını düşündü.

ama yemin ederim sebebi bu.

"Yani Müslüman olsaydım benimle evlenmek *ister* miydi?"

"Evet ve bu sabahki haline bakılırsa, mümkünse yarın.

İlişkisini bitirdi çünkü ileriye dönük bir yol göremiyordu. Siz ve ben anlayamayız çünkü Müslüman değiliz ama onun tüm hayatı - ailesi, arkadaşları - her şey bunun üzerine kurulu. Sizin de bir çocuğunuz olduğunu biliyor ve diğer şeylerle birlikte her şeyin çok karmaşık olduğunu düşünüyor.

"Elbette kızım var ama eski karım bir adamla tanıştı ve onu California'ya götürüp onlarla yaşamak istiyor. Bu da kendimi AA'ya geri dönmüş bulmamın bir başka nedeni. Kızım ya da Mariam olmadan ... Oh adamım, Electra, şu anda zorlanıyorum."

"Elbette zorlanıyorsun, Tommy. Tamam, sadede geleceğim: Mariam'la yaptığınız anlaşma, onunla birlikte olabilmek için onun inancına geçmeniz gerektiği yönünde olsaydı, bunu yapar mıydınız?"

"İşte bu zor bir soru. Afganistan'da görev yapmış biriyle konuşuyorsunuz. Gördüğüm vahşet Allah adına yapılıyordu. . . Yani, onunla birlikte olmak için kızgın kömürlerin üzerinde yürürdüm ve orada aşırılık yanlılarıyla uğraştığımı anlıyorum, ama onlardan biri olmak ..." Tommy başını salladı. "Bilmiyorum işte."

"Mariam orada neler yaşadığını biliyor. Bütün bunları enine boyuna düşündü, bu yüzden de bundan söz etmeye cesaret edemedi. Hayat neden bu kadar karmaşık?"

"Sen söyle Electra. Yani, benim için her yönden doğru olduğunu bildiğim bir kızla tanıştım, ama işte buradayız."

"Dinle, ben sadece elçiyim ve şimdi ne yapacağınıza karar vermek size kalmış. İkileminizi anlıyorum ama aşkın sınırları aşması gerekmez mi? Günün sonunda, o sadece bir kadın ve sen de sadece bir erkeksin. Her neyse, en azından artık seni terk etmesinin gerçek nedenini biliyorsun. Ve belki de her şey çok karmaşıktır, ama Bu senin çözmen gereken bir şey. Tamam, gitsem iyi olacak. Ve bu arada," dedim ayağa kalkarken, "sana bu işi teklif etme konusunda ciddiylim."

Koruma. Ama açıkçası, Mariam'la aranızdaki şeyler belirsizken, bu doğru olmazdı, değil mi?"

"Hayır, ama yine de teşekkürler."

"İrtibatı koparma, Tommy. Senin için endişeleniyorum."

Kahve için teşekkürler Electra. Zaman ayırıp ilgilendiğin için de," diye ekledi, fincanına gömülmüş bir halde otururken.

Araba beni New York'a geri götürürken, pencereden kaldırımdaki insanlara baktım ve her birinin yanlarından geçen bizlerin asla bilemeyeceği kendi dramlarını yaşadıklarını düşündüm. Bu düşünce beni rahatlattı; her şey çok Diğer herkesin mükemmel bir varoluşa sahip olduğuna inanmak kolaydı (ve bu kesinlikle medyanın her gün yaydığı şey gibi görünüyordu - ben Tek yapmam gereken, bir ünlüye giderken son moda giysilerimle limuzinlere binip inerken çekilmiş sayısız fotoğrafımı düşünmekti. parti) gerçek çok farklıyken.

En sevdiğim iki insana iyilik perisi anneliği yapmak için elimden geleni yaptığımı ve şimdi bunu kendi aralarında halletmelerine izin vermem gerektiğini düşündüm.

"Electra?

"Merhaba Stella," dedim o akşam yatağa girerken cep telefonuma.

"Sadece nasıl olduğunu kontrol etmek için aramıştım. "İyiyim.

'I . . . Gittiğinden beri senin için çok endişeleniyorum. Dün sana söylediklerim, bırakın rehabilitasyondan yeni çıkmış birini, herkesi travmatize etmeye yeter. İyileşme sürecinizi herhangi bir şekilde engellemiş olsaydım buna katlanamazdım.

'Aslına bakarsanız, geçmişim hakkında bilgi sahibi olmanın iyileşme sürecimin bir *parçasıydı*. Tabii ki üzücüydü ama annemi tanıımıyordum, bu yüzden nasıl öldüğünü düşünmeye dayanamasam da bu durumu kolaylaştırıyor. Gerçekten mi,' diye ekledim çünkü Büyükkannemin sesinde gerçek bir korku ve endişe vardı.

"Tavrın inanılmaz, Electra, ve ben ..." - Stella yutkunurken sesi çatallaştı - "seninle çok, çok gurur duyuyorum. Sadece bunu sana söylemek istedim.

"Teşekkürler," dedim, benim de gözlerim dolma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu biliyordum.

'Yarın seni ziyarete gelmek için çok mu erken olur? Sana sormak istediğim bir şey var. Akşam uğrayabilirim, saat yedide belki?

"Tamam, görüşürüz o zaman.

Yatağıma uzandığımda, sadece canımın bir şeyler çektiğini fark etmekle kalmadım.

Kazlar kesinlikle azalıyordu, ama aynı zamanda, endişesinin sesine bakılırsa, büyükannem beni gerçekten önemsiyordu. Ve ben Savunmasız tarafını gösterdiğinden beri onu daha çok sevmeye başlamıştım. Eğer bir rol modele ihtiyacım varsa, diye düşündüm, o zaman kesinlikle bir tane var. Onu daha önce internette araştırmıştım ve görünüşe göre uğruna konuşmadığı bir dava, desteklemediği bir ülke yoktu.

Uluslararası Af Örgütü'ndeki mevcut rolü aracılığıyla ziyaret etti. Her türlü ödül ve övgüyü kazanmıştı ve ben uykulu hissetmeye başlamıştım, Modellik günlerimin neredeyse kesinlikle sona ermek üzere olduğunu fark ettim. Ben de bir fark yaratmak için bir şeyler yapmak istiyordum.

Cep telefonum çaldığında tam bırakıyordum.

"Electra?

"Selam Miles, her şey yolunda mı? Uykulu bir şekilde söyledim.

"Kahretsin, seni uyandırdım mı? İşten yeni geldim ve Vanessa'nın bu hafta sonu ziyaret için uygun olduğunu söylemek istedim.

"Harika! Peki sen nasılsın? diye sordum.

"İşten başımı kaldıramıyorum. Bu gece düşünüyordum da, belki de bir değişiklik yapmanın zamanı gelmiştir. Yaptığım işten zevk almıyorum.
artık.

"Bu çok garip, çünkü ben de tam olarak aynı şeyi düşünüyordum.

"Pekala, kendime biraz ara vermenin zamanı geldi. Sen yapıyorsun

Yarın akşam bir şey var mı?

"Hayır, belki Lizzie'yle dışarıdan yemek yemek dışında."

"Onun yerine benimle yemeğe çıkmak ister misin?

"Evet, tabii, neden olmasın?" dedim kalp atışlarım yüz bin çentik hızlanırken.

"Harika, sekiz gibi gelip seni alırım, tamam mı?" "Tabii, mükemmel, yarın görüşürüz.

"İyi geceler, Electra.

"İyi geceler, Miles.

Gözlerimi kapattım ve yatağımda heyecanla kıpırdandıktan sonra yüzümde hâlâ sabit duran bir gülümsemeyle uykuya daldım.

Bir randevu olduğundan bile emin olmadığım bir şey için kıyafet seçmenin bu kadar uzun sürdüğünü hiç hatırlamıyordum. Beni en yakın lokantaya mı yoksa şehir merkezindeki şık bir restorana mı götüreceği konusunda hiçbir fikrim yoktu.

Deri pantolonun etkisinin son ziyaretinde bu kadar kısa sürmesine üzül müştüm, bu yüzden sonunda bir çift İspanyol paça turuncu Versace pantolon ve görünümüne zarafet havası veren ipek bir bluzla vintage olmaya karar verdim. Bazı ağır etnik turuncu boncuklar Boynuma dolanmıştı ve her şeye hazırdım.

"Harika görünüyorsun Electra," dedi Lizzie yatak odasına geldiğinde. 'Bu pantolonlara bayıldım, her ne kadar küçük yaşlı bana komik.'

"Hey, bu öğleden sonra denediğim bazı tasarımlar hakkında ne düşündüğünü söyle bana," dedim denediğim kıyafetleri yarın hizmetçiye vermek üzere gardıroba yığarken.

Lizzie hayranlıkla, 'Bunların bazıları harika,' dedi. 'O zaman bunu yapacaksın?'

Evet. Tüm geliri sosyal yardım merkezine aktaracağım - önümüzdeki birkaç gün içinde Susie'nin halkla ilişkiler uzmanının beni ziyaret etmesini sağlayacağım ve

Bazı görüşmeler ayarlandı. Mariam bana tasarımlarımı gerçek kıyafetlere dönüştürebilecek bir şirket buldu, çünkü bunu nasıl yapacağım konusunda en ufak bir fikrim yok. Etik kumaşları ayarladık ve bu konuda gerçekten çok heyecanlıyım.

"Yeni bir girişim," dedi Lizzie gülümseyerek. "Eğer hesap işleriyle ilgilenecek birini istiyorsanız, rakamlarla aram iyidir, söylemeniz yeterli.

"Bunu kabul edebilirim.

"Biliyor musun Electra? Bu gece o kadar ışık dolusun ki. Bunu görmek çok güzel.

"Evet, bu yeni bir ben ve ben bunu kucaklıyorum," dedim zil çalarken. 'Bu Stella olmalı. Onu içeri alabilir misin?

Lizzie gitti ve ben de yüzümü son bir kez kontrol etmek için banyoya gittim. Büyükanne mi karşılamak için oturma odasına doğru yürürken kendimi sakın ve soğukkanlı hissediyordum. Hemen bana sarıldı ve Lizzie'nin kıyafetimle ilgili düşüncelerini tekrarladı ve bir şekilde, hatta Ne kadar güzel olduğum milyonlarca kez söylenmiş olsa da, bunu yeni en iyi arkadaşım dan ve büyükannemden duymak bana çok şey ifade ediyordu.

"Sana nasıl olduğunu sormama gerek olduğunu sanmıyorum, Electra," dedi Stella, ben su doldurup ona uzatırken her zamanki sandalyesine oturarak.

'Ben iyiyim. Babamın bana bıraktığı bir sözde dediği gibi, hayat sadece geriye doğru anlaşılabilir, ama ileriye doğru yaşanmalıdır.

"Onunla kısa bir süre tanışma şerefine nail olmuş olsam da, babanızın çok bilge bir adam olduğu aşikârdı. Gerçekten hissettim ki "Hayatında çok şey görmüş.

'Ben ve kız kardeşlerim onun *neler gördüğünü* bilmek isterdik. O tam bir muammaydı. Ne yaptığını, uzaktayken nereye gittiğini ya da neden dünyanın dört bir yanından biz kızları bir araya topladığını asla bilemedik. Ve şimdi de asla bilemeyeceğiz, çünkü o öldü.

"Onu özleyor musunuz?

Evet, özleyorum, hem de çok. Artık öfkem geçti.

"Her neredeyse, seninle gurur duyacağınızı biliyorum. Lafı açılmışken, sana söylemek istediğim bir şey var. O gece beni televizyonda Afrika'daki AIDS krizi hakkında konuşurken gördüğünü hatırlıyor musun?

"Nasıl unutabilirim ki?

"Benden Madison Square Garden'daki Afrika için Konser'e gitmemi ve izleyicilere orada gördüklerimi anlatmamı istediler. Benimle birlikte sahneye çıkmanızı ve hem New York'ta hem de dünya genelinde gençler arasındaki uyuşturucu bağımlılığı salgını hakkında - dünya çapında milyonlarca kişiden oluşacak - izleyicilere konuşmanızı istiyorum. Kirli iğneler, uyuşturucu bağımlılığının ve Obama'nın bu kampanyanın büyük bir destekçisi olduğunu biliyorum. Yapar mıydınız? Yapabilir misiniz?'

'I . . . '

O kadar şaşırmıştım ki ağzımı bir açıp bir kapadım. Japon balığı. "Ben mi? Ama Stella, ben sadece bir modelim. Yani, hayatımda hiç konuşma yapmadım - ben bir giysi atıyım, sesim yok, ben-'

"Ama sen biliyorsun Electra. Senin hikayen ve uyuşturucunun seni neredeyse yok ediş şekli, dünya gençliğine çok güçlü bir mesaj olurdu, çünkü onlara bunun herkesin başına gelebileceğini gösterirdi, görmüyor musun?

"Vay canına. Düşüncesi bile başımı döndürüyordu.

'Geçtiğimiz aylarda Afrika'da bulunduğum sırada Pezevenkleri fahişeleriyle birlikte gördüm, ne yaptıklarını ve kiminle birlikte olduklarını bilemeyecek kadar uyuşturulmuşlardı. Bazıları 10-11 yaşlarında olan bu kadınların yarısının sonu HIV virüsüne yakalanarak yavaş ve acılı bir şekilde ölüyorlar. Birçoğu geride çocuklarını bırakıyor. Electra, bunu annen için yap, onun yaşadığı korkunç son için. I . . .'

Büyükannemin tutkuyla parlayan gözlerine baktım ve onun nasıl böyle bir ikon haline geldiğini fark ettim. Milyonlarca insanın karşısına çıkıp bağımlılığım hakkında konuşmam gerektiğine beni yarı yarıya ikna etmeyi bile başarıyordu.

"Ama bu Afrika için bir Konser, Stella ve ayrıca-

'Evet, öyle! Peki senin ataların aslen nereli Electra? Ben nereliyim? Dışarıdaki insanlar - özellikle de kadınlar - bizim sahip olduğumuz platforma sahip değiller. Biz onların adına konuşmak için buradayız, anlamıyor musun?'

"Tamam, tamam, Stella, whoah. Derin nefesler aldım. "İzin ver Bunu bir süre düşün, olur mu? Dünyaya sorunlarımı anlatmaya hazır olduğumdan emin değilim. Beni takip edecek. sonsuza kadar.

"Bunu anlıyorum Electra, ancak aynı şekilde, bu, merkeziniz için alabileceğiniz düzeyde tanıtım ve fon almanız anlamına da gelebilir. sadece hayal ederdim. Bu tür bir fırsat kırk yılda bir gelir.

Birdenbire, bir giysi serisi tasarlama fikrim Stella'nın önerdiği şeyle karşılaştırıldığında çok küçük gelmeye başladı.

"Bunu tekrar düşünebilir miyim? Lütfen, Stella?'

"Elbette düşünebilirsin. Annenle ilgili duyduklarının yarattığı travmadan sonra bugün bunu sana söylediğim için üzgünüm, ama eğer bunu yapacaksan, seni programa alabilmeleri için onlara haber vermeliyim.

"Ne zaman?"

"Cumartesi
gecesi.

"Kahretsin!" dedim. "Küfür ettiğim için üzgünüm ama bu çok yakın.

"Evet, öyle, bu yüzden yarına kadar senden bir cevap bekliyorum. "Bu gece Miles'la görüşeceğim - rehabilitasyondaki adamla Ben. Yani, aslında rehabilitasyonda değildi çünkü iyileşti, ama her neyse, bu uzun bir hikaye.

Stella gülümseyerek, Lizzie'nin daha önce bana söylediklerini tekrarlayarak, "O çok özel biri olmalı - bu gece ılık ılıksın, tatlım," dedi.

"Teşekkürler. Hey Stella, seni aydınlatacak başka bir erkek bulamadın mı hiç?"

"Kastettiğin şekilde değil, ama benim için endişelenme tatlım, bir arkadaşına ihtiyacım olduğunda yanımdan hiç ayrılmadım.

Her neyse, şimdi bu konuyu kapatalım, çünkü sana söylemek istediğim diğer bir şey de, zamanı geldiğinde seni Kenya'ya götürmek, doğduğum yeri ve senin

Maasai'lerin ataları ve anneleri yaşıyor. Oradan bahsettiğimi duyduğunu biliyorum Electra, ama kendi gözlerinle görmeden güzelliğini kavrayamazsın. Yıllardır emekli olduğumda oraya geri taşınmayı düşündüm - Bill'in Göl kıyısındaki kulübesi hala bende Naivasha - ama emekliliğim bir türlü gelmiyor. Ve tabii ki Kasım ayındaki seçimlere kadar hiçbir yere gitmiyorum. Eğer siyah bir başkan göreceksin kadar yaşarsam bu benim için en gurur verici an olacak.

"Evet, harika olacak," diye kabul ettim, aniden böyle bir olayın dünyadaki her siyah insan için ne kadar büyük bir yankı uyandıracaklarını anlamıştım. "Sana bir şey sormak istiyorum.

"Neymiş o, tatlım?"

"Birkaç hafta önce bir ev satın aldım - Tucson'da - ve dünyada ne kadar çok acı, yoksulluk ve istismar olduğunu anlamaya başladığımdan beri, kendimi suçlu hissetmeye başladım. satın aldım.'

'Hayır, Electra, gerçekten yapmamalısın. Hayat asla adil olamaz - her zaman zenginler ve fakirler olacaktır - İsa bile bunu kabul etmiştir İncil'de. Bu yüzden servetinizin tadını çıkarın, ama servetinizi kullanmaya hazır olun.

bu kadar şanslı olmayanlara yardım etme ayrıcalığına sahipsiniz. Zaten maddi şeyler için açgözlü olmadığınız ortada.

"Öyle mi?

"Evet. Örneğin bu dairede ne kadarınız var? Stella odada bir kolunu salladı. "Bahse girerim parana neredeyse hiç dokunmamışsındır, değil mi?

"Dürüst olmak gerekirse, hayır, bu ay evimi satın alana kadar hiç dokunmadım. 'İşte buradasın. Çünkü birikimi ilgimi çekmiyor.

' dedi.

"Eğer bende olmasaydı olabilirdi," diye karşılık verdim ve büyükannem güldü.

"Doğru. Siz gerçekten bir şeysiniz Bayan Missy,' diye gülümsedi kapıcı telefonu çalarken.

Saatime baktım ve Miles'ın on dakika erken geldiğini gördüm.

"Kim o?

"Miles, ama biz işimizi bitirene kadar aşağıda beklemesi gerekecek.

"Tanrı aşkına, onu yukarı davet edin. Zavallı adamı aşağıda bırakma. Orada tek başına,' diye emretti bana.

İç çekerek emri yerine getirdim, ciddi bir fanboyluğa tanık olacağımı ve akşam yemeğine zamanında çıkamayabileceğimizi biliyordum.

"Merhaba Miles," dedim içeri girerken. "Nasılsın?" dedim.

"Daha iyiyim, masamdaki çantaların arkasını kırdım ve ...

Onu oturma odasına götürdüğümde Miles cümlemin ortasında durdu ve orada kimin oturduğunu gördü. Stella onu selamlamak için ayağa kalktı.

'Merhaba, ben Stella Jackson, Electra'nın büyükannesiyim. Ve sen de Miles'sın. . .?'

Uzun bacakları geniş oturma odamın mesafesini bir buçuk adımda kat ederken, 'Miles Williamson,' dedi ve Stella'nın elini tuttu. 'Sizinle tanışmak bir onurdur, hanımefendi. Bir keresinde Harvard'da konuşmanızı dinlemiştim. İnanılmaz şeyler yaptınız ve kişisel olarak bana ilham kaynağı oldunuz.

Tanrım, diye düşündüm, ağlamak üzereymiş gibi görünüyor.

'Teşekkür ederim Miles, ama eminim farkındasıdır, yaptığım şey okyanusta sadece bir damla.

'Hayır, bundan daha fazlası hanımefendi. Sesi olmayanların sesi oldunuz ve bunu kimin duyduğunu umursamadınız.

"Bu doğru," diye kıkırdadı Stella. 'Hayatım boyunca dost edindiğim kadar düşman da edindim, ama konuşmak ve sesini duyurmak zorundasın, değil mi?

"Kesinlikle öyle ve ben ve benim neslim adına, bunu yaptığın için sana şahsen teşekkür etme fırsatını kullanmak istiyorum.

"Electra ve ben sadece onun için düşündüğüm bir fikir hakkında konuşuyorduk, değil mi Electra? Stella gözlerini bana dikti.

'Evet, var, ama emin değilim-'

'Siz iki genci bekletmek istemem ama oturamaz mısınız?

Miles? Önerim hakkındaki fikrini duymak iyi olabilir.

"Elbette. Miles, Stella'nın karşısındaki sandalyeye doğru yürüdü ve ben kollarımı kavuşturmuş, büyükanneme dik dik bakarken oturdu.

"Bunu başka bir zaman konuşamaz mıyız?

"Üzgünüm Electra, ama Miles senin arkadaşın ve bu konuda geçerli bir fikri olabilir.

Evet, doğru, düşünmüştüm. İsteseydin senin için aya bile uçardı.

Stella konserde konuşma yapmam için planını açıklarken orada durdum. Miles'ın coşkusu ve ardından beni ikna etmesi için kendimi hazırladım.

Stella sözlerini bitirdiğinde, "Tamam," dedi. Sonra döndü ve bana baktı. 'Neden iki arada bir derede kaldığını anlayabiliyorum Electra. Son zamanlarda çok şey yaşadın ve böyle bir şey yapmak - milyonların önünde ruhunu ortaya koymak - gerçek bir cesaret ister. Bunu düşünmek için zamana ihtiyacın var, değil mi?

"Evet, var," dedim içimden.

'Electra'ya da söylediğim gibi, o kadar zamanımız yok. Programa alınabilmesi için yarıya kadar onlara söylemem gerekiyor,' dedi Stella.

'Sanırım Electra'nın ihtiyacı olan son şey bu tür bir baskı, eğer söylememde bir sakınca yoksa, hanımefendi. Şimdi, ben senin

Torununu yemeğe çıkar ve ikimiz bu konuyu konuşuruz. Miles ayağa kalktı. "Gitmeye hazır mısın Electra?"

"Evet.

Sonra elini uzattı ve bana uzattı. Odanın öbür ucundan ona doğru yürüdüm ve onu aldım ve sıkıca sıktığımı hissettim. O Stella'ya döndü.

'Sizinle tanışmak bir zevkti ve umarım yakında tekrar konuşabiliriz. İyi geceler.

Ve bu sözlerle beni daireden dışarı çıkardı.

Belki de asansörün aşağı inerken çıkardığı sestendi, ama midemde aşk denebilecek garip bir şey hissettim. Lobiye vardığımızda gözlerimde açıklayamadığım yaşlar vardı.

"Bu kabalık değil miydi? Elimi tutmaya devam ederek beni ılık Haziran gecesinde dışarı çıkarırken ona sordum.

Bir taksi çağırırken bana sırtarak 'Oh, üstesinden gelecektir,' dedi. "Nereye gidiyoruz?"

"Bildiğim özel bir yere. Bana yandan bir bakış attı. "İstesen daha uygun giyinemezdin.

Yolculuk boyunca pek konuşmadık. Artık el ele tutuşmuyorduk ve ben öyle olmasını diliyordum. Şehrin yukarısına, Harlem'e doğru gittiğimizi görebiliyordum. Ana cadde üzerindeki bir restoranın önünde durduk ve içeri girdik.

'La Savane'a hoş geldiniz. Sizi Afrika mutfağıyla tanıştırmamanın zamanı geldi diye düşündüm.

Lezzetli ızgara balık, muz denen bir şey ve kuskus eşliğinde Stella'nın bana annem ve onun korkunç ölümü hakkında anlattıklarını ona aktardım.

"Vay canına Electra, bu çok büyük bir olay. "Başa çıkabildiğine emin misin?" "Evet, çıkabiliyorum. Başa çıkamayacağımdan endişeleniyordum, ama sanki

Beyin büyük bir bahar temizliği yaptı - içindeki tüm pisliklerden arındı, anlıyor musun?

"Sanki kutsal suyla vaftiz edilmişsin ve yeni bir insan olarak her şeye yeniden başlıyorsun.

'Evet, eğer dini bir metafor kullanmak istiyorsanız, bu tam olarak onu açıklıyor. Annem için daha çok üzölmeyi beklerdim -

Özellikle de onun korkunç sonu - ama Stella'ya da söylediğim gibi, onu hiç tanımadım ve babamın ölümü hakkında hissettiklerimle karşılaştırdığımda, bu beni etkilemedi çok zor bir yer. Hart Adası'na gitmek istemediğime karar verdim - internette okudum ve çok sefil bir yere benziyor. Yani, kimliği belirsiz cesetleri toplu bir mezara gömüyorlar,' diye ürperdim.

"Katılıyorum, ama belki Stella ile ölümünü bir şekilde anmak için konuşabilirsin.

'Evet, bu harika bir fikir, yapacağım. Ayrıca biyolojik babam olarak adlandırdığım spermin nasıl hala hayatta olabileceğini düşünüyordum.

'Olabilir, evet ve belki bir gün istersen onu bulabilirsin. DNA testleri hızla ilerliyor ve eminim ki

Kan bağı olan akrabalarınızı bulabilmeniz için bir tür veri bankası oluşturuyoruz. Ama bu şimdilik değil.

"Hayır. Bu arada beni evden çıkardığın için teşekkür ederim.

'Büyükannenizin sizi baskı altına aldığını görebiliyordum ve şu anda ihtiyacınız olan son şey de bu. O bir güç merkezi, Öyle değil mi? Bir şey istediğinde her şeyi söylüyor ama sanırım tüm bunları bu şekilde başardı. "Konuşmayarak dağları yerinden oynatamazsın.

"Hikayemi milyonlara anlatma fikri hakkında ne düşünüyorsun?

"Bunu söylemek bana düşmez Electra.

"Öyle olmadığını biliyorum Miles, ama birine fikrini sormam gerekiyor, değil mi?

'Neden bunu yapmanı istediğini anlayabiliyorum: sen kamuya mal olmuş bir figürsün ve dünyanın dört bir yanındaki gençler için bir ikonsun. Stella bu konularda senden bin kat daha deneyimli olabilir, ama herhangi bir

Onun yapacağı konuşma, sizin söyleyeceğiniz birkaç kelimenin çekeceği ilgiyi çekmeyecektir.

"Ama ben bir yüzüm, ses değil.

"Öylesin ve eğer bu şekilde kalmayı tercih ediyorsan, bunu yapma. Soru şu olmalı, Electra, öyle mi?'

'Evet ... hayır ... oh, bilmiyorum Miles,' diye iç geçirdim. 'Yani, dün gece sana bazı değişiklikler yapmayı düşündüğümü söyledim.

Modellik artık benim için yeterli değil. Ve evet, belki de genlerimde var, ama iyilik için bir güç olmak ve Vanessa gibi çocuklara yardım etmek istiyorum. Ancak barınma merkezi hakkında birkaç basın röportajı yapmakla - suya ayak parmağımı sokmakla - bir aktivist olarak ilk işimin milyonlarca insanın önünde olması arasında büyük bir fark var.

"Evet, bunu tamamen anlıyorum.

'Demek istediğim, belki de hala zor şeylerle uğraşıyor olsaydım, o sahneye çıkmak için cesaretimi toplayabilirdim, ama-'

'Sakin söyleme Electra. İyileşmeni tehlikeye atacak bir şey yapma riskini göze alamazsın.

"Yardım merkezi ve belki de Amerika'daki benzerleri için milyonlar toplayabilecek bir şey yapıyor olsam bile mi?" dedim ona alaycı bir gülümsemeyle.

'Bu harika olurdu, kabul ediyorum, ama akıl sağlığınızı riske atarak değil. Ve eğer böyle büyük bir anla başa çıkmaya hazır olmadığınızı düşünüyorsanız, o zaman barutunuzu kuru tutup hazır olana kadar beklersiniz. "Sorun şu ki, hiçbir şeyi bekleme konusunda iyi değilim ve eğer olsaydım

Bu kampanyayı başlatacaksam - ki zaten başlatacaktım - o zaman böyle bir fırsatı geri çevirmek delilik olmaz mıydı?

'Hayır, çünkü en önemli şey *sensin* ve gelecekte ne olabileceğin. Sana sürekli hala genç olduğunu hatırlaman gerektiğini söylüyorum.

'En azından içimdeki tüm o ateşi ve tutkuyu yönlendirebileceğim bir yer bulduğumu düşünüyorum. Bunu başkalarına yardım etmek için kullanmalıyım.

Goose'la birlikte bastırmak. Öfke sorunlarımı değişim için olumlu bir güç olarak kullanmak ve başkaları adına öfkelenmek gibi.

"Kesinlikle. Affedersiniz,' dedi Miles, onun iyi olduğunu gördüğümde. "Kahretsin! Yanlış bir şey mi söyledim?

'Hayır, tam tersi. Sadece seninle çok gurur duyuyorum, hepsi bu. "Ah, Miles, beni de gaza getirme. Genç bir kız gibi kendimi Siyah kadın masamıza doğru yürüdü ve utangaç bir ifadeyle bana baktı. "Merhaba," diye gülümsedim ona, dikkatimi dağıttığı için mutluydum.

'Merhaba Electra. I . . . Sadece hayranın olduğumu söylemek istiyorum. Siyah ve başarılı olman bana ve arkadaşlarıma ilham veriyor.

"Hey, teşekkürler, bunu takdir ediyorum.

"Ve yeni afro saçını gerçekten beğendim. Belki ben de denerim - saçımı kestiririm, çünkü ben ve ekibimin saç örgülerine paramız yetmez. gevşeticiler falan, bilirsin?"

"Evet, sen devam et tatlım, bu verdiğim en iyi karar. "Seninle fotoğraf çektirebilir miyim?"

"Elbette oturabilirsin. Gel yanıma otur, arkadaşım sana bu onuru yaşatacak.

Miles usulüne uygun olarak öyle yaptı ve kız kulaktan kulağa gülümseyerek masadan uzaklaştı.

'Çok şirindi,' dedim. 'Belki afro saçlarımla son bir fotoğraf çekimi daha yapabilirim ve bu diğer çocukları da

"Kuaförün tiranlığı.

'Eğer bir rol model olduğunu kanıtlamak istiyorsan Electra, yaptığın her şey gençler tarafından görülecek ve duyulacak.

Sanırım bu kadar,' dedi Miles.

'Bizi birlikte gördüğünü gazetecilere söylemediği sürece sorun yok, aksi takdirde gazetelerde yüzünüzü görürsünüz.

'Evet, bu tür şeylerle nasıl başa çıkıyorsun bilmiyorum. Ben yapamazdım.'

Eğer benimle olsaydın, belki de yapmak zorunda kalırdın.

"Her neyse, başka bir şey hakkında konuşalım, olur mu? Aniden söyledim. 'Seninle konuşmak istediğim bir durum var. Özel asistanımla ilgili ve bir fikrin olup olmadığını merak ettim.

Miles dikkatle dinlerken Mariam/Tommy senaryosunu anlattım. 'Evet, bu zor bir soru,' diye kabul etti. 'Kadının inancı var ve adam da bir Afganistan gazisi ...' Miles başını salladı. 'Biz insanların nesi var? Her zaman bize her türlü zor ikilemi sunan birine aşık oluyoruz.

'Ama birbirlerini seviyorlar. Birlikte olmak istiyorlar ve eğer bunu çözebilirlerse, bencilce, mükemmel bir takımım olur. Tommy harika bir adam Miles. Mariam'ın ne kadar sevimli olduğunu zaten biliyorsun. Dini konularla ilgileniyorsun; mesela bir Müslümanla tanışsan bir kadın ya da hatta inançsız biri, ilişkinizi sürdürmenize engel olur mu?

"Burada iki sorun var Electra. Birincisi, İncil'de kadınların evlenmesinin yasak olduğuna dair özel bir şey olmaması. Evlilik. Mariam'ın dininde bu yasak. İkinci ve

Bana göre en önemli şey, sosyal ve kültürel meseledir.

Bir dinin parçası olmak, her ne olursa olsun, size bir kimlik ve sizinle aynı ahlaki kurallara inanan diğer insanlardan oluşan bir topluluk sağlar. Ve ahlakın günden güne kaybolduğu bir dünyada, bu topluluklar ve bu kimlik duygusu

daha da önemli hale geldi. En azından benim kitabımda. Yani Mariam için, "kulübüne" bir yabancıyı getirme düşüncesinin, onunla evlenmesinin teknik olarak yasak olması kadar büyük bir sorun olduğunu tahmin ediyorum. Bir de Tommy var.

Afganistan'daki deneyim, İkiz Kuleler ve ardında bıraktığı nefretten bahsetmiyorum bile. Cevabım, bilmiyorum. Zor bir durum. Dinle, neden onunla ben konuşmuyorum? Belki Mariam'ın nereden geldiğini biraz daha iyi açıklayabilirim. Müslüman inancı hakkında biraz bilgim var - iyi yanlarını yani.

çok. Şu anda bunlardan haberdar edilmesi gerekebilir. 'Yapar mısın Miles? Bu harika olur. Teşekkürler.'

Sonra masaya garip bir sessizlik çöktü ve bu gerçekten Rahatsızdım. Miles arkamdaki duvara bakıyordu, ben de ortamdaki değişikliği hissederek peçetemle oynadım.

"Dinle, Electra. Belki bunu konuşmak için uygun bir zaman değil ama ...' Sertçe yutkundüğünü gördüm. "Ben, şey, papazımla konuştum

Tavsiye almak için gelmeden önce, o da bunu söylemem gerektiğini söyledi. Evet, işte başlıyoruz.

çok fazla. Ve gerçek şu ki, ben - en iyi niyetime rağmen - size karşı bir şeyler hissediyorum. Mesele şu ki, eminim

Rehabilitasyonda öğrendiğiniz üzere, iki bağımlının bir ilişki içinde olması genellikle hoş bir şey değildir. Siz de henüz iyileşmenin eteklerindesiniz, bu da

daha da tehlikeli. Birbirimizi tekrar boka sürükleme riskimiz her zaman var. Bir de senin uluslararası bir süperstar, benimse iki paralık bir avukat olduğum gerçeği var.

yaşadığımız bu çılgın pahalı şehirde bedenini ve ruhunu bir arada tutmaya yetecek kadar kazanıyor. Şimdi size karşı dürüst olacağım ve sahip olduğunuz ünlü yaşam tarzıyla başa çıkabileceğimden emin olmadığımı söyleyeceğim. Ve

Benden milyon kat daha fazla kazanıyor olmanızın beni etkilemeyeceğini söylesem bile, etkileyebilir, çünkü belki de benim üzgün erkek egom bununla başa çıkamaz. Bir de şu gerçek var.

Tüm bunları söyledikten sonra, platonik bir ilişki dışında herhangi bir ilişkiyle ilgilenmiyor olabilirsin, bu da bu konuşmayı zaten geçersiz kılar.

Bu noktada bana doğru eğiliyordu, böylece onu dinleyen herhangi bir kulak onu duyamayacaktı. Bir cevap beklediğini görebiliyordum.

'Tamam, AA'da dedikleri gibi paylaştığın için teşekkürler. Evet. Başımı salladım. "Söylediğin her şeyi anlıyorum.

"Ve?

Ve ne? Hadi ama Miles, bunu bana yüksek sesle söyletecek misin? Seninle ilgilendiğimi açıkça belli ettiğime emin misin?

"Evet, benden hoşlandığını biliyorum ama Vanessa'ya yardım etmemizden dolayı aramızdaki bağın sadece arkadaşlık düzeyinde olduğunu düşünmüştüm.

"Evet, hepsi bu, ama ..." - yutkundum - "bundan daha fazlası.

"Doğru, tamam, bunun beni mutlu mu ettiğinden yoksa korkuttuğundan mı emin değilim. Miles arkasına yaslandı, yüzünde rahatlama vardı.

'Cidden bana bilmediğini mi söylüyorsun? Yani, senin hakkında ne hissettiğimi?

"Evet, kızım, ben de bunu söylüyorum," diye gülümsedi. 'Yani, şu haline bak!

Ünlüsün, zenginsin, dünya ayaklarının altında. Herkese sahip olabilirsin, herkese sahip olmuşsundur ...'

"Hey! Ben herkesle birlikte olmadım," diye karşı çıktım öfkeyle.

"Mitch Duggan gibi süper starları ve şu aptal isimli sosyetik adamı kastetmiştim...

"Zed Eszu'yu kastediyorsun.

"Evet, o. Söylememi mazur görürseniz, tam bir hıyara benziyor.

"Öyle ama bu başka bir hikaye. Ve doğru, bakire olmadım ve eğer onlardan birini istiyorsan, gelip kapımı çalma.

'Senin ahlakını yargılamıyorum Electra, bekarsın ve istediğini yapmakta özgürsün. Yine de benimle birlikte olursan ve aldatırsan, bu sonun olur.

"Bildiğim iyi oldu. Ona gözlerimi devirdim. 'Vay canına Miles, tam bir avukat gibi konuşuyorsun, olası tüm sorunları sıralıyorsun.

Daha başlamadan varsayımsal bir ilişki! Peki, beni kilisene sürükleyip bekaret yemini ettirmek ister misin?

"Elbette isterim, evet. İdeal bir dünyada yani,' diye sıırıttı.

'Her neyse, bana Mariam ve Tommy'den bahsetmen, endişelendiğim her şeyin küçük ve önemsiz görünmesine neden oldu.

Karşılaştırma. Basitçe söylemek gerekirse, seninle olmak hoşuma gidiyor. Günümü aydınlatıyorsun, seninle konuşmak için sabırsızlanıyorum. . .'

"Ben de," dedim. Orada öylece oturduk ve birbirimize gülümsedik.

Sonra Miles elini masanın üzerinden bana doğru uzattı ve ben de elini tuttum.

O.

"Mesele şu ki, tüm çekincelerime rağmen, bence iyi durumdayız. Birlikte, Electra, değil mi?"

"Evet," dedim. "Öyle olduğumuzu biliyorum.

Cumartesi sabahı uyandığım da panjurları açıp beni bu kadar mutlu ettiği için dünyaya kocaman sarılmak mı yoksa banyoya koşup kusmak mı istediğimi bilemedim. I

İlkini seçtim, çünkü hava çok karanlıktı ve bir şeyler görebilmem için perdelerin açılması gerekiyordu. Dünyaya teşekkür etmek Miles'ı bana verdiği için yüce bir güce şükrederken, bugün daha sonra yapmayı kabul ettiğim şeyi düşününce midemin bulandığını hissettim. Ellerim

Dün hem onun hem de Stella'nın yazmama yardım ettiği konuşmayı elime aldığım da titriyordum. Önümdeki kâğıtla gözlerimi kapatıp ezbere okumaya çalıştım ama sesim cızırtılı çıkıyordu.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin!" Yorganı yüzüme çektim ve Mariam'dan bana bir jet ayarlamasını istemeyi düşünerek orada uzandım. New York'a yakın değildi. Hayatım boyunca hiç şu an hissettiğim kadar korkmamıştım.

Midemin çalkalandığını ve kalbimin göğsümde sertçe çarptığını hissederek kalktım ve kahve aramaya koyuldum. Lizzie içeride duruyordu.

Mutfakta, makyajsız, çarpık yüzüyle. 'Günaydın, Electra. İyi uyudun mu?'

"Hayır. Sıradaki soru? Cezveyi standından çekip bir fincana biraz kahve doldururken söyledim.

"Cidden, harika olacaksın, bunu biliyorum.

'Lizzie, hiç değilim ve keşke bunu hiç kabul etmeseydim.

Muhtemelen korkudan sahneden kaçacağım, tabii eğer bacaklarımı ilk etapta beni sahneye çıkarmayı başarabilirsem...' Sonra yüksek sesle küfrettim ve

masaya vurdu. "Kendimi bu işe nasıl ikna edebildim?" diye inledim.

'Çünkü gizliden gizliye, tüm o anlaşılabilir korkunun altında, bunu yapmak istiyorsun. Annen için, büyükannen için ve tüm o

Dışarıda onlar için konuşmana ihtiyacı olan çocuklar var,' dedi Lizzie bilgece.

'Tabii konuşabilirsem...' Konuşmamı gözden geçirmeye çalıştım ve zar zor konuşabildim. Kahretsin, Lizzie, ben ne yaptım?' Masaya oturdum ve başımı kollarıma yasladım.

'Sevgili Electra, hepimiz seninle olacağız ve bunu yapabileceğini biliyorum. Şimdi ben kahvaltı hazırlarken sen de biraz koşup kafanı dağıtmaya ne dersin?

"Çünkü A, soyulduğumdan beri parkta koşmamı yasakladınız ve B, bana sunacağınız her kahvaltıyı kusacağım.

"Giyin Electra ve aşağıya in. Lobide seni bekleyen biri var. Seninle ilgilenecek, tamam mı?"

"Gerçekten mi? Kim?"

'Bekle ve gör. Şimdi git bakalım,' dedi en iyi anne sesiyle.

Öyle yaptım, hâlâ aşağıda beni bekleyen kim olabileceğini anlamaya çalışıyordum. Miles belki de... gerçi dün bana iyi geceler öpücüğü verdiğinde (ve çok uzun ve harika bir bir tür öpücük), öğleden sonra üçte beni almak için Stella ile birlikte geleceğini söyledi.

Lobide kimse yoktu, bu yüzden dışarıda koştum ve biri omzuma dokunduğunda neredeyse kalp krizi geçiriyordum. Ben Belli ki hala soygunun etkilerini yaşıyor. "Merhaba Electra. Tanrım, seni korkuttuğum için özür dilerim.'

"Tommy! Burada ne işin var?"

"Bana korumanız olarak bir iş teklif ettiniz ve sanırım size uygun olup olmadığını görmek için ücretsiz bir deneme yapmam gerektiğini düşündüm.

"Ama-

"Hey, yoğun bir günün olduğunu biliyorum, o yüzden koşarken konuşalım, tamam mı?" "Tamam.

Böylece yola koyulduk, Tommy yanımda rahatça tempo tutuyordu. Miles'in onunla nasıl iletişime geçtiğini ve birkaç gün önce kahve içmek için buluştuklarını anlattı. Miles ona nasıl açıklamıştı? Kur'an aslında bilgelik ve zarafet dolu güzel bir kitaptı, ama Her dini ya da siyasi örgütte olduğu gibi, kelimeleri bağlamından koparıp işine geldiği gibi çarpıtan aşırılık yanlıları her zaman olacaktır.

kendi amaçları. Ve eğer Mariam ile işler ilerlerse, onlara katılmanın dünyadaki en kötü şey olmayacağını söyledi.

"Yani, hâlâ bu konu üzerinde çalışıyorum," dedi, "kendi amacımı bulmaya çalışıyorum.

Ama kitabın bir kopyasını aldım ve Miles haklı, çok güzel. Gerçi çok uzun ve ben de pek iyi bir okuyucu değilim, o yüzden kitabı bitiremeden ölebilirim," dedi.

kıkırdadı. Onun güldüğünü duymak güzeldi.

Sonra bana Mariam'ı nasıl aradığını ve buluştuklarını anlattı (görünüşe göre onun epeyce ikna etmesinden sonra).

"Ben de ona ilişkiyi neden bitirdiğini bildiğimi ve iş evliliğe varacak noktaya gelirse iffetli kalması gerektiğini söyledim." - sonra da kızarak bana iffetli kalması gerektiğini söyledi

Sonra dönüşüm hakkında düşüneceğim. O yüzden şimdilik işleri ağırdan alacağız. Bakalım her şey nasıl gelişecek.

Dışarı. Ve eğer güvenlik görevliniz olma teklifinde hâlâ ciddiyseniz, Mariam ve ben birbirimizin etrafında çok olacağız. Sanırım bu iyi bir test olacak.'

'Doğru, siz ikiniz devam etseniz iyi olur, çünkü ekibimde "evcimenlerin" olmasını istemiyorum,' dedim içten içe heyecanlanarak.

'Yemin ederim Electra, Mariam'la halletmemiz gereken tüm meseleler senin zamanında değil, özel olarak halledilecek.

"Peki Mariam bu konuda ne hissediyor?

"Bence mutlu. Yani, bu konuda daha kat etmemiz gereken bir yol var ama biliyor musun? İkimiz de senin de söylediğin gibi yarın ölebileceğimiz ve geleceğe bakıp şu anda mutsuz olmanın anlamsız olduğu konusunda hemfikirdik. Zamanla beni ailesiyle tanıştıracak - vay canına!" diye nefes aldı. 'O gece keşke meyve suyuna geri dönseydim de bir yudum içebilseydim diyeceğim.

onlarla tanışmadan önce bir şeyler yapmalıyım, anlıyor musun?'

Bu geceyi düşündükçe kendi midem de çalkalanırken, 'Kesinlikle öyle Tommy,' dedim. 'Her neyse, senin için çok heyecanlıyım. Başlangıç olarak seninle üç aylık bir sözleşme yapmama ne dersin? Bilgilerinizi finans müdürüme ileteceğim ve sizi maaş bordrosuna alacağız.

Kulağa harika geliyor. Cidden Electra, sana -ya da Miles'a- ne kadar teşekkür etsem azdır. Siz benim hayatımı kurtardınız. İşsiz kalmanın eşliğindeydim.

Birkaç gün önce, ve şimdi, her şeye rağmen bir geleceğim olabileceğini hissediyorum," dedi Tommy parktan koşarak çıkıp apartmanına geri dönmek için yolun karşısına geçmeyi beklerken.

'Bundan sonra her gün bir koşu arkadaşım olacağı için çok heyecanlıyım. Bu zamana gerçekten ihtiyacım var.

"Sorun değil. Sonra görüşürüz.

"Ne? Apartmanın önünde durduğunda ona sordum. 'Benimle yukarı gel, Tommy. Öncelikle bir duşa ihtiyacın var, ikinci olarak da ekibimin en yeni üyesini arkadaşım Lizzie'ye resmen tanıtmam gerekiyor.

"Emin misin Electra?

"Elbette. Asla bilemezsin, asansörde pusuya yatmış biri olabilir ve beni korumak için sana ihtiyacım olacak," diye sııttım, gururla yanımdaki kapıdan içeri adımını atarken.

Lizzie, ben Tommy'yi tanıştırdıktan ve o da misafir duşunu kullanmaya gittikten sonra, 'Ne tatlı bir adam,' dedi.

'Biliyorum, o harika biri ve Mariam ile onun adına çok mutluyum. Ama gardırobuyla ilgili bir şeyler yapmam lazım; yani, eğer geliyorsa "Bu gece güvenliğim olarak bizimle, takım elbiseye falan ihtiyacı var, değil mi?

"Sanırım var, evet.

"Lizzie, acaba onu benim için alışverişe götürebilir misin?

Aylar önce buraya ilk geldiğinden beri aynı kapüşonlu tişörtü giyiyor. Ona iş için olduğunu söyle ve Sak's'a ya da başka bir yere gidip ona bir şeyler ayarla, olur mu? Tam bir gardıroba ihtiyacı var. makyaj ve düzgün bir saç kesimi.

"Tamam patron, seve seve yardım ederim," diyerek beni selamladı ve ben de öyle olduğunu biliyordum. Beşinci Cadde'de Tommy'yi giydirerek bir sabah geçirmek Lizzie'nin cennet fikriydi. Ayrıca, biraz yalnız kalmak istiyordum - buna *ihtiyacım vardı*.

Duş aldıktan sonra bu gece ne giyeceğime karar verdim - profesyonel görünmek istiyordum ama aynı zamanda

Sonunda Miles'la akşam yemeğinde giydiğim İspanyol paça turuncu pantolonu ve ipek bluzu tercih ettim - terasta sessizce oturmaya gittim.

Tommy'nin beni buraya kadar getirip götürdüğü ve hayatımı -ve geleceğimi- kurtarmama yardım ettiği o korkunç geceden bu yana o kadar çok şey olmuştu ki, bunu anlamak çok zordu. Sanki yıllardır ara vermişim, içki ve uyuşturucu bir günü diğerine karıştırıyormuş gibi hissediyordum. Neredeyse hiç insan olmadığımı düşündüm, sadece bir

Birinin kopyası. Ve yeniden iyileşmenin acısı bir noktada dayanılmaz gelse de, bir şekilde, beni seven - evet, beni *seven* - insanların yardımıyla bunu başarmıştım. Ve şimdi buradaydım, diğer tarafta otururken, her zaman hayatın beni geriye doğru çarptırabilecek bir falsolu top atabileceğinin farkındaydım, ama kendime güveniyordum

Artık onunla savaşmak için sahip olduğum tüm gücü toplayabileceğimi bilecek kadar.

"Seninle gurur duyuyorum Electra," dedim aniden kendi kendime. "Evet, gurur duyuyorum.

Sonra ayağa kalktım, terasın kenarına doğru yürüdüm ve gökyüzüne baktım.

"Umarım annem ve babam, her neredesiniz, siz de benimle gurur duyuyorsunuzdur.

'Aman Tanrım! Kahretsin, kahretsin!" Birkaç metre ötemdeki kalabalığın uğultusunu duyduğumda nefesimin altında mırıldandım. Ben de gitmiştim.

Daha önce Madison Square Garden'da konserler vermişim - Mitch sahne aldığı VIP locasında oturmuştum ve hatta sahne arkasına bile gitmişim - ama hiç New York'un tamamını kaplayan Önümde bağılıyor ve tezahürat yapıyorlardı. O (evet, *Mitch*) grubuyla birlikte sahnedeydi.

Rock yıldızlarının bir şeyler yapmasına şaşmamalı diye düşündüm. Uyuşturulmuş kalp atışları şu anda milyonda bir düzine kadar atıyordu.

"Hey, bak şimdi kimi buldum," dedi Miles, arabanın kenarındaki görüş noktandan geri çekilirken omzuma vurarak

sahne.

Arkamı döndüğümde Vanessa'nın Burberry şapkamla orada durduğunu gördüm, yanında da Ida vardı.

'Aman Tanrım! Dışarı çıkmama izin verildiğini sanmıyordum,' dedim ona sarılmak için giderken.

"Bu gece çok özel, değil mi?" dedi Ida. 'Vanessa'nın burada olmasından hoşlanacağını düşündük.

"Nasılsınız?" diye sordum. ' diye sordum, güzel cildinin artık o solgun rengini kaybettiğini ve kanatların ötesine ve sahneye bakarken fincan tabağı kadar geniş olan gözlerinin nasıl parlak ve uyanık olduğunu fark ettim.

"Lanet olsun, 'Lectra, Kansas'ta falan mıyım? Az önce orada en sevdiğim dört rapçiyi gördüm.

Miles'a bakıp gülümseyerek, "Kansas'ta değilsin, burada benimlesin Vanessa ve burada olduğun için çok mutluyum," dedim.

"Stella?" Kalabalığın gürültüsü arasında büyükanneme seslendim. 'Gel ve arkadaşım Vanessa ile tanış. Bütün bunları başlatan o, değil mi Miles?

"Kesinlikle öyle," diye başını salladı.

Stella elinde pano olan bir adama doğru döndü.

ve yanımıza geldi. Siyah pantolon takım elbisesi ve kendine özgü gösterişli kıyafetiyle zarif ve sakın görünüyordu.

Boynuna eşarp bağlamıştı. O yaşta bile gerçekten çok güzel bir kadındı ve onun genlerini taşıdığım için kendimi çok şanslı hissediyordum.

'Merhaba Vanessa, senin hakkında çok şey duydum. Nasılsınız?'

Stella'nın doğal otorite havası Vanessa'nın dilinin tutulmasına neden oldu,

ama birkaç kelime söyleyebildi.

Stella, "Bu gece burada olan her şey sen ve senin gibi herkes için," dedi.

"Üç dakika!" diye seslendi elinde pano olan adam Stella'ya.

Mitch ve grubu en ünlü şarkısını çaldı ve kalabalık öyle bir tezahürat yaptı ki sanki yer yarıldı da içine girdi.

altımızda titriyordu.

"İyi misin?" diye sordu Miles, sahnedeki rock yıldızını göstererek. "Biliyor musun? Gayet iyiyim,' dedim ona.

'İyi, çünkü sevgim için rekabet istemiyorum, anlıyor musun?

"Biliyorum," dedim, kolunu omuzlarıma doladı ve sarılmak için beni kendine çekti. Benden daha uzun boylu olması ve kendimi kız gibi ve korunmuş hissetmemi *sağlaması* çok hoşuma gitmişti.

"İki dakika!" diye seslendi pano görevlisi Stella'ya, kalabalık avazları çıktığı kadar bağırmaya devam ederken.

"Nasılsın Electra?" dedi Mariam, Tommy (yeni saç kesimi ve takım elbisesi ile şık ve yakışıklı görünüyordu) ile birlikte diğer yanımda belirerek.

'Beklediğim gibi sıcıyorum. Artık burada olduğuma göre bu işi bitirmek istiyorum.

'Bunu yapabilirsin Electra, yapabileceğini biliyorum. Ve hepimiz burada seninleyiz.

"Evet, yanınızdayız," dedi Lizzie.

Mitch sahneden bana doğru yürürken, ben de Miles'ın kolunu omzuma atmış, topladığım kimsesizlerden oluşan küçük ailem tarafından korunuyor gibi görünüyordum.

"Merhaba Electra," dedi Mitch, yol arkadaşlarından birinden havlu alıp yüzünden damlayan teri silerken tam önümüzde durdu. "Nasılsın?

"Gerçekten iyiyim, teşekkürler Mitch. Sen nasılsın?

"Evet, harika. Seni gördüğüme sevindim," dedi ve kolunu bana dolamış, nispeten ufak tefek, terli varlığının üzerinde yükselen yakışıklı adama üstünkörü bir bakış attı. "Görüşürüz.

'Elbette,' dedim o yanımdan geçerken ve içimden küçük bir zafer kıpırtısı verdim.

"Tamam Stella, otuz saniye sonra sıra sende.

Stella bana döndü. 'Ben konuşmamı yapacağım ve uzun zamandır kayıp olan torunumu bulduğumu açıklayacağım, sonra sen sahneye çıkacaksın-'

"Ve her yer patlıyor," dedi panodaki adam arkasından. "Tamam, on saniye.

Stella bana gülümseyerek, "İyi şanslar," dedi. "Seninle gurur duyuyorum, Electra. "Başla!" dedi pano adamı.

Kalabalık hâlâ Mitch için tezahürat yapıyor olsa bile, Stella yeterince iyi karşılandı. Sonra konuşmaya başladığında, seyirciler arasında iğne atsan yere düşmezdi. Söylediği sözleri duymadım, çünkü beynim lapaya dönmüştü ve vücudumdaki her hücre beni dönüp kaçmaya zorluyordu.

"Bunu yapamam, yapamam... Miles'ın kulağına söyledim.

'Evet, yapabilirsin Electra. Çünkü annen ve baban Salt, Tanrı'nın kendisinden bahsetmiyorum bile, hepsi sana tepeden bakıyor. Seni bu ana getirdiler, çünkü sana ve ne olabileceğine inanıyorlar. Şimdi oraya çık ve onları gururlandır.

"Tamam, tamam.

"Otuz saniye Electra.

Küçük ekibim etrafımda toplandı, hepsi bana cesaretlendirici sözler fısıldıyordu.

"On saniye. Seni anons ediyor.

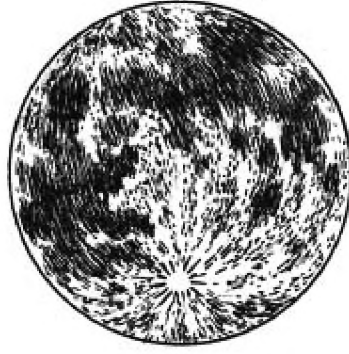
"Kahretsin!" diye fısıldadım.

"Tamam, Electra, başla!

Miles kulağıma 'Seni seviyorum' diye fısıldadı, sonra beni nazikçe öne doğru itti ve ben de sahneye çıktım.

Maia
Atlantis, Lake Geneva

Haziran 2008

Mon dieu! Anne! Claudia! Ally!' Koridora doğru koşarken çığlık attım. 'Buraya gel, çabuk! Electra televizyonda!

Uzaktan kumandayı elime aldım ve kayıt düğmesine bastım, böylece en azından zamanında aşağı inmezlerse tekrar izleyebilecektik. Sonra orada öylece durdum, büyülenmiş ve hayretler içinde, küçük kız kardeşim

büyükannesi olduğu anlaşılan kadına katılmak üzere sahneye çıktı.

Kalabalıktan büyük bir şaşkınlık çığlığı yükseldi. Kimse benim kadar şaşırmamıştı.

"Ne oldu? Claudia annemle birlikte koşarak içeri girdi. "Bakın! Bu Electra," dedim Ally ve Bear da bize katılırken.

"Aman Tanrım!" dedi Ally. "Bu Afrika için Konser olayı değil mi?"

"Evet, şimdi sus, onu dinleyelim.

Hepimiz zarif ve yaşlı kadının Electra'yı yanağından öpmesini ve Electra'nın kürsüye çıkabilmesi için kürsüden inmesini izledik. Belki de kız kardeşimi çok iyi tanıdığım içindi ama kamera yüzüne odaklandığında gözlerindeki korkuyu okuyabiliyordum.

"İyi akşamlar, bayanlar ve baylar, çocuklar ve dünyanın dört bir yanından izleyen herkes," dedi sessiz, neredeyse duyulmayan bir sesle.

"Yüksek sesle konuş, Electra!" dedi Ally.

"Az önce büyükannemin de dediği gibi, Afrika kökenli olduğumu yeni öğrendiğim için buradayım. Çoğunuz beni sadece yüzümden tanıyacaksınız; aslında muhtemelen ağzımı açtığımı hiç duymadınız daha önce. B u işte iyi olduğumdan da emin değilim ama yine de deneyeceğim.

Destekleyici bir kahkaha dalgası vardı ve Electra'nın biraz rahatladığını gördüm.

"Size son zamanlarda yaşadığım zorlu bir yolculuktan bahsetmek istiyorum. Bu gece uyuşturucu hakkında çok şey duydunuz.

ama onlar sadece orada değiller, aynı zamanda Her yerde. Ve bağımlılık bana da oldu. Bunun tek nedeni, etrafımda beni seven insanlar olmasıydı.

Önemli olan, bugün burada karşınızda durmamı sağlayan, ihtiyacım olan yardımı almamı sağlayan finansmandı.

Annemin elini tuttuğumda ve gözlerindeki yaşları gördüğümde seyircilerden büyük bir tezahürat yükseldi.

'Bana yapılan yardımın, bu sorunla karşı karşıya olan her gence yapılmasını istiyorum.

bağımlılığına da sahip olmak. Bizler, yani *sizler*, bir gün dizginleri ele alacak ve ülkelerimizi geleceğe taşıyacak olan yeni nesilleriz. Daha önce de belirtildiği gibi, dünya hükümetleri bir araya gelip hoşgörüsüz bir yaklaşım oluşturmamak için bunu yapamayız.

Bu öldürücü uyuşturucuları çocuklarımıza yediren uyuşturucu kartellerine karşı politika.

İkinci olarak da, eğer bir çocuk bağımlılığın kurbanı olursa, tesislerin o çocuğa gerekli desteği sağlayacağından emin olmalıyız. ihtiyaç duydukları destek.

Büyük bir alkış tufanı daha koptu. Ve kalbimin Küçük kız kardeşimin bu gece yaptığı şeyi yapma cesaretinden dolayı gurur duyuyordum.

'Benim burada tek başıma dumam sorunu çözmez. Dünyanın dört bir yanındaki her şehir ve kasabada hepimizin harekete geçmesi gerekiyor. Afrika'da, ortak iğne kullanımının AIDS ve diğer hastalıkların yayılmasına neden olduğu bilinmektedir ve buna bir son verilmelidir.

Burada

Manhattan sokaklarında, rehabilitasyonda tanıştığım arkadaşım Vanessa gibi çocukların yardım alabilecekleri çok az yer var. Bu nedenle bu akşam ülke genelinde, çocukların gidecek başka yerleri olmadığını hissettiklerinde yardım ve tavsiye alabilecekleri merkezler açılması için bir kampanya başlatıyorum. Dünya hükümetleri de üzerlerine düşeni yapmalı, her sosyal sınıftan çocuğa iyileşmelerine yardımcı olacak uygun ve ücretsiz olanaklar sağlamalıdır. Geçenlerde annemin Harlem'de bir uyuşturucu batağında tek başına öldüğünü öğrendim...'

Bu noktada Electra'nın sesi kesildi ve büyükannesi yanına gelerek kolunu omzuna doladı. 'Bir hayatı sonlandırmanın korkunç, onursuz ve yalnız bir yoluydu ve onun gibi hiçbir gencin bir daha bu şekilde acı çekmemesini sağlamayı kendime görev edinmek istiyorum. Lütfen harekete geçilmesi için hükümetleriniz nezdinde lobi faaliyetlerinde bulunun ve

Ellerinizi cebinize atın ve Rosa Jackson Bırakma Merkezi Projesi'ne bağışta bulunun - bu arada o benim annemdi," diye ekledi Electra, alkışlar ve tezahüratlar bir kademe daha artarken. 'Çünkü bu Bu büyüyen insani krizi ancak birlikte durarak sona erdirebiliriz. Teşekkür ederim.

Ally, Claudia, annem ve ben gözyaşlarımız yanaklarımızdan süzülürken orada öylece durduk. Aynı anda hem çok etkilenmiş, hem gururlanmış hem de üzülmüştük.

Aynı zamanda hiçbirimizin söyleyecek bir şeyi yoktu. Kalabalığın ayağa kalkışını ve hikayesini dünyayla paylaşan inanılmaz cesur küçük kız kardeşimi alkışlayışını izledik. Büyükannesi onu kollarına aldı ve sarıldı. Sanırım "Seni seviyorum" dediğini gördüm. ve ben de onunla birlikte söyledim.

Sonra sahnenin yanından bir figür yürüdü ve Electra ile büyükannesine doğru yöneldi.

Adam Electra'ya sarılıp Stella'nın elini sıkarken büyük bir tezahürat yükseldi.

"Bu Senatör Obama değil mi?" dedi Ally. "Herkes onun Amerika'nın bir sonraki başkanı olma ihtimali olduğunu düşünüyor.

"Öyle," diye onayladı anne.

Stella ve büyükannemle mikrofon dışında konuşmaya devam etmesini izledik ve sonra ikisi de konuşmasına izin vermek için kenara çekildiler.

'Teşekkür ederim,' dedi, 'ama en önemlisi, burada dünyanın önünde cesurca durup kendi hikayesini anlatan Electra'ya teşekkür ederim. hikaye. Az önce size söylediği her şeyi tekrarlıyor ve destekliyorum ve lütfen onun amacına cömertçe bağışta bulunun.

Bu noktada dinlemeyi bıraktık ve hepimiz bitkin bir halde en yakın koltuk ya da sandalyeye oturduk.

Claudia mantıklı bir şekilde bir kutu mendil uzattı ve ne olup bittiğini anlamayan ve bunun yerine mutlu bir şekilde miyavlayan Bear dışında hepimiz burnumuzu sertçe sümkürdük.

Ally, Bear'ı yere, bacaklarının arasına yatırıp ona bir oyuncak uzattı ve Bear da oyuncağı hemen ağzına attı. 'Bu inanılmazdı. Sanırım küçük kız kardeşimiz aktivist olarak kendine yepyeni bir kariyer edinmiş olabilir.

"Keşke baban da burada olup bunu görebilseydi, çok gurur duyardı," dedi hala gözyaşları içinde olan annem. Yanında oturuyordu

Ben de elini uzattım ve sıktım.

"Sesini buldu," diye fısıldadım, "ve ben de onunla gurur duyuyorum.

Bütün oda başıyla onayladı.

"Bence ona bir mesaj bırakmalıyız, değil mi?" dedi Ally. "Ona ne kadar harika biri olduğunu söyleyelim.

"İyi fikir," dedi mutfaktan ev telefonunu almak için ayağa kalkan annem.

"O gelmeden önce sahneye çıkan eski erkek arkadaşı değil miydi?" diye sordu Ally.

"Öyleydi," diye yanıtladım. 'Electra'nın yakında Atlantis'te bizimle birlikte olacağına çok sevindim, böylece ona ne kadar gurur duyduğumuzu bizzat söyleyebileceğiz. Ne büyük bir dönüş," dedim, onu en son Rio'da gördüğümde tamamen kontrolden çıkmış olduğunu düşünerek. 'Ve hükümetlerden daha fazla yardım almak için lobi yapmakta kesinlikle haklı,' dedim. hissediyorum. "Rio'da yürürken her sokak köşesinde uyuşturucu sorununu görüyorum.

Annem telefonu getirdi ve benim cep telefonumdan Electra'nın numarasını alıp aradık. Hepimiz mesaj üzerine bir şeyler söyledik, sonra Ally esnedi.

'Yatma vakti geldi sanırım. Bear yorulmadıysa bile ben çok yoruldum.

'Sen yukarı çık, Ally. Bende jet lag var, bu yüzden onunla biraz daha kalıp onu daha sonra getirmekten mutluluk duyarım.

"Teşekkürler Maia," dedi onu kucağına alıp bana verirken.

Rio'dan Atlantis'e sadece birkaç saat önce varmışım, neredeyse bir yıl sonra Avrupa'ya dönüp annem, Claudia, Ally ve yeni yeğenimle biraz zaman geçirmeye karar vermişim. Floriano ve Valentina, babamın çelengini koymak üzere Yunan adalarına doğru yola çıkmadan hemen önce geliyorlardı. Babamın çelengini ilk kez birkaç gecedan daha uzun süre ayrı *kalmıştık* ve bu çok garip hissettiriyordu.

Tam o sırada kapı çalındı ve dördümüz de yerimizden sıçradık.

"Gecenin bu saatinde bu kim olabilir? Annem sordu endişeyle. "Christian bu gece tekneyle açılmadı, değil mi?" diye sordu Claudia'ya.

"Sanmıyorum, hayır, ama kontrol edebilirim.

Sonra annemin elindeki ev telefonu çaldı ve hepimiz yeniden sıçradık.

"Allo?" dedi Fransızca. "Ah, bien. Telefonu kapattı ve ön kapıya yöneldi.

"Kim o?" diye sordu Ally şüpheyle.

"Georg Hoffman.

Annem salona girip onu içeri almak için ön kapının kilidini açarken Ally ve ben kaşlarımızı kaldırdık.

"Herkesi korkuttuğum için özür dilerim," dedi babamın gümüş saçlı zarif avukatı oturma odasına girerken. 'Daha önce arayacaktım ama Mümkün olduğunca çabuk şahsen gelmenin daha iyi olacağını düşündüm.

"Ne oldu Georg? diye sordum. "Bir şey mi oldu?

'Evet, öyle, ama lütfen telaşlanmayın. Bu, oldukça inanılmaz bir haber, bu yüzden sizinle mümkün olan en kısa sürede konuşmak istedim. Oturabilir miyim?'

"Elbette. Annem bir sandalye işaret etti ve Georg oturdu, ardından ceketinin cebinden bir zarf çıkardı.

"Bu mektubu yaklaşık bir saat önce evde aldım. Ally, Maia, bence bunu okumalısınız.

'Babamla mı ilgili? Kız kardeşlerimizden birine bir şey mi oldu?' diye sordu Ally, mektuba sanki dokunduğu anda patlayacak bir dinamit varmış gibi bakarak.

"Hayır, hayır. Lütfen, inanın bana, yanlış bir şey yok. "O zaman söyle bize," diye talepte bulundu Ally.

'Bilmiyorsunuz kızlar ama babanız ve ben uzun yıllar boyunca ikimizi de dünyanın dört bir yanına götüren bir araştırma yürüttük. Dünya. Ve sayısız tavşan deliğinden ve çıkmaz sokaktan aşağı. Sonra geçen yıl, baban ölmeden hemen önce, yeni bir bana aktardığı bilgiler. Nihayet bu gece, doğru olduğuna inandığım bazı haberler aldım.

"Ne hakkında? Ally hepimizin sesi olarak sordu.

"Mektubu okumalısınız ama bunca zaman sonra kayıp kız kardeşinizi bulmuş olabileceğimize inanmak için nedenlerim var...

Authors Note

Electra'nın hikayesini yazmanın yazarlık kariyerimin en büyük zorluğunu oluşturacağını hep biliyordum. Atalarının hikayesinin yanı sıra Yirminci yüzyılın ortalarında -Afrikalı Amerikalılar için önemli bir değişim dönemi- geçen Electra, kız kardeşler arasında kesinlikle en karmaşık ve zor olanı. Ve çünkü benim tüm arazilerim Bütünsel olarak yazılmış - sadece hikayelerin nerede başlayıp nerede bittiğini biliyorum - *The Sun Sister'in* kıvrımları ve dönüşleri Electra için olduğu gibi benim için de şok edici ve aydınlatıcı oldu. Bu kitabı yazarken karşılaştığım hem geçmişteki *hem* de günümüzdeki inanılmaz insanların cesareti, insanlığı ve katıksız kararlılığı karşısında kendimi hiç bu kadar derinden etkilenmiş ve duygulanmış hissetmemiştim.

Güneş Kardeş'in gerçeklere dayalı ve tarihi araştırmalarla desteklenen biyografik bir *kurgu* eseri olduğunu unutmamak önemlidir; hikayede yer alan karakterlerin çoğu gerçektir, bazıları değildir. Bu nedenle, bugüne kadar verilen bilgiler ve yardımlar Benimle cömertçe paylaşılanlar hem kendi gerçek yorumum hem de hayal gücümdür ve hatalar tamamen bana aittir. yapıyorum.

Electra ve atalarının hikayede karşılaştıkları sorunlar hakkında elimden geldiğince doğru bilgiler edindiğimden emin *olmak* için teşekkür etmem gereken pek çok kişi var. Öncelikle, her zaman olduğu gibi, muhteşem küçük ekibime:

Kaleyi çok iyi koruyan ve aynı zamanda elde ettiği tüm geliri hayır kurumuna gönderen Seven Sisters alışveriş sitemizi yöneten Olivia Riley Mary'nin Yemekleri, boş zamanlarında. Ella Micheler, benim inatçım, Baskı altında çalışmakta harika olan tutkulu editör ve araştırma asistanı (ki bu çok fazla var) ve kriz zamanlarında en iyi arkadaş ve omuz olan Susan Moss (ki bu da çok fazla var!)

diktelerimi toparlıyor ve hataları tespit etme konusunda son derece titiz davranıyor.

en küçük hatalar. Jacqueline Heslop, benim sağ ve sol kolum, Leanne Godsall ve Jessica Kearton ise

Yedi Kız Kardeş ortaya çıktığından beri hayatımın kaotik yolunu kolaylaştırmak için gemiye geldi.

Kenya'da: Be ve Iain Thompson, Chris ve Fi Manning, Don Turner, Jackie Ayton, Caro White ve Richard Leakey, hepsi de zamanlarını ve 'Mutlu Vadi' dönemi ve sonrasında Kenya'daki yaşama dair hikayelerini cömertçe paylaştılar. Teğmen Colin Danvers ve sevgili eşi Maria ile Nairobi'nin eteklerinde bir zaman kapsülü gibi duran meşhur Muthaiga Kulübü'nde içilen ikindi çayı özel bir anıydı.

vurgulamak istiyorum. Rodgers Mulwa, cesur şoförümüz ve orijinal Mutlu Vadi'yi aramak için bizi neredeyse hiç var olmayan yollarda hiçliğin ortasına götüren ve sonunda bizi Naivasha Gölü'nün ortasında küçük bir plastik

su aygırlarıyla çevrili bir teknede, bir kez bile terlemeden.

New York'ta: En büyük teşekkür Tracy Allebach Dugan'a (ve sevgili kocası Harry'ye). Bu kitap boyunca

Amerika ile ilgili her konuda gayri resmi araştırma asistanım oldu ve yardımları için ona ne kadar teşekkür etsem azdır. Schaunberg Merkezi'nden Doris Lango-Leak, Harlem'in geçmişi ve tarihi hakkında Allen Hassell ve Pazar sabahı ayini altı aylık araştırmamın en önemli noktası olan Mother Zion AME Kilisesi'ndeki Rahip Alfred Carson'ın hediyeleri çok değerliydi. Carlos Decamps, muhteşem Manhattan şoförümüz, bana çok zengin yerel bilgiler verdi.

bilgi, polisler tarafından kenara çekilmemize ve ceza almamıza rağmen Harlem'de kaldırımda sürünerek ne yaptığımı görebilmek için görmem gerekiyordu. Ayrıca Electra'nın rehabilitasyon merkezinde iyileşmek için izlemesi gereken yolları detaylı bir şekilde açıklayan Jeannie Lavelle aracılığıyla aldığım yardım için de teşekkür ederim.

Adonica ve Curtis Watkins'e

Sadece AFAM kültürü hakkında değil, aynı zamanda genç bağımlıların uyuşturucu parasını ödemek için yasalara karşı geldiklerinde karşılaştıkları acı verici ve haince zorluklar hakkında da çok önemli bilgiler verdi. Ayrıca, değerli çocuklarını bağımlılık nedeniyle kaybeden ve hikayelerini paylaşmaya hazır olan ebeveynlere de tüm kalbimle teşekkür ediyorum

Benzer durumlarla karşılaşan başkalarına yardımcı olabileceği umuduyla.

Her zaman olduğu gibi, altı yıl önce kendilerine sunduğum bu çılgın fikri inanılmaz derecede destekleyen dünyanın dört bir yanındaki harika yayıncılarıma teşekkür ediyorum. Sona yaklaştığımızı inanmak zor Böylesine büyük bir projenin sonunda . . .

Julia Brahm, Stefano Guiso, Cathal ve Mags Dinneen ve 'çocuklar', Mick Neish ve Dom Fahy, Melisse Rose, Lucy Foley, Tracy Rees, Pam Norfolk, Sean Gascoine, Sarah Halstead, Tracy Blackwell, Kate Pickering, James Pascall, Ben Brinsden, Janet Edmonds ve Valerie Pennington, Asif Chaudry ve kızı Mariam (hikayedeki karakterlerimden biri için adını ödünç almama nazikçe izin verildi), hepsi farklı şekillerde geçen yıl beni çok metanetli bir şekilde desteklediler. Jez Trevathan, Claudia Negele, Annalisa Lottini, Antonio Franchini, Alessandro Torrentelli, Knut Gorvell, Pip Hallam, Fernando Mercadante ve Sergio Pinheiro - hepsi yayıncı, ama bugünlerde çok daha önemlisi dost. Oh! Ve özel bir

Sander Knol'a, bir şekilde tüm Hollanda'yı Yedi Kız Kardeş serisini okumaya ikna etmeyi başardığı için!

Aileme: kocam, menajerim ve rock'ım Stephen, (her nasılsa, yaşamımızın, çalışmamızın yirmi yılını kutlamak üzereyiz, birlikte kavga etmek ve gülmek!), Harry, Isabella, Leonora ve Kit: bir kez olsun, geçen yıl boyunca bana sundukları sevgi ve desteği ifade edecek kelime bulamıyorum. Hiçbir şey Siz olmadan hiçbir şey yapamam.

Ve son olarak, *siz* okuyucularıma. Her ne kadar Eğer kimse duymak istemeseydi hikayelerimi kendime anlatırdım, sizin *anlatmanız* gerçekten harika, çünkü kendimi bir 'çetenin' parçası olarak hissediyorum. Bu yolculuklara hep birlikte çıkıyoruz - gülüyorum, ağlıyorum (*çokça!*) ve tıpkı sizin yaptığınız gibi karakterler hayal kırıklığına uğruyor.

korkunç hatalar. Bu yüzden uzun yazı gecelerinde bana eşlik ettiğiniz için ve aynı şekilde desteğiniz için teşekkür ederim.

Mary's Meals yardım kuruluşumuzla cömertlik: Seven Sisters alışveriş sitesi bu yıl iki Afrika okuluna sponsor olmak için yeterli para toplayacak ve her çocuğa bir öğle yemeği sağlayacak, böylece

hem öğrenciyi (hem de ebeveynleri) katıldıklarından emin olmaları için teşvik eder.

Electra'nın hikayesi beni alçakgönüllü ve dehşete düşürdü. Var olduğunu bildiğim ama hayatımın kenarlarında güvenle duran meselelerle uğraşıyorum. Bir romancı olarak, İrlanda kökenli beyaz Avrupalı bir kadın olarak (yüz yıldan daha kısa bir süre önce ben de etnik bir azınlık olabilirdim), pek çok etnik sesin yeterince temsil edilmediği yayıncılık alanında şu anda bir avantaja sahip olduğumun farkındayım. Yayıncılara yazar yelpazelerini genişletmeleri çağrısında bulunuyorum, böylece dünya temsil ettikleri kültürlerden daha fazla hikaye okuyabilsin. Şu anki siyasi ve ekonomik iklim, geçmişin karanlık günlerine doğru tehlikeli bir şekilde geri çekiliyormuş gibi hissettiriyor, bunu yapmak *hiç* bu kadar önemli olmamıştı. Şimdilik tek umudum Electra'ya ve hikâyelerini temsil ettiği kişilere hak ettikleri değeri verebilmiş olmak.

Lucinda Riley
Ekim 2019

Serinin arkasındaki ilham kaynağını keşfetmek ve bu kitaptaki gerçek hikayeler, yerler ve insanlar hakkında bilgi edinmek için lütfen bkz.
www.lucindariley.com.

Ayrıca bu web sitesinde www.marysmeals.org.uk hakkında daha fazla bilgi edinebilir ve harika çalışmalarına nasıl katkıda bulunabileceğinizi öğrenebilirsiniz.

Bibliography

- Munya Andrews, *Ülker Takımyıldızının Yedi Kız Kardeşi* (Spinifex Press, 2004)
- Juliet Barnes, *Mutlu Vadinin Hayaletleri* (Aurum, 2013)
- Janet Dewart Bell, *Özgürlük Ateşini Yakmak: Sivil Haklar Hareketinde Afrikalı Amerikalı Kadınlar* (The New Press, 2018)
- George Bennet, *Kenya: Siyasi Tarih, Sömürge Dönemi* (Oxford Üniversitesi Yayınları, 1963)
- Cheryl Bentsen, *Maasai Günleri* (Collins, 1990)
- Nicholas Best, *Mutlu Vadi: Kenya'daki İngilizlerin Hikayesi* (Secker & Warburg, 1979)
- Karen Blixen, *Out of Africa* (Putnam, 1937)
- Ron Chepesiuk, *Gangsters of Harlem* (Barricade Books, 2007)
- Bettye Collier-Thomas, *Sisters in the Struggle: Afro-Amerikan Sivil Haklar-Siyah İktidar Hareketinde Kadınlar* (NYU Press, 2001)
- Vicky L. Crawford, *Sivil Haklar Hareketinde Kadınlar: Trailblazers and Torchbearers* (Indiana University Press, 1993)
- James Fox, *White Mischief* (Jonathan Cape, 1982)
- Martin Luther King, Jr, *A Testament of Hope: The Essential Writings and Speeches* (HarperOne, 2003)
- Stephen Mills, *Muthaiga Kulübü Tarihi: Cilt 1* (Mills Yayıncılık, 2006)
- Frances Osborne, *The Bolter: Idina Sackville* (Virago 2008)
- Tepilit Ole Saitoti, *Maasai* (Abradale Press, 1993)
- Paul Spicer, *Baştan Çıkarıcı: Janzé Kontesi Alice'in skandallarla dolu hayatı* (Simon & Schuster, 2011)
- Joseph Thomson, *Through Masai Land* (Frank Cass & Co Ltd, 1968)

Malcolm X, *The Autobiography of Malcolm X* (Ballantine Books, 1992)

The Sun Sister

Electra'nın Hikayesi

Lucinda Riley İrlanda'da doğdu ve sinema, tiyatro ve televizyon oyunculuğu kariyerinin ardından ilk kitabını yaşındayken yazdı. yirmi dört. Kitapları otuz yedi dile çevrilmiş ve dünya çapında yirmi milyon kopya satmıştır. *Sunday Times* ve *New York Times*'in çok satan yazarlarındandır.

Lucinda şu anda, evlat edinilmiş kız kardeşlerin hikayesini anlatan ve alegorik bir şekilde Yeni Dünya'ya dayanan Seven Sisters serisini yazmaktadır.

ünlü yıldız takımyıldızının mitolojisi. Serinin her kitabı en çok satanlar listesinde bir numara olarak küresel bir fenomen haline geldi dünya çapında. Dizi şu anda büyük bir Hollywood yapım şirketiyle geliştirme aşamasında.

Ayrıca Lucinda Riley

Sera Çiçeği

Uçurumdaki Kız

Pencerenin Ardındaki Işık

Gece Yarısı Gülü

İtalyan Kız

Melek Ağacı

Zeytin Ağacı

Aşk Mektubu

Kelebek Odası

Yedi Kız Kardeş Serisi

Yedi Kız Kardeş Kız

Kardeş Fırtına Gölge

Kız Kardeş İnci Kız

Kardeş

Ay Kardeş

İlk kez 2019 yılında Macmillan tarafından yayımlandı
Bu elektronik baskı ilk olarak 2019 yılında Macmillan an
imprint of Pan Macmillan tarafından yayımlanmıştır.
The Smithson, 6 Briset Street, Londra EC1M 5NR Dünya
çapında ilişkili şirketler
www.panmacmillan.com

ISBN 978-1-5098-4016-8

Telif Hakkı© Lucinda Riley 2019

Kadın © Rekha Arcangel/Arcangel Images, Uçak © Xinhua/Alamy, Çimen © LDavies/Getty
Images, Gökyüzü/ağaçlar © Shutterstock

Lucinda Riley'nin bu eserin yazarı olarak tanımlanma hakkı, 1988 Telif Hakkı, Tasarım ve Patent
Yasası uyarınca kendisi tarafından ileri sürülmüştür.

Yayıncının Önceden yazılı izni olmadan bu yayını (veya herhangi bir bölümünü) herhangi bir biçimde
veya herhangi bir yolla (elektronik, dijital, optik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka bir şekilde)
kopyalayamaz, saklayamaz, dağıtamaz, iletemez, çoğaltamaz veya başka bir şekilde kullanıma
sunamazsınız. Bu yayınlı ilgili olarak izinsiz herhangi bir eylemde bulunan herhangi bir kişi, cezai
kovuşturmayla ve tazminat taleplerine karşı sorumlu olabilir.

Bu kitap için British Library'den bir CIP katalog kaydı temin edilebilir.

Tüm kitaplarımız hakkında daha fazla bilgi edinmek ve satın almak için www.panmacmillan.com
adresini ziyaret edin. Ayrıca, yazar röportajları ve yazar etkinlikleriyle ilgili haberleri bulabilir, e-
bültenlere kaydolabilir ve böylece yeni çıkan kitaplarımızdan her zaman ilk siz haberdar olabilirsiniz.

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

